

327

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

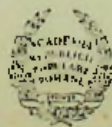
DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL

XVI

B. ȚARA ROMÂNEASCA

VOL. III (1551 — 1570)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1952

~~327~~

4558

Bib. Universitara Sibiu

R558771160

94R1A61 S

17

~~Reci~~
No 920.-

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVI

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA”
- SIBIU -
INVENTARIAT 1998

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOL. III (1551 — 1570)

5 FEB 1950

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1952

Bibl. Instit. de inv. superior Sibiu
INV. Nr. 702 1952

MAY 1985

327

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOSOFIE
DIN BUCUREȘTI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

P R E F A Ț A

Acest volum cuprinde 446 documente ale Țării Românești din perioada 1551—1570; dintre acestea, 349 documente după originale redactate în limba slavonă. În anexă se reproduc fotocopiile a 156 documente originale.

* * *

Studiul documentelor cuprinse în acest volum va înlesni lămurirea unor probleme legate de dezvoltarea raporturilor feudale pe teritoriul Țării Românești la mijlocul sec. al XVI-lea.

În aceste documente se oglindește procesul creșterii schimbului în bani și unele consecințe ale acestui proces.

Documentele aduc cea mai veche știre despre mărirea birului, cuprinsă în izvoarele până azi cunoscute. Se arată că rudele țăranului Vladul din Sârbi « au plătit 20 ani birurile lui Vladul și au dat pentru acele biruri 1200 aspri », devenind coproprietari pe ocina țăranului. Rezultă de aici că birul plătit de acest țăran, proprietar de ocină, era de 60 aspri anual (cca. un galben) (Doc. Nr. 109 din 17 Ianuarie 1559).

Merită să fie studiat în ce măsură birul (după unii greșit interpretat de anumiți istorici ca având funcțiunea exclusiv de « impozit ») era plătit și, sub numele de « dăjdie » stăpânului teritorial, fie că era vorba de domn, de boier sau de mănăstire, așa cum ar trebui lămurită și problema Așiganilor, până azi nelămurită. Astfel la 9 Ianuarie 1570 (Doc. Nr. 389) se arată că egumenul mănăstirii Bistrița trimisese pe o slugă a lui, anume Aldea din Bârlui, « în satele sfintei mănăstiri, să strângă și să ia venitul din porci și din stuți și dăjdiile

Afiganilor »; egumenul se plânge că din aceste dăjdi, Aldea « a ascuns 900 aspri », ceea ce arată că dăjdiile erau în cazul de față încasate în bani.

Trebuie studiat în ce măsură dăjdiile plătite proprietarului feudal, domn, boier sau mănăstire, existau paralele și întrucât se deosebeau de birul pe care îl plăteau și oamenii liberi, din care se împlinea haraciul Turcilor.

Clasa stăpânitoare organiza astfel strângerea birului încât el apăsa în cea mai mare parte pe umerii masselor exploatare. Cazul iscat cu prilejul repartizării birului în satul de țărani liberi Turcenii ajută la studierea acestei probleme (Doc. Nr. 162). Din document reiese mecanismul de impunere a birului de către organe domnești (« au umblat Roșca și Arsenie răbojari în județul Gorju ») care au lucrat cu ajutorul unui localnic pe nume Drăghici. Drăghici, se spune în document, « a făcut socoteala satului » (adică a repartizat între țărani liberi din sat suma globală fixată de răbojari). Dar a fost plângere că a nedreptățit pe unii în favoarea altora. Se spune că « a pus Drăghici pe Dan la trei biruri, iar pe niște oameni din sat, el i-a pus ca săraci; iar ei nu erau săraci ci erau cu averi ».

Tot în legătură cu birul, documentele din acest volum arată cum numeroși țărani, uneori chiar mici boieri, erau siliți să-și vândă ocina din pricina neplății birului (Doc. Nr. 15, 112. . . , etc.). Actele domnești, redactate de obicei așa cum cercau interesele boierilor, susțin că ei au făcut-o « de bună voie »; în 1569—1570, se pretinde chiar că « a căzut Naica singură la Stoica logofăt să-i dea ei aspri, pentru că a fost să plătească birul cel mare. . . iar ei n'a avut odihnă nici zi nici noapte dela Naica . . . apoi . . . l-a trimis însăși Naica pe fiul ei, anume Buta, de a pus semne și picte acestui loc și l-a dat la mâna lui Stoica logofăt » (Doc. Nr. 377)

În realitate este vorba de ruina și aservirea unui număr de țărani liberi, uneori chiar și mici boieri, care pierd pământul împotriva voinței lor și sub presiunile birului care ar îndeplini și alte funcțiuni decât cea a impozitului, problemă care merita să fie studiată.

* * *

Cu veacuri în urmă apar « târgurile », locul de întâlnire periodică al celor care făceau schimb de produse. Astfel de târguri întâlnim în toate Țările Române, uneori în centre (orașele) de pe moșiile domnului, boierilor sau mănăstirilor. Documentele cuprinse în acest volum arată că în secolul al XVI-lea începe să apară tot mai numeroasă organizarea de prăvălii în principalele orașe, străzi sau cartiere ca sedii stabile de comerț.

Cartea de judecată dată la 13 Mai 1563 de către autoritățile orașenești din București (Doc. Nr. 212) arată dezvoltarea luată de prăvăliile negustorilor și existența unui cartier special (numit « bazar ») în care ele erau grupate. Actul întărind vânzarea unei prăvălii arată că asemenea tranzacții trebuiau încheiate « cu știrea tuturor negustorilor . . . din bazar ». Din acestea reiese că o grupare negustorească (pe care o vom întâlni mai des în actele de mai târziu sub numele de « breasla negustorilor », cu « staroste » ei) are a-și spune cuvântul. Actul nu este redactat ca de obicei numai în numele sudefului și celor 12 pângari ai orașului; în locul unuia al 12-lea pângar se citează « negustorii din bazar ». Faptul că reprezentanții « bazarului » au a-și spune cuvântul în tranșarea litigiilor privind uncori chiar fiecare prăvălie în parte, arată că organizarea negustoriei ia atare forme încât poate chiar îngădi concurența pe calca unor reglementări corporative.

Această organizare a negustorilor exclude tot mai mult dependența personală față de boier, creînd, într'un proces îndelungat, obiceiul că un oraș în care există un « bazar » nu poate sta în servagiu față de un stăpân teritorial, ci trebuie să fie oraș domnesc.

Merită să fie studiat procesul formării bazarelor formele lor de organizare, caracterul stabilității lor în timp, relațiile lor cu autoritatea domnească și măsura în care au ajutat la creșterea puterii domnești. În legătură cu acestea ne poate ajuta și studierea caracterului proceselor pe care le poartă pentru apărarea moșiei lor agricole unele orașe ca Argeșul (Doc. Nr. 105, 154, 159, 167), Pitești (Doc. Nr. 147) sau Gherghița (Doc. Nr. 170).

Aceasta ne înseamnă că în societatea de pe teritoriul Țării Românești nu se întâlnesc la mijlocul secolului al XVI-lea numeroase manifestări ale stărilor mai vechi de economie naturală care se ciocnesc cu tendințele noi de lărgire a pieții.

Dar elemente noi apar și ele trebuie urmărite cu atenție pentru a cunoaște procesul dezvoltării schimbului.

* * *

Merită să fie studiate și ciocnirile care au avut loc între negustorii turci și cei localnici, ca un aspect al luptei împotriva jugului otoman.

În București, de pildă, se vede mai clar cum se oglindește atât lupta dintre nou și vechi în dezvoltarea economiei feudale, cât și lupta împotriva reprezentanților imperiului otoman care voiau să mențină în mâna lor schimbul. « Bazarul » din București era mai ales în mâna negustorilor veniți din imperiul

otoman care păstrau legături strânse cu stăpânirea otomană (numele însuși de « bazar », ca și numele reprezentanților negustorimii, ca Oxolie, Gheorghe Grecul, etc., arată acest lucru).

Reprezentanții Porții, sau pur și simplu Turcii, se bucurau de avantajele ce le oferea situația de asupritori. Felul în care ienicerii puteau, independent de judecată, să-și facă dreptate cum le convenea mai bine reiese din Doc. Nr. 191, datat 14 Nov. 1561. Documentul arată că după moartea lui Ivan « barbir » (e vorba de unul dintre frizerii care în Evul Mediu îndeplineau și funcția de medic), cele trei « dughene » ale sale sunt răpite moștenitorilor, căci văduva lui Ivan « s'a măritat după un ienicer care i-a luat dughenele cu sila ». Deși mitropolitul și boierii țării hotărăsc ca măcar două dintre aceste dughene să fie restituite moștenitorilor firești, actul constată că fiul lui Ivan, anume Petriman, este silit la rândul său să-și vândă dughena lui « Pană Grecul ».

După cum se vede, în condițiile existenței jugului otoman, negustorii imperiului, prin abuz, își rezolvă litigiile în favoarea lor.

Această atitudine a ienicerilor este cu atât mai brutală în acea vreme cu cât documentele din volum oglindesc consolidarea stăpânirii turcești asupra Țării Românești în anii 1551—1570.

La 15 Septembrie 1557, domnitorul Pătrașcu cel Bun amintește înscăunarea lui prin cuvintele: « vremea în care m'a dăruit domnul Dumnezeu și stăpânul nostru, cinstitul împărat, cu moșia părinților domniei mele, Țara Românească » (Doc. Nr. 84). La această dată, unii domni nu afirmă în actele interne, vreo pretenție de independență și suveranitate.

În aceste condiții, actele de violență brutală ale unor feudali turci îndreptate împotriva locuitorilor țării, erau mult înlesnite. Documentul din 20 Nov. 1569 ne înformează despre îndeletnicirile lui Hasan, « un Turc din Belgrad ». Se arată că Dragul din Mănești căzuse rob în mâna Tătarilor; Hasan îl « răscumpără » dela aceștia pe o sumă totală de 10000 aspri, silind apoi pe mama Dragului să-și vândă pământul pentru a obține cei 14000 aspri cât cerea de data aceasta Turcul. Documentul povestește cum « Stana, mama Dragului a adus acci aspri și i-a dat toți în mâna lui Hasan Turcul, de și-a scos pe fiul ei Dragul din lanțuri, din temniță » (Doc. Nr. 385). Se vede limpede cum Turcul realiza câștiguri enorme pe spinarea familiilor acelorora pe care îi ținea întemnițați fără vină.

Ura poporului împotriva jugului otoman se manifesta puternic în această vreme; firmanele Sultanilor (în copie și traduceri la Biblioteca Academiei R. P. R. — vor intra în alt volum al Colecției „Documente privind Istoria

României") oglindesc îngrijorarea guvernului otoman față de creșterea rezistenței populare și a unor acțiuni haiducești prin părțile bălților Dunării, ajungând chiar la Târgoviște, la incendierea pulberăriei turcești.

Aceste fapte, ca și toate celelalte aspecte ale dezvoltării societății pe teritoriul Țării Românești, trebuie studiate în vederea luminării problemelor din istoria R.P.R.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1551 (7059) Februarie, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Neagoe, Bord, Radul și Goia cu fiii lor a patra parte din ocina dela Băiași și muntele Grohotul, în urma unei judecăți.

2

1551 (7059) Martie 13, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Dragomir și fraților săi părți de ocină în Robănești.

3

1551 (7059) Aprilie 1, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora satele Glodul și Hințen.

4

1551 (7059) Aprilie 18, Târgoviște. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Tatomir și rudelor sale jumătate din moșiile Bărbărești și Berilești, iar cealaltă jumătate să o stăpânească Dumitru, popa Ciochină și Stoian cu fiii lor.

5

1551 (7059) Aprilie 30, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Argeș jumătate din satul Bârca și Țigani, dărniți de Pătru pârcaľab.

6

1551 (7059) Mai 6, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Cândea medelnicer satele: Ulmulețul, Zemniclele, Scăeștii, Futeștii și Voivodeștii și niște Țigani, în urma unor judecăți.

7

1551 (7059) Mai 9, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Vlad și surorilor sale partea de moșie din Stănești a tatălui lor Chirtop, în urma unei judecăți.

8

1551 (7059) Iunie 6. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Nucet niște sulașe de Țigani, în urma unei judecăți.

9

1551 (7059) Iunie 19. — Mircea Ciobanul voevod întărește Ivei și nepoatei sale Stana parte de moșie în Smârdeșteț, în urma unei judecăți.

10

1551 (7059) August 24, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Cârștian portar și lui Stoica vătaf satul Dobrița, în urma unei judecăți.

11

<1551 Septembrie 1 — 1552 Iunie 3> 7060. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Tatul comis și fiilor săi ocină în Plațcoe, Micrlari, Buciumeni și Biseoca.

12

1552 (7060) Ianuarie 6. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Argeș moșia Ștefănești, dăruită de Pătru Grăunță, în urma unei judecăți.

13

1552 (7060) Februarie 18. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Danciu postelnic ocină în Budești, iar lui Stănimir ocină în Golești cu loc de prisacă și loc de casă.

14

1552 (7060) Martie 9. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Mihnea părcălab partea lui Mogoș Leprosul din ocina Stănești și a fratelui acestuia Vlad precum și mai multe ogoare cumpărate dela megieși.

15

1552 (7060) Iunie 2. — Mircea Ciobanul voevod întărește Voislavei părți de ocină din Costeni, Hăești și Piscupești, lăsate de fratele ei Voico.

16

1553 (7061) Ianuarie 25, Târgoviște. — Radu Ilie voevod întărește m-rii Tismana satele Trufeștii, Obedinul și Batovfii.

17

1553 (7061) Martie 20, Târgoviște. — Radu Ilie voevod întărește m-rii Argeș niște Țigani dați de doamna Despina, pentru 20.000 aspri pe care aceasta îi datora m-rii.

18

1553 (7061) Iulie 20, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Grozav partea lui Tăuța din Dediulești și un loc de vatră de casă.

19

<1553> Octombrie 4, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Dumitru din Olteni și rudele sale un loc de vie în dealul Oltenilor.

20

<1554 Februarie 28 — 1557 Decembrie 26>. — Pătrașcu cel Bun voevod numește jurătorii lui Cega din Pârscov.

21

<1554 Februarie 28 — 1557 Decembrie 26>, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Stănilă vornic, înfrățit cu soția lui Neacșa, sate, Țigani, averi și bucate, iar după moartea lor să le stăpânească m-rea Vărbila.

22

<1554 — 1557> Aprilie 13. — Pătrașcu cel Bun întărește m-rii Tismana vama dela Vidin.

23

1554 (7062) Aprilie 26. — Pătrașcu cel Bun voevod dăruiește lui Badea mare clucer Gârta Lungă dela Tâmburești.

24

1554 (7062) Mai 25, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mai multora ocină în Urlătoi, în urma unei judecăți.

25

1554 (7062) Mai 27. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mitropolitului Anania satul Fieni, vil și țigani foste în stăpânirea lui Voico vistier, care datora mitropolitului 30.000 de aspri.

26

<1554 — 1557> Iunie 8. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Tismana satele Piatra, Corzi, Obedinul și Trufestii.

27

1554 (7062) Iunie 28, Gherghița. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Stanciul, Anei și lui Mânea ocină în Fărcășești, în urma unei judecăți.

28

<1554 — 1557> Iunie 30. — Pătrașcu cel Bun voevod scutește de orice munci și slujbe 15 case din satele Săseui și Cârломănești, în schimb să lucreze episcopiei Buzăului.

29

1554 (7062) Iulie 17, Gherghița. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mitropoliei Ungrovlahiei și mitropolitului Anania satele Aninoasa cu podgoriile și Vălsăneștii cu morile.

30

1554 (7062) August 13, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Bratie, Gligorie și Ion părți de ocină în satul Hăești, în urma unei judecăți.

31

<1554 — 1557> Septembrie 1. — Pătrașcu cel Bun întărește lui Dragomir și frații săi vadul de moară, iazul și pădurea lor și poruncește ca nimeni să nu se atingă de ele.

32

<1554 Septembrie 1 — 1555 August 31> 7063, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Drăghici vornic satul Spatnița, pentrucă Spătuiceni i-au furat lui Drăghici vornic 5 cai.

33

<1554 Septembrie 1 — 1555 August 31> 7063, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Radu postelnic, Vintilă paharnic și nepoților lor satul Corneaii.

34

1554 (7063) Septembrie 14, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Tismana satul Tismana în urma judecării dintre aceasta și m-rea Bistrița.

35

<1554 — 1557> Octombrie 21, Gherghița. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Tismana satele Bistrețul și Călugărenii, scutindu-le de toate dările și prestațiile, afară de birul haraciului.

36

<1554 — 1557> Octombrie 23. — Pătrașcu cel Bun întărește m-rii Snagov partea de ocină a lui Bârsan din Băbeni cu vie și vecini.

37

1555 (7063) Martie 24, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Bistrița satul Mușcel, dăruit de Stroc postelnic și Părvu ban, în urma unei judecări.

38

1555 (7063) Aprilie 4, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Mihnea pârcaș și fiilor săi ocină în Bădeni.

39

1555 (7063) Mai 10, Rădulești. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Udriște sluger și soției lui, Stanca, sate și Țigani.

40

1555 (7063) Iunie 11, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Ianiu mare postelnic și fiilor săi ocină în Dârza.

41

1555 (7063) Iulie 5, Pitești. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Oană și lui Cucor ocină la Pârvulești.

42

1555 (7063) Iulie 6, Pitești. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește jupanilor Maria și Caplea ocine la Golești, Mărăcineni și Vieroș, în urma unei judecări.

43

1555 (7063) Iulie 28, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Vlaicu clucer și rudelor sale satul Țigănești, în urma unei judecări.

44

1555 (7063) August 9. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Tismana satul Tismana, în urma unei judecări.

45

1555 (7063) August 26. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Govora dijma de pește dela balta Mamina, împreună cu m-rile Cozia, Cotmeana și Mușetești.

46

1555 (7064) Septembrie 1, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește Neagăi și fiilor ei și Călinei, sora Neagăi și cu filii ei, ocină la Mușcel partea mamei lor Lola, în urma unei judecăți.

47

1555 (7064) Noiembrie 12, Gherghița. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Ivan mare medelnicer jumătate din Aninoasa și jumătate din Pârvulești.

48

1555 (7064) Decembrie 7, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Tudor mare logofăt și lui Dragomir mare vistier satul Târbăceni.

49

1556 (7064) Februarie 9. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Dragomir și fiilor și fiicelor lui ocină la Stănița.

50

1556 (7064) Aprilie 3. — Pătrașcu cel Bun voevod dăruiește lui Badea fost mare căucer un vad de moară pe apa Buzăului.

51

1556 (7064) Aprilie 8, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mării Bistrița ocină în jurul mării.

52

1556 (7064) Aprilie 17. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mării Govora satul Plopu, dăruit de Voica și de Vârban, în schimbul altor ocine.

53

1556 (7064) Aprilie 28, Pitești. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mării Cozia și Cotmeana vama dela Căineni.

54

1556 (7064) Mai 4. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mui multor boieri satele Căpățânenii, Cheianii și Poenarii, în urma unei judecăți.

55

1556 (7064) Mai 16. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mării Bistrița moșia Topșa dăruită de Pârvul ban.

56

1556 (7064) Mai 26, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mării Bistrița satul Vădastra Mare, dăruit de Pârvul ban.

57

1556 (7064) Iunie 9, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Rațco și Toader ocină și vie în Mileștii de Sus.

58

1556 (7064) Iunie 22, Gherghița. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Dumitru cu frații săi și lui Lupul cu frații săi ocine în Slănic, Teișani și Măneci.

59

1556 (7064) Iulie 20, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește jupanii Stana și nepotului ei Cârștian postelnic satul Băneștii dela Ruia, cotropit de Vințila mare vornic.

60

<1556 Septembrie 1 — 1557 August 31> 7065. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Radu Poceanu și lui Dragomir satul Corzii.

61

<1556 — 1557> Octombrie 26. — Pătrașcu cel Bun întărește mai multora părți de moșie și locuri de vie în Rădăcinești, Vâlcele, Păgețel, Vârtop și Cârpeniș.

62

1556 (7065) Noiembrie 20, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește jupanii Neaga satul Cislăul.

63

1556 (7065) Decembrie 7. — Radul și Bogdan dăruiesc episcopiei Buzăului loc de vie în dealul Verneștilor.

64

1557 (7065) <Ianuarie — August> 13, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește jupanii Maria și fiicei sale Dobra, averile și Țiganii jupanii Neacșa.

65

1557 (7065) Ianuarie 23, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește jupanului Stoicea ban părți de ocină în Plăvicesții de Sus, Rusineștii de Jos, o vie, un loc de vie și un Țigan.

66

1557 (7065) Aprilie 8, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Radu clucer, fiilor săi și monahiei Praxia satele Golești, Mărăcimeni și Vicroș.

67

1557 (7065) Mai 11. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui jupan Preda ban și rudelor sale mai multe sate.

68

1557 (7065) Mai 22. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Socol mare vornic ocină la Ciulinăț.

69

1557 (7065) Mai 22, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Vlad mare comis și soției sale Chera și fiilor lor satul Mogoșăști cu mori și vii.

70

1557 (7065) Mai 23, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Glavacoe vinăriciul domnesc și boieresc dela Topoloveni și un sălaș de Țigani.

71

1557 (7065) Mai 30, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Stanciu și lui Neacșul și altui Neacșu ocină în Popești.

72

1557 (7065) Iunie 10. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Stanciu cu fiii săi și lui Vlad cu fiii și frații săi patru livezi din moșia Sârbi.

73

1557 (7065) Iulie 4, Drăgoești. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Ivan logofăt, Costea ban și Neguila ocină la Voinigești și o vie și livezi.

74

<1557> Iulie 7. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește moșnenilor din Balomirești părțile lor de moșie.

75

1557 (7065) Iulie 9. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește mai multora ocine în Foliști, Stocnești și Pietrari.

76

1557 (7065) Iulie 17, Pitești. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Radoslav și Stanciul ocină la Vulpești, în urma unei judecăți.

77

1557 (7065) Iulie 19. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Dragomir și cetei sale ocină la Stănești, în urma unei judecăți.

78

1557 (7065) Iulie 25, Brâncoveni. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește fiilor lui Țalapi logofăt și fiicei lui Stance, părți de ocină în Cicoșani.

79

1557 (7065) August 23. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui popa Dumitru și fratelui său Neacșu ocină în Rogozești.

80

<1557 Septembrie — Decembrie> 7066. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește m-rii Vihorăști ocină la Vihorăști și vinăriciul.

81

1557 <Septembrie 1 — Decembrie 26> (7066). — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Neagu moșiile Ulilești și Provița.

82

<1557 Septembrie> 7. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Ganca fost mare portar satul Vianul pentru credincioasă slujbă și vărsări de sânge

83

<1557 Septembrie> 10. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Manciu, Mihai Pătru și Pană jumătate din satul Iamnecl.

84

<1557> Septembrie 15, Târgoviște. — Pătrașcu cel Bun voevod dăruiește Mariei, fiica lui Radu Paisie voevod, satul Șegarcea și alte averi.

85

1557 (7066) Octombrie 9, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește popii Badea, preotesei Neaga și fiilor lor ocină la Groși.

86

1557 (7065) Noiembrie 9, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește episcopiei Buzăului ocină în Florești.

87

<1557> Noiembrie 9, București. — Pătrașcu cel Bun voevod scutește episcopia Buzăului și pe episcopul Eremia de vinăriciul pentru viile din dealul Verneștilor.

88

1557 (7066) Noiembrie 20, București. — Pătrașcu cel Bun voevod întărește lui Radu clucer, jupanitei sale Caplea și fiilor lor satele Mărăcinenii și Vicroșul.

89

1558 (7066) Februarie 11, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește Hareșanilor satul Hareșul.

90

<1558 după Februarie 11>. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Sin, Pătru și Lupu cu frații lui a patra parte din ocina Chiojdu.

91

<1558 — 1559> Martie 27. — Burtea mare vornic imputernicește pe Paisie egumen al m-rii Tismana să stăpânească satul Grozești.

92

<1558 — 1559> Martie 27. — Mircea Ciobanul voevod dă poruncă lui Paisie egumenului m-rii Tismana să stăpânească satul Grozești.

93

<1558 — 1559> Aprilie 12. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui jupan Stroe vâtaf două sălașe de Țigani.

94

1558 (7066) Aprilie 28. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora satul Radovanul, răscumpărat dela domn.

95

1558 (7066) Mai 11. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stoica din Izvor și lui Vlaicul, fiul lui Mihnea părcălab, satul Mălureni, în urma unei judecăți.

96

1558 (7066) Mai 22, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește popei Dumitru și fratelui său Neagul ocină în Rogozești și jumătate dintr'o moară.

97

1558 (7066) Mai 23, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Ursu spătar și fraților lui a treia parte din ocina lui Nan din Lunga, în urma unei judecăți.

98

1558 (7066) Mai 26, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Bercea din Stănești și fraților lui ocină în Stănești.

99

1558 (7066) Iunie 4. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Suagov părți din satul Ghermănești, în urma unei judecăți.

100

1558 (7066) Iunie 26, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Suagov satul Izvorani, în urma unei judecăți.

101

<1558 — 1559> Iulie. — Mircea Ciobanul voevod poruncește să se întoarcă boii luați dela 12 boieri, care au judecat într'o pără cu Comăneștii.

102

1558 (7066) Iulie 19, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora satul Obedin, în schimbul unei dușegubine pe care au plătit-o pe nedrept.

103

1558 (7066) Iulie 25, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Glavacioc satul Slăvenii, în urma unei judecăți.

104

1558 (7066) Iulie 30, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Odeleanu și lui Laiotă părți din moșia Drăgae.

105

1558 (7067) Septembrie 13. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Argeș satul Flămânzeștii.

106

<1558 — 1559> Septembrie 17. — Mircea Ciobanul voevod scrie jupanului Teodor mare ban al Craiovei, ca să lase în pace Balta Albă a m-rii Bistrița.

107

1559 (7067) Ianuarie 7. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana satele: Bahna, Ploștina și Grozeștii, în urma unei judecăți.

108

<1559> Ianuarie 13. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița satul Mușcelul.

109

1559 (7067) Ianuarie 17. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Vlad și fiilor lui toată partea lui ce se va alege din moșia Sârbi.

110

1559 (7067) Martie 12, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Neagul, Vlad, Stănilă și Dumitru și fiilor lor jumătate din partea lui Grămadă din Mierlari, în urma unei judecăți.

111

1559 (7067) Aprilie 21, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Manca și soției sale Dragea părți din ocina Grozăveștii de Sus.

112

1559 (7067) Aprilie 24. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui jupan Vlaicul, fiul lui Mihnea din Piscani toate cumpărăturile făcute de acesta.

113

1559 (7067) Mai 10. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Radu și lui Stan patru părți din ocinele Păușești și Prundeni.

114

1559 (7067) Mai 24, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Dumitru Grecul și cu fiij lui ocină în Groșeneasa.

115

1559 (7067) Iunie 9, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Neagu, Dumitru Descuțul și Toma Dragomanul ocină în Măgura Buzăului, dăruită de Basarab voevod.

116

1559 (7067) Iunie 13. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește sui multora ocină în Pârâu pe Tala.

117

1559 (7067) Iunie 15. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește fetelor lui Sin moșie la Posobești.

118

1559 (7067) Iunie 21. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora satul Radovanul.

119

<1559> Iunie 27. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește Ancuți, fiica lui Nan, a treia parte din Stolniceni, în urma unei judecăți.

120

1559 (7067) Iunie 28. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește Ini Stan și fiilor lui părți de ocină cu vie și livadă în Copăcel.

121

1559 (7067) Iulie <10>. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora părți de ocină din Stănești și din Costești, cetroprite de Vlad al Purcoaicii.

122

1559 (7067) August 23. — Mircea Ciobanul voevod întărește și înfrățește pe Baldwin și sora lui, Neașa peste părți de ocină în Fundeni.

123

1559 (7068) Septembrie 3. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mării Tismana mai multe părți de ocină în Groșani.

124

1559 (7068) Septembrie 17. — Mircea Ciobanul voevod întărește mitropoliei din Târgoviște și mitropolitului Efrem o vie în satul Șteiaștești, scutind-o de vinărie și de perperi.

125

<1559—1566> Octombrie 12. — Petru cel Tânăr voevod întărește egumenului dela mănăstirea Glavațoe vile și rumâni dela Topoloveni.

126

<1559—1563> Octombrie 8. — Petru cel Tânăr voevod întărește mării Govora vinăriea dela via din Copăcel.

127

<1559—1562> Octombrie 30. — Petru cel Tânăr voevod poruncește ejupanului Neagoe banul Craiovei să cerceteze priedna dintre m-rea Bistrița cu Lațec și Panga pentru niște Țigani.

128

1559 (7067) Noembrie 25. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița toată Balta Albă.

129

<1560 Ianuarie — Februarie>, 7068. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Drăghicești satul Cornenii din Coastă, în urma unei judecăți.

130

<1560—1564> Ianuarie 7. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana și egumenului Ioan vama dela Vâlcan.

131

<1560—1564> Ianuarie 8. — Petru cel Tânăr voevod întărește egumenului Ioan dela m-rea Tismana vama dela Calafat.

132

1560 (7068) Ianuarie 9. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bolintin moșiile Izvorani și Bolintin.

133

<1560—1568> Februarie 13. — Petru cel Tânăr voevod poruncește stolnicilor dela Găvojdibrod să nu lase decât pe oamenii m-rii Bistrița să pescuiască în balta Potel.

134

1560 (7068) Martie 6, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Manca și fratelui său Roman părți de ocină în Boești, în urma unei judecăți.

135

1560 (7068) Martie 10, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița satul Slătioara, în urma unei judecăți.

136

1560 (7068) Aprilie 17, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița satul Slătioara, în urma altei judecăți.

137

<1560—1563> Aprilie 17. — Petru cel Tânăr voevod întărește ieromonahului Ioan dela Tismana jumătate din vama dela Calafat.

138

<1560—1568> Aprilie 17. — Petru cel Tânăr voevod dă voie egumenului Ioachim dela m-rea Tismana să caute Țigani m-rii în orice Țigănie.

139

<1560> Aprilie 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește mitropoliei dela Târgoviște satul Aninoasa.

140

1560 (7068) Aprilie 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana vama dela Calafat și vama dela Vâlcan.

141

1560 (7068) Aprilie 19. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș satul Domnești.

142

1560 (7068) Aprilie 20, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița ocina Ianca, în urma unei judecăți.

143

1560 (7068) Aprilie 25. — Petru cel Tânăr voevod întărește Sorei și fiilor săi ocina în Brătășani.

144

1560 (7068) Aprilie 29, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocina din Ticuceanii de Jos.

145

1560 (7068) Aprilie 30, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Spăliul și surorii lui cu care s'a înfrățit ocina în Hlemla.

146

1560 (7068) Mai 14. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș satele Neacșul și Topana.

147

1560 (7068) Mai 14. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș trei mori în Pitești.

148

<1560—1568> Mai 17. — Petru cel Tânăr voevod dă voie călugărilor dela Cotlomuz să-și apere branștea dela Ciurgiu.

149

1560 (7068) Iunie 1, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana satele și schiștele Bresnița, Vorovnice, Târgoviște, Prilepeț, Comani și altele.

150

1560 (7068) Iunie 16, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vitan și lui Neagoe ocina Bădeni.

151

1560 (7068) Iunie 21, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mitropoliei dela Târgoviște satul Aninoasa, în urma unei judecăți.

152

1560 (7068) Iunie 30, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește fiicelor lui Stoica vornicul satul Tomeni.

153

<1560—1567> Iulie 5. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Dobrușa satul Crivina și ocina numită Poiana Ciolanului.

154

1560 (7068) Iulie 6. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș ocina din valea Flămânzeștilor, în urma unei judecări.

155

1560 (7068) Iulie 8, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Mușă și soacrului său Bolborea un loc de casă în Butiești și o grădină cu loc.

156

<1560—1567> Iulie 9. — Petru cel Tânăr voevod judecă păra dintre Dragul din Bărcănești cu socrul său Corlat pentru plata unei dușegubine.

157

<1560—1567> Iulie 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește egumenului Varlaam dela m-rea Vișina ocinile și averile acelei mănăstiri.

158

1560 (7068) <August 7> — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș ocinile din Albești, Dobroți, Idomireștii, dăruiile de Neagoe Basarab voevod.

159

1560 (7068) <August 7, București> — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș satul Flămânzeștii, în urma unei judecări.

160

1560 (7068) August 9, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dragomir logofăt și soției lui Ivana a patra parte din Degerați.

161

<1560—1564> August 14. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana și egumenului Ioan vama dela Vălcuș.

162

<1560—1567> August 29. — Petru cel Tânăr voevod judecă pricina dintre Dan din Turcenii cu Drăghici pentru niște biruri.

163

1560 (7068) August 30, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește fiiceilor lui Brătoc din Albești ocina în Albești.

164

<1560—1567> Septembrie 3. — Petru cel Tânăr voevod hotărăște ca m-rea Tismana să fie slobodă să închidă un drum făcut de Suhodolenii.

165

<1560—1567> Septembrie 4. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița două sălașe de Țigani.

166

1560 (7069) Septembrie 4. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița și egumenului Ilarion ocina numită Poiana lui Iane.

167

1560 (7069) Septembrie 15, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș ocina Flămânzești.

168

1560 (7069) Octombrie, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Cozia și egumenului Matei satele: Cărăreni, Lumineni și balta Săpatul.

169

<1560—1567> Octombrie 6. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița dreptul la pescuit în balta dela Potel.

170

1560 (7069) Octombrie 10, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește orașenilor din Gherghița ocina din jurul orașului.

171

1560 (7069) Octombrie 14, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Ion logofăt ocina în Bâldești.

172

1560 (7069) Octombrie 17. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Argeș ocina Topana și seliștea Drumenei, în urma unei judecăți.

173

1560 (7068) Octombrie 18, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Tatonir scriitorul ocina în Măicănești.

174

<1560—1567> Octombrie 24. — Petru cel Tânăr voevod hotărăște ca m-rea Tismana să fie în pace de pâră pe care au avut-o cu Suhodolenii, pentru un drum.

175

1560 (7069) Noiembrie 22. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Tudor și Bălan ocina în valea Popei.

176

1560 (7069) Decembrie 9. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora jupânate din ocina Bătiești.

177

1561 (7069) Mai 9, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Marea, Oprea și Cînda cu fiii lor partea lui Țilin din Budeșteni și Dobroești cu loc de vie, moară, pădure și Țigani precum și părți din Crângureni, Bunești și Gurguițași precum și Țigani.

178

1561 (7069) Mai 22. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Neagoe și fiilor săi părți de ocină, în Urseni, în urma unei judecăți.

179

1561 (7069) Mai 31, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dumitru și Stancăi ocină în Bujorani și Olteni.

180

<1561—1568> Mai 31. — Petru cel Tânăr voevod dă răvaș de jurători pentru m-rea Tismana.

181

1561 (7069) Iunie 4, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește Țigăneii moșia din Băiași, precum și a patra parte din ocina Boia.

182

1561 (7069) Iunie 12. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Alăman și Gânda cu fiii lor ocină în Stănești, în urma unei judecăți.

183

1561 (7069) Iulie 3, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Radu ocină la Glogova.

184

1561 (7069) Iulie 26, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora a treia parte din moșia Pârțcov, în urma unei judecăți.

185

1561 (7069) August 6, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Gherge cu fiii săi ocină în Groșăneasa.

186

<1561 Septembrie 1—1562 Mai> 7070. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Cutlumuz dela muntele Athos satul Uda și moșia din Lunca.

187

<1561 Septembrie 1—1562 August 31> 7070. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Iezerul și egumenului Athanasie satul Molițișu.

188

<1561 Septembrie 1—1562 August 31> 7070. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Iezerul moșia Pogănu.

189

1561 (7070) Octombrie 24, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocine în Bătiești.

190

1561 (7070) Noembrie 2, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Oprea ocina în Cârstienești și Văleni și o vie în Săuceni.

191

1561 (7070) Noembrie 14. — Mitropolitul Efrem al Ungrovlahiei face dreptate în privința moștenirii lui Ivan Barbir.

192

1562 (7070) Ianuarie 9, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana și egumenului Ioan mai multe sate, în urma unei judecăți.

193

1562 (7070) Martie 23, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dumitru și Mușat cu fiii săi ocina în Vlădești.

194

1562 (7070) Aprilie 8, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dragomir și fratelui său Tatul și cu fiii săi, îi ogoare în urma unei judecăți.

195

1562 (7070) Aprilie 16. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Drăghicești și egumenului Vavila satul Telega.

196

1562 (7070) Mai 23, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dobromir și soției lui, Comana, ocina din Faraoni și Budești.

197

1562 (7070) Mai 29. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Albu, Stoian și Nau ocine la Bala de Sus, Peșteni și Strâmtul.

198

1562 (7070) Iunie. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Berivoi și fraților săi moșia Fieni, în urma unei judecăți.

199

1562 (7070) Iulie 3, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Vălsănești.

200

1562 (7070) Iulie 31, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Băneștii dela Ruia cu morile, schimbat cu satul Vălsănești.

201

1562 (7070) August 13, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Tatomir scriitorul și soției lui Dobra și lui Neagoe jumătate din satul Măicănești, în urma unei judecăți.

202

1562 (7070) <August> 20, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Conța, Stroe și Stoica ocină în Chiojd.

203

<1562 Septembrie 1 — 1563 August 31> 7071. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocină în Merișanii de Jos, Negocștii, Păpușari și Mihăești.

204

<1562 Septembrie — 1563 August> 10. 7071. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Radul și Șerban ocină în Milești.

205

1562 (7071) Septembrie 17, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Ivan părți din moșia lui Martin dela Grozăvești.

206

1562 (7071) Octombrie 28. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Stanciul și Nan moșia la Plenița și la Piatra, în urma unei judecăți.

207

1562 (7071) Noembrie 20, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana și egumenului Ioan niște sălașe de Țigani.

208

1562 (7071) Noembrie 29, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Grozav și fiii săi ocină în Deduleștii lui Ion.

209

1563 (7071) Ianuarie 8, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Valea și călugărițelor niște sălașe de Țigani.

210

1563 (7071) Aprilie 2, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora cumpărături și înfrățiri în Cochineștii de Sus.

211

1563 (7071) Aprilie 13. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița satele Celeiul, Gândanii și gârla din Celeiu.

212

1563 (7071) Mai 13, <București>. — Necula al lui Bobanca județul și 12 pângari din București întăresc lui Ghergonian Grecul o prăvălie de lângă biserica domnească.

213

1563 (7071) Mai 20. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Stan și cu fiii săi ocină în Glina, în urma unei judecăți.

214

1563 (7071) Mai 25, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Nucet mai mulți Țigani, în urma unei judecăți.

215

<1563> Iunie 28, București, — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora părți de moșie cumpărate în Rădăcinești, Mușcel, Prisaca, Făgețel precum și livezi, vii și un staul de oi.

216

<1563> — 1567> August 13. — Petru cel Tânăr voevod judecă pricina dintre Toader din Popești și Stanca.

217

1563 (7072) Septembrie 24, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Stanciul și fiilor săi mai multe părți de ocină și locuri de casă în Hareș și Mirăori.

218

1563 (7072) Octombrie 6, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Snagov satul Șoldeștii, în urma unei judecăți.

219

1563 (7072) Octombrie 19. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Oprea, Tudor și Gulea moșia Bădeuți care se numește ocina Zorească.

220

1563 (7072) Octombrie 22, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Govora și egumenului Atanasie satul Flopul, în urma unei judecăți.

221

<1563> Octombrie 25, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Staico și Buncea cu fiii lor moșia Oroșani.

222

1564 (7072) Martie 31, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Clavacioc jumătate din satul Slăveni.

223

1564 (7072) <Martie-August>. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Hamza armaș și fiilor săi satul Liteștii, în urma unei judecăți.

224

<1564—1568> Aprilie 3. — Petru cel Tânăr voevod poruncește egumenului și călugărilor m-rii Tismana, ca să fie lăsați în pace de judecata avută cu satul Suhodol, pentru un hoț care a fugit cu 2 cai peste munți și pentru drumul deschis peste munți de Suhodoleni.

Domnul poruncește închiderea drumului.

225

1564 (7072) Aprilie 7, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește sătenilor din Suhodol, părțile de ocină ale lui Tălvul și Drăgan, care furaseră 2 șoimi de pe moșia satului.

226

<1564—1568> Aprilie 8, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii sf. Nicolae mai multe sate, vaduri de moară și Țigani.

227

1564 (7072) Aprilie 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora o treime din partea de ocină din Baiș.

228

1564 (7072) Aprilie 21, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocină în Românești.

229

1564 (7072) Iunie 12, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Sârb logofăt și soției lui Calca jumătate din satul Runcul și Țigani, în urma mai multor judecăți.

230

1564 (7072) Iunie 14, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Stepan spătarul și rudelor sale ocină la Cernaiaș precum și o seliște și o vie.

231

1564 (7072) Iunie 15, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Radul și cu fiii săi ocină la Cordun partea lui Burbea, care furase doi cai și fugise peste Dunăre.

232

1564 (7072) Iulie 2, București. — Mitropolitul Anania al Ungrovlahiei dăruiește m-rii Argeș o vie la Ștefănești, două livezi, cărți bisericesti, obiecte prețioase și clădește grajduri și șopron pentru căruțe și butoaie.

233

<1564—1567> Iulie 17. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana satul Tismana.

234

1564 (7072) August 1, București. — Petru cel Tânăr voevod dăruiește m-rii dela muntele Sinai 6000 aspri pe an, iar călugărilor care vin să-i ridice, 500 de aspri pentru cheltuială.

235

1564 (7072) August 9, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Snagov și egumenului Evstratie satul Șoldești, în urma unei judecăți.

236

1564 (7072) August 24. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dragomir logofăt și soției lui, Ivana, ocina Vărății.

237

1564 (7073) Septembrie 5. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Govora jumătate din satul Strâmbele, în urma unei judecăți.

238

1564 (7073) Septembrie 9, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Petru și fiilor săi o vie în Bujorani.

239

1564 (7073) Octombrie 5, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii arhanghelului Mihail satele Urlești și Bănești.

240

1564 (7073) Octombrie 6, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Costandin și fraților săi părți de ocină în Bătiești, în urma unei judecăți.

241

1564 (7073) Octombrie 8. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocinele Runcul și Brobul.

242

1564 (7073) Decembrie 11, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vlaicu și Bodea cu fiii lor ocină în Negoesti, în urma unei judecăți.

243

1565 (7073) Ianuarie 4, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește moștenitorilor din Studina lui Măstac ogoare, locuri de case, vii și braniști.

244

1565 (7073) Ianuarie 4, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocina numită «la Rădulești».

245

<1565—1568> Martie 25. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Glavacioc și egumenului Mitrofan ocină la Jirov.

246

1565 (7073) Aprilie 4. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița satele Bogdăneștii, Bârluiul și Vărtopul, în urma unei judecăți.

247

1565 (7073) Aprilie 15, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește Mariei și Ancăi moștile Plăcicoi și Mierlari, precum și înfrățirea cu Elina.

248.

1565 (7073) Mai 11, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora cumpărături de ocină la Drăghiceni.

249

1565 (7073) Iunie 11. — Petru cel Tânăr voevod întărește împărțirea averii lui Dobroslav din Rusinești între fiii și fiicele acestuia.

250

1565 (7073) Iunie 11, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Ivan logofăt părți de ocină din Iași pe Argeș și Burdea.

251

1565 (7073) Iunie 16, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește satelor Cănești și Șerbănești stăpânirea hotarelor lor, în urma unei judecăți.

252

1565 (7073) August 31, Braïla. — Cristian și soția sa Rada dăruiesc mării Snagov părți de ocină din Deșirați și Fântânele, vecini și lucruri din stofă de preț.

253

«1565 Septembrie 1—1566 August 31» 7074. — Petru cel Tânăr voevod întărește mării Tezerul sate, vad de moară, Țigani, grâu, brânză, bolovani de sare, și vedre de vin.

254

«1565 Septembrie 1—1566 August 31». — Petru cel Tânăr voevod întărește mării Iezer parte de moșie în Sărăcinești și loc de vie.

255

1565 (7074) Octombrie 17. — Petru voevod cel Tânăr întărește mai multor moșneni din Cârpeni cumpărături de ocine și vii, precum și înfrățirile dintre ei.

256

1566 (7074) Ianuarie 9. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Roșca, Pocșa și satului Milești ocina Mileștilor, în urma unei judecăți.

257

1566 (7074) Ianuarie 10. — Petru cel Tânăr voevod întărește mării Tismana satele Tismana, Pocruia, Godineștii, Sârbșorii și Ohaba, în urma unei judecăți.

258

1566 (7074) Ianuarie 15. — Petru cel Tânăr voevod întărește fetelor lui Părvu logofăt a treia parte din ocina Sălcuța, în urma unei judecăți.

259

1566 (7074) Ianuarie 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Oprea și Cănda cu fiii lor părți de moșie din Budeșteni și Dobrești, în urma unei judecăți.

260

1566 (7074) Aprilie 3. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Neagomir și lui Neagoe o funie de ocină din Bonteni.

261

1566 (7074) Mai 1. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocina dela Păpușariul lui Zlatco.

262

1566 (7074) Mai 17. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui popa Ivan și preotesei sale Stana ocina dela Blagodești.

263

1566 (7074) Iunie 27, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește logoicilor Oană și Mteul cu fiii lor părți din ocina Budească.

264

1566 (7074) August 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vlăicu logofăt și fratelui său Mihnea satele Năpârteanii, Berivoeștii și muntele Piscanul.

265

1566 (7074) August 19, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Brateș și Stoian cu frații și fiii lor mai multe părți de moșie în Liseani precum și vii și livezi.

266

1566 (7074) August 27. — Petru cel Tânăr voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Aninoasa.

267

1566 (7074) August 29, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Mușetești părți din ocina Micești.

268

<1566 Septembrie 1—1567 August 31> 7075, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dragomir Băcleș jumătate din ocina Stărmica.

269

1566 (7075) Octombrie 21. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui popa Ivan ocina Blagodești, în urma unei judecăți.

270

1566 (7075) Noembrie 13, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Meeșa postelnic și soției lui Stana părți de moșie în Bădeni, în urma unei jud. căți.

271

1567 (7075) Ianuarie 8, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Arhanghelul Mihail ocina din jurul m-rii.

272

1567 (7075) Aprilie 5, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Nucet satul Topoloveni.

273

1567 (7075) Aprilie 7, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Toader și fiicelor lui Stoica, Maria și Dobra cu fiii lor ocina m-rii dela Podure, în urma unei judecăți.

274

1567 (7075) Aprilie 22, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Ivan mare logofăt părți din satul Răzvadul, siliști, dealul cu vii și vinăriciu.

275

1567 (7075) Aprilie 30, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora părți de ocină în Cioroi.

276

1567 (7075) Mai 1. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Drăgoi și fiilor săi părți de ocină în Plenița și Piatra.

277

1567 (7075) Mai 4, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Stoica și rudelor sale loc de casă în Băiași, ogoare, pripoare, iar Staucăi un răzor de vie la Berislăvești.

278

1567 (7075) Mai 17, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Oprea vâtaf și copiilor săi părți de moșie în Cârstenecști și Văleni.

279

1567 (7075) Mai 23. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora cumpărături și înfrățiri în obârșia Trestianului.

280

1567 (7075) Mai 25, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește Neacșei cu fiii săi și lui Tatul cu fiii săi ocina din Malu.

281

1567 (7075) Iunie 4, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește satului Șușanilor ocina Șușani.

282

1567 (7075) Iunie 17. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana ocina Izvirnea, vii, vecini și un sălaș de Țigani.

283

1567 (7075) Iulie 10, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vlad și soției sale Voica ocină în Odobani.

284

1567 (7075) Iulie 19, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vlaicu și soției lui Țigănci și Țigai.

285

1567 (7075) August 5, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui popa Radu și fiilor săi ocina dela Cacova, cumpărături și schimburi precum și a cincea parte dintr'o moară.

286

<1567> August 23, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vlad și fraților săi părți de ocină din Leutești.

287

<1567 Septembrie 1 — 1568 August 31> 7076. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dinga postelnic mai multe sălașe de Țigani.

288

1567 (7076) Septembrie 16, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Oană și fiilor săi părți de ocină la Miltăcești, Bășănești și 2 pogoane de vie.

289

1567 (7076) Septembrie 18. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Ivan gramatic ocina Blagodești.

290

1567 (7076) Octombrie 22. — Petru cel Tânăr voevod întărește mării Tismana mai multe sălașe de Țigani, fugiți peste munți și readuși de egumenul Ioan.

291

1567 (7076) Noiembrie 20, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Radu pitar și Dobrușa postelnic părți de ocină în Văseleți, Gabrov și Găvăneștii de Jos, precum și niște vecini și Țigani.

292

1567 (7076) Decembrie 5, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Manea, Stanciul și Căzan, fiii lui Vulpariul, părți din satul Golești.

293

1567 (7076) Decembrie 10. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Iupan Oxotic mare agă și fiilor săi satul Calaporii, în urma unei judecăți.

294

1567 (7076) Decembrie 20, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dragomir și fraților săi ocină la Haref.

295

1568 (7076) Ianuarie 1, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Tismana jumătate din satul Năsipul, cotropit de fiii lui Badea pentru o dușegubină.

296

1568 (7076) Ianuarie 13, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește satului Radovanul ocina sa deoarece se răscumpăraseră dela Marcea postelnic.

297

1568 (7076) Ianuarie 25, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Dinga postelnic și fiilor săi niște Țigani dăruii de Mircea Ciobanul și doamna Chiajna pentru slujbă credincioasă.

298

1568 (7076) Februarie 15, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora ocina Bâsca, în urma unei judecăți.

299

1568 (7076) Martie 16, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Oxotie aga satul Bresnița, în urma unei judecăți.

300

1568 (7076) Aprilie, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Vlaicu logofăt cu fiii săi a patra parte din ocina Izvorani, precum și vinăriciul.

301

1568 (7076) Aprilie 3, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Gherghie din Râmnic moșia din Voinigești, în urma unei judecăți.

302

1568 (7076) Aprilie 7, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește m-rii Romeri un obroc anual de 1000 de aspri, iar călugărilor câte 100 de aspri de cheltuială.

303

1568 (7076) Aprilie 14, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește ju-paniței Stanca și fraților ei, Oancea și Negre, satul Mihăești, în urma unei judecăți.

304

1568 (7076) Mai 7. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Liță și Ghica și fiilor lor ocină în Grosani.

305

1568 (7076) Mai 8. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Petru din Sumărinești cu fiii săi a patra parte din ocina din Mihăilești cu loc de pădure, vii, vad de moară și un munte.

306

1568 (7076) Mai 23, București. — Petru cel Tânăr voevod întărește mării Bistrița ca metoh biserica din Cruceșoara de lângă satul Potil.

307

1568 (7076) Mai 23. — Petru cel Tânăr voevod întărește lui Nicula logofăt și nepotului său Nicola gramatic părți din ocina Racovița și o Țigancă.

308

1568 (7076) Iunie 8. — Petru cel Tânăr voevod întărește mai multora părți de ocină la Patârlage, în urma unei judecăți.

309

1568 (7076) <Iunie> 21. — Ion Praviță dă lui Ivașco mare armaș jumătate din moara sa din Pitești, pentru datoria pe care o avea.

310

<1568 Iunie 29—1569 Octombrie>. — Alexandru Mircea Voevod întărește jupanuței Chera ocină în Dichisești.

311

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18> — Alexandru Mircea voevod întărește jupanuței Chera ocină în Dichisești cu 100 de rumâni, în urma unei judecăți.

312

<1568 Iunie 29—1569 Octombrie>. — Alexandru Mircea voevod întărește jupanuței Chera și fiilor săi părți din satul Țigănești și două Țigănci.

313

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18>. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Drăgan și fratelui său Jița cu fiii lor, părți de ocină în Drăghiceni.

314

<1568 Iunie 29 — 1575>. — Mitropolitul Evtimie dăruiește mării Golgota o moară în Târgoviște și numește ea ispravnic al viilor rămase în paragină pe egumenul Spiridon.

315

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18>. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Radu și Ion părți de ocină în Bădeni și Cucuteni.

316

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18>. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Radu postelnic, Bratu și Amza și fiilor lor moșia Bocoviciorul.

317

<1568 Iunie 29 — 1569 Ianuarie 29>. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora ocine pe apa Rânnicului, la Dăniliești, precum și în Bărăști și Putreda.

318

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18>. — Alexandru Mircea voevod dă voievodului Evstratie dela m-rea Snagov ca să strângă venitul dela stăntitul boeresc de pe munții: Gârbova, Floreiu, Radila Babeș și Zănoaga.

319

<1568 — 1569> Iulie 9. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Miroslav Iogofăt, lui Gherghie și lui Neculcii părțile de moșie ale lui Fărtat din Drăgăști. Izlaz, Cioroi și Momo-tești cu toți Țigani.

320

<1568—1577> Iulie 9. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaieul efucer și jupănesei Chera satul Mogoșăști, cu morii, vii și Țigani.

321

1568 (7076) Iulie 19, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Mihnea părcălab părți de ocină din Bădeni, în urma unei judecăți.

322

1568 (7076) Iulie 24, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Glavacioc a treia parte din muntele Prislop.

323

1568 (7076) Iulie 30, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița și călugărilor ei satul Văltureștii numit Bogdănei, dăruit m-rii de jupan Vălturul.

324

<1568—1574> August 2. — Alexandru Mircea voevod întărește mitropolitului Eftimie o vie și o livadă la Aninoasa.

325

1568 (7076) August 2. — Alexandru Mircea voevod întărește jupaniței Maria sora lui Pătrașcu cel Bun și fiicei ei Dobra cu fiii lor, toate averile bărbatului ei Balea paharnic anume satul Petroșanii tot și părți din satele Loloiești, Negoiești, Bătești, mori, vecini și Țigani.

326

1568 (7076) August 9, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Stanciu jumătate de ocină din Voimigăști, precum și mai multe fălci de vie.

327

1568 (7076) August 11, București. — Alexandru Mircea voevod întărește fiicelor lui Mușat și fiicei lui Pascoi părți de ocină din Neagonirești.

328

1568 (7076) August 13, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Albul, Armeancăi și Bobei ocină în Căminești, în urma unei judecăți.

329

1568 (7076) August 25, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Ivașco mare stolnic și lui Albu clucer satul Urâții și părți din balta Bistrețul.

330

1568 (7077) Septembrie 4. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana părți din satul Izvirna, vecini, dealul cu vii și un sălaș de Țigani, dăruite de jupanuța Rada.

331

1568 (7077) Septembrie 5, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tisău averea lui Ivăniș vornicul și a soției lui, Stanca.

332

1568 (7077) Septembrie 5, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana vama dela Calafat și bălțile Bistrețul, Balta-Albă și Platețul.

333

1568 (7077) Septembrie 6. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora moșia lor din Popeștii de pe Mociorășă, în urma unei judecări.

334

<1568—1569> Septembrie 7. — Alexandru Mircea voevod întărește mitropoliei satul Băneștii dela Ruia cu mori.

335

1568 (7077) Septembrie 8. — Alexandru Mircea voevod întărește mitropoliei și mitropolitului Iftimie satul Aninoasa, pierdut de Hamza Turcul priu helenic.

336

<1568—1569> Septembrie 8, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Pătru o vie, un loc de casă, un ogor și trei făci de ocină în Olteni.

337

1568 (7077) Septembrie 9. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița satul Vădastra Mare, în urma unei judecări.

338

1568 (7077) Octombrie 2, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vâlcul, Vladul și nepotului lor Stoica, ocină în Căinești.

339

<1568—1573> Octombrie 5. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Govern ocina Drăculești.

340

1568 (7077) Octombrie 9, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița părți de ocină în Mirișta, în urma unei judecări.

341

1568 (7077) Octombrie 15, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Neagoe logofăt ocină la Brădășani și Manița.

342

1568 (7077) Octombrie 23, București. — Alexandru Mircea voevod întărește episcopiei dela Buzău ocină și vii la Mocești.

343

1568 (7077) Octombrie 27. — Alexandru Mircea voevod întărește nepoților lui Peica cel bătrân trei funii de ocină în Fierești, în urma unei judecăți.

344

1568 (7077) Octombrie 28. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Radu postelnic satele: Comoștenii, Marmurele, Măceșelul și Măceșul Marc împreună cu bălțile lor.

345

<1568> Decembrie 2. — Alexandru Mircea voevod poruncește lui Vlaicu din Rumciani să înapoieze câte 300 de aspri lui Neniul și Mușat din Blestematele, deoarece ei plățiseră câte 300 de aspri pentru cnezie în timpul lui Mircea Ciobanul voevod.

346

1569 (7077) Ianuarie 6, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Balea ocină în Bădeni și Leotești, în urma unei judecăți.

347

1569 (7077) Ianuarie 7, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița jumătate din satul Celeiul cu balta și gârla, în urma unei judecăți.

348

<1569—1574> Ianuarie 7. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana jumătate din vama dela Vâlcan.

349

1569 (7077) Ianuarie 8. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Argeș balta Săltava cu toate iczerele.

350

1569 (7077) Ianuarie 8. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița satul și ocina Gândenii, în urma unei judecăți.

351

1569 (7077) Ianuarie 8, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana satul Elhovița.

352

1569 (7077) Ianuarie <8>, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaicu clucer satul Cislău, în urma unei judecăți.

353

1569 (7077) Ianuarie 8. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaicu, fiul lui Mihnea părcălab, ocinele din Piscani și Racovița cu mori, vii și Țigani, în urma unei judecăți.

354

1569 (7077) Ianuarie 9, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaicu clucer și jupanitei Chera satul Țigănești, în urma unei judecăți.

355

«1569—1574» Ianuarie 19. — Dragomir mare vornic scrie lui Vlaicu paharnic ca să-și ia înapoi tot ce i-a luat m-rea Argeș din dreptul lui de vinărici din dealul Ștefănești.

356

1569 (7077) Ianuarie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Valea mai multe sălașe de Țigani.

357

«1569» Februarie 14. — Alexandru Mircea voevod întărește lui chir Athanasie arhiepiscop de Buzău hraniștea Crângul Târgului.

358

1569 (7077) Martie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește jupanitei Calca și fiicei ei Maria satul Recica, cu bălțile și iezerele.

359

1569 (7077) «Martie 29—August 31», București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii dela Cricov satele Cornenii din Coastă cu vad de moară și Cornenii de lângă apă cu vaduri de moară, cu un deal și un sălaș de Țigani.

360

1569 (7077) Aprilie 11, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismanu satele: Târgoviște, Varovnicul, Petrovița, Jidovștița, Prilepețu și balta Cecaunlui.

361

1569 (7077) Aprilie 12. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Cozia satul Orlea în urma unei judecăți.

362

1569 (7077) Aprilie 16, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Grigorie și fiilor săi toată partea lui Ion din moșia Valea Hăceștilor.

363

1569 (7077) Aprilie 25, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Țăncu ocină în Toxobești.

364

1569 (7077) Aprilie 25. — Alexandru Mircea voevod întărește jupanitei Vlădaia satele Prundul și Călinetul.

365

1569 (7077) Aprilie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Dămjan și Neagu ocină în Copăceni.

366

1569 (7077) Mai 31, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Cricov jumătate din satul Zănoaga, cu mori și un sălaș de Țigani, toate dăruite de Stana din Stăncești.

367

1569 (7077) Iunie 1, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Cricoveni satul Blagodeștii.

368

1569 (7077) Iunie 6, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Glăvăcioc jumătate din satul Cernătești cu podgorie și două mori.

369

1569 (7077) Iunie 14. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaicu și lui Manga părți de ocină în Bucșa.

370

1569 (7077) Iunie 27, București. Alexandru Mircea voevod întărește m-rii de călăgărițe dela Ostrov 1000 bulgări de sare, 2000 aspri, 5 găleți de grâu și de orz, din județul Olt și 200 vedre de vin din vinăriciul domnesc dela Râmnic.

371

1569 (7077) Iulie 2. — Alexandru Mircea voevod întărește episcopiei de Buzău un sălaș de Țiganii, dăruit de Rađu stolnic din Boldești.

372

1569 (7077) Iulie 22, Stănești. — Dobromir mare ban al Craiovei întărește popii Ioica din Tismana ocine în Negoești și Ohăbița.

373

1569 (7077) August 5. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora o ocină în Turceni.

374

1569 (7077) August 7, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora cumpărături de ocină și înfrățiri în Lipia, Gomoiești, Bălișoara și Groșani.

375

1569 (7077) August 17, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Mogoșăștii pe Dâmbovița.

376

1569 (7077) August 23, București. — Alexandru Mircea voevod întărește Catalinei și soțului ei Hacica părți de ocină și vii din Bojoreni.

377

<1569 Septembrie 1—1570 August 31> 7078, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Stoica logofăt ocine în Vâlcele luate dela Albul Popescu și dela Naica, pentrucă le-a plătit de bir.

378

1569 (7078) Septembrie 4, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana ocină la Racofi.

379

1569 (7078) Septembrie 11, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Glavacioc ocină la Obislav cu vecini, partea lui Hamza banul.

380

1569 (7078) Septembrie 12, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Nucet satul Tomșanii și trei sălașe de Țigani.

381

1569 (7078) Septembrie 28, Târgoviște. Alexandru Mircea voevod întărește lui Pașcu și Zbora părți de ocină la Plășcoi și Gugesti.

382

1569 (7078) Septembrie 30, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora părți de ocină în Bârca.

383

1569 (7078) Octombrie 4. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Lipov o funie de ocină în Lipov.

384

1569 (7078) Octombrie 16, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora satul Stăbuleicara.

385

1569 (7078) Noiembrie 20, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Badca scriitorul și fiilor săi satul Bărsăști și a treia parte din ocina lui Dragul care fusese rob la Tătari.

386

1569 (7078) Decembrie 13, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora cumpărături, înfrățiri și donații în satele: Cochineștii de Sus și de Jos, Curteni, Nănești, Iași, Zăvoiu, Șerbăiani, Moeșăști și Pojorâte.

387

1569 (7078) Decembrie 17, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Neagonir din Plăviceni a treia parte din ocina din Pietroșani, partea lui Dumitru și a soției lui, Vlădaia.

388

1570 (7078) Ianuarie 3, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana parte de ocină în Cârbești.

389

<1570> Ianuarie 9. — Alexandru Mircea voevod împuternicește pe egumenul Efrem dela m-rea Bistrița să ia dela Aldca din Bârlui un Țigan și toate dajdiile mănăstirii.

390

1570 (7078) I an u a r i e 9, B u c u r e ș t i. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Luca și lui popa Bâlcu ocină în Tudorești.

391

<1570> I an u a r i e 12. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Gherghina logofăt niște vii în Leurdeni.

392

1570 (7078) I an u a r i e 14. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora stăpânire peste părțile lor de ocină, moștenite sau cumpărate în Poncești.

393

1570 (7078) I an u a r i e 16, B u c u r e ș t i. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora ocină în Lipov.

394

1570 (7078) I an u a r i e 19. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Dobrușa satele: Crivina, Brăeștii, Poenile Malului și mai multe sălașe de Țigani.

395

<1570> I an u a r i e 19. — Alexandru Mircea voevod întărește Hareșanilor ocinile lor, în urma unei judecăți.

396

1570 (7078) I an u a r i e 22, B u c u r e ș t i. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora ocina din Seaca.

397

1570 (7078) I an u a r i e 28. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Coresi logofăt și fratelui lui, Drăgan, parte de ocină în Miroslăvești și vaduri de mori.

398

1570 (7078) I an u a r i e 30, B u c u r e ș t i. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Radu cu fiii săi ocină în Bălțați, iar fiicei acestuia un loc de prisacă.

399

1570 (7078) F e b r u a r i e 1, B u c u r e ș t i. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Radu, Oprea și Stan stăpânire peste părți de ocină în Păușești și Prundeni, în urma unei judecăți.

400

<1570> F e b r u a r i e 2. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaicu elucer din Rumceni partea Neacșei din Cislău.

401

1570 (7078) F e b r u a r i e 15, B u c u r e ș t i. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Danciul și fraților săi Gânda și Alăman ocină în Stănțești.

402

<1570—1576> Februarie 23. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Snagov parte din Spanțov, în urma unei judecăți.

403

<1570> Martie 26. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismana vama dela Vâlcana.

404

1570 (7078) Martie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește episcopului Atanasie al Buzăului un Țigan cu femeia lui.

405

1570 (7078) Martie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița ocină în Târșea, dăruită de Neagoe Basarab voevod.

406

1570 (7078) Aprilie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Cărstian posteluic și fiilor lui satul Șomeștii și a treia parte din satul Schiopeni, în urma unei judecăți.

407

1570 (7078) Aprilie 29, București. — Alexandru Mircea voevod întărește Mariei și fiilor ei ocină în Boteni.

408

1570 (7078) Mai 1, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlaicu clucer și surorilor lui o ocină în Cislău în Lunca Bâșcei, în urma unei judecăți cu Poenarii.

409

1570 (7078) Mai 13, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora ocină în Gloduri.

410

1570 (7078) Mai 18, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Ivan grămătic partea bunicului său Stănilă, din ocina Blagodești, în urma unei judecăți.

411

<1570> Mai 18. — Alexandru Mircea voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Băneștii pe Ruia.

412

1570 (7078) Mai 19, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora părți de ocină din Frâsinetul de Câmp și Sturzești.

413

1570 (7078) Mai 20, București. — Alexandru Mircea voevod întărește satelor Stănești și Șovăreul ocina Gurbanu.

414

1570 (7078) Mai 23, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Mușeștești ocina Predeștii, în urma unei judecăți.

415

1570 (7078) Mai 23. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Stoican a treia parte din ocina Ciutura precum și din pădure, din apă și din vatra satului, în urma unei judecăți.

416

1570 (7078) Iunie 6, București. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multor moșneni ocină în Gocimani.

417

1570 (7078) Iunie 11, București. — Alexandru Mircea voevod întărește episcopiei Buzău partea de ocină din satul Albești, dăruită de Albu.

418

<1570> Iunie 25. — Alexandru Mircea voevod înputernicește pe Țiganul Radu globuic, sluga lui Șerban postelnic, să caute trei Țigănci ale lui Șerban postelnic.

419

1570 (7078) Iunie 26, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vasile cel bătrân din Târgșor ocină în Rogozești.

420

1570 (7078) Iulie 18, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Cărloman ocine în Maxineni și Tâmboești «cumpărate când a fost foametea cea mare».

421

1570 (7078) Iulie 22, București. — Alexandru Mircea voevod întărește jupănesei Maria părți de ocină din satele: Sălătruc, Fântânele, Plăcicoi și Pulați precum și Țigani.

422

1570 (7078) August 1. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Rusin și fiilor lui mai multe părți de ocină din Sămăileni, precum și Țigani.

423

1570 (7078) August 12, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Negre portar și jupaniței Caplea satul Rusii lui Chirtop, în urma unei judecăți.

424

1570 (7078) August 13. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Argeș ocină în Ștefănești.

425

1570 (7078) August 30, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Glavacioc o fântână cu loc de 12 stânjani în Topoloveni.

426

<1570 Septembrie 1—1571 August 31> 7079. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Glavacioc bălțile și eleșteele dela Sămărinești, Crângari și de pe Glavacioc.

427

1570 (7079) Septembrie 7, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vladul cu ceata lui ocină în Uriătoi.

428

1570 (7079) Septembrie 9, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește mai multora ocină în Turcenii.

429

1570 (7079) Septembrie 10, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește Dobrei ocină în Glodeni.

430

1570 (7079) Septembrie 12 — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Tismăniște sălășe de Țigani aduși cu multă cheftuială de peste munți.

431

1570 (7079) Septembrie 17, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Dobrotă și lui Radul ocină în Cobia.

432

1570 (7079) Septembrie 19, Târgoviște. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Nuceș un Țigan, în urma unei judecăți.

433

1570 (7079) Septembrie 20. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Iezerul toată partea lui Dumitru din moșia Poganu.

434

<1570—1582> Septembrie 1. — Județul și cei 12 pângari din Buzău recunosc dăruirea morii numită la Vadul Bărăcii dăruită de Stanciu, Pătru, Matei și Jipa episcopului Atanasie.

435

1570 (7079) Septembrie 26. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Vihorăști satele Gurguiuții și Vărăștii.

436

1570 (7079) Octombrie 23. — Alexandru Mircea voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Luciauui, dăruit de Dragomir mare vornic.

437

<1570 Octombrie 23—1574 Septembrie>. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii sf. Ecaterina dela muntele Sinai un obroc anual de 6.000 aspri, iar călugărilor care vin să-l ia, 1.000 aspri.

438

1570 (7079) Noembrie 1, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Neagoe, Vladul, Stau și Stoica ocină în Berislăvești, în urma unei judecăți.

439

1570 (7079) Noembrie 1, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Neagoe, ginerele lui Mihnea, părți de ocină în Bădeni.

440

1570 (7079) Noembrie 5, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Vlad postelnic, fiul lui Ivașco mare logofăt, satul Româneștii.

441

1570 (7079) Noembrie 7, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Bistrița satul Vădastra, în urma unei judecăți.

442

1570 (7079) Noembrie 10, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Ivașco mare logofăt și lui Albul mare clucer satul Mărăcinii.

443

1570 (7079) Noembrie 14, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Cârștian postelnic satul Băneștii dela Ruia, în urma unei judecăți.

444

1570 (7079) Noembrie 18, București. — Alexandru Mircea voevod întărește m-rii Mărgineni jumătate din satul Zănoaga.

445

1570 (7079) Decembrie 14, București. — Alexandru Mircea voevod întărește lui Radu și fraților lui jumătate din ocina Aninoasa, cu mori, vecini, păduri și trestie.

446

<1570> Decembrie 16, București. — Alexandru Mircea voevod întărește jupanitei Calea și fiilor ei satul Răchița, în urma unei judecăți.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ 1551 — 1570

1

1551 (7059) г. февраль, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Нягое, Борду, Раду и Гои с сыновьями четвертую часть вотчины Бэяшь и гору Грохоту, по суду.

2

1551 (7059) г. марта 13, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Драгомиру и его братьям части вотчины в Робэнешть.

3

1551 (7059) г. апреля 1, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Говорскому монастырю села Глоду и Хияця.

4

1551 (7059) г. апреля 18, Тырговиште. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Татомиру и его родственникам половину поместий в Барбэрешти и Барилешть, а вторую половину отдает во владение Думитру, попу Чокина и Стояну с сыновьями.

5

1551 (7059) г. апреля 30, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Арджешскому монастырю половину села Бырка и цыган, дарованных перкэлабом Петру.

6

1551 (7059) г. мая 6, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает меделничеру Кынди села: Улмулецу, Земничеле, Скашти, Футешти и Вонводешти и цыган по суду.

7

1551 (7059) г. мая 9, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Владу и его сестрам часть поместья Стэнешть, принадлежавшего их отцу Киртолу, по суду.

8

1551 (7059) г. июня 6. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Нучетскому монастырю несколько цыганских семейств, по суду.

9

1551 (7059) г. июня 19. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Ивей и ее племянице Стане часть поместья Смардештец, по суду.

10

1551 (7059) г. августа 24, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает портару Кырстиану и втафу Стойке село Добрица, по суду.

11

<1551 сентября 1 — 1552 июня 3> (7060) г. — Господарь Мирча Чобану подтверждает комису Тату и его сыновьям вотчины в Плацкое, Миерларь, Бучумень и Бисеока.

12

1552 (7060) г. января 6. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Арджешскому монастырю поместье Штефанешть, дарованное Петру Граунца, по суду.

13

1552 (7060) г. февраля 18. — Господарь Мирча Чобану подтверждает постельнику Данчу вотчину в Будешть, а Стэнимиру в Голешть, с местом для пчельника и дома.

14

1552 (7060) г. марта 9. — Господарь Мирча Чобану подтверждает пыркэлабу Михне часть Могоша Лепросу и его брата Влада в вотчине Стэнешть, а также несколько няя, купленных у смежных.

15

1552 (7060) г. июня 2. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Воиславе части вотчин в Костень, Хэешть и Пискупешть, оставленных ее братом Войко.

16

1553 (7061) г. января 25, Тырговиште. — Господарь Раду Илие подтверждает Тисманскому монастырю села Труфешти, Обедину и Батовци.

17

1553 (7061) г. марта 20, Тырговиште. — Господарь Раду Илие подтверждает Арджешскому монастырю цыган, дарованных женой господаря Деспиной взамен ее долга монастырю в 20 000 аспров.

18

1553 (7061) г. июля 20, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Грозаву часть Тэуца в Дедиюлешть и место для дома.

19

<1553 г.> октября 4, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Думитру из Олтень и его родственникам место для виноградника на холме Олтени.

20

<1554 г. февраля 28 — 1557 г. декабря 26>. — Господарь Петрашку Добрый назначает присяжных (клетовцев) для Чега из Пырскова.

21

< 1554 г. февраля 28 — 1557 г. декабря 26 >. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает ворнику Стэниле побратимство со своей женой Някшой, села, цыган, имущество и зерно, а после их смерти владение переходит монастырю Вэрбила.

22

< 1554 г. — 1557 г. > апреля 13. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Тисманскому монастырю пошлину из Видина.

23

1554 (7062) г. апреля 26. — Господарь Патрашку Добрый дарует великому клучеру Баде Гырла Лунга в Тымбурешть.

24

1554 (7062) г. мая 25, Бухарест. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает многим вотчину в Урлетой, по суду.

25

1554 (7062) г. мая 27. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает митрополиту Анавию село Фиень, виноградники и цыган, находившихся во владении мистера Войяо, должного митрополиту 30 000 аспров.

26

< 1554 г. — 1557 г. > июня 8. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Тисманскому монастырю села Пятра, Корэн, Обедиу и Труфешть.

27

1554 (7062) г. июня 28, Гергица. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Станциу, Ание и Мыне вотчину в Феркэпешть, по суду.

28

< 1554 г. — 1557 г. > июня 30. — Господарь Патрашку Добрый освобождает 15 домов в селах Сасень и Карломанешть от работ и повинностей взамен работ для епископства в Буэву.

29

1554 (7062) г. июля 17, Гергица. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает митрополии Унговлахии и митрополиту Анавию села Анноаса с виноградниками по склонам гор и Вылсэнешть с мельницами.

30

1554 (7062) г. августа 13, Тымбурешть. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Братиу, Глигорию и Иону части вотчины в селе Хэешть, по суду.

31

< 1554 г. — 1557 г. > сентября 1. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Драгомиру и его братьям мельничный брод, пруд и лес и приказывает, чтобы никто их не тронул.

32

< 1554 г. сентября 1 — 1555 г. августа 31 > (7063), Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает ворнику Дрэгичу село Спатница, потому что жители Спатницы украли у ворника Дрэгича 5 лошадей.

33

< 1554 г. сентября 1 — 1555 г. августа 31 > (7063), Бухарест. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает постельнику Раду, пахарнику Винтиле и его племянникам село Корнени.

34

1554 (7063) г. сентября 14, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Тисманскому монастырю село Тисмана, вследствие суда между ним и Бистрицким монастырем.

35

< 1554 г. — 1557 г. > октября 21, Гергица. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Тисманскому монастырю села Бистрицу и Калугарень, освобождая их от всех податей и повинностей, кроме турецкой дани.

36

< 1554 г. — 1557 г. > октября 23. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Снаговскому монастырю часть вотчины Вьрсана из Бабень с виноградником и крепостными.

37

1555 (7063) г. марта 24, Бухарест. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Бистрицкому монастырю село Мушчел, дарованное постельником Строе и баном Пырву, по суду.

38

1555 (7063) г. апреля 4, Бухарест. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает выркалабу Михе и его сыновьям вотчину в Бадень.

39

1555 (7063) г. мая 10, Рэдулешть. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает слуднеру Удриште и его жене Станке села и цыган.

40

1555 (7063) г. июня 11, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает великому постельнику Явию и его сыновьям вотчину в Дырае.

41

1555 (7063) г. июля 5, Питешть. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Оане и Кукору вотчину в Пырвулешть.

42

1555 (7063) г. июля 6, Питешть. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает жупаницам Марии и Капле вотчины в Голешть, Мэрэчинень и Вьерошь, по суду.

43

1555 (7063) г. июля 28, Тырговиште. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает клучеру Влайку и его родственникам село Циганешть, по суду.

44

1555 (7063) г. августа 9. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Тисманскому монастырю село Тисмана, по суду.

45

1555 (7063) г. августа 26. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Говорскому монастырю десятую долю рыбного улова из пруда Мамия, а также монастырям Козия, Котмяня и Мушетешть.

46

1555 (7064) г. сентября 1, Бухарест. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Няге и ее сыновьям и Кэлине, сестре Няги с сыновьями часть вотчины матери их Лолы в Мушчеле, по суду.

47

1555 (7064) г. ноября 12, Гергица. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает великому меделничеру Ивану половину Аниноаса и половину Пырвулаешть.

48

1555 (7064) г. декабря 7, Бухарест. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает великому логофату Тудору и великому вистьеру Драгомиру село Тарбэчень.

49

1556 (7064) г. февраля 9. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Драгомиру и его сыновьям и дочерям вотчину в Стэнила.

50

1556 (7064) г. апреля 3. — Господарь Патрашку Добрый дарует бывшему великому клучеру Бабе мельничный брод на Бузэу.

51

1556 (7064) г. апреля 8, Тырговиште. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Бистрицкому монастырю вотчину в окрестностях монастыря.

52

1556 (7064) г. апреля 17. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает Говорскому монастырю село Плопу, дарованное Войкой и Варбаям взамен других вотчин.

53

1556 (7064) г. апреля 28, Питешть. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает монастырям Козия и Котмяня пошлину на Кэинень.

54

1556 (7064) г. мая 4. — Господарь Патрашку Добрый подтверждает нескольким боярам села Кэпэцэнеи, Келани и Поенарь, по суду.

55

1556 (7064) г. мая 16. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Бистрицкому монастырю поместье Топша, дарованное баном Пырву.

56

1556 (7064) г. мая 26, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Бистрицкому монастырю село Вадастра Марэ, дарованное баном Пырву.

57

1556 (7064) г. июня 9, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Лацко и Тоадеру вотчину и виноградник в верхнем Милешти.

58

1556 (7064) г. июня 22, Гергица. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Думитру и его братьям, а также Лупу с братьями вотчины в Слэник, Телшань и Мэнечь.

59

1556 (7064) г. июля 20, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает жупанице Стане и ее племяннику постельнику Кырстиану село Бэнешти на Руе, захваченное великим ворвиком Виагила.

60

< 1556 г. сентября 1 — 1557 г. августа 31 > (7065). — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Раду Подяну и Драгомиру село Корзи.

61

1556 г. — 1557 г. > октября 26. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает многим части поместья и места для виноградника в Радэчинешть, Вылчелэ, Фэджицель, Выртоп и Кэрпиешь.

62

1556 (7065) г. ноября 20, Бухарест. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает жупанице Няге село Числау.

63

1556 (7065) г. декабря 7. — Раду и Богдан даруют епископству в Бузау место для виноградника на холме Веряешти.

64

1557 (7065) г. < январь — август > 13, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает жупанице Марии и ее дочери Добре имущество и цыган жупавицы Някши.

65

1557 (7065) г. января 23, Бухарест. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает жупану бану Стойче части вотчины в верхнем Плевничешть, нижнем Русинешти, виноградник, место для виноградника и цыгана.

66

1557 (7065) г. апреля 8, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает клучеру Раду, его сыновьям и монахине Праксие села Голешть, Маращина и Вперош.

67

1557 (7065) г. мая 11. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает жупану бану Преда и его родственникам несколько деревень.

68

1557 (7065) г. мая 22. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает великому ворнику Соколу вотчину в Чулинэц.

69

1557 (7065) г. мая 22, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает великому комису Владу и его жене Керс с сыновьями село Могошешть с мельницами и виноградниками.

70

1557 (7065) г. мая 23, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает монастырю Главачок господарский и боярский налог на вино на Тополовень и семейство цыган.

71

1557 (7065) г. мая 30, Тырговиште. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Станчю и Някшу, а также другому Някшу вотчину и Попешть.

72

1557 (7065) г. июня 10. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Стаячу с сыновьями и Владу с сыновьями и братьями 4 фруктовых сада поместья Сырбь.

73

1557 (7065) г. июля 4, Драгоешть. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает логофэту Ивану, баку Косте и Нягунте вотчину в Воинджешть, виноградник и фруктовые сады.

74

< 1557 г. > июля 7. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает наследникам (дединицам) из Баломирешть их части в поместье.

75

1557 (7065) г. июля 9. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает многим вотчины в Фолешть, Стоенешть и Пиетрарь.

76

1557 (7065) г. июля 17, Питешть. — Господарь Пэтрашку Добрый подтверждает Радославу и Стаячу вотчину в Вулпешть, по суду.

77

1557 (7065) г. июля 19. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает Драгомирун, его дружине вотчину в Стэнешть, по суду.

78

1557 (7065) г. июля 25, Брынковень. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает сыновьям логофёта Цалапи и дочери его Стаяче части вотчины в Кокосань.

79

1557 (7065) г. августа 23. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает попу Думитру и его брату Нягу вотчину в Рогозешть.

80

< 1557 г. сентябрь-декабрь > (7066). — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает монастырю Вихорешть вотчину в Вихорешть и господарский налог на вино.

81

1557 < сентября 1 — декабря 26 > (7066). — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает Нягу поместье Улитешть и Провица.

82

< 1557 г. сентября > 7. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает бывшему великому портарю Гане село Внану за верную службу с пролитием крови.

83

< 1557 г. сентября > 10. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает Манчу, Михаю, Пётру и Пане половину села Ямнеку.

84

< 1557 г. > сентября 15, Тырговиште. — Господарь Пётрашку Добрый жалует Марии, дочери господаря Раду Паисие село Шегарча и другие имущества.

85

1557 (7066) г. октября 9, Бухарест. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает попу Баде, попадье Няге и их сыновьям вотчины в Грошь.

86

1557 (7065) г. ноября 9, Бухарест. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает епископству Бузэу вотчину в Флорешть.

87

< 1557 г. > ноября 9, Бухарест. — Господарь Пётрашку Добрый освобождает епископство в Бузэу и епископа Еремию от господарского налога на вино виноградников на холме Вернешти.

88

1557 (7066) г. ноября 20, Бухарест. — Господарь Пётрашку Добрый подтверждает клучеру Раду, его жупанице Капле с сыновьями села Марэчинеяи и Вьерошу.

89

1568 (7066) г. февраля 11, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает жителям Харешень село Харешу.

90

< 1558 г. после февраля 11 >. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Сину, Патру и Лупу с братьями четвертую часть вотчины Киожду.

91

< 1558 г. — 1559 г. > марта 27. — Великий норяк Буртя подтверждает егумену Тисманского монастыря Пансию село Грозешть.

92

< 1558 г. — 1559 г. > марта 27. — Господарь Мирча Чобану подтверждает егумену Тисманского монастыря Пансию село Грозешть.

93

< 1558 г. — 1559 г. > апреля 12. — Господарь Мирча Чобану подтверждает жулану Строе ветафу две семьи цыган.

94

1558 (7066) г. апреля 28. — Господарь Мирча Чобану подтверждает многим село Радовану, выкупленное у господаря.

95

1558 (7066) г. мая 11. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Стойке из Извора и Влайку, сыну пыркалаба Млхви, село Мэлурень, по суду.

96

1558 (7066) г. мая 22, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает полу Думитру и его брату Нягу вотчину в Рогозешть и половину Мельяницы.

97

1558 (7066) г. мая 23, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает спэ-тару Урсу и его братьям третью часть вотчины Нана из Лунгы, по суду.

98

1558 (7066) г. мая 26, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Берче из Станешть и его братьям вотчину в Станешть.

99

1558 (7066) г. июня 4. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Снаговскому монастырю части села Германешть, по суду.

100

1558 (7066) г. июня 26, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Снаговскому монастырю село Изворань, по суду.

101

< 1558 г. — 1559 г. > июль. — Господарь Мирча Чобану приказывает возвратить волов, взятых у 12 бояр которые судили тяжбу Команешт.

102

1558 (7066) г. июля 19, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает многим село Обедин взамен несправедливо уплоченной душегубины.

103

1558 (7066) г. июля 25, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает монастырю Главачок село Славень, по суду.

104

1558 (7066) г. июля 30, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Оделян и Лайота части поместья Драгае.

105

1558 (7067) г. сентября 13. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Арджескому монастырю село Флэмындаешть.

106

< 1558 г. — 1559 г. > сентября 17. — Господарь Мирча Чобану пишет жупану Теодору, великому бану Крайовы, не трогать Балта Алба, принадлежащую Бистрицскому монастырю.

107

1559 (7067) г. января 7, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Твеманскому монастырю села Бахна, Плоштина и Грозавешть, по суду.

108

< 1559 г. > января 13. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Бистрицскому монастырю село Мушчелу.

109

1559 (7067) г. января 17. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Владу и его сыновьям всю часть, приходящуюся ему в поместьи Сырбь.

110

1559 (7067) г. марта 12, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Нягу, Владу, Стэниле и Думитру с их сыновьями половину части Грэмаде из Мерларь, по суду.

111

1559 (7067) г. апреля 21, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Мане и его жене Драгие части вотчины вышних Грозавешть.

112

1559 (7067) г. апреля 24. — Господарь Мирча Чобану подтверждает жупану Влайку, сыну Михии из Писшань, все произведенные им покупки.

113

1559 (7067) г. мая 10. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Раду и Стану 4 части вотчины в Паушенить и Прундень.

114

1559 (7067) г. мая 24, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Думитру Греку с сыновьями вотчину в Грошеняса.

115

1559 (7067) г. июня 9, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Нягу, Думитру, Дескулцу и Томе Драгоману вотчину в Магура Бузеулуй, пожалованную господарем Басарабом.

116

1559 (7067) г. июня 13, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает многим вотчину в Пэрау на Тале.

117

1559 (7067) г. июня 15, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает дочерям Сина поместье в Пособешть.

118

1559 (7067) г. июня 21. — Господарь Мирча Чобану подтверждает многим село Радовану.

119

< 1559 г. > июня 27, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Анке дочери Нана третью часть Стольничень, по суду.

120

1559 (7067) г. июня 28, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Стану с сыновьями части вотчины с виноградником и фруктовый сад в Копачеле.

121

1559 (7067) г. < июля 10 >, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает многим части вотчины Станешть и Костешть, захваченные Владом, сыном Фуркой.

122

1559 (7067) г. августа 23. — Господарь Мирча Чобану подтверждает и устанавливает побратимство Балдовина и его сестры Някши на части вотчины в Фузденъ.

123

1559 (7068) г. сентября 3, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Тисманскому монастырю несколько частей вотчины в Грошань.

124

1559 (7068) г. сентября 17. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Тырговиштской митрополии и митрополиту Ефрему виноградник в селе Штефанешть, освобождая его от господарского налога на вино и от перперей.

125

< 1559 г. — 1566 г. октября 1 >. — Господарь Петр Молодой подтверждает егумену монастыря Главачок виноградники и крепостных из Тополовень.

126

< 1559 г. — 1563 г. > октября 8. — Господарь Петр Молодой подтверждает Говорскому монастырю господарский налог на вино в Копечел.

127

< 1559 г. — 1562 г. > октября 30. — Господарь Петр Молодой поручает жупану Нягое бану Крайовы расследовать распрю между Бистрицким монастырем и Лацко с Панга, возникшую между ними из-за нескольких цыган.

128

1559 (7067) г. ноября 25. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю всю Балта Алба.

129

< 1560 г. январь > (7068). — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Драгичешть село Корнени в Коаста, по суду.

130

< 1560 г. — 1564 г. > января 7. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю и егумену Иоану пошлину в Вылкан.

131

< 1560 г. — 1564 г. > января 8. — Господарь Петр Молодой подтверждает егумену Тисманского монастыря Иоану калафатскую пошлину.

132

1560 (7068) г. января 9. — Господарь Петр Молодой подтверждает Болиятинскому монастырю поместья Изворань и Болиятия.

133

< 1560 г. — 1568 г. > февраля 18. — Господарь Петр Молодой приказывает стольникам из Гывождиброда разрешать рыболовство в пруде Потеле лишь людям Бистрицкого монастыря.

134

1560 (7068) г. марта 6, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Маве и его брату Роману части вотчины Боеинь, по суду.

135

1560 (7068) г. марта 10, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю село Златиоара, по суду.

136

1560 (7068) г. апреля 17, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю село Слатиоара, по суду.

137

< 1560 г. — 1563 г. > апреля 17. — Господарь Петр Молодой подтверждает иеромонаху Иоану из Тисманы половину калафатской пошляны.

138

< 1560 г. 1568 г. > апреля 17. — Господарь Петр Молодой разрешает егумену Тисманского монастыря Иоакиму повсюду разыскивать монастырских цыган.

139

< 1560 г. > апреля 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает тырговиштской митрополии село Аниноаса.

140

1560 (7068) г. апреля 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю калафатскую и вылканскую пошляну.

141

1560 (7068) г. апреля 19. — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю село Домнешть.

142

1560 (7068) г. апреля 20, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю вотчину Янка, по суду.

143

1560 (7068) г. апреля 25. — Господарь Петр Молодой подтверждает Соре и его сыновьям вотчину в Брэтешань.

144

1560 (7068) г. апреля 29, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину в нижнем Тикучани.

145

1560 (7068) г. апреля 30, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Спахию и его сестре побратимство на вотчину в Хлеме.

146

1560 (7068) г. мая 14. — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю села Някшу и Топана.

147

1560 (7068) г. мая 14. — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю три мельницы в Питешть.

148

< 1560 г. — 1568 г. > ма'я 17. — Господарь Петр Молодой дает разрешение монахам из Котлмуза защищать заповедный лес на Джурджну.

149

1560 (7068) г. июня 1, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тиманскому монастырю села и селища Бресница, Воровниче, Тырговиште, Прилепец, Комань и другие.

150

1560 (7068) г. июня 16, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Витану и Нягое вотчину Бэдень.

151

1560 (7068) г. июня 21, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тырговиштской митрополнии село Аниноаса, по суду.

152

1560 (7068) г. июня 30, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает дочерям ворника Стойки село Томень.

153

< 1560 г. 1567 г. > июля 5. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Добруша село Кривина и вотчину, называемую Пояна Чолана.

154

1560 (7068) г. июля 6. — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю вотчину в Валя Фламынаешть, по суду.

155

1560 (7068) г. июля 8, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Мухе и его свекру Болборе место для дома в Бутнешть и сад с местом.

156

< 1560 г. — 1567 г. > июля 9. — Господарь Петр Молодой разрешает распрю между Драгу из Барканешть и его тестем Корлатом из-за выплаты душегубины.

157

< 1560 г. — 1567 г. > июля 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает егумену Вишинского монастыря Варлааму вотчины и имущество этого монастыря.

158

1560 (7068) г. < августа 7. > — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю вотчины в Албешть, Доброць, Идомирешть, дарованные господарем Нягое Басарабом.

159

1560 (7068) г. < августа 7, Бухарест. > — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю село Фламынаешть, по суду.

160

1560 (7068) г. августа 9, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Драгомиру и его жене Иване четвертую часть Деджераць.

161

< 1560 г. — 1564 г. > августа 14. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю и егумену Иоану пошлину из Вылкан.

162

< 1560 г. — 1567 г. > августа 29. — Господарь Петр Молодой разбирает тяжбу из-за некоторых налогов между Даяом из Турчень и Драгичем.

163

1560 (7068) г. августа 30, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает дочерям Брэтое из Албешть вотчину в Албешть.

164

< 1560 г. — 1567 г. > сентября 3. — Господарь Петр Молодой постановляет, чтобы Тисманский монастырь имел право закрыть дорогу, проложенную жителями Суходолень.

165

< 1560 г. — 1567 г. > сентября 4. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю два семейства цыган.

166

1560 (7069) г. сентября 4. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю и егумену Илариону вотчину, называемую Поява Яни.

167

1560 (7069) г. сентября 15, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю вотчину в Флэмызеншь.

168

1560 (7069) г. октябрь, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Козия и егумену Матею села Кэрэрень, Луминень и пруда Сапату.

169

< 1560 г. — 1567 г. > октября 6. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю право на рыболовство в озере Потель.

170

1560 (7069) г. октября 10, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает горожанам Гергицы вотчину в окрестностях города.

171

1560 (7069) г. октября 14, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофэту Иоану вотчину в Былдешь.

172

1560 (7069) г. октября 17. — Господарь Петр Молодой подтверждает Арджешскому монастырю вотчину Топана и селище Друменик, по суду.

173

1560 (7068) г. октября 18, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает писцу Татомиру вотчину в Мэйкэнешть.

174

< 1560 г. — 1567 г. > октября 24. — Господарь Петр Молодой постановляет чтобы прекратилась тяжба между жителями Суходолень и Тисманским монастырем из-за дороги, проложенной жителями Суходолень.

175

1560 (7069) г. ноября 22. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тудору из Балану вотчину в Валя Попей.

176

1560 (7069) г. декабря 9. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим половину вотчины Бэтиешть.

177

1561 (7069) г. мая 9, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Маре, Опре и Кынде с сыновьями часть Цилина из Будаитень и Доброешть с местом для виноградника, мельницу, лес и цыган, а также и части из Крынгурень, Бунешти, Гургуяци, и цыган.

178

1561 (7069) г. мая 22. — Господарь Петр Молодой подтверждает Нягоа и его сыновьям части вотчины в Урсень, по суду.

179

1561 (7069) г. мая 31, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Думитру и Станке вотчину в Бужорань и Олтень.

180

< 1561 г. — 1568 г. > мая 31. — Господарь Петр Молодой дает грамоту Тисманскому монастырю для присяжных.

181

1561 (7069) г. июня 4, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Цыгане поместье в Бэяшь, а также и четвертную часть вотчины Боя.

182

1561 (7069) г. июня 12, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Алэману и Гэндяи с их сыновьями вотчину в Стэнешть, по суду.

183

1561 (7069) г. июля 3, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Раду вотчину в Глогове.

184

1561 (7069) г. июля 26, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим третью часть поместья Перцков, по суду.

185

1561 (7069) г. августа 6, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Георгию с сыновьями вотчину в Грошэняса.

186

< 1561 г. сентября 1 — 1562 г. май > (7070). — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Кутлумуз на Афонской горе село Уда и поместье из Луэки.

187

< 1561 г. сентября 1 — 1562 г. августа 31 > (7070). — Господарь Петр Молодой подтверждает Иезерскому монастырю и егумену Атанасию село Молитвишу.

188

< 1561 г. сентября 1 — 1562 г. августа 31 > (7070). — Господарь Петр Молодой подтверждает Иезерскому монастырю поместье Погану.

189

1561 (7070) г. октября 24, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчины в Бэтиешть.

190

1561 (7070) г. ноября 2, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Одре вотчину в Кырстиешть и Вэлень и виноградник в Сакуень.

191

1561 (7070) г. ноября 14. — Митрополит Ефрем Унгро-Влахии признает права на наследство Ивана Барбира.

192

1562 (7070) г. января 9, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю и егумену Иоану несколько сел, по суду.

193

1562 (7070) г. марта 23, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Думитру и Мулату с его сыновьями вотчину в Владешть.

194

1562 (7070) г. апреля 8, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Драгомиру и его брату Тату с их сыновьями 11 нив, по суду.

195

1562 (7070) г. апреля 16. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Дрэгичешть и егумену Вавиле село Телега.

196

1562 (7070) г. мая 23, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Добромиру и его жене Комане вотчину в Фараонь и Будешть.

197

1562 (7070) г. мая 29. — Господарь Петр Молодой подтверждает Албу, Стояну и Нану вотчины в верхней Бала, Пешчевь и Стрымту.

198

1562 (7070) г. июнь. — Господарь Петр Молодой подтверждает Беривою и его братьям поместье Фиень, по суду.

199

1562 (7070) г. июля 3, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тырговиштской митрополии село Вэлсанешть.

200

1562 (7070) г. июля 31, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тырговиштской митрополии село Бэнешти в Руе с мельницами, взамен села Вэлсанешть.

201

1562 (7070) г. августа 13, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает писцу Татомиру и его жене Добре и Нягон половину села Майкешть, по суду.

202

1562 (7070) г. <августа> 20, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Гонце, Строе и Стойке вотчину в Кюжде.

203

<1562 г. сентября 1 — 1563 г. августа 31> (7071). — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину в нижних Маришани, Негоешти, Папушарь и Михешть.

204

<1562 г. сентября 1 — 1563 г. август> 10 (7071). — Господарь Петр Молодой подтверждает Раду и Шербану вотчину в Милешть.

205

1562 (7071) г. сентября 17, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Ивану части поместья Мартина в Грозавешть.

206

1562 (7071) г. октября 28. — Господарь Петр Молодой подтверждает Станчу и Нану поместье в Пленце и Пятре, по суду.

207

1562 (7071) г. ноября 20, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю и егумену Иоану несколько семейств цыган.

208

1562 (7071) г. ноября 29, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Гроаву и его сыновьям вотчину в Дадулешти Иона.

209

1563 (7071) г. января 8, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Валя и монахиам несколько семейств цыган.

210

1563 (7071) г. апреля 2, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим закупки и побратимство в верхних Кокнешти.

211

1563 (7071) г. апреля 13. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю села Челею, Гындеси и ручей в Челее.

212

1563 (7071) г. мая 13, < Бухарест >. — Некула, сын магистрата Бобани и 12 пиргарей из Бухареста подтверждают греку Гергоману лавку возле господарской церкви.

213

1563 (7071) г. мая 20. — Господарь Петр Молодой подтверждает Стану с его сыновьями вотчину в Глине, по суду.

214

1563 (7071) г. мая 25, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Нучетскому монастырю многих цыган, по суду.

215

< 1563 > июня 28, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим части поместья, купленного в Радэчинешть, Мушчеле, Присаке, Фаджецеле, а также фруктовые сады, виноградники и стойло для овец.

216

< 1563 г. — 1567 г. > августа 13. — Господарь Петр Молодой разбирает распрю между Тоадером из Попешть и Станкой.

217

1563 (7072) г. сентября 24, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Стаячу и его сыновьям несколько частей вотчины и мест для дома в Хареше и Мирворь.

218

1563 (7072) г. октября 6, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Снагонскому монастырю село Шолдешти, по суду.

219

1563 (7072) г. октября 19. — Господарь Петр Молодой подтверждает Опри, Ту-дору и Гуле поместье Бадень, называемое Зоряска.

1563 (7072) г. октября 22, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Говорскому монастырю и егумену Атанасию село Плопу, по суду.

< 1563 г. > октября 25, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Стайко и Бунче с сыновьями поместье Орошань.

1564 (7072) г. марта 31, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Главачок половину села Слэвень.

1564 (7072) г. < март — август >. — Господарь Петр Молодой подтверждает ар-машу Хамзе и его сыновьям село Литешти, по суду.

< 1564 г. — 1568 г. > апреля 5. — Господарь Петр Молодой приказывает, чтобы егумен и монахи Тисманского монастыря не были преследованы судами жителями села Суходола за вора, бежавшего в горы с двумя лошадьми и за проложенную ими в горах дорогу. Господарь приказывает закрыть эту дорогу.

1564 (7072) г. апреля 7, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает крестьянам из Суходола части вотчины Тэлю и Дрегана, укравших двух соколов.

< 1564 г. — 1568 г. > апреля 8, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю св. Николая Мираликинского несколько сел, мельничных бродов и цыган.

1564 (7072) г. апреля 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим третью часть вотчины в Балше.

1564 (7072) г. апреля 21, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину в Ромынешть.

1564 (7072) г. июня 12, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Сырбу и его жене Кале половину села Рунку и цыган после многочисленных судов.

1564 (7072) г. июня 14, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает спатару Степану и его родственникам вотчину в Чернаяхе, а также селище и виноградник.

231

1564 (7072) г. июня 15, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Раду и его сыновьям часть вотчин Бурби из Кордуна, укравшего двух лошадей и бежавшего на ту сторону Дуная.

232

1564 (7072) г. июля 2, Бухарест. — Митрополит Унгро-Влахии жалует Арджешскому монастырю виноградник в Штефанешть и два фруктовых сада, церковные книги, ценные предметы и строит конюшни и навесы для повозок и бочек.

233

< 1564 г. — 1567 г. > июля 17. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю село Тисману.

234

1564 (7072) г. августа 1, Бухарест. — Господарь Петр Молодой ежегодно жалует монастырю с горы Синай 6000 аспров, а монахам, которые придут за ними 500 аспров на расходы.

235

1564 (7072) г. августа 9, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Сняговскому монастырю и егумену Евстратию село Шолдешть, по суду.

236

1564 (7072) г. августа 24. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Драгомиру и его жене Иване вотчину Вэрэци.

237

1564 (7073) г. сентября 5. — Господарь Петр Молодой подтверждает Говорскому монастырю половину села Стрымбеле, по суду.

238

1564 (7073) г. сентября 9, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Петру и его сыновьям виноградник в Бужорань.

239

1564 (7073) г. октября 5, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Архангела Михаила села Урлуешть и Банешть.

240

1564 (7073) г. октября 6, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Константину и его братьям части вотчины, купленной в Батнешть, по суду.

241

1564 (7073) г. октября 8. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину Рувку и Бребу.

242

1564 (7073) г. декабря II, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Влайку и Боде с их сыновьями вотчину в Неджешть, по суду.

243

1565 (7073) г. января 4, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает наследникам из Студина Мастяка пивы, места для домов, виноградники и заповедные леса.

244

1565 (7073) г. января 4, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину, называемую „в Редулешть“.

245

< 1565 г. — 1568 г. > марта 25. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Главачок и егумену Митрофану вотчину в Жирове.

246

1565 (7073) г. апреля 4. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю села Богданешти, Бырлюю и Выртопу, по суду.

247

1565 (7073) г. апреля 15, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Марии и Анке поместья Плачикои и Миерларь, а также и побратимство с Елиной.

248

1565 (7073) г. мая II, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину в Драгичень.

249

1565 (7073) г. июня II. — Господарь Петр Молодой подтверждает раздел имущества Доброслава из Русиянешть между сыновьями и дочерьми последнего.

250

1565 (7073) г. июня II, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Ивану части вотчины в Саши на Арджеше и Бурде.

251

1565 (7073) г. июня 16, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает селам Канешть и Шербанешть владение границами, по суду.

252

1565 (7073) г. августа 31, Бренла. — Кристиан и его жена Рада даруют Снаговскому монастырю части вотчины в Дешираць и Фэнтывелё, крепостных и вещи ценной материи.

253

< 1565 г. сентября I — 1566 г. августа 31 > (7074). — Господарь Петр Молодой подтверждает Езерскому монастырю села, мельничный брод, цыган, пшеницу, сыр, кусковую соль и ведра вина.

254

< 1565 г. сентября 1 — 1566 г. августа 31 >. — Господарь Петр Молодой подтверждает Езерскому монастырю часть поместья в Сарэчинешть и место для виноградника.

255

1565 (7074) г. октября 17. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим наследникам из Кырпень куллю вотчин и виноградников, а также и побратимство между ними.

256

1566 (7074) г. января 9. — Господарь Петр Молодой подтверждает Рошке, Фокше и селу Милешть вотчину Милешть, по суду.

257

1566 (7074) г. января 10. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю села Тисмана, Покруя, Годивешти, Сырбишори и Охаба, по суду.

258

1566 (7074) г. января 15. — Господарь Петр Молодой подтверждает дочерям логофэта Пырку третью часть вотчины Салкуца, по суду.

259

1566 (7074) г. января 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает Олре и Канде с сыновьями части поместья в Буденитень и Добрешть, по суду.

260

1566 (7074) г. апреля 3. — Господарь Петр Молодой подтверждает Нягомиру и Нягое вервь земли на вотчине в Бонтень.

261

1566 (7074) г. мая 1. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину в Папушарь Златка.

262

1566 (7074) г. мая 17. — Господарь Петр Молодой подтверждает полу Ивану и его попаде Стане вотчину в Благодешть.

263

1566 (7074) г. июня 27, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Оане и Мику с сыновьями части вотчины Будяска.

264

1566 (7074) г. августа 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Влайку и его брату Михне села Иепартяни, Беркивешть и гору Пискану.

265

1566 (7074) г. августа 19, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Братешу и Стояну с братьями и сыновьями несколько частей поместья в Диспянь, а также виноградники и фруктовые сады.

266

1566 (7074) г. августа 27. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тырговиштской митрополии село Аниноаса.

267

1566 (7074) г. августа 29, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Мухетештскому монастырю части вотчины Мичешть.

268

< 1566 г. сентября 1 — 1567 г. августа 31 > (7075), Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Драгомиру Быклешу половину вотчины Стермика.

269

1566 (7075) г. октября 21. — Господарь Петр Молодой подтверждает полу Ивану вотчину Благодешть, по суду.

270

1566 (7075) г. ноября 13, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает постельнику Мекше и его жене Стане части вотчины в Бадень, по суду.

271

1567 (7075) г. января 8, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Архангела Михаила вотчину в окрестностях монастыря.

272

1567 (7075) г. апреля 5, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Нучетскому монастырю село Тополовень.

273

1567 (7075) г. апреля 7, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает тоадеру и дочерям Стойки, Марии и Добре с их сыновьями вотчину монастыря в Подуре, по суду.

274

1567 (7075) г. апреля 22, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает великому логофату Ивану части села Разваду, селища, холм с виноградниками и господарский мналог на вино.

275

1567 (7075) г. апреля 30, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим части вотчины в Чиорой.

276

1567 (7075) г. мая 1. — Господарь Петр Молодой подтверждает Драгою и его сыновьям части вотчины в Плянице и в Платре.

277

1567 (7075) г. мая 4, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Стойке и его родственникам место для дома в Баяше, нивы, склоны, а Станке часть виноградника в Бериславешть.

278

1567 (7075) г. мая 17, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает ватафу Опре и его детям части поместья в Крыстиенешть и Валень.

279

1567 (7075) г. мая 23. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим купли и побратимства у верховья Трестяна.

280

1567 (7075) г. мая 25, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Някше с сыновьями и Тату с сыновьями вотчину в Малу.

281

1567 (7075) г. июня 4, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает селу Сушань вотчину Сушань.

282

1567 (7075) г. июня 17. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю вотчину Извирня, виноградники, крепостных и семейство цыган.

283

1567 (7075) г. июля 10, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Владу и его жене Войке вотчину в Одобань.

284

1567 (7075) г. июля 19, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Влайку и его жене цыганок и цыган.

285

1567 (7075) г. августа 5, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает попу Раду и его сыновьям вотчину в Какове, куплю и обмен, а также пятую часть мельницы.

286

< 1567 г. > августа 25, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Владу и его братьям части вотчины в Леугешть.

287

< 1567 г. сентября 1 — 1568 г. августа 31 > (7076). — Господарь Петр Молодой подтверждает постельнику Динге несколько семейств цыган.

288

1567 (7076) г. сентября 16, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Оане с сыновьями части вотчины в Михаешть, Башанешть и два „погона“ виноградника.

289

1567 (7076) г. сентября 18. — Господарь Петр Молодой подтверждает писарю Ивану вотчину Благодешть.

290

1567 (7076) г. октября 22. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю несколько семейств цыган, бежавших в Трансильванию и возвращенных егуменом Иоаном.

291

1567 (7076) г. ноября 20, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает питарю (пекарю) Раду и постельнику Добруше части вотчины в Вэселанц, в Габрове и нижнем Гавянешти, а также несколько крепостных и цыган.

292

1567 (7076) г. декабря 5, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Мане, Станчу и Кэзану, сыновьям Вульпаря, части села Голешть.

293

1567 (7076) г. декабря 10. — Господарь Петр Молодой подтверждает великому аге жупану Оксотию и его сыновьям село Калалори, по суду.

294

1567 (7076) г. декабря 20, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Драгомиру и его братьям вотчину в Харефе.

295

1568 (7076) г. января 1, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Тисманскому монастырю половину села Нисипу, захваченного сыновьями Бади за душегубину.

296

1568 (7076) г. января 13, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает селу Радовану его вотчину, так как она была выкуплена у постельника Марчи.

297

1568 (7076) г. января 25, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает постельнику Динге и его сыновьям несколько цыган, дарованных Мирчей Чобану и женой господара Кяжной за верную службу.

298

1568 (7076) г. февраля 15, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим вотчину Бьска, по суду.

299

1568 (7076) г. марта 16, Бухарест. — Господарь Петру Молодой подтверждает аге Оксотю село Бресницу, по суду.

300

1568 (7076) г. апрель, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофету Влайку с сыновьями четвертую часть вотчины Изворань, а также и господарский налог на вино.

301

1568 (7076) г. апреля 3, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Герге из Рымника поместье в Войвиджешть, по суду.

302

1568 (7076) г. апреля 7, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает монастырю Ромери годовой оброк в 1000 аспров, а монахам которые придут за ними по 100 аспров на расходы.

303

1568 (7076) г. апреля 14, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает жупанице Станке и ее братьям Оанчи и Негре, село Михешть, по суду.

304

1568 (7076) г. мая 7. — Господарь Петр Молодой подтверждает Лице и Гике с сыновьями вотчину в Грошань.

305

1568 (7076) г. мая 8. — Господарь Петр Молодой подтверждает Петру из Сумарнешть с сыновьями четвертую часть вотчины в Михэилешть с лесом, виноградниками, мельничным бродом и гору.

306

1568 (7076) г. мая 23, Бухарест. — Господарь Петр Молодой подтверждает Бистрицкому монастырю церковь в Кручишваре вблизи села Потила, для метоха.

307

1568 (7076) г. мая 25. — Господарь Петр Молодой подтверждает логофату Никуле и его племяннику писцу Николе части вотчины Раковица и цыганку.

308

1568 (7076) г. июня 8. — Господарь Петр Молодой подтверждает многим части вотчины в Патырладже, по суду.

309

1568 (7076) г. июня 21. — Ион Правилэ дает великому армашу Ивашко половину своей мельницы в Питешть, за долг.

310

< 1568 г. после июня 29 — 1569 г. октябрь. > — Господарь Александр Мирча подтверждает жупанице Кере вотчину в Дикишешть.

311

< 1568 г. после июня 29 — 1577 г. сентября 18. > — Господарь Александр Мирча подтверждает жупанице Кере вотчину в Дикишешть с сотней крепостных, по суду.

312

< 1568 г. июня 29 — 1569 г. октябрь >. — Господарь Александр Мирча подтверждает жупанице Керс с сыновьями часть села Цыганешть и двух цыганок.

313

< 1568 г. июня 29 — 1577 г. сентября 18 >. — Господарь Александр Мирча подтверждает Драгану и его брату Жите с сыновьями части вотчины, в Драгичень.

314

< 1568 г. июня 29 — 1575 г. >. — Митрополит втимне жалует Голотскому монастырю мельницу в Тырговиште и назначает уполномоченным над заброшенным виноградником егумена Спиридона.

315

< 1568 г. июня 29 — 1577 г. сентября 18 >. — Господарь Александр Мирча подтверждает Раду и Иону части вотчины в Бадень и Кукутень.

316

< 1568 г. июня 29 — 1577 г. сентября 18 >. — Господарь Александр Мирча подтверждает постельнику Раду, Брату и Амзе с их сыновьями поместье Боковичору.

317

< 1568 г. июня 29 — 1569 г. января 29 >. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим вотчины на реке Рымиик в Дэнилешть, а также в Бэрешть и в Путреде.

318

< 1568 г. июня 29 — 1577 г. сентября 18 >. — Господарь Александр Мирча дает разрешение егумену Снаговского монастыря Евстратие на сбор дохода с господарских овчарень, находящихся в монастырских горах: Гырбова, Флорею, Радила, Бабеш и Заноага.

319

< 1568 г. > июля 9. — Господарь Александр Мирча подтверждает логофэту Мирославу, Герге и Некульче части поместья в Драгашти, Излаз, Чнорой и Момотешть, со всеми цыганами.

320

< 1568 г. — 1577 г. > июля 9. — Господарь Александр Мирча подтверждает клучеру Влайку и его жене Керс село Могошешть с мельницами, виноградниками и цыганами.

321

1568 (7076) г. июля 19, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает пыркалабу Михне части вотчины в Бадень, по суду.

322

1568 (7076) г. июля 24, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Главачок третью часть горы Прислоп.

323

1568 (7076) г. июля 30, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицкому монастырю и его молахам село Вылтурешти, называемое Богданей, пожалованное монастырю жупаном Вылтурю.

324

< 1568 г. — 1574 г. > августа 2. — Господарь Александр Мирча подтверждает митрополиту Ефтимие виноградник и фруктовый сад в Аниноаса.

325

1568 (7076) г. августа 2. — Господарь Александр Мирча подтверждает сестре бывшего господара Петрашку Доброго жупанице Марии и ее дочери Добре все имущество ее мужа пахарника Баля, а именно село Петрошани, части сел Лолоешть, Негосешть, Вэтешть, мельницы, крепостных и цыган.

326

1568 (7076) г. августа 9, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Станчу половину вотчины в Воиниджешть, а также несколько „фалч“ виноградника.

327

1568 (7076) г. августа 11, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает дочерям Мушата и дочери Паскоя части вотчины в Нягомирешть.

328

1568 (7076) г. августа 13, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Албу, Армянка и Бобею вотчину в Каминешть, по суду.

329

1568 (7076) г. августа 25, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает великому стольнику Иванко и клучеру Албу село Урыци и части пруда Бистред.

330

1568 (7077) г. сентября 4. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю части села Извирна, крепостных, виноградный холм и семейство цыган, пожалованные жупаницей Радой.

331

1568 (7077) г. сентября 5, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Тисэу имущество ворника Иванша и его жены Станки.

332

1568 (7077) г. сентября 5, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю калафатскую пошлину и пруды Бистрецу, Балта-Алба и Платецу.

333

1568 (7077) г. сентября 6. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим поместьем в Подешти на Мочораце, по суду.

334

< 1568 г. — 1569 г. > сентября 7. — Господарь Александр Мирча подтверждает митрополи село Бэнешти на Руе, с мельницами.

335

1568 (7077) г. сентября 8. — Господарь Александр Мирча подтверждает митрополи и митрополиту Ефтимие село Анноаса, утерянное Хамзой Турку из-за измены.

336

< 1568 г. — 1569 г. > сентября 8, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Петру виноградник, место для дома, ниву и три „фалч“ поместья в Олтень.

337

1568 (7077) г. сентября 9. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицскому монастырю село Большая Вэдастра, по суду.

338

1568 (7077) г. октября 2, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Вэлку, Владу и их племяннику Стойке вотчину в Кэнешть.

339

< 1568 г. — 1573 г. > октября 5. — Господарь Александр Мирча подтверждает Говорскому монастырю вотчину Дрэкулешть.

340

1568 (7077) г. октября 9, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицскому монастырю части вотчины в Мирилце, по суду.

341

1568 (7077) г. октября 15, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает логофату Нягое вотчину в Брэдашань и Манице.

342

1568 (7077) г. октября 23, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бузевскому епископству вотчину и виноградники в Мочешть.

343

1568 (7077) г. октября 27. — Господарь Александр Мирча подтверждает племянникам старца Фельке три верви вотчины в Флерешть, по суду.

344

1568 (7077) г. октября 28. — Господарь Александр Мирча подтверждает постельнику Раду села: Комошteni, Мермурела, Мэчешелу и Большой Мэчешелу вместе с прудами.

345

< 1568 г. > декабря 2. — Господарь Александр Мирча приказывает Влайку из Румчань возвратить по 300 аспров Няю и Мушату из Блестемате, так как они выплатили по 300 аспров за „княжество“ (освобождение от крепостной зависимости) во времена Мирчи Чобану.

346

1569 (7077) г. января 6, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бале вотчину в Бедень и Леотешть, по суду.

347

1569 (7077) г. января 7, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицкому монастырю половину села Челею с прудом и ручьем, по суду.

348

< 1569 г. — 1574 г. > января 7. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю половину пошлыны в Вылкани.

349

1567 (7077) г. января 8. — Господарь Александр Мирча подтверждает Арджескому монастырю руд Салтава со всеми озерами.

350

1569 (7077) г. января 8. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицкому монастырю село и вотчину Гындени, по суду.

351

1569 (7077) г. января 8, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю село Елховица.

352

1569 (7077) г. января < 8 >, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает клучеру Влайку село Числау, по суду.

353

1569 (7077) г. января 8. — Господарь Александр Мирча подтверждает Влайку, сыну пыркэлаба Михия вотчины в Пискарь и Раковице с мельницами, виноградниками и цыганами, по суду.

354

1569 (7077) г. января 9, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает клучеру Влайку и жупанице Кере село Циганешть, по суду.

355

< 1569 г. — 1574 г. > января 19. — Великий ворник Драгомир пишет пахарнику Влайку, чтобы он восстановил все отнятые у него Арджешским монастырем права на налог с вина холма Штафэнешть.

356

1569 (7077) г. января 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Валя несколько семейств цыган.

357

< 1569 г. > февраля 14. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бузевскому архиепископу Атанасию заповедный лес Крыягул Тыргулуй.

1569 (7077) г. марта 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает жупанице Кале и ее дочери Марии село Речька с прудами и озерами.

1569 (7077) г. < марта 29 — августа 31 > Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Криковскому монастырю села Коряени в Коасте с мельничным бродом и Коряени вблизи реки с мельничными бродами с холмом, а также семейство цыган.

1569 (7077) г. апреля 11, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю села Тырговиште, Варовник, Петровица, Жидовица, Прилепци Балта Чекана.

1569 (7077) г. апреля 12. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Козни село Орля, по суду.

1569 (7077) г. апреля 16, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Григорию и его сыновьям всю часть Иона в поместье Долина Хэештов.

1569 (7077) г. апреля 25, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Цынку вотчину в Токсобешть.

1569 (7077) г. апреля 25. — Господарь Александр Мирча подтверждает жупанице Владе села Прунду и Каллиету.

1569 (7077) г. апреля 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Дэмьяну и Нягу вотчину в Копечень.

1569 (7077) г. мая 31, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Криковскому монастырю половину села Заноага с мельницами и семейством цыган, подаренных Станой из Стэнчешть.

1569 (7077) г. июня 1, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Криковень село Благодешти.

1569 (7077) г. июня 6, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Главачок половину села Червэтешть с виноградникам по склонам гор и двумя мельницами.

369

1569 (7077) г. июня 14. — Господарь Александр Мирча подтверждает Влайку и Манге части вотчины в Букше.

370

1569 (7077) г. июня 27, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает женскому монастырю в Острове 1000 кусков соли, 2000 аспров, 5 ведер пшеницы и ячменя из Олтского уезда, и 200 ведер вина из господарского налога на вино в Рымнике.

371

1569 (7077) г. июля 2. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бузевскому епископству семейство цыган, дарованных стольником Раду на Болдешть.

372

1569 (7077) г. июля 22, Стэнешть. — Великий бан Крайовы Добромир подтверждает попу Иойке из Тисманы вотчины в Негоешть и Охэбица.

373

1569 (7077) г. августа 5. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим вотчину в Турчень.

374

1569 (7077) г. августа 7, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим куплю вотчин и побратимство в Липии, Гомоешть, Вэлишоаре и Грошань.

375

1569 (7077) г. августа 17, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тырговиштской митрополии село Могошешти на Дымбовице.

376

1569 (7077) г. августа 23, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Каталине и ее мужу Хачике части вотчины и виноградники в Божорень.

377

< 1569 г. сентября 1 — 1570 г. августа 31 > (7078), Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает логофату Стоике вотчины в Вылчеле, отобранные у Албу Попеску и у Найки, вместо уплаченных налогов.

378

1569 (7078) г. сентября 4, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисмаяскому монастырю вотчину в Ракоци.

379

1569 (7078) г. сентября 11, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Главачок вотчину в Обиславе с крепостными, часть принадлежащую бану Хамзе.

380

1569 (7078) г. сентября 12, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Нучетскому монастырю село Томшакя и три семейства цыган.

381

1569 (7078) г. сентября 28, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Паску и Зборе части вотчины в Плэшкой и Гуджешть.

382

1569 (7078) г. сентября 30, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим части вотчины в Бырке.

383

1569 (7078) г. октября 4. — Господарь Александр Мирча подтверждает Липовскому монастырю вервь вотчины в Липове.

384

1569 (7078) г. октября 16, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим село Стэлянчоара.

385

1569 (7078) г. ноября 20, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает писарю Баде в его сьловьям село Бырсеить и третью часть вотчины Драгу, который был в татарском рабстве.

386

1569 (7078) г. декабря 13, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим все купли, побратимства и пожертвования в селах Верхнии и Нижнии: Кокнешты, Куртеъ, Нанешть, Яшь, Зыясью, Шербэзьянь, Моешенць и Пожорыте.

387

1569 (7078) г. декабря 17, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Нягомиру из Плавичень третью часть вотчины в Пиетропаянь, часть Думитра и его жены Владан.

388

1570 (7078) г. января 3, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю часть вотчины в Кырбешть.

389

< 1570 г. > января 9. — Господарь Александр Мирча уполномочивает егумена Бистрицкого монастыря Ефрема взять у Алди из Бырлуй цыгана и получить все монастырские налоги.

390

1570 (7078) г. января 9, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Луке и попу Былчу вотчину в Тудорешть.

391

< 1570 г. > января 12. — Господарь Александр Мирча подтверждает логофэту Гергине несколько виноградников в Леурдень.

392

1570 (7078) г. января 14. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим право на владение частями их вотчины, унаследованной или купленной в Попчешть.

393

1570 (7078) г. января 16, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим вотчину в Липова.

394

1570 (7078) г. января 19. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Добруша села: Кривина, Брэанга, Поениале Малулуй и несколько семейств цыган.

395

< 1570 г. > января 19. — Господарь Александр Мирча подтверждает жителям Харэшня их вотчины, по суду.

396

1570 (7078) г. января 22, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим вотчину в Сяка.

397

1570 (7078) г. января 28. — Господарь Александр Мирча подтверждает логофету Кораси и его брату Дрэгалу часть вотчины Мирославец и мельничные броды.

398

1570 (7078) г. января 30, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Раду с его сыновьями вотчину в Балца, а его дочери место для пчельника.

399

1570 (7078) г. февраля 1, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Раду, Опри и Стагу право на владение частями вотчины в Паушешть и Прундень, по суду.

400

< 1570 г. > февраля 2. — Господарь Александр Мирча подтверждает клучеру из Рувчель Влайку часть Накши из Числау.

401

1570 (7078) г. февраля 15, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Данчу и его братьям Гинде и Аламану вотчину в Стячешть.

402

< 1570 г. — 1576 г. > февраля 23. — Господарь Александр Мирча подтверждает Снаговскому монастырю часть в Сванцове, по суду.

403

< 1570 г. > марта 26. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю выжканскую пошлину.

404

1570 (7078) г. марта 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает епископу Бузэу Атанасе цыгана с женой.

405

1570 (7078) г. марта 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицкому монастырю вотчину в Тырсе, пожалованную господарем Нягое Басарабом.

406

1570 (7078) г. апреля 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает постельнику Кырстиану и его сыновьям село Шомешти и третью часть села Шкюпень, по суду.

407

1570 (7078) г. апреля 29, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Марии и ее сыновьям вотчину в Ботень.

408

1570 (7078) г. мая 1, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает клучеру Влайку и его сестрам вотчину в Числау, поймы Быщей, по суду.

409

1570 (7078) г. мая 13, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим вотчину в Глодурь.

410

1570 (7078) г. мая 18, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Ивану писарю часть его деда Стэниэ в вотчине Благодешть, по суду.

411

< 1570 г. > мая 18. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тырговиштской митрополии село Бэнешти, на Руче.

412

1570 (7078) г. мая 19, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим часть вотчины в Фрэсинету и Стурзешть.

413

1570 (7078) г. мая 20, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает селам Стэнешть и Шовырку вотчину Гурбан.

414

1570 (7078) г. мая 23, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Мушетештскому монастырю вотчину Предешти, по суду.

415

1570 (7078) г. мая 23. — Господарь Александр Мирча подтверждает Стойкану третью часть вотчины Чутура, а также часть леса, вод и села, по суду.

416

1570 (7078) г. июня 6, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим наследникам вотчину в Гочимань.

417

1570 (7078) г. июня 11, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает епископству в Буэу часть вотчины в селе Албешть, дарованной Албулом.

418

< 1570 г. > июня 25. — Господарь Александр Мирча уполномочивает цыгана глобника Радулу, слугу постельника Шербана, найти трех цыганок постельника Шербана.

419

1570 (7078) г. июня 26, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает старцу Васю из Тыргшора вотчину из Рогозелть.

420

1570 (7078) г. июля 18, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Кырломану вотчины в Макснешь и Тымбоешть „купленные во время большого голода“

421

1570 (7078) г. июля 22, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает жупанице Марии части вотчины в селах Селэтрук, Фынтынеде, Плачккой и Пулаць, а также цыган.

422

1570 (7078) г. августа 1. — Господарь Александр Мирча подтверждает Русию и его сыновьям несколько частей вотчины в Сэмэйлень, а также цыган.

423

1570 (7078) г. августа 12, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает портару Негре и жупанице Капле село Русн Курточа, по суду.

424

1570 (7078) г. августа 13. — Господарь Александр Мирча подтверждает Арджепскому монастырю вотчину в Цэффенешть.

425

1570 (7078) г. августа 30, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Главачок колодезь с местом в 12 сажней, в Тополовень.

426

< 1570 г. сентября 1 — 1571 г. августа 31 > (7079). — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Главачок озера и пруды в Сэмэрнешть, Крынгарь и вблизи Главачока, а егумену Михаилу право их охранять.

427

1570 (7079) г. сентября 7, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Владу с его дружиной вотчину в Урлэтон.

426

1570 (7079) г. сентября 9, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает многим вотчину в Турчень.

428

1570 (7079) г. сентября 10, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Добре вотчину в Глодень.

430

1570 (7079) г. сентября 12. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тисманскому монастырю несколько семейств цыган, приведенных из Трансильвании с большими затратами.

431

1570 (7079) г. сентября 17, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Добротэ и Раду вотчину в Кобин.

432

1570 (7079) г. сентября 19, Тырговиште. — Господарь Александр Мирча подтверждает Нучетскому монастырю цыгана, по суду.

433

1570 (7079) г. сентября 20. — Господарь Александр Мирча подтверждает Базерскому монастырю всю часть Думитра из поместья Погаву.

434

<1570 г. — 1582 г.> сентября 1. — Магистрат и 12 пиргарей из Бузэу приносят дарственную епископу Атанасию на мельницу, названную Виду Бэрэчи.

435

1570 (7079) г. сентября 26. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Вихорешти села Гургуяци и Вэрэшти.

436

1570 (7079) г. октября 23. — Господарь Александр Мирча подтверждает Тырговиштской митрополии село Лучани, дарованное митрополией великим ворликом Драгомиром.

437

<1570 г. октября 23 — 1574 г. сентябрь>. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю св. Екатерины с горы Синай ежегодный оброк в 6000 аспров, а монахам, которые за них придут 1000 аспров.

438

1570 (7079) г. ноября 1, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Нягое, Владу, Стану и Стойке вотчину в Барислаवेशть, по суду.

439

1570 (7079) г. ноября 1, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Нягое, зятю Михая, части вотчины в Бэдэнь.

440

1570 (7079) г. ноября 5, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает постельнику Владу, сыну великого логофэта Ивашко, село Ромынешти.

441

1570 (7079) г. ноября 7, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Бистрицкому монастырю село Водастра, по суду.

442

1570 (7079) г. ноября 10, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает великому логофэту Ивашко и его сыну великому ключеру Алба село Мэрэчински.

443

1570 (7079) г. ноября 14, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает постельнику Кыретиану село Бэнешти на Руче, по суду.

444

1570 (7079) г. ноября 18, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает монастырю Мэрджинень половину села Зэноага.

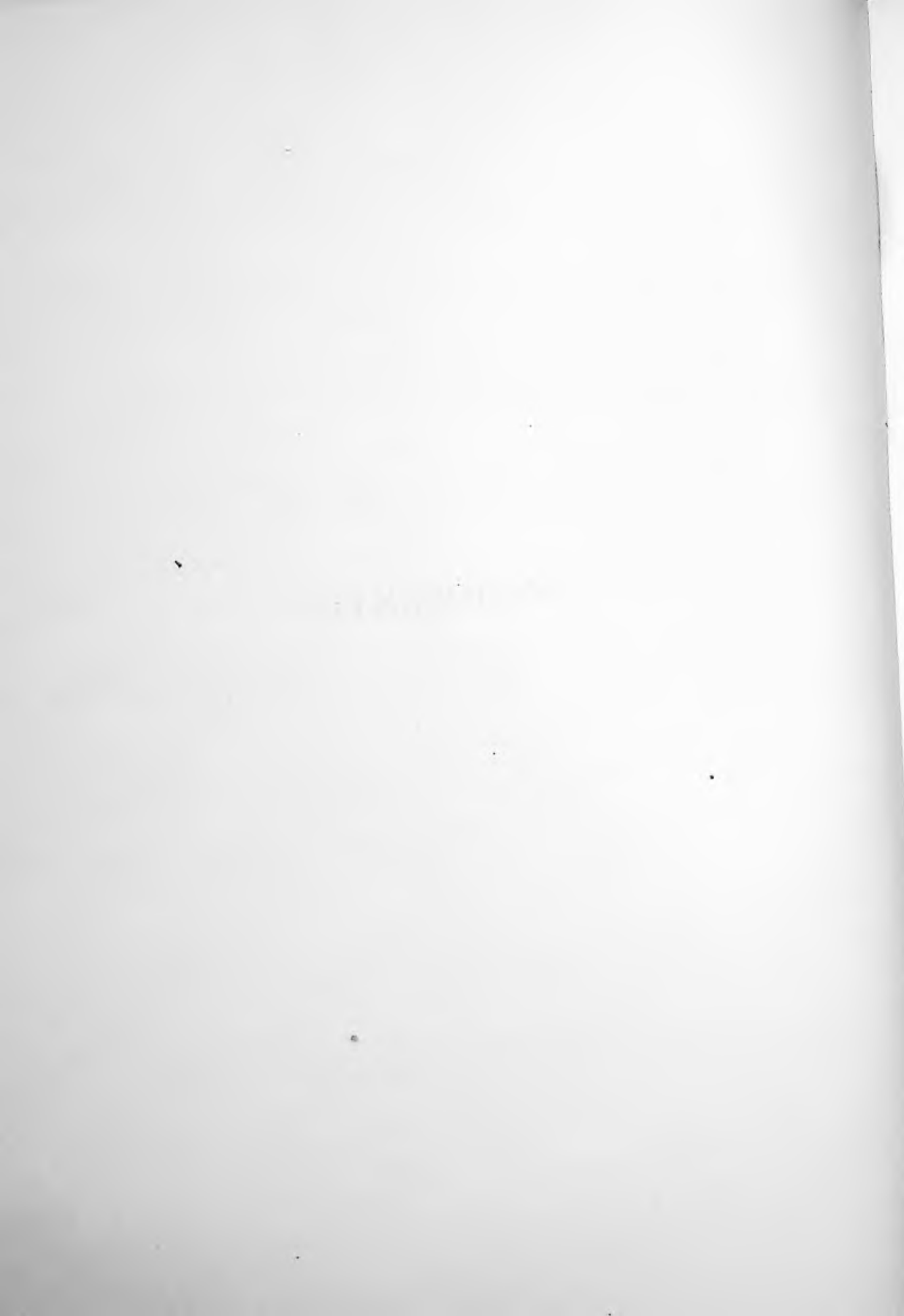
445

1570 (7079) г. декабря 14, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает Раду и его братьям половину вотчим Аниноаса с мельницами, крепостными лесами и камнями.

446

< 1570 г. > декабря 16, Бухарест. — Господарь Александр Мирча подтверждает жупавнице Кале с сыновьями село Ракица, по суду.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

I

1551 (7059) Februarie, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagu cu fiii săi și lui Bordu <cu fiii săi>¹⁾ și lui Radul cu fiii săi și lui Goia cu fiii săi, ca să le fie ocină în Băiași a patra parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină . . .¹⁾ și cumpărată dela strămoșul domniei mele, Radul voevod cel Bătrân, pentru un cal bun.

Și să le fie muntele <numit>¹⁾ Grohotul tot, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pără înaintea domniei mele cu Baroșii. Și așa pârau Baroșii pe mai sus zișii oameni că nu au niciun amestec pe mai sus zisa ocină. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate, cu toți dregătorii domniei mele. Și am citit domnia mea și cărțile bătrânului Radul voevod și cartea lui Radul voevod cel Frumos, părintele domniei mele și am văzut domnia mea că au jurat la Râmnice înaintea lui Radul voevod cel Frumos cu 24 boieri. Și după aceea, au luat Baroși 12 <boieri> peste acei 24 boieri mai sus ziși, cari au jurat înaintea lui Radul voevod cel Frumos, părintele domniei mele. Inșă Baroșii nu au putut să jure și nu au putut să vie la zi, ci au rămas Baroșii de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de obabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților.

Și iar să fie lui Micul cu Stoican cu frații săi, anume . . .¹⁾ cu fiii lui, oricâți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie un ogor la Comoră . . .¹⁾ dela Dragomir și dela Stanciul, pentru 500 aspri. Și să le fie un ogor la Negrea, pentru că l-a cumpărat dela fii lui Albu, pentru 100 aspri. Și iar să le fie un ogor la Rudele, fiindcă l-a cumpărat dela . . .¹⁾. Și iar să le fie 6 ogoare la Băiași din ocina lui Stoeniș, fiindcă le-au cumpărat dela Stoeniș, pentru 300 aspri gata.

¹⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților. .¹⁾ neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belciu mare vornic și jupan . . .¹⁾ logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stănilav paharnic și Frațicilă mare postelnic. Ispravnic mare logofăt.

Și eu, Mihul din Târgoviște, dintre micii diaci, care am scris în minunata cetate București, luna Februarie, <cursul> anilor dela Adam până acum în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depunerii, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

2

1551 (7059) Martie 13, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea porunca domniei mele lui Dragomir cu frații săi Lazăr și Oană și Oprea și Albul și Patca, ca să le fie ocină în Robănești, partea Vlădei toată, oricât se va alege de pretutindeni, însă partea ce a fost dedina tatălui său, din partea ce se chiamă a lui Balea, a patra parte, pentrucă a cumpărat-o dela Vlada, pentru 500 aspri gata. Și a vândut-o Vlada de bună voia ei.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit în veci. Și la ei prădălica să nu fie, ci să fie a celor rămași. Și domniei mele i-au dat calul.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Edrea spătar și Stanislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frațilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul chir¹⁾ logofăt.

Și cel care a scris, Andonie, am scris în cetatea de scaun București, luna Martie 13 zile, curgători dela Adam 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 573.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1860.

¹⁾ loc rupt și sters în orig.

²⁾ « chir » în orig.

1551 (7059) Aprilie 1, București.

Doamne ajută!

† In Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Mircea marele voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și a Podunaviei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Bine am voit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântăroșoșilor părinți ai domniei mele. Așa dar am văzut și domnia mea, că împărații și domnii ce au fost mai înainte de noi, urmând scriptura și împlinind porunca domnului nostru Isus Hristos, au zidit și au înfrumusețat sfintele biserici și mănăstiri; pentru sufletul lor bine întocmind și s'au dus către domnul dumnezeu.

De aceia și eu m'am nevoit, nu numai această împărăție a o îndrepta, ci și pe dumnezeu din tot sufletul a-l iubi, împreună cu fapte bune domnești, căci mare este bunătatea sa, către toți a întinde mâinile, căci însuși a zis cu întru totul curata și cinstita sa gură că nu voiesc moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu, căci «nu» am venit să chem pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși la pocăință, pentrucă multe sunt chipurile pocăinții: faptele bune în multe chipuri sunt, dragostea, milostenia, «postul, înfrânarea», pomenirea fără sfârșit. Către acestea și Efrein Sirianul grăiește: Pe cei ce sunt în supărări și în temniță cercetează-i și celor săraci fii ajutător, celor căzuți sprijinitori, celor lipsiți îndestulător și văduvelor ajutător, ca domnul dumnezeu în ziua judecării să-ți dea șederea la dreapta lui. De aceia și domnia mea fiind în neștiință și plin de greutate, am râvnit și domnia mea la domnii și împărații mai înainte ziși, care sufletele lor bine întocmindu-le au plăcut domnului dumnezeu.

«Iată» am dăruit și domnia mea acest întru tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, acest de față brisov al domniei mele, sfântului și dumnezeescului hran și lăcaș al preacinstitei și curatei și prea binecuvântatei, stăpâna noastră născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și a tot cinstitei și slăvitei ei uspenii, mănăstirii ce se chiamă Govora și celui dintr'însa nastavnic, părintelui celui după sfântul duh și cercetătorului, doritorului de bine, chir Maxim și stareșului Teodor, supra-numit Dorotei, ucenicul bătrânului Dorotei și celor ce întru Hristos cu dâncii sunt iubitori de osteneală în acest sfânt loc, ca să le fie lor satele anume: Glodul și Hințea tot, cu tot hotarul, pentrucă aceste mai sus numite sate au fost ale sfintei mănăstiri și dela începutul Țării noastre Românești.

Iar când a fost în zilele lui Vlad voevod Țepeș, a fost un boier ce se chema Albul cel mare. Astfel, a luat mai sus numitele sate cu sila și încă a pustiit și sfânta mănăstire, până în vremea când a dăruit domnul dumnezeu cu domnia pe părintele domniei mele Radul voevod cel Bun, fiul lui Vlad voevod Călugărul. Și după aceea, atunci, în zilele lui Vlad voevod Țepeș, acest boier, Albul cel mare s'a ridicat domn peste capul lui Vlad voevod Țepeș, iar Vlad voevod a eșit cu oaste împotriva lui și l-a prins și l-a tăiat pe el și pe tot neamul lui. Astfel a văzut Vlad voevod sfânta mănăstire pustie, de aceea a miluit cu acele sate, Glodul și Hințea, pe niște slugi ale sale.

Iar după aceea, părintele domniei mele răposatul Radul voevod, fiul lui Vlad voevod Călugărul, s'a dus în acea parte de loc și a văzut și sfânta mănăstire pustie; astfel, iar a înălțat-o și a înnoit-o și a zugrăvit-o cu agonisita domniei lui, ce i-a dăruit-o domnul dumnezeu, precum stă până astăzi. Și încă a descoperit și a cumpărat satele și Ațigani și viile și grădinile dela acei ce le-au luat dela sfânta mănăstire. Și a aflat și aceste mai sus numite sate, Glodul și Hințea, că au fost dintru început dedina sfintei mănăstiri; astfel, le-a cumpărat dela Cârstea și dela nepoții săi, pentru 5000 aspri gata, ca să fie iarăși ale sfintei mănăstiri dedină cu pace, fără nicio pâră, în veci.

Și după aceea, au avut pâră și înaintea domniei mele cinstitul părinte egumen chir Maxim și starețul Teodor supranumit Dorotei, ucenicul bătrânului Dorotei, cu nepoții lui Cârstea, anume: Ștefan cu fiii săi și cu Dobromir cu fratele său și Oprea cu nepoții săi și Vladul cu frații săi și Găgonea. Și așa au pârît ei, că este dedina lor, iar sfânta mănăstire n'are amestec cu aceste sate, Glodul și Hințea. Iar domnia mea am judecat și am cercetat lucrul lor cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a cetit domnia mea și cărțile sfântrăposaților domni de mai înainte, cartea părintelui domniei mele Radul voevod și cartea lui Mihnea voevod și cartea lui Băsărab voevod și a lui Vintilă voevod și am aflat că mai sus zișii oameni n'au niciun amestec. După aceea, încă am dat domnia mea cinstitului părinte egumen chir Maxim și starețului Teodor lege, 12 boieri și au jurat înaintea domniei mele cu acești 12 boieri că satele Glodul și Hințea sunt dedina sfintei mănăstiri, dela începutul Țării Românești și încă și cumpărate de către părintele domniei mele Radu voevod cel Bun. Și au rămas nepoții lui Cârstea de lege și dinaintea domniei mele.

Blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l împuternicească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti, ci îl va strica și-l va călca și-l va batjocori, pe acesta domnul dumnezeu, care a făcut cerul și pământul, să-l ucidă

și să-i batjocorească aici trupul și în veacul viitor sufletul lui și să fie blestemat de 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinți cei din Nicheia și de 12 apostoli și de cei 4 evangheliști și să-i fie potrivnică preacurata la cumplita și neîndurata judecată, unde fățarnicie nu este și să aibă parte cu Iuda și Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, către Pilat din Pont și au spus, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Martori: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stanislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Și ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și eu ticălosul și mult păcătosul între oameni, Oprea Gălbenușa, care am scris în orașul de scaun București, luna Aprilie ziua 1, crugul soarelui 3, al lunii 10, epacta 3, temelia 23, curgători ani dela facerea și zidirea lumii până astăzi, 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 574.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Alt orig. slav, formulând pe scurt aceeași hotărâre, ibid., S. I., nr. 572.

Cu o trad. rom. din 1844.

4

1551 (7059) Aprilie 18, Târgoviște.

Hrisovul Mircei voevod, prin care dă întru stăpânire lui Tatomir cu frații lui, Bancul și Drăgulin și Stroe și Manea cu feciorii lor, moșie în Bărbărești și Berilești pe jum<ă>tate și Dumitru cu popa Ciochină și cu Stoian să ție altă jum<ă>tate și Comoara toată să le fie moștenire.

Cu mila lui d<u>mnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rum<ă>nească. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele lui Tatomir, feciorul Fiilei cu feciorii lui și cu frații lui, Bancul și Drăgulin și Stroe și Manea cu feciorii lor și Badca cu feciorii lui și Băra cu feciorii lui, anume Coman și Dragomir, cu feciorii lor, ca să le fie lor moșie în Bărbărești din toată moșiia cât se va alege jum<ă>tate și în Berilești jumătate, iar altă jum<ă>tate din Bărbărești și din Berilești să fie lui Dumitru cu feciorii lui și popei Ciochină cu feciorii lui și lui Stoian cu feciorii lui și lui Stan cu feciorii lui și Comoara toată și Poenița și Piscul Stânei și Ursoița, cu amândoaă piscurile, pentrucă le iaste bătrâne și drépte moșâi de moștenire.

Și iar să fie Stanciului cu feciorii lui și Stoicâi cu feciorii lui și lui Stănilav cu feciorii lui și Radului cu feciorii lui și Fiilei cu feciorii lui și lui Dan cu feciorii

lui și lui Stan cu feciorii lui și lui Cătărănu cu feciorii lui moșie în Iași partea Dadei și partea Nénciului, pentru că le iaste bătrână și dreaptă moșie de cumpărătoare dela Tatul și dela Radul, drept 400 de aspri, încă diu zilele Radului voevod cel Bun.

Și iar să fie lui Coman cu feciorii lui și lui Bancul cu frații lui și cu feciorii lor moșie în Poiana lui Stănilă, partea Nanului câtă să va alege, pentrucă] o au cumpărat drept 160 de aspri.

Drept aciasta, am dat și domniia mea, ca să le fie lor moșie de moștenire și ohabnice, lor, feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Și mărturii am pus domniia mea pe *marii* boerii domnii mele: jupan Stan *mare* ban al Craiovei și jupan Badea ¹⁾ *mare* vornic și jupan Radul Vâlceanul *mare* logofăt și jupan Neagoe *mare* vistier și jupan Udrea *mare* spatar și jupan Stănilav *mare* paharnic și jupan Tatul *mare* comis și jupan Nedelco *mare* stolnic și jupan Frățilă *mare* postelnic. Și <ispravnic> jupan Băra *mare* portar.

Și am scris eu, Bogdan logofăt, Aprilie 18, vâleat 7059 <1551>, în Târgoviște.

Io Mircea voevod.

<La sfârșit are mențiunea:> Hrisovul cel sârbesc de aceste moșii să află la un Ion *fiul lui* Ianache slujitoriu dela satul Bărbărești și la un Barbul, moșténii *de acolo*.

Acad. R.P.R., Condica Șerbănești Morunglavu, ms. 5722, f. 9—10.
Trad. rom.

5

1551 (7059) Aprilie 30, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri numită Argeș, unde este hranul preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, ca să-i fie ei din satul Bârca jumătate și din alte sate iarăși jumătate și din Ațigani iarăși jumătate, pentrucă au fost înainte vreme ocine dedine ale jupanului Pătru pârcaľab, dar au fost date de jupan Pătru pârcaľab, cât timp a fost în viață, sfintei mânăstiri, ca să-i fie lui pomenire; și s'a scris în sfântul mare pomelnic.

Iar după aceia, sfânta mânăstire a avut pâra înainte domniei mele cu jupanița lui Pătru pârcaľab. Și așa pâra jupanița lui Pătru că nu au fost date aceste sate și Ațigani de jupan Pătru, ci i-au fost date ei. Intru acestea, domnia mea

¹⁾ în loc de « Belcio ».

am cercetat și am judecat, cu toți dregătorii domniei mele și am văzut și am cetit domnia mea și cărțile altor domni: cartea lui Vintilă voevod și cartea lui Radul voevod și am văzut domnia mea că au fost date aceste sate și Ațigani mai sus ziși sfintei mânăstiri mai sus zisă de jupan Pătru, ca să-i fie lui pomenire. Și a rămas jupanița lui Pătru pârcaľab de lege înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie satul Bârca jumătate și din celelalte sate și din Ațigani iarăși jumătate, ocină și ohabă, de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stanislav paharnic și Frățilă postelnic. Ispravnic Băra portar.

Și eu, Dragomir, am scris în cetatea București, Aprilie 30 zile, în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 575.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu două traduceri rom.

6

1551 (7059) Mai 6, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domnu a toată Țara Românească, feciorul marelui să preabumului să slăvitului Radul voevod. Dat-au domnia lui aciastă poruncă a domniei lui boerului domniei lui, jupan Cândei medelniceriul să feciorilor lui, căți Dumnezeu ei va dăru, ca să-i fie lui satele, anume: Ulmuleșul totu cu tot hotarul și Zemnicile toate cu tot hotarul să Scăeștii toți să Futeștii toți să Voevodeștii toți să Țiganii, căți sânt de baștină ai lui, pentrucă sânt ale lui drept moșai de baștină.

Iar după aceia, frăția ce o au făcut mai denainte vreme din zile e Vladului voevod, iară Cânda, feciorul lui Vărjoghe, el n'au suferit pă feciorii lui Stan, anume Vărjoghe logofăt să Udriște Beceriul din sat din Fierăști, zicând Cânda medelniceriul, ci să să ducă la moșia lor la Fierăști, pentrucă sânt ei oameni răi, Udriște Beceriul să Vărjoghe logofăt. Deci, pentru petrecerea lor cea re<a> numai au șazut pușintică vreme la dinșai. Apoi Vărjoghe logofăt să Udriște Becer, ei n'au vrut să asculte, să trăiască bine, cum le-au fost tocmaľa dela părinții lor, ci s'au lepădat de acea tocmaľă să au început a să gâlcevi unii cu alții.

Iar după aceia, Cânda medelnicer, el au venit înaintea domniei sale, de s'au jăluit, cum că sânt oameni răi să au sărit ei asupra lui să-l bată după moșia lui; deci, s'au lepădat dă frăție lor denainte domniei sale.

Drept aceia și domnia sa bine au adevărit cu toți boiarii domniei sale cunșcă sănt ei oameni răi, Vărjoghe și Udriște Becer.

Drept aceia și domnia sa au dat jupan Căndei, ca să fie volnec să scoată pre Vărjoghe logofăt și pe Udriște Becer dupre moșia lui, pentrucă n'au avut ei niciun amestec cu aceste sate și Țigani.

Pentru aceia, jupan Cănda medelnicer au gonit pe Vărjoghe și pe Udriște Becer cu mare rușine din sat din Voevodești șă să ducă la moșia lor la Fierăști.

Și au pus Cănda jurământ, care din feciorii lui au din nepoții lor, va mai infrăți pe alți oameni striini din altă parte, să fie proclēt șă afurisit dă 318 sfinți părinți dela Nicheia.

Drept aceia, am dat șă domnia sa Căndei medelnicer șă feciorilor lui, ca să le fie lor moșăile ce s'au zis mai sus ohabnice șă stătătoare, nepoților șă strănepoților șă dă către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată șă mărturii am pus domnia lui: pă jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Berciul ¹⁾ mare dvornic și jupăn Vălcul ²⁾ mare logofăt și Udre spătar și Neagoe vistier și Stănilav peharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic au fost Vălcul ³⁾ mare logofăt.

Șă am scris Sambenuș ³⁾ logofăt în scaunul București, luna Ma 6 zile, léat 7059 <1551>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș, nr. 479, f. 204 v.—205.

Trad. rom.

7

1551 (7059) Mai 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlabiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Vladul și surorilor lui, anume Grozava și Voica și Stanca, ca să le fie lor ocină în Stănești, partea tatălui lor Chirtop toată, oricât se va alege din partea lui Chirtop, peste tot locul și de prețutindeni, ca să le fie lor ocină, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, au venit fiicele lui Chirtop, anume Grozava și Voica și Stanca, inaintea domniei mele și așa pârau fiicele lui Chirtop că nu le este Vladul siromahul frate bun, făcut de tatăl lor Chirtop. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că ei sunt toți frați, făcuți de tatăl lor Chirtop.

¹⁾ greșit, în loc de « Belcio ».

²⁾ greșit, în loc de « Vălceanul ».

³⁾ greșit, în loc de « Galbenușa Oprea ».

De aceea, am dat și domnia mea fiilor lui Chirtop, ce sunt mai sus ziși, Vladu și surorile lui, Grozava și Voica și Stanca, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Scris în orașul de scaun București, Mai 9 zile, în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 576.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

8

1551 (7059) Iunie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Nucet, ca să-i fie Ațigani, anume: Bolovan cu fiii săi și Caliu cu fiii săi și Danciul și Stan cu fiii săi și Papareț și Tatul cu fiii săi și Drăgan cu fiii săi și Ațigăncile, anume: Lînea cu fiii săi și Neaga cu fiii săi, ce au fost mai înainte acești mai sus scriși Ațigani ai jupaniței Neaga, jupanița lui Gherghina pârcălab.

Și după aceea, a avut pără sfânta mănăstire înaintea domniei mele cu Toc-saba și cu Baldovin și cu fratele și cu Paraschiva și cu fratele. Și a avut Toc-saba cu frații săi lege, 12 boieri, să jure; iar ei n'au putut să jure, ci au rămas de lege înaintea domniei mele. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că sunt averile sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie acești mai sus scriși Ațigani, vechi și drepte averi și să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe mare vistier și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stanislav paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Scris luna Iunie 6 zile, în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 577.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., din care una din 1741.

1551 (7059) Iunie 19.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Mircea voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Rădul voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Ivei și nepoatei lui, anume Stana, fata lui Rupo al Draghiei și feciorilor lor, căți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie în Smârdeșteț partea Draghiei toată, veri câtă se va alege de pretutindenea, pentrucă iaste bătrână și dreaptă moșie și de moștenire.

Iar după acéia, acești mai sus zis<i> oameni <au avut pără> cu Bătrâneasa. Și așa părăia Bătrâneasa, cum că n'au plătit aciastă moșie de bir. Iar domnia mea într'acéia, am căutat și am judecat cu toți cinstiții dregătorii domniului mele și am adevărat domnia mea cum că au fost plătit de bir și ia să se ferească de aciasta mai sus zisă moșie. Așijdere<a> domnia mea am dat și vinăriciu, ca să ia dela Bătrâneasa din vie ce are pe al ei loc. Și au rămas Bătrâneasa de lege dinaintea domniului mele.

Drept acéia, am dat și domnia mea Ivei și fetei [po] Draghici, Stanei și feciorilor lor, ca să le fie moșie ohamnică feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimenea neclătită, preste zisa domniului mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Pană ¹⁾ mare ban și jupan Belcio mare vornic, jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe mare vistier și Idrea spatar și Nedelco mare stolnic și Tatul mare conis și Stănislav mare paharnic și Frățilă mare postelnic. Și ispravnic Vâlcean mare logofăt.

Și eu, Mircea din Mirosș, cuvântul l-am scris în scaunul cetății București, Iunie 19 zile, leat 7059 <1551>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățul, nr. 722, f. 297.

Trad. rom.

10

1551 (7059) August 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Rădul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupan Crăstian portar și cu fiii săi și jupan Stoica vatah cu fiii săi, căți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor acest sat anume Dobrița, tot, cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină, dedină și cumpărată de bunicul lor Albul din Dobrița, dela Milco și dela Pizdelea, pentru 9200 aspri, încă în zilele bunicului domniei mele, răposatul Vlad

¹⁾ în loc de « Stan ».

voevod Călugărul. Dar l-a cotropit Drăghici vornic și Vintilă vornicul, pe Albul din Dobrița, cu sila, de i-au luat acest sat, ce este mai sus scris, Dobrița și încă l-a prădat pentru acest sat năpastă pe bună dreptate. Astfel i-au luat averile și vitele pentru 51500 aspri.

Iar după moartea lui Drăghici vornic și a lui Vintilă vornic, nepoții lui Albul, Cârștian portar și Stoica vătaf, au avut pără înaintea domniei mele cu Stanciul ban și cu Stanislav paharnic, pentru acel sat, ce s'a spus mai sus. Și întru aceasta domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptatea și după legea lui Dumnezeu. Și încă domnia mea am cercetat și le-am cetit cărțile de moștenire, cartea bunicului domniei mele Vlad voevod Călugărul și cartea părintelui domniei mele Radul voevod și cartea lui Vlăduț voevodul și le-am dat domnia mea lege, 24 de boieri, de au jurat înaintea domniei mele cu acei <24 de> boieri și încă a jurat și cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stan mare ban cu mulți oameni buni dela curtea domniei mele, că a fost acest sat Dobrița veche și dreaptă ocină dedină a lui Cârștian portar și a lui Stoica vătaf, nepoții lui Albul din Dobrița, iar Stanciul ban și Stănilav paharnic n'au avut niciun amestec cu acest sat, ce este mai sus scris.

De accia și domnia mea am dat lui Cârștian portar și lui Stoica vătaful, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrca mare spătar și Neagoe mare vistier și Nedelco mare stolnic și Tatul mare comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Stan mare ban.

Și eu, Drăguliu din Proroci gramatic, am scris în orașul de scaun București, luna August 24 zile, în anul 7059 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CC 1/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

11

<1551 Septembrie 1 — 1552 Iunie 3> 7060.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tatul comis și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Plațcoe și Merlari și Bucinmeni și Biseocă, partea lui, câtă se va alege, pentrucă a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, a venit Tatul comis înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe fiicele sale, anume: Elina și Stanca și Maria și Anca peste partea lui de ocină

... ¹⁾ de peste tot, câtă se va alege partea tatălui lor Tatul comis; însă să țină Nan, fiul lui Tatul comis, din această ocină jumătate... ¹⁾ iar fiicele lui Tatu comis, Elina și Stanca și Maria și Anca, să țină cealaltă jumătate. Astfel s'au întocmit <cât va fi viu, să stăpânească> ¹⁾ Tatul comis aceste ocine ce sunt mai sus scrise, iar după moartea lui Tatul comis, atunci să fie... ¹⁾ să țină aceste ocine, ce sunt mai sus scrise.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tatul comis și fiilor săi, ca să le fie ocină... ¹⁾ nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: <Stan mare han> al Craiovei și jupan Belciul mare vornic și jupan <Vâlcea>nul mare logofăt și Neagoe vistier și Idre spătar și Ștănilav paharnic și Nedelco stolnic și jupan Frățilă mare postelnic. <Ispravnic> Stan mare han.

Și eu am scris, Vlaicul cel Gros grămătic, în cetatea... ¹⁾, în anul 7060 <1551--1552>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 579.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Datat după divan.

12

1552 (7060) Ianuarie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeș, unde este hranul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri ocină în Ștefănești, toată partea lui Pătru Grăunță, pentru că a fost dată și dăruită de Pătru Grăunță această mai sus numită ocină din Ștefănești încă de când era Pătru viu și a dat-o sfintei mănăstiri cu limba sa, ca să-i fie de veșnică pomenire.

Și după moartea lui Pătru Grăunță, fiii lui Pătru: Vintilă și Preda și Stanciul, ei au avut pără cu părintele egumen chir Lavrentie și cu toți frații care trăesc în acest sfânt loc; de au pârît fiii lui Pătru, Vintilă și Preda și Stanciul, ca să strice pomana tatălui lor și au luat cartea tatălui lor și au stricat și pomana tatălui lor pe care o întocmise.

¹⁾ loc rupt în orig.

Apoi, s'a ridicat părintele egumen Lavrentie și frații din sfânta mănăstire, de s'au tocmnit cu fiii lui Pătru Grăunță, cu Vintilă și cu Preda și cu Stanciul de au cumpărat părintele egumen Lavrentie și cu frații dela fiii lui Pătru, care sunt scriși mai sus, această ocină mai sus zisă din Ștefănești, pentru 7208 ¹⁾ aspri gata, ca fiii lui Pătru să nu aibă amestec mai mult de acum înainte.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri dela Argeș, ca să-i fie de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Beleiu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Stanislav paharnic și Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și eu, Vâlcul din Dărmănești, care am scris în ziua sfintei Bobotezi a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, luna Ianuarie 6 zile, în anul curgător dela facerea lumii, dela Adam, 7060 <1532>.

Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 580.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

13

1552 (7060) Februarie 18.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă slugii domniei mele, jupanului Danciul postelnic din casa <domniei mele> ²⁾, ca să-i fie <ocina din Budești> ²⁾ o jumătate din partea lui Dragoli, oricât se va alege, pentrucă <a înfrățit> ²⁾ Dragoli pe jupan Danciul postelnic <le bună voia sa, ca să fie <doi frați> ²⁾ nedespărțiți, în veci, peste această ocină care este mai sus scrisă.

<Și apoi să-i> ²⁾ fie lui Stănimir ocina din Golești, din partea lui Neagu 2 ogoare și unul în deal și loc de stupi și de fătăciune și două pogoane <de vie> ²⁾ și loc de casă cu toate acareturile, pentrucă a cumpărat Stănimir dela Neagu, pentru 400 aspri gata.

Și apoi, a cumpărat Stănimir... ²⁾ loc de casă și cu toate acareturile și loc de <stupi> ²⁾ și un pogon de vie și 4 ogoare în câmp și unul <în deal> ²⁾ pentru 400 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Toader dela Micul ocină <în Calici din dealul lui Micul> ²⁾ două părți și dintr'un vad toată partea lui, pentru <un cal bun> ²⁾.

¹⁾ Cifra scrisă cu altă cerneală.

²⁾ loc rupt în orig.

De aceia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și ohabă în veci, lor și fiilor lor ¹⁾ și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: <jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt ¹⁾ și Udrea spătar și Neagoe vistier și Nedelco stolnic și Tatul <comis, Stanislav ¹⁾ paharnic și jupan Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

... ¹⁾ Februarie 18 <zile, am scris, în anul 7060 <1552>.

† Io Mircea voevod, din mila lui <dumnezeu, domnu ¹⁾>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 581.

Orig. slav, hârtie, cu marginea din dreapta lipsă, perete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. și cu o copie slavă, după care s'au făcut completările.

14

1552 (7060) Martie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele, lui jupan Mihnea pârcălab și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Stănești partea lui Mogoș, fiul lui Nanciul, toată, oricât se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, a venit Mogoș înaintea domniei mele, de a dat această ocină mai sus zisă lui Mihnea pârcălab, de bună voia sa, pentru că s'a îmbolnăvit Mogoș de lepră. De aceia și-a dat ocina lui jupanului Mihnea pârcălab, să-l hrănească cu ea cât va mai avea suflet.

Iar după aceia, a venit Vlad, fratele lui Mogoș leprosul, de a vândut lui Mihnea pârcălab jumătate dintr'o delniță, pentru 500 aspri gata, pentru că i-a fost dator de demult, încă din zilele răposatului Radul voevod. Iar după aceia, iar a cumpărat jupan Mihnea pârcălab și dela alți megiași alte ogoare, încă de demult.

De aceia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stanislav paharnic și Frățilă mare postelnic.

Și eu, Stanciul diac, am scris în cetatea de scaun București, luna Martie 9 zile, în anul 7060 <1552>.

¹⁾ loc rupt în orig.

Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 582 a.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

15

1552 (7060) Iunie 2.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei și fiul marelui și preabunului Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Voico din Costeni, ca să-i fie ocină în Costeni și Hăești și în Pîscupești, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Apoi, a dat Voico partea sa de ocină, pe unde va avea, sorei sale, anume Voislavei, pentrucă a păzit Voislava pe fratele ei, pe Voico, la moartea lui. Și a plătit Voislava de bir partea de ocină a lui Voico, de a dat 800 de aspri gata când Voico era încă viu. Astfel, a dat și Voico sorei sale Voislava ocina din Costeni și din Hăești și din Pîscupești, de bună voia sa.

Iar Marco, fratele lui Voico, să nu aibă amestec cu ocina lui Voico, pe unde va avea Voico, pentrucă Voislava va a păzit pe fratele său, pe Voico la moartea sa, deci Voico și-a dat ocina, cât avea, sorei sale Voislava.

De aceea, am dat și <domnia mea> acestei femei, Voislava, ca să-i fie ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Tatul comis și Idrca spătar și Stanislav paharnic și Nedelco stolnic și Frațilă postelnic. Ispravnic: Dragul logofăt.

Scriș luna Iunie 2 zile, în anul 7060 <1552>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 583.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

16

1553 (7061) Ianuarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radu voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeești mănăstiri, care se numește Tismana, al cărei hram este sfânta și cinstita uspenie a preasfintei, stăpânei noastre de dumnezeu născătoare, ca să-i fie aceste sate, anume Trufeștii și Obedinul și Batovți, căci.

sunt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mânăstiri, pentru că le-au dat și au miluit sfânta mânăstire cu aceste sate bătrânii domni care au fost mai înainte de domnia mea, înainte de aceste vremuri. . . ¹⁾ ca să-i fie de veșnică <pomenire> ¹⁾ în vecii vecilor. Iar domniei mele să-i fie de ajutor și de întărirea sufletului și a trupului.

<De aceia> ¹⁾, le-am dat și am miluit și domnia mea sfânta mânăstire numită Tismana, ca să-i fie aceste sate și ocine, care sunt mai sus scrise, să fie sfintei mânăstiri de ocină și de <ohabă și de> ¹⁾ nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : . . . ¹⁾ spătar și jupan Stănilă mare vornic și jupan Radu mare logofot și <Crăciun> ¹⁾ vistier și Udrea spătar și Neagoe paharnic și Vladul comis, Vladul stolnic și Radul mare <postelnic>. Ispravnic Stănilă mare vornic.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 25 zile, dela Adam până acum anul curgător 7061 <1553>.

Io Radu voevod, din mila lui dumnezeu, domu.

Arh. St. Buc., S. 1., nr. 586.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845.

17

1553 (7061) Martie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Argeș, unde este hramul preasfintei și cinstitei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie Așigani, anume Vlaicul cu copiii lui și Ivan cu copiii lui și Tetrade cu copiii lui și Voico cu copiii lui și Nanuș cu copiii lui și Gonțu cu copiii lui, fiindcă acești mai sus ziși Așigani au fost înainte ai Despinei, cumpărați cu asprii ei și miluită de părinții domniei mele, de răposatul Radul voevod și de Radul voevod Călugărul. Astfel, doamna Despina a fost datoare 20.000 aspri mai sus zisei dumnezeieștii mânăstiri, de a dat mai sus zișii Așigani de a sa bună voie, ca să-i fie de ocină și ohabă pentru acea datorie.

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus zișii Așigani mai sus zisei mânăstiri, ca să fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Drăghici spătar și jupan Stănilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Udrea spătar și Crăciun vistier și

¹⁾ loc rupt în orig.

Vladul comis și Neagoe paharnic și Vladul stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris, cu, Bratul din Onețești, în cetatea aceasta, Târgoviște, luna Martie 20 zile, în anul 7061 <1553>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ark. St. Buc., S. I., nr. 587.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rou. din sec. XX.

18

1553 (7061) Iulie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara, Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Grozav și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Dediuțești, partea lui Tătuță toată, oricât se va alege, din câmp și din apă și de peste tot, pentrucă a vândut Lica această ocină care este mai sus scrisă lui Grozav de bună voia sa. Și a cumpărat-o Grozav dela Lica pentru 200 aspri gata și cu 6 vaci, încă de când a fost foamețca cea mare, din zilele lui Radu voevod Călugărul.

Și după aceea, a avut Grozavu pără înaintea domniei mele cu Manea pentru un ogor de ocină, din acea ocină cumpărată, care este mai sus zisă. Astfel, Grozav cu Manea s'au sorocit înaintea domniei mele. Pentru aceasta, a venit de față Grozav înaintea domniei mele, iar Manea nu a îndrăznit să stea de față înaintea domniei mele, ci Manea a rămas de lege înaintea domniei mele.

Și iar a cumpărat <Grozavu un loc> de vatră de casă dela Miclea, pentru 160 aspri gata.

De aceia, i-am dat și domnia mea lui Grozav, ca să-i fie ocină și ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan <Belc>iul¹⁾ mare vornic și jupan Dragul mare logofăt și Neagoe vistier și Udrea¹⁾ spătar și Nedelco stolnic și Stanislav comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Dragul mare logofăt.

S'a scris în cetatea de scaun București, luna Iulie 20 zile, în anul 7061 <1553>.

Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., I, XXXVII/94.

Orig. slav., perg., pecete timbrată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1553> Octombrie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru din Olteni, ca să-i fie lui un loc de vie din dealul Oltenilor, din partea lui Dumitru și a Stăncăi, pentru că a cumpărat Dumitru dela Dumitru și dela Stanca, pentru 270 aspri.

De aceia, i-am dat și domnia mea lui Dumitru, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor săi, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori: Lalăr ¹⁾ și Vladul și Pătru din Olteni, din Bujoreni, Stoica și Ratea.

Deasemeni punem și domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Belciu mare vornic și jupan Dragul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stănilav comis și Nedelco stolnic și Milco paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Dragul mare logofăt.

Scris în orașul București, luna Octombrie 4 zile, în anul 7060 <1551>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 578.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

Datat după Dragul logofăt. La văleat, diacul a omis cifra unităților.

<1554 Februarie 28 — 1557 Decembrie 26>.

† Aici jurătorii lui Cega din Pârscov: din Policioaia, Neagul, din Negoșina, Crăiuțu, din Micșani, Stan, din Cărlomănești, Vladul și Sin și Oprea, din Ciocani, Oprea, din Grabicina Hohoia, din Balolești, Stanciul, din Pătărlaci, Fălcea și Stoica, din Cosobești, Tatomir.

Ispravnic Vălsan portar.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Soroc la nașterea născătoarei de Dumnezeu.

Acad. R.P.R., CXXVI/202.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Petrașco cel Bun.

¹⁾ probabil « Lazăr ».

<1554 Februarie 28 — 1557 Decembrie 26>, București.

Hrisovul răposatului Io Pătrașco voevod, *fiul lui Radul voevod*, pentru toate satele lui Stănilă vornecul, dela leat 7061 <1553>.

Dat-am domnia mea învățătura domnii mele, cinstului boiariului domnii mele pan Stănilă vornecul, ca să-i fie lui satele Loloeștii, Cepturile și Bârsenii și Bădenii și Oleteștii și Mușeteștii și Hodopenii și Buciumenii și Ceganii și Sărățenii și Răsturnații și Suflenii. . . ¹⁾ și Țigani toți partea lui cu cemetia lui câtă să va afla și să va alege du preste tot, pentrucă au fost ale lui bătrâne și drapte ocine de haștină.

Iar apoi, au venit singuri cinstitul boiarul domnii mele pan Stănilă vornecul, de au dat și au dăruit pe jupâneasa lui Neacșa cu toate cele <ce> sănt mai sus zise ale lui sate și Țigani și cu toate bucatile lui, iar jupâneasa lui, Neacșa, ia încă au dat și au dăruit jupânului Stănilă vornecul cu toate satele și Țigani ale ei și cu toate bucatile ei, iar de să va întâmpla să moară mai nainte, jupâneasa lui, Neacșa, singur jupânul Stănilă vornecul, tot să stăpânească acestea ce sănt mai sus zise sate și Țigani și toate bucatile ei. Și dă va vrea să însoare, să nu să însoare, el tot să le stăpânească la viața lui. Iar dă să va întâmpla cumva mai nainte moarte jupânului Stănilă vornecul și jupâneasa lui, Neacșa, singură să stăpânească acestea ce sănt mai sus zise sate și Țigani și toate bucatele lui măcar dă va vrea să să mărite sau de nu va vrea să să mărite, toate să să stăpânească satele și Țigani și bucatile, câte să vor afla ale lui Stănilă vornecul, până când va trăi jupâneasa lui, Neacșa. Iar den nepoții lui de frate sau din nepoate sau din neamul lui Stănilă vornecul, nici o treabă și niciun amestec să n'aibă cu acestea ce sănt mai sus zise sate și Țigani și cu bucatele lor nici dă cum.

Așa au venit singur Stănilă vornec și cu jupâneasa lui, Neacșa, înaintea domnii mele și înaintea tuturor cinstiților boiarilor domnii mele și așa s'au tocmit și s'au înfrățit de a lor bună voe.

Iar după moartea lui Stănilă vornecul și a jupânesii lui, Neacșii, să fie și să stăpânească acestea ce sănt mai sus zise sate și Țigani și toate bucatile lor sfânta mănăstire Vărbila, pentrucă au dat și au închinat jupânul Stănilă vornecul și jupâneasa lui, Neacșa, la sfânta mănăstire ce iaste mai sus zisă, pentru sufletul lor și pentru sufletul părinților lor, ca să fie la sfânta mănăstire în veci.

Încă au pus și jurământ den naintea domnii mele, care va strica și va călca aciastă tocmeală și aciastă pomană, ori pentru domni, au den boiari, pri ce om măcar den neamul lor, să fie procler și anathima de 318 *părinți* dela Nichea, să lăcuască cu Iuda și cu Arija, în vecii vecilor.

¹⁾ loc alb în text.

Și mărturii am pus domniia mea: jupan Stan mare vornic din Vlădești și jupan Drăghici mare ban al Craiovii și jupan Tudor mare logofăt.

Și s'au scris în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 298 v-299.
Trad. rom.

22

<1554 — 1557> Aprilie 13.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domniia mea sfintei mânăstiri numite Tismana, ca să-i <fie> ¹⁾ vama care este la Vidin, precum a fost de mai înainte. Iar călugării să o ție. Și tu, Toma vameșe, să te ferești de peste tot de vama mânăstirească, de pe unde au ținut dela bătrânii domni de mai înainte, pentrucă astfel am dat și am întocmit domniia mea; să fie și domniei mele în veci pomenire.

Pentru aceasta, să te ferești de acum înainte de câte se știu din zilele cele vechi. Și mai mult să nu vie călugării să se plângă de tine, că le oprești partea lor de vamă, căci vei avea cuvinte rele de la domniia mea. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Socol mare vornic.

S'a scris în luna Aprilie 13 zile.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 590.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datut din domniia lui Pătrașcu cel Bun.

23

1554 (7062) Aprilie 26.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Badea mare clucer și cu fiii lui, ca să-i fie Gârla Lungă dela Tâmburești și cu toate privalurile ²⁾, care a fost înainte gârlă domnească. Iar acum, domniia mea am dat și am miluit cu mai sus zisa gârlă pe jupan Badea mare clucer.

De aceia, altul dintre boierii domniei mele să nu fie volnic cu acea gârlă, ci să-i fie lui de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

¹⁾ omis în orig.

²⁾ «prival», luncă inundabilă.

Ispravnic Socol mare vornic.

Am scris, eu, Oprea, Aprilie 26 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

24

1554 (7062) Mai 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Micle cu fiii și lui Mircea cu fiii și cu frații săi și lui Negruș cu fiii și cu frații săi și lui Cârștian cu fiii și lui Dragomir cu fiii și lui Lupe cu fiii și cu frații săi, oricâți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Urlătoi¹⁾, toată și cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a avut Miclea pâra cu Cerboiaia înaintea domniei mele. Și așa pâra Cerboiaia că are în Urlătoi¹⁾ jumătate de loc. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Micle cu cetașii²⁾ lui lege, 24 de boieri. Și așa au mărturisit ei înaintea domniei mele că este cea ocină a lui Micle...³⁾ și au dat acei boieri cu sufletele lor cea ocină lui Micle cu rudeniile lui. Iar pe Cerboiaia, ei au lăsat-o de lege din fața domniei mele.

De aceea am dat și domnia mea lui Micle cu cetașii²⁾ ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatus, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Todor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Vladul comis și Radul paharnic și Radul stolnic și Iano mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Badea gramatic, în cetatea București, luna Mai 25 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 591.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

25

1554 (7062) Mai 27.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea <această

¹⁾ « în Urlătoi », așa în orig.

²⁾ « podrujiani » în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

poruncă a domniei mele>¹⁾ cinstitului și preasfințitului arhimitropolit chir vlădica Anania, ca să-i fie în Fileni partea lui Voico vistier toată, oricât se va alege și din câmp și din vecini și vii și oricăți Ațigani va avea, toți, pentrucă mai sus zisul sat și vii și Ațigani au fost drepte și dedine ale lui Voico vistier. Dar Voico vistier a fost dator părintelui mitropolit Anania 30.000 aspri și nu i-a plătit, până ce i s'a întâmplat moartea. Și după moartea lui, părintele vlădica Anania nu a avut de unde să-și ia acea mai sus zisă datorie; deci, am dat domnia mea cinstitului părinte mitropolit chir Anania, ca să fie volnic și puternic cu această carte a domniei mele, să fie și să stăpânească toate mai sus zisele averi și satul și Ațigani și vile lui Voico vistier, pentru acei 30.000 aspri. Și nimeni să nu aibă amestec, ci să fie neclintit mai sus zisului părinte mitropolit mai sus zisele averi, în veci.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Dragomir vistier și Stanciul spătar și Vladul comis și Radul stolnic și Radul paharnic. Ispravnic Ianio mare postelnic.

Și eu, Mihul gramatic, care am scris în luna Mai 27 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 592.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

26

<1554—1557> Iunie 8.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri care se cheamă Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și fie satele, anume: Piatra și Obedinul, Corzi²⁾ și Trufești, pentrucă am aflat și am văzut domnia mea și cărțile dela alți domni bătrâni, că sunt de moștenire ale sfintei mânăstiri care este mai sus scrisă.

De aceea, nimeni să nu cuteze să se încumete a-i turbura sau a intra în satele lor, pentrucă acel om rău va păți. Și cui i se va părea strâmb, iar el să vie să stea de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Socol mare vornic.

Am scris Iosif, Iunie 8 zile.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 593.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1847.

Datat din domnia lui Pătrașcu cel Bun.

¹⁾ omis în orig.

²⁾ « Corzi » adaos ulterior.

1554 (7062) Iunie 28, Gherghița.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul¹⁾ și Arca și Mănea și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Fărcășești, partea lui Stan toată, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, au avut Stanciul și Arca și Mănea pără din partea lui Pârvul și cu Radul Polici înaintea domniei mele pentru ocina mai sus zisă. Și așa au părît Pârvul și Radul că au și ei dedină ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, după dreptate și după lege și am citit și cărțile răposatului părinte al domniei mele Radul voevod și am aflat adevărul, că nu au Pârvul și Radul niciun amestec, pentrucă au umblat și 12 boieri și acei boieri nu le-au dat, ci au rămas Radul și Pârvul de lege înaintea domniei mele. Și încă au avut pără și mai înainte, în fața lui Mircea voevod. Și așa au părît Pârvul și Radul că au dat pentru acea ocină 7600 aspri și 6 vaci deșugubină. Întru aceasta, însă, am aflat domnia mea că sunt cuvinte mincinoase, ci iarăși au rămas de lege.

De aceia, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Arca și Mănea această mai sus zisă ocină dela Fărcășești, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martorii: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Radul fost logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianu postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

S'a scris în orașul Gherghița, luna Iunie 28 zile, anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Și a spus Stoica logofăt.

Acad. R.P.R., XI/32.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

<1554—1557> Iunie 30.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor sate, anume Săsenii și Cârломăneștii, însă 15 case, să fie în pace și slobode de toate slujbele și muncile, câte se află în țara domniei mele, ca să nu muncească la nicio muncă nicăieri.

¹⁾ Stanciul transformat ulterior de altă mână în « Stanaa » iar apoi s'a adăugat pe margine iarăși « Stanciul ».

Și nimeni să nu îndrăznească a-i turbura, nici vătafii mari sau mici, nici nimeni din slugile domniei mele, cari vor trage la muncile domniei mele, ci să fie volnic să lucreze cu ei numai ciustitul părinte de Buzău, ce va fi treaba sfintei episcopii.

Iar altul nimeni să nu îndrăznească a-i turbura, deoarece acel om care va încerca să-i mai turbure înaintea acestei cărți a domniei mele, acel om rău va păți dela domnia mea. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Iane mare postelnic.

Scris luna Iunie 30 zile.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXIX/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII la Arh. St. Buc., ms. 571, f. 233.

29

1554 (7062) Iulie 17, Gherghița.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mitropolii și ciustitului părintelui nostru arhiepiscop chir Anania, ca să-i fie satele, anume: Aninoasa cu tot hotarul și cu podgoria și Vălsănești cu tot hotarul și cu morile, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărată de răposatul Băsărab voevod.

Iar după aceea, am judecat și am cercetat domnia mea, cu toți dregătorii domniei mele și am citit domnia mea și cărțile domnilor de mai înainte. Astfel, domnia mea în niciun chip nu am vrut să stric domnia mea cărțile și pomenile altor domni, ci am dat și domnia mea <mai sus zisele sate sfintei mitropolii, ca să-i fie> de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și iată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Dragomir vistier și jupan Tudor mare logofăt și jupan Stanciul mare spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic însuși domnia mea.

Și am scris eu, Vlaicul, fiul lui Nan cel Gros, în scaunul dela Gherghița, luna Iulie 17 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 594.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

1551 (7062) August 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Ion Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratie și lui Gligorie și lui Ion și cu frații și cu fiii, câți le va da Dumnezeu, ca să le <fie> ocină în Hăești, din jumătate a 3-a parte, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pără și Gligorie și Bratie și Ion cu Dragotă din Bârsești, căci a luat Dragotă ocina lui Gligorie cu sila. Iar întru aceasta, au venit Bratie și Gligorie și Ion înaintea domniei mele, de s'au plâns că le-a luat Dragotă ocina lor cu sila. De aceea, am cercetat domnia mea și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Gligorie și cu frații săi, ca să fie volnic să-și fie ocina. Iar cui i s'ar părea strâmb, să vie să stea de față înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Gligorie și lui Bratie și lui Ion, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

S'a scris în cetatea Târgoviște, luna August 13 zile, în anul 7062 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. L., nr. 595.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

<1554—1557> Septembrie 1.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu frații lui, ca să le fie apa lor de moară și iazul lor. Și nimeni să nu cuteze să abată apa pe alt loc, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină. Încă Dragomir și frații lui să fie volnici să-și păzească lăcșorul ¹⁾, ca să le fie pentru nuiiele la prisacă. Și la gorunet iarăși să fie volnici să păzească pădurea, să le fie dumbravă.

De aceea, le-am dat și domnia mea și nimeni să nu cuteze să pescuiască pe apă sau să taie lemne din pădure, căci și dinainte vreme părinții lor le păziseră, căci acel om care se va încumeta să-i turbure, rău va păți și rea urgie va primi. Al fel să nu cuteze să turbure, după spusa domniei mele.

¹⁾ « lăcșorul », așa în orig.

Ispravnic Socol mare vornic.

S'a scris Septembrie 1 zi.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domu.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 596.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Pătrașcu cel Bun.

32

<1554 Septembrie 1—1555 August 31> 7063, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Pătrașco voevod a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domniii mele cinstitului boiarului domniii mele, lui jupan Drăghici vornicul și feciorilor lui, căți dumnezeu îi va dărui, ca să ție Spatnița, oricât să va alege parte Spatniții, pentrucă au furat Spătnicenii lui jupan Drăghici vornic 5 cai. Pentru aceia, am dat domniia mea moșia Spatniții boiariului domniii mele ce s'au zis mai sus. Iar după aceia, boiariul domniii mele, el au fost avut și cărți ale Vladului voevod, vechi și sparte.

Pentru aceia și domnia mea le-am înorit și le-am întărit cărțile lui, ca să ție moșie obabnică, el și feciorii lui și nepoții și strănepoții lui și de nimeni neclătit, după zisa domniii mele.

Deci și mărturii am pus domniia mea pre: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radu păharnic și Vladul comis și Iane postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Și am scris eu, Stan gramaticul din Târgoviște, leat 7063 <1554—1555>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 82 v.

Trad. rom.

33

<1554 Septembrie 1—1555 August 31> 7063, București.

Hrisovul răposatului Io Pătrașco voevod, dela leat 7063 <1554—1555>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui Radului voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domniii mele cinstiților boiari și îndreptători ce au fost oarecând la Radul vodă cel Bătrân, jupân Radul postelnic și jupân Vintilă păharnic și feciorilor lor și nepoților lor, anume jupân Stoica și jupân Neagoe, feciorii lui jupân Drăghici vornecul și feciorilor lor, căți dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Cornenii, pentrucă l-au cumpărat dela Danciul, drept 3500 aspri. Și domniii mele un cal.

După aceia, acei boiari mai sus ziși, ei au avut o carte veche a Radului voevod cel Bătrân și o am văzut și domnia mea și era veche și stricată.

Pentru aceia și domnia mea am înorit și am întărit acea carte a acelor boieri mai sus scriși, ca să le fie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și da nimini să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturia am pus domnia mea pe: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul mare spătariu și Radul mare stolnic și Vladul mare comis și Radul mare paharnic și Iane mare postelnic. Și au fost ispravnic Theodor mare logofăt.

Și am scris în București.

Arh. St. Buc., Condica nr-rii Mărgineni, nr. 454, f. 226.

Trad. rom.

34

1554 (7063) Septembrie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, ca să-i fie satul anume Tismana, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină

Iar după aceia, au avut călugării pără cu călugării dela Bistrița înaintea domniei mele. Și așa au părît călugării dela Bistrița că au și ei în Tismana jumătate. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat cu părintele vlădica și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că este Tismana, satul tot, al sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă și cu tot hotarul. Iar călugării dela Bistrița au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă călugării dela Bistrița cu satul Tismana, ci să fie satul Tismana al mănăstirii Tismana.

De aceia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Și eu care am scris, Sin din Ionești, în minunata cetate Târgoviște, luna Septembrie 14 zile, în anul 7063 <1554>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 597.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom. una dela sfârșitul sec. XVIII, cealaltă din 1844.

<1554—1557> Octombrie 21, Gherghița.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeiești mănăstiri numită Tismana, ca să-i fie satele ei, anume Bistrețul și Călugărenii, în pace și slobode de toate slujbele și muncile, oricâte se află în țara domniei mele, ca nici gloabe, nici dușegubine să nu tragă, nici om legat să nu ducă, ci numai să plătească birul, cât se cuvine pentru haraci.

De aceia, nimeni să nu cuteze să-i turbure, nici vătafii mari, nici cei mici, nici birarii, nici slugile boierești, nici slugile domniei mele trimise pentru milostenii, nici banii, nici slugile banilor să nu cuteze să intre și să judece în acele două mai sus zise sate, ci numai singur părintele egumen să fie volnic să judece și să stăpânească acele mai sus zise sate, iar altul nimeni; pentru că cine se va încumeta să-i turbure sau să strice ceva sau să intre și să judece și să așeze plocoane la acele mai sus zise sate, oricare dintre slugile domniei mele sau boierești, iar acel om rău și urgie va primi dela domnia mea, ca un necredincios și călcător al poruncii domniei mele. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Teodor mare logofăt.

Am scris eu, Bratul din Negești, în orașul Gherghița. S'a scris în luna Octombrie 21 zile.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 598.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Pătrașcu cel Bun.

<1554—1557> Octombrie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele mănăstirii Snagov, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să ție partea lui Bârsan din Băbeni și din vie și din sat și vecini și din câmp și din toate.

De aceia, nimeni să nu cuteze a se încumeta să ție sau să oprească în fața acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Iar cui i se va părea strâmb, iar el să vie să stea de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Socol mare vornic.

* S'a scris în Octombrie 23 zile.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 599.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

37

1555 (7063) Martie 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeiești mănăstiri numită Bistrița, ca să-i fie satul numit Mușcel tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dăruită de Stroe postelnic și de Pârvul ban, ca să fie sfintei mănăstiri pentru întărire, lor spre veșnică pomenire.

Iar după aceia, au avut pără călugării dela sfânta mănăstire cu fiii lui Badea și cu fiii lui Crăciun și cu fiii lui Prodan. De aceia, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți <ciustiții> dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cartea răposatului Moisi voevod și cartea lui Vlad voevod numit Vintilă și cartea părintelui domniei mele, răposatul Radul voevod și am aflat domnia mea că acest sat mai sus zis este al sfintei mănăstiri mai sus scrise, căci a fost miluit și dat de acei boieri mai sus ziși, pentru că s'au sorocit călugării cu fiii lui Badea și cu fiii lui Crăciun și cu fiii lui Prodan, ca să vie în fața domniei mele și s'a pus ziua. Astfel călugării, ei au venit la zi, iar aceia la zi nu au venit. De aceia, au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă peste acel mai sus zis sat.

De aceia, i-au dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Radul fost logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Și eu care am scris, Sin gramatic ¹⁾, în minunata cetate de scaun București, luna Martie 24 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 600.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

¹⁾ « slovostritelii » în orig.

1555 (7063) Aprilie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Mihnea pârcălab și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bădeni, din partea lui Pruncea două părți, de pretutindeni, de peste toată ocina, oricât se va alege partea lui Pruncea, pentrucă au venit înaintea domniei mele fiii lui Pruncea, Bălan cu frații săi, de au așezat și au dat această mai sus zisă ocină, două părți din partea părintelui lor Pruncea, boierului domniei mele jupan Mihnea pârcălab, dar în amândouă câmpurile, peste tot, de a lor bună voie, pentrucă i-a miluit și i-a cercetat și i-a hrănit boierul domniei mele mai sus scris. Iar Bălan cu frații săi au rămas peste a treia parte.

De aceia și domnia mea am dat boierului domniei mele jupan Mihnea pârcălab, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților. Și prădalice să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Dumitru mare postelnic¹⁾. Ispravnic Socol mare vornic.

Am scris deci eu, Strce, în cetatea București, luna Aprilie 4 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 601.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

1555 (7063) Mai 10, Rădulești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii și boierului domniei mele Udriște sulgerul și jupanitei lui Stanca și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie din Odobeni și din Lipia și din Mogoșești și din Ungurei, părțile jupanitei Mușa toate, oricât se va alege și Ațigani, anume Paul cu Țiganca sa și cu copiii săi și Corbea cu Țiganca sa și cu copiii săi și Sasca cu copiii săi și Copaci cu Țiganca sa și cu copiii săi și Voica cu copiii ei, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și averi, dedine ale jupanitei Mușa. Iar jupanita Mușa, ea a lăsat la moartea ei toate satele ei

¹⁾ În vremea aceasta mare postelnic era: elanios.

și Ațigani mai sus ziși, toți, fiicei sale jupanița Stanca. Deasemenea și domn a mea am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, ca cine va lăsa la moartea lui toate averile sale și ale părintelui său oricărui om, acel om să le stăpânească.

De aceia și domnia mea am dat mai sus zisele sate și Ațigani boierului domniei mele Udriște sulger și jupaniței lui și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în satul Rădulești, luna Mai 10 zile, dela Adam curgători ani, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 602.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852.

40

1555 (7063) Iunie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ianiu mare postelnic și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Dârza, partea Murgoaiei, pentrucă a cumpărat-o Staico vornic dela Murgoaia.

Iar după aceia, a venit Murgoaia înaintea domniei mele de a pârît că nu a vândut Murgoaia mai sus zisa ocină lui Staico vornic, ci i-a lepădat asprii cu sila. Intra aceasta, domnia mea i-am judecat după dreptate și i-am dat ei domnia mea lege, 12 boieri, ca să mărturisească că i-a lepădat Staico vornic asprii cu sila. Iar ea nu a putut să aducă pe acei boieri să jure și să mărturisească înaintea domniei mele în niciun chip, ci a rămas Murgoaia de lege dinaintea domniei mele.

De aceia și domnia mea am dat mai sus zisa ocină mai sus spusului dregător al domniei mele, jupan Ianiu mare postelnic, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor <lui și> nepoților și strănepoților lui și <de> nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic. Ispravnic Vârjoghi logofăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea Târgoviște, luna Iunie
II zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 603.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

41

1555 (7063) Iulie 5, Pitești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Neagoe vistier din Budești, ca să-i fie ocină în Pârvulești, partea lui, oricât se va alege, din sat și din câmp și din pădure și din ape, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a venit boierul domniei mele jupan Neagoe vistier înaintea domniei mele, de a dat și a miluit pe slugile lui, Oană și Cucor, cu acea mai sus zisă ocină dela Pârvulești, pentru slujba lor credincioasă și dreaptă, slujbă pe care i-au slujit-o în țări streine și pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui.

Și încă a pus jupan Neagoe vistier blestem, ca după moartea lui nimeni să nu strice acea pomană, dintre fiii lui sau dintre rudele lui. Iar cine se va încumeta să strice, iar acela să fie blestemat de 318 părinți cei dela Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oană și lui Cucor, <ca să le fie de ocină și de >¹⁾ ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea, dregătorii domniei mele: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul paharnic și Radul stolnic și Iane postelnic și Tatul vornic. Ispravnic Vârjoghe al doilea logofăt.

Și eu, Vladul, am scris în scaunul dela Pitești, în luna Iulie 5 zile, dela Adam curgători, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Cartea Pârvuleștilor, cu care l-a miluit pe Oană.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 604.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1846.

¹⁾ loc rupt în orig.

1555 (7063) Iulie 6, Pitești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Maria și jupaniței Caplea și Epraxiei¹⁾ și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie părțile lor din Golești și din Mărăcineni și din Virăș, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după aceea, au avut pără jupanița Maria și jupanița Caplea înaintea domniei mele cu Mihnea pârcălab din Piscani. Astfel, a părft Mihnea pârcălab că i a dat și i-a dăruit jupanița Maria, ca să-i fie viile care sunt la Golești, fără vinărici și să-i fie doi vecini în Golești. Și încă a părft că a schimbat cu mânăstirea dela Mușătești niște sate; astfel, i-a dat mânăstirea în Golești și în Mărăcineni și în Vierăș. Și au făcut cărți mincinoase dela Mircea voevod pe averile jupaniței Maria și ale jupaniței Caplea. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și domnia mea că niciun amestec n'au avut călugării dela Mușetești peste mai sus zisele sate.

Și încă a venit înaintea domniei mele însăși jupanița Maria, de a mărturisit că nu a dat și nu a așezat pe Mihnea pârcălab peste ocina dela Golești, nici la vreun sat al ei, pe care le are ea dela părintele ei, ci i-a dat din ceiace a avut ea dela mama ei. Astfel, s'au rupt cărțile mincinoase ale lui Mihnea și făcute fără știrea jupaniței Maria. Pentru aceasta, a rămas de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților boieri ai domniei mele. Deci, am luat domnia mea acele cărți mincinoase și le-am rupt, pentru ca Mihnea pârcălab mai mult să nu mai aibă niciun amestec asupra mai sus ziselor sate.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Maria și jupaniței Caplea, ca să le fie mai sus zisele averi, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui dintre dânșii i s'ar întâmpla mai înainte moarte, iar la dânșii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Stanciul mare spătar și jupan Dragomir mare vistier și Radul paharnic și Vladul comis și Radul mare stolnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

Și eu, Nan cel Gros, am scris în orașul Pitești, luna Iulie 6 zile, dela Adam curgători în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/99.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom., ibid., XXIX/135.

¹⁾ «și Epraxiei», adaos ulterior pe margine.

1555 (7063) Iulie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Vlaicul clucer și cu nepoții săi, fiii fratelui său Bratul, Radul și Bratul și fiii lui Vlaicul, vărul său, anume Vladul și Andrei și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul anume Țigănești de pe Buzău, tot, cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă dela bătrânii domni și cumpărat dela Stoica Aușuu.

Iar după aceia, au avut Vlaicul clucer și cu nepoții lui pâra înaintea domniei mele cu Mihnea pârcălab. Și așa a pârit Mihnea pârcălab că are și el jumătate din Țigănești. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat și am cercetat, după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea și am adevărit că este cea ocină dedină a lui Vlaicul clucer și a nepoților lui. Dar Fărcea, tatăl lui Mihnea, lepădase 500 de aspri tatălui lui Vlaicul cu sila și fără dreptate. Și a jurat Vlaicul înaintea lui Vintilă voevod cu 12 boieri, așa cum este mai sus spus. [Iar domnia mea, întru aceasta, am dat lui Mihnea pârcălab 24 de boieri, peste legea lui Vlaicul. Iar Mihnea a pârit că Vlaicul n'a jurat înaintea lui Vintilă voevod, ci i-a luat cu sila, pentrucă i-a fost cumnat.

Iar domnia mea am citit și cartea de rămas a părintelui domniei mele Radu voevod și am aflat domnia mea că au jurat Vlaicul și cu frații săi iarăși cu a doua lege în fața domniei lui, cu 12 boieri. De aceia, i-am dat domnia mea lui Mihnea 24 de boieri, ca să jure peste legea lui Vlaicul. Iar el nicicum n'a putut să jure. De asemeni și înaintea părintelui domniei mele a luat Mihnea iarăși 24 <de boieri> și iarăși n'au jurat. Deci, a rămas Mihnea de lege dinaintea domniei mele, precum și dinaintea lui Vintilă vodă și din fața părintelui domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea lui Vlaicul clucer și nepoților săi, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, în veci neclintit.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Iano mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Antonie, în minunata cetate Târgoviște, luna Iulie 28 zile, dela Adam curgători în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/33.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

1555 (7063) August 9.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se numește Tismana, unde este hrănul sfintei uspenii, rugătorilor domniei mele, egumenului ieromonah Mitrofan și tuturor fraților care se află în acest lăcaș, ca să-i fie satul numit Tismana, pe amândouă părțile râului Tismana și cu toate hotarele, pentru că este sat vechiu și drept al sfintei mănăstiri și dedină.

Iar după aceea, au avut pără cu călugării dela Bistrița, pentru acel mai sus zis sat. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea răposatului Dan voevod și a lui Mircea voevod cel Bătrân și a lui Radul voevod cel Bun și a lui Vintilă voevod și am aflat domnia mea că este de moștenire acest mai sus zis sat al sfintei mănăstiri numite Tismana. Iar călugării dela Bistrița au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri dela Tismana, ca să-i fie satul mai sus numit de ocină și de ohabă, ca și mai înainte.

Încă și martori punem domnia mea: mitropolitul chir Anania și jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolaic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

Și eu, Stanciul, între diecii cei mici, care am scris, luna August 9 zile, în anul 7063 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 606.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1844.

1555 (7063) August 26.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-și ia dela balta care se numește Mamina, dela toți oamenii care vor pescui, al treilea pește, dar împreună cu Cozia și cu Codmeana și cu Mușeteștii. Și să se știe dela aceste mai sus zise părți ale Govorei, care este vama de pește, să aibă sfânta mănăstire Mușeteștii a treia parte din pește, pentru că astfel am socotit domnia mea, căci

la alte bălți și gârle se împarte peștele în două și după aceea se ia zeciuală. Iar la balta care este mai sus zisă, Mamina, să fie volnici călugării dela mănăstirea care este mai sus zisă să ia din toți peștii al treilea pește. Și nimeni să nu cuteze să-i turbure sau să-i oprească sau să ascundă, pentru că acel om rău va păți.

De aceea. am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire și neclinit, după porunca domniei mele.

Ispravnic Vârjogbi logofăt.

S'a scris în luna August 26 zile, în anul 7063 <1555>. Această carte am scris-o eu, Albul diac din Miroși, cu mână păcătoasă și de lut.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 608.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

O copie slavă însoțită de o trad. rom., la Acad. R.P.R., XI/262.

46

1555 (7064) Septembrie 1, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neagăi și cu fiul ei, anume popa Lupul și fiicelor ei, Stana și Rădae și cu fiii lor și surorilor Neagăi, Călina cu fiii ei și Stana cu fiii ei și Negolea cu fiii ei și Neacșa cu fiii ei, Neagoe și Neacșa, ca să le fie ocină în Mușcel, partea mamei lor Lola, toată, oricât se va alege de peste toate hotarele, pentru că a fost veche și dreaptă ocină a Lolei și de moștenire.

Însă a fost cotropită de frații Neagăi și ai celorlalte surori mai sus zise, de Stanciul și de Dragomir. Și au vrut fiii lui Stanciul și al lui Dragomir, anume Florea, să fie partea de ocină a lui Răgăilă, bunicul lor, din Stănești și din partea Lolei, bunica lor, din Mușcel. Iar fiii Neagăi și ai Stanei și ai Călinei și ai Negolei și ai Neacșai, ei au avut pâră cu fiul lui Dragomir, cu Florea. Deci, s'au sorocit în fața domniei mele, ca să se pârască de față și au venit la domnia mea. Iar după aceea, s'au împăcat singuri, de a lor bună voie, înaintea domniei mele, ca să fie Florea la Stănești partea bunicului său Răgăilă și fiii Neagăi și surorile ei mai sus zise, să fie partea din Mușcel a mamei lor Lola, toată. Și cât vor fi vândut Stanciul și Dragomir din ocina Lolei din Mușcel altor oameni, iar Florea, fiul lui Dragomir, să înapoieze tot prețul acelor cumpărături, ca să fie înțelegere între dânșii. Astfel s'au întocmit și s'au împăcat înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, ei înșiși, de a lor bună voie.

De aceia și domnia mea am dat fiilor Neagăi și fiilor lor, Stanei <și Călinei> și Negolei și Neacșei, mai sus zisa ocină dela Mușcel, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianu mare postelnic. Ispravnic Oprea logofăt din Vlădești.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea de față București, luna Septembrie 1 zi, în anul 7064 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă dela începutul sec. XX.

Ca o trad. rom. dela începutul sec. XX.

47

1555 (7064) Noembrie 12, Gherghița.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Ivan mare medelnicer și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie jumătate din Aninoasa și jumătate din Pârvulești, partea lui Teodosie ban toată, pentrucă a cumpărat jupan Ivan mare medelnicer dela fiica lui Teodosie ban, dela jupanîța Caplea, pentru 9000 aspri. Și a vândut ea, de a ei bună voie și fără nicio silă dela nimeni, jupanului Ivan medelnicer, ca să-și facă scule de zestre, pentrucă sculele ei, ea le-a cheltuit cât <timp> a fost în pribegie în Țara Ungurească.

De aceia, am dat și domnia mea jupanului Ivan mare medelnicer, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

Am scris eu, Stoica, fiul lui Oancea, în orașul Gherghița, luna Noembrie 12 zile, în anul 7064 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 610.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Ca o trad. rom. din 1862.

1555 (7064) Decembrie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele, jupan Tudor mare logofăt¹⁾ și jupan Dragomir mare vistier și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul anume Târbăcianii toți și cu toate hotarele, pentru că <le>¹⁾ este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărătură dela Stoica al Creței și dela verii lui, Mănea și Stanciul din Miroslăvești, pentru 6000 aspri, încă din zilele răposatului Vintilă voevod. Și au vândut ei singuri, de a lor bună voie.

De aceia, am dat și domnia mea cinstiților dregători ai domniei mele, lui jupan Teodor mare logofăt și lui jupan Dragomir mare vistier, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: <jupan Socol¹⁾ mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir mare vistier și jupan Stanciul mare spătar și Radul paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

Și <eu¹⁾>, Ioachim, care am scris în luna Decembrie 7 zile, în cetatea de scaun București, dela Adam ani curgători 7064 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 611.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu trei traduceri rom., una din 1783 și două din sec. XX.

O trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 2071, f. 36.

1556 (7064) Februarie 9.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io¹⁾ Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui <și preabunului Radul voevod>¹⁾. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu fiii săi și cu fiicele sale...¹⁾ ga și Dragole și Dobra și Anița și Călina și cu fiii lor, câți <le va da Dumnezeu, ca>¹⁾ să le fie ocină în Stănila, oricât se va alege partea lui Dragomir...¹⁾ tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină dedină.

Iar apoi, a venit <Dragomir>¹⁾ de și-a întocmit pe fiicele lui care sunt mai sus scrise, ca să fie împreună <cu fiii>¹⁾ lui Dragomir, anume Stănimir și Șerban și Stănilă și Stan, <peste ocina care>¹⁾ este a tatălui lor Dragomir, peste toată, unul ca și celălalt, însă pe ce este...¹⁾ cumpărătură amestec să nu aibă fiicele.

¹⁾ loc rupt în orig.

ei singuri copiii lui Dragomir...¹⁾ să stăpânească, pentrucă așa și-a întocmit singur Dragomir fiii lui, care sunt mai sus scriși, <de a sa>¹⁾ bună voie dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir...¹⁾ ca să fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților <și de nimeni>¹⁾ neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan <Socol mare vornic>¹⁾ și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar <și Radul stolnic și Radul paharnic>¹⁾ și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

...¹⁾ luna Februarie 9 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Urlători.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 612.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Cu o trad. rom. din 1850.

50

1556 (7064) Aprilie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea cinstitului dragător al domniei mele jupan Badea fost mare clucer, ca să-i fie un vad de moară dela Buzău, mai sus de moara părintelui episcop, pentrucă l-a miluit domnia mea pe jupan Badea fost mare clucer cu acel vad de moară, care este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui, fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și alt Radul paharnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

S'a scris luna Aprilie 3 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 613 și 614.

Două originale slave, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., din 1906 și din 1912.

¹⁾ loc rupt în orig.

1556 (7064) Aprilie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii < mânăstiri > numită Bistrița, hramul sfintei uspenii a stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria.

Iar apoi, au venit călugării dela sfânta mânăstire de s'au jăluit ca să-și cerceteze hotarul, pe unde este în jurul sfintei mânăstiri. Iar la aceasta, domnia mea am trinis pe sluga domniei mele Costicea și pe ciustitul boier al domniei mele Radul logofăt, să cerceteze locul, tot cu oameni buni, să hotărnicască după dreptate și după legea dumnezeiască. Și au despărțit locul sfintei mânăstiri pe unde este hotarul sfintei mânăstiri: dela muntele de sus și dela Cuibul Vălturului ¹⁾ și Prajila și la Păstoiata, tot pe culme, până la Măgura Albă, tot pe culme, până la curmătura Gheușului și tot pe culme, la Scărișoara, dela Scărișoara, tot pe culme, până la Dărue, tot pe culme, pe vârful măgurilor, tot pe culme, până la valea Negrei, iar de acolo, dela valea Negrei, tot pe culme, până la Neagotă, tot pe culme, la Poiana Iane și iar tot pe valea Varatecilor, tot pe vale, sub drumul Mehedinților, < până la > Bistrița, până la Humă și dela Humă tot la Foreci. . . ²⁾ la Piatra Banului și dela Piatra Banului până la culmea Mlaciului, iar de acolo, tot pe mijlocul Mlaciului până sup stog ³⁾, iar de acolo de sup stog ³⁾ până la râul Târsei, la gura văilor hotarăloru ⁴⁾, tot pe vale, până la aria lui Juga, iar acolo, tot pe culme, până la hotarul Bărbăteștilor, iar de acolo, tot pe culme, până la obârșia Glăvocului, iar de acolo, tot pe plaiu, până la Scărișoara.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei mânăstiri și călugărilor care trăesc în sfânta mânăstire ocină de ohabă.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iano mare postelnic. Ispravnic Iano mare postelnic.

S'a scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 8 zile, în anul 7064 < 1556 >.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 615.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1779.

¹⁾ « Cuibul Vălturului », așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ « sup stog », așa în orig.

⁴⁾ « văilor hotarăloru », așa în orig.

1556 (7064) Aprilie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marclui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Govora, ca să-i fie satul, anume Plopu tot, cu tot hotarul, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și hotarul să fie din matca Boului, pe drumul Vișefului, până la matca Tetei și de acolo până la obârșia Păcălanului și de acolo peste bunget, la matca Cireșului și de acolo la obârșia Firatei și de acolo la gura Săcuitei și de acolo până la apa Veziei și de acolo, pe apă în jos, până la hotarul Vișefului.

Iar apoi, a venit părintele egumen Zaharie cu Voica și cu Vârban înaintea domniei mele, de s'au întocmit de a lor bună voie pentru acest hotar și ocină de mai sus și oricât au avut Voica și Vârban ocină la gura Mitimonului, ei au dat sfintei mânăstiri. Iar părintele egumen Zaharie a dat niște ocină a mânăstirii, din apa Veziei, pe matca Internițatului, până la obârșie, la drumul Topanei și de acolo pe drum, la apa Veziei. Și iar a dat părintele egumen Zaharie lui Voica o parte de ocină din matca Ciorăcăi, pe gura <Văl> ¹⁾ celușii, la obârșie, drept la matca Nevoii <și dela> ¹⁾ matca din sus până la drumul Topanei. <Iar apoi, a scris părintele egumen Zaharie> ¹⁾ pe Voica și pe Vârban la sfântul pomelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri numită Govora, ca să-i fie de ocină și de obabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților ²⁾ și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Radul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

S'a scris luna April 17 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Pătrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 616.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom.: una din 1749, după care s'au făcut completările și alta din 1842.

Alte traduceri rom. în ms. nr. 447/1900 și nr. 463 f. 102—103.

1556 (7064) Aprilie 28, Pitești.

† Eu celu întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și de Hristos iubitorulu și însumi stăpânitorul domnu, eu Pătrașco marile voivod cu mila lui Dumnezeu

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ text nepotrivit cu destinatarul.

și cu darul lui Dumnezeu stăpânitoriu și domnu a tota Țara Ungrovlahii. Bine am voitu domnia mea cu a mia bună voință și cu curată și luminată inima domnii mele și amu dăruitu acest cinstitu și bine închipuitu și preacinstitu hrisovu al domnii mele, carele este piste toate cinstile și darurile și după cum au dăruit și ceilalți pravoslavnici domni și au miluit pre sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce să numește Cozia, unde hramul sfintii începătorii de viață troițe, dumnezeul nostru, cu vamă dela Căneni, carele dintăi au început marele și preabunul Mircea voivod și după dănsulu cei ce au fostu pravoslavnici domni, care au fost mai nainte dă domnia mia pentru pomană acestoru pravoslavnici și de dumnezeu temători domni, amu râvnit și domnia mia și am dăruitu și domnia mia și am miluit pre sfânta mănăstire ce este mai sus zis cu vama ce este mai susu zisă, ca <ă> fie sfintii mănăstiri spre întărire, iară dumnezeștiloru călugări spre hrană, iar domnii mele și părinților domnii mele să fie pomenire și dă niminea nici o supărare să n' aibă, după porunca domnii mele. Că ori carele va îndrăzni a supăra sau din boieri sau din slugele domnii mele sau mari sau mici să cee sau supere vama mănăstirii domniei mele dela Cozia și dela mănăstiri dela Cotmiana, unde este hramul bunii vestiri al preasfintii stăpânii noastre născătorii de dumnezeu, că ori carele va îndrăzni a supăra, unuia ca ace<la ce va fi inoptrivă sfânta troiță și preasfânta născătoare de dumnezeu și va muri în urgie domnească. Pentrucă> amu dat domnia mia aceluor sfinte mănăstire și celora ce viețuesc întrănsile... ¹⁾ egumen Mitrofan dela Cozia și părintelu egumen Dosoftei dela Cotmiana și tutur<or celor> întru Hristos frați care viețuescu împreun<ă> cu dănșii întru acele sfinte lăcașuri <să le fie> lor spre hran<ă> și spre întări<re> și întru moșie ohamnică, iară domnii mele vecinică pomenire... ¹⁾ arătos și pentru sănătatea trupului domnii mele.

Încă și după morătia domnii mele, pre carele <ca> alege domnul dumnezeu a fi domnu Țării Româneșt sau din neamul domnii mele sau fiecine va fi domnu pe scaunul domniei mele, de va înnoi și va cinsti și va întări acestu hrisov al domnii mele, pre acela domnul dumnezeu să-lu întăriască întru domnia lui; iar de va strica și va rușina, pe unul ca acela să-l strice domnul dumnezeu și să-l bată aicea trupul lui, iar în veacul celu viitori sufletul, să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu ceilalți jidovi care au strigat sângile lui asupra lui și asupra feciorilor lui, amin !.

Iată și mărturii punim domnia mia: jupan Socol mare dvornănecu, jupan Tudor mare logofăt și jupan Stănilă fost dvorănecu și jupan Rad fost logofăt și jupan Dragomir mare vistier și Stanciul spătariul și Radul paharnic și Radul stolnic și Vlad căminar ²⁾. Si <ispravnic> Radul mare păharnic.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ în loc de comis.

Și am scris eu, Ion, în Pitești, în luna lui Aprilie 20, dela Adamu păharnic, <urgerea anilor 7064 <1556>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 617.

Trad. rom.

54

1556 (7064) Mai 4.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele: jupan Radul mare paharnic și jupan Radul mare clucer și jupan Ivan mare medelnicer și jupan Vladul ban și jupan Badea postelnic și Popa din Țițirligi și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie satele, anume Căpățânenii și Cheianii și Poenarii, toți, cu tot hotarul, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și dedinc.

Și hotarele să li se știe: dela fântâna Bărbușei, pe valea Hotarului, în jos, până la gura văii, în Solovanul cu fiarele ¹⁾ și de aici în sus, pe Harehu, până la Solovanul cu fiarele ¹⁾ și de aici în sus până la Bisorătu și de aici, pe Bisorătu în sus, până la gura Cârpei și dela Cârpa în sus până la fântâna Balcăi și dela fântâna Balcăi, pe culme, până la fântâna Bărbușei.

Și după aceia, mai sus zișii cinstiți boieri ai domniei mele, ei au avut pâra cu satul Hăreșanii. Și așa au părît Hăreșanii, ca să ia ei această mai sus zisă ocină. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voevod, părintele domniei mele, că au rămas Hăreșanii de lege și înaintea domniei lui. Iar domnia mea nici așa nu am lăsat, ci am trimis pe credinciosul boier al domniei mele, jupan Mihnea pârcălab, să cerceteze hotarele mai sus pomenitelor ocine. Și a umblat Mihnea pârcălab cu 24 boieri pe urma pe care a mers Stan pârcălab și pe hotarele ce le-a pus Vintilă voevod; și au aflat cu sufletul lor că au cutropit Hăreșanii aceste mai sus zise sate ale boierilor domniei mele, de le-au luat ocinele. Pentru aceasta, au rămas Hăreșanii de lege înaintea domniei mele și am luat domnia mea dela Hăreșani 125 vaci, pentrucă au cutropit aceste ocine și au tăiat hotarele, ce au fost așezate de Vintilă voevod.

De aceia, am dat și domnia mea mai sus zișilor și cinstiților boieri ai domniei mele, ca să le fie lor aceste sate de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianju mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

¹⁾ în orig. * jcleaze *, fier, probabil zăcăminte.

Scriș Mai 4 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/35.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

55

1556 (7064) Mai 16.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Bistrița și cinstului părinte egumen chir Varlam și tuturor dumnezeestilor călugări cei întru Hristos trăitori în acel sfânt loc, ca să le fie ocina care se numește Topșa toată și cu tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri și de moștenire și cumpărată de răposatul Pârvul ban al Craiovei dela Ivul din Ciocade, pentru 5000 aspri gata.

Iar apoi, au avut călugării dela Bistrița pără înaintea lui Mircea voevod cu fiii lui Ivul din Ciocade, anume Neagoe și Ivan și Radul. Și așa au pârît ei înaintea lui Mircea voevod că n'a cumpărat Pârvul ban mai sus zisa ocină dela tatăl lor, dela Ivul, ci a cotropit-o Pârvul ban cu sila. Iar Mircea voevod a judecat după dreptate și a dat fiilor lui Ivul, care sunt mai sus scriși, lege, 12 boieri, să jure că i-a cotropit Pârvul ban. Iar fiii lui Ivul nu au putut să jure nicicum, ci au rămas de lege dinaintea lui Mircea voevod.

Iar apoi, încă nu au putut călugării să se liniștească de fiii lui Ivul, ci au avut pără și înaintea domniei mele. Iar <domnia>¹⁾ mea am cercetat <și am judecat>¹⁾ după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cartea de cumpărare și am citit și cartea lui Mircea voevod, de am adevărit domnia mea că nu au fiii lui Ivul niciun amestec <cu>¹⁾ mai sus zisa ocină. Iar fiii lui Ivul au strigat și au spus înaintea domniei mele de au cerut și a doua lege, iar 12 boieri. Și zi au pus la înălțarea domnului Dumnezeu nostru Iisus Hristos. Iar ei nu au putut să aducă la zi niciun jurător înaintea domniei mele, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de ocină și de obabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Viadul comis și Radul din Golești paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Mihul, care am scris luna Mai 16 zile, dela Adam cursul 7064 <1556>.
† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 618

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1847.

Alte traduceri rom. în msse: nr. 192 f. 517, nr. 201, f. 329 și nr. 713 f. 612 v-613

56

1556 (7064) Mai 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu. Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și cinstita ei uspenie și cinstitului părinte egumen chir Varlam și tuturor fraților care viețuiesc în acest sfânt lăcaș, ca să-i fie satul anume Vădastra Mare tot și cu tot hotarul, oricât se va alege de pretutindenii, pentrucă este veche și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri mai sus zise și cumpărată de răposatul Barbul ban al Craiovei dela Vladul Grosul cu 15.000 aspri gata, încă din zilele răposatului Vladul voevod Călugărul. Și a dăruit Barbul ban acel sat care e mai sus scris sfintei mânăstiri, ca să fie fraților de hrană și sfintei mânăstiri de întărire, iar lui și părinților lui veșnică pomenire.

Iar apoi, au avut călugării pără cu Stoica Picior vornic înaintea răposatului Radul voevod, părintele domniei mele și a jurat atunci Stoica Picior cu 12 boieri. Și a ținut Stoica Picior satul până acum, în zilele domniei mele.

Astfel iarăși au avut pără călugării cu Stoica Picior. Și așa a părît el înaintea domniei mele că nu a cumpărat Barbul ban al Craiovei acel sat mai sus zis, ci l-a cotropit pe Vladul Grosul cu sila. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cartea veche de cumpărare din zilele răposatului Vlad voevod Călugărul. Astfel, am văzut domnia mea că acel sat care este scris pe nume este veche și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri. Ci încă au luat călugării lege, 24 boieri, peste legea lui Stoica Picior și așa i-au adus călugării înaintea domniei mele și au jurat. Și am luat domnia mea boii acelor 12 boieri care au jurat înaintea răposatului părinte al domniei mele. Și a rămas Stoica Picior vornic de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Bistrița și cinstitului părinte egumen, chir Varlam și dumnezeieștilor călugări, ca să le fie satul Vădastra de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic Vârjoghe logofăt.

Și eu, Mihul scriitorul, care am scris în slăvita și minunata cetate Târgoviște, luna Mai 28 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 619.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1844, cealaltă din 1912.

Alte traduceri rom. în mssle: 194, f. 18 v. — 19; 199, f. 3; 200, f. 14 și 202, f. 437 v. — 438.

57

1556 (7064) Iunie 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a totă țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui popă anume Hârsu, cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină din partea lui Stan din Mălăești, ¹⁾ al treilea ogor la câmp, pentru că l-a cumpărat popa Hârsu din Milești dela Stan, pentru un cal de 330 aspri.

Iarăși au cumpărat Lațco și Toader ocină dela popa Dumitru din Mileștii de Sus, jumătate din partea sa, de pretutindenii și din vie a treia parte, pentru că au cumpărat-o Lațco și Toader dela popa Dumitru, pentru 900 aspri gata. Iar apoi, a venit Stan înaintea domniei mele, de și-a dat din partea sa de ocină a treia parte la câmp și la pădure a doua <parte>, cât va putea să curețe Lațco, însă i-a dat de bună voia sa. Iarăși a cumpărat Lațco un ogor dela Neagoe, pentru 50 aspri. Iar apoi Toader, el a cumpărat un ogor dela Neagoe, pentru 47 aspri gata.

Pentru aceia, am dat și domnia mea acestor oameni care sunt scriși mai sus, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor. Și oricăruia dintre ei i se va întâmpla mai înainte moarte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie a celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Radul paharnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Bârsan gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Iunie 9 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/181.

Orig. slav, hârtic, pecete timbrată.

¹⁾ « din Mălăești » s'a scris, ulterior, deasupra rândului.

1556 (7064) Iunie 22, Gherghița.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Dumitru cu frații săi Stan și Dadul și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu și iar lui Lupul cu frații săi Frățilă și Crăciun și Coadă și Stan, ca să le fie ocină în Slănic, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și să se știe hotarele : de unde dă apa Ursoaei în Slănic și până la Predeal la obârșia Ursoaei și dela Predeal, în sus, până la Măgura Lungă și dela Măgura Lungă și până la gorun și dela gorun până la apa Slănicului.

Și iar să fie lui Dumitru cu frații săi și lui Lupul cu frații săi ocina pe care au cumpărat-o dela Bratul cel bătrân și dela Neagul și dela Bratul și dela Dragomir și dela Stanciul și dela Duma din Teișani, însă dela Gaura, pentru 1000 aspri turcești și pentru 500 aspri bani.

Și iar să li se știe hotarele: pe drumul vechiu unde trece vâlceaua Mușcelului și din drumul cel vechiu în sus până la piscul Sasului la curmătură și dela piscul în sus până la ulm și dela ulm până la curmătură <la> teiu și dela curmătură până la prajă și pe praje în jos până la glod și dela glod până la Ursoaia.

Iar apoi, să fie iarăși lui Dumitru singur ocină în Măneci din partea lui Manea... ¹⁾ ogoare, pentrucă a cumpărat... ¹⁾ 4 ogoare, pentru 400 aspri. Și iarăși a cumpărat dela Dragomir, fiul lui Voicilă... ¹⁾ aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir 3 ogoare, pentru 300 aspri, pentrucă a vândut Manea în Jina aceste mai sus zise ocine, toate, lui Dumitru, de bună voia lui, dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Dumitru cu frații săi și lui Lupul cu frații săi, care sunt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianiu mare postelnic, Ispravnic Oprea logofăt.

Am scris, eu, Oana, care am fost la ceara roșie ²⁾ în oraș în Gherghița, luna Iunie 22 zile, în anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCVII/69.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în sens de : « cel care punea pecetea ».

1556 (7064) Iulie 20, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupanițe Stana, fiica răposatului Cârștian vornic, sora... ¹⁾ eștilor și nepoților ei, jupan Cârștian postelnic și surorii lui, Voica și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul, anume Băneștii de pe Ruia, toți și cu tot hotarul și din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindeni, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar când a fost în zilele lui Mircea voevod, iar Vintilă vornic a fost mare vornic; astfel a cotropit pe Negre postelnic, fiul jupaniței Stana, de i-a dat 6000 aspri pentru acel sat.

Iar apoi, din vremea când am stat domnia mea stăpânitor al Țării Românești, iar jupanița Stana a avut părâ înaintea domniei mele cu dregătorul domniei mele cu jupan Staico clucer, fiul lui Vintilă vornic. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că Vintilă mare vornic, când a fost în zilele lui Mircea voevod, el a cotropit acel sat cu sila. Deci, am dat și domnia mea jupaniței Stana să stăpânească ea acel sat mai sus zis și să întoarcă... ¹⁾ Vintilă vornic, anume jupan Staico clucer și așa în acel ceas s'au dat 6000 aspri în mâna jupanului Staico... ¹⁾ Niculii din Târgoviște și au numărat acei aspri Staico din Stâlpeni și Mitrea din Ogvâz... ¹⁾. Și a rămas ¹⁾ Staico clucer de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței <Stana și nepoților ei jupan Cârștian postelnic și surorii ¹⁾ lui, Voica, ca să-i fie satul, anume Băneștii de pe Ruia, toți și cu tot <hotarul de ocină și de ohabă fiilor> și nepoților și străne-nepoților lor. Și dacă cuiva dintre ei i se va întâmpla moarte, acel sat <să nu fie prădalică, ci> să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea <jupan> Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Iane mare postelnic. Ispravnic Vârjoghe al doilea logofăt.

Și eu, Mihul, între diacii mici, care am scris în slăvita cetate Târgoviște, luna Iulie 20 zile, dela Adam anul 7064 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 620.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1556 Septembrie 1—1557 August 31> 7065.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Radu voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele lui Radu Podcanu și lui Dragomir cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie moșie satul Corzii, tot, cu tot hotarul, de jos până în Vadul Goitului și din sus până în Coardele Drăgoicii și până în Piscul Sogului și de altă parte până în fața Bălăciții pentru că le iaste bătrână și dreaptă moșie de moștenire și i-au miluit Vladu voevod de mai nainte vreme.

Apoi și domnia mea am miluit pe acești mai sus ziși oameni cu acest sat Corzi, ca să le fie moșie obabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de nimine să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Socol *mare* dvornic și jupan Tudor *mare* logofăt și Dragomir vistier și Staico ¹⁾ spatar și Radul stolnic și Lăpădat pahar. și ceilalți.

Leat 7065 <1557>.

Io Pătrașco voevod.

Arh. St. Buc., Condica mării Tismana, nr. 330, f. 258.

Trad. rom.

<1556—1557> Octombrie 26.

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Pătrașco voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radului voevod. Dat-au măriia sa învătătura mării sale lui Piperco den Mușcel, pentru ca să aibă a ținea moșie a lui parte, pentrucă o au cumpărat Vlad și Radoslav dela Piperco poiana lui Cazan, pe valea Păgețelului și pre drumul cel mare și pe Colnicul Vârtoapelor și preu Măgura cea Verde și au dat Radoslav și Vlad și Piperco 600 de aspri gata.

Și iar au cumpărat Badea dela Cârstea din Rădăcinești moșie, 2 locuri, cu aspri 250. Și iar au cumpărat Badea moșie dela Banul o livade, cu aspri 230. Și iar au cumpărat Badea moșie dela Ivan o livade și au dat Badea o iapă. Și iar au cumpărat Badea moșie dela Dragomir den Sălătruc o livade, cu 170 de aspri. Și iar au cumpărat Badea dela Hogeia moșie, 2 locuri. Și iar au cumpărat Bogdana dela Dragomir un loc de vie, drept 100 de aspri. Și iar au cum-

¹⁾ în loc de «Stanciul».

părat dela Dragomir din Stoenesti și dela Stanciul moșie 3 locuri, drept un cal, preț aspri 180 și aspri gata 150.

Și iar au cumpărat Voicilă dela frate-său Micul moșia toată, cât s'ar alege, drept 800 de aspri. Și iar au cumpărat Voicilă dela frate-său Crăciun moșia lui, partea toată, drept 250 de aspri. Și iar au cumpărat Voicilă moșie, jumătate din partea Neagăi, drept 200 de aspri. Și iar au cumpărat Voicilă dela un unchiu al său, anume Sărb, un... ¹⁾ drept 130 de aspri.

Și iar au cumpărat Stanciul dela Piperco și dela frate-său Voico moșie Făgețelu și cu Vârtopu, drept 170 de aspri. Și iar au cumpărat Stanciul dela Dragomir și dela frate-său Stanciul moșia din Vâlcéle, un loc, drept 100 de aspri. Și iar au cumpărat Stanciul dela... ¹⁾ moșie o siliște, drept 50 de aspri.

Și iar au cumpărat Dragomir dela frate-său Stănislav o vie și o casă, partea lui Stănislav și a Stanciului toată, cât s'ar alege, drept 190 de aspri. Și iar au cumpărat Dragomir dela Voico via, drept 110 aspri. Și iar au cumpărat Dragomir dela Stănislav și dela frate-său Stanciul moșie, partea lui toată din poiană, drept 90 de aspri.

Și iar au cumpărat Stanciul dela Șărbul un loc de vie, drept 120 de aspri.

Și iar au cumpărat Stan și frate-său Tatomir dela Voico den Prislop moșie în Cărpeniș, drept 650 aspri, pe valea Mușcelului și prin piatra Popei și pe drumul cel mare și pe Colnicul Vârtoapelor, sémnele prin valea Făgețelului și iar sémnele prin Valca Mușcelului. Și iar au cumpărat Stan și Slăvulea dela feciorul lui Tatomir, anume Stanciul, moșia lui toată, de preste tot hotarul drept 200 de aspri.

Drept acéia, am dat măria sa, ca să le fie lor acéste moșii stătătoare și ohabnice, lor și feciorilor lor și nepoților și strenepoților și de către nimenilé neclătită băntuială să n'aibă, preste zisa mării sale.

Drept acéia și mărturii am pus domnia sa: jupânul Socol marele vornic, jupânul Tudor marele logofăt, jupânul Dragomir marele vist<ie>r, jupânul Stanciul marele spăth., jupânul Lepădat marele pah.

Și am scris Tudor logofătu, Oct<om>v<rie> 26, 7069 <1560>.

<La sfârșit următoarea notă>: «Acest izvod găsindu-să în scrisorile moșii Rădăcineștilor l-am prescris aici precum să vede, însă nefiind adevărit nici de talmăcitoriu nici de alt cineva».

Acad. R.P.R., ms. 5728, f. 56.

Trad. rom.

Datat după divan.

¹⁾ loc alb în text.

1556 (7065) Noembrie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neaga din Rumceni, ca să-i fie un sat, anume Cislăul, partea lui Neinu toată, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Și și-a luat-o ea singură înaintea domniei mele, la împărțirea <averii> între fiii ei, mai întâi acest sat, ca să stăpânească singură acest mai sus spus sat și nimeni să nu aibă amestec cu acest sat, ci ea singură să fie volnică a-l da cui va voi.

Iar după aceea, a venit însăși jupanița Neaga înaintea domniei mele și cu fiul său Vlaicul clucer, de i-a dat acest mai sus scris sat, Cislăul, cât este partea lui Neinu, înaintea domniei mele și înaintea a toți cinstiții dregători ai domniei mele și pentru cinstea cu care a cinstit-o Vlaicul și a ținut-o și a hrănit-o prin țări streine. Iar ceilalți fii ai lui Bratul să nu aibă niciun loc în acel sat, pentrucă ea singură a lăsat și a întocmit cu gura ei înaintea domniei mele și le-a împărțit ca singură averile și i-a întocmit dinaintea domniei mele.

Încă și blestem a pus înaintea domniei mele, ca nimeni să nu strice întocmirea ei, nici să nu ia acest sat mai sus scris dela Vlaicul. Și dacă cineva va încerca să ia acest mai sus scris sat dela Vlaicul, acel om să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupanului Vlaicul clucer mai sus scrisul sat Cislăul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori puneri domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Tudor mare logofăt.

Și eu, Antonie grămătic, care am scris în cetatea București, luna Noembrie 20 zile, în anul 7065 <1556>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXVI/56.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1556 (7065) Decembrie 7.

† În numele tatălui <și al fiului>¹⁾ și al sfântului duh, amin.

Noi, robii lui Dumnezeu, jupan Bogdan și jupan Radul, fiii lui Danciul din Popești, am venit la sfânta episcopie dela Buzău, înaintea părintelui Eremia,

¹⁾ omis de diacon.

de am dat loc de vie în dealul Verneștilor, să fie de ajuns, cât va putea să facă sfânta episcopie, ca să le fie călugărilor și poslușnicilor hrană și de întărire, nouă și rudelor noastre să ne fie pururea de veșnică pomenire.

Pentru aceasta și blestem au pus jupanii Bogdan și Radul: oricine va îndrăzni să cotopească sau să țină acel loc de vie care e mai sus scris sau să ia vinăriciul din fiii noștri sau din rudele noastre, după moartea noastră, de va răsturna sau va călca această poruncă a noastră, acel om să fie blestemat de 318 părinți cei din Nicheia și să fie judecat cu Iuda și cu Aria înaintea judecății lui Hristos, la a doua venire a lui Hristos. Iar dacă lasă în pace, să fie în împărăția cerească în loc de odihnă în veci, amin.

S'a scris luna Decembrie 7 zile, anul 7065 <1556>.

Arh. St. Buc., S. I. Nr. 622.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

64

1557 (7065) <Ianuarie-August> 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, surorii domniei mele, jupaniței Maria, fosta soție a lui Balea paharnic din Pietroșani și fiicei ei Dobra, ca să le fie toate averile răposatei jupanițe Neacșa, fiica jupanului Balea paharnic, pentrucă atunci când a murit jupanița Neacșa, ea a strâns oameni buni mai întâi: popa Dumitru din Târgșor și jupanița Stana Măndeașca noru-sa ¹⁾, jupanița Ana și Stan pârcălab din... ²⁾ și popa... ²⁾ din Stănțești și Badea comis din Buciumeni și Oprea Șain și Drăgușin, de a spus jupanița Neacșa înaintea tuturor acestor oameni că, după moartea ei, ea și-a dat toate averile ei maicii sale jupanița Maria și surorilor sale Dobra și satele și Așigani și tot, orice se va alege averea tatălui ei Balea.

Și nimeni altul dintre frații sau dintre rudele lui Balea paharnic să nu aibă amestec cu acele averi ale jupaniței Neacșa, fiica lui Balea paharnic, ci să le țină și să le stăpânească mama Neacșei, jupanița Maria și cu sora Neacșei, Dobra.

Iar altul care s'ar încerca să turbure sau să strice acestea mai sus scrise și cu martori, ea însăși Neacșa l-a blestemat cu mare blestem: să fie acela blestemat și de trei ori blestemat de 318 părinți, cei din Nicheia și să aibă parte

¹⁾ « noru sa », așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului nostru Isus Hristos.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și <Stanciul>¹⁾ spătar și Vladul comis și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Ianu mare postelnic.

Și eu, Oprea logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna...¹⁾ 13 zile, dela Adam până acum în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașcu voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIX/19.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Lunile, după după divan și vâleat.

65

1557 (7065) Ianuarie 23, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Stoica ban, ca să-i fie ocină în Plăvicesții de Sus, din partea lui Radul al lui Stan, din siliște, pași în lat 80 și din câmp iarăși pași 200, pentrucă a cumpărat-o jupan Stoicea ban dela Radul al lui Stan, pentru 2600 aspri gata, însă aspri turcești. Și iarăși să-i fie lui ocină în Rusineștii de Jos, partea lui Mușat, pași 10, pentru 500 aspri.

Și iarăși să fie lui jupan Stoicea ban o vie din Uda, pentrucă a cumpărat-o dela Bratul și dela Stan, pentru 800 aspri. Și iarăși să-i fie un loc de vie din Laiovul de Sus și a dat-o Tatomir și ca frăție, de bună voia lui.

Și iarăși a cumpărat Stoicea ban dela soacră-sa, jupanița Stana, un Țigan, anume Mircea, pentru 1000 aspri.

Și după aceea, să-i fie Cheranei ocină în Rusineștii de Jos, din partea fiilor Stoichinei, pași 20, pentru 1000 aspri, de a cumpărat-o fratele, jupan Stoicea ban surorii lui, Cherana și i-a dat-o zestre. Și iarăși să-i fie la Rusi ocina din Rusinești din partea lui Stan jumătate, pentrucă a cumpărat-o la Rusi, pentru 380 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină, ohabă, lui și fiilor lui și nepoșilor și strănepoșilor lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul mare spătar și Vladul mare comis și Radul mare stolnic și Lepădat mare paharnic și jupan Iano mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

¹⁾ loc rupt în orig.

Scris Ianuarie 23 zile, scris în București, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCV/165.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1839.

66

1557 (7065) Aprilie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ciustitului dregător al domniei mele, lui jupan Radul mare clucer și jupaniței lui, Caplea și cu fiii lor, anume Ivașco și Albul și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu și monahiei Praxia, ca să le fie satele anume: Goleștii toți și Mărăcinenii toți și Vierășul tot, pentru că le sunt vechi și drepte ocine dedine și cumpărături, încă din zilele lui Radul voevod Călugărul. Căci atunci a cumpărat jupan Baldovin toate părțile lui Căndea din mai sus zisele sate și l-a așezat și l-a înfrățit Căndea pe jupan Baldovin peste aceste mai sus zise sate, ca să fie toate părțile lui și satele, din Golești și din Mărăcineni și din Virăș, ale jupanului Baldovin.

Iar după moartea lui Căndea, mănăstirea dela Mușătești și Radul logofăt din Drăgoești, ei au spus că au cumpărat și ei părțile lui Căndea. Iar după aceea, au avut pără monahia Praxia și fiii jupanului Radul clucerul înaintea domniei mele cu mănăstirea Mușătești și cu Radul logofăt. Deci, așa pârau mănăstirea și Radul logofăt că au cumpărat părțile lui Căndea din mai sus zisele sate. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat, după dreptate și după lege, cu toți ciustiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea monahiei Praxia și jupanului Radul mare clucer lege, 24 de boieri, . . . ¹⁾ cu acei boieri și încă au fost cu mai mulți. Și încă au înapoiat și au dat jupan Radul clucer și monahia Praxia 22.000 aspri turcești mănăstirii și în mâinile lui Radul logofăt.

Și mai înainte de când toate acele averi au fost cumpărate, din zilele lui Basarabă voevod, încă a ținut jupan Baldovin pe Căndea mereu în casa lui și i-a dat, când s'a plătit din temnița turcească, 7000 aspri și 4 cai și după aceasta 2 cai buni și caftane bune 4 și cămăși de fir 2. Și la căsătoria lui Căndea: 6000 aspri și cai buni 4 și butoaie de vin 5 și un brâu de argint de 3000 aspri și o sabie ferecată de 2000 aspri și inele de aur 4 și caftane de ciatma ²⁾ 2 și pahare de argint 2 și o linguriță de argint și dulame de postav 7 și cămăși bune 4 și căruță

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ « ciatma », stofă turcească.

cu 8 telegari și un plug cu fier și 24 de boi și vaci cu lapte 12 și iepe cu mânji 12 și oi 150 și porci 8 și caftane 2, și cai unul, butoaie de vin 4 și caftane, unul de coferie și altul de mătase și iarăși butoaie de vin 3 și cai unul și postavuri cu giură¹⁾ 2, dulămi 3 și cămăși 2, cai 2 și un caftan de mâncaș și altul de Ionir și cai 2 și butoaie de vin 2 și aspri 1300 și o cămașe de fir și alta de mătase.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Radul clucer cu fiii săi, ca să-i fie ocină și ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martorii: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir <vistier> și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Iane postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

S'a scris în Târgoviște, luna Aprilie 8 zile, anul 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Condiția m-rii Vierș, nr. 479, f. 33.

Copie slavă.

67

1557 (7065) Mai 11.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovalhiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Preda ban, ca să-i fie satul numit Cleanovul și Vardinții și Crucea și seliștea Vârbovului și Azpocca și Bălăcița și Bucoveciorul <și> Preajva, pentru că îi sunt vechi și drepte ocine și dedine. Iar apoi, am trimis domnia mea pe boierul domniei mele, Giura clucer peste Jiu, să cerceteze și să scrie toate satele Craioveștilor, câte vor fi peste Jiu. Iar întru acestea, Giura clucer nu a scris numai satele Craioveștilor, ci a scris și satele boierului domniei mele jupan Preda ban. Iar domnia mea întru aceasta am văzut și cartea răposatului părintelui domniei mele Io Radul voevod și cartea răposatului Radul voevod, care a murit la Râmnic și am aflat domnia mea că îi sunt vechi și drepte ocine și dedine, nu au fost ale Craioveștilor.

Așa am dat și domnia mea boierului domnia mele, lui jupan Preda ban, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciul spătar și Dragomir vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Ianu mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

¹⁾ » giură », haină cu blană și mâneci.

Am scris eu, Ivancea, Mai 11 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXLIX/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

68

1557 (7065) Mai 22.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului vlastelen și prim sfetnic, încă și din casa domniei mele, jupan Socol mare vornic și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Ciulinăț, partea lui Cornea toată, cât se va alege, 36 stânjeni, pentru că a cumpărat-o jupan Socol mare vornic această mai sus zisă ocină dela Cornea și i-a dat pe un stânjen câte 30 aspri, de fac împreună acei 36 stânjeni 1080 aspri gata. Și singur Cornea a vândut de a sa bună voie.

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus numitului vlasteleu al domniei mele, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Tudor mare logofăt și jupan Stănilă fost vornic și jupan Radul fost logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianu mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

S'a scris în Mai 22 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 623.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1912.

69

1557 (7065) Mai 22, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boiarului domniei mele, jupan Vladului mare comis și jupănesii lui, Chirei și cu feciorii lor, câți Dumnezeu li va da, ca să le fie satul Mogoșăștii de pe Dâmbovița cu morile și cu viile ce au fost de baștină ale Vladului din Băresești, pentru că au cumpărat jupan Vladul mare comis și jupăneasa lui, Chera, acestu mai sus zis satu dela Vlad din Băresești, când au fost în pribegie preste munte, în Țara

Ungurească, în zilele Mircei vodă, pentru că ce au fost avut elu, multu, puțin, tot au cheltuit și au sfârșit. Și au căzut la mare sărăcie și lipsă. Și dacă au văzut că va să moară și elu și copiii lui de foame, elu au căutat și au întreat pre toți boiarii și jupănesile ce era în pribegie în Țara Ungurească, ca să vânză un satu al lui, Marotinu, cu tot hotarul. Iară ei n'au vrut să-l cumpere, niciun boiaru. După aceea, s'au dus la Staico stol. să-i vânză acel satu, Marotin, fiindu-i frate de moștenire, iar elu n'au vrut să-l cumpere. Apoi, iarăși s'au dus la Tudor vist. de i-au zis să-l cumpere acelū sat, căci era megiiăș împrejurul moșiei, iară elu n'au vrut să-l cumpere. După aceea, au gândit ca cine ar cumpăra dela dănsul, să-i fie cu odihnă. S'au dus pe jos îmbrăcat în sucnă... ¹⁾ până la Stănilă clucer în Țara Ungurească, la Batăr, de l-au întreat, de va să cumpere, iar elū n'au vrut să cumpere. Apoi iar s'au întorsu la Brașov, la spătăreasa Caplea și la alte jupăneșe, ca să cumpere acele satu dela dănsul. Apoi, au venit la jupăneasa Chera, de au căzut cu capul la pământu, ca să cumpere acel satu și cu doao bălți, ca să-i scoață din foamete și dela moarte. Și s'au tocmit cu jupăneasa Chera, de a lui bună voe de au vândut satul Marotinu și cu doao bălți de pește și cu 100 de case rumăni, afară din megiiăș, de i-au dat jupăneasa Chera un ghiordan de lanțu de auru de 3000 de aspri și o perèche de cercei de auru cu mărgăritariu de aspri 2000 și 2 inele de auru cu pietre bune de 2000 aspri, *fac peste tot 7000 aspri*. Și i-au dat lui acestea jupăneasa Chera, iară ea s'au lăsat să moară de foame. Apoi, s'au tocmit Vladul pah. din Băresești cu jupăneasa Chera, ca de nu-i va fi acel sat Marotinu cu pace și cu odihnă, ci va avea pără cu niscareva megiiăș sau... ¹⁾ iară jupăneasa Chera să ia satul Suharna cu iazerul de pește și cu 100 case de rumăni, iară de nu-i va fi nici acel satu cu pace, iară jupăneasa Chera să ia satul Mogoșuști... ¹⁾, iară de nu-i va fi nici satul Mogoșuștii cu pace iară jupăneasa Chera să fie volnică, când va veni în Țara Rumânească, să ia un satu cu 100 de case, ori care s'ar alége din moșile lui..

Iar cine ar strica aciastă tocmeală din feciorii lui sau din frații lui sau din rudeniile lui sau cine ar fi judecător în Țara Rumânească... ¹⁾ acela să fie blestemat de tatăl, de fiul și de duhul sfânt, de patru evanghelișt, de 12 apostoli, de 24 de prooroci, de 40 de mucenici din Sevastiia, de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții carii din veacu au plăcut lui dumnezeu... ¹⁾

Apoi jupan V adu *mare com.* și upăneasa Chera au avut pără innaintea domniei méle cu jupăneasa Vladului din Băresești pentru mai sus zisul satu Mogoșuștii. Deci, domniia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lége, cu toți cinstiții boiarii domniei méle și am văzut și am cititu donn a mea și cartea Vladului din Băresești de tocmeală. Apoi, au rămas de lége jupăneasa Vladului din naintea domniei méle.

¹⁾ loc alb în text.

Pentru aceea, am dat domnia mea jupan Vladului com. și jupănésii lui Chirei și feciorilor lor, ca să le fie mai sus zis satul Mogoșăștii cu morile și cu viile de baștină și ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pe: jupan Socol mare dvor. și jupan Tudor mare log<o>fă<ă>. și jupan Dragomir mare vist. și Stanciul mare spat. și Rad<u> mare stol<ni>c și Lepădat mare pah. și Iane mare post....¹⁾

Și am scris eu, Albul log<o>fă<ă> din Miroș, în minunatul oraș din Târgoviște, în luna Mai 22 zile, leat 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Conдика Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 231—232.

Trad. rom.

70

1557 (7065) Mai 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Glavaciog, ca să fie în pace pentru vinăriciul dela Topoloveni, pentru că am văzut domnia mea cărțile lui Vlad voevod cel Bătrân și cartea lui Băsărab voevod, veșnica lor pomenire, cum au întărit sfânta mănăstire. Așa și domnia mea am miluit și am întărit sfânta mănăstire, ca să fie și domniei mele și părinților domniei mele pomană în veci. Iar apoi, încă am dat domnia mea sfintei mănăstiri un sălaș de Ațigani-anume Pașchina și cu Țiganca sa și cu trei fii.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină, <și de> ohabă acest mai sus zis vinăriciu și domnesc și boieresc și dumnezeștilor călugări de hrană și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele, dacă va cinști și va păzi și va întări aceasta mai sus zisă, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească <și să-l păzească> în domnia lui, iar dacă nu va cinști și nu va păzi, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească și să-i calce aici trupul, iar în veacul viitor sufletul lui; și să-i fie potrivnică preacurata născătoare de dumnezeu la cumplita judecată unde nu este fățarnicie. Și să aibă parte cu Inda și cu Arie și să fie blestemat de 318 părinți, cei din Nicheia.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul mare spătar și Lepădat mare paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Ianu mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

¹⁾ loc alb în text.

Am scris eu, Oana, care am fost între mici diaci, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Mai 23 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., ju. 624.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

71

1557 (1065) Mai 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stanciul și lui Neacșul și iar lui Neacșul, ca să-i fie ocină în Popești trei funii, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod, părintele domniei mele, acești oameni mai sus spuși... ¹⁾ Dragul stolnic... ¹⁾ de le-au lepădat niște aspri pe această mai sus zisă ocină, 1300 aspri, fără voia lor.

Iar după aceia, când a fost în zilele domniei mele, acești oameni mai sus spuși au venit înaintea domniei mele, de s'au jăluit și s'au plâns de aceasta cotropire și silă, pe care le-a făcut-o Dragul stolnic în zilele lui Radul voevod, părintele domniei mele.

Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că au avut cotropire și silă dela Dragul stolnic în zilele părintelui domniei mele Radul voevod. Și am dat domnia mea să fie volnici acești oameni mai sus spuși și au întors acei aspri 1300 în mâinile fratelui lui Dragul stolnic. Și au dat acești oameni mai sus spuși acei aspri, 1300, toți, însă aspri turcești, în mâinile cinstiților dregători ai domniei mele jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir mare vistier, iar cea ocină mai sus scrisă s'o țină acei oameni mai sus numiți, anume: Stanciul și Neacșul și iar Neacșul și Calea.

Pentru aceia, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus ziși, Stanciul și Neacșul și iar Neacșul și Calea, ca să le fie această mai sus numită ocină, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților <și> strănepoților și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori încă punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Dragomir mare spătar și jupan <Radul>¹⁾ stolnic și Vladul comis... ¹⁾. <Ispravnic> Socol mare vornic.

¹⁾ Loc rupt și șters în orig.

Am scris eu Stoică¹⁾ în cetatea de scaun Târgoviște luna Mai 30, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCX/4.

Orig. slav, hârtie, perete aplicată.

72

1557 (7065) Iunie 10.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciului și feciorilor lui și Vladului cu frații lui și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșia Sârbii, din partea lui Stan 4 livezi, pentru că iaste moșie bătrână și dreaptă dela părinții lor, cumpărată, pentru că au cumpărat-o Stanciul și Vladul aciastă moșie din partea lui Stan dela Sârbi în 200 de aspri. Și o au vândut de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor.

După aceia, au avut Stanciul și Vladul pâra înaintea domniei mele cu nepoții lui, anume Vâlsan și Vladul. Și așa pâra Vâlsan și Vlad că au lepădat asprii ce au dat Stanciul Vladului. Deci, domnia mea am căutat, după dreptate și după lege, am judecat cum că au vândut aceasta parte de moșie Stanciului, Neagoe și acestora tuturor să le fie moșie tuturor, precum au și vândut-o și cu știrea tuturor, ca să le fie lor moșie ohabnică, lor și nepoților lor și a tot neamul lor și de către nimeni neclătiți.

Pentru aceia, am pus domnia mea și mărturii: pre jupan Socol *mare* vor. și pe jupan Tudor *mare* log. și pe Dragomir *mare* vist. și pre Stanciul spăt., Radul stol., Lepădat păh., Vlad comis, jupan Iane *mare* post. Și ispravnic Tudor *mare* log.

Iunie 10 *zile*, leat 7065 <1557>.

Arh. St. Buc. Condica ep. Râmnic, nr. 707, f. 258 v—259.
Trad. rom.

73

1557 (7065) Iulie 4, Drăgoiești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Ivan logofăt și Costea ban și Neguită și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Voinigești, partea soacrei

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

lor Rada și partea lor, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină și încă și cumpărătură.

Iar apoi, au avut pâra Ivan și Neguita și Costea cu Velica și cu Detco, gine-rele lui Radul logofăt. Și așa pârau Velica și Detco înaintea domniei mele că le-a închinat soacra lor mai sus zișilor boieri de a sa bună voie, iar Ivan a pierdut cu rea hienie. Iar domnia mea, întru aceia, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că nici nu le-a închinat soacra lor, nici cu rea hienie nu a pierdut Ivan; ei am dat domnia mea lui Ivan și Neguita și Costea 12 boieri. Și i-au adus și au jurat înaintea domniei mele în satul Drăgoești lângă Oft. Astfel, au rămas Velica și Detco de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu aceste mai sus zise ocine.

Iar după aceasta, să fie lui Ivan și soției lui Doda ocină la Voinigești, partea lui Neacșul . . ¹⁾, pentrucă au cumpărat-o, pentru 2000 aspri. Și iar să le fie partea Margăi toată, pentrucă au cumpărat-o, pentru 1000 aspri, Și iar să le fie partea Ignătoaei toată, pentrucă au cumpărat-o, pentru 1000 aspri. Și iar să le fie din partea lui Mogoș loc și livezi de 800 aspri. Și iar să le fie din partea lui Stan loc și livezi, pentrucă au cumpărat, pentru 250 aspri. Și iar să le fie o vie, pentrucă au cumpărat-o, pentru 1750 aspri.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

S'a scris în satul Drăgoești, luna Iulie 4 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 626.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

74

<1557> Iulie 7.

† Din mila lui dumnezeu, Io Pătrașco voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bejan cu fiii săi și cu nepotul său, anume Barbul, ca să le fie ocină în Balomirești a treia parte, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, iarăși să fie lui Dragomir și cu frații lui, Cârstea și Neagoe și Stoica, ca să le fie ocină în Balomirești, partea lor, pentrucă le este veche și

¹⁾ loc rupt în orig.

dreaptă ocină și dedină. Și iarăși a cumpărat Dragomir și cu frații lui ocină, partea lui Bucleş toată, oricât se va alege pentru 160 aspri.

Și iarăși să fie lui Neniul ocină în Balomirești, partea lui, pentru că fi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, din trupul lui Neniul nu a rămas fiu, ci numai o fiică, anume Brândușa; după moartea lui Neniul să stăpânească fiica lui, Brândușa, ocina lui, ca să-i fie pomană.

Iar după aceea, iarăși să fie lui Vâlcan ocină la Balomirești, partea lui. Iar din trupul lui Vâlcan, nu au rămas fii, ci a rămas o fiică, anume Vișa; și astfel a întocmit Vâlcan, după moartea lui să stăpânească Vișa ocina lui toată.

Iar după aceea, iarăși să fie lui Neagu ocină în Balomirești, partea lui. Iar din trupul lui Neagul nu au rămas fii, ci numai o fiică, Voica; și așa a întocmit Neagu, după moartea lui să stăpânească fiica lui, Voica, ocina lui toată.

Iar după aceea, iarăși să fie lui Stoian <și> fratelui lui, Stoica, ocină în Balomirești, partea lor. Iar după aceea, din trupul lui Stoian nu a rămas fiu, numai o fiică, anume Brae; și așa a întocmit Stoica, după moartea lui să stăpânească fiica lui, Braitca, ocina lui toată. Iar după aceea, a venit Brita și înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe cumnatul său, anume...¹⁾, peste partea ei de ocină, oricât se va alege, ca să fie unul ca și altul peste toată ocina ei.

De aceea, am dat și domnia mea acelor oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiicelor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco²⁾ mare vornic, jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Lepădat paharnic și Radu stolnic și Vlad comis și Ianache mare portar³⁾. Și <ispravnic> Stan postelnic.

Iulie 7, anul 7060 <1552>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 605.

Copie slavă.

Data greșită de copist. Datat după divan, care însă nici el nu corespunde în întregime cu divanul anului 1557.

75

1557 (7065) Iulie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acestor oameni, anume: Radul și Dan și Șerban și Stanomir.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în vremea aceasta mare vornic era Socol.

³⁾ în loc de postelnic.

cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină din Pietrari, partea lui Goșul, fiul Armancăi, toată, pentrucă au cumpărat-o dela F...¹⁾ aspri gata.

Iar după aceea, a venit Dan de bunăvoia lui, de a așezat pe frații săi frați peste partea lui de ocină ce este mai sus scrisă. Iar Stanomir și Radul și Șerban și Dan au dat vite, ca să fie frați nedespărțiți în veci. Și iarăși să fie și lui Stanomir și lui Radul și lui Dan și lui Șerban din Piscul Sângeretului până în valea Sângeretului, până în valea Clăiței. Și iarăși au cumpărat și Radul și Stanomir și Dan și Șerban din satul Foliști partea lui Dragosin și a lui Grozea și a lui Tudor și a lui Vladul și a lui Lăpădat și a lui Oprea, pentrucă au dat 3000 aspri, până în valea Padinilor, până în Piscul Dracului, până în culmea...¹⁾ Dobrei, pentrucă au cumpărat și Șerban din satul Foliști, anume dela Dragosin și Groza și Tudor și Lăpădat și Oprea și Vladul, din locul anume Știvorii, o parte, pentru 2000 aspri gata. Și au pus hotarul: din Piscul Dracului și până la Padina, până în Piscul Călinilor, până în valea Mladinei, până în valea lui Dobre. Și iarăși pentrucă au cumpărat Barbul și Stoian și Tudor, din valea lui Dobre, până la Șipot, până la dealul Trestiei și până la Padina Fântânii, o parte, pentru 1350 aspri. Și iarăși pentrucă au cumpărat Radul și Stoian și Barbul jumătate dintr'un loc, anume Zăpodi, din satul Stoenestii, anume...¹⁾ Ivancu o parte, pentru 450 aspri, pentru 6 fălci de loc.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul și lui Stanomir și lui Dan și lui Șerban aceste mai sus zise ocine, ca să le fie lor de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Stanciu spătar și Dragomir vistier și Lăpădat paharnic, Vladul comis și Ianju mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Stoica Tăuraș, scris în luna Iulie 9 zile, în anul 7065 <1557>.
† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXVII/30.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

76

1557 (7065) Iulie 17, Pitești.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stancu și lui Radoslav din Curteni și cu fiii, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Vulpești, partea lor, oricât se va alege, pentrucă le <este> veche și dreaptă ocină și dedină.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Astfel după aceea, Stanciul și Radoslav, ei au avut pâră înaintea domniei mele cu fiii lui Mircea, cu Pârvul și Stan și Neagoe, de au pârât Pârvul și Stan și Neagoe că au și ei ocină dedină în Vulpești. Iar domnia mea, întru aceea, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am aflat domnia mea că nu au fiii lui Mircea ocină în Vulpești, ci au cumpărat fiii lui Mircea, încă din zilele lui Radul voevod.

Astfel domnia mea nu am dat nicicum fiilor lui Mircea să țină ocină în Vulpești, ci să întoarcă Stanciul și Radoslav asprii ce au dat, <ca> să-și ție ocină în Vulpești. Și am aflat domnia mea că a umblat Stanciul și Radoslav cu 12 boieri și au jurat dinaintea răposatului Vlad voevod, că au avut Stanciul și Radoslav veche și dreaptă ocină și dedină. Iar Pârvul și Stan și Neagoe nu s'au lăsat așa, ci au luat 24 boieri și dinaintea lui Mircea voevod, ca să jure. Și n'au putut nicicum să jure; ci au lepădat Radoslav 250 aspri și Stanciul 120 lui Pârvul și lui Stan și lui Neagoe, fiii lui Mircea; ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

<Pentru aceasta>, am dat și domnia mea această mai sus zisă ocină lui Stanciul și lui Radoslav, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Vlad comis și Iane mare postelnic. Și ispravnic Tudor mare logofăt

Scris în oraș în Pitești, luna Iulie 17 zile, în anul 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierș, nr. 710, f. 715.

Copie slavă.

Altă copie slavă în ms. 479, f. 69 v., cu data luni, Iunie.

Copie slavă.

O trad. rom. din 1859, ibid., S. I., nr 625.

77

1557 (7065) Iulie 19.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu frații săi și cu ceata sa și lui Stan cu frații săi și Radul și Stan cu ceata sa și Stănislav cu frații săi și cu ceata sa și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Stănești din funia Băjă-rască jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire și cumpă-rată încă din zilele răposatului Radul voevod cel Frumos, dela Topor și dela Micul, pentru 500 aspri gata și pentru un cal.

Iar după aceea, au avut acești oameni mai sus scriși pâră înaintea domniei mele cu Tatul și cu Dumitru și cu Jitian și cu frații săi și cu Vlădoe și cu Dan

și cu Manea vornicul din Iubănești, pentru această ocină mai sus zisă. Și așa pârau acești oameni mai sus ziși înaintea domniei mele că este această mai sus zisă ocină prădalnică și domnească. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Dragomir cu ceata lui lege, 6 boieri, ca să jure că este a lor dreaptă ocină și dedină, nu a fost prădalnică, nici domnească. Și a adus Dragomir cu frații săi și cu cetele lor de megiași pe acei 6 boieri înaintea domniei mele. Astfel au mărturisit și au jurat înaintea domniei mele, că este dreaptă ocină și dedină a lor. Și au rămas Tatul și Dumitru și Jitian și Vlădoe și Dan și Manea vornic din Iubănești de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir cu frații săi și cu ceata sa și lui Stan cu frații săi, Radul și Stan cu ceata lor și Stănislav cu frații săi, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Ianju mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris cu. . .¹⁾ diacul, luua Iulie 19 zile, cursul anilor dela Adam, în anul 7065 <1557>.

Arh. St. Buc., Coudica m-rîi Cozia, nr. 712, f. 401.

Copie slavă.

Cu o trad. romn. ibid., ms. 357, f. 38.

78

1557 (7065) Iulie 25, Brâncoveni.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, fiilor lui Țalapi logofăt, anume: Tatul și Ivan și Oprea și Marco și fiicei lui Stance vătaf, anume Stancea și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cocoșani, partea lui Albul, toată, oricât se va alege, pentrucă au închinat-o fiii lui Albul, anume: Dragomir și Buta și Albul pentru birurile pe care le-a plătit jupan Țalapi logofăt, din zilele lui Radul voevod care a pierit la Râmnic, până în zilele lui Vintilă voevod, birurile fac 4000 aspri.

Iar după aceia, fiii lui Albul, Dragomir și Buta și Albul, ei au pârît pe jupan Țalapi logofăt și pe fratele său Stance, înaintea răposatului Radul voevod, părintele domniei mele că nu au dat și nici n'au plătit mai sus scrisele biruri.

¹⁾ criptogramă în text.

Pentru aceea, i-a judecat și a dat fiilor lui Albul lege, 12 boieri, să jure. Iar ei n au putut să jure, ci au rămas de lege.

Iar apoi, deasemeni au avut pâra înaintea domniei mele fiii lui Țalapi logofăt cu fiii lui Albul, pentru mai sus zisele biruri. Și așa pârau fiii lui Albul, că n'a plătit Țalapi logofăt aceste biruri, 4000 aspri. La acestea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea fiilor lui Albul lege, 12 boieri, să jure, iar ei n'au putut să jure nicicum, ci au rămas a doua oară de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea fiilor lui Țalapi logofăt și fiicei lui Stance, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Socol mare vornic, jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și <Iane> mare postelnic. Ispravnic Tudor logofăt.

Și eu, Albul diac care am scris în satul Brâncoveni, luna Iulie 25 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal, Buc., nr. 926.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

79

1557 (7065) August 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Dumitru și fratelui său Neagul și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Rogozești, din partea lui Șandru toată funia, de pretutindenii și din moară, însă din cât se va alege partea lui Șandru toată, pentru că ei au cumpărat dela Șandru pentru 750 aspri gata și pentru o dulamă de 200 aspri. Și iarăși să le fie din acea moară, din partea lui Călin, jumătate, pentru că au cumpărat-o dela Călin pentru 150 aspri gata. Și ei au vândut de bunăvoia lor.

Pentru aceea, domnia mea am dat lui popa Dumitru și fratelui său Neagul, ca să le fie de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupa Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul paharnic¹⁾ și Vladul comis și Radul stolnic și Iano mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

¹⁾ în doc. originale din acest timp, mare paharnic este: Lepădat.

Am scris, eu, Nan cel Gros, luna August 23 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCVI/167.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

80

<1557 Septembrie—Decembrie. 26>.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul <și de Hristos iubitorul și>¹⁾ singur stăpânitorul, Io Petrașco mare voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, <din mila lui Dumnezeu și>¹⁾ cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, <încă și al părților de peste munți>¹⁾ Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu ciastita <și luminata>¹⁾ inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m'a proslăvit <și> pe scaunul sfântăroșilor părinți ai domniei mele <cu slavă m'a înălțat>¹⁾.

Iată dar, mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați s'au veselit în împărăția lor, dar puțini au moștenit împărăția cerească, m'am nevoit și eu nu numai să îndrept această împărăție ci și pe domnul <să-l iubesc din tot sufletul împreună>¹⁾ și cu faptele cele bune; căci îndurarea domnului mare este către toți își întinde mâinile, <căci însuși a zis>¹⁾ cu atotcinstita sa gură că nu vreau moartea păcătosului, ci <să se îndrepte și să fie viu>¹⁾, căci nu am venit să chem pe cei dreți ci pe cei păcătoși la pocăință și nu <cuvinte>¹⁾ zădarnice, ci pe păcătoși la pocăință, pentru că multe sunt chipurile de pocăință și multe lăcașuri sunt după măsura <faptelor>¹⁾ bune...¹⁾ milostenia, post și înfrinare, pe lângă acestea credința și nădejdea și altele...¹⁾ Dumnezeiasca scriptură, toate dar spre folosul nostru sunt, dar dacă auzim <și nu facem>...¹⁾ <deși suntem îngreunați de păcate>¹⁾ încă nădăjduim, ca niște mult păcătoși

.....¹⁾
.....¹⁾
care miluește. Încă și¹⁾
de jertfa fiului nu ne-a lipsit
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....¹⁾ în ziua

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

..... <cu> milostenii ¹⁾ se curăţesc păcatele

..... ¹⁾
 şi cu osârdie am dorit către sfânta şi dumnezeiască mânăstire unde este hramul
 preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născă-
 toare şi pururea <fecioară Maria şi cinstita ei> ¹⁾ naştere, să miluiesc şi să în-
 tăresc precum au miluit şi au întărit şi sfântrăposaţii noştri <părinţi>... ¹⁾
 ctitori să facă; deasemenea şi noi acelora urmând cu dorinţă şi osârdie şi milo-
 stenie

..... ¹⁾
 hrisovul domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mânăstiri dela Vihorăşti, unde
 este hramul naşterii preacuratei stăpânei noastre <născătoare de dumnezeu>,
 ca să-i fie ocină la Vihorăşti pe unde a avut şi mai nainte şi pe unde au dat şi
 au miluit

..... <sfânt> ¹⁾
 răposaţii domni, pentrucă i-a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină

..... ¹⁾
 şi domnia mea am dat şi am miluit mai sus zisa mânăstire mai sus numitul
 hram

..... ¹⁾ Vihorăşti <ca să-i fie> ¹⁾ sfintei
 mânăstiri de întărire, iar domniei mele şi părinţilor <domniei mele veşnică po-
 menire> ¹⁾.

..... ¹⁾ obârşia
 văii şi de a ci va ea Vadului până la

..... ¹⁾
 vor fi vii şi pe semnele pe unde a pus cinstitul <dregător al domniei mele> ¹⁾
 jupan Tudor mare logofăt, căci a hotărnicit el singur.

.....)
 Incă şi din vinărici să fie sfintei <mânăstiri> ¹⁾ mai sus zise

.....)
 să nu-i turbure pentru vinărici, pentrucă domnia mea am miluit şi am întocmit
 acelei <sfinte mânăstiri> ¹⁾ toate hotarele mai sus zisului hram, ca să-i fie
 de ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, <după spusa domniei mele> ¹⁾.

.....)
 Incă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, <pe
 cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpănuitor> ¹⁾ al Ţării <Româneşti> ¹⁾ sau
 din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele
 noastre, <din alt neam>, dacă va cinsti şi va păzi şi va întări şi va înnoi acest
 hrisov al domniei mele, pe acela <domnul dumnezeu să-l cinstească, să-l pă-
 zească şi să-l întărească> ¹⁾ în domnia lui, iar dacă nu va cinsti <şi nu va păzi>
 şi nu va întări şi nu va înnoi <acest> ¹⁾ hrisov al domniei mele, pe acela domnul
 dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească <şi să nu-l întărească şi să nu-l
 înnoiască în domnia lui

..... ¹⁾
 sfânta Troiţă

¹⁾ loc şters şi rupt în orig.

.....¹⁾
 sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor¹⁾
 <Iată și martori punem domnia mea: jupan >¹⁾ Socol mare vornic și jupan
 Teodor mare logofăt
¹⁾ și Cernica mare postelnic. Ispravnic
 Oprea¹⁾
¹⁾ Bratul din Negești, care am scris în
 slăvita și minunata cetate
 <de la Adam> curgători ani <în anul> 70¹⁾

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 629.

Orig. slav., perg., foarte rupt și șters, pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1914.

Datat după Cernica mare postelnic.

81

1557 (7066) <Septembrie 1—Decembrie 26>.

Hrisovul răposatului Io Pătrașco voevod pentru moșia Uliteștii, dela leat 7066 <1557>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domnu a toată Țara Rumănească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele, anume Neagul și cu feciorii lui, căți dumnezeu îi va dărui, ca să aibă a ține Uliteștii toți și Provcia, den apa Cricovului, până în Crivăț, pentru că iaste a lui dreaptă și veche moșie dela moșii lui. Și am văzut și am citit domnia mea cărțile răposatului Băsărab voevod, fiind vechi și rupte.

Drept aceia, domnia mea am dat de am întărit și am înorit cu aciastă carte a domnii mele și am dat domnia mea lui Négoe și cu feciorii lui, ce au scris mai sus, ca să ție aciastă moșie obabnică și stătătoare, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui, și de nimine neclătită, după zisa domnii mele.

Deci și mărturii am pus domnia mea pre: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

Lepădat păharnic și Vladul comis și Nică ¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Oprea logofăt.

Și am scris eu, Calotescul.

Arh. St. Buc., Coudica m-rii Mărgineni, nr. 454. f. 34.

Trad. rom.

Datat din lunile văleatului 7066, până la data morții lui Pătrașco cel Bun.

82

<1557 Septembrie> 7.

Îrisovul răposatului Pătrașcu voevod dăla let 7061 <1553>, ce l-au dat Ganii mare portar și el l-au dat danie la mănăstire.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătrașcu voevod și domnu a toată Țara Rumânească feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele boierului domnii mele, jupanului Ganii fost mare portar și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie lui satul Viianul tot, cu toate hotarele cele bătrâne.

Pentru că acest sat și ce s'au scris mai sus, Viianul, el au fost bătrân și de moștenire al jupănesii Velicăi den Șătoae; și pentru că, cându au venit Mirce voivod în Țara Rumânească, atunci au miluit pe Gane portar cu acest sat și ce s'au scris mai sus, Vianul, pentru slujba caré i-au slujit prin țări streine, cu vărșări de sânge.

Iar după aceia, [el] s'au găsit un Ovrei ucis pre acest sat, ce s'au scris mai sus, Vianul, Deci, au fost venit maica și muieria Ovreiului de s'au apucată de acest sat, ce s'au zis mai sus, Vianul și s'au fost și pârît înaintea Mircii voevod. Iar într'aceia, domniia lui au căntatu și au judecatu și au dat satului Viianului, cum ca să plătească sângele Ovreiului cu 40.000 de aspri și să fie judecat. Iar într'aceia, Gane postelnic, el nu s'au suferit să-și spargă casele și curțile, ci au căzut înainte Mircii voivod, de s'au jăluit cum că nu are alt loc să șază, dacă-l va scoate pre el din sat. Iar într'aceia, Mirce voevod, domniia lui s'au milostivit și au dat acele 40.000 de aspri din mâna domnii lui, maicii și mueri Ovreiului, de i-au plătit sângele lui și au miluit pe Gane postelnic cu acest sat și ce s'au zisu mai sus, Viianul, ca să fie domnii lui pomană în veci.

Și au făcut și carte domnii lui cu mare blestem cum, după mergere domnii lui, pre cine va alege domnul Dumnezeu din feciorii domnii lui sau din alte neamuri să fie domn Țării Rumânești și acestu domn să să milostivească să învoiască și să întărească aciastă carte a domnii lui, ca să aibă și el pomană împreună cu domniia lui în veci de veac; iar cine va vrea să strice aciastă mai sus scrisă poruncă a domnii lui, iar acela să fie proclét și afurisit de 318

¹⁾ în loc de « Cernica ».

părinți dela Nicheia și de cei 12 apostoli și să aibă odihnă cu Iuda și cu Ariea denpreună în veci de veacū și cu farisei care răpește spre domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos.

Iar după aceea, Mircea voivod s'au întâmplat de i-au luat domnu dumnezeu și cinstitul împăratū domnia, deci o au dat-o domnii mele și eu am șazut în scaunul domnii lui în Târgoviște. Iar jupâneasa Mariia, fata jupânesii Velicăi din Șătoaia, deci au căzut înainte domnii mele și așa pâra înainte domnii mele pe Gane portar, cum că acest satu ce scrie mai sus, Vianul, iaste al ei dă moștenire și n'au plătitu Gane portar nici un ban Ovreiului. Iar Gane portar, el au scos cartea Mircii voevod, cum că au fost plătit aspri 40.000 în mâna Ovreiului. Iar după aceea, jupâneasa, Mariia, ia părăia cum că iaste satul asuprit de aceste 40.000 de aspri. Iar într'aceia, domnia mea am căutat și am cititū insumi domnia mea și carte Mircii voevod și am înțeles din toate și am datu Ganii portar cum ca să ție satul Vianul și să întoarcă încă 40.000 de aspri jupânesei din Șătoae, până va plăti 80.000 de aspri. Și s'au tocmitū dinainte domnii mele și dinainte tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele din divanu, de a lor bună voie.

Drept acea, am datū și domnia mea Ganii ce au fot mare portar și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui, ca să-i fie lui moșie obabnică și de nimene să fie neclintit, preste zisa domnii mele.

Că iată și mărturii am pusu domnia mea: Socol *mare* vornic, jupân Tudor *mare* logofăt, Dragonir *mare* vistier și Stanciul spătar, Lăpădat păharnic, Radul stolnic și Vlad comis și Cernica *mare* postelnic. Și ispravnic Socol *mare* vornic.

Ghenarie 7 zile, leat 7061 <1553>.

Arh. St. Buc., Coudica m-rii Căluu, nr. 722, f. 201—202.

Trad. rom.

Copie rom. M-rea Căluu, VII/1.

Data 7 Ianuarie 1553 nu corespunde cu domnia lui Pătrașcu cel Bun.

După divan, actul este din 1557 Septembrie, copistul transcriind greșit luna Ianuarie în loc de Septembrie.

83

<1557 Septembrie> 10, București.

Hrisovul răposatului Pătrașco voevod, fecior Radului voevod, dela leat 7066 <1558>, pentru jumătate de sat din Iannic *judeful* Dolj, ce iaste în <chinat> la mânăstirea Jăitian.

Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Manciuului și Mihai și Pătru și cu feciorii lor, căți dumnezeu le vor da, ca

să le fie lor satul Iamnecul jumătate, du preste tot hotar, din apă și din pădure jumătate, pentrucă au cumpărat-o Manciul și Mihai, care-i scrie mai sus, dela jupâneasa Caplea soția lui Calotă, drept 6000 aspri turcești. Și au vândut-o de a lor bună voe.

Iar cine va'ntoarce și va strica aciastă cumpărătoare, unul ca acela să fie afurisit de 318 părinți cei din Nicheia, să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Ariia.

Pentru aciasta, am dat și domnia mea Manciului și lui Mihai și lui Pătru și lui Pană, ca să le fie moșie ohabnică, lor, feciorilor și strenepoților lor.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Socol *mare* dvornec și jupan Tudor *mare* logofăt, jupan Dragomir *mare* comis¹⁾ și jupan Stanciul spatar și Radu stolnicul și Lepădat paharnic și Cernica *mare* postelnic. Și ispravnic Tudor *mare* logofăt.

Și am scris eu, Manciul, în scaunul cetății Bucureștilor, Ghenar 10 zile, leat 7066 <1558>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 451.

Trad. rom.

Anul 1558 nu corespunde cu domnia lui Pătrașcu cel Bun. După divan, este din anul 1557 Septembrie, copistul transcriind greșit luna Iannarie, în loc de Septembrie.

84

<1557> Septembrie 15, Târgoviște.

† Eu, întru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitroul, Io Petrașco mare voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele și am dăruit domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, cinstitei și fiicei de inimă a domniei mele, jupaniței Maria și fiilor ei, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie satul Șegarcea de pe Jiu, tot și cu toate hotarele și cu apa și cu pădurea și de peste tot, pentrucă acel sat mai sus zis Șegarcea, încă din vremurile de mai înainte a fost cumpărat de răposatul părintele domniei mele Radul voevod, dela jupanița Marga și dela jupanița Velica, pentru 60.000 aspri gata de argint. Și întru aceasta, domnia lui, pentru pomenirea domniei lui, a dăruit pe domnia mea cu acel mai sus zis sat, Șegarcea și încă a miluit și pe alte rude ale domniei mele să fie împreună cu domnia mea peste acel sat.

¹⁾ în loc de « vistier ».

Iar când a fost în zilele domniei mele, de a lor bună voie toate aceste rude ale domniei mele au rugat pe domnia mea să le înapoiez asprii pentru părțile lor din acel sat. Și domnia mea le-am înapoiat acei mai sus ziși aspri toți, ca să fie tot satul Șegarcea al domniei mele, ocină de dedină și în pace și slobod.

Iar după aceia, domnia mea cu acel mai sus zis sat Șegarcea așa am dăruit și l-am dat domnia mea fiicei din inima domniei mele, jupaniței Maria, ca să-i fie ei acel sat Șegarcea, toată ocina și satul, de moștenire la mâna ei, până în veci.

Iar după aceia, iarăși, când m'a oprit pe domnia mea cinstitul împărat în Țara Turcească și mi-a rămas doamna domniei mele în Țara Românească, atunci cumnatul domniei mele, Neagoe Spânaci, mi-a luat dela doamna domniei mele marfa domniei mele, aspri de argint 60.000 și inele de aur 20 și stofe de fir de aur 8 și încă cu acestea, multă marfă mi-a luat domniei mele. Astfel, în vremea în care m'a dăruit domnul dumnezeu și stăpânul nostru, cinstitul împărat, cu moșia părinților domniei mele, Țara Românească, iar domnia mea pentru acea marfă a domniei mele, am luat părțile de avere și satele toate și Ațigani cumnatului domniei mele, Neagoe Spânaci. Astfel, iarăși domnia mea cu acele mai sus numite averi am dăruit domnia mea, ca să fie ale fiicei de inimă a domniei mele, jupanița Maria.

Și iarăși, când a fost la nunta fiicei de inimă a domniei mele, jupanița Maria, ...¹⁾ iar cumnata domniei mele, jupanița Stanca, ...¹⁾ a dăruit, de a ei bună voie, cu jumătate de sat din Mărați pe fiica de inimă a domniei mele, jupanița Maria, cu jumătate din acel mai sus zis sat din Mărați. Intru aceasta, domnia mea, pentru acel dar, astfel am miluit domnia mea pe cumnata domniei mele, pe jupanița Stanca, cu 15.000 aspri gata.

De aceia, am dat și domnia mea fiicei de inimă a domniei mele, jupanița Maria, ca să-i fie ei aceste mai sus zise sate și Ațigani, de ocină și de ohabă, ei, nepoților și strănepoților ei și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu ca să urmeze, să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, iar domnia mea rog pe domnia voastră, în numele lui dumnezeu și al maicii lui preacurate și neprihănite, ca să cinstiți și să întăriți și să păziți și să înnoți acest hrisov al domniei mele, ca să fie fiicei domniei mele cu pace și cu așezare în moștenirea ei, după întocmirea domniei mele, ca să aveți și domnia voastră pace și miluire dela domnul dumnezeu atotțiitorul. Dacă însă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească și să nu-l

¹⁾ loc rupt în orig.

păzească, ci să-l nimicească și să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui și să-i fie potrivnici pantocratorul și preacurata lui mamă a lui dumnezeu la cumpăna judecată și să fie blestemat de 318 părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Stanciul mare spătar și Dragomir vistier și Lepădat paharnic și Radul stolnic și Vladul comis și Cernica mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domnie mele.

Și am scris eu, Stoica, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 15 zile, dela Adam curgători ani, în anul 7064 <1555>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 609.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1856, cealaltă din sec. XX.

După divan actul este din 1557.

85

1557 (7066) Octombrie 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Badea și preotesii lui, Neaga și fiilor lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Groși, partea lui Dan, tatăl preotesii Neaga, toată, oricât se va alege.

Pentru că a fost veche și dreaptă ocină a lui Dan și dedină. Iar Dan a avut numai trei fiice, anume Neaga, care e mai sus zisă și Mușa și Neacșa. Apoi Dan, tatăl lor, la moartea lui, a lăsat toată ocina lui din Groși celor trei fiice, Neaga și Mușa și Neacșa. Iar apoi, Mușa și Neacșa singure, de a lor bună voie, și-au vândut toate părțile lor de ocină din Groși popii Badea și preotesii lui, Neaga sora Mușii și Neacșii, pentru 600 aspri gata și pentru trei vaci, încă din zilele răposatului Radul voevod Călugărul.

Și iarăși a cumpărat popa Badea și preoteasa lui, Neaga, ocină în Groși, partea lui Dragomir și a fratelui lui, Radul, toată, oricât se va alege de pretutindeni, pentru 400 aspri gata. Și iarăși a cumpărat popa Badea 2 ogoare în Groși dela Micul și dela Albul din Ciofrângeani, pentru 100 aspri gata.

Pentru aceasta și domnia mea am dat toate aceste mai sus zise ocine popii Badea și preotesii lui, Neaga, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoți lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Vladul comis și Cernica mare postelnic. Ispravnic Oprea logofăt.

Și cu... ¹⁾ care am scris în cetatea de scaun numită București, luna Octombrie 9 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7066 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

Arh. St. Buc., S. I., nr. 627.

[Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

86

1557 (7065) Noembrie 9, București.]

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii și cinstului părinte episcop Eremia dela sfântul loc ce se cheamă Buzău, ca să-i fie ocină în Flocești partea Stoicăi toată și via din deal și din câmp și din munte, oricât se va alege de peste tot hotarul. Pentrucă a fost a lui Stoica, mai sus zisa ocină, veche și dreaptă ocină și dedină. Și după aceia, Stoica, el a pierdut mai sus scrisa ocină, pentrucă a luat pe femeia lui Dumitru, de a fugit la Brăila, în țară străină, ca un hain ²⁾ și răufăcător.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei episcopii și părintelui Eremia, ca să-i fie de întărire și de hrană sfântului loc și tuturor fraților.

Și cine va strica și va călca această carte, el să fie cu Iuda și cu Arie, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos și să fie blestemat de 318 <părinți> din Nicheia.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Stanciul al Bengăi mare spătar și Dragomir mare vistier și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Cernica mare postelnic.

Și eu, Bașea din Lipărești, care am scris, între diacii cei mici, în cetatea de scaun București, luna Noembrie 9 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXIV/78.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

S'a admis stilul dela Ianuarie.

87

1557 (7065) Noembrie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această

¹⁾ criptogramă.

²⁾ „hain” în orig.

poruncă a domniei mele sfintei episcopii și cinstitului părinte episcop Eremia dela sfântul loc numit Buzău, ca să-i fie iertat vinăriciul din dealul Verneștilor, cât este via cinstitei episcopii. Pentrucă au venit fiii lui Danciul din Popești, anume Bogdan și Radul înaintea domniei mele; astfel au dat și au miluit cu acest mai sus numit vinăriciu pe sfânta episcopie, ca să fie în pace de vinăriciul lor în veci, iar ei și părinții lor și fiii lor să fie pomeniți la sfântul pomelnic.

Pentru aceia, am dat și domnia mea sfintei episcopii și părintelui Eremia, ca să fie în pace pentru acel vinărici în veci. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Stanciul al lui Benga mare spătar și Dragomir mare vistișier și Radul stolnic și Vladul comis și Lepădat paharnic și Cernica mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Și eu, Radul mai mic între diaci, care am scris în cetatea de scaun București, luna Noembrie 9 zile, în anul 7065 <1557>.

† Io Petrașco voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 621.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850. Altă trad. rom., ibid., ms. 172, f. 182.

S'a admis stilul dela Ianuarie.

88

1557 (7066) Noembrie 20. București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petrașco voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Radul mare clucer și jupaniței lui, Caplea și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie satele anume: Mărăcinenii tot și Vierășul tot cu toate hotarele, pentrucă le sunt veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, când a fost în zilele lui Vintilă voevod, iar Șarban vornic și cu ceata lui, câți țin Izvoranii, ei au hotărnicit ocina lor Izvoranii din spre Mărăcineni și dinspre Vierăș cu 12 boieri, dar fără știrea acelu care ținea pe atunci acele sate, Mărăcineni și Vierăș, căci era jupanița Caplea clucereasa fată tânără. Deci au hotărnicit pe unde au știut ei.

Iar după aceia, au avut pără jupan Radul clucer și jupanița lui, Caplea, cu ceata lui Șarban vornic și cu rudele lui și cu Barbul din Borăști și copiii lui și Crăciun din Bărsești și copiii lui și alții, câți au ținut Izvoranii, înaintea domniei mele și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele. Și s'a plâns Radul clucer și jupanița lui înaintea domniei mele că au fost cotropiți cu acele hotare pe care

le-a hotărnicit Șarban vornic. Iar întru acesta, domnia mea am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea jupanului Radul clucer și jupaniței lui, Caplea, 24 de boieri și hotarnic Ion clucer din Stolnici. Astfel, au hotărnicit pe unde au fost vechile hotare și au dat hotarul ca să fie precum a fost și mai înainte, pe Valea Mare. Și astfel au dat hotarul acei 24 de boieri, ca să fie dela gura Văii Mari în sus, dar toate să le fie tot pe apa văii hotarul dinspre Izvorani și să nu le treacă hotarul pe nicio parte a apei Valea Mare, pentrucă astfel au întocmit și au hotărnicit mai sus zișii boieri.

De aceia, am dat și domnia mea jupanului Radul clucer și jupaniței lui, Caplea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la dâșii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Întă și martorii: jupan Socol mare vornic și jupan Theodor mare logofăt, Dragomir mare vistier și Stanciul spătar și Radul stolnic și Lepădat paharnic și Radul¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Socol mare vornic.

S'a scris în București, luna Noembrie 20 zile, anul 7066 <1557>.

Ark. St. Buc., Condica m-rii Vieroși, nr. 479, f. 33—34.

Copie slavă. Altă copie slavă, *ibid.*, ms. 710, f. 635 v. 636.

Cu o trad. rom. din 1859, *ibid.*, S. I., nr. 628.

89

1558 (7066) Februarie 11.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Hareșanilor, câți sunt enezi, ca să le fie Hareșul tot, cu tot hotarul, pe vechile hotare.

Și să se știe hotarele: dela lăcșor pe culmea Pleașei în jos, pe culmea Pleașei până în mlaca lui Stan și de acolo pe drum în jos până în gruiul hotarului și de acolo pe hotar în jos, pe vechile hotare, până în vâl-ceaua vârtoapelor și pe vâlceaua colnicelor până la Cândea, la piatra mare și pe gruiul Căpățânei și pe culmea lazului până în măgurele lazului și până la piatra lui Neniul vornicul și mai jos, dela Corugă până la scorușul lui Tintea și până la secătura lui Minea și pe acea secătură în plăișor; pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă din zilele răposatului Dan voevod și Vlad voevod Tepeș, dar l-au cotropit satele Cheianii și Căpățânennii, cu sila lui Radul din Golești.

Iar apoi, au venit toți Hareșanii înaintea domniei mele de s'au jeluît cum i-au fost cotropit fără nicio lege și fără nicio judecată. Iar domnia mea am cău-

¹⁾ Probabil în loc de: « Cernica ».

tat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cărțile vechi ale răposaților domni și am înțeles domnia mea că mai sus zisul sat este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Chiriac stolnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul care, am scris în București, luna Februarie 11 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mîrcea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/47.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Sului 37/2, cu data greșită 7050 «1542».

90

<1558 după 11 Februarie—Aprilie>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mîrcea voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și bunului Radului voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sin cu frații lui și lui Pătru cu frații lui și Lupului cu frații lui și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie din Chiojdu a patra parte, că iastea lor bătrână și dreaptă moșie de baștină.

Apoi Sin cu frații lui și Pătru și Lupu cu frații lor au avut pără înaintea domniei mele cu Stoican și cu Mercan și cu Gonța cu frații lor. Deci, am adevărit domnia mea că a avut Sin și Pătru și Lupu 12 boieri din zilele Radului voevod, carele au perit tăiat la Râmnic; iar domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții <boierii> domniei mele și am dat domnia mea lui Sin și lui Pătru și Lupului pre acei 12 boieri din zilele Radului voevod <ce au perit la Râmnic> și pe sluga domniei mele Moga post. și au pus hotărâ la Bâsca și la lacul la vârful Zmeurățului și la Lupoia și drept la râpa Macrii și la malul Popii și la fântâna Benii și la râpa lui Coman și drept la vârful Rotarii și pe vâlcea până în Bâsca și pe Bâsca în jos la Stipnic și pe Stipnic în sus, până la obârșia din mijlocul Stipnicului și la Bâsca... ¹⁾ și de acolo în sus până la plaiul Siriul... ¹⁾ moșia împreună cu Gonța și cu Stoican și cu frații lor; iar Sin și Pătru și Lupul să ție a patra parte.

¹⁾ loc alb în text.

Drept aceea, am dat și domnia mea lui Sin și lui Pătru și Lupului cu frații or, ca să le fie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Și mărturii: jupan Burtea mare dvornic, jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bărcan spătar și Chiriac... ¹⁾ și Balomir paharnic și... ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și am scris eu, Nanul, în lun ... ¹⁾ leat 7068 <1559>.

Acest isvod l-am scris asemenea după copia cea scrisă dă răposatu frate meu Popa Florea dascăl slovenesc, care copie o adeverează că este tălmăcită după cartea domnească cea slovenească. *Eu* Costandin dascăl slovenesc, 1773.

După care isvod ce se află păstrarea mea asemenea l-am scos din cuvânt în cuvânt (și unde nu s'au cunoscut slovele s'au lăsat loc slobod ca și acolo) de către mine cel mai jos iscălit.

Grigore logofātu Chiojdeanu din Pătârlage, 1827 Martie.

Arh. St. Buc., Copii, sub dată.

Copie rom.

Data greșită. Datat după divan.

91

<1558—1559> Martie 27.

† Scrie jupan Burtea mare vornic această carte a mea acestui egumen, anume Paisie, dela mănăstirea din Tismana, ca să fie volnic cu această cartea mea să stăpânească satul anume Grozești, cu tot hotarul, fiindcă a fost acesta mai sus scris al sfintei mănăstiri de moștenire. Iar tu, Nane dela Șușița, să te ferești de satul sfintei mănăstiri, pentrucă rău vei păți. Și să fie volnic părintele egumen Paisie să ia datul și toate dăjdiile dela tine, Nane, câte vei fi luat dela sat. Și nimeni să nu îndrăznească a bântui sau opri înaintea acestei cărți a mele, fiindcă acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după zisa mea.

Martie 27 zile.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 631.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

Datat după Burtea mare vornic.

92

<1558—1559> Martie 27.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Paisie dela sfânta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să ție satul, anume

¹⁾ loc alb în text.

Grozești, toți, cu tot hotarul, fiindcă acest sat mai sus zis a fost al sfintei mânăstiri de moștenire.

Iar tu, Nane din Șușița, să te ferești de satul sfintei mânăstiri, pentru că rău vei păți. Și să fie volnic părintele egumen Paisie să-și ia datul și toate dăjdiile dela tine, Nane, câte vei fi luat dela sat. Dacă ți se pare strâmb, să vii de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

A scris Babac, Martie 27 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 630.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

Datat după Bogdan mare logofăt.

93

<1558-1559> Aprilie 12, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui jupan Stroe vătaf și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie două sălașe de Ațigani, anume Duruitru cu fiii lui și Lupul cu fiii lui, fiindcă îi sunt vechi și drepti Ațigani și cumpărați de părintele lui, Staico spătar, dela Stroe, fratele lui Bădica voevod... ¹⁾ pentru 735 aspri gata. Iar apoi averile lui Bădica voevod le-au dobândit Badea din Hotărani și Crăciun dinaintea domniei mele, cu 24 boieri. Iar Staico spătar iarăși i-a cumpărat a doua oară dela Badea din Hotărani și dela Crăciun, în zilele lui Vintilă voevod, cu doi cai buni și frumoși: un cal roib breaz și altul, cal tărcat, de 2000 aspri.

Iar după aceia boierul domniei mele mai sus scris, jupan Stroe vătaf, a avut pără înaintea domniei mele cu Filip și cu Crăciun, fiul Nastei din Vlădueni. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stroe vătaf 12 boieri, să jure înaintea domniei mele că i-a cumpărat părintele său Staico spătar. Și a adus pe acești 12 boieri înaintea domniei mele, de au jurat că sunt acești mai sus ziși Ațigani cumpărați de părintele său, de Staico spătar, încă de două ori. Iar Filip și Crăciun din Vlădueni au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui, jupan Stroe vătaf, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și <fiilor lui, nepoților și> ¹⁾ strănepoților lui și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

Ispravnic Teodor mare ban.

Scris în cetatea București, în luna Aprilie 12 zile, în anul 706...¹⁾

Acad. R.P.R., CCXXVI/4.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

94

1558 (7066) Aprilie 28.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radului voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Moș și Mehedințul și Neagoe și Stan și Dan și Iovan și Lupul și Stan și Mator și Stretco și Ioniță și Stanciu-lețul și Cărstian și Străntul și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru și Oprea și Bălan și Mănea și Șteful și Stănislav și Grozea și Mițura și Pulea și Cioboată și Anghel și Pârful și Diicul, ca să le fie lor moșie în Radovan, veri câtă să va alége moșia Radovanului, cu ai lor feciori, cât Dumnezeu le va dărui, pentru că au răscumpărat aciastă mai sus zisă moșie de către domniia mea mai denainte vreme, drept 217 vaci și s'au dat drept 8.500 de aspri, ca să fie lor moșie moștenitoare.

Drept acéia, le-am dat și domniia mea, ca să fie lor moșie obabnică, lor și feciorilor lor și nepoților, strănepoților și de nimené să fie neclătit, peste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cărste vistier și Chiriilac stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Și ispravnic Bogdan mare logofăt.

S'au scris April 28 zile, leat 7066 <1558>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722, f. 320.

Trad. rom.

Un act aproape identic la 21 Iunie 1559.

95

1558 (7066) Mai 11.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stoica din Izvor și lui Vlaicul, fiul lui Mîhnea părcălab, ca să le fie satul Mălureni toți și cu tot hotarul, fiindcă le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, Stoica și Vlaicul au avut pără înaintea domniei mele cu Oprea și cu fratele său Tatomir și cu Șurea și cu Oprea pentru acest mai sus numit sat

¹⁾ loc rupt în orig.

Mălurenii. Și așa au părît Oprea și Tatomir și ceata lor că le este lor dedină. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cartea lui Vladislav voevod cel Bătrân și cărțile altor domni și cartea lui Radul voevod Călugărul pentru rămas și încă și cartea domniei mele pentru rămas. Și am adevărit domnia mea că Oprea și Tatomir și Șurea și Oprea și părinții lor și bunicii lor n'au avut niciun amestec asupra Mălurenilor, ci a fost dedina lui Oancea dela Batiu și a fiilor lui și a fiicelor lui.

De aceia, am dat și domnia mea lui Stoica și lui Vlaicul, ca să le fie Mălurenii de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bărcan spătar și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scris în luna Mai 11 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 632.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1912.

96

1558 (7066) Mai 22, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popei Dumitru și fratelui său Neagul și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Rogozești din partea lui Șandru toată funia ¹⁾, de pretutindeni și din moară, însă cât se va alege partea lui Șandru de pretutindeni ²⁾, fiindcă ei au cumpărat-o dela Șandru, pentru 750 aspri gata și cu o dulamă de 200 aspri. Și iarăși să le fie din acea moară jumătate din partea lui Călin, fiindcă au cumpărat-o dela Călin, pentru 150 aspri gata. Și ei au vândut de a lor bună voie, încă din zilele răposatului Petrașco voevod.

De aceia, am dat și domnia mea popei Dumitru și fratelui său Neagul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bărcan spătar și Iovancea stolnic și

¹⁾ «toată funia», scris pe un loc ras.

²⁾ «de pretutindeni», scris pe un loc ras.

Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare armaș.

Am scris eu, Vintilă gramatic, în cetatea București, în luna Mai 22 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIX/167.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

97

1558 (7066) Mai 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Ursu spătar cu frații săi și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Lunga, din partea lui Nan cu fiii săi, anume Albul și Stoica și Costea, de peste toată ocina, a treia parte.

Apoi, a avut pără Ursu înaintea domniei mele cu Nan și cu fiii lui Nan: Albul și Stoica și Costea. Și așa s'au părît că au avut frăție mai dinainte vreme, de s'au înfrățit peste ocina dela Lunga, de a dat Nan cu fiii săi lui Ursul cu frații săi ocină în Lunga, iar Ursu cu frații săi, ei au dat lui Nan cu fiii săi ocină în Posmag. Iar apoi, a venit Nan cu fiii săi înaintea domniei mele, de au vrut să se lepede de această frăție. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și au văzut domnia mea și cărțile lor de frăție dela alți domni de mai înainte. Deci, domnia mea nu am dat ca să se rupă frăția, ci a luat Nan cu fiii săi lege, 12 boieri și hotarnic pe Stoica armaș, ca să le alcagă frăția și să le cerceteze rândul după dreptate. Deci, acești 12 boieri le-au ales lor, cu suflitele lor și cu hotarnicul, de au dat lui Ursul cu frații lui de peste toată ocina lui Nanul cu fiii săi, Albul și Stoica și Costea, a treia parte, iar Nan cu fiii săi să ție din ocina lui Ursul cu fiii săi în Posmag deasemeni, după cum s'au înfrățit mai înainte. Deci, a rămas Nan cu fiii săi de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Ursu cu frații săi, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Teodor mare ban al Craiovei și jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcau spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Stoica armaș.

Și eu, Radul, am scris în București, luna Mai 23 zile, în anul 7066 <1558>.
† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 633.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din sec. XIX.

98

1558 (7066) Mai 26, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Bercea din Stănești și fraților lui, lui Mogoș și lui Oancea și fiilor lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Stănești toată partea Voicăi, fiica lui Chirtop, oricât se va alege, din sat și din câmp și din apă și din munte și din deal și de pretutindeni. Pentrucă a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a Voicăi, dar a vândut-o singură Voica mai sus zisa ocină, de a ei bună voie, lui jupan Bercea și fraților lui, lui Mogoș și lui Oancea, pentru 1350 aspri gata și dinaintea tuturor megiașilor.

De aceia și domnia mea am dat lui Bercea și lui Mogoș și lui Oancea toată ocina mai sus zisă, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Balomir paharnic și Nan comis și Ivancea stolnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Bratul., în cetatea București, luna Mai 26 zile, în anul 7066 <1558>.

Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 634.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

99

1558 (7066) Iunie 4.

†
numită <Snagov>, hramul prea...¹⁾ ei vovidenii, ca să-i fie satul Ghermăneștii trei părți <și> trei funii, fiindcă este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mânăstiri.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar apoi, sfânta mănăstire și egumenul Mitrofan au avut pără înaintea domniei mele cu Stoica și cu Vladul și cu toată ceata lui. Și așa au părît Stoica și Vladul și ceata lui că au și ei jumătate din acea ocină. Iar domnia mea am judecat și am cercetat, după dreptate și după lege, cu toți <cinștiții> dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stoica și lui Vladul și cetei lui lege...¹⁾ ca să jure. Iar ei n'au putut să jure înaintea domniei mele, ci...¹⁾ domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea <sfintei> mănăstiri, ca să-i fie...¹⁾. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori <punem> domnia mea: jupan Burtica mare vornic și jupan Bogdan mare <logofăt și Bărcan>¹⁾ spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Vlaicu mare armaș.

Și am scris cu, Vladul, în cetatea de scaun...¹⁾ Iunie 4 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 635.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

Actul face parte din cele ale mării Snagov, așa că aceasta e marea al cărei nume nu se poate citi în text.

100

1558 (7066) Iunie 26, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Snagov, ca să-i fie satul numit Izvoranii, toți, cu tot hotarul, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, călugării dela sfânta mănăstire dela Snagov, ei au avut pără cu Stănilă din Vihorâta și cu ceata sa înaintea domniei mele pentru acest mai sus scris sat. Și astfel pâra Stănilă cu ceata sa că este al lor acest mai sus zis sat și moștenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinștiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cărțile vechi: a lui Vlad voevod Țepeș și a lui Vladislav voevod cel Bătrân și a lui Băsărab voevod cel Bătrân și am aflat domnia mea că Stănilă cu ceata sa n'au niciun amestec cu mai sus zisul sat, ci a rămas Stănilă cu ceata lui de lege dinaintea <domniei mele...>¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

<De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri Snagov, ca să-i fie acest sat, Izvoranii>, de ohabă și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bărcan spătar și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Ion logofăt.

Și am scris eu, Detco diac, în cetatea de scaun București, în luna Iunie 26 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 636.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843; altă trad. rom., ibid., în ms. 458, f. 6 v-7, cu data de 26 Octombrie.

101

<1558—1559> Iulie.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele...¹⁾ ca să fie <volnic cu> această carte a domniei mele să întoarcă boii acelor 12 boieri...¹⁾ au jurat...¹⁾ ivoeștii cu dânșii împotriva Comăneștilor, pentru că au venit Comăneștii...¹⁾ boierii...¹⁾ 9 numai, iar pentru alți boieri, ei să nu...¹⁾ niște testemele...¹⁾ testemele sunt ale acelor boieri, căci...¹⁾ domnia mea...¹⁾ pe aceiași 24 boieri, ei au venit înaintea...¹⁾ de au mărturisit...¹⁾ că nu sunt acele testemele ale lor nicidecum, nici nu sunt...¹⁾ ci le-au <adus> Comăneștii...¹⁾.

Deci să fie boii...¹⁾ să întoarcă boii acelor 12 boieri...¹⁾ carte de ocină...¹⁾ dela Comănești...¹⁾ nimeni să nu...¹⁾ cartea domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir, luna Iulie...¹⁾.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul «Porțile de Fier», Turnu-Severin.

Orig. slav, hârtie, foarte șters și rupt, pecete aplicată, căzută.

Datat după Bogdan mare logofăt.

102

1558 (7066) Iulie 19, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

a domniei mele lui Pătru și lui Bărbosul și lui Voico cu fiii lor, ca să le fie lor ocină din Obedin a șaptea parte. Și iarăși lui Stan și lui Stoian și lui Radul și lui Stan și lui Vălcu și lui Dan și lui Berindeiu și cu fiii lor, în Obedin iarăși a șaptea parte. Și iarăși să-i fie lui Stăit și Miloșca și Staicul și Căpățână și Mirca și Jiianul și Cârlogan și cu fiii lor ocină în Obedin, iarăși a șaptea parte. Și iarăși să-i fie lui Buia și Neicul și Mălin și Dobrovoc și Dragomir și Ion și Mățug și Danciul și Uțul și Ivănuț și Stan și cu fiii lor ocină în Obedin, a șaptea parte. Și iarăși să le fie lui Rădan și Stanciul și Radul și Nan și Stanciul și Giurgea cu fiii lor, iarăși în Obedin a șaptea parte. Și iarăși să le fie lui Vlad și Cămrezea și Boichina și Budul și Iovan și Popa și cu fiii lor, iarăși ocină în Obedin a șaptea parte. Și iarăși să le fie lui Mihăilă și Iovan și Stoian și Ulariul și Radul și cu fiii lor, iarăși ocină în Obedin a șaptea parte. Și iarăși să le fie lui Brățian și Dan și Stănislav și Cătăriște și Purcea, iarăși ocină în Obedin, ca și ceilalți păgubași și fiindcă au plătit acești oameni cari sunt mai sus scriși această ocină cu o dușegubină, căci le-a fost dușegubina pentru un om mort și pentru acea dușegubină, ei au fost năpăstuiți de Eniu banul, fără nicio vină. Intru aceasta, domnia mea n'au avut de unde să le întorc lor această mare pagubă, ci i-a miluit domnia mea cu tot Obedinul, fiindcă pentru această ocină și-au pierdut acele vite.

Și hotarul lor să se știe: din vadul lui Goe până în obârșia lui Răfăilă, iar de acolo peste Lîpniță în Drenov, iar de acolo pe deal în sus până în lacul cu trestie și de acolo în furca Drăgoicii, iar din furca Drăgoicii la furca Petrei și de acolo pe deal până în furca Smădoviței, de acolo pe apă în jos până în drum, iar de acolo la furca Stăneștilor, iar de acolo peste Obedinel până în vadul lui Goe și iarăși Câmpul Țiganului tot. Și s'a hotărnicit această ocină cu 12 boieri. Și hotarnic Stan armașul din Comășteni.

De aceia, am dat și domnia mea acestor oameni păgubași și cu vărsare de sânge care sunt mai sus scriși, tot Obedinul, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori am pus dregătorii domniei mele: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Bărcan mare spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Stepan mare portar.

Și eu, Dragomir Bodinescul, am scris în vechea cetate de scaun numită București, în luna Iulie 19 zile, anul curgător 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 7638.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1847.

1558 (7066) Iulie 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Glavaciov, unde este hramul sfintei și cinstitei ei blagoveștenii, ca să-i fie satul Slăvenii toți cu tot hotarul, fiindcă îi este acel sat veche și dreaptă ocină și dedină sfintei mânăstiri.

Iar apoi, au avut pâra călugării dela Glavaciov cu satul Deveselenii înaintea lui Pătrașco voevod. Și așa au pârît Deveselenii că le-au luat călugării și le-au cotropit ocina cu sila. Iar domnia lui a aflat că Deveselenii au stricat hotarele și au pus pietre de hotare pe ocina mânăstirii, fără boieri și fără hotarnic și fără știrea călugărilor. Deci, Petrașco voevod a trimis pe boierul domniei lui, Vâlsul armaș și a văzut... ¹⁾ satele și ocinile care sunt în jur... ¹⁾ Deveselenii și stricate de Deveselenii. De aceea, a înapoiat dela Deveselenii toate averile Slăvenilor, fiindcă au stricat hotarele sfintei mânăstiri.

Și apoi, au avut pâra călugării cu Deveselenii și înaintea domniei mele. Astfel, așa au pârît Deveselenii că n'au stricat ei hotarele în zilele lui Petrașco voevod. Iar domnia mea am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și domnia mea că au purtat boieri și în zilele lui Petrașco voevod și în multe rânduri și niciodată n'au putut jura, ci totdeauna au umblat cu vorbe mincinoase. Iar când a fost acum, au venit înaintea domniei mele 48 de boieri, de care Deveselenii au spus că sunt boierii lor, iar acești boieri au dat ocina călugărilor și au așezat pe unde au fost hotarele vechi dela domni de mai înainte. Astfel, au rămas Deveselenii de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie călugărilor ocină și ohabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Și martori: jupan Burtea mare vornic și Bogdan mare logofăt și Cârste vistier și Bărcan spătar și Balomir paharnic și Dobrușe mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare armaș.

Scris în București, Iulie 25 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 639.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din 1752, cealaltă din sec. XIX.

¹⁾ loc șters în orig.

1558 (7066) Iulie 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Odeleanu cu fiii săi și Laiotă cu fiii săi, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Drăgae, din partea lui Barbul jumătate, fiindcă au cumpărat Odeleanu și Laiotă acea ocină mai sus zisă dela fiicele lui Barbul, dela Anca și dela Raica, pentru 425 aspri gata. Iar Anca și Raica, ele au vândut de a lor bună voie.

Și apoi, iarăși a cumpărat Odeleanu ocină în Drăgae din partea popei Stoica jumătate, pentru 125 aspri gata. Iar popa Stoica, el a vândut de a lui bună voie și dinaintea domniei mele.

De aceia, le-am dat și domnia mea lui Odeleanu cu fiii săi și lui Laiotă cu fiii săi, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan mare spătar și Cârstea mare vistier și Balomir mare paharnic și Ivance mare stolnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scris în minunata cetate București. Scris în luna Iulie 30 zile, în anul 7066 <1558>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 640.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1860.

1558 (7067) Septembrie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Argeș, ca să-i fie satul Flămânzeștii cu tot hotarul, fiindcă a miluit domnia mea sfânta mănăstire, cum a fost și mai înainte vreme. Iar voi, orășeni din Argeș, să vă feriți de ocina sfintei mănăstiri și din câmp și de pretutindenii, pe unde va fi ocina Flămânzeștilor.

De aceia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Flămânzești ocină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scris în luna Septembrie 13 zile. Am scris eu, Oancea, în anul 7067 < 1558 >.
† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 641.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1912.

106

<1558—1559> Septembrie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Scrie domnia mea cinstitului vlastelin și întâiului sfetnic al domniei mele, lui jupan Teodor mare ban al Craiovei, multă sănătate.

Și după aceasta, îți vorbesc domnia mea, fiindcă mi-a venit știre domniei mele pentru o baltă a sfintei mânăstiri dela Bistrița, ce se numește Balta Albă, cum că iei acea baltă, milostivirea ta și fiind dreaptă și dedină mai sus zisa baltă a sfintei mânăstiri dela Bistrița. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat foarte bine și am văzut și cărțile de moștenire ale altor domni și ctitori ai sfintei mânăstiri, care au dăruit și au miluit mai sus zisa baltă sfintei mânăstiri.

De aceia, să cercetezi și milostivirea ta ce este parte dreaptă din acea baltă a sfintei mânăstiri, să-și fie sfânta mânăstire, după cum au ținut de mai înainte vreme. Și dacă Predoaia va avea vreo parte din acea baltă, tu vei cerceta ce va fi partea ei, iar partea sfintei mânăstiri să o lași să o fie și să o stăpânească călugării. Iar milostivirea ta, dacă nu poți milui și întări sfintele mânăstiri, apoi măcar milostivirea ta nu îndrăzni să iei și să slăbești sfintele biserici și mânăstiri, ci ceiace este al lor de moștenire, neclintit să le fie de către milostivirea ta. Altfel să nu fie. Și Dumnezeu să te veselească.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în Septembrie 17 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: † Cinstitului vlastelin și întâiului sfetnic al domniei mele jupan Teodor mare ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 642.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1849.

107

1559 (7067) Ianuarie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri ce se numește Tismana, ca să-i fie satele anume:

Bahna și Ploștina și Grozeștii toate și cu tot hotarul, fiindcă îi sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, călugării au avut pără cu Roșca și cu fiii lui Răsipă pentru satul Bahna, înaintea răposatului Radul voevod, părintele domniei mele. Și au luat călugării lege, 12 boieri și au jurat cu ei că Roșca și fiii lui Răsipă n'au niciun amestec în satul Bahna.

Și apoi, iarăși au părît Roșca și fiii lui Răsipă și înaintea domniei mele. Iar domnia mea am dat lui Roșca și fiilor lui Răsipă lege, 24 boieri, ca să jure că au avut dedină în satul Bahna, însă ei n'au putut nicidecum să aducă boieri la zi și la soroc, ca să jure, ci au rămas Roșca și fiii lui Răsipă de lege dinaintea domniei mele.

Și apoi iarăși au avut călugării pără cu satul Răgului înaintea răposatului Pătrașco voevod pentru ocina dela Ploștina. Și au luat călugării dela Tismana lege, 12 boieri și hotarnic și au fost pusc senme drepte și hotare. Iar apoi, satul Răgului nu s'au lăsat așa, ci iarăși au părît înaintea domniei mele că sunt cotropiți de către călugări. Și întru aceasta, domnia mea am dat satului Răgului lege peste legea călugărilor, 24 boieri, să jure că au ocină dedină în Ploștina, însă ei n'au putut nicidecum să aducă boieri la zi și la soroc, ca să jure, ci au rămas satul Răgului de lege dinaintea domniei mele.

Și apoi, iarăși au avut pără călugării dela sfânta mănăstire Tismana dinaintea domniei mele cu Nan din Șușița. Și așa a părît Nan că satul Grozeștii este al lui de moștenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Nan din Șușița lege, 12 boieri, să jure că îi este satul Grozeștii al lui de moștenire, însă el n'a putut nicicum să jure, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ce se numește Tismana, ca să-i fie aceste mai sus numite sate de ocină și de ohabă lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bărcan spătar și Balomir paharnic și Nan comis și Stanciu Dobroș mare postelnic. Ispravnic Stoica al doilea logofăt.

Și am scris eu, Dragomir din Bălaci, cel între micii dieci, în cetatea de scaun București, în luna Ianuarie 7 zile, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 643.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

<1559> Ianuarie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița și hramul preasfintei uspenii a născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie satul Mușcelul tot, cu tot hotarul, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină dedină și încă a fost dăruită de banii cei bătrâni, ca să fie întărire sfintei mânăstiri, iar lor veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea cărțile vechi ale domnilor dinainte, că au dat și au miluit cu satul Mușcelul, cu tot hotarul. Și domnia mea am dat și am miluit această sfântă mânăstire.

Iar Toma să nu aibă niciun amestec și să fie călugării dela sfânta mânăstire volnici a întoarce toate bucatele dela Toma, orice a luat din Mușcelul. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir logofăt, am scris în Ianuarie 13 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 644.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

Datat din a doua domnie a lui Mircea Ciobanul și după Bogdan mare logofăt.

1559 (7067) Ianuarie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și cu fiii, ca să-i fie ocină în Sârbi, toată, oricât se va alege, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Vladul a venit înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe Nan și pe Vladul și pe Dan și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, pe jumătate din partea sa, de pretutindeni, oricât se va alege, iar ei au plătit 20 de ani birurile lui Vladul și au dat pentru acele biruri 1200 aspri.

Și apoi, încă a mai cumpărat Nan dela Stănuț din Băbeni un ogor, pentru 50 aspri și dela Mihail din sat un ogor, pentru 50 aspri și dela Dumitru din Băbeni un ogor, pentru 50 aspri și dela Lupșe din sat un ogor, pentru 60 aspri și dela Vladul și Seghi 2 ogoare, pe 5 oi și pe 50 aspri și dela Stanciul și Vlad din sat 2 ogoare, pe 100 aspri. Și a dat Stoica din Drăgani lui Bratea, fiul lui Nan, un ogor pentru sufletul său. Și iarăși a cumpărat Nan dela Mihail din sat un ogor, pe 30 aspri.

Și iarăși a cumpărat Dan dela Dragomir din sat un ogor, pe 50 aspri și dela Dușa un ogor, pe 50 aspri și dela Radomir un ogor, pe 50 aspri și dela Mihail un ogor, pe 50 aspri și dela Lupșa un ogor, pe 60 aspri și dela Vladul un ogor, pe 60 aspri.

Și iarăși a cumpărat Vladul dela Radomir un ogor, pe 50 aspri și dela Nan din sat un ogor, pe 50 aspri și dela Radul un loc de casă, pe 30 aspri.

Și iarăși a cumpărat Dan dela Stanciu un ogor, pe 50 aspri.

Și iarăși a dat Seghi din Băbeni o crivină lui Vladul, pentru sufletul său. Și au vândut acci oameni cari sunt mai sus scriși de a lor bună voie.

De aceia, am dat domnia mea lui Nan și lui Vlad și lui Dan, ca să le fie lor ocină, ohabă și dedină, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bărcan spătar și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan conuș și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scriș în luna Ianuarie 17 zile, dela Adam, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 645.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

110

1559 (7067) Martie 12, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul și cu fiii și lui Vlad cu fiii și lui Stănilă cu fiii și lui Dumitru cu fiii, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Merlari, din partea lui Grămadă jumătate, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut păra înaintea domniei mele cu unchiul lor, Balomir. Și așa păra înaintea domniei mele, când au vândut a patra parte din acea ocină, acci nepoți nu au avut nimic din cele ce scrie mai sus. Și domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că au și ei ocină împreună cu el, însă jumătate. Ci a rămas Balomir de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Neagul cu frații săi și cu fiii lor, ca să le fie ocină și dedină, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burte mare vornic și Bogdan mare logofăt și Bărcan mare spătar și Cârstea mare vistier și Balomir mare paharnic și Ivancea stolnic și Nan comis și jupan Dobruș mare postelnic.

Scris în cetate în București, luna Martie 12 zile, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 646.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom, din 1851.

111

1559 (7067) Aprilie 21, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul bunului și marelui Radu voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugi domnii mele Manii și soții lui, Dragnei și cu feciorii lor căți Dumnezeu le va dărui, ca să le fiie lor moșie din Grozăveștii de Sus partea Malei toată, sora Dragnei, pentrucă au vândut Malea toată partea ei dă moșie, de a ei bună voie, cumnată-său Manei și suroră-săi Dragnei, drept 350 aspri gata. Și iar să fiie Manei și soții lui, Dragnei, toată partea dă moșie din Grozăveștii dă Sus a Marinei, pentrucă au vândut Marina partea ei dă moșie, dă a ei bună voie, cumnatu-său Manei și surori-sii Dragnei, drept 350 aspri gata că au vândut fetele către Malea și Marina ale lor părți dă moșie cumnatu-său Manei și surorii lor Dragnei, de a lor bună voie, fără de nicio silă încă dinnaintea a mulți oameni buni și bătrâni megiaș.

Drept aceia, au cumpărat Manea și Dragna aceste mai sus zise moșii, ca să le fiie în pace și slobozi până în veac. Inșă pentru aceasta după aceia să să știe că au cumpărat aceste mai sus zise moșii singur Manea din singure ale lui bucate și aspri, fără dă soția lui, Dragna.

Incă și blestem am pus domnia mea cum să nu fiie volnice Malea și Marina și nici feciori lor, nici nepoți lor, nici nimené din rudeniia lor, ca să întoarcă nici într'un chip moșiile lor ce au vândut cumna<tu>lui lor Manei și surori lor Dragnei. Iar care dintru dănsese, din Malea și din Marina, care va vrea a să atinge să strice și să întoarcă vânzarea și cumpărătoarea, atuncea să fiie supt blestemul preacuratei născătoare de Dumnezeu și să fiie afurisit dă 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu acei ce au strigat spre Hristos, mântuitorul nostru, sângele lui spre ei și spre feciori lor, care este și va fi în veci, amin.

Și domnia mea am dat Manei și soții lui, Dragnei, ca să le fiie lor aceste mai sus zise moșii dă cumpărătoare întru moșie și ohahnice până în veci vecilor

și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturie am pus domnia mea pe: jupan Teodosie¹⁾ mare ban, jupan Burtea mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt și jupân Bărcan mare spătar și Căreste mare vistier și Nan mare comis și Balomir mare paharnic și Ivancea mare stolnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Stepan mare portar.

Și eu, Stoica, care am scris în scaunul orașului București, luna Apr. 21 zile, leat 7067 <1559>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 647.

Trad. rom. din 1775.

112

1559 (7067) Aprilie 24.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupân Vlaicul, fiul lui Mihnea din Piscani și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocina care este cumpărată dela Danciul Zvășteală din Negreni, din partea lui numită Mlăcuța, pentru 100 aspri și un ogor din mlacă, pentru 120 aspri și un ogor din siliște, pentru 125 aspri și un ogor care se numește Benea, pentru 50 aspri. Și l-a scos dela bir de mai înainte vreme, când a venit domnia mea în țară. Și iarăși a cumpărat un loc de vie dela gorun, pentru 240 aspri și dela coada crângurilor un loc, pentru 65 aspri și un alt loc din mlacă, pentru 90 aspri și un ogor la garduri, pentru 100 aspri și un ogor între iazuri, pentru 50 aspri și un loc în mijlocul câmpului, pentru 35 aspri, un ogor din mlaca crucii, pentru 92 aspri și un loc de fân dela topile, pentru 20 aspri, un ogor din sus de sat, lângă drum, pentru 30 aspri și un <ogor>²⁾ din valea gropilor, pentru 20 aspri și un ogor ce se numește laz, pentru 80 <aspri>...²⁾ pentru 100 aspri și un ogor la copăcele, pentru 25 aspri și două ogoare...²⁾ Tămășeștilor, pentru 70 aspri. Și iarăși a dat Danciul lui Vlaicul două locuri de fân pe Valea Catei de a lui bună voie. Și iarăși a cumpărat livada dela gard și livada din tină, pentru 100 aspri și un loc la spini și lazul dela plopi, pentru 100 aspri și un ogor dela dârsta lui Dragomir, pentru 35 aspri și dela moară un ogor, pentru 30 aspri și partea lui din deal, toată, oricât se va alege, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat dela Gonțea din Piscani o vatră de casă, pentru 160 aspri.

¹⁾ în loc de «Teodor».

²⁾ loc rupt în orig.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie lui ocină și de ohabă, lui și fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Balomir paharnic și Ivancea stolnic și Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Dobruș mare postelnic.

Și eu, Ioachim, am scris, în Aprilie 24 zile, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 648.

Orig. slav, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XX.

113

1559 (7067) Mai 10.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod, peste tot pământul Țării Rumânești, Ungro-Vlahii, fecioru marelui și preabunului Radu voevod. Dat-am domnia mea Radului și Stan și fraților și copiilor, ce au jăluit domniile mele pentru moșia lor Prundeni, că au fost a lor părintească, din toate părțile patru părți din Prundeni, până dialu Oltului, că le-au fost moșie părintească dela moși și dela strămoși.

Pentru aceasta, au avut pricină înaintea domniilor mele cu popa Oprea și cu feciorii lor. Și așa vii Radu popa Oprea și cu feciorii lui, precum că n'are Radu și Stan cu feciorii lor Păușești și Prundeni, domnia mea au văzut și i-am judecat cu toate mărturiile. Domnia mea au văzut cărțile cum au cursu la popa Oprea cu 12 boeri minciñoși; am dat și domnia mea alți boeri lui Stan și Radu și feciorilor lor, după obicei, 24 boeri hotarnici, slugi domnești. Cu măsură așa s'au adunat 24 de boeri și s'au învoit și s'au împăcat cu sufletele lor precum că să ție Stan și Radu Păușeștii și Prundenii 4 părți. Și s'au pus pietri unde au fost din veichimea lor; și mai mult loc să nu aibă popa Oprea cu Radu și cu Stan și cu feciorii lor până în veac.

Le-am făcut și le-am dat domnia mea carte cum scrie mai sus, Radului și Stan și la feciorii lor, precum că iaste părintească, ohabnică a lor și feciorilor lor și nepoți și strănepoți, dela nimenea supărare să nu aibă și să nu calce cartea mea.

Că iată sânt și mărturii pusă: jupan Theodor marele ban al orașului Craiovei și jupan Bunea¹⁾ mare dvornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bratan²⁾

¹⁾ în loc de « Burtea ».

²⁾ în loc de « Bărcan ».

marele spăta > r și Cârstea < vistier și Nan > marele comis și Dragomir ¹⁾ marele pahca > r < nic > și Stancu ²⁾ mare postelnic > c. Și < ispravnic > Vlăduțu ³⁾ mare armaș.

Și am scris eu, Dragomir log < o > f < ă > t, în luna Mai 10, dela leat 7067 < 1559 >.

Acad. R. P. R., XC/18.

Trad. rom.

114

1559 (7067) Mai 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru Grecul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Groșencasa lui Dumitru, din partea lui Fovrijiu, din sat până în Călmățuiul Târgului, 6 stânjeni și din Sălaș până în Călmățuiul Târgului, 12 stânjeni și loc de sălaș în jur, 20 stânjeni, fiindcă a cumpărat aceste mai sus zise ocine Dumitru Grecul dela Fovrijiu, pentru 350 aspri gata. Iar apoi, încă s'a înfrățit Fovrijiu cu Dumitru Grecul și dinaintea domniei mele, de a vândut și s'a înfrățit Fovrijiu de a lui bună voie cu Dumitru Grecul.

De aceia, am dat și domnia mea lui Dumitru Grecul, ca să-i fie mai sus zisele ocine ce le-a cumpărat și < pe care > s'a înfrățit, de ocină și de ohabă, până în veci, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Nan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Stoica al lui Gago logofăt.

Și s'a scris în București, luna Mai 24 zile, în anul 7067 < 1559 >.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 649.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1850, cealaltă din 1891.

115

1559 (7067) Iunie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ în loc de Balomir.

²⁾ în loc de Stanciul.

³⁾ în loc de Vlaieul.

a domniei mele lui Neagul și lui Dumitru Desculțul și lui Toma Dragomanul, ca să le fie ocină în Măgura Buzăului, toată și cu tot hotarul. Și hotarele să li se știe: din apa Buzăului pe Tocileasa cea Mare în sus, până în Predeal și de acolo pe Predeal în sus până în Cetătea și până în hotarul Bădenilor și de acolo drept până în apa Buzăului și pe apa Buzăului în jos, până în Tocileasa. Pentrucă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină, încă din zilele răposatului Basarab voevod.

Iar apoi, mai sus zisul om, anume Dumitru Desculțul, el a greșit cu mare greșeală răposatului Basarab voevod, de și-a răscumpărat capul dela Basarab voevod cu partea lui de ocină. Iar răposatul Basarab voevod a miluit <cu ocina lui> pe Dragomir armașul din Cepturile, iar Dragomir armașul, el a miluit pe niște slugi bune și credincioase, anume Vladul și Neagu, pentru slujba ce i-au slujit. Iar apoi, Neagul¹⁾ și Vladul și Nenu au cumpărat toată partea lui Toma Dragomanul, pentru 1400 aspri, în zile de foamete. Inșă Neagul să fie singur jumătate, iar Vladul și Nenu să fie amândoi peste cealaltă jumătate.

Dar au venit înaintea domniei mele cu carte veche și ruptă; deci, le-a înnoit domnia mea cartea lor și le-am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și dacă cuiva se va întâmpla moarte mai înainte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burttea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Nan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris în cetatea de scaun București, luna Iunie 9 zile și dela facerea lumii, curgători până acum, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 650.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1852.

116

1559 (7067) Iunie 13, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele: lui Roman și cu fiii săi, anume Neagomir și Șerban și cu fiii lor și iarăși verii lor primari, anume Ion și Oprea și cu fiii lor

¹⁾ modificat ulterior « Negulea ».

și cu vărul primar, anume Mihail și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le tie ocină în Pârâu, a treia parte, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină. Și iarăși să le fie lui Vladul și lui Șerban și lui Mușat și lui Radu și lui Stan și lui Mihail și lui Radu și lui Ion și lui Stan și lui Purcăraș și lui Voico și lui Barbul și lui Stoica și lui Mihail ocină în pârâu pe Tala, partea lui Voico toată și partea lui Micu toată și partea lui Stăninir toată și partea lui Bogdan toată și partea lui Răspop toată și partea lui Mănea și a fraților săi, toată și partea lui Stoica Plahuda și a fraților săi, toată și partea lui Roman și a fraților săi, toată și partea lui Cârstea și a fraților săi, toată și partea lui Lupul toată și partea lui Andimir toată și partea lui Stoica toată, fiindcă au cumpărat acești mai sus ziși oameni, pentru 3740 aspri. Și iarăși să-i fie lui Stoica și lui Barbul și lui Purcăraș ocină în Pârâu pe Tala, toată partea lui Neagoe, fiindcă a cumpărat-o Stoica și Barbul și Purcăraș dela Neagoe, pentru 100 aspri gata. Și au vândut acești mai sus ziși oameni aceste mai sus zise ocine de a lor bună voie încă din zilele răposatului Basarab voevod.

De aceia, am dat și domnia mea acestor mai sus numiți oameni, ca să le fie aceste mai sus scrise ocine de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Teodor mare ban al Craiovei și jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan mare spătar și Cârstea mare vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și jupan Stanciul al lui Dobrușa mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir grămătic din Balaci, care am scris în cetatea de scaun București, în luna Iunie 13 zile și anul curgător dela Adam până acum în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 652

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

117

1559 (7067) Iunie 15, București.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod, domn a toată țara Rumânească, fecior răposatului și preabunului Radu voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele fetelor lui Sin, Sorei și Neagăi și Slavei și Stanei și cu frații lor Stanciul și Crețotă și cu feciorii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Posobești, dela moșii lui Sin, cât se va alege, <pentrucă>¹⁾ au fost a lor bătrână și dreaptă.

¹⁾ loc alb în text.

Și iar să fie lui Petru moșie în Posobești, în Neagoșina și dela Micșani, dela Crăiță, a patra, au cumpărat drept 200 aspri. <Și iar să fie>¹⁾ lui Petru dela Voicu, feciorul lui Sărbătoare, cât se va alege, <pentrucă a cumpărat>¹⁾ dela feciorul lui Sărbătoare, drept aspri 160. Și cumpărându Petru aceste mai sus numite moșii. . .¹⁾ răposatul Radu voevod. . .¹⁾ și venind înaintea domnii mele, ca să le fie lor moșie în Posobești. . .¹⁾ în veci.

Și hotar: din vârful Trestii, în gura izvorului lui Ștefan, apoi până în vârful Vizuroilor, în Pârscovel, unde să împreună cu moșia Bădoceștilor, apoi de acolo, în lacul Cleticinii, piatra Stârcului, apoi Strâmbul în sus, până în piatra Târcovului.

Pentru aciasta, dându-le lor domnia mea, Sorei și Neagăi și Slavei și Staniei și cu frații lor Stanciul și Crețotă și lui Petru, li s'au dat lor moșie ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturiile am pus domnia mea pre: jupan Tudor mare <ban>¹⁾ și jupan Burtea mare dvornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea mare vistiernic și <Bărcan>¹⁾ mare spătar și Ovancea stolnic și Nan comis și Balomir păharnic și Dobruș mare postelnic. Și <ispravnic>¹⁾ Vlad²⁾ mare armaș.

Și s'au scris de Badea în cetatea București, luna lui Iunie 15, din văleat 7067 <1559>.

* Inst. de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie rom.

118

1559 (7067) Iunie 21.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabuului In Radul voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele satului Radovanului, anume: Moș și Mehedințul și Neagoe și Stan și lui Dan și lui Ivan și Lupului și lui Stan și Mator și Stretco și Ioniș și Stănciulețul și Cârstiian și Strâmtul și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru, Oprea și Bălau și Manea și Șteful și Stănislav și Grozea și Mițurea și Pulea și Cioboată și Pârful și Diicul și ciialți și ai lor feciori, câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșia Radovanul toată, veri câtă se va alege de pretutindenea, pentrucă o au cumpărat acești oameni numiți mai sus, ce s'au scris de domnia mea, mai denainte vreme, drept 217 vaci. Și acum iar au dat domnii mele 8.500 aspri

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în loc de *Vlaicul*.

gata pentru aciastă mai sus nurnită moșie, cum ca să fie lor moștenire dela domniia mea. Inșă să se știe cine ce au ținut dintr'aciastă moșie: toți oamenii ce s'au zis mai sus o funie de moșie, iar altul niciunul să nu fie mai mult, ci să fie toți împrejur, pentru că așa s'au dat aceastea ce s'au zis mai sus aspri și vaci.

Drept acéia, am dat și domniia mea, ca să fie lor aciastă ce s'au zis mai sus moșie obabnică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimenea să fie neclătit, peste zisa domnii mele.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Burta mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Cârstea vistier și Bârcan spatar și Ivancea stolnic și Belomir paharnic și Nan comis și Stanciul Dobruș mare postelnic. Și <ispravnic> Vlaicul mare armaș.

Scris eu, Stanciul din Miroși, Iunie 21 zile, leat 7067 <1559>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovătu, nr. 722, f. 304 v—305.

Trad. rom.

Un act aproape identic la 28 Aprilie 1558.

119

<1559> Iunie 27, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungre-vlafuei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele Ancăi cu fiii ei, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Stolniceni, din partea tatălui ei Nan, a treia parte, de pretutindeni, de peste tot hotarul, oricât se va alege partea tatălui ei Nan, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină și dedină a tatălui ei Nan.

Iar apoi, Anca a avut pâră înaintea domneiei mele cu fratele ei Radul. Și așa pâră Radul pe sora sa Anca înaintea domniei mele, că n'a fost făcută de tatăl ei Nan, ci era copilă ¹⁾. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Radul lege, 12 boieri, ca să jure că sora sa Anca este copilă, nu este făcută de tatăl său Nan. Inșă Radul n'a putut nicidecum să jure cu acei 12 boieri, ci a rămas Radul de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea Ancăi, ca să-i fie această mai sus zisă de ocină și de obabă ei și fiilor ei, nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martor punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bârcan spatar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și jupan Stanciul mare postelnic. Ispravnic Stepan mare portar.

¹⁾ fată din flori.

Am scris eu, Mihnea, mai mic între dieci, în cetatea de scaun București, în luna Iunie 27 zile, anul curgător 7065 <1557>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 637.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu două traduceri rom. din sec. XIX.

Datat după divan, data vâleatului fiind greșită.

120

1559 (7067) Iunie 28, București.

† Din <mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan cu fiii săi, câți <Dumnezeu îi va dăruî, ca să le fie lor> ocină în Copăcel, din partea lui Stoica și din partea lui Dumitru și din partea <lui Ivanco, loc> de vie, cât ține via și livada lui, fiindcă <a cumpărat-o dela Stoica> și dela Dumitru și dela Ivanco, pentru 760 aspri gata. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, <am dat și domnia mea> lui Stan, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, <nepoților și strănepoților lui> și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată martori am pus <domnia mea: jupan Burtea> mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan <spătar> și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și jupan Stanciul <Dobrușa mare> postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir gramatic, <am scris în> cetatea de scaun București, luna Iunie 28 zile, în anul 7067 <1559>.

<Io Mircea> voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 652.

Orig. slav, hârtie, lipsește 1/3 din el, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1778, după care s'au făcut completările și cu o trad. greacă la Acad. R.P.R., ms. 2535, f. 219.

121

1559 (7067) Iulie <10>.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Mircea voevod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Oancei cu ceata lui și lui Oprea cu ceata lui și lui Neagul cu ceata lui și lui Tatul cu ceata lui și lui Bălan cu ceata lui și lui Voico și lui Neica

și lui Talpă cu frații săi și cu fiii lor, <câți dumnezeu> le va da, ca să le fie ocină în Stănești și în Costești, părțile lor toate, oricât se va alege, fiindcă le sunt vechi și drepte ocine și dedine, dar au fost cotropite de Vlad al Furcoaiei, încă din zilele lui Radul voevod Călugăru. Astfel, Vlad al Furcoaiei, el s'a ridicat, de a dat <și a miluit> o slugă, anume Dumitru, cu toate aceste mai sus zise ocine.

Iar apoi, Oancea și Oprea și Neagul și Tatul și Bălan și Voico și Neica și Talpă au avut pără înaintea domniei mele cu Dumitru, <sluga lui> Vladul al Furcoaiei, pentru aceste mai sus zise ocine. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți <cinstiții> dregători ai domniei mele și am aflat și am adevărit domnia mea că mai sus zisele ocine. . . ¹⁾ <Stăncestilor> și Costeștilor, ci au fost cotropite. . . ¹⁾ a rămas Vladul de lege dinaintea domniei mele. De aceia, le-am dat și domnia mea. . . ¹⁾ Stăncestilor. . . ¹⁾ și Stăncestii să fie peste jumătate din mai sus zisele ocine, iar Costeștii peste cealaltă jumătate.

<De aceia și domnia mea le-am dat >¹⁾, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoșilor și strănepoșilor lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Nan comis și Balomir paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt,

Și eu, Neagoe, care am scris în cetatea de scaun București, în luna Iulie <10> zile, în anul 7067 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 653.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850, după care s'au făcut completările.

122

1559 (7067) August 23.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Baldovin cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Fundeni, partea tatălui său Sin toată, oricât se va alege de pretutindeni, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și apoi, a venit Baldovin înaintea domniei mele, de a dat și a așezat și a înfrățit pe soră-sa, anume Neacșa, peste partea lui de ocină, peste jumătate din ocina lui, iar Neacșa, ea a înfrățit pe fratele ei Baldovin peste averile sofului ei Stan-ciul, peste toate și peste toate averile ei.

¹⁾ loc rupt în orig.

Deaceia, am dat și domnia mea lui Baldoviu și cu sora lui, Neacșa, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Burtea mare voruic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Nan comis și jupan Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir, în luna August 23 zile, în anul 7067 <1559>.

† Io. Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXLVII/19.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

123

1559 (7068) Septembrie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri numită Tismana, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină în Groșani, toată partea lui Stănilav, oricât se va alege și din sat și din câmp și din apă și din deal și de pretutindeni. Pentrucă mai sus zisa ocină a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a lui Stănilav, iar Stănilav, el a dat și a dăruit mai sus zisa ocină a lui sfintei mânăstiri mai sus zise, singur, de a lui bună voie, ca să-i fie de veșnică pomenire. Și s'a scris scris în sfântul marele pomelnic.

Și iarăși a cumpărat Nicola Grecul cel mare ocină în Groșani dela Neagoe și dela Iuban, pentru 1100 aspri gata. Astfel, Nicola cel mare a dat și a dăruit toată această ocină mai sus zisei sfintei mânăstiri pentru sufletul său. Și s'a scris în sfântul pomelnic.

Și iarăși a cumpărat egumenul Agaton ocină în Groșani dela Manea, pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat egumenul Agaton ocină în Groșani dela Dobru, pentru 250 aspri. Și iarăși a cumpărat Agaton ocină dela Mihail, pentru 250 aspri. Și iarăși a cumpărat Agaton ocină dela Iuban și dela Neagoc, pentru 250 aspri.

Și iarăși a cumpărat egumenul Mardarie ocină în Groșani dela Mihail, fiul lui Grozea, pentru 700 aspri și dela Dobru, fiul lui Grozea, pentru 10 ducați.

Și iarăși a cumpărat Mardarie ocină în Groșani dela Iuban și dela Neagoe, pentru 1300 aspri.

Și iarăși a cumpărat egumenul Agaton ocină în Groșani dela Dobrul toată partea lui, pentru 18 ducați.

Și iarăși a cumpărat Mardarie ocină dela Dobrul, pentru 50 aspri. Și iarăși a cumpărat părintele Mardarie ocină în Groșani, toată partea popei Stoica, dela însuși popa Stoica, cu două cărți, prețul acelor cărți 17 ducați și cu un cal bun și cu 12 oi.

Și iarăși a cumpărat egumenul Eustratie ocină în Groșani dela Dobrul și dela Manole, pentru 2550 aspri, însă mai înainte de mai sus zisele cumpărături.

Astfel, mai sus zisii oameni toți au vândut mai sus zisele lor ocine sfintei mănăstiri mai sus zise, de a lor bună voie.

Și apoi, a venit un nepot al lui Necola cel mare, anume Manole, de a vrut să ia mai sus zisa ocină din Groșani, cât a dat și a dăruit unchiul său Nicola cel mare la sfânta mănăstire, iar egumenul Mardarie, el a dat lui Manole, nepotul lui Necola, 1000 aspri gata, ca să le fie mai sus zisa ocină în pace.

De aceia și domnia mea am dat mai sus zisele ocine dela Groșani, toate, sfintei și dumnezeștii mănăstiri numită Tismana, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Burtea mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Balomir paharnic și Nan comis și Ivancea stolnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Bratu ¹⁾ din Negești, care am scris în cetatea de față numită București, luna Septembrie 3 zile, crugul soarelui 12, epacta 1, crugul lunei 19, indictul 9, numărul de aur 3, temelia 2 și dela Adam anul curgător, în anul 7068 <1559>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 654.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

124

1559 (7068) Septembrie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mitropolii din Târgoviște și cinstitelui părinte arhimetropolit, chir vlădica Efreni, ca să-i fie o vie ce este

¹⁾ în criptogramă „B-th-psi-h-o.”

la satul Ștefănești, fiindcă a fost dată și dăruită sfintei mitropolii de domnia Țării Românești cari au fost înaintea domniei mele. Deasemeni și domnia mea am dat și am dăruit această mai sus zisă vie sfintei mitropolii, ca să-i fie de ocină și de ohabă și să le fie mai sus zisa vie în pace și slobodă de vinăriciu și de perpere, ca să fie sfintei mitropolii și celor ce trăiesc în această sfântă mitropolie de hrană și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. <Și de nimeni>¹⁾ neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori a pus domnia mea: jupan B<urtea mare vornic> și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar și Cârstea vistier și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan <mare logofăt>.

Am scris eu, Stanciul din Miroși, luna Septembrie 17 zile, în anul 7068 <1559>.

Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 655.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

125

<1559—1566 Octombrie 1>.

Cartea lui Pătru voevod, pentru rumâni și viile dela Topoloveni.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui igumen dela sfânta mănăstire ce să chiamă Glavaciog, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să stăpânească rumânii și viile dela Topoloveni, cum au ținut și mai denainte vreme.

Iar tu, igumene Paisie dela sfânta mănăstire dela Nucet, ca să ții Țiganii, cum este așezământul vechiu. Iar de vei vedea strâmbătate, să vii să stai de față înpreună, înainte domniei mele. Și într'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele. Și însumi am zis domnia mea.

Scrie Radu, Septemvrie 31.

Arh. St. Buc., Condița m-rii Glavacioc, nr. 223, f. 114.

Trad. rom.

Data fiind scrisă din greșeală 31 Septembrie, s'a pus ca probabilă ziua imediat următoare după 30 Septembrie. Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după egumenul Paisie.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1559—1563> Octombrie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Govora, ca să-i fie vinăriciu delă via lor din Copăcel în pace și slobod și iertat de domnia mea, în zilele vieții domniei mele. Pentrucă am văzut domnia mea cărțile celorlalți domni drept credincioși care au fost înaintea domniei mele, încă și cartea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod că toți au iertat mai sus zisul vinăriciu al sfintei mânăstiri, să fie călugărilor de hrană, iar domniei lor veșnică pomenire. Deasemenea am iertat și domnia mea mai sus zisul vinăriciu, să fie călugărilor de folosință și de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

De aceea, niciunul dintre dregătorii domniei mele să nu îndrăznească a-i turbura înaintea acestei cărți a domniei mele, pentru vinăriciu, fiindcă cine se va încumeta a-i turbura cât un fir de păr din cap, rău va păți, ca un neascultător rău și călcător al poruncii domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris Vladul, Octombrie 8 zile.

Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 656.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicută, căzută.

Cu o trad. rom. delă sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Bogdan mare logofăt.

<1559—1562> Octombrie 30.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Scrie domnia mea cinstitului vlastelin și primului sftenic al domniei mele, jupanului Neagoe mare ban al Craiovei, multă sănătate. Și după acestea îți vorbesc domnia mea pentru rândul călugărilor din sfânta mânăstire delă Bistrița, pentrucă au venit înaintea domniei mele, de s'au plâns că au niște Ațigani de moștenire ai sfintei mânăstiri, anume: Badiul și Parnia și Dabul și cu copiii lor și acuma îi ține Lațco și Panga. Și călugării au mai adus și cărțile ohabnice înaintea domniei mele și i-am văzut domnia mea scriși în cărți.

De aceea, în vremea când vor veni călugării la milostivirea ta cu aceste cărți ale domniei mele, milostivirea ta să-i pui față cu Lațco și Panga înaintea

milostivirii tale și să le cercetezi foarte bine rândul și să dai călugărilor lege, ca să mărturisească înaintea milostivirii tale că nici n'au vândut, nici n'au închinat cuiva pe acești Ațigani mai sus ziși, ci că sunt drepti de moștenire ai sfintei mânăstiri. Astfel, dacă vor putea călugării să jure așa cum este spus mai sus, atunci milostivirea ta să dai pe acești Ațigani mai sus ziși, ca să fie ai sfintei mânăstiri. Iar lui Lațco și lui Panga să le cauți din acei Ațigani pe care milostivirea ta i-ai găsit scutiți¹⁾ să le dai Țigani pentru Ațigani.

Aceasta dau de știre milostivirii tale. Altfel să nu fie. Și dumnezeu să te veselească.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scris în luna Octombrie 30 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Cinstitului vlastelin și primului sftinic al domniei mele jupan Neagoe mare ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 698.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

Dat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Neagoe mare ban și Bogdan mare logofăt.

128

1559 (7067) Noembrie 25.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Bistrița, ca să-i fie Balta Albă toată, cu tot hotarul, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină și dedină și a fost cumpărată de Barbul banul Craiovei și de fiii lui și de frații lui, jupan Pârvul și jupan Danciul și jupan Negoită și jupan Radul și cu fiii lor, dela Stanciul, fiul lui Darduc, pentru 1000 florini galbeni, încă în zilele lui Basarab voevod.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă, iar mai sus zișilor ctitori de veșnică pomenire. Și nimeni să nu îndrăznească să ia mai sus zisa baltă, nici marele ban, nici nimeni dintre boierii domniei mele, fiindcă acel om va primi vorbe rele dela domnia mea. Și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Burtă mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Bărcan mare spătar și Cârstea vistier și Balomir paharnic, Stan comis și Ivancea stolnic și Stanciul mare postelnic.

¹⁾ « acusați » în orig.

An scris cu, Mihul, Noembrie 25 zile, în anul 7067 <1559>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 658.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

Anul s'a socotit dela 1 Ianuarie.

129

<1560 Ianuarie — Februarie> 7068.

Hrisovul răposatului Io Pătru voevod, dela leat 7068 <1559-1560>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintii mănăstiri ce să chiamă Drăghicești și einștiilor frați care lăcuiesc în sfânta mănăstire, ca să le fie lor satul Cornenii dăn Coastă, pentrucă iaste bătrână și dreaptă moșie a sfintii mănăstiri și închinată de boierii cei bătrâni, de Drăghici spătar la moartea lui, care o au fost impresurat Neagoe postelnic, zicând cum că iaste acel sat al acelor boieri peste plau, dă ceia parte.

Pentru aceia, am căutat domnia mea catastih și am adevărat cum că iaste bătrână și dreaptă moșie a sfintii și dumnezeieștii mănăstiri. Și a rămas Neagoe postelnic de lege și dă judicat<ă> dinaintea domniei mele.

Drept aceia, am dat și domnia mea acel mai sus zis sat Cornenii, ca să fie sfintii mănăstiri spre întărire și ocină ohabnică și dă nimini să nu să ciâtească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco *mare* vornic și jupan Bogdan *mare* logofăt și jupan Stan *mare* spătar și Radul stolnic. Și ispravnee Nedelco *mare* vornic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 226 v.

Trad. rom.

Datat după divan.

130

<1560—1564> Ianuarie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana și părintelui egumen Ioan, ca să-i fie vama dela Vâlcăni jumătate, dela Olteț până la Porțile de Fier, pentrucă este de moștenire a sfintei mănăstiri.

Da aceia, nimeni să nu cuteze a turbura înaintea acestei cărți a domniei mele. Și voi, vameșii dela Vâlcăni, să lăsați în pace ce este vama sfintei mănăstiri. In alt chip să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris Vasilie, luna Ianuarie 7 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 659.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Bogdan mare logofăt.

131

<1560—1564> Ianuarie 8.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Ioan dela sfânta mănăstire, ce se chiamă Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să fie vama la Calafat, jumătate, precum a ținut-o de mai înainte vreme, din zilele vechi, fiindcă l-am năluit domnia mea.

Și nimeni să nu cuteze a-l turbura înaintea acestei cărți a domniei mele, pentrucă acel om rău va păți. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scris luna Ianuarie 8 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 660.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Bogdan mare logofăt.

132

1560 (7068) Ianuarie 9.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Pătru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce să numește Bolintinul, ca să-i fie moșie Izvoranii, partea Stoiilor logofăt toată, du pretutindenea și cu trei rumâni, pentrucă au venit singur Stoia logofăt înaintea domniei mele, de au dat și au închinat la sfânta mănăstire de a lui bună voe. Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Bolintin, partea Stoiilor toată, du pretutindenea, pentrucă iarăș au venit singur Stoia logofăt înaintea domniei mele, de au dat și au închinat la sfânta mănăstire jumătate dintru aciastă moșie dela Bolintin. Iar pre ceilaltă jumătate o au cumpărat sfânta mănăstire dela Stoia logofăt, drept 3000 aspri gata. Și au pus la sfântul poménecul cel mare 4 suflete.

Drept aceia și domniia mea am dat sfintei mănăstiri aciastă mai sus zisă moșie, ca să-i fie moșie de baștină și ohabnică în véci și de nimenea să nu să clătească, de pe zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco *mare*¹⁾ dvornic și jupan Bogdan *mare*¹⁾ logofăt și Bărcan vistier și Stan spătar și Balomir peharnic și Stan comis și Dobruș *mare*¹⁾ postelnic. Și ispravnic Bogdan *mare* logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Tăurașu, în luna lui Ghenar 9, leat 7068 <1560>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 661.

Trad. rom. din sec. XVIII.

133

<1560—1568> Februarie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Scrie domnia mea vouă stolnici dela Găvojdibrod. După aceasta, vă vorbește domnia mea ca, de vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, voi să căutați a lăsa balta dela Potel a sfintei mănăstiri ce se chiamă Bistrița, să nu pescuiască nimeni în balta sfintei mănăstiri, în afară numai de sfânta mănăstire mai sus scrisă.

Și care om va încerca să pescuiască în balta sfintei mănăstiri, acel om rău va păși dela domnia mea, pentru că am miluit domnia mea sfânta mănăstire, ca să țină balta ei din Potel și cu toate gârlele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în luna Februarie 13 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 662.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

134

1560 (7068) Martie 6, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea cu fiii săi și anume Roman și Stoica și fratele lui, Roman și cu fiii săi, anume Dan și Manea și Sarul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Boești, din partea lui Boul jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, au avut pără Roman și Dan înaintea domniei mele cu Tatomir și cu Neagoe pentru această mai sus zisă ocină și așa au părț Tatomir

¹⁾ în trad. greșit: „vtori”, al doilea.

și Neagoe înaintea domniei mele că nu au și aceia ocină împreună cu dânșii, din această mai sus zisă ocină a lui Stoica Boul. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tatomir și lui Neagoe lege, 12 boieri, să jure că Manea și Roman și fiii lor nu au ocină cu ei împreună. Iar acei 12 boieri nu au putut să jure nicicum, ci au rămas Tatomir și Neagoe de lege înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Stanciul vistier și Bărcan mare comis și Balomir paharnic și Ureche stolnic și jupan Stanciul mare postelnic. Ispravnic jupan Nedelco mare vornic.

Și eu am scris, Stoica logofăt, în cetatea de scaun București, luna Martie 6 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 663.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

135

1560 (7068) Martie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul sfintei, preacuratei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul ce se chiamă Slătioara tot, cu tot hotarul, pentru că i-a fost acest mai sus zis sat veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, părintele egumen Onofrie a avut pără înaintea părintelui domniei mele răposatului Mircea voevod cu Colțeștii și cu Făgăraș și cu frații săi, de au părît astfel Făgăraș și frații săi, că le este dedină acest mai sus zis sat, Slătioara. Iar părintele domniei mele, răposatul Mircea voevod, a judecat după dreptate și a dat lui Făgăraș și fraților săi lege, 12 <boieri> și au jurat ei că le este dedină.

Iar după aceia, părintele egumen Onofrie a venit înaintea domniei mele, de s'a plâns de strâmbătate și a cerut dela domnia mea lege, 24 boieri și domnia mea am dat părintelui Onofrie egumen lege, 24 boieri, peste legea lui Făgăraș.

Și i-a adus înaintea domniei mele și au jurat acești 24 boieri, pe sufletele lor că acest mai sus zis sat, Slătioara, este de moștenire al sfintei mănăstiri. Și au rămas Păgăraș cu frații săi de lege dinaintea domniei mele.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Slătioara de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Burtea fost vornic și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Bărcan comis și Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic Drăgăla mare sluger.

Și eu, Vâlcu cel bătrân, am scris în București, luna Martie ro zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 664.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1795 și alta din 1849.

136

1560 (7068) Aprilie 17, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița, hrămul sfintei și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie satul Slătioara tot și cu tot hotarul pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, au avut călugării dela Bistrița pără înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod, cu Dan și cu Lăudat. Și așa au părut Dan și Lăudat că această mai sus zisă ocină a fost cotropită de Părvulești. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinștiții dregători ai domniei mele și am dat lui Dan și lui Lăudat lege, 12 boieri, să jure. Și au jurat cu ei.

Iar după aceia, au avut călugării pără și înaintea domniei mele cu Dan și cu Lăudat. Și întru aceasta și domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinștiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea călugărilor lege peste lege, 24 boieri. Și au adus acești 24 boieri și au jurat cu ei înaintea domniei mele și încă cu mulți boieri și cu părintele episcop chir Paisie au mărturisit înaintea domniei mele. Astfel, au rămas Dan și Lăudat de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de întărire sfintei mănăstiri și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Stanciul vistier și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Șain, fiul lui Iosif, în cetatea de scaun București, luna Aprilie 17 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 665.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1849.

137

<1560—1563> Aprilie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen ieromonahul Ioan, dela sfânta mânăstire din Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină vama dela Calafat jumătate, cum a ținut-o și înainte vreme, în zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voevod.

Pentru aceasta și voi, schilerilor, care sunteți dela scală, voi să vă feriți de partea sfintei mânăstiri, căci veți primi vorbe rele dela domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Micul, luna Aprilie 17 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 667.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Bogdan mare logofăt.

138

<1560—1568 Aprilie> 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru ¹⁾ voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri numită Tismana și ieromonahului părinte chir Ioan, ca să fie volnice slugile sale cu această carte a domniei mele să caute în țara domniei mele și să strângă Ațigani mai sus zisei sfinte mânăstiri, ori unde îi vor găsi și în orice țigănie sau în țigănia marelui vornic sau în țigănia marelui postelnic sau în orice țigănie, din ale mai

¹⁾ Peste cuvintele « Io Petru » s'a adăos, mai târziu: « Alexandru ».

sus zişilor boieri ai domniei mele, ori unde. Iar mai sus zisul părinte ieromonah egumenul chir Ioan şi oamenii săi să fie volnici a-şi lua din orice aţigănie mai sus zişii Aţigani ai sfintei mânăstiri.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i turbure sau să-i oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele, pentrucă acel om rău va păţi dela domnia mea.

Iar voi, care sunteţi globnici şi umblaţi de adunaţi dăjdile domniei mele dela mai sus zişii Aţigani, să vă feriţi de mai sus zişii Aţigani ai sfintei mânăstiri Tismana. Iar cine va încerca să turbure Aţiganiii sfintei mânăstiri pentru dăjdii sau pentru orice, iar mai sus zisul părinte ieromonah, egumenul chir Ioan, să fie volnic cu această carte a domniei mele să vă pedepsească. Şi nimeni să nu cuteze să-i turbure înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi în alt chip să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însuşi spusa domniei mele.

Am scris Oprea, Aprilie 17 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 666.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

189

<1560> Aprilie 18.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preafrumosului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mitropolii dela Târgovişte, ca să-i fie satul Aninoasa, care este lângă Târgovişte, cum a fost şi dinainte vreme, în zilele altor răposaţi domni care au fost înaintea noastră, pentrucă este veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mitropolii.

Pentru aceasta şi domnia mea am dat, ca să-i fie ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Bogdan mare logofăt şi Stanciul vistier şi Stau spătar şi Bărcan comis şi Ureche stolnic şi Balomir paharnic şi jupan Dobruş mare postelnic. Ispravnic Dobruş mare postelnic.

Am scris eu, Coresi grămătic, Aprilie 18 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 668.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1862.

Datat după divan.

1560 (7068) Aprilie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Tismana, hramul uspenia precuratei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, unde odihnesc moaștele celui întru sfinți, părintele nostru Nicodim cel sfințit și părintelui egumen Ioan și tuturor fraților ce trăiesc și petrec în sfântul loc, ca să le fie vama ce se chiamă Calafat; și hotarul să se știe: dela gura Jiului până la Izvoare. Și vama dela Vâlcani; și iarăși hotarele să li se știe: dela Olteț până la Poarta de Fier. Pentru că sunt vechi și drepte dedine vămi ale sfintei mânăstiri, deoarece au miluit toți răposatii domni din zilele lui Dan voevod până în zilele domniei mele. Și încă am văzut și am citit domnia mea și cărțile de mai înainte ale altor domni care au fost mai înainte de noi, că au dat și au întărit sfântului loc. Deasemenea și domnia mea am dat și am întărit sfintei mânăstiri, să fie fraților de hrană, iar domniei mele și tuturor celor mai înainte răposatii domni de veșnică pomenire.

De aceia dar, rog pe preadarnicul Dumnezeu și pe precurata sa maică și cinstita ei uspenie, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpân Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, să-l învețe sfântul duh și cinstita uspenie a născătoarei de Dumnezeu ca să miluiască și să întărească acest sfânt și dumnezeesc hram și să înnoiască și să întărească această carte a domniei mele, ca și pe el să-l miluiască și să-l întărească domnul Dumnezeu în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar cine va strica sau va batjocori această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l lovească și să-l batjocorească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică precurata născătoare de Dumnezeu la cumplita și nefățarnica judecată a lui Hristos și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să fie blestemat de cei 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Bârcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Coresi gramatic¹⁾, luna Aprilie 18 zile, în anul 7068 <1560>.
† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 669.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1912.

¹⁾ « slovpoložiteli » în orig.

1560 (7068) Aprilie 19.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Argeș, unde este hramul preacuratei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitii ei blagoveștenii, ca să le fie satul anume Domnești și pe unde s'au hotărnicit dinspre Slănic în zilele lui Basarab voevod, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mânăstiri. Pentru că a cumpărat acest mai sus zis sat răposatul Basarab voevod dela Văsiu din Stănțești, pentru 30.000 aspri.

Iar după aceia, au avut călugării pără cu Slănicenii, cu Drăghici și Mircea și Ivașco, înaintea răposatului Radul voevod dela Râmnic. Și au luat mai sus zișii oameni lege, 12 boieri, să jure că acest mai sus zis sat și hotarele cesunt așezate din zilele lui Basarab voevod nu sunt veche și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri. Iar ei nicicum n'au putut să jure, ci au rămas de lege. Astfel, domnia mea am cercetat vechile cărți ale sfintei mânăstiri de cumpărătură și hrisoavele și sulul răposatului Basarab voevod <scrise> cu mare blestem. Deci domnia mea n'am vrut să cad la călcarea poruncii și sub blestemul domniei lor de mai înainte, ci am dat domnia mea mai sus zisul sat sfintei mânăstiri, să-i fie de ocină și de ohabă, iar domniei mele și tuturor domnilor răposaiți de mai înainte, veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Stanciul vistier și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Mihail îndurerat până la moarte, Aprilie 19 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 670.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1912.

1560 (7068) Aprilie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie ocina ce se chiamă Ianca, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mânăstiri

Și după aceea, în zilele răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod au venit niște oameni dela Potel, de au mințit și au înșelat înaintea domniei lui că este ocină pustie și că au dat o dușegubină pentru mai sus zisa ocină. Iar după aceea, deasemenea au venit de au mințit și au înșelat și înaintea domniei mele că este mai sus zisa ocină pustie. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Intru aceasta, am aflat și am adevărit domnia mea că este mai sus zisa ocină de moștenire a sfintei mânăstiri dela Bistrița. Și au rămas oamenii dela Potel de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă pe această mai sus zisă ocină.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mânăstiri dela Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă ei și neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stanciul vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Albul, am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 20 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 671.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1844.

143

1560 (7068) Aprilie 25.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sorea cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocina din Brătășani dela Novac, fiul lui Danciul, jumătate de peste toată ocina și din câmp și din pădure și de pretutindeni, pentru că a cumpărat Sorea această ocină dela Novac. Și a vândut această ocină de bună voia lui, pentru 530 aspri gata și două vaci. Și a vândut cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos.

Și după aceasta, am dat domnia mea mai sus zisele, ca să-i fie ocină lui Sorea de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neartins, după spusa domniei mele.

Și martori punem înaintea domniei mele, boierii domniei mele: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan comis și Stan spătar și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul; scris în luna Aprilie 23 zile, în anul 7068 (1560).
† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXVI/57.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

144

1560 (7068) Aprilie 29, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul și Urs și Bucur și cu frații lor și Băncilă cu fiii săi și cu ceata sa și cu fiii lor, oricâți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Ticuceanii de Jos, partea bunicului lor Tetiu, toată, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și să se știe pe unde le sunt vechile semne și hotare: din hotarele Vezenilor până în hotarul Drăgușinilor și Grădiștea, toată vatra, din drumul ¹⁾ Mărmurelui până în Tecuci.

Și iarăși să le fie, lui Stanciul și lui Urs și lui Bucur, cu frații lor și cu ceata lor ocină în Ticuceanii de Jos, partea lui Manea jumătate, pentrucă au cumpărat-o dela Manea pentru un cal bun și pentru 1000 aspri; și vatra din sat iarăși jumătate.

Și după aceia, Stanciul și Urs și Bucur și Băncilă au avut pără înaintea răposatului părinte al domniei mele cu Manea și cu Micul și cu ceata lor. Și așa au părît Manea și Micul și ceata lor că au dat pe această mai sus zisă ocină la o dușegubină 40 de vaci. Și astfel, Manea și Micul și ceata lor au vrut să ia jumătate din ocina lui Stanciul și a lui Urs și a lui Bucur și a lui Băncilă. Și întru aceasta, domnia lui i-a judecat și a cercetat rândul, după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei sale. Și a dat domnia sa lui Manea și lui Micul și cetei lor lege, 6 boieri, să jure că au dat și au cheltuit acele vaci pe această mai sus zisă ocină. Iar ei nicidecum n'au putut să aducă boierii la zi și la soroc să jure, ci au rămas Manea și Micul de lege dinaintea răposatului părinte al domniei mele.

Și după aceia, Manea și Micul, ei n'au vrut să se lase, ci iarăși s'au părît înaintea răposatului părinte al domniei mele. Și iarăși au luat Manea și Micul și ceata lor lege, 12 boieri, să jure că nu au Stanciul și Urs și Bucur și cu frații lor și Băncilă cu fiii săi și cu ceata lor ocină, după cărțile vechi. Iar acei 12 boieri au cercetat după dreptate, cu sufletele lor. Și așa au lăsat acești 12 boieri, după cărțile vechi dinaintea părintelui domniei mele și înaintea domniei mele. Iarăși n'au putut să aducă Manea și Micul și ceata lor acești

¹⁾ * drumulu * așa în orig.

12 boieri să jure cu dânșii, ci au rămas Manea și Micul și ceata lor de lege dinaintea domniei mele, cum au rămas și dinaintea părintelui domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Urs și lui Bucur și cu frații lor și lui Băncilă cu fiii săi și cu ceata lor, ca să țină și să stăpânească după cărțile vechi și să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Bărcan spătar ¹⁾ și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul al lui Dobruș postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Dragomir din Bălaci, care am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 29 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 672.

Orig. slav. perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

145

1560 (7068) Aprilie 30.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătru voevod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Spahiului și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie în Hlemla din partea Cozmăi a treia parte și din câmpu și din apă și din pădure și du preste tot hotar, pentru că au cumpărat-o Spahiul din ²⁾ Cozma, drept 890 de aspri. Și au vândut Cozma de a sa bună voie.

Iar după aceia, Cozma, el de a sa bună voie, el s'au înfrățit cu Spahiul ca să fie doi frați. Iar cine dintre'inșii va vre să spargă aciastă frăție, acela să fie procler și anathimca de 318 părinți. Iar după aceia, au venit Spahiul na'nte domniei mele, de s'au amestecat și s'au înfrățit pre a lui soră și cu ai lor feciori, căți Dumnezeu îi va dărui, pre ale lui moșii, pre toate, ca să fie frați înprejuru cu surorile lui și cu ai ei fii, pentru că le-au amestecat și le-au înfrățit Spahiul pă ale lui surori de a sa bună voie.

Drept acia, am dat și domnia mea Spahiului și surorilor lui, ca să le fie lor moșie ohamnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimeni să fie clătitt, preste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Nedelco marele vornic și jupân Bogdan marele logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Balomir paharnic și Ureche stolnic. Și <ispravnic> Bogdan marele logofăt.

¹⁾ în loc de « comis ».

²⁾ în loc de « dela ».

Și am scris eu, Bade logofăt *din* București, în divan, Aprilie 30 zile, leat 7068 <1560>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățu, nr. 722, f. 365.
Trad. rom.

146

1560 (7068) Mai 14.

† Din mila lui dumnezeu, To Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vovod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezezeștii mânăstiri numită Argeș, unde este hranul preasfintei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și cinstitului părinte egumen, ieromonah Eftimie și tuturor fraților și călugărilor, care trăiesc în sfânta mai sus zisă mânăstirca aceasta, ca să le fie satele, anume Neacșul și Topana toate, cu tot hotarul, pentrucă le sunt vechi și drepte dedine, ocine și cumpărate încă de răposatul Basarab voevod dela Bădica voevod, însă mai înainte, când a fost Bădica boier și dela mama sa, pentru 14.000 aspri gata, toți turcești. Și încă s'au scris Bădica și mama sa la sfânta proscomidie, în sfântul pomelnic.

Și după aceia, au venit înaintea domniei mele Marco postelnic și Mihail șefar de au spus niște vorbe mincinoase către domnia mea și au cerut domnia mea aceste mai sus zise ocine și au zis că este loc pustiu, loc de jilște, fără oameni. Iar el n'a fost așa, ci au mințit și au înșelat pe domnia mea. Iar din vreme ce a aflat părintele egumenul Eftimie, el a venit și a căzut înaintea domniei mele și a spus domniei mele despre toate și a adus hrisovul răposatului Basarab voevod. Și am văzut și am citit domnia mea și am aflat că aceste mai sus zise sate și ocine sunt vechi și drepte averi ale sfintei mai sus zise mânăstiri și cumpărate de răposatul Basarab voevod. Astfel și domnia mea, întru aceasta, am scos pe Marco postelnic și pe Mihail șefar cu rea rușine dinaintea domniei mele, ca ei să nu aibă mai mult amestec peste mai sus scrisele ocine și sate.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mai sus zise mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

A scris Stroe, Mai 14 zile, în anul 7068 <1560>.

Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 674.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795.

1560 (7068) Mai 14.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstirii numită Argeș, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și cinstitului părinte egumen ieromonah Eftimie și tuturor fraților călugări, care trăiesc în acest mai sus zis sfânt loc, ca să le fie 3 mori din Pitești, ce sunt pe locul Izvoranilor, pentru că le sunt vechi și drepte și dedine, ocine și mori. Și să li se știe locul și hotarele dimprejurul morilor pe unde sunt: din Geamăna pe obrejie, până iarăși în gura Geamănei și de aici, printre iazuri, până în Brânzoaia și din Brânzoaia până la plopul ce este mai sus de mori și până în Geamăna.

Iar după aceea, părintele egumen Eftimie dela sfânta mănăstire ce este mai sus scrisă, el a venit înaintea domniei mele de s'a plâns de orășenii din Pitești că au luat ocina sfintei mănăstiri, ce este mai sus scrisă. Iar domnia mea întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că n'au orășenii din Pitești niciun amestec cu acest mai sus zis hotar și ocină a sfintei mănăstiri, ci sunt vechi și drepte ocine și mori ale sfintei mănăstiri din Argeș.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri din Argeș, ca să-i fie ocină și chabă, iar orășenii din Pitești mai mult amestec să nu aibă peste această mai sus zisă ocină, ci să fie mai sus zisei mănăstiri aceste mai sus zise mori și ocină, neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris, eu, Stroe, Mai 14 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 673.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1912.

<1560—1568> Mai 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor dela sfânta mănăstire numită Cotlomuz, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele și să apere brașiștea dela Giurgiu.

Și nimeni să nu îndrăznească a tăia sau să strice dinaintea acestei cărți a domniei mele, pentrucă acel om care va îndrăzni să taie sau să strice, acel om va păți rău dela domnia mea. Altfel să nu fie după, zisa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

A scris Ivan, în luna Mai 17 zile

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 675.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

149

1560 (7068) Iunie 1, București.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și singur stăpânitorul Io Petru voevod, fiul marelui Mircea voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și a Podunaviei. Am binevoit domnia mea cu cinstita și luminata inimă a domniei mele < să dau > acest hrisov al domniei mele întru tot cinstit, care < este > deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Tismana, celor care întru Hristos locuiesc în ea, părintele și egumenul Ion cu toți frații, ca să le fie satele anume: Bresnița și amândouă Varovnice cu toate hotarele și seliștea Târgoviștei și seliștea Prilepeț și seliștea Comanilor și seliștea dela Potoc și seliștea Jarcoviței și iarăși seliștea mică a Jarcoviței și seliștea Slatinei, pentrucă aceste toate sate și ocine sunt vechi și drepte ocine și dedine ale mai sus zisei mânăstiri. Și hotarul de jos să li se știe: pe drumul Cladovei și de aici pe Bresnița Seacă.

Și după aceia, au avut călugării pâra înaintea domniei mele pentru mai sus zisele sate și ocine cu Dragomir din Vodița și cu Cârstea și cu Pârful și cu ceata lor. Și astfel pârau acei mai sus numiți oameni, că sunt acele sate dedinele lor. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și < am dat >¹⁾ părintelui egumen lege 12 boieri. Și a adus pe acci 12 boieri înaintea domniei mele și au jurat cu sufletele lor că acele sate sunt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mânăstiri.

Încă și după aceia, iarăși au venit Dragomir și Pârful cu ceata lor înaintea domniei mele și au luat lege, 24 boieri, cu înșelăciune, oamenii și rudeniile lor, fără știrea călugărilor, de i-au adus și au jurat și au stricat legea călugărilor dela mai sus zisa sfânta mânăstire. Și astfel apoi, iar a venit însuși egumenul cu toți frații și cu mulțime și oameni buni și bătrâni dinspre acele sate și ocine ale sfintei mânăstiri și au adus vechile cărți și hrisoave dela domni ce au fost înainte, Dan voevod și strămoșul domniei mele, marele Mircea voevod și încă și hrisovul răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod. Și astfel

¹⁾ loc șters în orig.

toate acestea le-am cercetat și le-am cetit domnia mea și am văzut și am adevărit domnia mea că cu mare nedreptate impresuraseră acei 24 boieri și ocine și dedine ale sfintei mănăstiri, pentrucă în acele mai sus zise hrisoave ale vechilor domni, toți au mărturisit și cu mulțime de boieri și oameni bătrâni, că acele ocine și dedine sunt ale sfintei mănăstiri și cu mare și strașnic blestem au blestemat în acele hrisoave acei domni bătrâni, încât i-a fost groază și domniei mele de dumnezeu, să stric și să calc hrisoavele bătrânilor domni. Ci am dat domnia mea părintelui egumen dela Tismana, de a adus lege peste legea lui Dragomir și a lui Părvul și a cetei lor, 48 boieri bătrâni și buni. Și astfel au jurat și au mărturisit acei 48 boieri cu sufletele lor înaintea domniei mele, că Cârstea și Părvul și Dragomir cu cetele lor nu au niciun amestec asupra ocinelor sfintei mănăstiri, care sunt mai sus scrise. Iar Dragomir și Cârstea și Părvul cu cetele lor au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea acele ocine sfintei mănăstiri, să fie de folosință și de întărire, iar fraților de hrană și domniei mele de rugăciune, iar părinților <domniei mele de veșnică> pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele <pe cine îl va alege domnul dumnezeu a fi domn> al Țării <Românești> sau din rodul inimii domniei mele sau din rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va apăra și va înnoi <acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l> întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va apăra și nu va înnoi, ci va strica și va călca și va batjocori, <pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce> și să-l batjocorească în domnia lui și să-iucidă aci trupul, iar în veacul viitor sufletul lui și să-i fie potrivnică preasfânta născătoare de dumnezeu la judecata cea cumplită unde nu este fățarnicie și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru, Isus Hristos și au spus: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dobrușa mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și am scris eu, Badea gramatic, în cetatea de scaun București, luna Iunie, ziua 1, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 10.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu 4 traduceri rom. din 1837, 1846, 1913 și din sec. XX, fără dată.

1560 (7068) Iunie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Io Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vitan și cu fiii săi, ca să-i fie ocină în Bădeni, oricât se va alege partea lui, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină.

Și după aceea, a venit însuși Vitan înaintea domniei mele, de a înfrățit și a dat fratelui său Neagoe, însă frate de cruce, locul dela stână, în valea Lăstunilor, ca să-și facă stână unde îi place lui. Și încă iarăși a dat Vitan lui Neagoe un ogor, la Glod, arătură de două zile, însă de bună voie. Iar Neagoe, el a dat și a dăruit pe fratele său Vitan cu o vacă cu lapte și 150 aspri și încă iarăși 60 aspri în al doilea rând, însă de bună voie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe și lui Vitan, ce sunt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Și martori punem dregătorii domniei mele: jupan Burtea fost vornic și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și jupan Stan Grosul mare spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic Stepan mare portar.

Și eu, Bodinescul, am scris în București, luna Iunie 16 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Din jos de pecete se află scris, la o dată mai târzie>: « aspri 510, aspri 150, aspri 150, aspri 250, aspri 150, aspri 20, aspri 265, cal, vacă, stupi, porci¹⁾, 2 pâini, 2 găleți, 50 aspri <toată>²⁾ grădina, 150 aspri, jumătate moară, va da Neagoe să facă moară pe Dâmbovița. »

Arh. St. Buc., S. I., nr. 677.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

1560 (7068) Iunie 21, București.

În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și singur stăpânitorul Io Petru voevod, fiul marelui Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu,

¹⁾ « porci » în orig.

²⁾ loc erters în orig.

cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și Podunavia. Am binevoit domnia mea cu curata și luminata inimă a domniei mele și am dăruit domnia mea acest hrisov al domniei mele întru totul cinstit și preacinstit care este mai presus de toate cinstitele daruri, sfintei și dumnezeieștii mitropolii, care este biserica mare a domniei mele din Târgoviște, unde este brâmul înălțării domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie ocina și satul, ce se numește Aninoasa tot șicu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și cumpărată de răposatul Basarab voevod dela jupanița lui Milco și dela fiul lui și dela ginerile lui Milco ¹⁾ anume Nan, pentru 20.000 aspri.

Iar apoi, a avut pără părintele vlădica chir Efrem din acel sfânt lăcaș înaintea domniei mele cu Hamza Turcul și cu ceata lui pentru satul mai sus zis. Și așa pâra Hamza cu ceata sa că acel sat Aninoasa îi este dedină; iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și a luat Hamza și ceata lui lege, 24 boieri, dinaintea domniei mele să jure că le este satul Aninoasa dedină. Iar apoi, a adus Hamza și ceata lui 24 <boieri> dinaintea domniei mele. Deci, domnia mea iarăși am cercetat rândul acelui sat, împreună cu acei 24 boieri și am cetit domnia mea cărțile tuturor domnilor, care au fost înaintea domniei mele și am văzut și am aflat domnia mea că bunicul lui Hamza a pierdut satul Aninoasa cu rea hiclesie față de răposatul Vlad voevod Călugărul. Astfel la aceasta, Vlad voevod Călugărul a miluit cu acel sat pe boierul domniei lui, jupan Milco. Iar apoi, răposatul Basarab voevod a cumpărat acel sat dela jupanița lui Milco și dela fiul lui și dela ginerele lui, Nan, pentru banii sus ziși l-a dăruit sfintei mitropolii să-i fie de folosință și de întărire, iar domniei lui veșnică pomenire.

Și așa văzând acei 24 boieri cărțile tuturor celorlalți domni, dela Vlad voevod Călugărul până la domnia mea și au adevărit că bunicul lui Hamza a pierdut acel sat cu hiclesie față de Vlad voevod Călugărul, iar jupan Milco l-a dobândit cu slujbă dreaptă și credincioasă dela Vlad voevod Călugărul; iar răposatul Basarab voevod a cumpărat acel sat pentru sufletul său, dela jupanița lui Milco și dela fiul lui și dela ginerile lui, Nan, precum am spus domnia mea mai sus. De aceia, nu au putut să jure acei 24 boieri, ci au rămas Hamza și ceata lui de lege dinaintea domniei mele, ca să nu mai aibă amestec cu satul Aninoasa.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei și dumnezeieștii mânăstiri de hrană și de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine îl va alege domnul Dumnezeu domn al Țării Românești sau din copiii noștri sau din rudele noastre, ficcare dintre binecinstitorii creștini, care vor cinsti și vor înnoi acest hrisov al domniei

¹⁾ pasagiul « și dela ginerele lui Milco » adăugat cu aceeași cerneală de aceeași mână, peste un loc ras.

mele, pe acela domnul dumnezeu care este slăvit în treime și...¹⁾ și aci și în veacul viitor și să-i fie ajutătoare la strașnica judecată preacurata <născătoare de dumnezeu>¹⁾ și toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu. Iar cel ce nu va înnoi și nu va cinsti, ci va lăsa în pierire, să dea seama la strașnica zi a judecății.

Iată și martori punem domnia mea dregătorii domniei mele: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stoluic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și am învățat Ion logofăt. Și am scris eu, Badea gramatic, în cetatea București, luna Iunie 21 zile, în anul 7068 <1560>.

Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceți nr. 11.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

152

1560 (7068) Iunie 30, București.

Cu mila lui dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunu lui Mircei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele fetelor Stoicăi dvornicul, anume: Buica și Chera și Stoicăi și cu feciorii lor, câți dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Tomeni toți, cu tot hotarul, pentru că este a lor bătrână și dreaptă moșie și de haștină.

Iar după aceea, fetele Stoicăi, care sânt mai sus scrise, au avut pără înaintea domniei mele cu satul Borulenii pentru acel mai sus zis sat. Și așa pâră satul Borulenii ca să ia moșie în satul Tomeni. Iar domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiți boeri domniei mele și am dat domnia mea lege Borulenilor 24 să jure cum ca să ia moșie din sat dela Tomeni. Iar satul Borulenii nici într'un chip n'au putut ca să jure, ci au rămas satul Borulenii de lege din naintea domniei mele.

Pentru aceasta și domnia mea am dat fetelor Stoicăi, care sânt mai sus scrise, ca să le fie lor moșie ohabnică și lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Și hotarul lor să se știe: dela Magură pă drum până în piatra, supt vad, până în drum, de acolo iarăș pă drum, pă Buciumi, de acolo până în plop, apoi iarăș la Buciumu, de acolo preste Olt pă cursură până în Drumul Pietrișului, de acolo pe drum până în vadul Micovului, de acolo iarăș pă

¹⁾ loc rupt în orig.

drum până în piietriș, care le-au hotărît Stoica dvornicul, încă din zilele răposatului Basarab voevod.

Iată și mărturii punem domnia mea pe: jupan Nedelco mare dvornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Stanu spătar și Ureche stolnec și Balomir păharnic și Bărcan comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare dvornic.

Și eu, Badea gramatic, care am scris în scaunul cetății Bucureștii, Iunie 30 leat 7068 <1560>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 678.

Trad. rom. din 1843.

153

<1560—1567> Iulie 5.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Dobrușa, ca să-i fie satul anume Crivina toată și ocina unde se chimă Poiana Ciolanului pentru că sunt aceste ocine vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri. Însă Secară armaș a cotropit și a luat aceste ocine fără știrea domniei mele. Iar din vremea care am văzut domnia mea cartea răposatului Basarab voevod, iar domnia mea am adevărit că aceste mai sus zise ocine au fost dedine ale sfintei mănăstiri.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie această ocină de ocină și de ohabă, iar călugărilor de hrană și domniei mele <veșnică pomenire¹⁾>.

Și iarăși să fie volnici slugile călugărilor să-și adune Ațiganii, anume: Stoica cu fiii și Radul cu copiii săi și Dan cu copiii săi și Crăciun cu copiii săi, oriunde îi va afla în <țara>¹⁾ domniei mele, pentru că sunt dedina sfintei mănăstiri.

De aceia, nimeni să nu cuteze a-i împiedica sau a-i ține înaintea cărții domniei mele, căci acel om rău va păși. Altfel să nu fie după, spusa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

Eu Miroslav am scris, luna Iulie 5 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 679.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Nedelco mare vornic.

loc rupt în orig.

1560 (7068) Iulie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungroviahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mânăstiri numită Argeș, unde este hranul preasfintei și curatei și binecuvântatei fecioare Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocină din Valea Flămânzeștilor, în sus la biserica lui Stănilav și pe măgură la piatră și din măgură până în Cernați, unde se hotărâncește cu Costeștii și pe măgură, pe drum, până la crucea lui Basarab voevod și pe Valea lui Albul până în Valea Iașilor și din Valca Iașilor, pe vechile hotare, până în drumul Albeștilor și de aici, pe drumul Albeștilor, până în hotarul Albeștilor și iarăși din Valea Flămânzeștilor, dela podul lui Stănilav, pe Valea Seliștei, până în coada Birei și de aici pe culme, până la frasin și dela frasin la Stricatul până la Corbul; pentru că fi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, a avut părintele egumen și toți frații, care trăiesc în acest sfânt lăcaș, pără înaintea domniei mele cu orășenii din Argeș. Și așa au părît orășenii înaintea domniei mele că au avut și ei mai sus zisa ocină pe din două, însă le-a luat-o răposatul Basarab voevod și nu le-a plătit pentru această ocină nimic. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și am adevărit domnia mea că s'a întocmit răposatul Basarab voevod de bună voie cu orășenii din Argeș și le-a dat Basarab voevod orășenilor pentru mai sus zisa ocină ocina ce se chiamă partea Sasului cu Muscelul și așa s'au înțeles singuri. Deci domnia mea n'am vrut a strica întocmirea lui Basarab voevod. Încă din zilele răposatului Petrașco voevod au luat egumenul și cu frații hotarnic pe Mihnea părcălab, de au umblat cu 24 boieri și astfel au aflat și au adevărit și ei cu sufletele lor.

De aceia și domnia mea am dat mai sus zisa ocină, toată, pe semnele mai sus numite, dumnezeestii mânăstiri dela Argeș, ca să-i fie de ocină și de obabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Eu Miroslav am scris, luna Iulie 6 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 680.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, *ibid.*, Ep. Argeș II/6.

1560 (7068) Iulie 8, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele anume lui Mușa și socrului său Bolborea și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, să le fie ocină în Butiești, loc de casă, pentru că l-a cumpărat Mușa și socrul său Bolborea dela Stroe...¹⁾ pentru 225 aspri, să țină Mușa a treia parte. Și iarăși au cumpărat Mușa și Bolborea o grădină cu loc, dela Vladul, pentru 200 aspri gata și să fie Mușa peste jumătate. Și iarăși a cumpărat Bolborea ocina Piscul Rudei dela Vladul, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat Bolborea un ogor ce se chiamă Colnic, dela Ștefan, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat Bolborea dela Stroe un loc, pentru 60 aspri. Și iarăși a cumpărat Bolborea un ogor la Colnic, dela Neagu, pentru 115 aspri. Și iarăși a cumpărat Bolborea un ogor ce se chiamă Piscul Cerbului, dela Roșca, iar alt ogor la Gruă, pentru 145 aspri. Și iarăși a cumpărat Bolborea dela Vladul un ogor pentru 130 aspri. Și după aceea, au cumpărat Bolborea și Mușa aceste mai sus zise ocine cu asprii lor gata, cu știrea tuturor megiașilor, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Bolborea, ca să-i fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Balomir paharnic și Ureche stolnic și jupan Stanciul mare postelnic. Ispravnic Burtea fost mare vornic.

Scris în cetatea de scaun București, Iulie 8 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 681.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

156

<1560—1567> Iulie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragul din Bărcănești, ca să fie în pace și slobod pentru pâra pe care a avut-o cu Corlat, socru-său și cu nepotul său anume, iarăși Corlat, înaintea domniei mele, pentru o dușegubină pe care a plătit-o Corlat singur, pentru un om legat care a fugit din mâna lui Corlat, încă din zilele lui

¹⁾ loc rupt în orig.

Radul voevod. Și așa au părât ei pe Dragul înaintea domniei mele ca să plătească și Dragul, ginerele lui Corlat, din acca dușegubină, împreună cu ei. Iar Dragul așa s'a jehnit înaintea domniei mele: Când s'a luat acca dușegubină, în zilele lui răposatului Radul voevod, iar atunci, fiica lui Corlat, anume Neacșa, încă nu fusese luată de Dragul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Dragul, lege, dinaintea domniei mele, 6 oameni, boieri, ca să jure că atunci când s'a luat acca dușegubină mai sus spusă, fiica lui Corlat, anume Neacșa, nu era a lui Dragul. Și a jurat cu acești 6 boieri de două ori: întâi a jurat nepotul lui Corlat și apoi Corlat însuși cu bătrânii săi. Astfel, a rămas Corlat cu nepotul său, asemenea Corlat, dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Dragul, ginerele lui Corlat, ca să fie în pace și slobod pentru această pără și nimeni să nu îndrăznească și să încerce să-l turbure sau să-l supere înaintea acestei cărți a domniei mele, căci cel care va îndrăzni să-l turbure înaintea acestei cărți a domniei mele, acela om va primi mare rușine dela domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Hristodor scriitor, luna Iulie 9 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Aead. R.P.R., CXCVI/166.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, distrusă.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Nedelco mare vornic.

157

<1560—1567> Iulie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Varlam care este în sfânta mănăstire numită Vișina, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și țină ocina cu hotarul și averile sfintei mănăstiri pe unde le-a hotărnicit răposatul Basarab voevod.

Și nimeni să nu îndrăznească să turbure sau să oprească înaintea acestor cărți a domniei mele, pentru că acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Stoica, luna Iulie 18 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 682.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

1560 (7068) <August 7>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri <de la Argeș¹⁾ unde este hramul sfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria <și cinstitei ei uspenii>¹⁾, ca să-i fie sfintei mânăstiri Albeștii toți și Dobroțeii toți și Idomireștii toți și . . .¹⁾ oști toți și cu toate hotarele, pentru că sunt vechi și drepte ocine și dedine al sfintei mânăstiri, <dăruite>¹⁾ de răposatul Basarab voevod. Dar au fost cotropite de Buica din Cepturoae și de Radul logofăt din Drăgoești. Iar la acestea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că a schimbat răposatul Basarab voevod cu Dumitru, bărbatul Buicăi, de a dat Basarab voevod Grecii de peste Olt și Grădiștea de lângă Câmpulung. Și am văzut domnia mea și cărțile și sulul de întocmire al răposatului Basarab voevod. De aceia, nici domnia mea nu vreau să stric întocmirea lui Basarab voevod, nici să stric pomana lui, ca să nu între domnia mea sub blestemul pe care l-a lăsat Basarab voevod cu dreptcredincioșii patriarhi și vlădici.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și tuturor fraților care trăiesc în acest sfânt loc, ca să-i fie sfintei mânăstiri toate aceste sate și ocine de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Vladul, în luna <August 7> zile și de la Adam până acum, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 678.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1912.

Data după o însemnare de pe verso.

<1560 August 7, București>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această po-

¹⁾ loc rupt în orig.

runcă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mânăstiri numită Argeș, unde este hramul sfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mânăstiri satul care se numește Flămânzeștii tot, cu tot hotarul, pe unde sunt așezate vechile semne și hotare, întocmite de răposatul Basarab voevod, pentru că sunt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mânăstiri din agoniseala lui Basarab voevod.

Iar întru accasta, sfânta mânăstire și părintele egumen Onofrei au avut pără cu orășenii din curtea de Argeș. Și așa au părît orășenii din Curtea de Argeș înaintea domniei mele și au voit să strice semnele și hotarele sfintei mânăstiri ca ocina și hotarul Flămânzeștilor să fie împreună cu ocina orășenilor. Iar la acestea domnia mea am judecat și am cercetat și am adevărit domnia mea, după dreptate și după lege, cu toți cinștiții dregători domniei mele. Și am văzut și am citit domnia mea și cărțile și sulul răposatului Basarab voevod pentru întocmirea ocinelor și averilor, agonisita sfintei mânăstiri care este mai sus zisă dela Basarab voevod <și> cum au schimbat orășenii de bună voia lor. De aceia și domnia mea n'am vrut să intru <în blestem. . . hotarul> ¹⁾ mânăstirii care l-a așezat și l-a dăruit Basarab voevod cu cinștiții dregători, în scrisoarea lui Basarab voevod.

De aceia și domnia mea am lăsat și am dat domnia mea sfintei mânăstiri și tuturor fraților care trăiesc în acel sfânt loc, iar orășenii să se ferească de ocinele sfintei mânăstiri. Și au rămas orășenii de lege înaintea domniei mele, ca Flămânzeștii cu <tot hotarul> ¹⁾ să fie ocine și ohabe ale sfintei mânăstiri mai sus zise și să fie neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori <am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt> ¹⁾ și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stobnic și <Balomir paharnic și Stanciul Dobruș> ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Vladul, în minunata cetate București, <luna August 7 zile în anul 7068 <1560> ¹⁾>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 683.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, după care s'au făcut completările.

160

1560 (7068) August 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt în orig.

a domniei mele slugii domniei mele, lui Dragomir logofăt și soției lui, Ivana și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Degerați a patra parte, de peste tot hotarul și din vecini și din vie, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină. Dar a ținut-o Stanciul din Mihăești în zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voevod. Iar acum, în zilele domniei mele, din vremea în care Stanciul a văzut și a adevrit că este dedină și de zestre a lui Dragomir și a soției lui, Ivana, dela mama ei Anca, el le-a dat-o, ca să-și țină dedina lor.

De aceia și domnia mea i-am dat și am miluit pe sluga domniei mele Dragomir logofăt și pe soția lui, Ivana, cu dedina lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Barcan comis și Ianiu vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris Albul în cetatea de scaun București, luna August 9 zile, în anul .7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 684.

Orig. slav, hârtie, pecetea plicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852.

161

<1560—1564> August 14.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, ca să fie volnic părintele egumen Ioan să țină cu această carte a domniei mele vama dela Vâlcău, cum au ținut-o și mai înainte de aceste vremuri.

Și voi schilerilor care veți fi, să vă feriți de vama sfintei mănăstiri, ca mai mult să nu-i turburați. Și ce veți fi luat din vama sfintei mănăstiri, să le întoarceți tot până la un fir de păr din cap, pentrucă rea rușine veți avea dela domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris Stanciul, August 14 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 685.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Bogdan mare logofăt.

<1560—1567> August 29.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Dan din Turceni, ca să fie în pace, slobod pentru pâra pe care a avut-o cu un om, anume Drăghici din sat, fiindcă atunci când au umblat Roșca și Arsenie răbojari în județul Gorju, iar Drăghici a făcut socoteala satului și a pus Drăghici pe Dan la trei biruri, iar pe niște oameni din sat, el a i-a pus ca săraci, iar ei nu erau săraci ci erau cu averi. Iar după aceia răbojarul, el a luat un runc al lui Drăghici pentru acei oameni, pe care i-a făcut săraci.

Iar după aceia, Drăghici a mințit pe domnia mea, de a făcut o carte a domniei mele, ca să-și întoarcă acel runc dela Dan. Iar Dan a stat de față înaintea domniei mele. Și astfel i-am judecat domnia mea, ca să fie luat acel runc dela Drăghici.

Iar după aceia, Drăghici tot nu a vrut să se lase, ci din nou s'a pârît înaintea domniei mele și a doua oară. Dar iarăși a rămas Drăghici de lege înaintea domniei mele și a doua oară.

De aceia, Dan să fie slobod și în pace și nimeni să nu îndrăznească a-l turbura înaintea acestei cărți a domniei mele, pentrucă acel om rău va păți. Și Dan să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și ia înapoi doi boi și o vacă cu vițel dela Drăghici.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris, Nan, luna August 29 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 686.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr, după Nedelco mare vornic.

1560 (7068) August 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea fiicelor lui Brătoe din Albești, anume: Boba și Stana și Dobra și Sora, ca să le fie ocină în Albești, toată partea lui Brătoe de peste tot, din câmp și din sat și din deal și din apă, pentrucă a dat Brătoe acelor numite femei, care sunt mai sus zise de bună voia sa.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Dobruș postelnic și Stepan portar și Ureche stolnic și Barcan comis și Balomir paharnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Scris în cetatea București, luna August 30 zile, în anul 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 687.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1906, cealaltă nedată.

164

<1560—1567> Septembrie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Tismana, ca să fie în pace și slobodă pentru pâra pe care a avut-o cu Suhodelenii pentru un drum pe care l-au făcut sătenii Suhodeleni pe ocina sfintei mănăstiri la plai. Pentrucă au jurat Suhodeleni cu 12 boieri înaintea lui Arsenie ban, că nu au deschis ei acel drum. Iar călugării au jurat cu 24 de boieri, tot înaintea lui Arsenie ban. Și au rămas Suhodelenii de lege înaintea lui Arsenie ban.

De aceia, am dat și domnia mea călugărilor ca să fie în pace pentru acea pâra și Suhodelenii să închidă drumul acela, să fie închis și să nu treacă răufăcătorii și hoții pe acel drum, pe unde nu este scala domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în Septembrie 3 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 689.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1912.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

165

<1560—1567> Septembrie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, ca să fie volnici călugării să țină două sălașe de Ațigani, anume Badea și Parniia, care sunt de moștenire ai sfintei mănăstiri, însă dacă vor fi de moștenire a sfintei mănăstiri. Iar dacă

nu vor fi de moștenire, iar voi călugărilor, să vă feriți de acei Ațigani, ca să-ți țină cei pe care i-am miluit domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa mamei domniei mele.

Scris Septembrie 4 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 690.

Orig. slav, hârtie, perete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1796.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

166

1560 (7069) Septembrie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul uspenia preasfintei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, părintelui egumen Ilarion și tuturor fraților care trăiesc întru Hristos într'acel sfânt loc, ca să le fie ocină pe ocina satului Potel, unde se numește Poiana lui Iane, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, a avut părintele egumen Ilarion pără înaintea domniei mele cu niște vecini ai lui dela Potel, anume Boica cu ceata lui. Și așa au pârît Boica cu ceata lui, ca să țină ei acea ocină dela Poiana lui Iane, pentru că în zilele răposatului Pătrașcu voevod au dat trei dușegubine. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că în zilele lui Petrașco voevod, Boica cu ceata sa, încă și cu alți vecini dela Potel, au fost paznici ¹⁾ la marginea dinspre Dunăre, ca să nu treacă pribegii sau alți răufăcători. Iar întru aceasta, Boica cu ceata lui și cu alți vecini nu au păzit, ci au trecut 3 pribegi prin acel loc. De aceia, Pătrașco voevod a luat dela ei trei dușegubine. Deci, pentru aceasta, am socotit domnia mea că nu are vină ocina sfintei mănăstiri, ci au vină oamenii mai sus ziși, că n'au păzit granița după vechea lege. Și astfel, au rămas Boica și cu ceata lui de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă pe acea ocină dela Potel care se numește Poiana lui Iane, a sfintei mănăstiri.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri dela Bistrița și părintelui egumen Ilarion și tuturor fraților care trăiesc în acel sfânt loc, ca mai sus numita ocină să le fie de ocină și de folosință și de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

¹⁾ «pazniți» în orig.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Eu Miroslov am scris, în luna Septembrie 4 zile, în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 691

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1844.

167

1560 (7069) Septembrie 15, Bucuroști.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlăbiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri numită Argeș, unde este hramul cinstitei uspenii a preasfintei noastre stăpâne, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină Flămânzeștii toți și cu toate vechile hotare, anume: dela podul lui Stănilav până la piatră și dela piatră până la biserica lui Stănilav și dela biserică până la piatra din mlaștine și dela acea piatră până la piatra din măgură și dela măgură până la Cernați, unde se mărginește cu satul Costeștii și de aci peste pisc până la crucea lui Basarab voevod și dela cruce până în valea lui Albu; și de aci pe vale, până în Valea Iașilor și din Valea Iașilor peste câmp, până în drumul Albeștilor și de aci tot pe drum, până în hotarul Albeștilor. Și iarăși dela podul lui Stănilav, peste râu, la seliște și dela seliște până în dealul Cornețului și de <aci> până la frasin și dela frasin până la Stricatul și dela Stricatul până la Corbul și dela Corbul până la dealul Plopului, unde se hotărniceste cu Tigvenii, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, călugării din sfânta mânăstire mai sus zisă au avut pără înaintea domniei mele cu orășenii din orașul domniei mele, din Argeș. Și așa au părut orășenii înaintea domniei mele că i-au cotropit călugării și că au și ei ocină devălmășie cu călugării.

Intru aceasta, domnia mea i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea călugărilor 24 de boieri și ispravnic pe credinciosul dregător al domniei mele, jupan Milco pârcălab al cetății Poenari. . . ¹⁾ și să umble și să aleagă cu sufletele lor. . . ¹⁾ hotarul. <Iar acei >¹⁾ 24 de boieri <au jurat >¹⁾ înaintea domniei mele <cu >¹⁾ Milco pârcălab și astfel au <hotărnicit >¹⁾ ocina și dedina mai sus zisei sfinte mânăstiri, după hotarele mai sus

¹⁾ loc rupt în orig.

zise. Iar orășenii să nu aibă niciun amestec la mai sus zisa ocină. Și au rămas orășenii de lege dinaintea domniei mele <și dinaintea >¹⁾ tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, după cum au rămas de lege și dinaintea răposatului Radul voevod care a pierit la Râmnic și înaintea răposatului Petrascu voevod, tot astfel au rămas de lege și înaintea domniei mele.

De aceia și domnia mea am dat toată ocina mai sus zisă după hotarele cele vechi mai sus zise sfintei și dumnezeștii mânăstiri mai sus zise dela Argeș, ca să-i fie ocină și ohabă și de nimeni neclintit, în veci, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan cel Gros spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Balomir paharnic și Ureche stolnic și Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea de față numită București, luna Septembrie 15 zile, crugul soarelui 13, ipacta 2, crugul lunii 1, temelia 4, indictionul 5, numărul de aur 4, în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domu.

Argh. St. Buc., S. I., nr.693.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1914.

168

1560 (7069) Octombrie, București.

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Petru voivoda și domn a toată Țara Rumânească, feciorul preabunului Mircei voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele a toate sfânt și dumnezeesc curății hram și lăcași sfânti, de viață începătoare și de viață făcătoare și nedespărțitei troițe, mânăstirii ce se chiamă Cozia, pre care au rădicat luminatul răposat stremoșul părintelui domniei mele, Mircei voivod cel răposat creștin, Mircea voivod cel Bătrân, cinstitului părintelui igumănului și năstavnicului sfintei mânăstiri chir Mathei și cu toți frați carii întru Hristos viețuiesc întru acel sfânt loc și sobor de obște, ca să le fie satul pre nume Cărăreni toți și Lumineni toți și moșia Papii lângă Floci, pentru că o au cumpărat călăgării dela Papa.

Și iarăși să le fie Ior balta dela Săpatul până în gura Ialomitei, cu toată balta și iazurile, câte să varsă în el din Dunăre de dau până în grind și pârșările ce vor fi de carul cu pește au de butie cu vin, au fiecă s'ar vinde pre ocină au pre balta sfintei mânăstiri sau de vor fi stupi au vii au grădini sau pometuri, iar ei să-și plătească pârșarul și vama și vinericiul și toate dăjdiile ce s'ar cuveni

¹⁾ loc rupt în orig.

otacina sfintei mănăstiri. Și iar, câte vasă vor vrea să vie pă Dunăre și vor vrea să ia după ocina sfintei mănăstiri și aceia să plătească pârparul călugărilor, de pe o butie câte un pârpar, căci acestea toate ce-s mai sus zise sate și ocine și bălți sânt bătrâne și drepte moșii ale sfintei mănăstiri, încă dela bătrânul răposatul Mircea voivod. Și am văzut domnia mea cărțile tuturor pravoslavnicilor domni ce au fost mai înainte de domnia mea.

Pentru aceia, am adevărat domnia mea cum că sânt ocine moșii ale sfintei mănăstiri...¹⁾ și am înnoit domnia mea...¹⁾ cum aceste ocine mai sus zise, sate și bălți, sfintii mănăstiri...¹⁾ moșii obabnice și celor ce vor petrece într'ansa dumnezeștilor călugări, întru ajutori, întru hrană, iar domnii mele și părinților domnii mele în veci pomenire. Și de cătră nimeni neclătit, preste zisa domnii mele.

Însă și mărturie pus-am domnia mea, boiarii domnii mele: pe jupan Neagoe marele ban al Craiovei și jupan Nedelcu marele dvoinic și jupan Bogdan, marele logofăt și Stan marele spătar, Burcan²⁾ marele comis, Iane marele vistier, Ureche stolnicul, Balomir paharnicul și Stanciu postelnicul. Și ispravnic Bogdan marele logofăt.

Și este scris de Vladul, la scaun în București, Octomvrie, văleat 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., S. I. nr. 699
Copie rom.

169

<1560—1567> Octombrie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul sfintei uspenii a preasfintei noastre stăpâne, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să pescuiască în balta dela satul Potel, dar în părțile mănăstirii, dela coada Măminei până la vârful Bălții Albe, oricât se va alege partea mănăstirii mai sus zisă, pentru că am dat și am miluit și domnia mea, ca să pescuiască și să țină, după cum au miluit și bătrânii domni, deasemeni să fie și în zilele domniei mele miluiți și de domnia mea.

De aceia și voi, stolnici, care sunteți aci pe baltă, iar voi să căutați să-i lăsați în pace și mai mult să nu se plângă de voi. Și nimeni să nu îndrăznească să turbure înaintea acestei cărți a domniei mele, pentru că acel om rău va păți dela domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc alb în text

²⁾ în loc de «Bărcan».

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Nicola, luna Octombrie 6 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 694.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1832.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

170

1560 (7069) Octombrie 10, București.

Cu mila lui dumnezeu, Ionu Pătru voivod și domnu. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele acestoru oroșani dinu orașu domniei mele dinu Gherghiță, ca să fie vol[ă]nici cu aciastă carte a domniei mele, ca să-și ție moșia dinu toate părțile împrejurul orașului cum au ținutu de demultu dinu zilele bătrânilor domni, pă hotarâle cele bătrâne, pentrucă au fostu aciastă mai susu zisă moșie bătrână și dreaptă moșie și de baștină a Gherghicenilor.

Iar după aceia, Gherghiceni dinu orașu domniei mele dinu Gherghiță: întâi, județu, anume Gherghe și cu 12 pângari, anume: Nigu a lu Tudor și Tudor și Stoica al lu Ilie și Stoica Târșoreanu și fiul lui Botinu, Negru și Istrate și Mihni a lu Calciului și Ștefanu a lu Calciului și Calciulu Roșu și Linu Gociu și Stanciu și Stoica și Ivașco, ei au avutu împresurare și pâră cu satu Melești pentru moșia oroșanilor de către Melești. Și așa pâra Melești pentru ca să le dea Gherghiceni moșie dinu moșia oroșanilor, ca să aibă Melești pășunc de dobitoce dinu moșia oroșului. Deci, domnia mea amu cercetatu și amu judecatu, după dreptate și după lege și am cititu domnia mea carti răposatului Vintilă vodă și am adeveritu domnia mea cumu că hotarul Gherghicenilor de cătră Melești este apa Cricovului și până în mo<a>ra Rada. Dreptu aceia, amu datu domnia mea Gherghicenilor, ca să-i ție moșia până în hotarâle cele bătrâne, până în apa Cricovului și au rămas Melești de lege dinu naintea domniei mele.

Pentru aceia, să fie vol[ă]nici Gherghiceni, ca să-și ție moșia toată. Ci, voi, satu Mielești, să vă feriți de Gherghiceni, ca să nu să mai plângă Gherghiceni, cum că vă pașteți vitele voastre pă moșia Gherghicenilor la câmpu, că nu aveți niciun amestec. Că bine știți că rău veți păți. Intr'altu chipu să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Vălcu celu bătrănu, am scrisu în București, în luna lui Octombrie 10, leatu 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 695.

Trad. rom. din sec. XIX.

1560 (7069) Octombrie 14, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Ion logofăt și fiilor lui, câți îi va da Dumnezeu ca să-i fie ocină în Băldești, unde se numește Comarici, din funia lui Tătulea jumătate, de peste tot hotarul și din câmp și din seliștea de sat și de peste tot jumătate, pentru că a cumpărat-o Ion logofăt dela Badiul, fiul lui Hânsea, pentru 1500 aspri.

Și iar să-i fie lui Ion logofăt ocină în satul Comariciu, jumătate din partea lui Badiul, fiul lui Hânsea. Deasemenea să aibă și Badiul din seliștea satului, din Comăriciu, jumătate din partea lui Ion logofăt, pentru că s'au înfrățit dinaintea domniei mele, ca să fie doi frați nedespărțiți peste seliștele mai sus zise.

De aceia, le-am dat și domnia mea, lui Ion logofăt și lui Badiul, ca aceste ocine mai sus zise < să le fie > de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Vladul, am scris în cetatea București, luna Octombrie 14 zile și dela Adam în anul 7069 < 1560 >.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 696.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

1560 (7069) Octombrie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, unde este hramul preasfintei noastre stăpâne, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocina Topana și seliștea care se numește Drumenic, toată, cu tot hotarul, pentru că sunt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri, cumpărate din agonisita răposatului Basarab voevod, pentru 14.000 aspri. Și după aceia, părintele egumen Dac a dat pentru aceste ocine mai sus numite 1000 aspri.

Și după aceea, sfânta mănăstire și părintele egumen Unofrie a avut pără cu Mihai șifariu și cu Marco postelnic. Și așa au părît Marco și Mihai înaintea domniei mele, că această seliște mai sus numită, Drumenic, este ocină prădalică și cotropită de sfânta mănăstire dela Argeș. Iar domnia mea, la acestea, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Mihai șifariu și lui Marco postelnic 12 boieri din sus și din jos și hotarnic pe Vladul postelnic, ca să umble și să jure pe sufletele lor că această ocină care se numește Drumenic e prădalică și că a fost cotropită de sfânta mănăstire. Deci, din vremea când au venit Mihai șifar și Marco postelnic cu hotarnicul, mai sus numitul Vladul, la acea ocină și la acei 12 boieri, în niciun chip nu au putut să jure acei 12 boieri pe sufletele lor, ca să dea acea ocină mai sus numită, Drumenic, să fie ocină prădalică, ci au dat și au întocmit acei 12 boieri, ca să fie ocina sfintei mănăstiri, după cum a fost și în vremea de mai înainte. De aceea, au rămas Mihai și Marco de lege înaintea domniei mele.

Iar domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină și ohabă și fraților de hrană și de întărire, neatins, după spusa domniei mele.

Și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Stanciul postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Vladul, am scris, Octombrie 17 zile, în anul 7069 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 697.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1912.

173

1560 (7068) Octombrie 18, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Tatomir scriitorul și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Măicănești, jumătate din sat, partea socrului său Manea al lui Tarcea, însă să țină Tatomir din această ocină trei părți, iar Neagoe cu frații săi să țină o parte; pentrucă le-a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Și apoi Tatomir și Neagoe au avut pără înaintea domniei mele cu Goleț și cu ceata lui. Și așa a părît Goleț și ceata lui că această ocină este dedina lui și dată de unchiul său Șerban. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și

am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni, care au fost mai înainte de noi, de moștenire ale socrului său Manea al lui Tarcea. Și am dat domnia mea lui Tatomir și lui Neagoe lege, 12 boieri, să jure că este această ocină dedina lor. Și au căutat acești boieri și au aflat cu sufletele lor că este ocina lor, dedină și dată încă de Șerban, bunicul Zlociei. Și astfel au jurat înaintea domniei mele. Și a rămas Goleț de lege dinaintea domniei mele.

Și apoi Goleț și cu frații săi și cu ceata lui, nici așa nu s'au lăsat, ci au luat lege peste legea lui Tatomir și a lui Neagoe, 24 boieri și din vremea ce au luat pe acei 24 boieri, ei au închinat această ocină lui Stanciul mare postelnic. Iar acești 24 boieri n'au dat nicicum cu sufletele lor din această ocină mai sus zisă lui Goleț și cetei lui. Astfel, iarăși a rămas Goleț și ceata lui de două ori de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Tatomir scriitorul și soției sale Dobra și lui Neagoe, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și jupan Stanciul al lui Dobrușa mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Șain, în cetatea de scaun București, luna Octombrie 18 zile, dela Adam până în acum, ani curgători 7068 <1560>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCXCVII/15.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Anul e socotit dela 1 Ianuarie, căci divanul e cel din 1560.

174

<1560—1567> Octombrie 24.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen ieromonah Ioan și tuturor călugărilor dela sfânta mănăstire numită Tismana, unde este hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi pentru pâra ce au avut cu satul Suhodelenii pentru un drum ce au făcut pe ocina mănăstirii, de și-au adus niște cai de furat pe acel drum. Deci, i-au prădat pe Suhodeleni, iar Suhodelenii ei au luat lege înaintea lui Arsenie ban, 12 boieri, de au jurat că n'au făcut ei acel drum.

Iar după aceia, părintele egumen și călugării, ei au luat lege peste lege, 24 boieri, iarăși înaintea lui Arsenie ban și au jurat cu ei că aceia au făcut acel drum fără știrea călugărilor și s'au hrănit pe acel drum. Și au rămas satul Suhodelenii de lege dinaintea lui Arsenie banul.

Iar apoi, satul Suhodelenii n'au vrut să lase sfânta mânăstire și pe călugări în pace, ci i-au sorocit înaintea domniei mele, dar ei la zi și la soroc n'au venit. Astfel, de asemenea a rămas satul Suhodelenii de lege și dinaintea domniei mele, ca să fie prădați cum i-au prădat.

De aceia, să fie părintele egumen și călugării în pace și slobozi și nimeni să nu îndrăznească a-i turbura înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stoica Tăuraș, Octombrie 24 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 657.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1912.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Nedelco mare vornic.

175

1560 (7069) Noiembrie 22.

Din mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tudor și lui Bălan cu frații lor și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Valca Popii. Și semnele să li se știe: pe Valca Popii în jos, până la Valea lui Dobrotă și pe Valea lui Dobrotă în jos și dela Titeștii Banului pe Izvorul Lidei în jos și până la Colnicul lui Tretie, pentru că le es e veche și dreptă ocină și dedină. Dar a fost cotropită acea mai sus zisă ocină de Iuga și de Neagoe și de Mușat și de ceata lor, de au luat până la Colnicul lui Tretie. Și încă au vândut aceea mai sus zisă ocină, Iuga și Neagoe și Mușat cu ceata lor altor oameni.

Iar după aceia, Tudor și Bălan și frații săi, ei au avut pără în fața domniei mele cu acei mai sus ziși oameni, anume Iuga și Mușat și Neagoe și cu ceata lor și așa au părît Tudor și Bălan cu frații lor că le-a fost cotropită acea mai sus zisă ocină până la Colnicul lui Tretie de Iuga și Mușat și Neagoe cu ceata lor. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Iuga și lui Mușat și lui Neagoe cu ceata lor lege, 22 boieri, să jure că nu au cotropit acea mai sus zisă ocină ci că este dedina lor. Dar ei nu au putut să jure nicidcum, ci au rămas de lege Iuga și Mușat și Neagoe cu ceata lor înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Tudor și lui Bălan cu frații lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Bărcan comis și Stan spătar și Balomir paharnic și Ureche stolnic și Ivancea mare postelnic. Și ispravnic Nedelco mare vornic.

Scris în luna Noembrie 22 zile, anul 7069 <1560>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 46.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.; altă trad. rom. din 1859, ibid., S. I., nr. 700.

176

1560 (7069) Decembrie 9.

Hrisov răposatului Pătru voevod, feciorul Mircii voevodu, ce au dat Stoicăi și Părvu ul și lui Stan și Dragomir și Vladului să fie moșăie în Bătiești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fecioru Mircii voevodu. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele Sto căi și Părvului și lui Stanu și lui Dragomir și Vladului și cu feciorii lor, căți Dumnezeu le-au dăruit, ca să fie lor ocină în Bătiești din partea unchi-său Părvului jumătate, pentru că le-au fost dat lor unchi-său Părvul la moartea lui, iar ceialtă jumătate, ei au cumpărat-o dela fata Părvului, dela Mariia, drept aspri 650.

Iar după aceia, au avutu acești mai sus ziși oameni păra înaintea domnii mele cu Mariia. Și așa părăndu Mariia cum că nu le-au dat lor unchiu-său Părvul la moartea lui nicio ocină. Iar domnia mea am cântat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toții cinstiții boerii domnii mele și am dat domnia mea Stoicăi și fraților lui lege, 12 hoieri, ca să jure cum că le-au dat lor unchi-său Părvul ocina la moartea lui. Și așa pre dănșii i-au adus înaintea domnii mele, de au juratu și au mărturisit cum că le-au datu lor Părvul ocină. Și au rămas Mariia de lege.

Drept aciasta, am datu domnia mea, ca să le fie lor moșie ohabnică și de nimenea neclătită sau băntuială să nu aibă, peste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco marele dvornicu și jupan Bogdan marele log. și Iane vistierul și Stanu spătar și Ureche stolnicul și Bărcanul comisul și Balami ¹⁾ paharnic și Velcea ²⁾ marele post. Și ispravnicu Nedelco marele dvornicu.

Și s'au scris la Dichemvrie 9, leat 7060 <1560>.

Arh. St. Buc., M-rea Țigănești, IX/1, f. 1.

Trad. rom.

¹⁾ în loc de « Balomir »

²⁾ în loc de « Ivancea »

1561 (7069) Mai 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Marea și Oprea și Cânda și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Budeșteni și în Dobroești partea lui Țilin toată, oricât se va alege și din sat și din câmp și din vie și din mori și din pădure. Și iar Așigani, oricâți a avut Țilin.

Și iar să le fie în Crângureni ocină și în Bunești și în Gurguiății partea lui Marea toată și Așigani, anume Ursilă cu Așiganca sa, pentru că aceste mai sus numite ocine și Așigani și vii au fost ale lui Marea și Oprea și Cândea vechi și drepte ocine și dedine.

Apoi, a venit Marea înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe frații săi vitregi, anume Oprea și Cânda peste partea lui de ocină din Bunești și din Gurguiății și peste Așigani. Iar Oprea și Cânda au așezat și au înfrățit pe fratele lor vitreg, Marea, peste partea lor de ocină din Budeșteni și din Dobroești și peste Așigani și peste vii și peste mori și peste toate averile, ca să fie Marea și Oprea și Cânda peste aceste averi mai sus scrise, peste toate și peste ocina lui Vlăicului din Crângureni, ca să fie Marea și Oprea și Cânda trei frați nedespărțiți în veci.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie aceste ocine mai sus zise și averi de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor în veci. Și dacă eniva dintre ei i s'ar întâmpla mai înainte moarte iar la ei pradălica să nu fie, ei să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după <spusa> domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan cel Gros spătar și Dumitru Ureche stolnic și Balomir paharnic și Bărcan comis și Ivancea postelnic. Ispravnic Ștefan mare portar.

Și eu, Vâlcu cel bătrân, care am scris în București, luna Mai 9 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 701.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1744.

1561 (7069) Mai 22.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Urseni

din partea lui Bălan și din partea lui Frigură jumătate, de peste toată ocina, oricât se va alege, pentru că a cumpărat-o Neagoe dela Bălan și dela Frigură, pentru 375 aspri gata.

Iar după aceea, Neagoe, el a avut pâră înaintea domniei mele cu fratele său Cârlig Orbul. Și așa pâră Cârlig Orbul înaintea domniei mele că fratele său Neagoe nu a cumpărat împreună cu Cârligul Orbul această ocină mai sus zisă nici nu a fost prădat pentru dânsul, când a fost Cârlig Orbul pribeag. Iar domnia mea, la aceasta, am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Cârlig Orbul lege, 12 boeri; iar ei nici cum nu au putut să jure înaintea domniei mele, ci a rămas Cârlig Orbul de lege dinaintea domniei mele. Iar apoi, să se știe câtă pagubă și pradă a avut Neagoe pentru fratele său Cârlig Orbul, când s'a ridicat Dragodan voevod la Spinișor, el i-a luat 650 aspri gata și 60 de oi. Și iarăși în zilele lui Vintilă voevod, el i-a luat 400 de oi, din toate averile și din casă și din afară.

Iar apoi, Radul logofăt, el a miluit pe Cârlig Orbul cu un sat și cu un sălaş de Ațigani. Iar când s'a despărțit Neagoe de fratele său Cârlig, el nu i-a dat nimic. Iar după aceea, iarăși a fost Cârlig Orbul pribeag cu Șerban banul; astfel, a prădat pe fratele său Neagoe de i-a luat, în zilele lui Radul voevod Călugărul, 200 de oi și 50 de porci și 20 de vaci și 200 clăi de grâu și 7 covoare și 2 dulămi și toate averile și din casă și din afară.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe această ocină mai sus zisă, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Stoica Tăuraș, am scris, în luna Mai 22 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 702.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1848.

1561 (7069) Mai 31, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să fie ocină în Bujorani și în Olteni din partea lui Dumitru jumătate, din toată,

oricât se va alege, din apă și din câmp și din pădure și de pretutindeni, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a venit însuși Dumitru înaintea domniei mele, de și-a dat partea sa de ocină din Bujorani și din Olteni surorii sale Stanca, pentrucă i-a dat și s'a înfrățit, ca să fie frați nedespărțiți în veci peste aceste ocine ale lor, care sunt mai sus zise, pentrucă a înfrățit-o el de bună voie și cu știrea tuturor megieșilor dinprejurul locului, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dumitru și Stancăi, ca să le fie aceste mai sus zise ocine de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Și oricui dintre ei i se va întâmpla moarte, iar ocina mai sus zisă să nu fie prădalica, ci să fie celor rămași.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianju vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic.

Și eu, Stoica, care am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 31 zile, în anul 7069 <1561>.

†Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 703.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1785.

180

<1561—1568> Mai 31.

Aci, boierii dela sfânta mânăstire Tismana: din Prișinenii, popa Slav și Iovan și Dragotă; din Bobaița, popa Lupul și Stănciulea; din Prișina, Iuovan și Șandru; din Nedanova, Stoica și alt Stoica; din Ohaba, Drăghici; din Gornovița, Mihnea; din Runcu, Vlad și Nedeico; din Suvarna, Badea și Dragomir și Oprea; din Brebina, Vladul și Mănea; alt Brebin, Stanciul și Părvul și Stoica; din Ocolişte, Zițea și Radovan; din Cercovița, Tiac și Marco și Nicola și Giurgiu și Lupul; din Iubca, Băilă; din Fauri, Lupul; din Marga, Manul și Dobrovoe; din Bătești, Dragul; și din Izvarna, Barbul și Marga, Manul și Dobrovoe; din Costeni, Dragul și Neagoe; din Sohodol, Dan și Stanciul și Lupul; din Costeni, Dragul și Neagoe; din Sohodol, Stan și Pătru și Stoica și Radul Ivan și Lupul și Cârstu; din Clăcești, Dragomir și Lepădat; din Preșcena, Stanciul; din Boboești, Pătru și Oprea; din Racovița, Badea; din Iliești, popa Radul; din Călnic, Ivan și Draica; din Vale, Stoica; din Negoști, Stăuislav.

Ispravnic Micul portarul.

Am scris în luna Mai 31 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 704.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1912.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr.

181

1561 (7069) Iunie 4, București.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Burduh, ca să-i ocină în Băiași partea lui, oricât se va alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a venit Burduh înaintea domniei mele, de a așezat pe fiica sa, anume Țigana, peste partea lui de ocină, peste toată. Iar cealaltă fiică, anume Neagolea, să nu aibă ocină, ci să aibă zestre; și i-a dat ce i-a trebuit însuși părintele ei Burduh.

Iar după aceea, a cumpărat Țigana dela Frâncu a patra parte de ocină din partea lui Frâncu și din câmp și din pădure și din apă și din stâncă, anume Boia, din această ocină ce este mai sus scrisă, pentru 150 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Țiganei, ca să-i fie ocină și ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic] și jupan Bogdan mare logofăt și Ianu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic și Ivancea mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Ivan, în cetatea de scaun în București, luna Iunie 4 zile, în anul 7069 <1561>

†Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LVIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

182

1561 (7069) Iunie 12.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Alăman și Gânda și cu frații

lor și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Stănești, partea lor toată, oricât se va alege partea lor de ocină și din sat și din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste toată ocina, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, Alăman și Gândea și frații lor au avut pâra înaintea domniei mele cu popa Oană și cu popa Pătru și cu Cârstea. Și așa pâra popa Oană și popa Pătru și Cârstea că au și ei ocină, dedină împreună cu Alăman și cu Gândea și cu frații lor. Iar domnia mea am judecat și am cercetat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat că au avut popii cu acești oameni mai sus ziși. Dar s'a lepădat Alăman de fiul său Radul, tatăl popilor¹⁾, pentrucă Radul a fost hoț de cai. Și încă au luat popii lege, iz boieri, ca să jure că nu s'a lepădat Alăman de fiul său Radul, tatăl popilor. Iar popii nicicum n'au putut să aducă pe boieri la zi și la soroc, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Alăman și lui Gândea și cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ureche stolnic și Iane vistier și Bărcan comis și Balomir paharnic și Ivancea postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Bunea, luna Iunie 12 zile, în anul 7069 <1561>.

†Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 705.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1) Cu o trad. rom. din 1843.

183

1561 (7069) Iulie 3, București.

†<Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn>²⁾ a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele . . .²⁾ ca să-i fie ocină în Glogova, partea lui, oricât este . . .²⁾ de pretutindeni, pentrucă îi este veche și <dreaptă ocină și dedină>. . .²⁾ de a așezat și a a înfrăpțit pe cumnatul său Radul peste partea lui de ocină din Glogova, peste a patra parte . . .²⁾

¹⁾ = popilor, așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților < și strănepoților și de nimeni neatins >¹⁾, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și . . .¹⁾ logofăt, Ianio vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Ureche stolnic și Balomir paharnic . . .¹⁾.

Văsiu care a scris în cetatea de scaun în București, luna Iulie 3 zile, în anul 7069 <1561>.

†Io Petru voevod, <din mila lui Dumnezeu>, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/32.

Orig. slav. perg., rupt, pecete aplicată, căzută.

184

1561 (7069) Iulie 26, București.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Moșul cu frații săi și lui Miclea cu frații săi și lui Țigulea cu frații săi și lui Oană cu frații săi și lui Oprea cu frații săi și lui Neagul cu frații săi și lui Vladul cu frații săi și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Pârțcov, a treia parte, dela Buzău în sus, pe Țârcov, până la piatra Țârcovului și până la hotarul Trestiei și până la hotarul Bădiliceii și în sus pe Pârțcov din hotar până în hotar și de aci până unde se alege hotarul Trestiei, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor, ei au avut pără înaintea lui Petrașco voevod pentru ocina mai sus zisă cu Tatul și cu Bădilicea și cu ceata lor și au luat Tatul și Bădilicea și cu ceata lor 12 boieri, de au umblat și au hotărnicit și au așezat semnele și hotarele.

Iar la acestea, Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor, ei au luat lege, 24 de boieri, de au umblat și au hotărnicit cu 24 de boieri, în zilele răposatului, părintelui domniei mele Mircea voevod și au strămutat și au lepădat hotarele și semnele acelor 12 boieri. Și le-au luat și boii acelor 12 boieri. Astfel, Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor, ei au hotărnicit cu cei 24 de boieri, iar Tatul și Bădilicea cu ceata lor, ei au ales.

Iar apoi, ei au avut pără și înaintea domniei mele și așa pără Tatul și Bădilicea cu ceata lor înaintea domniei mele, cum au umblat Moșul și Miclea și Oprea cu ceata lor de au hotărnicit și au ales. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și am trimis pe sluga

¹⁾ loc rupt în orig.

domniei mele, anume pe Dalea spătar din Maroșin, ca să adune pe acei 24 de boieri, să vadă cum au umblat și au hotărnicit și cine a ales. Astfel, au jurat acești 24 de boieri înaintea slugii domniei mele, care este mai sus zisă, cum au ales Tatul și Bădălicea cu ceata lor. De aceea, am lăsat domnia mea să fie cum au întocmit acești 24 de boieri. Și au tămas Tatul și Bădălicea cu ceata lor de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Moșul și lui Miclea și lui Oprea cu ceata lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și <Bărcan> comis și Balomir paharnic și Ivancea stolnic și Drăgan și Dragne postelnici. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Ani scris Albul în cetatea București, luna Iulie 26 zile, în anul 7069 <1561>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 706.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1851.

185

1561 (7069) August 6, București.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocina Groșănească din partea lui Crăciun și din partea fratelui lui, Horveja, 7 pași, de pretutindeni și loc de stupină, 40 pași în jur, pentru că a cumpărat Gherghe dela Crăciun și dela fratele lui, Horveja, pentru 300 aspri gata. Și au vândut Crăciun și Horveja de bună voia lor.

Și iar să-i fie lui Balco cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ocină în Groșănească, din partea lui Manea 12 pași, de pretutindeni, pentru că a cumpărat Balco dela Manea, pentru 550 aspri gata. Și a vândut Manea de bună voia sa.

Drept aceea, am dat și domnia mea lui Gherghe cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iano vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Balomir paharnic și Drăgan și Dragnea postelnici. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris Dobrin grămătic în cetatea de scauu București, luna August 6 zile
în anul 7069 <1561>.

†Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 707.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., din 1830 și din 1891.

186

<1561 Septembrie 1—1562 Mai> 7070.

Cu mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn și stăpânitoru a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Hotărât-am domnia mea și cu tot sinatul, ca să fie la sfânta și dumnezeiasca mănăstire Cotlomușul, ce iaste la sfântul Munte al Athonului, întru care să prăznuiască hranul sfintei schimbări la față a domnului dumnezeu și mântuitoriului nostru Iisus Hristos și la cinstit părintele igumenul și ieromonahul chir Neofit și la toți cuvioșii călugări carii viețuiesc în sfânta mănăstire aceia, pentru ca să fie a lor satul ce se chiamă Uda, după toate hotarâle și moșia aceia ce să chiamă Lunca, până la Izvoru, fiindcă dreaptă moșie a lor iaste de demult și din început.

Dar pe urmă, călugării dela sfânta mănăstire Cotlomușul au avut pricină și judecată cu Zărna și cu Tatul și cu alți oameni dela Gornalov pentru moșia dela lunca ce să numește Laiuovenii, care să ține de moșia care mai sus am zis Uda, în nainte domniei mele și a tot sinatul pentru Laiuoveni, zicând cum că au avut ei și acea moșie care iaste lângă luncă din început și de demult. Și pentru aceia domnia mea și cu tot cinstitul și îndreptătoriul sinat am luat seama și am judecat, după dreptate și după pravilă și am înțeles domnia mea cu tot sinatul cum că au avut judecata cuvioșii călugări cu cei mai de sus grăiți oameni înainte tatălui domniei mele, răposatului Mircea voevod, pentru moșia cea mai de sus grăită, adecă pentru Laiuoveni și cu blestem au mărturisit împreună cu 12 boiari cum că a lor iaste moșia acea dela luncă, adecă> Laiuovenii, dintru început. Și încă după aceia călugării dela Cotlomuș au mărturisit cu blestem pentru Laiuoveni, dinpreună<ă> cu 24 boiari și au luat de la tatăl domniei mele călugării și hrisov cu pecete și 12 boiari s'au iscalit. Și după aceia au rămas Laiuovenii la mănăstire cu întărire dela domnia sa.

Iar după aceia, iarăși n'au putut călugării dela Cotlomuș a să odihni despre dânșii, zicând ei cum că n'au adus călugării pe acei 24 de boiari în zilele răposatului tatălui Mircea voevod. Și iarăș au adus călugării înaintea domniei mele pre acei 24 de boiari întru al doilea rând, cari au mărturisit cu blestem cu sufletul lor cum că n'au avut niciun metoh în Laiuoveni, care iaste la

moșia dela luncă, fiindcă iaste cea veche și dreaptă și din început moșia a sfintei mânăstiri. Și au rămas Laiuovenii după pravilă și după hotărîrea domniei mele la sfânta mânăstire.

Pentru aceia, am dat domniia mea aciastă scrisoare de întărire cu pecetea domniei mele și cu mărturiile a tot sinatul, ca să fie sfintei și dumnezeestii mânăstiri și cinstișilor părinți carii viețuiesc întru sfântul lăcașul acela, întru moștenire, pentru hrana lor.

Și nimenea să nu-i supere pre dânșii, după hotărîrea domniei mele.

Și pentru aceia, domniia mea și marturi am pus pe tot sinatul adecă pe: pan Negre ¹⁾ mare ban și Cralev comis ²⁾ și pan Nedelco mare vornic și pan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Barcan comis și Iani vistier și Ivancia stolnic și Ivan postelnic. <spravnic> Bogdan mare logofăt.

S'au scris la anul 7070 <1561-1562>.

Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 720.

Trad. rom. din 1785.

Cu două traduceri în grecește și o copie în rom.

Lunile, după divan.

187

<1561 Septembrie 1—1562 August 31> 7070.

Cu mila lui dumnezeu, Io Pătru voevod, fiul marelui și preabuntului Mircea voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri ce să numește Iazărul, unde să prăznuiaște hramul ducerii în beserică preasfintei, de dumnezeu născătoare și pururea feciorii Marii și cinstișului și preacuviosului părintelui egumen chir Athanasie și tutu<ro>ra celor întru Hristos frați ce lăcuescu întru acest sfânt lăcaș, ca să fie lor Molitvișu tot.

Și hotaru încă să să știe: din Șuricari până în valea lui Stan și din valea lui Stan pre piscu și tot Molitvișul și până în Valea Răi și până în rău și pe rău până în dreptul răurilor, pân pre plaiiul priporălor, pentrucă iaste bătrână și vechie ocina dela strămoși sfintei mânăstiri.

Iar după aciasta, viind părintele egumen Atanasie înaintea domnii mele și spuind pentru aciastă moșie cum că iaste a lor și luând și 12 boiarii înaintea domnii mele și au judecat, ca să jure egumenul cu 24 de boiari. Și au jurat cum că iaste ocina sfintei mânăstiri dela strămoși. Și au rămas Bărăștii de judecată înaintea domnii mele.

7070 <1561—1562>.

Arh. St. Buc., Coudica ep. Râmnic, nr. 707, f. 297 v—298.

Trad. rom.

¹⁾ în loc de « Neagoe ».

²⁾ în loc de « Cralevski », al Craiovei.

<1561 Septembrie 1—1562 August 31> 7070.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod, domnu a toată țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeiești mănăstiri dela Iazăr, hramu voyidenii, cum să fie ei ocina la Poganul, partea Neacșei, fetei lui Dumitrașco, toată, ori câtă să va alege de preste tot hotaru, pintrucă au vândut-o de a ei bună voie înaintea domnii mele, drept 7000 de aspri gata.

Încă au pus la sfântu pomelnic părinții săi 5 suflete drept 5000 de aspri. Fac 12.000 de aspri.

Pintru acéja, domniia mea am dat sfintei mănăstiri Iazărul, cum ca să fie moșia ohabnică, în véci, de nimini clătită, peste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: Nedelcu mare vornic, Ivan ¹⁾ mare logofăt, Stan mare spătar, Brăncan ²⁾ mare comis, Iane mare vistier și ceilalți.

7070 <1561—1562>.

Arh. St. Buc., Condica ep. Râmnic, nr. 707, f. 298.

Trad. rom.

1561 (7070) Octombrie 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Costandin cu frații săi, anume Mihai și Geanău și Oancea, ca să le fie ocină în Bătiești partea lui Oancea cu fiii săi, toată, dintr'o funie a patra parte, oricât se va alege, de pretutindeni, pentrucă au cumpărat-o, cu 1050 aspri. Și iar au cumpărat Costandin cu frații săi Mihai și Geanău și Oancea ocină în Bătiești din partea Sorei, fiica lui Stoian, un ogor în câmpul care se numește dela Gruiu și loc de casă cu casa ei, partea din vatra satului, oricât se va alege, dintr'o funie a patra parte și pentru 600 aspri gata.

Și iar au cumpărat Dragole și Ion ocină în Bătiești partea lui Mircan toată, oricât se va alege, pentru 2000 aspri gata.

Și apoi, a venit înaintea domniei mele Dragole, de și-a înfrățit și și-a întocmit <pe fiii săi>, anume Costandin și Mihai și Geanău și Oancea peste ocina ei, peste toată, ca să fie împreună, frați, unul ca și celălalt.

Și iar au cumpărat Vladul și Vlajog ocină în Bătiești, din partea Sorei, fiica Stoianei, oricât se va alege din câmp două părți, 1200 aspri.

¹⁾ în vremea aceasta mare logofăt era: « Bogdan »

²⁾ în loc de: « Brăncan ».

Și iarăși a cumpărat Vlajog ocină în Bătiești, loc de casă dela Stroe, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Vlajog ocină în Bătiești, din partea lui Vlăduță un ogor, pentru 100 aspri, însă ce se numește locul lui Crăciun. Și iar a cumpărat Vlajog dela Vlăduță ocină la Piscul Boldei, un ogor, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Vlajog dela Opriș un ogor la Colnic, pentru 60 aspri.

Și iar au cumpărat Vlad și Vlajog dela Costandin cu frații săi un ogor la Plopiș, pentru 170 aspri.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris în scaun în cetatea București, luna Octombrie 24 zile, în anul 7070 <1561>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 708.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1743.

190

1561 (7070) Noembrie 2, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea, fiul lui Albu din Cârstienești, ca să-i fie ocină în Cârstienești și în Văleni din partea tatălui lui, Albul, jumătate, de pretutindeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Oprea, fiul lui Albul, a avut pără înaintea domniei mele cu nepoții săi, fiii lui Boje. Și așa pârau fiii lui Boje pe unchiul lor Oprea înaintea domniei mele că Oprea nu este fiul lui Albul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Oprea, fiul lui Albul, lege, 12 boieri. Deci, au jurat și au mărturisit acești 12 boieri înaintea domniei mele, cu sufletele lor, că Oprea este fiul drept al lui Albul; astfel, au rămas fiii lui Boje de lege dinaintea domniei mele.

Și încă fiii lui Boje nicicum nu au vrut să se lase, ci au luat lege peste legea lui Oprea, 24 boieri, să jure că Oprea nu este fiul drept al lui Albul și că nu are ocină în Cârstienești și în Văleni. Iar ei nicicum nu au putut să aducă la zi pe cei 24 boieri, ca să jure înaintea domniei mele, ci au rămas fiii lui Boje de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia < mea > lui Oprea, fiul lui Albul, ca să-i fie aceste ocine mai sus zise din partea tatălui său Albul, din Cârstienești și din Văleni jumătate, de pretutindeni.

Și să-i mai fie lui Oprea ocină în Văleni partea fratelui său Vâlcău toată, pentru că a cumpărat-o dela fiicele lui Vâlcău, pentru 500 aspri.

Și iar a cumpărat Oprea ocină în Cârstienești din partea fratelui său Vâlcău două livezi, pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oprea ocină în Botăști partea fratelui său Vâlcău toată, pentru un cal bun.

Și iar a cumpărat Oprea o vie cu ocină dela Neagu din Săcutieni, pentru 1670 aspri, însă cu aldămaș.

Și au vândut acești oameni aceste ocine mai sus zise, toate, de bună voia lor. De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea, fiul lui Albul, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și cel care a scris în cetatea București, luna Noembrie 2 zile, în anul 7070 <1561>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 709.

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1745, cealaltă din a doua jumătate a sec. XVIII.

191

1561 (7070) Noembrie 14.

† Din mila lui Dumnezeu, presfințitul mitropolit chir Efrem a toată țara Ungrovlahiei. Scrie vlădicia mea această carte a vlădiciei mele pentru rândul lui Petriman, fiul lui Ivan barbir, că i-au rămas dela tatăl său ocine și trei dughene.

Iar mama lui, anume Cata, s'a măritat după un enicer, care i-a luat dughenele cu sila. Astfel, Petriman a căzut înaintea domnului nostru voevodul, de s'a jeluț împotriva mamei sale, ce i-a luat dughenele. Iar domnul nostru, voevodul, așa a judecat, ca Petriman să țină toate averile și dughenele, câte se află dela tatăl său Ivan și via și moara și casa și dughenele, dar să dea Petriman mamei țui numai o dugheană; astfel Petriman împreună cu sora sa, anume Nedelca, să lină două dughene.

Și după aceea, Petriman a căzut la boală rea, de nu mai avea ce să mănânce și să bea, dar a vândut o dugheană lui Pană Grecul, cu 2000 de aspri, ca să mănânce cât va fi viu și ca să-i facă pomenire la moarte și după moarte. Iar a treia dugheană, aceea a rămas surorii sale, anume Nedelca, pentru zestre.

De aceea, Pană Grecul a cumpărat acea dugheană cu banii săi drepecți, 2000 aspri dela Petriman, înaintea vlădiciei mele și înaintea clerului vlădiciei mele, anume: popa Sarchez și popa Dumitru și popa Marco și popa Dumitru și popa Sabat și diaconul Pera, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, în veci.

Iar cine va strica această carte a vlădiciei mele, acel om să fie blestemat de 318 sfinți părinți și dela vlădicia mea blestem și afurisenie.

Anu scris în luna Noembrie 14 zile, în anul 7070 <1561>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 710.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom. din sec. XX.

192

1562 (7070) Ianuario 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul mareșului și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, numită Tismana, unde este hrămul uspeniei preasfintei născătoare de Dumnezeu și cinstitului părinte egumen Ioan arhimandritul și tuturor cinstiților călugări, care trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să le fie lor satele anume: Bahna și Ploștina și Leurda și Cireșelul și Turcineștii și Grozeștii și cu tot hotarul, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine ale sfintei mănăstiri.

Și după aceea, călugării au avut pără înaintea părintelui domniei mele, răposatul Mircea voevod, cu Roșca și cu fiii lui Răsipă pentru satul Bahna. Iar părintele domniei mele Mircea voevod a înțeles că au avut călugării dela Tismana pără și înaintea bunicului domniei mele, răposatul Radul voevod Preabunul, cu Roșca și cu fiii lui Răsipă și pentru satul Bahna. Și au jurat călugării înaintea lui Radul voevod, bunicul domniei mele, cu 12 boieri.

Iar după aceea, Roșca și fiii lui Răsipă, ei au luat lege, 24 boieri, dinaintea părintelui domniei mele Mircea voevod, să jure că au ei dedină în Bahna; iar ei vicicum n'au putut să jure, ei au rămas de lege dinaintea părintelui domniei mele.

Iar după aceea, iarăși au avut călugării pără cu satul Răguli înaintea răposatului Petrașco voevod și pentru ocina dela Sestrana și au jurat satul Răguli înaintea lui Petrașcă voevod cu 12 boieri; iar călugării au luat 24 boieri și hotarnic dinaintea lui Petrașco voevod, de au jurat și au hotărnicit și au întocmit și au așezat hotarele pe unde au fost și de mai înainte vreme, iar satul Răguli a rămas de lege.

Deasemeni au jurat și au umblat oamenii din Merișani cu 12 boieri și cu hotarnic dinaintea lui Petrașco voevod de au luat ocina din Turcinești a sfintei mânăstiri; iar călugării au luat lege dinaintea lui Petrașco voevod 24 boieri și hotarnic, de au jurat peste legea oamenilor din Merișani, că nu au Merișanii niciun amestec asupra ocinei din Turcinești. Și au întocmit hotarele iarăși pe unde au fost. Și așa au rămas oamenii din Merișani de lege dinaintea lui Petrașco voevod.

Și hotarele să se știe: de către satul Meriș, pe cursură, pe Racoviță, până în deal și de aici, pe muchea Floreștilor și de aici, dealul în sus, până în Raci și până în Motru și până la gura Cerveniei și până în mlaștina dealului și până în pârâul lat și pe deal, până la obârșia Sestranei și până la Pârâul Corbului și iarăși pe deal în jos, până la Părăsita și iarăși dealul, la vale, până în via lui Ivan și de aci, drept la Motru și iar sus, la Racoviță; pentru că sunt vechi semne ale acestor hotare de când este sfânta mânăstire.

Iar după aceea, iarăși au avut călugării pără înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod, cu Nan din Șușiță, pentru satul Grozeștii; așa pără Nan din Șușiță că este satul Grozeștii al lui de moștenire. Iar părintele domniei mele a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat lui Nan din Șușiță lege, 12 boieri, să jure că este acest sat Grozeștii al lui de moștenire. Iar el n'a putut să jure nicicum, ci a rămas Nan de lege.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și dumnezeștilor călugări, ca să le fie aceste toate sate și ocine și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris în București, luna Ianuarie 9 zile, dela Adam în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 711.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845.

193

1562 (7070) Martie 23, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiilor lui Mușat, anume Dumitru și Mușat și cu fiii lor, câți le va da

dumnezeu, ca să le fie ocină în Vlădești, tot satul cu tot hotarul, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină. Și întru acestea, am văzut domnia mea cartea răposatului Radul voevod, fiul lui Vlad voevod, veche și ruptă. Astfel, domnia mea am întărit-o și am înnoit-o.

De aceia, le-am dat domnia mea, lui Mușat și lui Dumitru, cu frații lor și cu feciorii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Manea paharnic <și I>van<cea stolnic> și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

A scris Albu în cetatea de scaun București, luna Martie 23 zile, în anul 7070 <1562>

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 712.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1907.

194

1562 (7070) Aprilie 8, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, <lui Dragomir >¹⁾ cu fratele său, anume Tatul și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie 11 ogoare, din partea lui Banea, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și cumpărate încă din zilele răposatului Băsărab voevod, pentru 550 aspri și pentru două viguri ²⁾ de postav.

Iar după aceia, Dragomir a avut pără înaintea domniei mele cu Manea, ginerele lui Banea. Și astfel pâra Manea, ginerele lui Banea, pe Dragomir, că nu sunt cumpărate aceste mai sus zise ogoare de tatăl lui Dragomir, de Tatul, dela socrul său Banea, ci au fost puse zălog. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a răposatului Moisi voevod și am aflat domnia mea că <aceste mai sus spuse >¹⁾ ogoare nu au fost puse zălog, ci au fost vândute de Banea, socrul lui Manea, lui Tatul, tatăl lui Dragomir încă din <zilele>...¹⁾ pentru mai sus zisul preț. Astfel, a rămas ginerele lui Banea de lege, dinaintea domniei mele.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ suluri.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dragomir și fratelui său Tatul, ca să le fie aceste mai sus spuse ogoare de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Ianu vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Mihnea, în scaunul București, luna Aprilie 8 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCXCIX/62.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom.

195

1562 (7070) Aprilie 16.

Hrisovul răposatului Pătru voivod pentru satul Telega, dela leat 7070 <1562>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintii și dumnezeieștii mănăstiri ce să cheamă Drăghiceștii, unde iaste hramul marelor voievozi Mihail și Gavril și celorlante fără de trupuri puteri și părintelui egumenului Vavila și tuturor fraților călugări, care vor viețui într'aciastă sfântă casă, ca să le fie lor satul Telega tot, cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrână și dreaptă moșie de baștină, închinată la sfânta mănăstire mai denainte vreme de fericirii ctitori Drăghiceștii. Și încă am văzut și am citit domnia mea și cartea răposatului Radului voivod, care au perit la Răbnic, cum că iaste Telega moșie stătătoare a sfintii mănăstiri.

Drept acéia și domnia mea am dat acest mai sus zis sat sfintii mănăstiri și părintelui egumenului Vavila și tuturor fraților și călugărilor care vor viețui într'acest sfânt lăcaș, ca să fie domniei mele vecinică pomenire, iar călugărilor care vor viețui în sfânta mănăstire de hrană și de moștenire stătătoare, încă și vamă de sare. Și dă nimini să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco mare dvornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Manea paharnic și Ivancea stolnic și Ivan mare postelnic. Și au fost ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și au scris Cores logofătul în scaunul Bucureștilor, luna Aprilie 16 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 20.

Trad. rom.

Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms., 1062, f. 1, fără data lunii.

1562 (7070) Mai 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobromir și soției lui, Comana și fiilor lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Faraoni, partea toată și în Budești, partea lor toată, oricât se va alege.

Și după aceea, a venit Dobromir și femeia sa Comana și sora sa Mușa înaintea domniei mele, de au dat și au așezat pe nepotul său de soră, anume Drăgan, peste ocina lor și averi și dobitoace și scule, peste toate, ca să le fie lor în loc de fiu. Și iarăși a cumpărat Căzan în satul Mândrești un ogor dela Neaguș, pentru 150 aspri; și este acest ogor în dombrovă.

Și iarăși au cumpărat Mihail și Danciul în Budești 2 ogoare dela Stoica și dela Radul, pentru 100 aspri, un ogor în dombrovă, iar celălalt ogor la Râmna. Și iarăși să-i fie lui Dobro al lui Isae ocină în Budești, din partea lui Neagul jumătate, pentrucă a cumpărat-o dela Neagul, pentru 560 aspri.

Și după aceea, a venit Bogdan înaintea domniei mele, de a dat fiicei sale Zoica ocină în Schiai, ca să fie împreună cu ceilalți fii peste toată ocina și dedina și peste cumpărătură.

Și iarăși a cumpărat Buda în Budești 3 răzoare dela Crișan, pentru 100 <aspri>.

Și iarăși au cumpărat Buda și Stanciul în Gălicești o vie dela Langa, pentru 100 aspri.

Și au vândut mai sus zișii de a lor bună voie.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie lor de ocină și de ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: Iupan Nedelco mare vornic și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ivancea stolnic și Balomir¹⁾ paharnic și Ivan postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Eu, Miroslav, am scris în cetatea București, luna Mai 23 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/46.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1562 (7070) Mai 29.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a totă țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei

¹⁾ în vremea aceasta mare paharnic era Manea.

mele lui Albul cu fiii săi, ca să-i fie ocină la Bala de Sus, partea toată, pentru că îi este <veche>) și dreaptă ocină și dedină. Iar apoi, a venit Albul înaintea domniei mele, de a dat fiicei lui, Lenei, din partea lui, loc de vie în deal la Cârșia.

Și iar să țină Stoian ocină în Peșceani, din partea lui Neagoe din Vlădășești, iar Neagoe să țină ocină în Zăgujanii din partea lui Stoian, pentru că a schimbat Neagoe cu Stoian aceste ocine care sunt mai sus scrise, de a lor bună voie, ca să stăpânească unul ca și celălalt.

Și iar să-i fie lui Nan ocină în Strimțul din partea lui Badea, nepotul lui, 4 ogoare, pentru că a cumpărat Nan dela Badea, pentru un cal bun...¹⁾. Aceasta este...¹⁾ la Strimțul din partea nepotului lui, Badea și a lui Dan 2 ogoare pe care le-au vândut lui Radul din Slăvile, fără voia lui Nan, pentru că i-a lepădat 115 aspri. Încă s'au părât înaintea megiașilor. Așa, megiașii i-au judecat, ca să fie volnic Nan să țină și să cumpere dela ceilalți țărani²⁾.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni care sunt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianu vistier și Ivancea stolnic și Manea paharnic <și> Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

A scris Dajul, luna Mai 29 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

198

1562 (7070) Iunie.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlăbiei, fiul marelui și preabunului Mirce voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Berivoi și cu frații lui anume...¹⁾, și Stanciul, ca să le fie moșiile la Fieni, partea lui Milea toată și de pretutindenea și din apă și din câmp și din pădure, pentru că a cumpărat Berivoi și frații lui dela feciorii lui Milea în...¹⁾ aspri. Apoi, au avut pără înaintea domniei mele. Și așa pără feciorii lui Milea înaintea domniei mele că n'au cumpărat mai sus zisa moșie, ci au fost strimtorat-o. Iar domnia mea, la aceasta am căutat pă dreptate și pă lege, cu toți cinstiții diregători ai domniei mele și am dat domnia mea fiilor lui Milea lege, 12 boeri, să jure precum c'au vândut. Iar ei n'au putut aduce 12 boeri la zi și la soroc, ci au rămas din lege dinaintea domniei mele.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ „horani“ în text.

De aceea, am dat domnia mea lui Berivoi și cu frații lui, ca să le fie moșie obabnică, lor și fiilor lor și nepoților și de niminea neclintit, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii puia domnia <mea>: pă jupan Nedelco mare <vornic>¹⁾ și pă jupan Bogdan mare logofăt și pă jupan Minea paharnic și pă Ianache stolnic și <Bărcan>¹⁾ conis și pă Ivan mare postelnic. Și <ispravnic>¹⁾ pă <Nedelco>¹⁾ mare dvornic.

Și ieu, Ioachim, am scris Iunie. .¹⁾, leat 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

S'au tălmăcit din limba slovénească în limba rumânescă din cuvânt în cuvânt de mine și unde au fost șters s'au tras dungă. 1833 Mai 29 București. Vasilia N. Nenovici profesor slovenesc.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie rom.

199

1562 (7070) Iulie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mitropolii din Târgoviște și celor ce viețuesc într'însa, părintelui chir vlădică Efreim și tuturor celor întru Hristos frați, unde este hranul cinștitei înălțări la cer a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie satul Vălsăneștii toți, pentrucă acest sat a fost de moștenire al lui Radul al Mandei din Stănțești, iar sfânta mitropolie a avut satul Băneștii dela Ruia toți, pentrucă a fost cumpărat de Basarab voevod jumătate dela Ștefan pitar, pentru 20.000 aspri, iar cealaltă jumătate din Bănești a rămas prădalică, ocină domnească, iar Băsărab voevod a miluit sfânta mitropolie și cu această jumătate din Bănești, care a fost prădalică.

Și când a fost în zilele răposatului Radul voevod, care a pierit la Râmnic, iar Radul al Mandei s'a întocmit cu vlădica Ilarion de a lor bunăvoie, de a dat Radul al Mandei sfintei mitropolii satul Vălsăneștii toți, iar părintele vlădica Ilarion a dat dela sfânta mitropolie lui Radul al Mandei satul Bănești dela Ruia toți, de au schimbat sat pentru sat.

Iar după aceea, în zilele lui Moisi voevod, <Radul al Mandei>²⁾ a luat dela sfânta mitropolie satul Vălsăneștii și Băneștii fără dreptate și cu sila.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ loc rupt în orig.

Iar după aceea, Vintilă voevod a <adeverit >¹⁾ că a luat Radu al Mandeii mai sus zisele sate dela sfânta mitropolie fără dreptate și fără lege. Așa a întocmit domnia lui, ca să fie sfânta mitropolie satul Vâlsăneștii, cum a fost întocuirea lui Radul al Mandeii cu vlădica Ilarion.

Încă după aceea, iar <a avut sfânta mitropolie >¹⁾ cotropire, de i-a luat mai sus zisul sat, . . .¹⁾ iar părintele, chir vlădica Efrem, a adus cartea <răpescatului Vintilă > voevod înaintea domniei mele și ale tuturor domnilor ce au fost mai înainte. Iar domnia mea am cetit și am văzut cartea și întocmirea lui Vintilă voevod și ale altor domni și am adeverit domnia mea că s'au întocmit Radul al Mandeii cu părintele vlădica Ilarion pentru mai sus zisele sate. De aceea, am dat și domnia mea și am înnoit această carte <a domniei mele >¹⁾ sfintei mitropolii și părintelui vlădica Efrem și cu toți cei întru Hristos frați, ca să le fie satul Vâlsăneștii toți de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și încă blestem am pus domnia mea ca, după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, să-l păzească domnul dumnezeu și să-l miluiească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări, acelaia domnul dumnezeu să-i dea parte cu Iuda și cu Ar'ie și cu ceilalți Iudei.

Iară și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ianachi stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris, Oana, în orașul București, Iulie 3 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 714.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

200

1562 (7070) Iulie 31, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mitropolii, unde se află hranul sfintei înălțări a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și părintelui arhiepiscop, chir vlădica Efrem și tuturor fraților, care trăiesc în acest sfânt loc, ca să le fie satul Bănești din Ruia toți, cu morile și cu tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mitropolii, dar a fost schimbat dinainte vreme cu satul Vâlsăneștii.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și după aceea, părintele vlădica chir Efrem a poftit sfinția lui dedina sfintei mitropolii, satul Băneștii. Și întru aceasta domnia mea am dat sfinției sale voie să țină mai sus zisul sat Băneștii din Ruia, dedina sfintei mitropolii, iar boierul domnii mele jupan Balotă ban să țină satul Vâlsăneștii.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mitropolii și părintelui arhiepiscop chir vlădica Efrem și tuturor fraților, ca să le fie mai sus zisul sat Băneștii de ocină și de ohabă sfintei mitropolii.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ianachi stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Am scris eu, Oana, în orașul de scaun București luna Iulie 31 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 716.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

201

1562 (7070) August 13, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul mareltui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Tatomir scriitorul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Măicănești jumătate din sat, partea socrului său Manea al lui Tarcea, însă să ție Tatomir din această ocină trei părți, iar Neagoe cu frații săi să ție o parte, fiindcă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Tatomir și Neagoe au avut pără înaintea domniei mele cu Goleț și cu ceata lui și cu Drăgan¹⁾. Și așa părau Goleț și cu ceata lui și cu Drăgan¹⁾, că acea ocină este dedina lor și dată de unchiul lor Șerban. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți ciustii dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cărțile de moștenire ale altor domni bătrâni cari au fost înaintea noastră, ale socrului său Manea al lui Tarcea. Și am dat domnia mea lui Tatomir și lui Neagoe lege, 12 boieri, să jure că este această ocină dedina lor. Și au căutat acei boieri și au aflat cu sufletele lor că este ocină, dedină lor și cumpărată încă...¹⁾ Șerban, bunicul lui Zlocie. Și așa au jurat înaintea domniei mele. Și a rămas Goleț de lege dinaintea domniei mele.

¹⁾ «și cu Drăgan» adăugat ulterior.

Iar apoi Goleț cu frații săi și cu ceata sa nici așa nu s'au lăsat ci au luat lege peste legea lui Tatomir și a lui Neagoe, 24 de boieri, încă de două ori câte 24 de boieri și nicidecum n'au dat cu sufletele lor din această mai sus zisă ocină lui Goleț și cetei lui. Astfel, iarăși au rămas Goleț și ceata lui de trei ori de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Tatomir scriitorul și jupaniței lui, Dobra și lui Neagoe, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan cel Gros spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Manea paharnic și Ianachi stolnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Stanciul, care am scris în minunata cetate București, luna August 13 zile, dela Adam, cursul anilor 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCXCVII/16.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

202

1562 (7070) <August> 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gonțea și lui Stroie și lui Stoica și cu fiii și cu nepoții lor și cu fiii, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie de ocină la Chiojd, partea lor toată, oricât se va alege și din sat și din câmp și din apă și din uscat și din pădure, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după aceia, Gonțea și Stroie și Stoica și cu nepoții lor, ei s'au hotărnicit de către Stoicanul cu frații săi, au ales Gonțea și Stroie și Stoica, de au luat ocină în Bâsca, ca să li se știe hotarul: din Vârful Rotăriei până la Poiana Socetului până la grădina Jabniei și pe hotar până la răzorul Gogului pe hotar, până la Glodișor pe Valea Teiului până la Benea pe Benea în sus până la hotar, pe hotarul Curmătura Cerbului; dela curmătură la piatra, pe hotar până la gruiul Purcariului, pe hotar până la vârful Stejerelului, pe hotar la aria Butei, între margini, la piatră, în vârf, iar dela Vârful Lacului fără fundu¹⁾ pe plaiul Purcariului, până la priporul Ostașului, la piatra Stăneștilor, la curmătura Crasnei, la munte la Siriu, până la Slepzi, până la Siriu, pe Siriu în sus până la Valea Bratului și până la obârșia isvorului Iadrei, pe Făgetul Țiganului până la obârșia Păcușitei -

¹⁾ «fără fundu», așa în text.

pe culme, piatra la hotar...¹⁾ la piatra...¹⁾ Tinului pe hotar până la curmătura lui Roma, pe hotar până la apa Bășcei și dela Valea Teiului până la apa Bășcei și apa Bășcei și la piatra Lerei, apoi pe margine până la Măgura Rea și la vadul Cătiniușului.

Pentru aceasta și domnia mea am dat, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor în veci și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare ban al Craiovei și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Ianache stolnic și Manea paharnic, Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Scris în locul numit cetatea de scaun București, luna Aprilie 20, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

Luna s'a fixat după divan, copistul transcriind greșit Aprilie în loc de Avgust.

203

<1562 Septembrie — 1563 August 31> 7071.

Cartea lui Petru voevod, feciorul Mircii voevod, cursul anilor văleat 7071 <1562—1563>.

Porunca domnii lui, lui Naneș cu frații lui și cu feciorii lor și lui Stan cu feciorii lui și Stoicăi cu feciorii lui, ca să le fie lor ocina în Merișanii de Jos, den partea Stănceanii a patra parte, pentrucă au cumpărat dela Stănceanasa, drept asprii 80.

Și iar au cumpărat Manea cu frate său Cărstiian un pământ la lacul dela unghiu, drept un bou. Iar când au murit Stanciul, el au dat nepot-său Marin 2 pământuri, unul iaste în unghiu, altul iaste în Zăvoiu. Și iar au cumpărat Manea dela Bala un pământ în stejeret, drept 50 de aspri.

Și iar au schimbat Stan cu Naneș, de i-au dat Stan loc de șădere pre un pământ și jumătate, un pământ iaste la locul dela unghiu, iar jumătate iaste la cărare. Și iar au cumpărat Stan și Mihul dela Naneș un pământ lângă drum, drept un bou. Și iar au cumpărat Stan și Micul și dela Băloiu o jumătate, drept aspri 25. în Păpușari.

Și iar au cumpărat Oprea cu feciorii lui ocină dela Stănceanasa dentr'a lor ocină a patra parte, drept 3 vaci și drept 30 aspri. Și iar au cumpărat Oprea dela Pan-

¹⁾ loc rupt în text.

area o jumătate, drept 25 de aspri. Iar după aceea, au venit singur Oprea înaintea domnii lui, de au băgat prea ale lor fete, pre nume Marga și Dancă, pre a lor ocină den Merişani și den Negoști și den Păpușari și den Păpușarul lui Zlatco, pre toate, care cât să va alege de pretutindeni. Și iar Oprea au băgat pre a lor ocină.

Și iar să fii Opii și Vladului ocină în Negoști, pentru alte 3 pământuri den unghiu.

Și iar au venit Raia înaintea domnii lui, de au băgat șe s'au înfrățit pre soru-sa, anume Neacșa, pre a lor ocină den Mihăești, pre jumătate, ca să fie 2 frați nedespărțiți în veci.

Drept aceea, au dat domnia lui acestor oameni ce scrie mai sus, ca să le fie ocină și moșie ohabnecă, lor și feciorilor și nepoților și strănepoților.

Și mărturii, toți boairii domnii lui

Și am scos eu, Gligorie log. Conțescul, dupe sârbie pe rumnie, în zilele înării mele domnului nostru Io Constantin Basarab voevod, luna Decembrie 4 zile, anul 7202 <1693>

Arh. St. Buc., S. I., nr. 729.

Trad. rom.

204

<1562 Septembrie—1563 August> 10, 7071, Buenrești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod, domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Șerban, cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu <ca să le>¹⁾ fie ocină în Milești părțile lor, cât <se va>¹⁾ alege pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine, o funie întreagă.

Iar după aceea, a cumpărat Șerban dela Badea, fiul lui Albul, o falce și 3 sferturi, pentru 57 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Șerban dela Ion o falce și trei sferturi, pentru 105 aspri. Și iar au cumpărat Șerban și Radul dela Vladul trei sferturi, pentru 50 aspri. Și iarăși a cumpărat Șerban cu fiii săi, anume Vladul și Stan, ocină dela Mihail în Măgură, o falce, pentru 120 de aspri. Și iarăși a cumpărat Șerban, cu fiii săi Vlad și Stan ocină în Varna, dela Ion, o falce și jumătate pentru...¹⁾ aspri gata.

<De aceea și domnia mea>¹⁾ am dat lui Șerban cu fiii săi, anume Vladul și Stan și lui Radul cu fiii săi, anume Cârstea și Mihail, ca să le fie de ocină și de ohabă <lor și fiilor lor>¹⁾ și strănepoților lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni

¹ loc rupt în orig.

neatins, după spusa domniei mele. Iată și martori punctu domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și .¹⁾ chi spătar.....
.....¹⁾ Ivan mare posteluic.

Și eu, care am scris în cetatea de scaun București. Ispravnic Nedelco mare vornic. Luna.....¹⁾ Io zile, în anul 7071 <1562—1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXII/8.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

205

1562 (7071) Septembrie 17, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan și cu feciorii lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Grozăvești din partea lui Martin, a patra parte și din uscat și din apă și din pădure și din câmp și dă pretutindenea, pentrucă au venit Martin înaintea domniei mele și au înfrățit și au adaos pă Ivan preste această mai sus zisă moșie, de a lui bună voie.

Iar după aceea, au cumpărat Ivan dela Martin, din partea lui moșie iar a patra parte din Grozăvești, drept loo de aspri turcești dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor. Iar sluga domniei mele Ivan încă au dăruiat pă Martin cu un cal și cu o vacă cu lapte și cu un bou. Pentru aceste și domnia mea am dat lui Ivan, ca să-i fie lui din partea lui Martin jumătate din Grozăvești dă preste toată moșia.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugici domniei mele lui Ivan, ca să-i fie lui această mai sus zisă moșie de baștină și ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui, dă cătră niminea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturie am pus domnia mea pă: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistierul și Ianache stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Onea în oraș Bucureștilor, Septemvrie 17 zile, văleat 7071 <1562>.

Ark. St. Buc., S. I., nr. 718.

Trad. rom. din 1775.

¹⁾ loc rupt în orig.

1562 (7070) Octombrie 28.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și lui Nan cu fiii săi, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Plenița și în Piatra, din partea bunicului lor Bogdea jumătate, <pentru că le este¹⁾ veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, au avut pără Stanciul și Nan înaintea domniei mele cu Ioan și așa pâră Ioan că are Ioan <drept> asupra acestei mai sus zise ocine, căci i-a dat tatăl său. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stanciul și lui Nan lege, 12 boieri, de au jurat înaintea domniei mele. Și Ioan niciun amestec nu are asupra acestei mai sus zise ocine, ci a rămas Ioan de lege dinaintea domniei mele. Și să fie volnic Stanciul și Nan <să scoată¹⁾ pe Ioan de pe mai sus zisa ocină.

De aceia, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Nan, ca să le fie <de ocină și de ohabă, lor¹⁾ și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianu vistier și Ianachi stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Scris în luna Octombrie 28 zile, în anul 7070 <1561>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. 4016.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o copie slavă la Arh. St. Buc., Copii, Bunuri Publice, II, nr. 4016.

S'a admis stilul dela Ianuarie, divanul corespunzând anului 1562.

207

1562 (7071) Noembrie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, anume Tismana, unde este hrămul uspeniei preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitului părinte egumen Ioan și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acest sfânt lăcaș, ca să le fie lor niște sălașe de Ațigani, anume: Danciul și Radul și Nana și Danciul și Oprea

¹⁾ Loc rupt în orig.

și Radul și cu Țigăncile lor și cu copiii lor, pentru că sunt vechi și dreپți Ațigani ai sfintei mănăstiri dela Tismana și de moștenire. Dar i-au scris globnicii domniei mele să fie Ațigani dorunești. Iar domnia mea de vreme ce am văzut și am înțeles că au fost Țigani de moștenire ai sfintei mănăstiri, iar domnia mea iarăși i-am dăruit și i-am dat să fie neclintiți ai sfintei mănăstiri.

Pentru aceasta, voi, globnicii domniei mele, din ceasul ce veți vedea această carte a domniei mele, voi să vă păziți de mai sus zișii Ațigani, pentru că i-am scos din catastihul domniei mele, să fie neclintiți ai sfintei mănăstiri.

Și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Ianachi stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, Mihul, care am scris în București, luna Noembrie 20 zile, dela Adam cursul anilor, 7071 <1562>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 719.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

208

1562 (7071) Noembrie 29, Bucuroști.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Grozav cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Deduleștii lui Ion și aceea parte a lui Stan Buznar toată, oricât se va alege de pretutindeni și din câmp și din pădure și din apă și din sat, pentru că a cumpărat Grozav această mai sus zisă ocină dela Stan Buznar, pentru 1400 aspri gata, de bună voia lui, cu știrea tuturor megiașilor.

Și după accia, iarăși a cumpărat Grozav în Dedulești dela Miclea loc de casă, cât se va îngrădi, pentru 180 aspri, de bunăvoia lui, cu știrea iarăși a tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie această mai sus zisă ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar <și Iane> ¹⁾ vistier și Bărcan comis și Ianachi stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic Stepan mare portar.

¹⁾ loc șters în orig.

Și eu, Petru, între diacii cei mici, care au scris în orașul București și dela Adana până acum, în anul 7071 <1562>, luna Noembrie 29 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., I/18.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

209

1563 (7071) Ianuarie 8, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri care se chiamă Valea, unde este hranul preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și cinstitei ei uspenii, în care mânăstire sunt călugărițe, stariței Palaghia și celorlalte călugărițe, să le fie Ațigani, anume: Șerb cu Țiganca sa și cu copiii săi și Ciotea cu copiii săi și Stanciul cu Țiganca sa și cu copiii săi și Golea cu copiii săi și Tatul cu copiii săi și Costoiaia Ațiganca, mama tuturor mai sus spusilor Ațigani, pentrucă sunt vechi și drepti Ațigani ai sfintei mânăstiri, dăruiți și dați încă de Cârjoaia, care s'a și călugărit în sfânta mânăstire, iar numele ei de călugărie a fost monahia Magdalina, încă din zilele lui Basarab voevod, de a ei bunăvoie, pentrucă a făgăduit sfântului loc și s'a scris în sfântul pomelnic, pentrucă a fost ea însăși ctitoriță, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire.

Iar după aceea, a avut Palaghia starița sfintei mânăstiri dela Valea până înaintea domniei mele cu egumenul Noofrie și cu ceilalți călugări dela mânăstirea <Argeș pentru> acei Ațigani. Și astfel pără egumenul Noofrie și cu călugării că acești Ațigani câți sunt scriși, mai sus au fost dăruiți și dați de monahia Magdalina la mânăstirea dela Argeș. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea Palaghiei stariței și celorlalte călugărițe dela mânăstirea dela Valea 12 boieri, ca să jure că au fost dați mai sus zișii Ațigani sfintei mânăstiri dela Valea, nu au fost dați mânăstirii dela Argeș. Și a adus Palaghia starița pe acei 12 boieri la soroc și așa au jurat ei cu sufletele lor înaintea domniei mele că Ațigani sunt dăruiți și dați de către Cârjoaia mânăstirii Valea, nu sunt dăruiți la mânăstirea dela Argeș. Deci, a rămas de lege egumenul Noofrie și cu ceilalți călugări dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Valea, ca să-i fie Ațigani de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Ianache stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Și ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Dragomir, fiul lui Vișan logofăt, care am scris în cetatea Bucureșt', luna Ianuarie 8 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 730.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom. din sec. XX.

210

1563 (7071) Aprilie 2, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această <poruncă> ¹⁾ a domniei mele lui Oancea, fiul lui Voncilă, cu fiii, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Cochineștii de Sus, partea tatălui său Voncilă, toată oricât se va alege de pretutindeni, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, fiul lui Voncilă, anume Oancea, el a venit singur înaintea domniei mele, de a șezzat și a înfrățit pe Martin peste ocina lui, în Cochineștii de Sus mai sus zisi, peste jumătate din ocina lui. ¹⁾ Astfel, a luat-o Martin, să plătească birul și toate dăjdiile, pentrucă n'a putut să plătească Oancea birul și dăjdiile și încă a dat Martin pentru frăție un bou de 100 aspri. Și s'a înfrățit Oancea de a sa bunăvoie dinaintea domniei mele, ca să fie Oancea cu Martin frați nedespărțiți până în veci.

Și după aceea, a cumpărat Vlad cu nepotul său, anume Martin și cu fiii lor și Stan cu frații săi și Goia cu fiii săi un ogor pentru vatră, din Brebine până în Crucea, dela Neniul și frații lui, pentru 150 aspri; însă să fie Vlad cu nepotul său peste ogor, peste jumătate, iar Stan cu frații săi și Goia cu fiii săi să fie peste cealaltă jumătate.

Și iar a cumpărat Stan și frații săi în Cochineștii de Sus un ogor pentru vatră și în sus de Arca, partea lui Tatul toată, a cumpărat-o dela Tatul, pentru 50 aspri.

Și iarăși a cumpărat Frătic un <ogor în> ¹⁾ Poiană, de 30 pași, dela Neacșa, pentru o vacă cu lapte.

Și iarăși a cumpărat Stan cu frații săi un ogor în Poiană, de 10 pași, dela fiul lui Frătică, dela Neagomir, pentru 17 <aspri> ¹⁾ căci a dat aspri dela Nan de a lui bună voie.

Și iar a cumpărat Nan cu fiii săi și Stan cu frații săi și Stanca cu fiii săi dela Tatul un ogor și jumătate în Poeni, pentru 30 aspri. Și iarăși a cumpărat Stan cu frații săi un ogor) de 30 pași, dela Neacșa: însă Neagoe, fiul lui Manea, el să nu aibă din acest ogor, căci a luat asprii dela Stan

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

și dela frații săi de bunăvoiea sa. Și iarăși Nan cu fiii săi și
.....¹⁾ cu fiii săi și Stan cu frații săi au cumpărat dela Cârstea un ogor de 20
pași, însă în sus, dela Cupan până la hotarul Ciobanului pentru¹⁾
aspri. Insa Nan cu fiii săi să fie pe 10 pași, iar Stan cu frații săi și Goia cu fiii săi
să fie peste alți 10 pași.

Și au vândut toți omenii mai sus ziși de a lor bună voie, încă în zilele lui
Radul vodă Călugărul.

De accia, am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni, ca să le fie ocine,
de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după
spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan
Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic
și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Dragomir, am scris în orașul București, luna Aprilie 2 zile, în anul
7071 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1911.

211

1563 (7071) Aprilie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Ion Petru voevod și domn a toată Țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă
a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița și hramul preacinstitei stăpânei
noastre născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie niște sate, anume Celeiul și Gândeni
toți și cu toate hotarele și cu gârla din Celeiu, pentru că îi sunt vechi și drepte
ocine și sate, dedine ale sfintei mânăstiri de mai înainte vreme.

Dar au fost cotropite de cinstiții dregători ai domniei mele, de Burtea fost
mare vornic și de Stanciul mare clucer. Iar după aceia, a venit părintele egumen,
anume Ilarion, înaintea domniei mele, de a stat de față înaintea domniei mele,
cu cinstiții dregători ai domniei mele și pentru aceste mai sus zise sate. Iar întru
aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui
dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit și cartea răpo-
satului părinte al domniei mele Mircea voevod și am aflat domnia mea, că sunt
aceste mai sus zise sate ale sfintei mânăstiri de moștenire, iar Burtea vornic și
Stanciul clucer niciun amestec n'au avut asupra acestor mai sus zise sate, ci au
fost cotropite de dânșii.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

De accia, am dat și domnia mea, ca să fie aceste mai sus zise moșii și sate ale sfântei mănăstiri de moștenire și obabnice și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată punem martori domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pana stolnic și Ianiu vistier și Manca palarnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Scris luna Aprilie 13 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. Olt., S. I., 721.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

212

1563 (7071) Mai 13, <București>.

† În numele tatălui al fiului și al sfântului duh, amin. Scrie Necula al lui Bobanea sudetul și cei 12 pângari și toți oamenii buni și bătrâni din orașul București această carte a noastră acestui negustor, anume Ghergoman Grecul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie lui o prăvălie, ce este lângă biserica domnească, din pazar¹⁾, pentru că a cumpărat-o Ghergoman Grecul dela Pană, fiul lui Stanciul, nepotul lui Chefu din Târgoviște, pentru 4500 aspri, fără aldămaș. Și a vândut Pană această prăvălie de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor negustorilor.

Pentru accia, să fie lui Ghergoman mai sus zisa prăvălie de ocină și de obabă și alt om amestec să nu aibă, nimeni.

Iată martori punem, din oraș, anume: Grozav și Fera și Marin și Badiul și Nenciul, fiii lui Bacea și Frango și popa Bratul și popa Marco și popa Marco și diaconul Alecse și Șerban croitor și negustorii din pazar, anume: Franța și Anghel și Gherghe al Simei și Boga și Ilie al lui Calabete și Matraca și Cârstea, fiul lui Paracsote și Rusta și Sima al Licăi și Isar Panaiote și Ghine, fratele lui Gherghe și Constandin și Ocsote Pascalesă și Sima al lui Gherghe.

Și eu am scris, Eftimie, gramaticul, în luna Mai 13 zile, în zilele lui Io Petre voevod, în anul 7071 <1563>.

<In grecește>: Și a dat pentru prăvălie și acest loc lui Pană al lui Stati, fiul lui Chifu, aspri 4.300.

Și jupanița lui a dat aspri 200 și mi-a spus că toată cheltuiala face suma de 7000 aspri.

Această carte a scris-o Eftimie, nepotul lui popa Grozav.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 722.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1907.

¹⁾ piață.

1563 (7071) Mai 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stan, fiul lui Pădure logofăt și cu fiii săi, oricâți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Glina, partea lui toată, oricât se va alege de pretutindeni, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Dar a fost cotropită de fiii lui Neagoe vistier, de Dan și de Dobra.

Și după aceia, a avut Stan pără cu Dan și cu Dobra înaintea domniei mele, pentru această mai sus zisă ocină. Și așa au părît Dan și Dobra pe Stan, fiul lui Pădure logofăt, că au închinat ocina lor lui Neagoe vistier, tatăl lui Dan și al Dobrei. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că a închinat numai Oprea stolnic, fratele lui Stan, partea lui de ocină, din Glina, iar Stan fratele lui Oprea, nicidecum n'a închinat partea lui de ocină, ce este mai sus zisă, ci a fost cotropită de către Neagoe vistier cu sila. Astfel, au rămas de lege, fiii lui Neagoe vistier, Dan și Dobra, dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și am miluit domnia mea cu această mai sus zisă ocină, pe Stan, fiul lui Pădure logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic.

Am scris eu, Dajul logofăt, Mai 20 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., I/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1563 (7071) Mai 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri, anume Nucet, ca să-i fie Ațigani anume: Bolovan și Caliu și Danciul și Stan Papareț și cu Țigăncile lor și cu fiii lor, pentrucă acești mai sus numiți Ațigani, ei au fost de moștenire ai jupaniței Neaga, jupanița lui Gherghina părcălabul.

Iar după aceea, au avut călugării dela sfânta mânăstire pără înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod, cu Tocsaba și cu Baldwin și cu Brata și cu Paraschiva și cu Brata, pentru acești mai sus ziși Ațigani și a luat Tocsaba și cu frații săi mai sus numiți lege, 12 boieri, dinaintea părintelui domniei mele Mircea voevod și n'au putut ei să jure cu acești 12 boieri nicicum, ci au rămas de lege înaintea domniei sale.

Și după aceea, iarăși nu a putut călugării să se liniștească, ci au avut pără și înaintea domniei mele cu Brata din Albești, pentru Caliu Ațiganul cu copii săi. Și așa a pârît Brata pe călugări înaintea domniei mele, că este al său Caliu Ațiganul, de moștenire. Astfel, întru aceasta, domnia mea a cercetat și am judecat; după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea lui Brata lege, 12 boieri, să jure că este Ațiganul lui de moștenire. Deci, n'a putut Brata să jure cu acești 12 boieri nicicum, ci a rămas Brata, de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea călugărilor dela sfânta mânăstire, ca să le fie lor mai sus ziși numiți Ațigani de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bărcan mare comis.

Și eu, Mihnea, am scris în scaunul București, luna Mai 25 zile, în anul 7071 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 724.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată. căzută.

Cu o trad. rom. din 1741.

215

<1563> Iunie 28, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preafrumosului Mircii voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Stanciului și cu feciorii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moș'a la Rădăcinștii partea lui toată, oricât se va alege de preste tot hotarul, pentrucă iaste a lui bătrână și dreaptă moșie și de baștină. Și iar să fie Stanciului cu feciorii lui moșie, șase fălci la Păltinet, pentrucă au cumpărat dela Dragomir Fără-Dinte din Stoeneshi, drept 300 aspri gata, însă pădure verde. Și aldămaș trei vedre de vin.

Și iar a cumpărat Stanciul și cu feciorii lui dela Mantea din Stoeneshi moșie, o falce, însă livade, drept 150 aspri. Și iar au cumpărat Stanciul și cu

feciorii lui moșie dela Roman din Stoenеști, o cedvârte, drept 60 aspri gata, iar după aceea altă cedvârte, el o au înclinat Stanciului cinste de a lui bună voe.

Și iar au cumpărat Stanciul și cu feciorii lui dela Babiul o vie, drept 350 aspri gata. Și aldămaș o vadră de vin.

Și iar au cumpărat Ion din Rădăcinești un staul de oi la Mușcel, drept 150 aspri gata.

După aceea, au cumpărat Vladul moșie la Rădăcinești dela Darul, un loc la Prisacă, drept 175 aspri gata și Făgețelul, drept 135 aspri gata și la Poiană, drept 70 aspri și la Poiana cea lungă, drept 70 aspri și la Secături și la Bejanie, 4 locuri, drept 250 aspri și la Secături, doao locuri, drept 125 aspri gata, *fac peste tot*, aspri 825.

Și iar au cumpărat Vladul moșie dela Dadoslav la Făgețel un loc, drept 82 aspri și la Secături un loc, drept 40 aspri gata.

Și iar au cumpărat Vladul moșie dela Dabija, la Secături un loc, drept 40 aspri. Și iar au cumpărat Vladul moșie dela Voicilă, un loc la Secătura, drept 75 aspri. Și iar au cumpărat Vladul moșie dela Slăvulea, un loc de vie la Coastă, drept 87 aspri gata.

După aceia, au cumpărat Toader moșie dela Darul și dela Fetea și dela Oprca, Piscul Tisii tot, drept 155 aspri.

Și iar au cumpărat Toader moșie dela Darul, la Ogradă un loc, drept 85 aspri. Și iar au cumpărat Toader moșie dela Manțea, un loc la baltă, drept 415 aspri.

Și iar au cumpărat și feciorii lui Toader, anume Vladul și Opriș, o vie dela Bădea din Pereni, drept 815 aspri.

Și iar au cumpărat Vladul și Opriș moșie dela Pungă din Groși o falcă, drept 150 aspri. Și iar au cumpărat Vladul dela Slăvulea loc de vie, drept 300 aspri. Și iar au cumpărat dela Barbul un loc la Tâlva, drept 60 aspri și partea de pădure.

După aceea, au cumpărat Mihăilă moșie la Buciumet dela Brumeș și dela But și dela Manea, partea lor toată din Buciumet, drept 80 aspri. Și iar să fie lui Mihăilă un loc dela Mirca supt Plésă.

Pentru aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie lor moșie stătătoare și ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco mare dvornic și jupan Bogdan mare logofăt și Iane vis<tier> și Stan spăth<car> și Bărcan comisu și Pană stol<nic> și Ivan mare post. Și ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și am scris eu, Ivan logofăt, în scaunul orașului București, în luna lui Iun. 28, 7072 <1564>.

Acest izvod s'au tălmăcit pe limba rumânească asemenea dupe hrisovul cel slovenesc de Lupp dasc. slovenesc la Școala Domnească în București, 1753.

Eu Lupp dascălul slovenesc am scris.

Acad. R.P.R., Ms. 5728, f. 56 v. -57 v.

Copie rom.

Data greșită de copist. Datat după divan.

216

<1563--1567> August 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei acestui om, anume Toader, fiul lui Oancea din Popești, ca să fie în pace și slobod pentru o pâra pe care a avut-o înaintea domniei mele, cu Stanca, fiica lui Mamia, pentru o cumpărătură pe care a cumpărat-o Oancea, tatăl lui Toader, partea de ocină a lui Dragomir și cu a fratelui său Vintilă, pentru 1200 aspri gata. Iar acum, cinstitul vlastelin al domniei mele, jupan Neagoe fost mare ban, el a luat acea ocină de mai sus a lui Dragomir și a fratelui său Vintilă, părțile lor toate, cât a vândut Mamia tatălui lui Toader, pentru acei 1200 aspri.

Iar după aceea, ei au avut pâra, Toader cu Stanca, fiica lui Mamia, înaintea domniei mele pentru acea cumpărătură care este mai sus scrisă. Iar la aceasta, am cercetat și am socotit domnia mea și am văzut împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele că a cumpărat Oancea, tatăl lui Toader, ocina de mai sus zisă partea lui Dragomir și a lui Vintilă, care sunt mai sus scriși, părțile lor toate și cu vadul de moară de sus, pe Neajlov, ca să-i fie ocină, dedină. Iar de vreme ce Stanca a vrut, să păstreze cei 1200 aspri gata, pe acea cumpărătură, pe care a vândut-o Mamia, tatăl Stancăi, lui Oancea, tatăl lui Toader, a rămas deci Stanca de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Toader, ca să fie în pace și slobod și să fie volnic Toader cu această carte a domniei mele să ia din partea Stancăi ocină pentru ocină, pentru cele câte le-a luat cinstitul boier al domniei mele, care este mai sus scris, jupan Neagoe banul și cu vad de moară, vad pentru vad.

Și nimeni să nu aibă a se încumeta să-l turbure pe el înaintea acestei cărți a domniei mele, căci un astfel de om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Todor scriitorul, luna August 13 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., achiziții noi.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr, după Nedelco mare vornic și după Neagoe fost mare ban.

1563 (7072) Septembrie 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele Stanciul cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Hăreș, jumătate dintr'o falce, pentrucă a cumpărat-o dela Gurban, pentru 30 aspri de argint. Și iarăși să-i fie lui Stanciul loc de casă în Mirăori, pentrucă l-a cumpărat dela Cârstea și dela nepotul său Cârstea, pentru 120 aspri. Și iarăși să-i fie lui Stanciul loc de casă în Mirăori, jumătate falce, pentrucă a cumpărat dela Costea, pentru 25 aspri de argint. Și iar să-i fie lui Stanciul loc de case în Mirăori jumătate de falce, pentrucă a cumpărat dela Oprea și dela Munea, pentru 60 aspri de argint. Și iarăși să-i fie lui Stanciul loc de case în Mirăori, jumătate dintr'o falce, pentrucă l-a cumpărat dela Năagul și dela Roșca, pentru 60 aspri de argint. Și iarăși să-i fie lui Stanciul jumătate dintr'o falce la grădini, pentrucă a cumpărat-o dela Grecul, pentru 70 aspri gata. Și iarăși să-i fie lui Stanciul 4 fălci, dealul întreg, la Gruiu și în Boșăncasă, pentrucă l-a cumpărat dela Stroe, pentru un cal murg. Și iarăși a cumpărat Stanciul 2 fălci dela Țigan, pentru 100 aspri de argint. Și iarăși a cumpărat Stanciul o falce în Poeniță dela Micul, pentru 60 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul o jumătate de falce în coasta lui Oanca, dela Micul, pentru 30 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul o falce și jumătate în Hăreșel dela Micul, pentru 90 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul o falce de pădure, întreagă, în Băjenie, dela Micul, pentru 65 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul un ogor de pădure întreg, în Băjenie partea lui Radul, pentrucă a cumpărat dela Radul, pentru 70 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul o falce și jumătate dintr'o falce în Băjenie, dela Nan, pentru 110 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul partea Nanicăi din Băjenie, dela Nanica, pentru 80 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul o falce și jumătate în Hăreș, dela Nan, pentru 80 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul o falce în Secături dela Stan, pentru 60 aspri de argint. Și iarăși a cumpărat Stanciul Piscul tot, dela Țigan, pentru 80 aspri de argint. Și iarăși să-i fie lui Micul o falce de pădure, întreagă, pentrucă l-a dăruit Manea când l-a cununat. Și iarăși să-i fie lui Stanciul jumătate dintr'o falce în Runcoșel, pentrucă l-a dăruit Nan când s'au înfrățit. Și iarăși Stanciul l-a dăruit pe Nan cu o cămașe bună și cu un stup. Și au vândut acești mai sus numiți oameni aceste mai sus zise ocine de bună voia lor.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori a pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pana stolnic și Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic

Scris în orașul București, luna Septembrie 24 zile, dela Adam cursul anilor 7072 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 725.

Orig. slav. perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1907.

218

1563 (7072) Octombrie 6, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, anume Snagov, unde este hrana cinstitei vovidenii a preasfintei, stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitului egumen chir Galaction și tuturor dumnezeieștilor călugări, care trăesc în acest sfânt loc, ca să le fie satul, anume Șoldeștii toți și cu <tot> ¹⁾ hotarul, pentrucă este sat vechiu și drept al sfintei mânăstiri dela Snagov și cumpărat dela Vladul și dela Dragomir . . . ¹⁾ jumătate, pentru 800 aspri, încă în zilele răposatului Basarab voevod cel Bătrân, iar cealaltă jumătate <a cumpărat-o> ¹⁾ răposatul Vlad voevod Călugărul dela jupan Manea <Vulp> ¹⁾ arul, pentru 1200 aspri și pentru un sălaș de Ațigani, de a dăruit sfintei mânăstiri, să-i fie de întărire, iar domniei lui veșnică pomenire. Și după aceea au avut călugării pâra înaintea domniei mele cu Tărbăcianii. Și așa pâra Tărbăcianii că n'au vândut bunicii lor, ci au cotropit-o călugării cu sila. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți <cinștiții> ¹⁾ dragători ai domniei mele și am citit <domnia mea și> ¹⁾ cărțile răposatilor, domni, bătrâni <care au fost înaintea noastră> ¹⁾ stăpânitori ai Țării Românești <cartea> ¹⁾ răposatului Vlad voevod Călugărul și cartea . . . ¹⁾ am înțeles domnia mea că mai sus zișii oameni, Tărbăcianii, nu au ținut ocina . . . ¹⁾ nici bunicii și nici părinții lor. Și au rămas Tărbăcianii de lege dinaintea domniei mele.

Drept aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Snagov, ca <să-i fie ocină> ¹⁾ și ohabă și de nimeni neclintit, <după spusa domniei mele> ¹⁾.

Și martori am pus domnia mea, jupan <Nedelco mare> ¹⁾ vornic și jupan Bogdan mare logofăt și <Stan spătar și Iane> ¹⁾ vistier și Bărcan comis.
... ¹⁾ paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Mihul, care <am scris în cetatea de scaun> București, luna Octombrie 6 zile, dela Adam în anul 7072 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 726.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843, după care s'au făcut completările.

219

1563 (7072) Octombrie 19.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marchui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oprea și Tudor și Gulea și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Bădeni, partea lui Balea, ce se chiamă ocina Zorească, însă din Gruiul cel Mare până în drumul Brălăviei, pentrucă au cumpărat-o dela Balea Citură, pentru 1000 aspri gata, încă în zilele părintelui domniei mele Mircea voevod. Și a vândut-o Balea Citură de a sa bună voie.

Și după aceia, Oprea și Tudor și Gulea au avut pără înaintea domniei mele pentru acea mai sus zisă ocină, cu Barbul, fiul lui Citură. Și așa pără Barbul înaintea domniei mele că n'a vândut tatăl său Citură ocina lui mai sus zisă, toată, ci a vândut din ea; și a avut și Barbul ocină. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că a vândut Citură această mai sus zisă ocină toată, iar fiul său Barbul cu mai sus zisa ocină amestec n'a avut. Și a rămas Barbul de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni această mai sus zisă ocină, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori <punem> domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Iane vistier și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Tudor, luna Octombrie 19 zile, în anul 7072 <1563>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 727.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1862.

220

1563 (7072) Octombrie 22, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a

domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, numită Govora, unde este hranul preasfintei, curatei și binecuvântatei stăpânei noastre și născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și cinstitului părinte egumen, chir Atanasie ieromonahul și tuturor dumnezeieștilor călugări, care trăiesc în acest sfânt lăcaș, ca să-i fie satul anume Plopul, tot și cu tot hotarul. Și hotarele să se știe: dela gura Bușii, pe matca Ciorăcii, până în drumul Topanei și de acolo pe drumul Topanei pâună la matca Veziei și pe matca Veziei în jos până la gura Internețatului și de aici până la stejar și din stejar până în jugastru, până în obârșia Infieratei și până la matca Cireșilor și până la măr și de aici drept până în obârșia Păcăleanului și până în matca Fetei, la nisip și de aici pe poteca Păcăleanului până la stâlp și de aici până unde a curs poteca Păcăleanului în Apa Boului și de aici în jos până la hotarul Fetei și peste obârșia Noatenului până în obârșia Lupoaei și pe apa Lupoaei până în matca Fetei și de aici peste capul piscului Bucinului și pe obârșia Bucinului și până în obrăjia Fetei și pe deal în jos până în obârșia Căinelui și până la gura Căinelui și până la stejar și până în obârșia Ursoaei și până la sorb și până la gura Butei, pentru că sunt vechi hotare ale sfintei mânăstiri și însemnate încă de egumenul Doroteiu cel bătrân, în zilele preabunului Radul voevod. Și au ținut călugării întotdeauna neclintit, în pace și slobod mai sus zisele hotare, 56 ani, fără nicio bântuire, până acum în zilele domniei mele.

Și după aceia, au avut călugării pără înaintea domniei mele cu Stanciul și cu Sârbul și cu toți Răjleții și așa au părît Răjleții că au ei ocină cumpărătura ocina sfintei mânăstiri dela Govora. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cărțile domnilor bătrâni, a preabunului Radul voevod și cartea lui Basarab voevod și am înțeles domnia mea, că n'au avut Răjleții ocină pe ocina sfintei mânăstiri nici n'au ținut niciodată. Și au rămas Răjleții de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Govora, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu, mult păcătosul Mihul scriitor, care am scris în cetatea numită București, luna Octombrie 22 zile, dela Adam 7072 <1563>

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 728.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., din 1749 și din 1842.

<1563> Octombrie 25, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea lui Staico cu fiii săi și lui Buncea cu fiii săi, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Oroșani, partea mamei lor Slavna, din partea părintelui ei, Vlaicul, partea lui, de pretutindeni, oricât se va alege din uscat și din apă, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pâră mai sus zișii oameni, Staico și Buncea, cu satul Oroșanii, cu Stan și Cârstea și Bran și Vlaicul. Și așa au pârît înaintea domniei mele că Slavna nu este fiica lui Vlaicul cel bătrân, făcută de dânsul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea Oroșanilor, lui Stan și lui Cârstea și lui Bran și lui Vlaicul, lege, 12 boieri, ca să jure că nu este Slavna făcută de Vlaicul cel bătrân, nici nu are ocină împreună) cu Boba și cu Vișa și cu Voica, din partea părintelui lor, Vlaicul. Iar întru aceasta, acei 12 boieri le-au cercetat lor rândul, după dreptate și după lege și au adevărit cu sufletele lor că are ocină la Oroșani, ca și celelalte fice ale lui Vlaicul, împreună,¹⁾ una ca și cealaltă Boba și Vișa și Voica și Slavna. Astfel au rămas Stan și Cârstea și Bran și Vlaicul de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Staico și lui Buncea, că să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martorii pune domnia mea : jupan Nedelco mare vornic și jupan Bogdan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Manea mare paharnic și Ivan mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt.

Și eu Ion, care am scris în cetatea de scaun București, luna Octombrie 25 <zile, dela Adam>²⁾ până acum, în anul 7073³⁾ <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/36.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Datat după divan.

1564 (7072) Martie 31, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Glăvăciog, unde este hramul bla-

¹⁾ * ocolo * în orig.

²⁾ loc acoperit de pecete.

³⁾ cifra unităților dela vâleat este greșită.

goveștenia preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie jumătate din statul Slăveni și din sat și din câmp și din apă și de peste tot hotarul, pentrucă i-a fost dată acea mai sus zisă jumătate din Slăveni de Calotă vornic mai sus zisei dumnezeeștii mânăstiri, încă din zilele răposatului Basarab voevod, ca să-i fie lui veșnică pomenire.

Iar după aceea, a avut părintele egumen chir Anania până înaintea domniei mele cu dregătorul domniei mele jupan Stan cel Gros mare spătar, pentru mai sus zisul sat și astfel până dregătorul domniei mele Stan mare spătar că acea mai sus zisă jumătate de sat, Slăveni, a fost de moștenire a unei nurori¹⁾ a lui, anume, Anea. Și a vrut Stan mare spătar să ia mai sus zisul sat dela sfânta mânăstire dela Glăvăciog. Iar întru aceasta, domnia mea i-au judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea răposatului Basarab voevod și cartea răposatului Radul voevod care a pierit la Râmnic, că a dăruit Calotă vornic mai sus zisul sat, jumătate din Slăveni, mai sus zisei dumnezeeștii <mânăstiri> care se cheamă Glăvăciog, ca să-i fie lui veșnică pomenire. Și a rămas Stan mare spătar de lege din fața domniei mele, ca mai nult amestec să nu aibă cu mai sus zisul sat, în veci.

De aceea și domnia mea am dat mai sus zisul sat, jumătate din Slăveni, mai sus zisei dumnezeeștii mânăstiri dela Glăvăciog, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și mărtori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Manea paharnic și Pano stolnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am scris în cetatea București, luna Martie 31 zile, crugul soarelui 16, iar al luni 4, epacta 6, temelia 17, curgători ani, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 732.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din 1752, cealaltă nedată.

223

1564 (7072) <Martie—August>.

Hrisovul răposatului Pătru voivod pentru satul Litești, leat 7072 <1564>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Pătru voivod și domnu a toată țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele lui Hamza armașul și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va

¹⁾ „nora“ în orig.

dărni, ca să ție el moșia, satul Liteștii, toată, du preste tot hotar, cât să va alége, pentru că iaste a lui véche și dreaptă moșie dela moșii lui.

Iar după acéia, sluga domnii méle ce s'au zis mai sus, el au avut pâra innaintea domnii méle cu o nepoată a lui, anume Ivana. Și așa pâra Ivana pâ Amiza, zicând că are și ia o parte de zéstre în satul acela. Intr'acéia, domniia mea am căutat și am judicat pâ dreptate și după lége, împreună cu toți dregătorii domnii méle și am aflat domniia mea cum că n'au avut Ivana, nepoata lui Hamza, nicio parte de zéstre într'acea moșie ce s'au zis mai sus și au rămas Ivana, nepoata lui Hamza, de lége de'naintea domnii méle.

Drept acéia, am dat și domniia mea, slugii domnii méle ce s'au zis mai sus, ca să-ș ție el moșia ohavnică și stătătoare, el, feciorii lui, nepoții și strănepoții lui și de nimini neclătita, după zisa domnii méle.

Pentru acéia, am pus domniia mea și mărturii pe: jupan Nedelco *mare* vornic și jupan Ivan *mare* logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iano vistier și Pană stolnic și Mihai¹⁾ păharnic și Ghiorma *mare* postelnic.

Și au scris²⁾ Nedelco *mare* vornic.

Arb. St. Buc., Condicta m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 33 v—34.

Trad. rom.

Data lunilor după Ivan *mare* logofăt și Ghiorma *mare* postelnic.

224

<1564—1568> Aprilie 5.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului părinte arhimandrit, cel dintre ieromonahi, chir Ioan egumen al Tismanei și tuturor dumnezeeshilor călugări, care viețuiesc în acest sfânt loc, ca să fie în pace și slobozi de pâra ce au avut înaintea domniei mele cu satul numit Suhodol pentru un hoț și răufăcător, care a fugit peste munți cu doi cai. Pentrucă bine am înțeles adevărul domnia mea, că nu au călugării nicio vină: pentrucă s'a dus boierul domniei mele Arsenie ban, cu toți boierii Jiului, acolo la acea trecere în munți, pe unde a fugit acel hoț și au aflat cu sufletele lor că au făcut acea trecere Suhodolenii, de au scos șindrile și scoarțe și de toate ce le-au trebuit.

Și după acéia, Suhodolenii, ei au luat 12 boieri, de au jurat că nu au făcut ei acel drum, iar călugării au jurat cu 24 boieri, de au acoperit pe acei 12 boieri ai Suhodolenilor. Și le-a luat Arsenie ban boii acelor 12 boieri și din Sohodol 2 gloabe pentru acei doi cai. Și au rămas Suhodolenii de lege dinaintea domniei mele.

¹⁾ în loc de „Manea”

²⁾ probabil „ispravnic”.

De aceia, am dat și domnia mea călugărilor dela Tisnana, că să fie în pace și slobozi. Iar voi, Suhodolenilor, din ceasul ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să închideți cu prisacă acea trecere. Și de acum mai mult să nu se plângă călugării de voi, căci rea rușine veți păți. Și în alt chip să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ivan mare logofăt.

Scris Aprilie 5 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 713.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., din 1912.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Ivan mare logofăt.

225

1564 (7072) Aprilie 7, Bueuroști.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Stoica și Bratco și Radul și Oprea și Radul și Lupul și Vladul și Pătru și cu ceata lor și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Suhodol și la Ermonești, partea lui Tălvul și partea lui Drăgan, toate, de pretutindeni. Pentrucă aceste ocine mai sus zise au fost dedine ale lui Tălvul și ale lui Drăgan. Astfel, Tălvul și Drăgan, ei au furat doi șoimi de pe locul satului Suhodolenilor. Astfel părintele domniei mele, răposatul Mircea voevod, le-a luat Suhodolenilor două dușegubine pentru acei doi șoimi.

Iar din vremea din care s'au dat pe față Tălvul și Drăgan ca hoți, iar părintele domniei mele, răposatul Mircea voevod, el a dat acelora o carte, ca să-și întoarcă acele două dușegubine dela Tălvul și dela Drăgan. Iar ei nu au avut deloc vite ca să le întoarcă, ci le-au luat ocinele în loc de vaci.

Iar după aceia, acei oameni mai sus numiți, ei au avut păcă înaintea domniei mele cu Tălvul și cu Drăgan. Și așa au părit Tălvul și Drăgan înaintea domniei mele că n'au furat acei șoimi. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, după dreptate și am dat domnia mea lui Tălvul și lui Drăgan lege, 12 boieri. Iar ei nu au putut cu niciun chip să ia legea, ci au rămas Tălvul și Drăgan de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși și numiți oameni aceste mai sus zise ocine, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și le-am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 7 zile, în anul 7072
<1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXX/139.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

226

<1564—1568> Aprilie 8, București.

Cu mila lui dumnezeu, creștinul Pătru voevoda și domnu a toată Țara Rumânească ce-i de Ungurimé dăscălicat, feciorul marélui și preabunului, răposatului Mîrcea voevod. Dat-au domniia mea această carté a domniî mele sfentii și domni-zeștie mănăstiri ce iaste Pălcov ce iaste muntii și den jos cu vie hranului sfin-țului Neculae dela Mira Lichiei ce au făcut einstitul și îndereptătorul domniî mele, jupănul Gheorma mare postelnic și i-au dat și i-au închinat să fie metoh ce să grăește locul la Simon Petru, ce iaste hranul naștirea lui Hristos. Și iar ca să le fie moșie dela Vărăciști parte jupănisie Caplii, toată, cu rumăni cu tot și cu vad de moară și cu tot venitul moșii. Și iar ca să fie sfentie mănăstiri moșie dela Dragomirești partea jupăneasie Caplii, toată și cu rumănie și cu tot venitul moșie. Și iar ca să fie sfentii mănăstiri ocina dela Spanțog parte jupănesie Caplii, toată și cu rumănie și cu gârla dupi lănga satu. Și iar ca să fie ocina dela Brănistar a patria parte den partea jupănisie Caplie. Și iar ca să fie moșie dela Cărstiniștii cu rumănie și cu vad de moară. Și iar ca să fie sfentie mănăstiri ocina dela Izvorani partea[tea] jupănisie Caplie toată, cât s'au ales du piste tot hotarul.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri niști sălaşă de Țigani, anume: Zăgan și Mîr- cea și Doban și Stoica și Corneiu și iar Stoica și Stan și Dragul și Stan și Badea și Bue și iar Badea și cu Țalopi și aciștie pré toți i-am dat și i-am închinat sfentie mănăstiri pentru suflitul părinților mie și pintru sufletul mieu. Și i-am scris la sfântul pomilnicu pré părinții mie, pré anume: Caplii și Dincul și Vișa, iar Diicul, Stanca și Pătrașco și Radul și Stoica și Radul și Mișca și Dragna, ca să fie pominiți la sfântul pomilnicu în véci și la sfân<t>a și donuizéiasca Ieturghie, pentru ca jupăniasa Capli au fost a jupănului Gheormii și s'au îngropat denaintea domniî mele la sfânta mănăstiré ci să chiiamă sfântul Niculae. Pentru aceea, au dat și am închinat aceste sate cu rumăni și cu Țigani la sfântul Niculae, ca să fie pominiți în véci la sfânta Ieturghie.

Iar jupăniasa Capli au avut un copil pré anume Pătrașco și au murit și l-au în- gropat la mănăstirea la Bolintin, sfântul hranu blagovéštenie, pintru aciia au dat aciști sate și Țigani, pentru sufletul lui, iar la sfânta mănăstiré sfântul Niculae, unde iaste îngropat jupăniasa Capli, ia așa au lăsat cu mare blestinu, ca să fie aciștii închinați la sfânta mănăstire.

Drept aciaa, am dat domnia mea și am întărit cu această carte a domniei mele, ca să fie pominiți în vici.

Îată și mărturie am pus domnia mea: Nedelco mare vornic și Ivan mare logofăt și jupan . . . ¹⁾ mare vistiar și jupan Stan mare spătar și Paană mare stolnic și Bărcan mare paharnic ²⁾ și Ghiorma mare postelnic.

Și am scris eu, Négoslav gramaticul, în scaunul cităție Bucureștilor, cursul anilor, Aprilie 8 zile, anul 7066 <1558>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 733.

Trad. rom. din sec. XIX.

Văleatul greșit. Datat după divan.

227

1564 (7072) Aprilie 18.

Hrisovul răposatului Pătru voevod dela leat 7072 <1564>, pentru moșăie-Vărtina.

Cu mila lui Dumnezeu eu, Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorū marelui și preabunului Mircea voevodă. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Oprei cu frații săi, Diiniș și Toader și lui Stan cu frate-său Teofil și cu feciorii săi, câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Balș lui Stoian, din partea Vladului a treia parte și din câmp și din apă și de pretutindinea, din hotar în hotar.

Și iar să fie lui Daniil și fră<ți>ni-său, lui Pătru și Stanciului și Radului cu frații săi Voicea și Stan și Pătru și Dragomir și Lupul cu frații săi Vladul și Coica moșie din partea Vladului a treia parte de pretutindine, din hotar în hotar. Pentru că acestū omū ce s'au zis mai sus, Vladul, elu au fostū furatū 2 cai și l-au fostū apucat pe elū de față pentru acești cai. Iar într'acéia, acești mai sus ziiși oameni, Oprea cu frații săi, Diiniș și Toader și Stan și Teofil, ei au plătit pentru Vladul o gloabă pentru cai, 1300 de aspri gata. Iar Dănăil și frate-său Pătru și Stanciul și Dragomir și Radul cu frații săi Voicea și Stan și Lupul cu frații săi Coica și Vladul și Pătru, ei au plătit altă gloabă pentru Vladul și au dat oi 8z cu miei și vaci 10, de au plătit pe acestū mai sus zis făcător de rău de fapta lui cea rea. Iar într'acéia, au venit tata al Vladului, anume Stan, de au dat această mai sus zisă moșie acestor oameni ce s'au zis mai sus defnaintea domniei mele, pentru căci au plătit aceste gloabe pentru cai, ca să le fie lor moșie ohamnică, în véci. Însă Lupul cu frații săi Coica și Vladul, ei să șează în casa lui Stan, ca să-și fie slujba și să-lū hrănească pre el până la moarte, pentrucă așa s'au tocmit defnaintea domniei mele.

¹⁾ lipsește în text.

²⁾ în loc de: «comis».

Drept acéia, am dat și domnia mea acestora tuturor ce s'au zis mai sus oameni, ca să le fie lor moșie ohabnică și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de niminea să fie neclătit, preste zisa domnii méle.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistiieru și Bărcan comisu și Manea păh. și Pană stolnicu și Ghiorman marele postelnic. Și ispravnic Nedelco mare vornic.

Aprilie 18, leat 7072 <1564>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Călui, nr. 722, f. 232.

Copie rom.

Altă copie, ibid., S. I., nr. 734.

228

1564 (7072) Aprilie 21, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăghici, fiul lui Mija și cu fiii lui și fiilor lui Șerban, anume Radul și Manea și Stanciul și fiilor lui Dan, anume Stan și Radul și Oprea și Barbul și Stoica și Milea și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu ca să le fie ocină în Românești, partea lui Cernat și a lui Stanciul toată, oricât se va alege, de pretutindeni, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și dedinc. Căci Cernat și Stanciul au omorît pe un frate al lui Mija și al lui Șerban și al lui Dan, anume Dragomir. Deci, el a murit încă din zilele răposatului Vlad voevod Călugărul. Iar după aceia, Cernat și Stanciul, ei au fugit. Iar întru aceasta, Vlad voevod Călugărul a luat dela Mija și dela Șerban și dela Dan o dușegubină și jumătate, pentru Cernat și Stanciul și a dat mai sus zisa ocină lui Mija și lui Șerban și lui Dan.

<Iar după aceia, au avut¹⁾ pără înaintea domniei mele cu un nepot al lui Cernat și al lui Stanciul, anume Stănislav. <Și așa a pârît Stănislav¹⁾ înaintea domniei mele că n'au dat Mija și Șerban și <Dan¹⁾ o dușugubină pentru Cernat și pentru Stanciul, ci l-au cotropit cu sila. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea răposatului Vlad voevod Călugărul, că au dat Mija și Șerban și Dan o dușugubină și jumătate pentru Cernat și pentru Stanciul. Și a rămas nepotul lor Stănislav de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea mai sus numiților oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după

¹⁾ omis în text, întregire probabilă.

porunca domniei mele. Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Pană ¹⁾ paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Și eu, Oană, care am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 24 zile, în anul 7072 ²⁾ <1504>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii nr. 2542.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

229

1564 (7072) Iunie 12, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Sârbul logofăt și jupaniței lui, Calea, fiica lui jupan Lăudat clucer și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, <ca> să le fie ocină, jumătate din satul Runcul, care este la matca Oltului, din sat și din câmp și <din pădure și din> apă și din deal și de pretutindeni, oricât se va alege <de peste tot> hotarul și Așigani, anume: Barbul cu Așiganca sa și cu copiii săi și Șerbu . . . ³⁾ pentru că acest mai sus zis sat și ocină și Așigani i-au fost dați zestre jupaniței <Calea> de mama ei, jupanița Voica și de fiul ei, Badea postelnic.

Iar după aceea, Sârbul logofăt și jupanița lui, Calea, au avut pâră cu cumnatul lor Văsea vornic și cu jupanița lui, Stanca, înaintea domniei mele, pentru mai sus zisul sat și ocine și Așigani. Și așa pârău Văsea vornic și jupanița lui, Stanca, înaintea domniei mele că satul Runcul este mai bun decât satul lui din Gligarul și că are mai mulți Așigani și pâră ca să-i ia din sat, din Runcu. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că i-a fost dată această mai sus zisă zestre de mama ei, jupanița Voica și de fiul ei, Badea postelnic, încă din zilele răposatului Radu voevod Călugărul, când au dat-o pe jupanița Calea după Preda din Budu . . . ⁴⁾. Deasemeni au dat mai sus zestre jupanița Voica și fiul <ei Badea> postelnic și când au dat-o pe jupanița Calea după sluga domniei mele, Sârbul logofăt . . . ⁵⁾ <în zilele> răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod, iarăși i-a dat <mai sus> spusul sat, jumătate din Runcu și Ași-

¹⁾ în loc de «Manca».

²⁾ în copie 7802 în loc de 7072 (omega în loc de omicron).

³⁾ loc rupt în orig.

ganii toți, de a lor bună voie. Și am văzut și am citit domnia mea cartea răposatului Radul voevod Călugărul și cartea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod, că i-au fost date de <mama> ei și de Badea postelnic. Și încă a mărturisit și unchiul său Badea postelnic și mulți megiași și înaintea domniei mele că au fost date jupaniței Calea de mana ei, jupanița Voica și de fiul ei, Badea postelnic acest mai sus zis sat, jumătate din Runcu și Ațigani. Și au mărturisit că a fost inzestrată din vechime . . . ¹⁾, încă au mărturisit mai sus ziși megieși înaintea domniei mele că a lăsat jupanița Voica și la moarte, cu blestem, să fie satul Runcul tot, însă jumătate ²⁾ și <Ațigani> jupaniței Calea, cum i-a fost dat de mai înainte vreme și să nu aibă Stanca niciun amestec cu satul Runcul și cu Ațigani jupaniței Calea . . . ¹⁾ ei, ci a lăsat să țină Stanca satul Gliganul . . . ¹⁾ le-a dat. Și a rămas Văsea vornic și jupanița lui, Stanca, de lege <dinaintea domniei mele>.

Iar după aceia, iar a avut Sârbul logofăt și jupanița lui, Calea, <pără înaintea> domniei mele cu Văsea vornic și jupanița lui, Stanca, pentru niște cărți de ocină și de frăție. Și așa pâra Văsea și jupanița lui, Stanca, că a fost așezată de Badea din Bircii și înfrățită și pâra că Sârbul logofăt și jupanița lui, Calea, au ascuns aceste mai sus spuse cărți de frăție. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat și am dat domnia mea lui Sârbu logofăt și jupaniței lui, Calea, lege 12 boieri, să jure. Și a adus Sârbul logofăt pe acești 12 boieri și a jurat înaintea domniei mele cu sufletele lor că nu este această carte de frăție în mâna lui Sârbul și a jupaniței lui, Calea și nu știu unde este. Și au rămas Văsea vornic și jupanița lui, Stanca, de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu averile jupaniței Calea.

De aceia, le-am dat și domnia mea lui Sârbul logofăt și jupaniței lui, Calea, această mai sus zisă jumătate din satul Runcul și Ațigani de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și matori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan cel Gros spătar și Pană stolnic și Bărcan comis și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Și eu, Ivan din Spini, care am scris în minunata cetate București, luna Iunie 12 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., DXCII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «jumătate» așa în orig.

1564 (7072) Iunie 14, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mîrcea voevod. Dă domnia mea slugii domniei mele Stepan spătar, ca să-i fie ocină în Cernaiahi, de peste tot hotarul, jumătate, iar din jumătate, a opta parte, iar din a opta parte, a treia parte, pentru că fi este veche și dreaptă ocină, dedină. Și iarăși a cumpărat Stepan o seliște pentru locuință, în lungime de 233 de pași, iar în lățime de 33 de pași, dela Stanca din sat, pentru doi boi. Și Stanca, ea i-a vîndut-o de a ei bună voie, înaintea tuturor megiașilor, ca să fie ocină, dedină, a lui Stepan și a fiilor lui, până în veci.

Și încă și-a cumpărat lui și părintelui lui, Pascotă, o vie dela Mușat, în sat, pentru 300 aspri gata; astfel, să o fie fiul său. Dar să o fie Roman numai aceea vie, pe care a cumpărat-o părintele său, iar la seliște Roman să nu aibă amestec, pentru că n'a cumpărat el, ci a cumpărat Stepan singur.

Astfel și domnia mea am dat aceste cumpărături al căror nume este mai sus scris, ca să fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Nedelco mare vornic și Ivan mare logofăt și Ianea vistier și Stan spătar și Pană stolnic și Manea paharnic și Bărcan comis și Gheorman mare postelnic, Ispravnic Nedelco mare vornic.

Scris în cetatea de scaun București, Iunie 14, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XC/12.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

231

1564 (7072) Iunie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mîrcea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiului lui Dan, anume Radul și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Cordon, partea lui Burbea toată, cât se va alege. Pentru că Burbea a furat doi cai dela Dan, încă din zilele răposatului Basarab voevod, un cal turcesc prețuit la 1000 de aspri, iar celălalt cal românesc prețuit la 500 aspri și a fugit cu acei mai sus ziși cai peste Dunăre. Iar Basarab voevod a dat mai sus zisa ocină lui Dan pentru acei cai, ca să-i fie ocină de ohabă.

Iar după aceia, fiul lui Dan, Radul, a avut pără înaintea domniei mele cu Stoica, fiul lui Burbea, pentru mai sus zisa ocină. Și așa pâră Stoica, fiul lui Burbea, că n'a furat Burbea acei mai sus ziși cai, ci că l-au cotorpît. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și am văzut domnia mea și cartea

lui Basarab voevod și am dat domnia mea lui Stoica lege, 12 boieri, să jure că n'a furat tatăl său <mai sus zișii> cai ai lui Dan. Iar Stoica, el în neii un chip n'a putut, nici n'a cutezat să aducă pe acei boieri. Deci, a rămas de lege înaintea domniei mele, ca <amestec> să nu mai ajbă Stoica, fiul lui Burbea, cu mai sus zisa ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, fiul lui Dan, ca să-i fie de ocină și ohabă, fiilor lui, nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domina mea: jupan Părvul¹⁾ mare vornic și jupan Ivan mare logofăt, Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Preda²⁾ stolnic și Manea paharnic și jupan Gheorman mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Stoica logofăt din București, care am scris în cetatea București, luna Iunie 15 zile, anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

232

1564 (7072) Iulie 2, București.

† Intru tot sfințitul și preasfințitul mitropolit, chir Anania a toată Țara Românească. Iar după aceea, iată să se știe că am făcut și am dăruit, ca să fie la sfânta mănăstire care se chiamă Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Maria și cinstitei ei uspenii, mai întâi am făcut niște chilii de piatră și grădina și grajdure³⁾ și un șopron pentru butoaie și pentru care, pentru 18.000 aspri. Și iarăși am cumpărat dela popa Duca dela Argeș o livadă, pentru 1300 aspri. Și iarăși am cumpărat dela Călcăiucul altă livadă, pentru 1000 aspri. Și iarăși am cumpărat o vie la Ștefănești, pentru 2700 aspri. Și am făcut o cădelniță de 5000 aspri și un stilhar de brocart negru de 1000 aspri și o Psaltire cu Sinaxar și cu Ceasloveț pe tetra-pod și Cântările născătoare de dumnezeu. Acestea toate le-am dăruit eu la sfânta mănăstire cu binecuvântarea mea, ca să-mi fie spre veșnică pomenire.

Iar din neamul meu, cine se va încumeta să strice această a mea danie de mai sus, pe care am dat-o și am dăruit-o sfintei mănăstiri, iar oricare om din neamul meu ar fi și se va încumeta să strice această întocmire a noastră, iar acel om să fie blestemat de tatăl și de fiul și de sfântul duh, care toate ființele

¹⁾ în vremea aceasta mare vornic era « Nedelco. »

²⁾ în vremea aceasta mare stolnic era « Pană. »

³⁾ « grajdure », așa în orig.

le ține în palmă și de preacurata mamă a lui Dumnezeu și de sfântul Ioan înainte mergătorul și de 4 evangheliști și de sfântul sobor al celor 12 apostoli și de 24 prooroci și de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și de toți sfinții care de veacuri sunt plăcuți lui Dumnezeu și să fie părtaș cu Iuda și cu Arie și cu Evreii cei de trei ori blestemați, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să fie în veci.

Și martorii: egumenul Gavriil și Andreiu cel bătrân și dnoynicul Grigorie și popa Andronie și monahul Gavriil și monahul Teodor și Tudor postelnic și nepotul meu, Dragomir din Târgșor.

Și eu, Vălcu cel bătrân, logofăt din Pogonești, care am însemnat în cetatea București, luna Iulie 2 zile, dela Adam curgători, în anul 7072 <1564>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 735.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

233

<1564—1567> Iulie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn. Dă domnia mea această, poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Ioan, dela sfânta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină satul Tismana tot și tot venitul.

Iar tu, egumene dela sfânta mănăstire din Bistrița, să te păzești până veți veni la sobor la Bobotează, să stați de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Am scris eu, Vișan, luna Iulie 17 zile.

Ispravnic Ivan mare logofăt.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 715.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1859.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr și după Ivan mare logofăt.

234

1564 (7072) August 1, București.

† În cartea sfântă a lui Moise...¹⁾ scrie: «Așa vorbește domnul Adonai: ascultă, Israele și ia aminte cuvintele mele, din cât agonisești în tot anul, să dai zeciuială din avere seminției lui Levi, binecuvântaților săi preoți». Precum înainte

¹⁾ loc șters în orig.

de lege și în lege mulți au strălucit prin milostenii și dărnicie, dumnezeestii și preasfinții apostoli, purtătorii de dumnezeu părinți, ne-au sfătuit și și-au făcut pentru folosul nostru, pentru mântuirea sufletelor noastre, ca prin milostenie privighere și post să ne curățăm de păcate, toate acestea răbdându-le, ca să împărătească Hristos.

De aceia și eu robul stăpânului nostru Iisus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, iată dar mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați voevozi, încununăți de dumnezeu care au fost înaintea noastră s'au veselit în domnie, însă puțini au fost aceia care au moștenit împărăția cerurilor, m'am nevoit dar și eu, nu numai a cârmui această împărăție, ci și a îngriji de mântuirea sufletului. De aceia, am ridicat gândul spre cer și am fost cuprins de râvnă dela sfântul duh către sfintele, dumnezeestile biserici, mănăstiri, mai ales către această dumnezeiască mănăstire care se află la sfântul munte Sinai, unde în tufișul aprins s'a arătat dumnezeu celui plăcut lui, prorocului Moise, unde zac moaștele sfintei mucenițe Caterina, hramul preobrajeniei domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos. Către acest locaș am râvnit și domnia mea a mă nunci etitor nou și am dăruit domnia mea în fiecare an sfintei mănăstiri un obroc de 6000 aspri și fraților care vor veni, cheltuială 500 aspri.

De aceia, dar, sfinți părinți, mă rog vouă, în numele lui dumnezeu și al sfântului, care a văzut pe dumnezeu, prorocul Moise și al tuturor sfinților, să scrieți pe domnia mea în sfântul pomelnic: Io Petru voevod și părintele domniei mele, Io Mircea voevod, iar după sfântul botez, Io Dimitrie voevod și maica dela inima domniei mele, marea doamnă Cnejna, iar după sfântul botez doamna Ana și iubiți frați ai domniei mele, Io Radul și Mircea voevozi și să ne pomeniți pururea în sfintele voastre taine și la sfântul jertfelnic. Iar noi, dar, în zilele și viața noastră suntem datorî totdeauna a milui și a întări sfânta mănăstire cu mai sus zisul obroc.

Iar cel care după plecarea domniei mele, adică moartea a toată lumea, cui va încredința dumnezeu de va începe să țină sceptrul întregii țări a Ungrovlahiei sau din rodul de inimă al domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, mă rog vouă, în numele lui dumnezeu și al tuturor sfinților, ca să întăriți acest hrisov al domniei mele și să miluiți sfânta mănăstire din agoniseala cea dată de dumnezeu, cu ce dumnezeu vă va învăța; după cum însuși Hristos a poruncit și a zis: «fiți milostivi, după cum și eu» și celelalte. Pentru aceasta, să aveți iertarea păcatelor la cumplita și a doua sa venire și să ne ferească rugăciunea și acoperământul preacuratei născătoare de dumnezeu și a tuturor sfinților și să ne învrednicească a sta de-a dreapta lui Hristos, judecătorul drept, privind unul spre altul cu fețe vesele, în împărăția cerească, în vecii vecilor, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și <G>hiorma mare postelnic. Ispravnic Ghiorma mare postelnic.

Și am scris eu, Miroslav, în cetatea de scaun București, luna August 1 zi, crugul soarelui 16, crugul lunii 4, temelia 17, epacta anului 6, epacta lunii 4, ani curgători dela Adam 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCXCVII/17.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

235

1564 (7072) August 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domu a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri care se chiamă Snagov, unde este hranul cinstitei vovidenii a preasfintei, curatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstitului părinte egumen chir Evstratie și tuturor dumnezeieștilor călugări, cari trăesc în acel sfânt lăcaș, ca să le fie satul care se chiamă Șoldești toți, cu tot hotarul, pentrucă este veche și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri dela Snagov și cumpărată dela Vladul și dela alt Vladul, însă jumătate, pentru 800 aspri, încă din zilele răposatului Basarab voevod, iar cealaltă jumătate a cumpărat-o însuși Vlad voevod Călugărul dela jupan Manea vistier, pentru 1200 aspri și pentru un sălaș de Ațigani. Deci, el a dăruit-o la sfânta mânăstire, ca să fie de întărire, iar domniei lui de veșnică pomenire.

Iar <după aceia, au avut> pără călugării înaintea domniei mele cu Cârjau <postelnic și cu Tărbă>cianii. Și așa au părît Tărbăcianii că nu sunt vândute ocinele lor, cile-au cotropit călugării cu sila. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători a domniei mele. Și am citit domnia mea vechile lor cărți dela alți domni răposați, cartea lui Basarab voevod cel Tânăr, care a fost stăpânitor al Țării Românești înainte de răposatul Vlad voevod Călugărul și cartea lui Vlad voevod Călugărul și am înțeles domnia mea că mai sus zișii oameni, Tărbăcianii, n'au ținut ocina Șoldești, nici străbunii lor, nici părinții lor. Și au rămas Tărbăcianii și Cârjau postelnic de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Snagov, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianne vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic.

A scris Mihnea în cetatea de scaun București, luna August 9 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 736.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1874, după care s'au făcut completările.

236

1564 (7072) August 24.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir logofăt și soției lui, Ivana și fraților Ivanei și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Vârâții jumătate, din vecini și din mori și de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină dela soacra lui, Anca, mama jupanitei Ivana și dela mătușa ei, monabia Maria, fiicele jupanului Radul din Roșia. De accia, domnia mea am adevărit că le este de moștenire mai sus zisul sat Vârâții; deci le-am dat și le-am miluit și domnia mea pe mai sus zisele slugi ale domniei mele, Dragomir logofăt și soția lui, Ivana și frații Ivanei.

De accia, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedeleco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan mare spătar și Ianiu mare vistier și Bărcan mare comis și Manea mare paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare postelnic¹⁾.

Am scris eu, Dragomir din Miroși, luna August 24 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 737.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1851.

237

1564 (7073) Septembrie 5.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri care se chiamă Govora, ca să-i fie satul Strâmbele jumătate, oricât se va alege de pretutindeni, pentru că a fost vechi și drept sat de moștenire al sfintei mânăstiri. Dar a fost cotropit de către Radoslav banul. Iar întru aceasta, domnia mea am adevărit și am aflat că a fost

¹⁾ în loc de «mare logofăt».

acel sat de moștenire al sfintei mănăstiri, dar a fost cotropit de Radoslav banul cu sila.

De aceea, am miluit domnia mea pe sfânta și dumnezeiasca mănăstire, ca să-i fie mai sus zisul sat de ocină și de ohabă în veci, iar domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma postelnic. Și ispravnic Ghiorma mare postelnic.

A scris Miroslav, în luna Septembrie 5 zile, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 738.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1797.

238

1564 (7073) Septembrie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Petru și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie o vie în Bujorani, pentrucă a cumpărat-o Pătru dela Ticuci din Bujorani, pentru 250 aspri gata. Și a vândut singur Ticuci mai sus zisa vie, de a lui bună voie.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui Pătru, ca să-i fie mai sus zisa vie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pano stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Am scris Alb, în cetatea București, luna Septembrie 9 zile, în anul 7072 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 739.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1785.

239

<1564 (7073)> Octombrie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor dela sfânta mănăstire dumnezeiască care este la Râmnic lângă Olt, unde este hramul arhanghelului Mihail, ca să-i fie satele anume Urlu-

ieștii și Buneștii și cu toate hotarele, pentru că îi sunt vechi și drepte ocine, sate și de moștenire ale sfintei mănăstiri.

Iar după aceia, au avut pără înaintea domniei mele cu dregătorul domniei mele Ianachi stolnic pentru mai sus numitele sate. Și așa pără Ianachi stolnic...¹⁾ a lui acele sate. Iar domnia mea <am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege cu toți cinstiții>¹⁾ dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea călugărilor lege, 12 boieri, <ca să jure că sunt acele sate ale sfintei mănăstiri>¹⁾ și le-am pus lor zi ca să jure, la sfântul Dimitrie, Iar călugării i-au adus încă înainte de zi, cu trei săptămâni, de au jurat cu acei 12 <boieri și au jurat>¹⁾ pentru acele mai sus scrise sate, că sunt vechi și drepte de moștenire <ale sfintei mănăstiri, iar Ianachi stolnic>¹⁾ mai mult amestec să nu aibă cu acele sate mai sus zise, <ci numai sfânta>¹⁾ mănăstire care se numește sfântul arhanghel Mihail să le stăpânească...¹⁾ <precum au>¹⁾ dat și alți domni dinaintea domniei mele.

De aceia, le-am dat și domnia mea sfintei mănăstiri și dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acel sfânt locaș, ca să le fie mai sus zisele sate, Urluești <și Bunești, de ocină și de ohabă>¹⁾.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan <Nedelco mare vornic și jupan>¹⁾ Ivan mare logofăt și stan spătar și Ianiu <vistier>...¹⁾ în cetatea de scaun București, luna Octombrie 5 zile...¹⁾

† <Io Petru voevod>, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 741.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Datat după o însemnare de pe verso și după divan.

240

1564 (7073) Octombrie 6, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei> mele lui Costandin cu frații săi, anume Mihai și Genău și Oancea și cu fiii lor, câți le va lăsa <dumnezeu>¹⁾, ca să le fie ocină în Bătiești, <partea>¹⁾ lui Oană și a fiilor lui, toată, oricât se va alege de pretutîdeni, pentru că a cumpărat-o dela Oană și dela fiii lui, pentru 1050 aspri gata.

Iar după aceia, Costandin cu frații săi au avut pără înaintea domniei mele cu Oană și cu fiii lui. Și așa au părît Oană și cu fiii lui înaintea domniei mele că n'au vândut acea ocină, ci au pus-o zălog la Costandin și la frații lui. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat și cu vlastelîni domniei mele și a dat domnia mea lui Oană și cu fiii lui lege, 12 boieri, ca să jure că n'au vândut

¹⁾ loc rupt în orig.

acea ocină, ei au pus-o zălog. Iar întru aceasta, Oană și fiii lui n'au putut să jure în niciun chip, ei au rămas Oană și cu fiii lui de lege dinaintea domniei mele.

Și iarăși să le fie lui Costandin și cu frații săi ocină în Bătiești din partea lui Stoian a 4-a parte, de pretutindenii pentrucă a cumpărat-o dela Stoian pentru ...¹⁾ aspri. Și iarăși a cumpărat Costandin ocină în Bătiești din partea lui Bără jumătate, pentru 250 aspri. Și iarăși a cumpărat Costandin din acea jumătate din partea lui Bără, a treia parte, pe care o cumpărase dela Călin, pentru 80 aspri. Și această mai sus zisă ocină din partea lui Bără, ei au cumpărat-o dela fiii lui Oacheș din Dănești.

Și iarăși au cumpărat Costandin și frații lui un ogor dela Vlad, pentru 70 aspri. Și iarăși au cumpărat Costandin și frații lui un ogor dela Vlad, pentru 150 aspri.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui Costandin și fraților lui, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar, Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

A scris Alb, în cetatea București, luna Octombrie 6 zile, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 740.

Orig. slav, hârtie pecetie aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1806.

241

1564 (7073) Octombrie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io <Petru> voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea <această poruncă a domniei mele> lui Radul și lui Ion și lui Micul...¹⁾ și lui Petru și lui Micul cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie părțile de ocină dela ...¹⁾ pentrucă le este veche și dreaptă ocină <cumpărată dela> ...¹⁾ și dela Stănilav și dela Detco și dela Nan și dela Stoia și dela Șerban și dela Neagoe din Cucuteni, pentru 1600 aspri gata.

Și au vândut cu știrea <tuturor megiașilor> și de bună voia lor. Și să li se știe hotarul: din hotarul Fianilor pe Pîscul Lupului în jos merge până la Leaful până la ...¹⁾

Și iarăși Radul și ...¹⁾ fratele său și Stan cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă ...¹⁾ a cumpărat dela Dan și dela Nan și dela ...¹⁾, pentru 14.000 aspri gata și pentru un cal bun, prețuind 400 aspri.

¹⁾ loc rupt în orig.

Dar să li se știe hotarul: pe valea ...¹⁾ râul ...¹⁾ și de aci pe valea ...¹⁾ până la hotarul Puchenilor pe ...¹⁾ până la Chiciură.

Și aceste mai sus scrise ocine au fost toate ...¹⁾ ale răposatului Basarab voevod.

Iar după aceia, au avut cotropire dela Tudor logofăt și dela frații lui, pentrucă s'au făcut cneji ...¹⁾ câți sunt la el, pe care le-au cumpărat. Și acești boieri le-au lepădat și ei cei 1500 de aspri cu sila, în zilele lui Radul voevod Călugărul ...¹⁾ Deasemenea s'a jeliut la părintele domniei mele, la răposatul Mircea voevod, dumnezeu să-i ierte sufletul, că le-au luat ocinile cu sila și le-au lepădat cei 1500 aspri, fără buna lor voie. Iar părintele domniei mele a luat ...¹⁾ aceste ocine mai sus zise, Runcul și Brebul, toate, cu toate hotarele.

Și după aceia, iar nu au putut să aibă pace dela Iancul pârăcalab și așa a pârît el că nu le-a luat Tudor logofăt și cu frații lui cu sila, ci că le-a vândut de bună voia lor ...¹⁾ 1500 de aspri, nu i-au dat în mâna părintelui domniei mele. Iar domnia mea, am cercetat și am judecat cu toți cinstiții vlastelini ai domniei mele, după dreptate și după legea lui dumnezeu. Și am dat domnia mea fiilor oamenilor mai sus scriși, anume: Mîlea și Radul <și Vladul> lege, 12 boieri și i-au adus și au jurat înaintea domniei mele cu sufletele lor că au dat ...¹⁾ 1500 aspri în mâna domniei mele și au fost acești boieri ...¹⁾ au luat Runcul și Brebul cu sila.

De aceia, am dat și domnia mea lui Mîlea și Radul și Vladul ...¹⁾ mai sus scriși cu frații lor <și> cu fiii lor, ca să le fie ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Mca>nea paharnic și jupan Gheorman mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Scris luna Octombrie 8 zile. A scris Dragomir, bătrânul logofăt, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/43.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

242

1564 (7073) Decembrie 11, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiilor lui Micșan din Negești, anume Vlaicul și Bodea și cu fiii lor, câți

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Negești din partea părintelui lor Micsan jumătate și din sat și din câmp și din munte și din apă și de peste tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Dar lui Bodea să-i fie numai 6 ogoare la câmpul de sus și alte 6 ogoare la câmpul de jos și vatră de casă în sat, pentru că așa le-a lăsat cu sufletul lui părintele lor Micsan când a fost viu. Iar cealaltă jumătate din ocina lui Micsan, partea fiilor lui Vladul și Radul, iar a închinat-o Micsan, el însuși, lui Vlaicul logofăt.

Iar după aceea, a avut Vlaicul pără înaintea domniei mele cu fiii lui Vladul și ai lui Radul, anume Soare și Vlad și Stanimir și Stan. Și astfel au părit Soare și Vlad și Stanimir și Stan, ca să aibă și ei parte din mai sus zisa ocină a bunicului lor Micsan. Intru aceasta, domnia mea i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cartea răposatului Vintilă voevod și am văzut și am adevărit domnia mea că însuși Micsan a lepădat pe fiii lui, Vladul și Radul, pentru că nu l-au cinstit pe dânsul și au fost niște răufăcători. Și încă am citit domnia mea și cărțile răposatului Radul voevod Călugărul și cartea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod, că Vlaicul, fiul lui Micsan, a avut pără dela frații lui, dela Vlad și Radul, înaintea domniei lor și tot au rămas de lege. Astfel au rămas și fiii lui Vlad și ai lui Radul, anume Soare și Vlad și Stanimir și Stan, de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători și a curții domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă la mai sus zisa ocină, în veci vecilor.

Și încă a avut Vlaicul pără și înaintea lui Pătrașcu voevod cu fratele său Bodea, pentru mai sus zisa ocină și a luat Bodea 12 boieri, să jure, ca să ia Bodea jumătate din partea fratelui său Vlaicul. Iar cei 12 boieri nu au jurat, ci i-au împăcat pe ei, de a lor bună voie. Și a dăruit Vlaicul fratelui său Bodea încă 7 ogoare, anume: un ogor lângă Valea Nandrei și un ogor lângă dârsta lui Țale și un ogor lângă Vâlceaua Popii și un ogor la Malul Prosiei și un ogor la vad și un ogor supt priboi, la lazuri și un ogor în vale. Astfel s'au întocmit de a lor bună voie înaintea acelor 12 boieri. Și încă s'au jurat pe tetraevanghel, ca oricare dintre dâșii va strica această tocmeală, să fie blestemat de 318 părinți purtători de Dumnezeu.

De aceea și domnia mea am dat lui Vlaicul mai sus zisa ocină, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spușa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Manea paharnic și Pană stolnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Și eu, Bratul din Negești, care am însemnat în cetatea de acum București, luna Decembrie 11 zile, crugul soarelui 17, epacta 6, crugul lunii 5, temelia 28, numărul de aur 8, curgători ani, în anul 7073 <1564>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 742.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

243

1565 (7073) Ianuarie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Hrană cu frații săi și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Studina lui Măsteac, jumătate dintr'o funie, pentru că au cumpărat-o dela Stana, pentru 325 aspri.

Și iarăși a cumpărat Duda cu fratele ei Stan, dela Stana, ocină, seliștea de sus jumătate, din lățime 20 de pași, pentru 120 aspri.

Și iarăși au cumpărat Lupa cu frații săi, anume Buit și Drăgan, ocină în Studina de Jos, partea lui Aldimir toată, oricât se va alege de pretutindeni, pentru 430 aspri și de la Tatomir loc de vie, dela tufe până la baltă, pentru 250 aspri. Și au plătit Lupa cu frații săi dedina lor de ocină dela Puia, 5 pași, pentru 100 aspri. Și iarăși au cumpărat Lupa cu fratele său Ivan, ocină dela Drăgan, 50 de pași, pentru 100 aspri.

Și iarăși a cumpărat Buit ocină dela Vladul, 5 pași, pentru 50 aspri și dela Radoslav și dela Simion, 5 pași, pentru 50 aspri și dela Prodan, cinci pași, pentru 55 aspri și dela Necula, cinci pași pentru 50 aspri și dela Lie, o vie, pentru 150 aspri.

Și au plătit Voico cu frații săi dedina lor de ocină, însă dela Voicea 15 pași, pentru 300 aspri.

Și a cumpărat Lala dela Albul un ogor de 25 pași, pentru 50 aspri și dela Radul 35 de pași, pentru 70 aspri și dela Stanciulea, în câmpul de sus, 80 de pași, pentru 160 aspri și iarăși dela Stanciulea 10 pași, la seliștea cu tufe, pentru 100 aspri și dela Stan 12 pași, la seliștea cu tufe, pentru 2 boi și dela Stan la câmpul de sus un ogor de 20 de pași, pentru 40 aspri.

<Și iarăși a cumpărat> Crețul ocină dela Crăciun 7 pași, la seliște, pentru 70 aspri și dela Marcu 10 pași, la seliște, dela baltă până la branște, pentru 150 aspri.

Și iarăși a dat Ivan partea lui de ocină dela Studina nepoților săi, anume Ganea și Tudor, oricât se va <alege> de peste tot.

Și iarăși a cumpărat Voico dela Stoica la câmp 60 de pași, pentru 120 aspri și la seliște 30 de pași, pentru 220 aspri.

Și iarăși a cumpărat Vladul ocină dela Oancea 10 pași, la câmp, pentru . . .¹⁾ și la seliște 5 pași și la braniște 2 pași, cu birul și dela Marcu un loc de casă și de vie și de arie, pentru 100 aspri.

Și iarăși a cumpărat Staia cu frații săi ocină dela Vlaicu, a treia parte dintr'o funie veche și la seliște și la braniște, pentru 200 aspri.

Și iarăși au cumpărat popa Dobromir cu fratele lui, Mușat, o ocină dela Prodan și dela Voico, o funie, pentru 700 aspri și dela Stanciul 20 de pași, pentru 40 aspri și dela Vladul 20 de pași, pentru 40 aspri.

Și iarăși a cumpărat Cioban ocină dela Hrană, loc pentru vie, în lățime 13 pași, până la tufe, pentru 160 aspri.

Și iarăși a cumpărat Diicul dela Bogdănel o braniște, pentru 200 aspri. Și iarăși a <cumpărat> Diicul dela Bogdănel 11 ogoare, pentru 90 aspri. Și au vândut mai sus zișii oameni acele ocine de a lor bună voie.

De aceia, am dat și domnia mea acelor oameni mai sus scriși, ca să le fie acclora ocinele de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiormia mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 4 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Această carte s'a luat dela Stan. Studina.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 743.

Orig. slav, perg., peete limbrată.

Cu o trad rom. din 1844.

244

1565(7073) Ianuarie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Stoica cu frații săi, Ciolan și Dumitru și lui Radul cu frații săi, Oprea și Stepan și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocina care să cheamă la Rădulești²⁾, din partea lui Manea și din partea lui Oprea și din partea lui Lepădat și din partea lui Mușat, însă din părțile lor din ocina

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ „la Rădulești“, așa în orig.

de sus, 12 funii și în lungimea ei, dela răstoacă până la valea Făgetului, pentru că au cumpărat-o dela Manea și dela Oprea și dela Lepădat și dela Mușat, pentru 6750 aspri gata. Și au vândut acești mai sus ziși oameni de a lor bună voie. Dar să țină singur Radul pe 2 funii, iar Stoica cu frații săi, Ciolan și Dumitru, pe 6 funii, iar Radul cu frații săi, Oprea și Stepan, pe 4 funii, pentru că astfel s'au întocmit și au cumpărat dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Radul și lui Stoica cu frații săi, <Ciolan și> Dumitru și lui Radul cu frații săi, Oprea și Stepan, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ită și martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivau mare logofăt . . . ¹⁾ și Bărcan comis și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic jupan Nedelco mare vornic.

Și eu, Voinea, care am scris în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 4 zile, dela Adam ani curgători, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., LXXIX/96.

Orig. slav, perg., rupt.

245

<1565--1568> Martie 25.

| † Din mila lui Dumnezeu <Io Petru voevod> ¹⁾ și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se chiamă Glăvăciog, ca să vie volnic egumenul Mitrofan cu această carte a domniei mele să ție ocina sfintei mănăstiri dela Jirov, cât este partea sfintei mănăstiri toată, pentru că acea ocină au cumpărat-o Homul și Vărăștii dela Eftimie, care a fost egumen mai dinainte vreme.

Astfel, domnia mea am dat ocina sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă. Iar Homul și Vărăștii, ei să-și ia asprii dela Eftime. De aceia, nimeni să nu cuteze să turbure sau să supere înaintea acestei cărți a domniei mele, căci un astfel de om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ghiorma mare postelnic

A scris Țalapi, luna Martie 25 zile.

† Io <Petru voevod> ¹⁾, din mila <lui Dumnezeu, domn> ¹⁾.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 731.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Petru cel Tânăr, după Ghiorma mare postelnic și după egumenul Mitrofan.

¹⁾ loc rupt în orig.

1565 (7073) Aprilie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie satele ei, anume Bogdăneștii dela Codmeana și Bârluiul dela Mușcel și Vârtopul dela Celeiu, pentrucă sunt drepte ocine și dedine.

Iar după aceea, au avut pără cu fiica Vulturului¹⁾ și cu alți oameni care au cotropit acele mai sus zise ocine. Și așa au pârfit fiica Vulturului și alți oameni, că nu are sfânta mănăstire amestec cu aceste sate mai sus scrise. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți dregătorii domniei mele și am aflat domnia mea că sunt drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Bărcan comis și Stan cel Gros spătar și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic Ghiorma mare postelnic.

Am scris eu, Necula diac, în anul 7073 <1565>, luna Aprilie 4 zile.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 744.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1795.

1565 (7073) Aprilie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Mariei și Ancăi și nepoatei lor, Dumitra, că să le fie ocina Plăcicoi, partea părintelui lor Tatul, toată, oricât se va alege din câmp și din munte și din apă și de pretutindeni, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și de moștenire. Și iarăși să le fie ocina Mierlărească toată, oricât se va alege partea părintelui lor Tatul, pentru că le este ocina lor de moștenire.

Iar după aceea, au venit Maria și Anca și Elina înaintea domniei mele, de s'au înfrățit, ca să ție și Elina la Plăcicoi împreună cu Maria și cu Anca și să ție și Maria și Anca la Mierlari, unde sunt hotărnicii împreună cu Elina. Și s'au înfrățit de a lor bună voie dinaintea domniei mele.

*) «Vulturului», așa în orig.

Și a întocmit Tatul ca după moartea lui să ție Maria casa lui și grădinile și pometul.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiormă mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Colțea gramatic, luna Aprilie 15 zile, în minunata cetate București, curgători în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 745.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

248

1565 (7073) Mai 11, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni: Stoica și Stanciul și Neicul și Stanciul, fiii lui Colțea și Șoiuga și Stoichina și Grumazea și popa Ivan și Stanciul și Radoslav și Stoica și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină seliștea care se chiamă Drăghiceni toată, cu tot hotarul.

Și hotarul să li se știe: dela răchită dela capul unor ogoare care sunt pe Piscul Turcilor, în sus, până la poiana Dăspinei și poiana jumătate și dela Șomorul, pe unde se va afla mijlocul locului.

Pentru că au cumpărat acești mai sus ziși oameni dela Mihai și dela Giurca și dela Drăghici, pentru 6500 aspri gata. Și au vândut acei mai sus ziși oameni de a lor bună voie și dinaintea tuturor megiașilor. Dar să li se știe fiecare, cât au dat. Și a cumpărat Stoica singur, 1500 <aspri> pe o funie și Stanciul iarăși 1000 aspri pe o funie și Neicul și Stanciul, fiii lui Colțea, iarăși 1000 aspri pe o funie și Grumazea 1000 aspri pe o funie . . . ¹⁾ și popa și Stanciul 500 <de aspri> pe o jumătate <de funie> și Radoslav și Stoica 1000 aspri pe o funie. Fiecare precât a cumpărat, astfel să se și împartă ocina.

De aceia, le-am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și

¹⁾ loc rupt în text.

Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ghiorma mare postelnic.

Am scris, eu Dajul gramatic, în cetatea de scaun București, în fața bisericii lui Ghiorma postelnic, luna Mai 11 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Copii, sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

249

1565 (7073) Iunie 11.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Dobroslav cu fiii săi și cu fiicele, Dragul și Vișa și Dobroneaga și Neagole cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Rusinești, partea părintelui lor Dobroslav, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, a venit Dobroslav singur înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe fiicele lui mai sus zise, anume Vișa și Neagole și Dobroneaga pe ocina lui din Rusinești, dar peste jumătate, iar cealaltă jumătate să fie a lui Dobroslav și a fiului său Dragul, pentrucă i-a așezat dinaintea domniei mele cu știrea tuturor megiașilor, de a lui bună voie.

Și iarăși a cumpărat Dragul dela Vișa, pe un bou mare, 7 pași, ocină în Rusinești, din partea părintelui ei, pe care i-o dăduse, pentrucă a vândut Vișa fratelui său de a ei bună voie, cu știrea tuturor megiașilor. Și iarăși au cumpărat Neagoe și Găvaniu ocină în Rusinești, partea lui Ianiu care a fost mare ban al Jiului, 22 pași, pentru 360 aspri. Și iarăși au cumpărat Stoica și Dragul ocină în Rusinești, din partea lui Dobroslav, 7 pași, pentru 200 aspri. Și iarăși au cumpărat Stepan și Radul ocină în Rusinești, din partea lui Stoican și a lui Băreș și a lui Boje, 98 pași, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat Cârstea ocină în Rusinești și loc de vie dela Cr . . . 1) tul, 12 pași, pe 40 de aspri.

De aceia, am dat și domnia mea acestor oameni, care sunt mai sus scriși, ca să le fie ocină și ohabă lor, fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după a spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pano stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

¹⁾ loc șters în orig.

Ев . . . 1). luna Iunie 11 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCV 166.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

250

1565 (7073) Iunie 11, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neașa, fiica lui Olac din Iași pe Argeș, ca să-i fie ocina tatălui ei Olac toată, cât se va alege partea ei de moștenire și la Iași și la Burdea, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit înaintea domniei mele însăși jupanița Neașa, fiica lui Olac, de a așezat pe cumnatul său, pe Ivan logofătul, peste toate ocinele mai sus spuse și din Iași și din Burdea, încă și peste toate celelalte averi și mori și vii și câte se vor afla vii și moarte. Pentrucă jupanița Neașa n'a născut niciun fiu sau fiică. Pentru aceasta i-a dat, ca să aibă cinste și liniște în viața ei dela Ivan logofăt, iar după moartea ei, pomenire veșnică. De aceia, i-a dat de bună voia sa, dinaintea întregului sat și dinaintea megiașilor dimprejurul lor, anume: din Ciofrângeni, Stepan logofăt și Dragomir, fiul lui Vladul și Dumitru logofăt din Argeș și din Cârștienești, Oprea vătaf și din Cecănești, Stanciul vătaf, din Priboeni, Posea, din Znamău, Stoica, deasemeni și înaintea domniei mele a dat cumnatului său mai sus spus, Ivan logofăt. Iar din celelalte rude ale ei nici veri primari, nici al doilea, amestec să nu aibă pentru aceasta, niciun fir de păr.

Iar după moartea mea, dacă va încerca să strice . . . 2) întocmirea mea, el să fi blestemat de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți Iudei.

Și iar să-i fie lui Ivan logofăt partea fratelui său Ion logofăt de ocină, de peste toată ocina, pe unde se va alege, din dedina lui toată și din celelalte averi și avuturi și vii și moarte, cât se vor afla, iar ceilalți frați ai lui niciun amestec să nu aibă, nici cât un fir de păr.

De aceia, i-am dat și domnia mea lui Ivan logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nirueni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și

1) loc alb în orig.

2) loc rupt în orig.

Manea paharnic și jupan Gornea ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt. Și eu, Stepan cel bătrân logofăt, care am scris în cetatea de scaun București, luna Iunie 11 zile, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCVIII/57.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, ruptă.

Cu o copie slavă și o trad. rom. în Arh. St. Buc., Copii II/33.

251

1565 (7073) Iunie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor sate, anume Căneștii ²⁾ și Șerbăneții, ca să le fie ocinele lor în Cunești ³⁾ și în Șerbănești toate, cu tot hotarul cel vechiu, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și hotarul să li se știe: pe matca Melcirei și de acolo pe padina Malului și dela drum până la hotarul Frăceștilor.

Iar după aceia, au avut pără cu Măniștii pentru acel hotar mai sus zis înaintea lui Radul voevod, căci au vrut Măniștii să mute acel hotar cu 12 boieri. Iar Căneștii și Șerbăneștii, ei au luat lege peste acei 12 boieri, 24 de boieri, dinaintea lui Radul voevod. Și au jurat Cuneștii și Șerbăneștii înaintea lui Radul voevod cu acei 24 boieri. Și au așezat stâlpii pe vechiul hotar, așa cum este spus mai sus.

Iar apoi, Măniștii, ei au aruncat năpasta asupra Căneștilor și asupra Șerbăneștilor, ca să strice acele hotare vechi și le-au stricat și i-au prădat, de le-au luat 172 de boi.

Iar după aceia, iar au avut pără înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod. Și au mărturisit Căneștii și Șerbăneștii cu mulți boieri înaintea răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod. <Și așa> au părît Cuneștii și Șerbăneștii înaintea lui Radul voevod și înaintea răposatului părinte al domniei mele, că i-au cotropit Măniștii. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cărțile lui Radul voevod și ale răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod că au cotropit Măniștii pe Cunești și pe Șerbănești ³⁾ 6000 aspri pentru acei boi, ai Cuneștilor și ai Șerbăneștilor. Și au rămas Măniștii de lege dinaintea domniei mele.

¹⁾ în loc de «Gliorma».

²⁾ așa în orig.

³⁾ loc șters în orig.

De aceea, am dat și domnia mea Cuneștilor și Șerbăneștilor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiurma mare postelnic. Și ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Voinea gramatic, în luna Iunie 16 zile, în cetatea de scaun București, dela Adam până acum curgători ani, în anul 7073 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXVI/164.

Orig. slav, perg., șters.

Cu o trad. rom. din sec. XX; altă trad. rom. incompletă, dela sfârșitul sec. XVIII ibid., CXVI/36, cu data 31 Iulie.

252

1565 (7073) August 31, Brălla.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh, amin. Iată eu, jupan Cârștian, fiul lui Șerbul portar și jupanița lui Rada, fiica jupanului Barbul comis am râvniț și am dorit către sfânta mânăstire numită Snagov, am ales și am despărțit de a noastră bunăvoie din această avere a noastră și din ocinele noastre care ne sunt de moștenire, pre cât ne-am făgăduit față de domnul Dumnezeu și din cât au agonisit părinții noștri, ca să fie la sfânta mânăstire dela Snagov spre întărirea sfântului locaș, ca să ne scrie în sfântul și marele pomelnic, unde sunt scriși ctitorii sfântului hram. Iar noi să dăruim întodeauna din câte va binevoi domnul Dumnezeu să ne dăruiască.

Iar acum, noi am dat sfintei mânăstiri dela Snagov, ca să-i fie vecinii dela Fântânele, oricât se va alege partea noastră. Și iarăși a dat jupanița Rada, jupanița jupanului Cârștian, din partea ei dela Deșirați, ca să fie la Snagov. Și iarăși, încă a dat jupanița Stanca, fiica jupaniței Radei, când a fost în pribegie, iarăși și altă parte, acolo la Deșirați pe Ialomîța. Și acele părți le-a dat jupanița Rada, ca să fie la sfânta mânăstire Snagov¹⁾ să muncească numai cât¹⁾ călugării să ia din sat. Iar la Fântânele să-și ia călugării venitul și să lucreze orice va fi, pentru sfânta mânăstire.

Și iarăși a dat jupanița Rada un mesal care se chiamă canavăț cu fluturi de aur și cu mărgăritare și să se așeze la icoana preacuratei. Și iarăși a dat o boartă ca să facă sau o svită sau două. Iar ce îi va fi prețul, pentru ca să ne scrie pe părinții și pe buncii noștri în sfântul pomelnic, mai întâi pe: jupan Badea și jupanița Neacșa și jupan Șerbul și jupanița Slavna și jupan Radul și jupanița

¹⁾ loc rupt în orig.

Slavna și jupan Barbul și jupanița Stanca și jupan Cârștian și jupanița lui, Rada și fiica lor Sorca.

Iată și martori punem: ieromonahul egumen Moisi și Calivir ieromonah și dela Brăila preoții: popa Sava și popa Constandin și popa Dan. Și după aceștia, toți oamenii buni din Brăila, anume: jupan Stoica al lui Ilea și Ciumelita Greul și Preda, fiul lui Stoica și Vișan și Calea și Vlădaia și Bratul și Dumitru și Iane și Dragul și Gonțea și Neagul și Stan Negrul.

Încă și blestem punem: dacă cineva va lua dela sfânta mănăstire ceiace este mai sus scris sau va face altă tocmeală, să fie blestemat de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu cei dela Nicheia și după aceia și de noi păcătoșii, dacă din vre-o dușmănie cineva ne-ar șterge din pomelnic, afară dacă s'ar afla <unul dintre noi> eretic.

În anul în care s'a scris 7073 <1565> August 31. Și eu popa Mămuie, am scris acestea cu scrierea mâinii mele, în scaunul care se cheamă Brăila ...¹⁾ Rada ...¹⁾

Arh. St. Buc., S. I. nr. 477.

Orig. slav, hârtie,

Cu o trad. rom. din 1848.

253

<1565 Septembrie 1—1566 August 31> 7074.

†Io Petru voevod, *fiul* Mircei vodă carele zidi și făcu sfânta mănăstire ce să cheamă Iazerul, hramul vovedenie. Dat-au domnia lui sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul anume Poenarii tot, cu tot hotarul și Căpățânenii cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul de peste tot hotarul și un locu de metoh și cu un vad de moară în orașul domnii lui în Râmnic și 16 tal<eri> bani dela Ocna domnii lui cea Mare și ca să aibă în tot anul sfânta mănăstire mertic dela Ocna cea Mare câte 200 de grunji de sare și din Românați 50 foi de brânză și 50 de chile de grâu câte 200 de vedre de vinu din vinăriciul domnescu dela Ocna cea Mare.

Și iară ca să fie moșia la Pogantul partea lui Dumitrașco toată, pentrucă au cumpărat sfânta mănăstire dela Dumitrașco, dreptu 7000 de aspri și încă s'au scrisu și la sfântul pomelnic. Și iară ca să fie sfântei mănăstiri moșia dela Sărăcinești de cătră Tudor partea lui Dumitru și a lui Drăgan și a Vicului, ori câtă să va alege toată, pentrucă detără și închinară Dumitru, Drăgan, Vicul aceste moși la sfânta mănăstire Iazerul și să scriseră și la sfântul pomelnic toți și cu părinții lor.

Pentru acéia, au dat domnia lui sfintei mănăstiri zise mai sus, ca să-i fie sate și Țigani și merticul ce scrie mai sus neschimbatu și nestrămutat, ca să fie

¹⁾ loc rupt în orig.

sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană iară domniei lui și părinților lui vecinică pomenire.

Încă și afurisenie pune domniia lui: pre cine va alege domnul dumnezeu a fi stăpânitori țărăi ori din neanul nostru ori din seminția păcatelor noastre ori dintr'altu neamū și de va innoi și va întări acestū hrisov de milă al domnii lui, pre acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l miluiască cu pace în scaunul domnii lui, iară carele nu va innoi și nu va întări această milă a domnii lui, ci va călca și va strica acestū hrisov de milă a domnii lui, pre acela domnul dumnezeu să nu-l întărească, nici să-l miluească în scaunul domnii lui, ci să fie proclət, trectet, maranaatha de 318 părinți dela Nicheia și celelalte.

Iată și mărturii pune domniia lui: Neagoe mare ban, Ghinea ¹⁾ mare vornic, Ivan mare logofăt, Mihai ²⁾ mare vistier, Stan mare spătar și ceilalți.

Anul 7074 <1565-1566>

Arh. St. Buc., S. I., nr. 76z.

Trad. rom. din sec. XVIII.

Parte din membri divanului au fost probabil citați greșit de traducător.

254

<1565 Septembrie 1—1566 August 31> 7074.

Cu mila lui dumnezeu, Io Pătru voevod, domnu a toată Țara Rumânească feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domniia mea sfintei mănăstiri dela Iazăr, unde iaste hranu vovedenii, cum ca să fie ei un loc ce se chiamă Secăturile al lui Tudor, în moșia Sărăcineștilor, partea lui Dumitru și a Vlăicului și a lui Drăgan, loc de vie, pentru că această o dederă de a lor bună voe înainte domnii mele și să scris tot în sfântu pomelnic cu părinții lor.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea sfintei mănăstiri dela Iazăr, cum să fie ocină ohabnică în vécii neclătīt, după cuvântul domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: Nedelco mare vornic, Ivan mare logofăt, Stan spătar, Barcan comis, Iane mare vistier, Nedelco ³⁾ bau Craiovei.

7074 <1565-1566>.

Arh. St. Buc., Coudica ep. Râmnic, nr. 707, f. 298 v.

Trad. rom.

¹⁾ în loc de « Nedelco »

²⁾ în loc de « Ianu »

³⁾ în loc de « Neagoe »

1565 (7074) Octombrie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad cu fiii săi, câți fi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Cârpeni partea lui Nan toată, de pretutindeni și din seliște și din câmp și din pădure și din apă și din uscat, pentrucă a cumpărat-o pentru 240 aspri gata și a dat pentru bir 165 aspri. Și iarăși a cumpărat Vlad părțile lui Vâlcul toate și cu casa, pentru 80 aspri. Și iarăși a cumpărat dela Drudea un ogor, pentru 20 aspri. Și iarăși dela Sora un ogor, pentru o vacă. Și iarăși a cumpărat Vlad dela Tatul un ogor și o vie, pentru 90 aspri.

Și iarăși a cumpărat Coman ocină în Cârpeni dela Iepuraș, dela drum până la fântână, părțile din seliște toate, pentru 40 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Coman dela Stănilav 76 pași, pentru 70 aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Tatul un ogor, pentru 30 aspri. Și iarăși a cumpărat Coman dela Stănilav un loc de vie, pentru 60 aspri. Și iarăși a cumpărat Coman . . . ¹⁾ Văluță 2 ogoare, pentru 66 aspri și dela Stanciul un ogor, pentru 20 aspri și dela Manea 10 pași, pentru 12 aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Stan un ogor, pentru 26 aspri.

Și iarăși după aceea, au venit Dobra și Marcea înaintea domniei mele, de au înfrățit și au dat fratelui lor Drăgoiu o ocină la Cârpeni, părțile Dobrei și ale Marcii toate, de pretutindeni, pentrucă au înfrățit Dobra și Marcea pe Drăgoi de bună voie, cu știrea megiașilor și dinaintea domniei mele. Iar Drăgoi să facă Dobrei și Marcei, după moartea lor, pomană.

Și iarăși a cumpărat Drăgoi dela Tatul un ogor, pentru 30 aspri. Și iarăși dela Stoica un ogor, pentru 20 aspri.

Și au vândut acele mai sus scrise ocine toate, de bună voie, cu știrea megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus ziși, ca să le fie de ocine și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Iane vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic jupan Ivan mare logofăt.

S'a scris în luna Octombrie 17 zile, în anul 7074 <1565>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 784.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., din care una din 1859.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

1566 (7074) Ianuarie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Mileștii și moșilor¹⁾ lor, anume Roșca și Focșa, ca să le fie ocina lor din Mileștii de Sus toată, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină; și ocina mai sus zisă a fost hotărnicită încă de Pârvul banul, de a pus Pârvul banul hotare împreună cu moșii satului Mileștilor, pe matca Mancoviței până la Scumpia și de aci pe uatcă în sus până la lacul Geamăn și de aci până la Furca Zlătariului la obârșie și de aci pe piscul Zlătariului.

Și să se știe hotarele dinspre satul Mileștilor, pe lângă lunca Mileștilor...²⁾ groapa Lupilor și pe lângă Fața Lupului și de aci până la Pleașa Lupului din sus pe drumul care se numește săpat, până în valea Teiului. Și de aci pe matca Tăzluului în jos, până la gura Văii Lungi; și să se știe hotarele și dinspre satul Mileștii de Jos, pe drumul Pihodiștei.

Și după aceia, satul Mileștii, ei au avut pără înaintea domniei mele și cu satul Hălmăjanii și cu cnezul Hălmăjanilor, cu Stan mare spătar. Și astfel au pârît satul Hălmăjanii și cnezul lor, Stan mare spătar, că au ocină până în apa Hă-mărăziei și nu a fost hotărnicită niciodată. Iar domnia mea i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea satului Mileștilor 12 boieri și hotarnic pe boierul domniei mele jupan Vlaicul mare armaș, ca să umble și să cerceteze și să hotărnicască mai sus zisele ocine, cum vor găsi ei cu sufletele lor. Și acești 12 boieri împreună cu mai sus zisul boier al domniei mele au umblat și au cercetat și au hotărnicit și au adevărit și au găsit astfel cu sufletele lor că ocinele mai sus zise sunt ale satului Mileștilor, pe vechile hotare și semne. Și deasemenea acești 12 boieri și cu Vlaicul mare armaș au pus hotare și pietre și semne pe unde au fost și cele vechi. Iar satul Hălmăjanii și cnezul lor, Stan spătar, să țină până la vechile hotare, iar peste vechile hotare să nu aibă amestec. Astfel satul Hălmăjanii și cnezul lor, Stan spătar, au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea satului Mileștilor, ca să le fie mai sus zisele ocine de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Gheorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

¹⁾ « deadi », în orig. slav.

²⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Dumitru Prodea <am scris>, luna Ianuarie 9 zile, cursul anilor in anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/182.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

O copie rom. la Arh. St. Buc., sub dată.

257

1566 (7074) Ianuarie 10.

In lege a poruncit Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din câte au agonisit. Și acestea știindu-le apostolii sfinți și părinții noștri, purtători de Dumnezeu ne-au lăsat nouă, cei din urmă copii ai lor, ca prin rugăciuni și cu milosteuia, să ne curățim de toate relele.

Iată și eu binecredinciosul, de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voevod, am râvnit amintindu-mi cuvântul unui stareț oarecare, care a zis: « vremea întristării a venit și să cumpărăm înțelepciunea și smerenia și să aducem între noi folos în vremea judecării și a răsplății ». Iată și eu dorind să stau deadreapta tatălui meu și căzând la stăpânul însuși Hristos, împăratul și Dumnezeuul nostru și la preacinstita lui maică, al cărei hram este sfânta ei uspenie, care este la Tismana. Și am dăruit acest hrisov de față al domniei mele întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit și care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei mănăstiri și dumnezeștilor călugări și părintelui egumen chir Ioan și tuturor fraților care se află în acest sfânt lăcaș, ca să le fie satul Tismana tot, cu tot hotarul, pe amândouă părțile râului Tismana și Pocuia cu tot hotarul și Godineștii cu tot hotarul și Sârbișorii toți, cu tot hotarul și Ohaba toată, cu tot hotarul, pentru că aceste sate mai sus scrise sunt dedine vechi și drepte ale sfintei mănăstiri încă din zilele răposatului Mircea voevod cel Bătrân și sunt dăruite și date sfintei mănăstiri și cumpărate de jupan Vintilă logofăt dela Stanciul Cortofleș, pentru 160 de florini; partea lui Dobrovoe și partea lui Dragomir le-a dăruit răposatul Mircea voevod cel Bătrân, pentru sufletul lui și al părinților lui.

Dar apoi călugării din sfânta mănăstire a Bistriței au avut silă și cotropire dela Basarab voevod și dela Pârvoești, de le-au luat cu sila jumătate din satul Tismana, ca să-l dea mănăstirii Bistrița. Astfel domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cărțile altor domni, care au fost înainte de domnia mea: cartea lui Mircea voevod cel Bătrân, cartea lui Vlad voevod cel Bătrân și a lui Vintilă voevod și a lui Radul voevod Călugărul și cartea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod. Și domnia mea am

aflat foarte adevărat că nu au avut Basarab voevod și Pârvuleștii și Bistrișenii vreun amestec nici dedină, ci au luat cu sila jumătate din Tismana, pentru că au fost atunci tari și puternici. Astfel, domnia mea am socotit și am dăruit și am dat așa cum au dăruit ctitorii <și> Vintilă.

Iar după aceia, sfânta mânăstire dela Tismana încă a mai avut pără înaintea domniei mele cu călugării dela Bistrița. Și așa au părît ei că ar fi avut jumătate din satul Tismana de moștenire. Iar la acestea, domnia mea am dat lege călugărilor dela Bistrița, 12 boieri, să jure că a avut Bistrița o jumătate din satul Tismana de moștenire. Dar ei nu au putut să jure nicicum, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca Bistrișenii să nu aibă niciun amestec.

De aceia, am dat domnia mea și am dăruit satul mai sus zis, ca să fie sfintei mânăstiri Tismana, ca să-i fie ocină și ohabă.

Încă și blestem pune domnia mea, după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va batjocori acest hrisov, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l batjocorească în domnia lui și să-l ucidă aci cu trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie de trei ori blestemat <și cu cei> care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să-i fie potrivnică preacurata maică lui dumnezeu la judecata cea cumplită și fără fățărnicie a lui Hristos, ceiace este în veci, amin.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan cel Gros spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Galeș, cel mai mic între diaci, în orașul de scaun București, luna Ianuarie 10 zile, curgător dela Adam în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S. J. nr. 749.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

1566 (7074) Ianuarie 15.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Pârvul, anume Dobra și Milița și Cara și Maria și cu fiii lor, câți

le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Sălcuța, a treia parte și din câmp și din pădure și din apă și din seliște și de pretutindeni, pentrucă îi este veche și dreaptă, ocină, dedină de mai înainte de această vreme.

Și apoi, fiicele lui Pârvu, care sunt mai sus zise, au avut pâra înaintea domniei mele cu fiicele lui Neagoe și cu fiicele lui Mușuroiu și cu fiicele lui Dopan și cu fiii lui Bojin, cu fiii lui Diicul și cu fiii lui...¹⁾ ecul pentru această ocină mai sus zisă, care este mai sus scrisă. Și astfel au pârit fiicele lui Neagoe și fiicele lui Mușuroiu și fiicele lui Dopan și fiii lui Bojin că au avut și ei ocină împreună cu fiicele lui Pârvul pe această mai sus zisă a treia parte. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiți dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea fiicelor lui Pârvul lege, 12 boieri, <de au jurat cu acei boieri înaintea domniei mele> că n'au avut niciun amestec fiicele lui Neagoe și ale lui Mușuroiu¹⁾ din partea dela Sălcuța.

Iar după aceia, au luat fiicele lui Mușuroiu și ale lui Dopan lege peste legea fiicelor lui Pârvul, 24 de boieri, dar nu au putut nicicum să-și aducă legea înaintea domniei mele și au rămas de lege înaintea domniei mele fiicele lui Neagoe și ale lui Mușuroiu și ale lui Dopan și fiii lui Bojin.

De aceia, am dat domnia mea fiicelor lui Pârvul, ca să le fie ocină de ohabă, lor, și fiilor nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiormă mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stan logofăt, luna Ianuarie 15 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 750.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., după care s'au făcut completările.

259

1566 (7074) Ianuarie 18.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și <domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, fiilor lui Țilin, anume Oprea și Cânda și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Budișteni partea lor toată, oricât li se va alege, pentru că le-a fost veche și dreaptă ocină, dedină.

Și după aceia, au avut pâra înaintea domniei mele cu Dobroteasa. Și așa pâra Dobroteasa înaintea domniei mele că a avut ocină împreună cu fiii lui Țilin, cu

¹⁾ loc rupt în orig.

Cânda și cu Oprea, a șasea parte. Și apoi, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și am dat domnia mea Dobrotesei lege, 12 boieri, iar ea nu a putut să aducă pe acei 12 boieri să jure, ci au ales acei 12 boieri cu sufletele lor Dobrotesei numai 13 ogoare.

Și apoi, iar au avut Oprea și Cânda pâra înaintea domniei mele cu Scripăț. Și așa pâra Scripăț că are și el ocină în Budeșteni, a patra parte, cu Oprea și cu Cânda. Și la aceasta domnia mea am dat lege lui Scripăț.....¹⁾ să jure că a avut ocină în Budeșteni a patra parte. Și au jurat că are Scripăț a patra parte din ocina din Budeșteni.

Și după aceia, Oprea și Cânda au luat lege 24 de boieri să jure că n'a avut Scripăț a patra parte, dar acei 24 de boieri au ales numai 8 ogoare lui Scripăț de peste tot hotarul, iar lui Oprea și lui Cănda să le fie <tot> ce au ținut Scripăț și Dragotă.

Și după aceia, au cumpărat <Oprea și Cânda>...¹⁾ ogoare dela Glurgioae și dela Dragomir, pentru 500 aspri.

Și iar să-i fie lui Oprea și lui Cănda ocină în Budeșteni, partea lui Ilie și partea lui Răciu și partea lui Brad și partea lui Ion, pentru că le-au cumpărat Cănda și <Oprea, pentru> 3900 aspri turcești. Și iar să-i fie lui Cânda și lui Oprea ocină în Budeșteni partea lui Rae și partea lui Bran din împărțirea între Bran și Stoica cu Călin, jumătate, pentru că au cumpărat-o Oprea și Cânda și Călin...¹⁾ hotarul Cernăteștilor...¹⁾ până la Gruiul lui Detcoi și până la Curătura...¹⁾ mului Stănie și până la Piscul Lung și până la Piscul Ursului și până la hotarul.....¹⁾ și până la Piscul Glodului și până la Piscul...¹⁾ și până la Piscul.....¹⁾ pentru că îi este lui Cănda veche și dreaptă ocină.

Și iarăși să-i fie lui Oprea și lui Cănda ocină în Dobrotești.....¹⁾ i-a dat jumătate înaintea domniei mele.....¹⁾ pe Oprea peste partea lui înaintea domniei mele.

Și după aceia, au avut Oprea și Cănda pâra înaintea domniei mele....¹⁾ în Dobrotești. Iar domnia mea am dat lui Detco lege, 12 boieri, să jure că n'au avut jumătate, ci le-a <dat lege peste lege> acelor 12 boieri, 24 de boieri și au jurat Cănda și Oprea cu 24 de boieri că au în Dobrotești ocină jumătate....¹⁾ a dat și Cânda și....¹⁾ ei lor, pentru că le-a iertat 9 vaci și un cal pentru această ocină....¹⁾.

De aceia și domnia mea am dat să fie acestor mai sus numiți, fiilor și nepoților și strănepoților lor, în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele...¹⁾

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Ianu mare vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și Bărcan <comis> și Ghiorma mare postelnic.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Vâlcu cel bătrân din Pogonești, care am scris în luna Ianuarie în ziua sfântului Atanasie arhiepiscopul Alexandriei și a lui Chiril, de la Adam în cursul anilor până acum, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc, S. I. nr. 751.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu două traduceri rom.

260

1566 (7074) Aprilie 3.

<Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn >¹⁾ a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voevod. Dă domnia mea <această poruncă >¹⁾ a domniei mele lui Neagomir cu fiii lui, <câți îi va da Dumnezeu >¹⁾, ca să-i fie ocină în Bonteni jumătate dintr'o funie, iar cealaltă jumătate să o țină Neagoe, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Neagomir a avut pâra înaintea domniei mele cu Neagoe. Și așa a părît Neagoe pe Neagomir că nu are el ocină cu dânsul pe jumătate, ci că are a treia parte. Iar întru aceasta și domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Neagoe lege, 12 boieri, să jure că Neagomir nu are pe jumătate cu dânsul deste acea ocină, ci are a treia parte. Iar la aceasta, Neagoe nicidecum nu a putut să se apuce de lege înaintea domniei mele, ci a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagomir, ca să țină cu Neagoe pe din două și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianu vistier și Stau cel Gros spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Pătru, care am scris în luna Aprilie 3 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 752.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX; altă trad. rom. din 1786 la Acad. R. P. R., ms. nr. 2082, f. 154 v-155.

¹⁾ loc rupt în orig.

1566 (7074) Mai 1.

Izvod care s'au scos despre o carte a lui Pe[n]tru voevod, de când au fost cursul anilor 7074 <1566>.

† Din mila lui Dumnezeu, creștin Pe[n]tru voevod și domn a toată țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voevoda. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Codeșeștii și Vlăduleștii și Sprenteneștii și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Păpușariul lui Zlatco până în hotarul de sus a Păpușariului, pentru că iaste a lor bătrână și direaptă ocină de moșie.

Iar după acéia, avut au pără de față în marele divan denaintea domniei mele cu Mihăilă și cu Roșca și cu Frățilă și cu Netezeștii. Și așa părăia Mihăilă și cu Roșca și Frățilă și Netezeștii, cum au avut și ei ocină moșie în Păpușariul lui Zlatco. Deci, într'acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Și adevărând domnia mea cum au fost avut Mihăilă și cu ceata lui și Netezeștii lege 12 boiari, încă prin zilele răposatului bătrânului părintelui domniei mele, Mircea voevod și n'au putut să jure cu acei 12 boiari nicicum, nici atuncea, nici acum, ce au rămas Mihăilă și Roșca și Frățilă și Netezeștii toți de lege și de atuncea și de acum de naintea domniei mele. Și încă am procitit domnia mea și am văzut și cartea răposatului bătrânului Vladului voevod de moșie a Codeșeștilor și a Vlăduleștilor și a Sprenteneștilor. Și au fost atuncea cursul anilor 6<9>60 <1452> și încă și cartea răposatului părintelui domniei mele, Mircea voevod de rămas dela acei 12 boiari, cum au fost rămas Mihăilă și Roșca și Frățilă și Netezeștii toți de lege.

Drept aceasta, am dat și domnia mea Codeșeștilor și Vlăduleștilor și Sprenteneștilor, ca să le fie lor această ce mai sus zice ocină de moșie ohabnică și feciorilor, nepoților și strenepoților și de cătră nimeni neclătită, preste zisa domniei mele.

Încă și mărturie pus-am domnia mea pre: jupanul Nedelco marele dvornic, Ivan mare logofăt, Stan spătariul, Manea peharnicul, Iane vistiariul, Pană stolnicul, Bărcan comisul, Gherman postelnicul. Și ispravnic Ivan marele logofăt.

Și s'au scris în luna Mai 1 zi.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 753.
Trad. rom.

262

1566 (7074) Mai 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Ivan și preotesei lui, Ștana și fiilor lor, câți le va da

dumnezeu, ca să le fie ocină la Blagodești, partea bunicului lor Stănilă toată, oricât se va alege de peste tot hotarul și din câmp și din apă și din moară.

Și iarăși să-i fie ocină la Blagodești și preotesei popei Ivan, anume Stana, toate veniturile casei și marfa și sculele tot ce va fi avut el, de peste tot hotarul, pentrucă aceste ocine și dedine și marfa au fost date <lui Ivan> de bunicul lor Stănilă, pentrucă Stănilă și soția lui, Stana și mătușa lor, ei nu au avut copii din trupul lor, <ci au luat> pe popa Ivan și pe preoteasa lui Stana, ca să le fie în loc de fii și i-au luat în casa lui Stănilă <și a soției lui, Stana> și să <fie> toate aceste ocine <și dedine ale lor și orice> vor avea bunicii lor. <Iar popa Ivan să aibă să-i îngrijească și să le fie ca niște părinți ai lor. Iar popa Ivan i-a socotit ca pe niște părinți și i-a îngrijit și i-a cinstit cum se cuvine. Și când au slăbit la vreme de bătrânețe, chiar și la moarte, i-a îngrijit pe toți, că au murit de ciură. Astfel i-au slujit și i-au pomenit ca pe părinți>.

Pentru aceia, ei toți au lăsat cu limbă de moarte lui Stănilă și preotesei lui, Stana <și cu scrisoare a lui Stănilă și a soției sale Stana și a Călinii.

Că iată și blestem: cine după moartea lor va strica și va călca această întocmire, să fie anatema de cei 318 părinți cei dela Nicheia sau din rudele lor sau altcineva, cine ar fi, nimeni să nu aibă treabă cu acele ocine, numai singur popa Ivan să stăpânească partea aceia de ocină.

Pentru aceia și domnia mea am dat popei Ivan și preotesei lui, Stana și fiilor lor și nepoților și strănepoților ocină și dedină și de nimeni neclintit, ...¹⁾.

Iată dar și martori au pus domnia mea...¹⁾.

<Pe verso>: Anul 7074 <1566> Maiu 17: Hrisovul lui Pătru vodă, *fiul lui* Mircea voevod ce-l dă lui Ivan și preotesei lui, Stanei, pentru stăpânirea ocinei dela Blagodești, partea toată a moșului său, a lui Stănilă. 7074 Mai 17.

Arh. St. Buc., S. L., nr. 754.

Orig. slav. perg., rupt și șters cu chinovar, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII, după care s'au făcut întregirile.

263

1566 (7074) Iunie 27, Bueurești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina, care se numește Dudeasca, din partea lui Baico și a lui Bratul și a lui Stoica a treia parte de peste toată ocina și din apă și din uscat și din câmp și din pădure și de peste tot, a treia parte.

Și hotarul să se știe: în lat, dela lacul Bercei până la valea Leței și în lung dela matca Călinești până în hotarele Copăcenilor, aproape lângă lacul lui Bratul.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ dohodou cuștio în orig. slav.

Pentru că au cumpărat-o slugile mai sus zise ale domniei mele, Oană și Micul logofeți, au cumpărat-o dela Baico și dela Bratul și dela Stoica, pentru 2000 aspri turcești, bani gata. Iar Baico și Bratul și Stoica au vândut această ocină mai sus zisă de bună voia lor înaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor de primprejur.

De aceia, am dat și domnia mea lui Oană și Micul logofeți, ca să le fie ocina mai sus zisă de ocină și de obabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan mare spătar și Ianiu mare vistier și Bărcan mare comis și Pană mare stolnic și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Și eu, Văsiu, care l-am scris în minunata cetate București, luna Iunie 27 zile și curgători ani dela Adam și până acum, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 755.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1847.

264

1566 (7074) August 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Vlaicul logofăt și fratelui lui, Mihnea și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Năpârtenii toți, cu tot hotarul, și din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, pe unde le sunt vechile hotare. Și iarăși să le fie Berivoeștii a treia parte și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Dar apoi, Vlaicul logofăt și cu fratele lui, Mihnea, au avut pă ră înaintea domniei mele cu Drăguș din Berivoești și cu ceata lui. Și așa au părît Drăguș cu ceata lui că i-a cotropit Vlaicul logofăt cel bătrân, unchiul lui Vlaicul și al lui Mihnea. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Drăguș și cetei lui lege, 12 boieri, ca să jure că i-a cotropit Vlaicul logofăt cel bătrân. Iar ei năicum nu au putut să jure, ci au rămas Drăguș și ceata lui de lege dinaintea domniei mele.

Și iar să-i mai fie lui Vlaicul și fratelui său Mihnea un munte, care se numește Piscanul, pentru că l-au cumpărat dela Radu și dela Căncilă, pentru 200 aspri încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voevod.

Și iar să-i fie lui Vlaicul logofăt și fratelui său Mihnea partea lui Nenciul, toată, din muntele Piscanul, pentru că a pus <Nenciul> partea lui zălog la niște oameni dela Piscani, anume Cârștian și Slăvilă, pentru 90 aspri. Iar acești oameni din Piscani au fost vecini și slugi ale lui Vlaicul. Deci Vlaicul logofăt, el le-a iertat dajdia pe 20 de ani pentru partea de munte a lui Nenciul, ca să fie cumpărată.

De aceia, am dat și domnia mea lui Vlaicu logofăt și fratelui său Mihnea, ca să le fie aceste ocine și sate mai sus zise de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiforma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

A scris Oancea, luna August 18 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 756.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată.

Cu o trad. rom diu sec. XX.

265

1566 (7074) August 19, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Brateș și cu fratele lui, Darcea și lui Stoian cu fratele lui, Vlad și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Liseni partea lui Vladislav și partea fratelui lui, Dragomir, toată, oricât se va alege partea lui în Liseni, pentru că au cumpărat-o acești oameni mai sus ziși dela Vladislav și dela fratele lui, Dragomir, pentru 3300 aspri gata. Și încă Brateș și fratele său Darcea, ei au dat 1650 aspri gata. Iar Stoian a dat singur 1000 de aspri și fratele său Vlad, el a dat singur 650 aspri.

Și apoi iar a cumpărat Radul ocină în Liseni toată partea popii Ivan, oricât se va alege, pentru 1650 aspri.

Și iar a cumpărat Stoian ocină în Liseni toată partea lui Mihăilă, oricât se va alege, pentru 1650 aspri gata.

Și iar a cumpărat Șoimul ocină în Liseni, jumătate din partea lui Bratco și din partea fraților lui, pentru 825 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ilie o livadă dela gura hotarului dela Buciaci, pentru 50 aspri turcești.

Și iar a cumpărat Șoimul o vie dela Vișa, femeia lui Dan, pentru 61 aspri gata.

Și au vândut aceștia ocinele mai sus zise de bună voia lor și cu știrca tuturor megiașilor dimprejur.

De aceia, am dat și domnia mea oamenilor nunuți mai sus aceste ocine mai sus zise, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane mare vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Și ispravnic Ivan mare logofăt.

Am scris . . . ¹⁾ care am însemnat în cetatea de scaun București, luna August 19 zile, dela Adam curgător, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 757.

Orig. slav. perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

266

1566 (7074) August 27.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mitropolii din Târgoviște, unde este hramul preasfintei și cinstitei înălțări a domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstului părinte arhimitropolit chir vlădica Daniil, ca să-i fie satul, anume Aninoasa tot și cu tot hotarul și cu dealul și cu vinăriciul, pentrucă acest sat Aninoasa a fost de moștenire al sfintei și dumnezeestii mitropolii și încă a fost cumpărat de răposatul Basarab voevod.

De aceia și domnia mea am cercetat, după legea lui dumnezeu și după cărțile vechi cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit cărțile vechi ale altor domni, care au fost mai înainte de noi. Și astfel am aflat domnia mea că satul Aninoasa a fost de moștenire al sfintei și dumnezeestii mitropolii. Și nimeni nu a mai avut niciun amestec.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeestii mitropolii și cinstului mitropolit chir vlădică Daniil, ca să-i fie satul Aninoasa de întărirea sfintei mitropolii și pentru hrana și folosința fraților care trăiesc în sfânta mitropolie, de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

De aceia, iată și martori punem domnia mea: < jupan Neagoe fost mare >¹⁾ ban și jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare <logofăt și Iane vistier >¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

și Stan spătar și Bărcan comis¹⁾ și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. <Ispravnic Ivan mare logofăt¹⁾>.

<Și eu, Dragomir¹⁾> din Bălaci, care l-am scris în minunata cetate...¹⁾
August 27 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 758.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută,
Cu o trad. rom. din 1853.

O copie slavă ibid. ms. 706. f. 14, după care s'an făcut completările.

267

1566 (7074) August 29, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea frumosului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită dela Mușetești, ca să-i fie ocină în Mîrcești partea lui Dan toată și partea lui Micul toată și partea lui Dragotă toată și partea Paraschivei toată, pentrucă îi sunt vechi și drepte ocine și, dedine și cumpărate dela Manea Pârșanul vornicul.

Dar apoi, sfânta mânăstire, care este mai sus scrisă, a avut pără cu Radul din Mîrcești. Și astfel a pârît Radul că aceste părți de dedină sunt ale lui. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut și cartea de moștenire a lui Radul voevod, că a cumpărat Manea Pârșanul dela acești oameni care sunt scriși mai sus, ca să fie ocină și ohabă la sfânta mânăstire. Iar Radul a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și dedină sfintei mânăstiri care este mai sus scrisă.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Țalapi, am scris în cetatea București, cugători dela Adam până acum în anul 7074 <1566>, luna August 29 zile.

† Io Petru voevod, în mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 759.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1847.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1566 Septembrie 1—1567 August 31> 7075, București.

Hrisovul moșii Stărmina jumătate.

† Cu mila lui Dumnezeu, însumi Pătru voevod, a tot pământul Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vodă. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir Băcleși cu fii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, spre a-i fi lui moșia în Stărnică de lângă cetățuia cea de lângă Dunăre și jumătate de peste totu hotarul, dinu apă și dinu câmpu și dinu pădure și di pe uscat, de pretutindinea.

Și hotarului să știe: pă drumul ruptu, dela hotaru până la delulu drumului Batoșilor și de acolo pe drum până la lacu și de acolo drept la vârful dealului și de acolo la Gârlici și dela Gârlici dreptu la Dunăre.

Fiindcă au cumpărat Dragomir Băcleși dela Dumitru postelnicu, feciorul călugărului și dela Căștugor Andre și dela Cratiia Mic în 1700 și șiazăci gata, de argint.

Fost-au această moșie a lui Dimitru care i-au fost...¹⁾ la moși...¹⁾ vrăt pré neichie...¹⁾ cia au vândut-o Dumitru postelnicu al Călugărului...¹⁾ lui cu Radulu, fratele...¹⁾ de a loru bună voe, cu știria tuturor megieșilor de înprejurulu loculu.

Pentru aceia, am dat și domnia mia lui Dragomir Băcleși această carte a domniei mele, pentru de a-i fi lui moșia cea mai susu numită ohabnică și vecinică și în urmă și nepoșilor lui și strănepoșilor și celelalte.

În orașulu Bucureștilor, în anul dela Adam 7075 <1567>.

Și s'au talmăcită acumă la anulă curgători de Hristos 1828, D. Gherghe Hagi Toma pișarovu în Craiova.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 777.

Trad. rom.

1566 (7075) Octombrie 21.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Ivan cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodești toată partea bunicului său Stănilă, cât se va alege din vatra satului și din câmp și din apă și din mori și de pretutindeni și partea bunicei sale Stana și a soacrei sale Călina din averi și din haine și din argint și din bani, fiindcă aceste ocine mai sus zise și averi au fost vechi și drepte ocine și averi de moștenire ale

¹⁾ loc rupt în orig.

lui Stănilă și ale soției lui Stana <și ale> Călinei. Astfel, fii din trupul lor nu au avut, ci au luat pe mai sus zisul popa Ivan, de l-au așezat în casa lor, ca să le fie în loc de fiu și i-au dat toate ocinele lor și averile, care sunt mai sus scrise, oricât se va alege, iar el să-i hrănească și să-i cinstească și să-i caute la vremea morții. Și i-au cinstit. Și au murit ei toți de ciumă, iar popa Ivan i-a îngropat pe toți cu mâinile lui și le-a făcut slujbă și pomană și sărindare. Și au lăsat Stănilă și Stana și Călina la moartea lor ca toate ocinele și averile lor să fie ale lui popa Ivan și singur să le stăpânească, iar rudele lor, nimeni să nu aibă amestec în averile lor.

Iar după aceea, popa Ivan a avut pără înaintea domniei mele cu nepoții lui Stănilă, anume Fătul și Stoian și cu ceata lor și cu sora Călinei, anume Maria, pentru ocinele și averile mai sus zise. Și așa au părît ei înaintea domniei mele pe popa Ivan că nu i-au dat Stănilă și Stana și Călina, popii Ivan, averile lor și ocinele, nicidecum, nici nu l-au așezat în casă, ca să le fie fiu. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dragători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Fătul cu ceata lui și Mariei lege rz boieri, să jure că unchiul lor Stănilă și Stana și Călina nu i-au dat nicidecum lui popa Ivan averile lui. Iar ei astfel nici decum nu au putut să jure, ci au rămas Fătul cu ceata lui și Maria de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă niciodată cu ocinele și averile mai sus zise.

De aceea, am dat și domnia mea lui popa Ivan ca să-i fie ocinele și averile acestea mai sus zise de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni, neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Neagoe fost mare ban.

Am scris eu, Miroslav, luna Octombrie 21 zile, cursul anilor dela Adam 7075 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 760.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

270

1566 (7075) Noembrie 13, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Necșa postelnic și jupanitei lui, Stana, fiica lui Coadă vornic, ca să le fie ocină în Bădeni parte lui Jagă toată și a lui Rujă și a lui Ban și a lui Buzdugan și a lui Gânda și a lui Radul, toate

cât se va alege de pretutindeni, pentrucă această mai sus zisă ocină, ei au închinat-o și au vândut-o mai sus zisului Coadă vornic, încă din zilele lui Radul voevod Călugărul.

Și apoi a avut pâră boierul domniei mele Neacșa postelnic înaintea domniei mele cu acești oameni mai sus ziși Jăgă și Ruja și Ban și Buzdugan și Gâdea și Radul. Și așa au pârât ei, că nu au închinat, nici nu au vândut ocinele lor lui Coadă vornic, ci că le-a cotropit cu sila. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Jăgă și lui Ruja și lui Ban și lui Buzdugan și lui Gâdea și lui Radul lege, 12 boieri, ca să jure că n'au vândut nici nu au închinat ocina lor dela Bădeni lui Coadă vornic, ci că i-a cotropit cu sila. Și le-a fost ziua la sfântul arhanghel Mihail, iar ei n'au putut în niciun chip să aducă pe acei 12 boieri înaintea domniei mele la zi și la soroc, ca să jure, ci au rămas ei de lege înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele Neacșa postelnic și jupanitei lui, Stana, ca să le fie ocina mai sus zisă de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stroe Podar, în cetatea de scaun București, luna Noembrie 13 zile, cursul anilor 7075 <1566>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 76r.

Orig. slav, hârtie pecete, timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

271

1567 (7075) Ianuarie 8, București

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mîrcea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită arhanghelul Mihail, ca să-i fie ocina din jurul sfintei mănăstiri cu tot hotarul, însă din jos de Vlădești la Gâlmea de lângă fagi. Apoi, de acolo pe culme până la via lui Sile și de aci dinspre orașul domniei mele Buzăul¹⁾, iarăși până la culme și pe râu până la seliște.

De aceia, să fie sfintei mănăstiri aceste toate mai sus zise oricât se va alege și din apă și din sat, din uscat și de pretutindeni, pentrucă îi este veche și

¹⁾ • Buzăul • în orig.

dreaptă ocină și dedină a sfintei mânăstiri. Și hotarnic al domniei mele a fost jupan Manta postelnic.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie ocină și obabă, și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistiier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiormă mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Badea am scris în cetatea de scaun în București, luna Ianuarie 8 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 763

Orig. slav., perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom., din 1752.

272

1567 (7075) Aprilie 5, București.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Petru voevod, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, care în putere am binevoit domnia mea cu bunăvoință și cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, care m'a proslăvit și m'a ridicat cu slavă pe scaunul sfânt răposaților părinți ai domniei mele; ci și de aceia mi-am amintit domnia mea că mulți împărați s'au bucurat în împărăția lor, dar puțini au moștenit împărăția cerului. De aceia, iată și eu m'am străduit nu numai a îndrepta împărăția, ci și de ce'e ale sale veșnice a îngriji.

De aceia, am dat și domnia mea acest intru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisoval domniei mele, hranului și lăcașului sfântului marelui mucenic și purtător de biruință a lui Hristos, Gheorghe, mânăstirea numită Nucet și nastavnicului din această sfântă mânăstire, cinstului între ieromonahi, părintelui egumen chir Pahomie și apoi tuturor fraților, câți sunt întru Hristos în sfânta mânăstire, ca să le fie satul Topolovenii toți cu tot hoțarul și cu tot venitul boieresc și vinăriciul, pentrucă a fost jumătate din Topoloveni veche și dreaptă avere a jupaniței Neaga care a fost jupanița lui jupan Gherghina pârcaľab. Iar jupanița Neaga a dăruit mai sus zisa jumătate din Topoloveni la sfânta mânăstire, ca să fie dumnezeestilor călugări de hrană și sfintei mânăstiri de ocină și de obabă.

Iar cealaltă jumătate din Topoloveni a fost de moștenire a lui Milea, fiul lui Voico al lui Tatul, Astfel, întru aceasta, jupan Milea a fugit peste munte în zilele răposatului Vlad voevod Călugărul, de a ridicat alt domn peste capul domniei lui. Iar apoi, Milea, fiul lui Voico, a căzut în mâna domniei lui, de l-a trimis să-l arunce în cetatea Poenari. Iar Voico, tatăl lui Milea, a venit înaintea jupanului Gherghina pârcălab, de i-a dat și i-a închinat mai sus zisa jumătate a lui din Topoloveni, ca să scoată pe fiul lui, Milea, dela moarte cumplită. Și la aceasta i-a scos capul. Apoi, Gherghina pârcălab a chemat <trei> boieri, de au pus socoteala prețului mai sus zisei ocine 15.000 aspri. Și în acel ceas jupan Gherghina pârcălab a dat 15.000 aspri în mâna lui Voico, fiul lui Tatul. Iar apoi, jupan Gherghina pârcălab a dăruit și a așezat întreg satul Topoloveni la sfânta mănăstire, care este mai sus scrisă.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Vintilă voevod, iar călugării dela sfânta mănăstire au avut pâră cu Pașadia paharnic înaintea domniei lui. Și astfel a pârît Pașadia paharnic, că i-a luat jupanuța Gogoșoia, fiica lui Gherghina pârcălab, niște brățări¹⁾ de aur de 5000 aspri dela Alexandra, soacra lui Pașadia paharnic. Iar la aceasta, domnia lui, Vintilă voevod, a judecat și a dat jumătate din Topoloveni lui Pașadia paharnic, ca să-i fie zălog până ce va plăti mai sus zisa sfântă mănăstire acei 5000 aspri

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod, domnia lui a miluit pe boierul domniei lui, jupan Bogdan fost mare logofăt, cu acele averi care sunt mai sus scrise.

Iar apoi, a venit părintele egumen Pahomie dela sfânta mănăstire, de s'a jeluît și a spus domniei mele pentru rândul averilor sfintei mănăstiri. Iar domnia mea la aceasta am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voevod cu jurământ și cu blestem pentru acele averi. Și am adeverit domnia mea, că au fost acele averi puse zălog <pentru 5000 aspri.> Iar la aceasta, domnia mea am judecat și am dat să plătească sfânta mănăstire acei aspri fiilor lui Bogdan logofăt. Și la aceasta, călugării dela sfânta mănăstire au plătit și au dat 5000 aspri la mâna fiului lui Bogdan logofăt, Tatul.

De aceia, am dat și domnia mea mai sus zisul sat, ca să-i fie de întărire mănăstirii și de hrană cinstiților, dumnezeștilor călugări, câți se află trăitori în sfânta mănăstire. Și să-i fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va păzi și va întări acest hrisov al domniei mele,

¹⁾ • brățări • în orig.

pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va apăra și nu va întări și nu va înnoi acest hristov al domniei mele, ci va strica și va călca și va risipi, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească și să-l risipească și să-l nimicească și să-l batjocorească în domnia lui și să-iucidă aci trupul, iar în veacul viitor sufletul lui și să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 12 sfinți apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să-i fie potrivit sfântu mare mucenic și purtător de biruință Gheorghe, al cărui hram este și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu, făcătorul cerului și pământului, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și Burtea fost mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iano vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pana stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Și ispravnic jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Stepan, care am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 5 zile și dela Adam curgători, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Iar după aceia, când a fost în zilele lui Petru voevod Cercel, iar au luat boierii din Balomirești, Drăghici cu ceata sa, 24 boieri, să jure. Astfel iar nu au putut să jure și iar au rămas de lege.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 12.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cifra anului cu cirilice redată și cu cifre grecești și cifre arabe.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XVIII, după care s'au făcut unele completări. Altă trad. rom. ibid., ms. 457. f. 18—20.

273

1567 (7075) Aprilie 7, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele nepoților lui Pătru Sterpul, anume Toader și fiicelor lui Stoica, anume Maria și Dobra și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie mănăstirea dela Podure cu toată ocina și cu tot hotarul mănăstirii, pentru că această mănăstire a fost de moștenire a lui Pătru Sterpul. Dar Pătru Sterpul a dat-o nepoților lui care sunt mai sus spuși, încă din zilele lui Petrașco voevod. Și a văzut domnia mea și cartea lui Petrașco voevod, dar anume lui Toader să fie singur jumătate din ocina mănăstirii, iar Maria și Dobra să țină cealaltă jumătate.

Iar după aceia, nepoții lui Pătru, Toader și fiicele lui Stoica, Maria și Dobra au avut pă ră înaintea domniei mele cu Pătreasa și cu finul ei, cu Drago-

mir, pentru că așa a pârît Petreasa și cu fiul ei Dragomir că le-a dat Pătru Sterpuț mânăstirea dela Podure cu tot hotarul. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat acestea, cu toți ciustiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Dragomir lege, 12 boieri, să jure că Pătru Sterpuț i-a dat lui mânăstirea mai sus zisă. Iar Dragomir nicicum nu a putut să aducă pe acei 12 boieri să jure înaintea domniei mele, ci au rămas Dragomir și Pătreasa de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu mânăstirea mai sus zisă.

Și să se știe și hotarele sfintei mânăstiri: dela puțul¹⁾ lui Samoilă pe Valea Adâncă și până la lacul Podurilor și de aci până la mal, iar dela mal până la vârf și dela vârful marginii până la ogorul lui Suchiat și de aci iarăși până la puțul lui Samoilă. Așa a întocmit Pătru înaintea domniei mele și înaintea tuturor megiașilor.

Încă și blestem a pus: care dintre ei nu va întări și nu va înnoi și nu va cinsti sfânta mânăstire, iar acela să fie blestemat de 318 părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Arie și cu Iuda.

Și iar să-i fie lui Stan o vie cu locul, partea lui Dan al lui Oancea din Modruzești pentru că Stan a cumpărat-o dela Dan, fiul lui Oancea, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stan dela Anca partea lui . . .²⁾ din toată via cu locul, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stan dela Oancea și dela Dan, fiul lui, partea unchiului Mihăilă via cu locul. Și au vândut ei de bună voia lor înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea oamenilor mai sus ziși, ca să le fie ocină ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianu vistier și Bărcan mare comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Dragomir, <care am scris în cetatea de scaun> București, luna Aprilie 7 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 764.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom, din 1852.

274

1567 (7075) Aprilie 22, București.

Un hrisov al lui Pătru voevod, cu leat 7075 <1567> Aprilie 22.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fiul marelui Mirci voevod. Dat-am domnia mea această

¹⁾ « puțul » așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

poruncă a domnii mele cinstitului stăpânitor<u> lui și întâiului sfetnic al domnii mele, jupanului Ivan mare logofoață și cu feciori lui, câți dum<ne> zeu îi va dărui, ca să-i fie lui la sat la Râzvad, partea Badii vătca și a fraților lui, Dumitru și Gherghina și a lui Cărstian și a lui Lăudat și a nepotă-său, Negre și Radului dăla Ciumești, toată, ori câtă s'ar alege și din câmpu și din siliște și din dealul cu vile și cu vinăriciul du petutindinea. Pentrucă părțile lor dela satul Râzvadul au fost alce lor dă ba[ta]ștină.

Ci au venit însuș Badea vătca și frați lui și nepoți cești numiți mai sus, de au însoțit și au înfrățit pre acest mai sus zis cinstitul boiarul domnii mele, jupân Ivan mare logofoață preste părțile lor din sat din Râzvad, preste a treia parte. Iar dotă părți le-au cumpărat cinstitul boiarul domnii mele, jupân Ivan mare logofoață dăla Badea vătca și dăla frați lui, Dumitru și Gherghina și Cărstian și Lăudat și dela nepoți lui, Negre și Radul dăla Ciumești, drept 18.000 aspri gata. Și i-au vândut ei dă a lor bună voie și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor dinnaintea domnii mele.

Și încă și mărturii am pus atuncea, când le-au prețuit și aldămaș au luat 100 aspri gata. Și [a și] mărturile să să știe, anume: Ion logofoață dela Muți și Vălcul cel bătrân logofoață dăla Pogonești și Stoica logofoață Taurăș și fii-său cel mic, Taurăș și Dragomir logofoață dăla Bălaciu și Dragomir logofoață dăla Miroși și Micul logofoață dăla Fundeni și Liica dela Zembrești și Neagoie dăla Dălbănești și încă mulți megiași.

Pentru aceia, am dat și domnia mea cinstitului stăpânitorului și întâiului sfetnic, mai mult di casa domnii mele, jupân Ivan mare logofoață, ca să-i fie la sat la Râzvad părțile ce s'au zis mai sus de moștenire și ohabnice, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și dă nimenea să nu să clătească, <după zisa> domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pă: jupân Neagoie fost mare ban dăla Craiova și jupân Nedelco mare vor<ni> și jupân Burtea [Burtea] fost vor<ni> și jupân Ianie mare vist și jupân Bărcan mare comisu și jupân Stan mare spătar și jupân Pană mare stol. și jupân Manea mare peh. jupân Ghiorma mare post. Și ispravnic Nedelco mare vor.

Și am scris eu, Dragomir dăla Bălaci, în scaunul Bucureștilor, în luna lui Apr. 22 zile, leat 7075 <1567>.

Acest izvod s'au tălmăcit pe limba rumânească după hrisovul cel slovenesc, dă Lupp dasc. slov. la, Școala domnească, în București.

Eu Lupu dasc. slov. am scris.

Acad. R.P.R., Ms. 6264, f. 68.

Copie după o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII.

1567 (7075) Aprilie 30, București.

Hrisovul mării sale răposatul Pătru voivod dela leat 7075 <1567> pentru moșie Coroiu.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Mihului și lui Măican, Stan, Dumitru, Mane, Tatu și Luțcan, Dobrot și Stan, Pascu și Neagoe, Tănjan și Bode, Stoica și Dragomir și Cucio Moscu și Radu pârcălab, Stan și Cârștian, Iona, Solomon, Anghelu și Bălan, Pătru și Lazăr, Dobre, Albul, Mihăil, Stanciul și Crăciun și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, pentru că am dat lor moșăie în Cioroi 2 funi de preste alt hotar parte Goiei toată și parte Oancei toată și toată parte lui Stănimiru, or cât ține în Cioroi și din sat și din câmpu și de peste tot hotar. Pentrucă au cumpărat aceste numite mai sus părți de moșăie Cioroi de acești mai sus numiți de la Goie și dela Oance și dela Dragomir, drept 8.000 aspri. Inșă mai înainte, în zilele răposatului părintelui domniei mele, Mircii vodă. Inșă să știe că câți bani au dat la această moșăie: Mihul au dat singur aspri 1000, Măican aspri 1000, Unte aspri 1000, Stan aspri 1000, Stanciul aspri 1000, Pătru aspri 1000, Mane aspri 900, Tatu aspri 1000, Luțcan 1000, Dobre 500, Stan 1000, Cârștian 500, Pascu 500, Neagoe 500, Tănjan 500, Bade 500, Dobre 300, Stoica 250, Dobromir 250, Cuciu 200, Micul 400, Ivan 200, Radu 200, Stan 200, Iona 200, Solomon 1350. Inșă să ție Buzăianii 2 funii și Deveselenii o funie.

Și iar au mai cumpărat Anghelu dela Unte, drept aspri 200. Și au cumpărat Pătru dela Manea, drept aspri 100. Și iar au cumpărat Baciul dela Pătru dela Mania, drept aspri 100. Iar au cumpărat Anghel dela Neagoie, drept aspri 100. Și iar au cumpărat Anghel dela Stan, aspri 100. Și au cumpărat Bălan dela Uica, drept aspri 100. Și au cumpărat Crăciun dela Neagoe, drept aspri 100 și Pascu dela Stan, de aspri 200. Și Stanciul . . .¹⁾ de aspri 100. Și Ioan dela Stan, de aspri 200 și Tănjan dela Bade de aspri 100. Și au cumpărat Dobre dela Mane, de aspri 100. Și acești bani datu-și-au în mâinile acestor oameni mai sus numiți, în mâna Goi și în mâna lui Stănimiru, în mâna Oancei.

Pentru, aceasta am dat domnia me numiților mai sus oamini acestu mai sus numit moșăi ohabnice, lor și feciorilor lor și de către nimini clătit, peste zisa domniei mele.

Inșă șă mărturii am pus domnia mea: jupan Neagoie *foșt mare ban*, Nedelco *mare vornic*, Borte *foșt mare logofăt*, Ivan *mare logofăt*, Iane *mare vistiari*, Bărcan

¹⁾ loc alb în text.

mare comis, Stan *mare spătar*, Pană *mare stolnic*, Mane *mare păbarnic*, Ghiorghe ¹⁾ *mare postelnic*.

S'au scrisu în scaunul și 'n oraș în București, Aprilie 30 zile leat 7075 <1567>.

Aceasta s'au scris căți au dat-o danie la mănăstirea ace moșăie, iar altă carte n'are pă acele părți.

Arh. St. Buc., Coudica mrii Căluș, nr. 722, f. 206.

Copie după o trad. rom. Altă copie, ibid. Căluș, XIII/1.

276

1567 (7075) Mai 1.

Hrisovul răposatului Petru vodă dela leat 7075 <1567>, pentru moșia Plenița.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnitor a tot pământul Țării Rumânești, feciorul marelui și bunului Mircea voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Drăgoiu cu feciorii lui, anume Mihul și Stan, Oancea și Ivan, pentru că am dat lor moșie în Plenița 1 funie în țelină și iar am mai dat Vișei și Neagăi, fetelor lui Drăgoiu în Plenița a șase parte din funia lui Drăgoiu, pre care o au cumpărat dela Danciul, drept 900 aspri. Și au răspuns Drăgoi și feciorii pentru această moșie numită mai sus pentru o șugubină și vaci. Și iar au avut Drăgoi pără pentru această moșie ce scrie mai sus și au strâns Drăgoi 12 boiari și au cheltuit Drăgoi cu feciorii <i> lui pentru aceste 12 boiari, aspri 300. Și iar au mai cheltuit Drăgoi cu feciorii lui, iar pentru această moșie numită mai sus, cu 24 boiari, aspri 20.060.

Și iar am dat lui Drăgoi și feciorilor lui moșie în Piatra, toată partea lui, pe care o au cumpărat dela Danciul. Și hotarul să să știe: până la Corni și în Orodul, partea lui Drăgoi, cât se va alege și în Strâmba partea lui Drăgoi, cât se va alege și din Strâmba până în piatra Ananului.

Și iar am mai dat lui Drăgoi moșie în Plenița Târgovișteanului, pe care o au cumpărat Drăgoi și feciorii <i> lui dela Târgovișteanul, drept aspri 50. Și să stăpânească Stan din partea Târgovișteanului a treia parte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea acestor mai sus numiți oameni, ca să fie lor moșie ohamnică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclătit, peste zisa domnii mele.

Inșă și mărturii am pus domnia mea: jupan Nedelco *mare vornic*, jupan Ivan *mare logofăt*, Stan *spătar*, Iane *vist.*, Bărcan *comis*, Pană *stol.*, Gheorma *mare post.* <Ispravnic> Ivan *mare logofăt*.

Și am scris eu, Dajul diaconul, Mai 1, leat 7075 <1567>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 766.

Copie rom.

¹⁾ în loc de « Ghiorma »

1567 (7075) Mai 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica și cu frații lui, Ion și Carapciul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Băiași, însă loc de casă, pentru că acest loc de casă le-a fost de moștenire. Dar Stoica și Ion și Carapciul au schimbat cu Roman și cu Marco locul acela de casă pe alt loc de casă. Și iar să le fie lui Stoica și cu frații săi un ogor de zece fălci, pentru că au cumpărat acest ogor dela toți Poenarii, pentru 600 aspri, dar să se știe ...¹⁾ înaintea surorii lui Trestie.

Și iar a cumpărat Stoica cu frații lui dela Stan și dela Neagoie un ogor de tre fălci la lazul Dumbrăvei, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Stoica cu frații lui dela Vlasie din Poiană un ogor pripore de trei fălci pentru 200 aspri. Și iar să-i fie Stancăi un răzor de vie la Berislăvești, pentru că i l-a dat unchiul său Dragomir ca zestre. Și iar a cumpărat Stoica cu frații dela Fârca, din partea lui a 4-a parte, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Stoica cu frații lor jumătate dela Dumitru cu ...¹⁾ aspri.

Și au dat și au vândut acești nunuți oameni mai sus ziși, ei de bună voia lor, cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea satului și dinaintea <domniei> mele.

De aceia, am dat și domnia mea celor mai sus ziși Stoica și Ion și Carapciul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Iane mare vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Pană mare stolnic și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris, în cetate, în București și dela Adam până acum curgători, din luna Mai 4 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri, sub dată.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

1567 (7075) Mai 17, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt în orig.

a domniei mele slugii domniei mele Oprea vătaf și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu și cu fratele său Vâlcău cu fiii lui, ca să le fie de ocină în Cârstinești și în Văleni a treia parte și din sat și din câmp și din apă și din pădure și de pretutindeni, de peste tot hotarul, partea tatălui lor, a lui Albul, pentrucă îi este veche ocină și dedină.

Iar după aceea, a cumpărat Oprea vătaf din Cârstinești dela Drăghici din Rudeni o delniță în Văleni cu vecini, pentru 900 aspri, jumătate de argint și cealaltă jumătate de bani.

Și iar a cumpărat Oprea vătaf dela nepoata sa Marina, fiica lui Vâlcău, un vecin în Văleni, pentru 800 aspri bani. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă dela Marina, la Unghișor, partea ei toată, pentru 200 aspri; și partea ei dela Gaiș toată, pentru 200 aspri; și dela Șipotul de sus, partea ei toată, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă dela Marina, dela Mărul partea ei toată, pentru 200 aspri; și dela Trăsineni partea ei toată, pentru 30 aspri de argint; și dela Vârtoape partea ei toată, pentru 40 aspri de argint; și dela Tătarul partea ei, o livade, pentru 60 aspri; și la Colnicele o livade, dela Marina, pentru 40 aspri. Și iar a cumpărat Oprea vătaf dela fratele său Vâlcău dintr'o vatră de sat în Cârstinești, jumătate, însă peste râu, pentru 60 aspri. Și iar să aibă Oprea vătaf și fratele său Vâlcău din ocina dela Botești a treia parte. Iar după aceea, a cumpărat Oprea vătaf dela fratele său Vâlcău partea lui dela Botești toată, pentru un cal bun. Și iar a cumpărat Oprea vătaf dela sora sa Boja o delniță de ocină în Cârstinești, pentru 1000 aspri și un cal bun. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o livade la Șipot, dela Marina, pentru 60 aspri. Și au vândut oamenii mai sus ziși de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea vătaf, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan spătar și Pană stolnic și Bărcan comis și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Scris în orașul București, luna Mai 17 zile, în anul 7075 (1567).

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 767.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., din care una din 1745.

1567 (7075) Mai 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă

adomniei mele lui Bădilă și fraților săi, lui Vlad și Stroe și fraților săi, Balomir și Mânjina și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Obârșia Treștianului din toată ocina partea Vișei preoteasa a cincea parte și din partea Păunească și dela Florea și dela Drăghici și dela sora lui Drăghici din a patra funie două părți, pentrucă au cumpărat-o dela Vișa preoteasa, pentru 1100 aspri și au cumpărat și partea Păunească, pentru 800 aspri gata. Și au vândut oamenii mai sus ziși de bună voia lor. Și semnele lor să li se știe: din josul ocinei până la capul Piscului Gorunetului și până la o piatră pe care a pus-o Stoica pe vale dela satul lui Bădilă și în susul ocinei, Seciul Groșilor, să țină Bădilă cu frații săi. Și Stroe cu frații săi iarăși să țină și la cealaltă ocină, cât a rămas moștenire lui Stoica.

Iar după aceea, Bădilă s'a înfrățit peste partea lui de ocină cu cununatul său Dobre, ca să fie cu fiii lui Bădilă frați nedespărțiți unul ca și celălalt, câți vor <face fii Dobre> și Bădilă din trupurile lor. Astfel, au cumpărat și au tocnit înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Îată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris ...¹⁾ luna Mai 23 zile în anul 7075 <1567>.

Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I, nr. 768.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1912.

280

1567 (7075) Mai 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neacșei cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Malu partea mamei ei Naica, toată, cât se va alege, de pretutindenii, pentrucă i-a dat-o mama ei, Naica, zestre, de a ei bună voie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor, ca să aibă pomană după moartea ei dela fiica ei Neacșa.

Și iarăși să-i fie lui Tatul cu fiii săi ocină în Malu, partea lui Micul și a fratelui lui, Moș, toată, cât se va alege, de pretutindenii, fiindcă această ocină a fost de moștenire a lui Micul și a fratelui său Moș. Iar ei au avut o nevoie; astfel n'au avut cu ce să-și plătească capetele, ci au pus această ocină zălog la Tatul, pentru 200 aspri, încă mai înainte vreme. Și trecând trei ani, n'au putut să plă-

¹⁾ criptogramă.

tească acești aspri la zi, ci au vândut Micul și fratele lui, Moș, această mai sus zisă ocină lui Tatul dinaintea domniei mele, <pentru> acești 200 aspri mai sus spuși. Și încă le-a mai dat Tatul 100 aspri gata lui Micul și fratelui său Moș, face prețul acelei ocine 300 aspri; însă cu știrea tuturor megiașilor. Și au vândut Micul și fratele său Moș, de a lor bună voie, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tatul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan conis și Pană stolnic și jupan Ghiormia mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Văsiu, în cetatea numită București, luna Mai 25 zile și ani curgători dela Adam până acum, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 894.

Orig. slav, lărtie, pecete aplicată, căzută.

281

1567 (7075) Iunie 4, București.

Izvorul cărții lui Pătr<u voevod, fiul> Mircii vodă.

Dat-au domnia lui această poruncă a domniei lui satului Șusanilor și cu feciorii lor, căți dumnezău le va da, ca să le fie lor moșia Șusani toată, cu tot hotarul, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă moșie de moștenire.

Iar după aceia, satul Șusani, ei au avut pără înaintea domniei lui cu banul Stan, feciorul jupăneasăi Bobei și cu Vădislav dela Junghiații și cu satul Preoteștii pentru această moșie ce s'au zis mai sus. Și așa părăia banul Stan și Vădislav și satul Preoteștii, cum că această moșie ce iaste mai sus zis, nu iaste hotărăită și tocmită dela Șusani până în Junghiați, ce le iaste lor hotarul în matca Bășoarei. Iar domnia lui au judecat și au căutat, pe dreptate și pre lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei lui ș'au dat domnia lui satul Șusani 12 boiari și hotarnic pe boiariul domniei lui, pe jupanul Panga postelnic, ca să caute și să hotărească această moșie, ce s'au zis mai sus. Deci, acei 12 boiari au căutat și au călcat această moșie, ce iaste mai sus zis...¹⁾ și pe unde au găsit cu sufletele lor că au fost mai din nainte vrăme hotarale, au pus hotară în obârșia Dutinei și din obârșie în jos...¹⁾ Dutinei pân în Bărlueț și din Bărlueț până în hotarul Balomireștilor și din obârșia Dutinei în sus în drept până în hotarul Sârbilor, pentrucă acei 12 boiari și sluga domniei lui, Panga postelnic, ei într'acest

¹⁾ loc alb în text.

chip au lăsat cu sufletele lor, ca să fie hotarările, pe unde au fost pus Giura logofăt și cum s'au tocnit de bună voie cu Șusanii, așa-u pus și acei 12 boiari, și au pus și semne pe hotarările cele bătrâne. Iar banul Stan și Vădislav și satul Preoteștii, ei au rămas la judecata domnii lui.

Pentru aceia și dumnealui au dat satului Șusanii, ca să le fie lor această moșie ohamnică.

Și s'au scris în scaunul Bucureștilor, Iunie 4 zile, leat 7075 <1567>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 760

Trad. rom. din 1722.

282

1567 (7075) Iunie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana și cinstitului părinte chir Ioan și tuturor fraților care trăesc în acest sfânt loc, ca să-i fie din satul Izvirna partea jupaniței Rada, toată, oricât se va alege și din vecini și din dealul cu vii și un sălaș de Ațigani, anume ...¹⁾, pentru că a dat și a închinat jupanița Rada din acel sat mai sus numit și acest sălaș de Ațigani. Dar după aceia, nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Radul și Badea, au venit înaintea domniei mele, de au dat și ei sfintei mănăstiri mai sus scrisă partea ei din Izvirnea și un sălaș de Ațigani. Iar peste celelalte sate și Ațigani, sfânta mănăstire să nu aibă niciun amestec niciodată, nici peste sate, nici peste Ațigani, ci să le țină și să le stăpânească singuri nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Badea și Radul.

Și încă și mărturii au pus pentru această întocmire dinaintea domniei mele, anume: Stoica al doilea logofăt și Stoica Tăuraș și Mihăilă armaș și Coresi logofăt și Căzan vornic și Micul din Ionești logofăt și Albul și Micul logofăt din Fundeni și Mihnea logofăt și Andreiu, fratele marelui portar și Stoica armaș al lui Frâncu și Miroslav logofăt, ca sfânta mănăstire să aibă din satul Izvirnea numai partea ei și un sălaș de Ațigani; iar cu alte sate și Ațigani, sfânta mănăstire să nu aibă niciun amestec, nici peste sate, nici peste Ațigani, afară numai în Izvirnea, dar numai partea jupaniței Rada și mai mult nu; și un sălaș de Ațigani cum este zis și mai sus.

Și încă și blestem au pus între dânșii, ca cine dintre ei va strica această întocmire, acela să fie blestemat și să se judece cu Iuda și cu blestematul Arie, pentru că i-am judecat și i-am întocmit domnia mea cum am spus și mai sus.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă, și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt. S'a scris Iunie 17 zile, în anul 7075 <1567>.

Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 770.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută,

Cu două traduceri rom., una din 1746, cealaltă din 1847.

283

1567 (7075) Iulie 10, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad și femeii lui, Voica și cu fiii lor, căți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Odobeni, din partea lui Stoica jumătate, pentru că această ocină, care este mai sus scrisă, ea a fost vândută de Stoica lui Balotă logofăt. Iar după aceia, Balotă a căzut în păcat rău, pentru că a bătut un om de a murit. Astfel, Balotă a stat să piară și să intre în pușcărie¹⁾. Astfel, când a vrut Balotă să vândă acea ocină, a întrebat pe Stoica: poți tu să-ți plătești ocina ta sau nu poți? Și Stoica a spus că nu poate. Atunci Balotă a vândut ocina <cumpărată> dela Stoica lui Vlad și femeii lui, Voica și din apă și din deal și de peste tot locul ori pe unde, pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Vlad și cu femeia sa Voica dela Balotă și cu fiii lui, Mușat și Stan, pentru 2000 aspri gata.

Și iar să le fie lui Vlad și femeii lui, Voica, ocină în Odobeni, din partea lui Stoica, din jumătate a patra parte, de peste tot locul, din apă și din deal, pentru că a cumpărat Vlad cu femeia sa Voica dela Stoica, pentru 700 aspri.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Bărcan comis și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Stan, am scris în cetatea București, luna Iulie 10 zile, în anul 7075 <1567>.

Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii, II/2967.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

¹⁾ « pușcărie » așa în text.

1567 (7075) Iulie 19, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vlaicul logofăt și soției lui . . .¹⁾ma și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie o Țigancă, anume Curca, pentrucă le-a dăruit-o jupanița Maria din Dobroești la nunta lor. Și iar le-a dăruit jupanița Neaga o Țigancă, anume Zoica. Și iar a cumpărat Vlaicul și soția lui o Ațigancă, anume Comana, dela Stanca, fiica lui Boloșin, pentru 600 aspri de argint. Și iar le-a dat Badea din Rătivoești un Ațigan, anume Danciul, de bună voia lui. Și iar să le fie un Ațigan, anume Necula, pentrucă acest Ațigan a fost al lui Badea din Piscani de moștenire. Astfel, a furat patru cai dela Vlaicul logofăt, iar ei l-a plătit dela furci cu 1000 aspri. Și i-a dat și Badea cu voia lui. Și sunt dăruți și cumpărați acești Ațigani încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voevod.

De aceia, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul și soției lui, ca să le fie Ațigani de moștenire, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și am scris eu, Neagoe, în cetatea de scaun în București, luna Iulie 19 zile, dela Adam până acum, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 771.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1906.

1567 (7075) August 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Radul cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cacova dintr'o funie a treia parte și în Măgura trei ogoare și în Botești un ogor, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

După aceia, a cumpărat popa Radul ocină, partea unchiului său Vâlcul de peste tot hotarul, pentru 700 aspri. Și iar a cumpărat de la Manea o falce, pentru 50

¹⁾ loc alb în orig.

aspri. Și a mai cumpărat dela Stăncilă un ferdel, pentru 30 aspri și dela Roșcodan un ferdel, pentru 30 aspri. Și iar a cumpărat popa Radul dela Stanciul și dela Barbul și dea Coman și dela Voina a 5-a parte dintr'o moară, pentru ...¹⁾ aspri. Și iar a cumpărat dela fratele lui, Stoichină, 5 ogoare în Cărbunari, pentru 50 aspri și alt ogor în Liorinți, pentru 70 aspri și un altul în Negrași pentru 40 aspri și un altul în Cornet, pentru 40 aspri și un altul în Predești, pentru 10 aspri. Și iar a cumpărat popa Radul dela fratele lui, Oprea, 3 ogoare în Negrași, pentru 60 aspri și altul în Cornet, pentru 40 aspri și altul sub Cornet, pentru 20 aspri.

Și iar a schimbat popa Radul cu unchiul său Stanislav, de a dat popa Radul un vad de moară la gura Ulmetului, iar Stanislav a dat lui popa Radu o livadă la Vârtop. Și iar a schimbat popa Radul cu Lepădat, de a dat popa Radul o livadă la Chilia și Lepădat a dat lui popa Radu o livadă în Liorințe. Și a schimbat popa Radul cu Vâlcu, popa Radul a dat la Sihlea și Vâlcu a dat la Siliștea. Și iar a schimbat popa Radul cu Cernat, popa Radul a dat la Tănășie, iar Cernat a dat la Siliștea și la Predești. Și iar a schimbat popa Radul cu popa Stanciul, de a dat popa Radul în Botești și popa Stanciul i-a dat lui popa Radul în Siliștea. Și a schimbat popa Radul cu fiii lui Laiotă, popa Radul le-a dat la Berilă iar fiii lui Laiotă i-au dat la Săliștea.

Iar după aceia, a vândut Oprea ocina din Sihlea, iar popa Radul a luat...¹⁾ Vârtop. Și Stoichina a vândut în Cărpeniș, iar popa Radul a luat...¹⁾

Și iar a cumpărat Coman dela Cârstea un ogor, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Coman dela Stoichina 2 ogoare, în Păjești și la Valea Racilor, pentru un cal. Și iar a cumpărat la Vârtop un ogor, pentru 10 aspri.

Și iar a făcut slujbă popa Radul la un fiu al lui Berilă, iar Berilă i-a dat lui un ogor la Gruiu cu anini. Și iar a schimbat popa Radul cu Dumitru; popa Radul a dat un loc la Biserica Veche, iar Dumitru a dat popii un loc la Gruiu cu anini.

Și oamenii mai sus numiți au vândut și au schimbat aceste ocine mai sus zise, de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De accia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun București, luna August 5 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Copii, sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1928.

¹⁾ loc rupt în text.

<1567> August 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, iul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad cu frații săi, anume Lupul și Dragne, ca să le fie lor ocină în Leuțești din partea lui Vladul jumătate, pentrucă au cumpărat Vlad cu frații săi, pentru 250 aspri, dela Vladul din Bădeni; încă au cumpărat-o în zilele răposatului Vintilă voevod. Și iarăși a cumpărat Vladul cu frații săi ocină în Leuțești partea lui Stoiică din Bădeni toată, oricât se va alege, pentru 1600 aspri turcești. Și iarăși a cumpărat Vladul cu fratele său Dragne și Dobrotă cu fiii săi, dela Cracea și dela fiii lui și dela Rădivoe din Udați, partea lor de ocină toată, de pretutindeni, din drumul Debului până în Gorgan . . .¹⁾ pentru 1300 aspri; încă au cumpărat-o pe când a fost foamete mare, în zilele răposatului Radul voevod Călugărul. Și au vândut ei aceste mai sus zise ocine, de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceia, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși numiți oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionașco paharnic și Gorma²⁾ mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Marco, care am scris în cetatea de scaun București, luna August 25 zile, în anul 707 . . .¹⁾.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 717.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., din care una din 1865.

Datat după divan.

<1567 Septembrie 1—1568 August 31> 7076.

Văleatu 7076 <1567—1568>.

† Domnul Ț<ă>râi Românești Pătru vod<ă>, ficior Mircii vod<ă>, au miluit și au întărit cu acestu uric pe Dinga mare postelnic cu ai săi direpți șerbi Țigani ce-au avut de miluire și de întăritură dela strămoșia lor Alexandru vodă. Anume, Țigani: Radul Țiganul cu Țiganca lui și cu toți ficiorii lor și Rusul cu Țiganca

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în loc de: « Ghiorma ».

lui și cu toți ficiorii lor și Stoica cu Țiganca lui cu toți ficiorii lor și altu Stoică alăutar cu Țiganca lui și cu toți ficiorii lor și Lepădat cu Țiganca lui și cu toți ficiorii lor și Nicula cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor și Radul cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor și Cornia zlătariul cu Țiganca lui și cu toți ficiorii lor și Haotin cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor și Constantin cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor și Calin cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor și Stoilă ciobotar cu Țiganca lui cu toți ficiorii lor și Caran cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor și Vișan Highidișul cu Țiganca lui, cu toți ficiorii lor. Stoica și Tatul și Vladul; de acești trei Țigani arată călugării de Berzențu un izvăzăl¹⁾.

Acad. R.P.R., LXX/51.

Trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

288

1567 (7075) Septembrie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oană cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Mihăești, partea Catalinei toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din deal și de pretutindeni, pentru că a cumpărat Oana dela Catalina, pentru 700 aspri gata. Și iar a cumpărat Oana ocină la Mihăești, partea Mușei dela Gemenei, toată, pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oana două pogoane de vie dela Dima din Bășenești, pentru 220 aspri. Și iar a cumpărat Oana un ogor dela Stănislav din Jigoreni, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Oana un ogor dela Mușa din Bășenești, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Micul un răzor dela Șteful din Bășenești, pentru 30 aspri. Și au vândut acei oameni de mai sus, de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Oană, ca să-i fie toate cele mai sus zise, lui și fiilor lui și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

A scris, Stan, în cetatea de scaun București, luna Septembrie 16 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă

Cu o trad. rom.

S'a admis stilul dela Ianuarie, divanul coresponzând anului 1567.

¹⁾ diminutiv din izvod.

1567 (7076) Septembrie 18.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mîrcea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan grămătic, nepotul lui Stănilă și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodești, toată partea bunicului său Stănilă, oricât se va alege partea lui, de pretutindeni și din câmp și din apă și din moară și de peste tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Dar a fost așezat Ivan gramatic de bunicul său Stănilă și de soția lui Stănilă, anume Stana și de nora lor Calina pe mai sus zisa ocină și pe averea lor și pe bucate, peste toate, de mai înainte vreme, ca să le fie în loc de fiu, pentru că domnul Dumnezeu nu le-a dat fii din trupul lor. De aceia, ei l-au așezat peste averile lor. Iar el să-i îngrijească și să-i cinstească în vremea bătrâneții, până la moarte. Iar după moarte, toate ocinele și marfa lor să fie la mâna mai sus numitului Ivan. Și i-a îngrijit și i-a cinstit până ce au murit toți de ciură. Astfel că i-a îngropat și i-a slujit și le-a făcut sărindare și pomană, ca unor părinți.

Iar apoi, după moartea lor, Ivan a avut pără cu nepoții lui Stănilă, anume Fătul cu ceata lui și sora Călinei, anume Maria. Și așa au părît ei înaintea domniei mele că n'au așezat pe Ivan peste ocinele și averile mai sus zise, ci ține aceste averi cu sila, fără îndreptățire și n'a fost așezat ca fiu. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Fătul și Mariei și cetei lor, 12 boieri, să jure că Ivan nu a fost așezat peste această ocină. Dar ei nicicum nu au putut să jure înaintea domniei mele la zi și la soroc, ci au rămas Fătul și Maria și ceata lor de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina și cu averile mai sus zise.

Iar după aceia, Fătul cu ceata lui nici așa nu s'au lăsat, ci iar s'au întărâtat, de au venit înaintea domniei mele cu alte vorbe mincinoase să se pârască. Iar domnia mea i-am înțeles pentru aceste pări necuviincioase și nedrepte, pe care le-au spus domniei mele, astfel că i-am scos cu multă rușine dinaintea domniei mele. Și așa au rămas Fătul și ceata lui de lege a doua oară dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Ivan, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată pune domnia mea și martori: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Bărcan comis și Stan spătar și Ionaș paharnic și Pană stolnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stanciul, luna Septembrie 18 zile, în anul 7076 <1567>.
† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 772.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1912.

290

1567 (7076) Octombrie 22.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și preafrumosului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numite Tismana, unde este hramul sfintei uspenii a născătoarei de dumnezeu, ca să-i fie niște sălașe de Ațigani, anume Stăit cu copiii și Lupul cu copiii și Bicoe cu copiii, pentru că sunt vechi și drepti de moștenire ai sfintei mânăstiri, care este mai sus scrisă. Iar după aceia, ei au fugit peste munți în Țara Ungurească, iar părintele egumen Ioan i-a adus iar la sfânta mânăstire.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri Tismana care este mai sus zisă, ca să-i fie ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianu vistier și Bărcan comis și Pană stoinic și Ionaș palarnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Țalapi logofăt, am scris în luna Octombrie 22 zile, curgător dela Adam până acum, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 773.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

291

1567 (7076) Noombrie 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io <Petru> voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Radul pitar și lui Dobrușa postelnic și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Văselați, oricât se va alege ocina lor de moștenire, din câmp și din pădure și din apă și cu venitul de pretutindeni, de peste toate hotarele, pentru că le este veche și dreaptă de moștenire.

Și iarăși să-i fie lui Radul pitar și lui Dobrușa postelnic ocină în Gabrov, din partea de jos, a patra parte și din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu via, oricât se va alege, însă partea din jos de¹⁾ până la hotar, pentrucă este a lui veche și dreaptă dedină.

Și iarăși să-i fie lui Radul pitar și lui Dobrușa «postelnic» în Găvăneștii de Jos, din ocina din jos, jumătate, oricât se va alege și din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și de peste tot hotarul, pentrucă sunt vechi și drepte ocine și vecini ai lor de moștenire²⁾.

Și iarăși să-i fie un Ațigan, anume Banciul și cu Țiganca Vișa și cu fiii lui, anume Paraschiva și cu fiica sa, Stanca și Stoica Țiganul cu Țiganca Voica și cu fiii, anume Gherghina și Banciul și Stan și fiicele lui, Mușa și Neacșa, pentrucă sunt ai lor de moștenire.

De aceia, le-am dat și domnia mea, să le fie ocina și Ațiganii de moștenire, ohabnici, lui și «fiilor săi»¹⁾, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare loğofăt și jupan Iano mare vistier și jupan Bârcau mare comis și jupan Pana mare solnic și Ionaș paharnic și jupan Gheorma mare postelnic. Și ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Neagoe, care am scris în cetatea București, luna Noembrie 20 zile, curgători ani dela Adam până acum, în anul 7076 «1567».

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 774.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

292

1567 (7076) Decembrie 5, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, «fiul marelui» și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea Vulpariul¹⁾ ca să fie ocină în Golești jumătate din sat, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină, pentrucă i-a fost dată de jupan Stan și Dumitru din Bănești lui Manea Vulpariul încă dela răposatul Vlad voevod Călugărul.

Iar după aceia, au venit niște vecini și au spus că n'au avut fiii lui Vulpariul niciun amestec cu acea ocină mai sus zisă . . .¹⁾

¹⁾ loc sters, ilizibil în orig.

²⁾ pasagiul: în «Găvănești, . . . de moștenire» sters cu roșu în orig. și scris deasupra: «am șters Hrizea mare loğofăt».

Și au mai spus acei vecini că a fost pusă zălog pentru 2800 aspri . . .¹⁾ sunt asprii dela jupan Stan și dela jupan Dumitru din Bănești. Astfel, după aceea, au venit fiii lui Manea Vulpariul de față cu acei vecini înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și încă au mai văzut domnia mea și cărțile altor răposăți domni dinainte vreme, a lui Basarab voevod și că a fost dată de jupan Stan și de jupan Dumitru din Bănești nepoților lui Manea Vulpariul, ca după moartea lor să aibă pomenire, căci ei fii nu au avut.

Și iarăși să le fie ocina, unde se numește Țara lui Onea, jumătate și muntele numit Cernat, iar jumătate, pentrucă toate aceste ocine mai sus zise au fost date de unchii lor, de jupan Stan și jupan Dumitru.

De aceea, am dat și domnia mea lui Manca și lui Stanciul și lui Căzan, fiii lui Vulpariul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Gherghina, care am scris-o în minunata cetate București, luna Decembrie 5 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 775.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

293

1567 (7076) Decembrie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitudii dregător al domniei mele, jupan Oxotie mare agă și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Calaporii toți, cu tot hotarul și cu ce este venitul boieresc, pentrucă acest sat mai sus zis a fost al jupaniței Predoaia de moștenire.

Iar după aceea, jupanița Predoaia a avut pără înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod, cu Ghiorma din Calapor. Și așa a părît Ghiorma că este satul lui de moștenire, iar Predoaia nu a avut niciun amestec cu acest sat, care este mai sus zis. Iar răposatul părinte al domniei mele, Mircea voevod, a cercetat și a judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat și domnia lui lui Ghiorma lege, 12 boieri, să jure că satul Calaporii este al lui de moștenire. Iar

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

ei nicicum nu au putut să jure, ci a rămas Ghiorma de lege dinaintea domniei lui. Astfel Ghiorma a rămas de lege și în fața domniei.

Iar la acestea, domnia mea am mîluit pe cînstitul dregător al domniei mele, jupan Oxotie mare agă, pentru slujba credincioasă pe care a slujit-o <domniei> mele și am dat și domnia mea cînstitului dregător al domniei mele jupan Oxotie mare agă și fiilor lui, ca să le fie satul Calaporii de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în luna Decembrie 10 zile, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, donnu.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 776.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

294

1567 (7076) Decembrie 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu frații săi, anume Vladul și Țigan și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină la Haref, partea lui Stanciu toată, oricât se va alege și din câmp și din pădure și de pretutindeni, pentru că au cumpărat această ocină mai sus scrisă Dragomir și Vladul și Țigan dela Stanciu, pentru 1.200 aspri. Și i-au globit pentru această mai sus zisă ocină, de le-au luat 15 boi și 30 de oi. Și a vîndut Stanciu de bună voia sa.

Și iarăși au cumpărat Vladul și Țigan și Dragomir ocină, o falce la Mlacele lui Oană, dela Dragnea, pentru 50 aspri. Și iar au cumpărat Dragomir și Vladul și Țigan o falce la Mlacele lui Oană, dela Cărluci, pentru 50 aspri. Și iar au cumpărat Vladul și Dragomir și Țigan ocină la Mlacele lui Oană, dela Ciortan, pentru 50 aspri. Și iar au cumpărat Vladul și Dragomir și Țigan o falce și jumătate dela Stoia, pentru 75 aspri, la Mlacele lui Oană.

Și iar au cumpărat Vladul și Dragomir și Țigan ocină, o falce la Zmiurăt, dela Micul, pentru 50 aspri.

Iar după aceia, Țigan a dat fratelui său Dragomir toată partea lui de ocină, oricât se va alege și de cumpărătură și de moștenire, dinnaintea domniei mele, cu știrea tuturor megiașilor dimprejur, ca să aibă cinste în viața sa, iar după moartea sa pomenire, pentru că Țigan nu a făcut niciun fiu din trupul lui.

Și iar a cumpărat singur Dragomir ocină, jumătate de falce, dela Cârstea, pentru 25 aspri argint.

Și iar a cumpărat Dragomir un ogor, pentru 20 aspri dela Țigan. Și iar a cumpărat Dragomir ocină un ogor dela Drăghici, pentru 18 aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir o falce dela Micul, pentru 70 aspri. Și iar a cumpărat Dragomir o falce dela Radul, pentru 70 aspri, supt Belituri ¹⁾. Și iar a cumpărat Dragomir dela Radul jumătate de falce de vatră de casă, la Mis<t>reu. <Iar după> aceea, a cumpărat dela unchiul său, anume Marin și dela Dumitru și dela Radul o falce, pentru 50 aspri de argint. <Și iar> au cumpărat Marin și Dumitru dela Neagoe o vatră de casă, pentru 40 aspri.

Iar după aceea, au cumpărat Nan și Micul ocina dela Vălsan, partea lui Radul toată, oricât se va alege, la Haref, de a dat Nan 190 aspri, iar Micul 110 aspri. Și toate acestea le-au vândut de bună voia lor.

De aceea, <am dat> și domnia mea mai sus numiților oameni, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Care am scris, eu, Lăcățea în cetatea de scaun București, Decembrie 20 zile, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/49.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

295

1568 (7076) Ianuarie 1, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Tismana, hramul uspeniei preasfintei născătoare de dumnezeu și cinstului părinte egumen chir Ioan și celorlalți frați care trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie ocină jumătate din satul Năsipul, oricât se va alege, din vecini și din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, jumătate, pentru că a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a sfintei mânăstiri.

Dar a fost cotropită de fiii lui Badea . . . ²⁾ pentru un om legat care a fugit din sat, dar fără nicio judecată. Iar întru aceasta, domnia mea am adeverit

¹⁾ < supt belituri >, așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

că moșia este de moștenire a sfintei mănăstiri. Astfel, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-și ție din satul Năsipul, cât a fost partea mănăstirii, jumătate. Iar dușegubina o va da, cine s'a hrănit pe acea ocină.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianu vistier și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Și eu, Văsiu, care am însemnat în minunata cetate care se chiamă București, luna Ianuarie 1, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 778.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

296

1568 (7076) Ianuarie 13.

Cu mila lui dumnezeu, Io Petru voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele satului Radovanul, ca să fie lor moșie în satul Radovan toată, cu tot hotarul, pentrucă s'au răscumpărat de răposatul Mircea voivod, părintele domnii mele, drept 8500 aspri gata.

Iar când au fost acum, iar acest mai sus zis Radovanul, ei au fost de moștenire ai Marcii postelnicul. Deci așijderé s'au tocmît satul Radovanul cu Marcea postelnic, de s'au răscumpărat de către Marcea postelnic, drept 10.000 de aspri, încă au dat în mâna Marcii postelnic 8.500 de aspri, iar o mie 500 de aspri Marcé postelnic nu i-au fost luat din mâna satului Radovan, ci au rămas acei 1.500 de aspri, ci au miluit pe o slugă a lui credincioasă, anume Dumitru din Șăgarcea, cum ca să aihă și Dumitru moșie în Radovanul ca și ceialalți săténi pentru aceste 1.555 aspri ce nu i-au luat Marcea postelnic dela satul Radovanul. Inșă să se știe cât au cumpărat satul Radovanul, toți oamenii din sat, anume Moșul o funie întreagă și Dumitru sluga Marcii postelnic o funie întreagă și Dan o funie întreagă și Opriș jumătate dintr'o funie și Băzan și Crăciun jumătate dintr'o funie și Driiul o funie întreagă și Stoica o funie întreagă și Dumitru o funie întreagă și Cărstian' dintr'o funie jumătate și Bogdan o funie întreagă și Voico dintr'o funie jumătate și Șarban dintr'o funie jumătate și Dobra o funie întreagă; și din funia Dobrii, a patra parte a cumpărat Négul; și Danciul o funie întreagă. Și iar să fie lui Dumitru din funia Danciului a treia parte și Iova dintr'o funie jumătate și Petrișor și cu Zézul altă jumătate și Strămătură dintr'o funie jumătate și Dumitru jumătate și Părvul o funie întreagă și Mihăilă cu nepotu-său Pătru o funie întreagă și Vlaicul o funie întreagă și inșăși din funia Vlaicului să fie Predii a patra parte și lui Lăpădat

dintr'o funie jumătate și Vladului dintr'o funie jumătate și lui Stan o funie întreagă și jumătate și Dumitru și Radomir și Stanciul o funie; și să aibă Vladu a patra parte din funia lui Dumitru. Și popa Stănișlav o funie și Oprea și Pătru o funie și Bălan o funie și Dumitru cu Băca o funie și Oncea și Cârstea o funie și Ioaneș o funie; și din funia lui Ioanăș să aibă Zoica a patra parte. Și Radul jumătate de funie și Dumitru jumătate de funie; și să aibă Néga din partea lui Dumitru a patra parte. Și Iova cu Dumitru o funie întreagă și popa Anghel o jumătate de funie și Dălban și Stoian să aibă dintr'o funie jumătate și Bělă o funie și Drăgoiu o funie și Radul și Mușă o funie și Bogdan o funie și Grozea o funie și Mișura o funie; și să aibă Crăciun din funia Mișurăi a patra parte. Și Brata o funie; și să aibă Négomir din funia Bratei a patra parte. Și Stănciulețul o funie și Costea o funie.

Insă să se știe moșia Radovanului: din lacul vițelului pân în țărmurile Tărnăvii și din Obârșia poenii Boței până în Padina Fântănelor. Pentru că o au vândut-o Marcea postelnic de a sa bună voe și dinaintea megiișilor.

Drept aciasta, am dat și domnia mea acestuia ce s'au zis mai sus, satului Radovanului, ca să fie lor moșie ohamnică, feciorilor, nepoților, strănepoților și de nimenca să fie neclătit, peste zisa domnii mele.

Că iată și mărturiile am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Bărcan comis și Stan fost¹⁾ spătar, Pană stolnic și Ionăș păharnic și jupan Gheorman mare postelnic. Și <ispravnic> Ivan mare logofăt.

Și am scris eu, Dajul logofăt, în scaunul cetății București, Ghenuarie 13, leat 7079 <1571>.

Arh. St. Buc., Coudica m-rii Bucovăț, nr. 722, f. 305v-306v.

Trad. rom; altă trad. rom., ibid., ms. 443, f. 119v-121.

297

1568 (7076) Ianuarie 25, București.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Petru voevod, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, din mila lui dumnezeu domn a toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Hristos care m'a ridicat pe mine pe scaunul sfânt răposaților părinți ai domniei mele. De aceia, am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit și care este deasupra tuturor

¹⁾ In loc de amare.

darurilor, acest de față hrisov al domniei mele cînstitului dregător al părintelui domniei mele, Io Alexandru voevod, jupanului Dinga mare postelnic cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie niște sălașe de Ațigani, anume: Radul cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Rusin cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Stoica cu Ațiganca sa și Stoica alăutcar cu copiii săi și Lepădat cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Necula cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Radul cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Cornea zlătar cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Hranit cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Calin cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Stoilă Butușariul cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Caran cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Vișan Highidișul cu Ațiganca sa și cu copiii săi, pentrucă a fost miluit cu acești mai sus ziși numiți Ațigani de răposatul părintele domniei mele, Mircea voevod și de mama domniei mele, doamna Chiajna, pentru slujba pe care a slujit-o domniilor lor. De aceea, am miluit și domnia mea pe cînstitul dregător al părintelui domniei mele, Io Alexandru voevod, jupan Dinga mare postenic cu aceste mai sus zise sălașe de Ațigani.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie acești Ațigani mai sus ziși de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor al Țării Românești, din neamul domniei mele sau din rodul inimii domniei mele <sau din> alt neam sau dintre dușmanii noștri, <dacă va cînsti> și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cînstască și să-l întărească <în domnia lui>, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va întări și nu va înnoi și nu va cînsti, ci va călca și va strica și va batjocori, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-i ucidă aici trupul lui, iar în cele viitoare sufletul lui.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan mare Spătar și Ianiu mare vistier și Pană mare stolnic și Ionaș mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Ștefan diac, care am scris-o în minunata cetate numită București, luna Ianuarie 25 zile și ani curgători dela Adam până la această scriere, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Feceți, nr. 132.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

În textul doc. domnul numește pe tatăl său, de două ori, Mircea voevod, așa cum era în realitate și de două ori, Alexandru voevod, fără să putem ști cauza acestei confuzii.

1568 (7076) Februarie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Fârcea și lui Mihai și lui Tatul și Dobrei și lui Voicea cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Bâsca, însă gura Bâscăi în jos și în sus și din pădure și din câmp și din apă și de peste toată ocina, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină. Ei să ție: Dobra o parte și Voicea iar o parte din acea ocină, ce este mai sus zisă, iar Tatul și Mihail și Fârcea să ție o parte din acea ocină ce este mai sus zisă.

Iar după aceia, ei au avut pâră înaintea domniei mele, Fârcea și Mihai și Tatul cu Voicea și cu Dobra, pentrucă au cotropit cu sila Voicea și Dobra ocina lui Tatul și a lui Fârcea și a lui Mihai. Și așa au pârît, că nu au niciun amestec Tatul, Fârcea și Mihai cu acea ocină și nu au nici cărți de dedină. Iar Fârcea și Tatul și Mihai, ei s'au plâns înaintea domniei că sunt cărțile lor pentru ocina ce s'a zis mai sus la Voicea și la Dobra și sunt fiii Neagăi: Fârcea și Mihai și Tatul și Dobra și Voicea, ei au <împreună> ocină și dedină, împreună cu Voicea și cu Dobra. Iar la aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lege lui Voicea și Dobrei, 6 boieri, să jure că nu au <aceia> ocină și dedină și Voicea și Dobra nu au carte și că nu au ocină împreună cu aceia. Iar Voicea și Dobra nu au putut aduce nicidecum pe acei 6 boieri la zi, ci au rămas de lege Dobra și Voicea dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea oamenilor mai sus numiți, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pana stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic însăși zisa domniei mele.

Am scris eu, Oprea, în cetatea de scaun București, luna Februarie 15 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii, sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

1568 (7076) Martie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Bresnița tot, cu tot hotarul, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, mai sus zisul dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga, el a avut părâ înaintea domniei mele cu Muica și cu ceata lui și cu Badea și cu ceata lui și cu Voico și cu ceata lui și cu Radul și cu ceata lui. Și așa au părît ei înaintea domniei mele că au avut părâ înaintea răposatului Petrașco voevod cu Matei al Margăi, socrul mai sus zisului dregător al domniei mele jupan Oxotie aga și au jurat atunci cu 12 boieri că satul Bresnița este al lor de moștenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și întru aceasta am întrebat domnia mea și pe acei 12 boieri, despre care au spus acei mai sus ziși oameni, Bresnicianii că au jurat cu dâșii, că au jurat «atunci pentru satul» Bresnița și le-au dat lor acel sat, Bresnița, ca să-l ție acei mai sus ziși oameni cu cetele lor, sau cum «au aflat cu» sufletele lor. Iar ei toți au strigat într'un glas «că» au jurat atunci că este ocină Craiovească și dedină a jupanului Matei al Margăi, socrul dregătorului domniei mele mai sus zis, Oxotie aga. Iar acei oameni mai sus ziși, care s'au părât cu cinstitul dregător al domniei mele, Muica și Radul și Badea și Voico cu cetele lor, nu au nicum niciun amestec asupra celui sat, Bresnița, nici nu le este lor de moștenire din veci. Deci, întru aceasta, domnia mea am văzut și am adevărit că au umblat cu înșelăciune acei oameni mai sus ziși, ci am dat domnia mea ca să ție dregătorul domniei mele, jupan Oxotie aga, mai sus zisul sat Bresnița, tot cu tot hotarul, pentrucă este a lui veche și dreaptă ocină și dedină. Iar altul nimeni amestec să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus zisului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga, ca să-i fie satul Bresnița de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Ianiu mare vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Coresie logofăt, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna Martie 16 zile și curgători ani dela Adam până acum, în anul 7076 «1568».

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 779.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

1568 (7076) Aprilie, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vlaicul logofăt cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Izvorani, din partea lui Teodor a patra parte, de peste tot hotarul și vinăriciul din deal, pentrucă a venit singur Teodor înaintea domniei mele de a așezat și a înfrățit pe vărul său primar, Vlaicul logofăt, peste mai sus zisa ocină din Izvorani, peste a patra parte. Iar apoi, sluga domniei mele Vlaicul logofăt, încă a și cumpărat această mai sus scrisă ocină dela vărul său primar, Teodor, cu 6000 aspri gata. Și a vândut Teodor mai sus spusa ocină de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic <și jupan Ivan¹⁾ mare logofăt și Ianniu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Și eu, Tăuraș cel mic, care am și scris-o în cetatea de scaun București, luna Aprilie...²⁾ zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal, București, nr. 925.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1568 (7076) Aprilie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe din Râmnic și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Voinigești, partea lui Fuior toată, oricât se va alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină a bunicului său anume Fuior. Iar după aceea, această mai sus zisă ocină a fost cotropită, pentru 300 aspri, de un om, anume Stănciulea banul. Și a dat-o Stănciulea banul mănăstirii din Cornet.

Iar întru aceasta, s'au părît de față Stănciulea banul și fiica lui cu Gherghe înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voevod și a rămas de lege Stănciulea banul înaintea domniei lui și i-a lepădat Gherghe acei 300 aspri lui Stănciulea banul și a luat cea ocină care este mai sus zisă dela mănăstirea din Cornet. Și a murit Stănciulea banul.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar când a fost acum, iar călugării dela mănăstirea din Cornet, nu au vrut astfel, ci au vrut ca să ia acea ocină. Și așa au pârît înaintea domniei mele că n'a fost acea ocină cotropită de Stănciulea banul pentru acei 300 aspri, ci a cumpărat-o. Iar Gherghe a adus înaintea domniei mele mulți megiași buni de prim-prejur, de au mărturisit înaintea domniei mele că n'a cumpărat Stănciulea banul acea ocină care este mai sus zisă pentru acei 300 aspri, ci a cotropit-o. Și au rămas călugării dela mănăstirea Cornet de lege dinaintea domniei mele.

De aceia și domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele, răposatului Mircea voevod, ci au rămas Stănciulea banul și călugării dela mănăstirea Cornet de lege dinaintea domniei mele.

Și deasemenea și domnia mea am dat lui Gherghe și fiilor lui, ca să le fie de ocină și de ohabă și să le fie în pacc și slobodă, fără dajdie și fără vinărici, precum a fost și în vremea dinainte și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiornua mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Eu care am scris, Oprea, în cetatea de scaun București, luna Aprilie 3 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 780.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom dela sfârșitul sec. XVIII.

302

1568 (7076) Aprilie 7, București.

† Câți se poartă cu duhul lui dumnezeu sunt fiii lui dumnezeu, cum spune dumnezeescul apostol căruia îi calcă pe urmă cei iubitori de dreptate și acel glas fericit al bucuriei așteptând a-l asculta: «veniți binecuvântații părintelui meu să moșteniți împărăția pregătită vouă dela întemeierea lumii, căci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc, am însetat și mi-ați dat să beau, strein am fost și m'ați cercetat, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați cercetat»; deci acest glas prea dulce îl vor auzi făcătorii de bine și a intra împreună în împărăția cerească și a fi moștenitor acelor bunuri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu au pătruns, pe care dumnezeu le-a pregătit celor care-l iubesc. Deasemenea și păcătoșii trimiși în focul veșnic vor auzi că n'au păzit porunca domnului dumnezeu, nici pe cel flămând, nici pe cel însetat, nici pe bolnav, nici pe cel ce este în temniță, nici i-au cercetat, nici nu i-au slujit. Acestea deci noi amintindu-ne, nu se cuvine a amâna vremile sau

ceasul, neștiind în care ceas domnul nostru va veni și tot nepregătiți și neavând sfeșnicele noastre aprinse, nici veghind nu ne va găsi. Ci dacă cu grele sarcini suntem cuprinși și cu o săgeată înveninată suntem dăruți din pricina păcatelor, dar domnul nostru Iisus Hristos este darnic și milostiv, către toți întinde mâinile ca și tatăl către fiul iubit, căci singur a zis prin a tot cinstita și preasfânta sa gură, că nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte viu, nu am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință. Căci multe lăcașuri sunt după măsura faptelor bune, iar laptele bune de multe feluri, adică: dragostea și milostenia, postul și înfrâuarea, credința, nădejdea căci, ca mult păcătoși căzuți jos îi ridică cu milă și îi mihește și i-a învrednicit de jertfa fiului, numai pentru îndreptare, precum spune: «nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu și să pătrundă în bucuria dumnezeului său». Pentru aceasta și cei care au fost înaintea noastră, stăpânitori și împărați și cneji, zinzănd acestea, cele pământești în bună smerenie le-au așezat și prin acestea cele cerești au dobândit și de împărăția cerurilor s'au învrednicit, precum spune prorocul David: «Fericți cei cărora li s'au iertat fărădelegile și li s'au acoperit păcatele, fericit cel căruia domnul nu-i socotește păcatele». Și iarăși: «In același chip cum dorește cerbul spre izvoarele cu apă, așa dorește sufletul meu către tine, dumnezeule».

Astfel am dorit și am iubit eu, cel întru Hristos, binecredinciosul și de dumnezeu păzitul și singur stăpânitorul, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlabiei și al Podunaviei, fiul marelui și preabunului și sfântărușosului Mircea voevod, am primit cu toată inima, cu bunăvoință, ca să fim ctitori noi ai acestui sfânt dumnezeesc hram al uspeniei preacuratei și prea sfinte stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, mânăstirea numită Romeri, unde zac moaștele preacuviosului părintelui nostru Nil al Erehonului, ce l-a zidit sfântul craiu Ștefan, ca să fie obroc sfinte mânăstiri în fiecare an câte 1000 aspri și cheltuiala fraților, cari vor veni, în fiecă an câte 100 aspri, cât ne aflăm în viață în stăpânirea dată nouă de dumnezeu să ia la sfânta uspenie mai sus zisul obroc al sfinte mânăstiri. Și să fie fraților de hrană și de întărire și nouă de veșnică pomenire, să fim pomeniți cu sfinții ctitori în toate strigările în biserică și la trapeză, pretutindeni, să se cânte paraclis sâmbăta la vecernie și duminica liturghie s'obornică și la trapeză să fim pomeniți, cât stă sfânta mânăstire, cum se pomenesc sfinții ctitori și binecinstitorii împărați după răposarea lor în veci, amin.

Ispravnic jupan Ivan mare logofăt.

Și eu, păcătosul Stepan, carele am scris în cetatea de scaun București, în luna Aprilie 7 zile în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 781.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

1568 (7076) Aprilie 14, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stanca și fraților ei, anume Oancea și Negrea și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Mihăeștii toți, cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, au avut pără înaintea domniei mele din partea dregătorului domniei mele jupan Stanciul mare clucer. Și așa a părît el că a avut și un văr primar al lui, anume Negre, a treia parte din mai sus zisul sat Mihăești. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod și am citit-o și am văzut domnia mea și am adevărit că n'are Negre niciun amestec la acel mai sus zis sat Mihăești, ci este tot de moștenire al jupaniței Stanca și al fraților ei, Oancea și Negre, încă dela bunica lor, jupanița Vișa. Astfel, a rămas dregătorul domniei mele, jupan Stanciul mare clucer, de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea jupaniței Stanca și fraților ei, Oancea și Negre, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane mare vistier și Ionaș paharnic și Pană stolnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

... ¹⁾ am scris în minunata cetate București, luna Aprilie 14 zile, aui curgători dela Adam până acum, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 782.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

1568 (7076) Mai 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Lița și cu fiii săi și Ghica cu fiii săi, ca să le fie ocină în Groșani, partea Mușei a lui Draico și din câmp și din pădure și din apă și din vii, pentrucă au cumpărat-o Lița și Ghica vătaf dela Mușa a

¹⁾ loc șters și ilizibil în orig.

lui Draico, pentru 400 aspri, pentru că a vândut Muşa de a sa bună voie şi dinaintea megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Liţă cu fiii săi şi Ghicăi cu fiii săi, ca să le fie ocină, ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi Ianu vistier şi Stan spătar şi Azap comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

S'a scris în luna Mai 7 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 783.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

305

1568 (7076) Mai 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Petru din Sumărineşti cu fiii săi, câţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mihăileşti, din partea lui Stanciul a patra parte, de pretutindeni, din câmp, din munte şi din apă şi din vii şi din vadul de moară şi din vatra de case şi din locurile de stupini, pentru că le-a cumpărat Pătru aceste mai sus zise dela Stanciul, pentru 600 aspri. Şi a vândut Stanciul această mai sus zisă ocină de a lui bună voie, înaintea domniei mele, cu ştirea tuturor megiaşilor. Şi iar a cumpărat Pătru cu fiii săi un loc de munte. Şi semnele care să se ştie: din vale, de acolo pe valea Dabul, dealungul matcei ei, pe apă în sus până la piatra lui Oprea, până unde se va hotărnicii Oprea cu acest loc, însă partea lui Stoian <şi a lui Stan şi a lui Oprea> toată, oricât se va alege, pentru că au cumpărat Pătru cu fiii săi dela Stoian şi dela Stan şi dela Oprea, pentru 300 aspri gata. Şi au vândut Stoian şi Stan şi Oprea acel loc, de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Şi iarăşi să-i fie lui Ursu un deal de vie care <este> partea Lupeiasei, pentru că a venit Radul, fiul Lupeiasei, înaintea domniei mele, de <l-a aşezat> şi l-a înfrăţit de a lui bună voie pe Ursu. Iar Urs, el i-a dat ... ¹⁾ pentru frăţia pe care au făcut-o, ca să-i fie din Sumărineşti o vie ... ¹⁾ de 650 de aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Pătru cu fiii săi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc şters în orig.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar, Azap comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și ... ¹⁾ paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic. Scris în luna Mai 8 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/8.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

306

1568 (7076) Mai 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri care se chiamă Bistrița, unde este hrământul cinstitei uspenii a preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie metoh o dumnezeiască biserică din locul care se chiamă Crucișoara, care este aproape lângă satul cu numele Potil. Și a fost acea dumnezeiască biserică pe ocina sfintei mânăstiri mai sus zise, clădită de Dumitru Baba, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Mircea voevod. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea, ca să fie acea dumnezeiască biserică din Crucișoara metoh sub sfânta mânăstire care se chiamă Bistrița. Și să fie volnic egumenul, care va fi la sfânta mânăstire mai sus zisă, să așeze călugări la acea dumnezeiască biserică, să păzească și să ia acel loc. Iar alt om niciunul să nu aibă stăpânire peste acel loc.

Și dacă cineva va îndrăzni să strice sau să nimicească acea dumnezeiască biserică dela Crucișoara, iar pe acel om domnul Dumnezeu să-l batjocorească și să-i nimicească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare să fie sufletul său în chinurile veșnice și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Oxote aga.

Și eu, Lăudat, care am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 23 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 784.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1847.

¹⁾ loc șters în orig.

1568 (7076) Mai 25.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Nicula logofăt și cu nepotul său, anume Nicola gramatic și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Racovița din partea ni Măinea, a treia parte, de pretutindeni, oricât se va alege, pentrucă au cumpărat-o mai sus zisele slugi ale domniei mele dela Măinea, pentru 250 aspri gata. Și iarăși să le fie ocină în Racovița, partea lui Stan din Bodinești toată, oricât se va alege, pentru 62 aspri. Și iarăși să le fie ocină în Racovița partea lui Sinea din Bodinești toată, pentrucă au cumpărat-o pe 180 de aspri, încă din zilele răposatului Mircea voevod.

Și iarăși să le fie lui Nicula și nepotului său Nicula o Ațigancă, anume Parasciiva, pentrucă a cumpărat-o dela Radu logofăt din Drăgoești pe un cal sur bun. Și au vândut acești oameni de a lor bună voie în fața domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt.

Am scris eu Codreș, în luna Mai 25 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St., Buc., S.L., nr. 785.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1744, cealaltă din sec. XX.

1568 (7076) Iunie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sibiu cu frații lui și lui Lera cu frații <săi> și lui Fărcea cu frații lui și lui Tudoran cu frații lui și lui Mihnea cu frații și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Pătărlage, părțile lor toate, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, nepoții lui Sibiu și ai lui Lera și ai lui Fărcea și ai lui Tudoran și ai lui Mihnea au avut pără înaintea domniei mele cu Fugeștii pentru mai sus zisa ocină. Și așa au părît Fugeștii pe nepoții lui Sibiu și ai lui Lera și ai lui Fărcea și ai lui Tudoran și ai lui Mihnea că au cumpărat ei dela bunicii lor din această mai sus zisă ocină a lor, a treia parte. Iar domnia mea am cercetat și am

judecat, după dreptate și <după lege, cu toți> cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea nepoților lui Sibiu și ai lui Lera și cetei lor lege, 12 boieri să jure că n'au vândut bunicii lor ocina lor, a treia parte, ei au vândut numai două locuri de stupină pentru 600 aspri și în lungime 20 de funii și în lățime 20 de funii și funia pe 30 de stânjeni. Și astfel au ales și au jurat acei 12 boieri înaintea domniei mele. Și au rămas Fugeștii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

Am scris Miroslav, în luna Iunie 8 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Donații, 42/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

309

1568 (7076) <Iunie> 21.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh. Eu Ion Pravilă scriem că am fost dator jupanului Ivașco mare armaș cinci mii aspri de argint, dar când a fost ziua să plătim n'am avut; i-am dat partea mea de moară din orașul Pitești, jumătate, ca să-i fie lui ocină ohabnică și fiilor și nepoților, de acum înainte neclintit.

Și au fost martori: Stoica Brăileanul și Stănilă din Groșet.

Dar Ivașco armaș să nu aibă de acum înainte treabă cu mine și cu rudele mele, în veci, pentru că așa ne-am tocmit în zilele domnului nostru Io Alexandru voevod.

S'a scris în luna Iulie ¹⁾ 21 de zile, anul 7076 <1567>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierș., nr. 479 f. 133.

Copie slavă.

310

<1568 Iunie 29—1569 Octombrie>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Chera, ca să fie volnică cu această

¹⁾ Copistul a transcris greșit « Iulie » în loc de « Iunie » deoarece dela 19 Iulie 1568, Ivașco este mare stolnic.

carte a domniei mele să fie partea lui Stoica Gighir și a jupaniței lui, Neacșa, din Dichisești, partea lui toată ¹⁾, oricât se va alege de peste tot și din câmp și din apă, pentrucă a cumpărat-o jupanița Chera dela mai sus zișii Stoica Gighir și dela jupanița lui, Neacșa, pentru 3000 aspri, în Țara Ungurească.

De aceia, nimeni să nu cuteze a se încumeta să-i turbure sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rân va păți. Iar cui i se va părea cu strămbătate, el să vic să stea de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Radul mare logofăt.

... ²⁾ care am scris.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 808.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852.

Datat din domnia lui Alexandru Mircea și după Radu mare logofăt.

311

<1568 Iunie 29.—1577 Septembrie 18>.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și precabunului ... ³⁾. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele jupănesii Cherii, ca să-i fie ei moșie la Dichisești din parte Stoicai Gighiri ... ³⁾ moșie, drept 100 rumâni dupretutindenea, de preste tot hotarul și din câmpu și din pădure și din uscat și din apă, pentrucă ... ³⁾ și de la jupăneasa lui, Neacșa, drept 3.000 aspri gata. Încă în pribegie, când au fost în Brașov și au fost ... ³⁾ jupăneasa Chera să cumpere, pentrucă au fostu sârmani și flămânzi.

Iară când au fost acum, Stoica Gighiri nu au vrut ... ³⁾, ci au vrut ca să dea jupănesii Cherii alt sat, fără de nimeni. Și au avut amândoi iarăși ... ³⁾ pă dreptate cu toți cinstiții boiari domnii mele. Și au rămas jupăneasa Chera pe ... ³⁾ am dat jupănesii Cherii ce s'au zis mai sus moșia și rumânii cum ... ³⁾ și strenepotților ei și de cătră niminca să nu să clătească ... ³⁾ mare logofăt.

Arh. St. Buc., Condica ep. Buzău, nr. 173, f. 142 v.—143

Trad. rom.

Datat din domnia lui Alexandru Mircea.

¹⁾ s'a ras «toată» și s'a scris posterior «jumătate».

²⁾ loc șters în orig.

³⁾ loc alb în text.

<1568 Iunie 29—1569 Octombrie>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Chera cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Țigăneștii jumătate și două Afigănci, pentru că a cumpărat jupanița Chera dela un văr primar, anume Vlaicul vistier, pentru 300 galbeni, încă pe când a fost pribeag <în> țări străine și pentru 24 ace femeiești cu mărgăritare și cu pietre, acele 2000 aspri și mărgăritarul pentru cănafuli de 4000 aspri, iar aurul pentru cănafuli de 2000 aspri. Iar după aceea, iar a cumpărat jupanița Chera ocină din partea fratelui său Vlaicul clucer a 3-a parte din Țigănești, pentru 4000 aspri.

Iar după aceea, fratele său Vlaicul clucer, el a venit înaintea domniei mele, de a dat surorii sale Chera partea lui de ocină din Țigănești, oricât se va alege, de a lui bună voie, cu știrea tuturor <megiașilor> din sus și din jos, însă a dat ... ¹⁾ partea de ocină din Țigănești, pe care i-a dat-o fratele său Vlaicul în timpul vieții <la> ... ¹⁾, iar care ... ¹⁾ va fi ... ¹⁾ am pus ... ¹⁾ mare vistier și Stan mare spătar și ... ¹⁾ mare paharnic și ... ¹⁾ mare comis și Ivașco <stolnic> ... ¹⁾ mare logofăt.

... ¹⁾ gramatic, care am scris în] cetatea de scaun București ... ¹⁾ în anul ... ¹⁾.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/40.

Orig. slav., perg., rupt și șters, pecete timbrată.

Datat după cei doi boieri din divan.

<1568, după Iunie 29—1577 Septembrie 18>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Drăgan cu fratele său Jitea și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Drăghiceni, partea de ocină a lui Stoica și a fraților săi, a lui Florea și a lui Neagul, fiii lui Aramă, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgan și fratele său Jitea dela Stoica și dela frații săi, dela Florea și dela Neagul, pentru 300 aspri de argint gata.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Iar apoi, a cumpărat Neagu cu fiii săi ocină în sat, 5 pași în seliște, din mijlocul văii până la padina lui St<ă>nuiu, dela preteasa Prodana din Lihăceani, oricât se va alege din partea ei, 5 pași, pentru 12 aspri gata.

Și iarăși au cumpărat <N>ea<g>ul cu fiii săi ocină, 4 pași în seliște, dela ... 1) și dela fratele său Fruja ... 1).

Acad. R.P.R. CLXXXVII/44.

Orig. slav, hârtie, rupt, lipsă data și pecetea.

Datat din domnia lui Alexandru Mircea.

314

<1568 Iunie 29—1575>.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Evtimie a toată țara Ungrovlahiei.

† Scrie vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, ca să fie sfintei mănăstiri dela Golgota o moară care este la Târgoviște, moară pe care a făcut-o vlădicia mea și am cheltuit și am dat asprii vlădiciei mele, dar cu voia și învățătura domnului nostru Io Alexandru voevod. Și a fost ispravnic și care s'a trudit la această moară, egumenul Spiridon dela Deal. Căci am văzut vlădicia mea această mănăstire Golgota că era pustie și pustiită și sărăcită. Și nu avea nimic și cu ce să se fie călugării și nicio hrană și viile pustiite și casele toate dărâmate și risipite și neîngrădite. Iar vlădicia mea m'am sfătuit cu domnul nostru Io Alexandru voevod și cu egumenul Spiridon, ca să nu lăsăm să se pustiască și să nu se risipească această sfântă mănăstire pentru aceste sfinte biserici. Și am așezat vlădicia mea ca ispravnic pe egumenul Spiridon și i-am dat aspri dela vlădicia mea, asprii mei. Și a lucrat viile și a făcut această moară, ca să fie de întărire sfintei mănăstiri Golgota și de hrană călugărilor și poslușnicilor, pe cine va alege domnul Dumnezeu să petreacă în această sfântă mănăstire. Și să fie de pomână domnului nostru Io Alexandru voevod și ctitorilor care au fost mai înainte și au făcut mănăstirea și vlădiciei mele și egumenului Spiridon, pentru că am făcut și am dăruit această moară sfintei mănăstiri dela Golgota și am lucrat viile și nu am lăsat mănăstirea să se pustiască și să nu se risipească rugăciunea și pomana domnului nostru voevodul și a ctitorilor care au fost mai înainte.

Și de aceia am scris vlădicia mea această carte, ca să fie această moară care este mai sus scrisă a sfintei mănăstiri dela Golgota ohabnică și dedină, până când va sta sfânta mănăstire.

Și pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească și să fie mitropolit după noi la sfânta mitropolie și egumen la sfânta mănăstire dela

1) loc rupt în orig.

Deal și dacă cineva va lua această moară dela Golgota și va strica această carte și o va călca, pe acela dumnezeu și preacurata maică a lui dumnezeu să-l nimească pe el, aici în acest veac cu trupul, iar în cel viitor și cu sufletul și cu trupul și să-i fie potrivnic domnul dumnezeu și preacurata maică a lui dumnezeu să-i fie potrivnică și să fie blestemat și anatema de Hristos dumnezeu și afurisit de 7 soboare și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu cei cari au răstignit pe Hristos, Pilat și Anna și Caiafa. Iar dacă va ține această carte și întocmire, pe acela dumnezeu să-l ție în acest veac și cu trupul și cu sufletul în pace și să primească viața viitoare cea veșnică, pe care o vor dobândi toți dela Hristos, amin.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 810.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Dată din vremea păstorici mitropolitului Ungrovlahiei Evtimie, în vremea lui Alexandru vodă Mircea.

315

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18>.

Cu mila lui dumnezeu, creștinul Alixandru v<oe>v<co>d și d<co>mnul a toată Tara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-a domnia lui aciastă poruncă a domnii lui acestor oameni, anume Radul și Ioan și feciorilor lor, câți d<u>mnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Bădeni, partia Vladului toată, pentrucă o au cumpărat dela Vladul, drept 1000 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partia lui Ion toată, drept 1072 aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partia lui Bran toată, drept 1000 de aspri și drept un bou. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partia lui Nan toată, drept 1000 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni, partia lui Stănilav toată, drept 1040 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea Neagului toată, drept 1030 de aspri. Și iar au cumpărat Ion moșie în Bădeni partia Stoicăi toată, drept 1030 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion trei locuri dela Stoia din Cucuteni, drept 130 de aspri. Și iar au mai cumpărat Radul și Ion doao locuri dela Stoica din Cucuteni, drept 160 de aspri.

Insă și hotarul să se știe: din valia Tisilor în curmeziș, până <în> stâna Neagului, până în hotarul Pietrarilor și până în vârful Giurcului și curmeziș pă calia Chiciurălor până în apă și pă Piscul Lupului până în hotarului Fienilor și în jos, pe plaiu, până la Obârșia Tiși<i>.

Drept aceia, au dat d<co>mnia lui, ca să le fie lor moșie ohabnică n veci lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților.

și iată și mărturii au pus de o mnia lui.

Acad. R.P.R., LXVII/1.

Trad. rom.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea.

316

<1568 Iunie 29—1577 Septembrie 18>.

Copie scoasă de pe ocolnică slovenească, adică după ocolnica moșii Bocoviciorul, după cum s'au găsit, care s'au scris în zilele mării sale Io Alixandru voivod, fiul ¹⁾ răposatului Mihnea voivod, scoasă din cuvânt, până unde s'au cunoscut semnele.

Slugi domnii mele Radul post. și Bratul și Anza și feciorilor lor, căți dumnezeu va dăruj, precum le-am dat aciastă moșie Bocoviciorul din hotar până în hotar, ca să li să știe hotarul din jos din gura Bocoviciorului și despre Gubavcea, până în lacul cu Părul și la lacul unde iaste în mijlocul locurilor, pe unde apucă până în drumul Drăgănețului și despre Carpin. Apoi, apucă pe troian până să îmbinează cu Căciulatul care le-au fost veche moșie și dreaptă și au avut-o Radu post. de nainte, până în Săciul lui Meican, apoi, pe șes în jos, până în coada Ududoiuului.

Pentru aciasta numită moșie au avut înaintea răposatului Mircea voivod au datu Radu post. cu lege 12 boierii, pe anume: Vălsan și Neagoie și Stănilav din Pleșoi și Dabul și Danciul și Vășii, din Vâlcam, Tima și Stanciul. Hotarnici Mihai din Craiova.

Leat 7..

<La sfârșit are mențiunea>: Până aicea s'au putut ceti iară de ci'a încolo au fost ștearsă ocolnica.

Acad. R.P.R., Coudica nr. 1384, f. 80 v.

Copie rom.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea.

317

<1568 Iunie 29—1569 Ianuarie 29>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Ioan Alixandru voivod a tot pământul Țării Rumâniște, ficiorul marilui și preabunului Mircii, voivod nipotul Mihniei vodă. Dat-am domnia mea aciastă învățătură a domnii mili Radului spătarul și fratelui lui, Șarban și ficiorilor lor, căți dumnezeu li va da, ca să li fii lor moșii însă pi apa Râmnicului în sus, pi gura Cătăuțului pân în surpătura lacului Munciștilor și acolia pre Cătăuțu în sus până în gorâni cii mari și di acolo până în dealul Călnăului, până la Râpa Bontii și deacelea pi deal în jos pân în

¹⁾ în loc de «nepot».

undătura Văii Lergi și deacole pi matea în jos, până în apă Râmnicului. Pintrucă aciasta ci să zici mai sus moșii fost-au bătrână și diriptă moșii stătătoare, încă mai diinnainte vrăni, din zilili lui Băsărabu vodă, ca să fii lui Bucșă și frățini-său, lui Pitru armașul și lui Margini sulgirul moșii și ficiorii frățini-său, cil diutăiu Radul și Oanci și ficiorilor lor, căți dumnizău li va dărui, ca să li fii lor moșie pi apa Râmnicului și poiana Muntinului, ci să chiamă la Dăniluști.

Ca să să știu sămnile hotarului pân în piscul Căpăținii și di acoli pân în hotarul Riicii, undi să pogoară iar în Râmnic și de acoea pi gura Montnăului și iar din gura Montnăului pân în matea Cătăuțului pân obârșie și poiana Crastavițelor toată și pi disupra podul lui Plaviț pre Dealul Roșu și mai pe deasupra di Poiana Cerbului și Poiana Cerbului toată, până în Izvorul Neculilor și până în izvorul Purcelilor și până la Unușor și până în piscul Pardosului. Pintrucă au fost bătrână și direptă ocină stătătoare încă mai diinnainte vreme, din zilile lui Vlad vodă.

Și iar să fii lui Bucșă midilnicirul și frăține-său ci sântu mai sus scriș, dintăiu frați și feciori, Radul și Oance, moșii în Bărăști ali lor părți toati, căti să vor alege di pisti tot hotarul, cum mirge di apa Râmnicului până în capul moșii, pântrucă iasti bătrână și diriptă moșie stătătoare, încă mai diinnainte vrăme.

Și iar au cumpărat Bucșă vornicul și cu frate-său Petru armașul, sănguri, fără de alți frați, moșii în Bălțați și'n Putrida, partea Barbului visterul, toată, di Putrida și din fune Udrească a treia parte, din Bălțați și din apă un vad de moară, Pentrucă l-au fost cumpărat di la Barbul visterul, diriptu 4500 de aspri gata di argintu, pintrucă au fost vândut-o Barbul visterul părți di moșii ci sântu mai sus scriși, pintru mari nivee ce-u fostu avut [di] dila Mirci vodă, pântrucă au văzut săngur dumnealui și cărti lui Băsărabu vodă și carte lui Vlad vodă și cartea Mircii vodă, stătătoare di cumpărătoari veche și nidispărțit. Așijderi și domnia mea încă o am mai întărit și o am innoit.

Diriptu aciasta, dat-am și domnia mea Radu'ui spătiarul și frățini-sau, lui Șărbu și lui Bucșă midenicerul și lui Pitru armașul și lui Margini sulgerul și Radului și Oancei cum iasti dată care să zice mai sus moșie obabnică și stătătoare și ficiorilor și nipoșilor și strenepoșilor căți să vor tragi dintru dinșii du pre poronca domni mei.

Și aciastă mărturie am dat și domnia mea lui: jupanul Dobromir marile ban din Craiova și jupânul Dragomir marile vornic și jupânul Radul marile logofăt și Bade visterul și Vlad comisul, Ivașco stolnicul, Gonțea postelnicul ¹⁾ și jupânul Stoichița mare postelnic. <Ispravnic> Radul mare logofăt.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 841.

Trad. rom.

Datat după divan.

¹⁾ în loc de «paharnicul».

<1568 Iunie 29—1577 Septombrio 18>.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Evstratie dela sfânta mânăstire dela Snagov, ca să fie slugile sale, anume ¹⁾volnice cu această carte a domniei mele, să ia ce este venitul dela stănitul boieresc ²⁾ de pe munții sfintei mânăstiri, de pe muntele Gârbova și de pe Floreiu și de pe Radila și de pe Babeș și de pe Zănoagă, cum a fost și mai înainte, după legea veche, pentru că am miluit donuția mea pe sfânta mânăstire, «ca să» fie pentru întărirea frațiilor.

De aceia, nimeni, să nu cuteze «să turbure înaintea acestei» cărți a domniei mele, pentru că acel om ³⁾.

Acad. R.P.R., XX/210.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Cu o trad. rom. din 1843.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după egumenul Evstratie.

<1568—1569> Iulie 9.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod. Dat-am domnia mea aciastă po uncă a domniei mele lui Miroslav logofăt și lui Gherghel și Neculeii, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele, să fie toată partea lui Fărtat din Drăgăștii și dela Izlaz și Cioroi și din Momotești și toți Țiganii, câți vor fi dela părinții lui și dela moșii lui Furtat, unde se vor afla în toată țara domniei mele.

Și nimenea înpotriva cărții domniei mele să nu stea, că ori care om va sta înpotrivă, rău va păți, pă porunca domniei mele.

Ispravnic Radul logofăt.

Iulie 9 zile.

Arh. St. Buc., Condica ep. Râmnic, nr. 707, f. 244.

Trad. rom.

Datat după Radul logofăt.

<1568—1577> Iulie 9.

†Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boariului domniei mele Șupan Vlaicul ciucur

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în orig. «ot po stănit boiarsco».

³⁾ loc rupt în orig.

și jupâneasa Chera, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele să ție satu Mogoșăști tot, cu tot hotarul, cu morile și cu viile, cum au ținut și în zilele lui Petrașco voevod și orice vor fi cumpărat preste plaiu în pribegie, sate și Țigani.

Ia boiarul domniei mele ce s'au zis mai sus să fie volnic să ție tot și nimeni să nu să amestece a-i băntui pré dănși înaintea aceștii cărți a domniei mele. Într'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic însuni am zis domnia mea.

S'au scris Iulie 9 zile.

Arh. St. Buc., Coudlea ep. Buzău, nr. 173, f. 255.

Trad. rom.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Vlaicu clucer.

321

1568(7076) Iulie 19, București.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Mihnea părcălab și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bădeni din partea lui Prunceea două părți de pretutindeni, de peste toată ocina, pentru că au mers fiii lui Prunceea, Bălan cu frații săi, înaintea răposatului Petrașco voevod, de au dat și au așezat pe mai sus zisul boier al domniei mele peste această mai sus zisă ocină, două părți din partea părintelui lor, Prunceea, dar în amândouă câmpurile, de a lor bună voie, pentru că i-a miluit și i-a căutat și i-a hrănit boierul domniei mele Mihnea părcălab. Iar Bălan cu frații săi au rămas peste a treia parte.

Iar după aceia, Mihnea părcălab a avut pără înaintea domniei mele cu Lațco, fratele lui Bălan și cu Mihnea, fiul lui Bălan și așa au pârfit Lațco și Mihnea înaintea domniei mele, că n'au dat și n'au așezat pe mai sus zisul boier al domniei mele Mihnea părcălab peste mai sus zisa ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Petrașco voevod de așezare și de înfrățire. Deci, am dat domnia mea lui Mihnea părcălab, ca să-și ție mai sus zisa ocină așa precum l-au așezat și mai dinainte vreme. Și au rămas Lațco, fratele lui Bălan și Mihnea, fiul lui Bălan, de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele Mihnea părcălab mai sus zisa ocină, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobronir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și

Stan spătar și vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica postelnic.

Și eu, Varnava, care am scris-o în cetatea București, luna Iulie 19 zile, iar ani curgători dela Adam până acum, în anul 7076 <1568>¹⁾.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I. nr. 787.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

322

1568 (7076) Iulie 21, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri care se chiamă Glavaciog, ca să-i fie a treia parte din muntele care se chiamă Preslop, pe unde a ținut sfânta mânăstire și mai înainte vreme, pentrucă a fost cumpărat de răposatul Radul voevod dela Lazăr egumenul dela Brădet pe un tetraevanghel de 1000 aspri, ca să fie sfintei mânăstiri de ajutor și de întărire.

Și am văzut domnia mea și cărțile lui Radul voevod de cumpărătură, dar erau vechi și rupte. Iar domnia mea am înnoit și am întărit acele cărți sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Vladul comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Isparnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stan scriitorul, în cetatea de scaun București, luna Iulie 24 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I. nr. 789.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

323

1568 (7076) Iulie 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul răposatului Mihnea

¹⁾ 7076 (1568) corectat apoi: 7106 (1598)

voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezecești mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și cinstitei ei uspenii, cinstitului părinte egumen Macarie ieromonah și tuturor dumnezeceștilor călugări cari trăesc în acest sfânt loc, ca să le fie satul Văltureștii, care se chiamă Bogdănei, care este pe râul Codmenei, pentrucă este acest sat Bogdănei al sfintei mănăstiri veche și dreaptă ocină și dedină și dăruit de jupan Vălturul, bunicul cinstitului dregător al domniei mele jupan Radul mare logofăt și dat încă dinaintea răposatului Basarab voevod, ca să fie jupanului Vălturul veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeceștilor călugări de hrană. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Basarab voevod și cărțile altor răposați domni care au fost înaintea domniei mele. Și încă a mărturisit înaintea domniei mele și nepotul jupanului Văltur, cinstitul dregător al domniei mele jupan Radul mare logofăt că bunicul său, jupan Vălturul a dat și a dăruit acest sat mai sus zis, Bogdănei, sfintei mănăstiri care este mai sus zisă, pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Și încă sunt scriși jupan Vălturul și părinții lui în sfânta proscomidie și în sfintele și dumnezeceștile pomelnice din sfânta mănăstire numită Bistrița.

Iar cine va strica această întocnire pe care a întocmit-o și a dăruit și a dat jupan Vălturul, acest sat Bogdănei, sfintei mănăstiri Bistrița sau din rudele lui sau din alt neam, iar acel om să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și de 12 apostoli și de toți sfinții cari sunt plăcuți lui dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu toți necredincioșii Evrei care au strigat asupra domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numită Bistrița, ca să-i fie acest sat Bogdănei de ocină și de obabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia [mea: jupan Dobromir mare, ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radu mare logofăt și jupan Stan mare spătar și Badea mare vistier și Ivașco mare stolnic și Vladul mare comis și Gonțea mare paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Pătru, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna Iulie 30 zile și ani curgători dela Adam până la această scrisoare, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 790.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795.

<1568—1574 > August 2.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui vlădică, chir Eftemie mitropolit, ca să-i fie sfântului mitropolit o vie dela Aninoasa, pe care a ținut-o cămărașul și o livade, care este lângă vie, pentrucă am miluit domnia mea cu acea vie și cu acea livadă.

De aceia, nimeni să nu cuteze să turbure sau să supere înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți dela domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Dragomir mare vornic.

S'a scris în luna August 2 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 791.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1854, cealaltă din sec. XX.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Dragomir mare vornic și Eftemie mitropolit.

1568 (7076) August 2.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mîhnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanitei Maria, jupanita lui Balea paharnic sora lui Petrașco voevod și fiicei ei Dobra și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie satelc, anume Petroșani toți și cu tot hotarul și din Loloiești, oricât se va alege partea lui Balea paharnic și din Negoiești și din Bătești, de asemenea partea lui Balea paharnic toată și din ocină și din vecini și din mori ¹⁾ și din toate, de pretutindeni, pe unde se vor afla din averile lui Balea paharnic.

Și Ațiganii, anume: Moș cu Ațiganca sa și cu copiii și Poltea cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Bădița cu Ațiganca și cu copiii săi și Radul, fiul lui Raino, cu copiii săi și cu Ațiganca și fiica lui Raino, anume Armanca și cu copiii săi, pentrucă aceste toate mai sus zise ocine, sate și Ațigani au fost vechi și drepte și averi de moștenire ale lui Balea paharnic, bărbatul jupanitei Maria. Dar după moartea lui Balea paharnic a rămas din trupul lui numai o fiică, pe numele ei Neacșa,

¹⁾ pasagiul : și din Bătești... și din mori : șters și scris deasupra : le-a vândut, ispravnic Miroslav logofăt.

făcută cu jupanîța Maria. Și aceste mai sus zise averi toate au rămas în mâinile ei. Iar după aceea, când a fost la moartea Neacșăi, fiica lui Balea paharnic, iar ea și-a dat toate mai sus zisele averi ale ei, sate și Ațigani, mamei ei, jupanîței Maria și surorii ei, Dobra, ca să fie toate ale mamei ei Maria și ale surorii ei Dobra și numai ele să fie volnice, să stăpânească și să țină toate în timpul vieții lor, iar altul nimeni să nu aibă amestec peste aceste mai sus zise averi. Astfel, am aflat domnia mea și am adevărit domnia mea că și le-a dat și a întocmit însăși Neacșa cu limba ei, la moartea ei și a dat toate averile ei mamei sale Mariei și surorii ei Dobra, dinaintea tuturor megiașilor și a preoților de împrejur. Și am văzut și domnia mea cartea Neacșei, fiica lui Balea, precum că și-a dat toate averile ei mai sus zise mamei sale, Maria și surorii ei, Dobra.

Și încă am aflat domnia mea zestrea jupanîței Maria, câtă marfă și avere i-a dat ei răposatul Radul voevod, 30.000 de aspri gata și altă multă marfă de aur și multe altele. Și cu acești aspri toți și-a răscumpărat Balea paharnic aceste mai sus scrise averi și și-a plătit toate datoriile și satele. Și <a fost> cu voia lui Balea paharnic, ca să-i fie ei în locul zestrei și pentru odihnă în timpul vieții ei și a fiicei sale Dobra.

De accia, am dat și domnia mea jupanîței Maria și fiicei ei, Dobra, ca să le fie toate acestea mai sus zise averi, sate și Ațigani, de ocină și de ohabă, lor, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragonir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și <St>¹⁾an spătar și Vladul comis și Badea vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Drăghici, în luna August 2 zile în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. CXCVI/168.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

326

1568 (7076) August 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Voinigești din partea lui Vladul jumătate din sat și din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat-o Stanciul această ocină mai sus zisă dela Vlad, pentru 900 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul 2 fâlci dela Viadea, pentru 100 aspri. Și a cumpărat Stanciul 5 fâlci

¹⁾ Ioc rupt în orig.

dela Radul, pentru 300 aspri. Și a cumpărat Stanciul o falce dela Dumitru, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul z fălei dela alt Dumitru, pentru 155 aspri. Și a cumpărat Stanciul 2 ogoare și jumătate dintr'o falce dela Buda, pentru 130 aspri. Și a cumpărat z fălei dela Opriș, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul o falce dela Ban, pentru 50 aspri. Și a cumpărat jumătate dintr'o falce dela Mușat, pentru 35 aspri. Și a cumpărat Stanciul o falce dela Dragomir, pentru 60 aspri. Și a cumpărat Stanciul o vie dela Oprea și dela frații săi, anume Danciul și dela Radul, pentru 180 aspri gata. Și au vândut acești oameni, ce sunt mai sus scriși, aceste ocine mai sus scrise lui Stanciul, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea accastă ocină mai sus zisă lui Stanciul cu fiii săi, ca să-i fie ocina de ocină și de ohabă, lui și fiilor săi și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și mattori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan <spătar> și Vlad comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic jupan Radu mare logofăt.

Și insumi Brătîlă am scris în cetatea aceasta, București, luna August 9 zile, dela Adam până acum, cursul anilor 7076 <1568>.

Arh. St. Buc. Coudica m-rii Fedeleșciori, nr. 721, f. 80z.

Copie slavă.

327

1568 (7076) August 11, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mușat cu fiicele sale, anume
Neaga și Mușata și lui Pascoi cu fiica sa, anume Anca și cu fiii lor, câți le va
da dumnezeu, ca să le fie ocină în Neagomirești din partea Josenească, a treia
parte, dar partea mamei lor Stana toată, oricât se va alege de pretutindeni,
pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, au avut pără fiicele lui Mușat și fiica lui Pascoi, care sunt
mai sus scrise, înaintea răposatului Petrașco voevod cu surorile lui Mușat și ale
lui Pascoi, anume Dobra și Stana și Mirana și Rada și Anastasia și Anghelina,
pentru acea mai sus zisă ocină. Și astfel s'au părît ele înaintea lui Petrașco voe-
vod că sunt așezate de mama lor Stana, la moartea ei, peste mai sus zisa ocină,
ca să o fie împreună cu frații lor, Mușat și Pascoi. Iar întru aceasta, Petrașco
voevod a dat Dobranei și surorilor ei lege, 12 boieri, ca să jure că sunt așezate

pe mai sus zisa ocină. Iar ele nicicum nu au putut jura, ci au rămas de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceia, au avut pâră Neaga și Mușata și Anca, fiicele lui Mușat și ale lui Pascoi înaintea lui Petru voevod cu mătușile lor, care sunt mai sus scrise, Dobrana cu surorile ei. Iar întru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat domnia lui Dobranei și surorilor ei a doua lege, din nou 12 boieri, să jure că au fost așezate de mama lor, Stana, ca să fie peste mai sus zisa ocină împreună cu frații lor, Mușat și Pascu. Iar ele nicicum n'au putut să aducă pe acei 12 boieri înaintea lui Petru voevod la zi, ci au rămas de lege Dobrana cu surorile ei și dinaintea domniei lui, încă și a doua oară.

Iar după aceia, Neaga și Mușata și Anca fiicele lui Mușat și fiica lui Pascoi, iarăși au avut pâră și înaintea domniei mele cu Dobrana și Stana și Mitraua și Rada și Anastasia, Astfel, iarăși au pârît că au fost așezate de mama lor, Stana, peste mai sus zisa ocină să aibă împreună cu fiicele lui Mușat și cu fiica lui Pascoi. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea cărțile și am citit domnia mea cartea lui Petru voevod că au rămas surorile lui Mușat și surorile lui Pascoi de lege de două ori dinainte vreme, dinaintea lui Petrașco voevod și dinaintea lui Petru voevod și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea fiicelor lui Mușat și fiicei lui Pascoi, ca să le fie ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stau spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

A scris Lețea, în luna August 11 zile, am scris în cetatea de scaun București, ani curgători dela Adam până acum, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 792.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu trei traduceri rom., una din 1746, a două din 1843, iar cealaltă nedată.

328

1568 (7076) August 13, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul și Armeancăi și Bobei
și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Căminești, partea lor

toată, oricât se va alege de pretutindenii, pentrucă le este veche și d. captă ocină și de moștenire.

Iar după aceia, au avut Albul și Armeanca și Boba pâra înainte răposatului Mircea voevod cu o soră a lor vitregă, anume Raina. Și așa pâra Raina pe Albul și pe Armeanca și pe Boba, că are și ea ocină împreună cu Albul și cu Armeanca și cu Boba. Pentrucă a ținut Raina ocină, de mai înainte vreme, împreună cu Albul și cu Armeanca și cu Boba cu sila, fiindcă a avut putere. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că Raina este soră vitregă cu acești oameni mai sus scriși și că nu are niciun amestec cu ocina lui Albul și a Armeancai și cu a Bobei. Astfel, a rămas Raina de lege și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Albul și Armeancai și Bobei, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobronir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic, Ispravnic Radul mare logofăt.

A scris Lețca, luna August 13 zile, am scris în cetatea de caun București, din anii curgători dela Adam până acum, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 26.865.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1898.

329

1568 (7076) August 25, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Ivașco mare stolnic și boierului domniei mele jupanului Albul clucer și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie satul Uriții, pe care l-a făcut Dumitru banul, fiul lui Stan ban, tot, cu tot hotarul și din balta care se chiamă Bistrețul, oricât va fi în hotarul acelu sat mai sus scris, pentrucă a miluit răposatul Radul voevod Călugărul pe Radul clucerul, părintele boierilor domniei mele mai sus scriși. Deasemenea a fost miluit și de răposatul Petrașco voevod.

De aceia, am miluit și domnia mea pe boierii domniei mele mai sus scriși, cu acest mai sus scris sat, precum a fost miluit părintele lor Radul clucer de către

acei bătrâni domni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Bercea, care am scris-o în scaunul Bucureștilor, luna August 25 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 793.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1859.

330

1568 (7076) Septembrie 4.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana și cinstului părinte chir . . . ¹⁾ și tuturor fraților cari trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie din satul Izvirna partea jupaniței Rada toată, oricât se va alege și din vecini și din dealul cu vii și un sălaș de Ațigani, anume . . . ¹⁾ pentru că a dat și a închinat jupanița Rada acel sălaș de Ațigani și din acel mai sus zis sat.

Iar după aceia, nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Radul și Badea și ei au venit înaintea domniei mele, de au dat și ei sfintei mănăstiri mai sus scrise partea ei din Izvirna și un sălaș de Ațigani. Iar la celelalte sate și Ațigani, sfânta mănăstire niciun amestec să nu aibă niciodată, nici asupra satelor, nici asupra Ațiganilor, ci să le ție și să le stăpânească numai nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Badea și Radul.

Și încă și mărturii au pus dinaintea domniei mele, pentru această întocmire, anume: Stoica al doilea logofăt și Stoica Tăuraș și Coresi logofăt și Căzan vornic și Micul din Ionești logofăt și Albul și Micul logofăt din Fundeni și Mihnea logofăt și Andrei postelnic și Stoica armaș al lui Frâncu și Miroslov logofăt, ca să aibă sfânta mănăstire numai din satul Izvirna partea ei și un sălaș de Ațigani, iar în celelalte sate și Ațigani niciun amestec să nu aibă sfânta mănăstire, nici asupra satelor, nici asupra Ațiganilor, ci numai Izvirna, dar numai partea jupaniței Rada, iar mai mult niciun sălaș de Ațigani, precum este mai sus zis.

Și încă blestem au pus între dânșii, ca acela dintre dânșii care ar strica această întocmire, acela să fie blestemat și să se judece cu Iuda și cu blestematul Arie.

¹⁾ loc alb în orig.

pentru că i-am judecat și i-am întocmit domnia mea, așa precum s'a spus mai sus. De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

S'a scris în Septembrie 4 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 794.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1847.

S'a socotit anul dela 1 Ianuarie, pentru că la 1 Septembrie 1567 nu domnea încă Alexandru vodă Mircea.

331

1568 (7077) Septembrie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mîhnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Tisău, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie sate și ocine în Văleni și în Năieni și în Nișcov și în Tătari și în Pulați și în Codrești și în Frecați și ocina de lângă Măgulești, pentru că aceste ocine și sate au fost vechi și dedine ale jupanului Ivăniș vornic și ale jupanitei lui, Stanca. Iar întiu aceasta jupanului Ivăniș vornic și jupanitei lui, Stanca, nu li s'a întâmplat să le rămăie din trupul lor după dănșii fiu sau fiică. Pentru aceasta, au dat și au închinat toate ocinele și averile mai sus numite sfintei mănăstiri, ca să le fie lor veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocină în Năieni, din partea lui Mitiutelul, a treia <parte>, pentru că a așezat Mitiutelul pe Ivăniș vornic de mai înainte; și din Seciul Cernei jumătate, căci a dat de a lui bună voie lui jupan Ivăniș și jupanitei lui, Stanca; <iar> ei au dat acele ocine sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri o vie și cu ocină și cu toate, dela Ușoae din Lipia, pentru că a cumpărat-o jupan Ivăniș dela Ușoae pe vreme de foamete pentru 600 ¹⁾ aspri gata. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanita lui, Stanca, ei au dat acele ocine sfintei mănăstiri.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri jumătate din ocina Ușoaei, ori pe unde se va alege ocina și via, pentru că a așezat Ușoae pe jupan Ivăniș vornic de a sa

¹⁾ S'a adăugat posterior, înainte de 600, 1000, făcându-se 1600.

bună voie. Deci, au dat-o Ivăniș și jupanița lui Stanca sfintei mânăstiri. Și iarăși să fie sfintei mânăstiri partea lui Mihnea de ocină din Băicălești, oricât va avea la câmp și la apă, pentrucă a furat Mihnea 3 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș voruie el i-a scos capul; pentru aceasta, a dat ocina. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, au dat-o sfintei mânăstiri.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri ocina Fârlofoaiei și ocina lui Oancea din Vălenii de Sus și din Năieni, oricât este de pretutinderi, din hotar până în hotar, pentrucă au furat 2 cai dela Popa și dela Manea din Viespești și au stat să piară. Iar jupan Ivăniș, vornic, el le-a scos capul, iar ei au dat ocina. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui Stanca au dat-o sfintei mânăstiri.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri o vie dela Musteață din Năieni, pentrucă a furat Musteață 6 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic i-a scos capul, iar el a dat ocina și via. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui Stanca au dat-o sfintei mânăstiri. Și iarăși să fie sfintei mânăstiri ocina lui Vlădiceanu din Jiribiești, partea lui Bălicioară toată, pentrucă a furat Vlădiceanu 4 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui Stanca, ei au dat acele mai sus zise ocine și vii și averi sfintei mânăstiri, ca și acele mai sus zise, toate, ocine și Ațigani. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Pătrașco voevod că a închinat jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, sfintei mai sus numitei mânăstiri.

De aceia, am dat și domnia mea aceste ocine și Ațigani sfintei mânăstiri numită dela Tisău, ca să-i fie întărire, iar călugărilor de hrană și mai sus scrișilor ctitori și domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem dorunia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnicul și Gonțea paharnicul și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Fiera, cel mai mic între diaci, care am însemnat în cetatea București. S'a scris în luna Septembrie 5 zile, curgători dela Adam până acum, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 795.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XIX și cealaltă din sec. XX.

332

1568 (7077) Septembrie 5, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri care se chiamă

Tismana, unde este hramul și locașul preasfintei și preacuratei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei uspenii și nastavnicului și învățătorului turmei cuvântătoare a lui Hristos, ieromonahul chir Ioan și tuturor fraților căși sunt în sfânta mânăstire, ca să le fie vama Calafatului de ocină și de ohabă. Și să ia călugării vama dela Calafat, dela un cal, 6 aspri și dela un bou, 3 aspri și dela o vacă, 2 aspri și dela două oi, un aspru și dela un sac cu grâu, 2 aspri și dela o sută de bolovani de sare, 3 bolovani și dela un butoi cu vin, 10 aspri.

Și Bistrețul și Balta-Albă și Platețul; pentrucă acestea toate sunt vechi și drepte ocine și dedine. Și încă din 10 pești, un pește. Și la acele bălți cine va săra, dela o corabie, 30 aspri, dela o majă, 15 aspri și dela un car, 4 aspri și dela o povară pe cal, 2 aspri. Și dela Blatnița până la Severin, fie baltă mică sau mare, din 10 pești, unul.

Și încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui. Dacă însă nu va cinsti, ci va călca și nu va întări, nici nu va înnoi, ci va nimici și va batjocori, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească și să-l batjocorească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Jude care au strigat asupra domnului dumnezeului nostru Iisus Hristos și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, precum și va fi în veci, amin.

Aceștia sunt martorii: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Vladul comis și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul Mihăiescul mare logofăt.

Și eu, Vâlcu cel bătrân din Pogonești, care am însemnat în București, luna Septembrie 5 zile, dela Adam, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din nișa lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 796.

Orig. slav perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

333

1568 (7077) Septembrie 6.

Izvod ci s'au scos după o carte a lui Alixandru voevod.

† Cu mila lui dumnezeu, creștin Alixandru voevod și domn a toată Țara Românească, fecior marelui și preaburului Mircei voevod, nepot Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Oancii cu feciorii lui și lui Toader

cu feciorii lui și Stanciului și Maniei și cu feciorii și Dobrotă cu frații lui, Neagul și Budul și cu ai lor feciori, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor moșie în Popeștii după Mociorăță, partea lor toată, or câtă se va alége dupărește tot, cu tot hotarul, den Fundul Micului și den Leată până'n Țițirilig și în Frăsinel, pentru că sânt ale lor bătrâne și drepte ocine și moșii.

Iar după acéia, ei au fost înpresurați de cămărașul și le au luat acéle, ci mai sus zic moșii, în putéria lui, fără de lége și fără de judecată, în zilele lui Petru voevod. Iar într'acéia, domnia mea am căutat și am judecat, pe drept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am văzut și am cetit și cartea a lui Basarab voevod și cartea Radului voevod și cartea Mircei voevod cum au fost acéle ci mai sus zic moșii ale lor dirépte ocine și de moșie. Ce au fost acci ci mai sus zic numeți oameni înpresurați de cămărașul.

Pentru aceasta și domnia mea am dat acestor oameni care sânt mai sus ziși și numiți acéle ci mai sus zic moșii, ca să le fie lor întru moșie statornică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și de către cătră nime neclătit, preste zisa domnii mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea pre: Dobromir banul al Craiovei, Dragomir dvornicul, Radul logofătul, Stan spătariul, Badea vistiari, Vladul comisul, Gonța peharnicul, Ivașco stolnicul, Stoichița postelnicul. Și ispravnic Radul marele logofăt.

Și s'au scris în cetate în București, Sep<tembrie> 6 zile, leat 7077 <1568>.

Acad. R.P.R., CCCX/5.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVII.

334

<1568—1569> Septembrie 7.

Î Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei și dumnezeestii mitropolii, unde este hramul sfintei înălțări și părintelui vlădică chir Eftimie, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să fie satul Băneștii dela Ruia cu morile și cu tot venitul, pentru că am miluit domnia mea, căci este dedina sfintei mitropolii. Astfel, am văzut și domnia mea cartea răposatului Vlad voevod și cartea răposatului Băsarab voevod și cartea răposatului Radul voevod care a pierit la Râmnic. Și am văzut și am citit aceste mai sus zise cărți și am adevérit domnia mea că a fost satul Bănești dedină de cumpărătură a sfintei mitropolii, dela acei mai sus ziși domni bătrâni. Deasemenea, am dat și domnia mea acest mai sus zis sat sfintei mitropolii și părintelui vlădică chir Eftimie, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să fie satul Băneștii dela Ruia cu morile și cu toate. Și să-și adune grâul și orzul și făina și tot ce au luat boierii dela Cornățeni, până la un fir de păr din cap.

De aceea, nimeni să nu aibă a-i turbura sau a ține satul înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Radu mare logofăt.

Am scris Marco, în luna Septembrie 7 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 797.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Radu mare logofăt și Eftimie mitropolit.

335

1568 (7077) Septembrie 8.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m'a proslăvit pe mine și care m'a ridicat cu slavă pe scaunul sfântăroșilor părinți ai domniei mele. Aceasta amintindu-mi și domnia mea, că acei cari au fost înaintea noastră împărați și domni, urmând scriptura lui Dumnezeu și împlinind poruncile domnului nostru Iisus Hristos, zidind și înfrumusețând sfintele biserici și mănăstiri, pentru a întocmi în bine sufletele lor către Dumnezeu. Deci, pentru aceasta, m'am străduit și eu, nu numai această împărăție s'o cârmuiesc, ci și pe domnul din tot sufletul să-l iubesc, împreună și cu fapte bune domnești, ceiace pentru îndurarea dumnezeiască mare lucru este, către toți a întinde mâinile. Căci însuși a spus cu gura sa preacinstită, preacinstitele cuvinte: « Nu vreau moartea păcătosului, ci să-l îndrept pe el și să fie viu ». Și: « Căci n'am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință ». Pentru că multe chipuri sunt ale pocăinței, faptele bune sunt în multe chipuri: dragoste și milostenie, post și înfrânare și pomenire neîncetată. Către acestea Eftimie Siriul spune: « Celor ce sânt în supărări și în temnițe, fii cercetător și celor lipsiți, fii ajutor, celor căzuți, sprijinitor și orfanilor, îndestulător, văduvelor sprijinitor, pentru că să-ți fie domnul Dumnezeu ție sprijinitor în ziua judecării și să te învrednicești de bunurile șederii la dreapta lui. De aceea și domnia mea, încă cuprins de neștiință fiind și plin de greutate, am râvnit și domnia mea către cei mai înainte ziși domni și împărați care și-au întocmit întru bine sufletele lor și domnului Dumnezeu bine i-au plăcut.

De aceea, am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față brisov al domniei mele, acestui sfânt și dumnezeesc și preasfințit locaș al sfintei, marei biserici și mitropolii, unde este hramul sfintei înălțări a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și cărmuitorului în această vreme al acestui locaș, preasfințitului mitropolit chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Aninoasa tot și cu tot hotarul, pentru că acel sat Aninoasa a fost de moștenire al lui Hamza Turcul. Iar întru aceasta, bunicul lui Hamza Turcul a pierdut acel sat cu rea trădare, încă din zilele lui Vlad voevod Călugărul. Iar Vlad voevod Călugărul a miluit cu acel sat pe boierul domniei lui, jupan Milco. Iar după aceea, răposatul Basarab voevod a cumpărat acel sat Aninoasa dela jupanița lui Milco și dela fiul ei și dela ginerele ei, anume Nan, pentru 20.000 aspri.

Încă și după aceea a avut părinte'e Eftimie mitropolitul pără înaintea domniei mele pentru mai sus zisul sat cu Hamza Turcul și cu ceata lui. Și așa au pârît Hamza Turcul și cu ceata lui înaintea domniei mele că acel sat îi este lui de moștenire și nu l-a pierdut bunicul său cu hiclenie, ci l-a cotropit Milco fără dreptate. Și încă astfel s'au pârît Hamza Turcul că a dat lui Radul voevod Călugărul 20.000 aspri, de și-a plătit dedina lui, satul Aninoasa. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cărțile tuturor domnilor care au fost înaintea domniei mele, dela Vlad voevod Călugărul până la domnia mea, că Basarab voevod a adevărit pentru acel sat că l-a pierdut bunicul lui Hamza Turcul cu mare hiclenie față de Vlad voevod Călugărul. Pentru aceasta, a cumpărat acel sat Aninoasa dela jupanița lui Milco și dela fiul ei și dela ginerele lui Milco, pentru 20.000 aspri. Și a dăruit satul Aninoasa să fie al sfintei mitropolii de întărire, neclintit. Și am adevărit domnia mea că n'a dat Hamza Turcul niciun aspru lui Radul voevod Călugărul. De aceea și domnia mea am judecat după judecata care au fost înaintea domniei mele, ca să fie acel sat, Aninoasa, sfânta mitropolie. Iar Hamza Turcul și ceata lui au rămas de lege dinaintea domniei mele. Dar încă s'a milostivit domnia mea și am dat lui Hamza și cetei lui dela domnia mea 15.000 aspri, ca să fie satul Aninoasa al sfintei mitropolii în pace din partea lui Hamza și dinspre ceata lui, neclintit. Și am luat domnia mea toate cărțile lui Hamza, de le-am rupt, căci au fost scrise cu înșelăciune asupra mai zisului sat, pentru ca mai mult amestec să nu aibă Hamza și ceata lui asupra satului Aninoasa. Și încă au și jurat Hamza și ceata lui pe sfântul tetraevanghel, în fața domniei mele, că alte cărți nu au asupra satului Aninoasa.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezești marei biserici a mitropoliei, ca să-i fie satul Aninoasa pentru nevoie și întărire și dumnezeștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și blestem am pus domnia mea, ca pe cine va alege domnul dumnezeu să înceapă a ține schiptrul a toată țara Ungrovlahiei sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu, care este slăvit într'o troiță, să-l ciustească și aici și în veacurile viitoare și să-i fie ajutătoare la cumplita judecată preacurata maică a lui dumnezeu și toți sfinții care din veacuri pe dumnezeu l-au bucurat, amin. Iar dacă nu va înnoi și nu va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea răspuns la cumplita zi a judecării, iar în veacurile viitoare sufletul să aibă parte cu Iuda și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radu mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Miroslav, în luna Septembrie 8 zile, crugul soarelui 24, crugul lunii 8, epacta 6, ani curgători dela Adam în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 799.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1854.

336

<1568—1569> Septembrie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Pătru cu fiii, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie vie la Olteni, pentru că a cum-părat-o Pătru dela Tecuci, pentru 250 aspri gata. Și a vândut-o de a lui bună voie, cu știrea tuturor megiașilor. Și iarăși a dat Dumitru lui Pătru un loc de casă în Olteni și un ogor la câmp. Și a dat Dumitru de a lui bună voie și cu știrea fraților lui. Și iarăși a dat Dumitru lui Pătru 3 fălci de ocină la munte.

De aceea, am dat și domnia mea lui Pătru și fiilor lui, ca să le fie ocină de ohabă. lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare spătar și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Stoichță mare postelnic. Ispravnic Dobromir mare ban al Craiovei.

Am scris eu, Dumitru, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 8 zile.
† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 798.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1785.

Datat după divan.

337

1568 (7077) Septembrie 9.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod și nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen, anume Marcarie dela sfânta mânăstire dela Bistrița, ca să-i fie satul, anume Vădastra Mare toată și cu tot hotarul, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, în zilele lui Petrașco voevod, au avut pără părintele egumen dela fiul lui Stoica Picior pentru mai sus zisul sat Vădastra. Și așa a părît Dumitru, fiul lui Stoica, că mai sus zisul sat este dedina lui. Și a luat Dumitru lege, 12 boieri și a jurat că este dedina lui. Iar după aceia, părintele egumen dela Bistrița a luat lege peste legea lui Dumitru, 24 de boieri și a jurat, iarăși înaintea lui Petrașco voevod, că este dedina sfintei mânăstiri mai sus zisul sat Vădastra. Și a rămas de lege Dumitru, fiul lui Stoica Picior. Și le-au luat boii jurătorilor.

Iar după aceia, încă n'a vrut să se lase Dumitru, fiul lui Stoica, ci încă a avut pără și înaintea domniei mele cu părintele egumen dela Bistrița. Și așa a părît Dumitru că n'a jurat părintele egumen cu acei 24 de boieri. Dar domnia mea am văzut cartea lui Petrașco voevod că a rămas de lege Dumitru, fiul lui Stoica. Încă am văzut domnia mea și cărțile și ale altor domni care au fost înaintea noastră, că mai sus zisul sat Vădastra este moștenirea sfintei mânăstiri dela Bistrița. Deasemenea și dinaintea domniei mele a rămas Dumitru de lege.

Iar domnia mea am dat mai sus zisul sat Vădastra, ca să fie de ocină și de ohabă al sfintei mânăstiri dela Bistrița și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Jiului și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Vladul comis și jupan Stochiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Stepan cel bătrân, am scris, luna Septembrie 9 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 800.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XVIII, cealaltă din 1844.

1568 (7077) Octombrie 2, Buenrești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mîrcea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vâlcul și lui Vladul și nepotului <lor> Stoica, ca să le fie ocină în Căinești, partea lui Dumitru, fiul lui Radul vornic din Păucești, toată, oricât se va alege <din pădure> și din apă și din câmp, pentru că au cumpărat Vâlcul și Vladul și nepotul lor Stoica, dela Dumitru, fiul lui <Radul> vornic, <pentru> 900 aspri gata.

Și iarăși au cumpărat <Vâlcul și> Vladul și nepotul lor Stoica ocină, iarăși în Căinești, <partea> fiicei unchiului lor Dragomir, dela Voica, din partea ei, oricât se va alege, jumătate, pentru 300 aspri gata și pentru un cal.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

<Iată> și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și jupan <Stoica> mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și a scris Duca în luna Octombrie 2 zile, din cetatea București, iar dela Adam până acum, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXVI/33.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., LXXVI/165, după care s'an făcut completările.

<1568—1573> Octombrie 5.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Govora, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să fie ocina pentru care s'au părît cu Drăculeștii, pentru că a adevărit domnia mea că este ocina sfintei mănăstiri. Deasemenea și voi, Drăculeștelor¹⁾, în vremea când veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să vă feriți de ocina sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă.

Și pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a se incumeta să turbure peste această poruncă a domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

¹⁾ « Drăculeștelor », așa în orig.

Ispravnic Dragomir mare vornic.

S'a scris în luna Octombrie 5 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 802.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Dragomir mare vornic.

340

1568 (7077) Octombrie 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen chir Macarie ieromonah și tuturor fraților cari trăesc în sfânta mănăstire numită Bistrița, hrarul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Mirilița, partea lui Dan toată și partea lui Stan butariul toată și partea lui Oncea toată, oricât se vor alege părțile lor la Mirilița, pentrucă le-a cumpărat părintele egumen Misail și toți frații dela sfânta mănăstire dela Dan și dela Stan butariul și dela Oncea, pentru 5000 aspri gata, dinainte vreme, încă din zilele răposatul Vladul voevod.

Iar după aceia, au avut pără înaintea domniei mele părintele egumen Macarie cu o femeie, anume Preia, fiica lui Dan. Și așa a părît înaintea domniei mele că a avut și ea ocină la Mirilița. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit și am văzut domnia mea și cartea lui Vladul voevod de cumpărătură, veche și ruptă și am aflat și domnia mea că nu are fiica lui Dan niciun amestec cu ocina dela Mirilița. Astfel, aici a rămas acea femeie, care este mai sus zisă, de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea părintelui egumen și tuturor fraților dela sfânta mănăstire dela Bistrița, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica, în luna Octombrie 9 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 803.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1847, cealaltă din 1883.

1568 (7077) Octombrie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Neagoe logofăt și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Brădășani, partea Voicăi și a fiilor ei și a fraților ei, toată, oricât se va alege, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot, pentrucă a cumpărat-o jupan Stan clucer, socrul lui Neagoe logofăt, dela Voica și dela fiii ei și dela frații ei, încă în zilele răposatului Radul voevod Călugărul, pentru 4200¹⁾ aspri gata. Și încă a fost ...²⁾ atunci, de buna lor voie.

Iar după aceea, după moartea lui Stan clucer, Neagoe logofăt nu a putut să aibă pace dela Radul vraciul și i-au lepădat aspri cu sila. Și n'a avut Radul vraciul niciun amestec cu acea ocină. Și pentru aceasta s'a părît Neagoe logofăt și Radul vraciul înaintea răposatului Mircea voevod, pentru acea ocină mai sus zisă. Iar la aceasta, Mircea voevod a adevărit că a cumpărat Stan clucer acea ocină, cum este mai sus zis. Și i-a dat lui Neagoe logofăt judecată dreaptă, ca să lepede toți asprii lui Radul vraciul. Astfel, a rămas Radul vraciul și atunci de lege, căci n'a avut niciodată niciun amestec.

Iar după aceea, jupan Neagoe logofăt iar a avut pără și înaintea lui Petru voevod cu Voica și cu fiii și cu frații ei. Și așa au părît Voica cu fiii săi și cu frații săi că n'au vândut acca ocină lui Stan clucer și au voit s'o ia dela Neagoe logofăt. Iar la aceasta, Petru voevod i-a judecat pe ei, după dreptate și după lege și a dat Voicăi cu fiii săi și cu frații săi lege, 12 boieri, ca să jure că nu au vândut nici ...³⁾ acea ocină. Iar Voica cu fiii ei și cu frații ei nici cum n'a putut să aducă și să jure cu acei 12 boieri la zi, ci a rămas Voica cu fiii săi și cu frații săi de lege. Și întru aceasta, le-a înapoiat Neagoe logofăt asprii, pe cari i-a lepădat Radul vraciul, de i-a dat în mâna Voicăi și fiilor ei și fraților ei 2100 aspri. Și nu numai aceștia dar și încă în două rânduri câte 2100 aspri. Și a ținut ocina până acum.

Iar după aceea, mai sus zisul boier al domniei mele, jupan Neagoe logofăt, iar a avut pără și în fața domniei mele cu Voica și cu fiii săi și cu frații săi. Și așa pără Voica și fiii și frații ei înaintea domniei mele, ca să ia această ocină dela Neagoe logofăt. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut dom-

¹⁾ s'a corectat apoi: 2100 .

²⁾ loc ras în orig.

³⁾ loc șters, ilizibil în orig.

nia mea și cărțile răposatului Radul voevod Călugărul de cumpărătură și de frăție și cartea lui Petru voevod că a avut Voica cu fiii săi și cu frații săi lege 12 boieri, ca să jure că n'a vândut nici . . . ¹⁾ aceea ocină. Iar ei nici cum n'au putut să jure niciodată. Dar încă am voit domnia mea iarăși să adevăresc și am judecat domnia mea, ca să aducă Voica și fiii și frații ei pe acei 12 boieri și înaintea domniei mele, să jure cu dânșii. Dar ea nicidecum n'a putut să jure, ci a rămas Voica și fiii și frații ei de lege și înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Iar după aceea, iar să fie lui jupan Neagoe logofăt cu fiii săi ocină la Manița, din partea lui Cărâmidă și a lui Oancea două fășii, din drumul Curmeșat până la valea Maniței, fiindcă a cumpărat-o dela Cărâmidă și Oancea, pentru 600 aspri gata. Și au vândut Cărâmidă și Oancea cea ocină de a lor bună voie. Și iar să fie lui jupan Neagoe logofăt ocină la Manița, din partea lui Bucur trei fășii, dar două din drumul Curmeșat până la Vâlceaua Bivolului ²⁾ și unul la grindul Maniței, 30 de pași, pentrucă au fost de moștenire ale lui Bucur. Și la aceasta, Bucur le-a dat și le-a închinat jupanului Neagoe logofăt cu limba lui, încă din zilele răposatului Radul voevod. Iar la aceasta, Neagoe logofăt, el și-a pus o slugă la bir pentru Bucur, de l-a scos dela bir și l-a așezat ca slugă domnească.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus zisului boier al domniei mele jupan Neagoe logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan mare spătar și Badea mare vistier și Vladul mare conis și Ivașco mare stolnic și Conța mare paharnic și Stoichița mare postelnic. Și ispravnic Dragomir mare vornic.

Și eu, Văsiu scriitor, care am scris-o în minunata cetate numită București, luna Octombrie 15 zile, dela Adam până acum în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 804.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1850, cealaltă nedată.

342

1568 (7076) Octombrie 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « Vâlceaua Bivolului » așa în orig.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Mocești, din partea lui Stoica din Mocești, însă jumătate și din pădure și din deal și din câmp și de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Ivan ocină la Mocești din partea lui Stoica jumătate și 6 pogoane de vie la deal, pentrucă a cumpărat Ivan dela Stoica, pentru 600 aspri gata de argint și pe două pogoane gata. Și iarăși a cumpărat Ivan din partea lui Orcan, dar a patra parte și trei pogoane la deal, pentrucă a cumpărat Ivan dela Orcan, pentru 400 aspri, din sat și din câmp și din deal și din hotar până în hotar.

Iar după aceia, a venit Ivan înaintea domniei mele, de a dat fiicei sale ocina lui dela Mocești toată și cu via, fiicei anume Dumitra și cu fiii ei, pe care îi are ¹⁾. Iar ocina dela Vernești, oricât are și cu viile, să fie a fiilor lui Ivan, câți îi va da Dumnezeu, pentrucă astfel a întocmit însuși Ivan cu limba lui dinaintea domniei mele.

Iar după aceia, domnia mea am luat viile lui Ivan de aici, dela oraș; astfel, le-am dat la sfânta episcopie dela Buzău. Și pentru acele vii, iar domnia mea i-am dat aspri gata din vistieria domniei mele în mâinile lui Ivan, ca să-și cumpere alte vii în locul lor.

Și încă am pus însuși domnia mea blestem: cine va strica această întocmire, iar el să fie blestemat de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, care au trădat pe domnul.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Gonțea paharnic și Ivașco stolnic și Mitrea ²⁾ comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Mihnea logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna Octombrie 23 zile, dela Adam până acum curgători ani 7076 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 805.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850; altă trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII, la Acad.

R.P.R., CXXVI/16.

Datat după stilul dela 1 Ianuarie, deoarece la 23 Octombrie 1567 nu domnea încă Alexandru vodă Mircea.

¹⁾ pasagiul « cu fiii ei, pe care îi are » adăos ulterior peste un text răzuit.

²⁾ în documentele originale din această vreme mare comis este Vladul.

1568 (7077) Octombrie 27.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Felca din Fierești și Stancăi și lui Partenie și lui Neagoe, ca să le fie 3 funii de ocină pe care le-a cumpărat Felca cel bătrân, bunicul lui Felca și al Stancăi și al lui Partenie și al lui Neagoe, dela Borțun, încă din zilele bătrânului Radul voevod, pentru 1500 aspri și o rochie cavad de 500 aspri și un cal de 300 aspri și un burduf de brânză. Și să-i fie lui Felca și cu frații săi încă o funie de ocină care le este de moștenire dreaptă.

Iar după aceia, Felca cu frații săi au avut pără cu fiii lui Borțun, anume Lazăr și Radul și Neagul, înaintea lui Petru voevod, pentru o funie din acele trei funii pe care le cumpărase Felca cel bătrân. Și astfel a părît Lazăr cu ceata lui, că acea funie n'o vânduse, dintre acele 3 funii mai sus zise. Astfel Felca, el a luat lege, 12 boieri, ca să jure că bunicul său Felca a cumpărat toate acele 3 funii mai sus zise. Și astfel a rămas Lazăr cu ceata lui de lege dinaintea lui Petru voevod.

Iar după aceia, au avut pără și înaintea domniei mele Lazăr cu Felca. Și astfel a părît Lazăr pe Felca, că i-a cotropit Felca o funie dintre acele 3 funii mai sus zise. Și întru aceasta, domnia mea le-am cercetat lor rândul după dreptate, cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am văzut cartea, că a jurat Felca cu 12 boieri și și-a îndreptat ocina sa mai sus zisă și a rămas Lazăr cu ceata lui de lege. Deasemenea și dinaintea domniei mele a rămas Lazăr de lege, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina mai sus zisă a lui Felca. Iar domnia mea am dat lui Felca și cu frații săi, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris, Stepan, <luna> Octombrie 27 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 806.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1850, cealaltă din sec. XX.

1568 (7077) Octombrie 28.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod și nepotul marelui Milnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele,

lui Radul postelnic, fiul lui Mateiu din Caracal și fiilor fratelui lui, Vâlzan, ca să le fie satele Comoștenii și Marmurele și Măceșelul și Măceșul Mare și cu bălțile câte se vor alege pe ocina lor, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine de moștenire de mai înainte de aceste vremi, dela alți domni, care au fost mai înainte de domnia mea.

Deasemeni, am dat și am miluit și domnia mea, ca să le fie aceste mai sus zise sate și bălți de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoi-chiță mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Stan din Sârbsca, luna Octombrie 28, în anul 7077 <1568>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., Așez. Brâncovenesci.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1779.

345

<1568> Decembrie 2.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Scrie domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul din Rumciani și după aceasta îți spunem domnia mea pentru rândul acestor oameni, anume Neniul și Mușat din Blestematele, pentrucă astfel s'au plăns domniei mele, că i-a stăpânit Frățilă postelnic în zilele lui Mircea voevod. Astfel, mai sus zișii oameni, ei întru aceasta, au dat lui Frățilă postelnic fiecare dintre dânșii câte 300 de aspri, de s'au cnezit. Iar când este acum, iar tu iarăși le-ai luat câte 300 de aspri.

De aceia, din ceasul în care vei vedea accastă carte a domniei mele, iar tu să cercetezi cu megiașii, oameni buni, iar dacă le va fi luat Frățilă postelnic acestor oameni câte 300 de aspri în zilele lui Mircea voevod, precum au spus domniei mele, iar tu într'acel ceas să le înapoiezi tot ce le-ai luat acum a doua oară. Și mai mult să nu se plângă ei de tine domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Pătru, în luna Decembrie 2 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 807.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Radul mare logofăt.

1569 (7077) Ianuarie 6, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea, fiul lui Stepan, ca să-i fie ocină în Bădeni și în Leotești, partea bunicului său Balea al Dobrei, toată, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, Balea, el a avut pără înaintea domniei mele cu Tatul și cu Chesar. Și așa au părît Tatul și Chesar că au și ei ocină în Bădeni, din partea lui Balea al Dobrei. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tatul și lui Chesar lege, 12 boieri, să jure că au și ei ocină din partea lui Balea al Dobrei. Iar acei 12 boieri, ei au umblat și au cercetat și au aflat și au ales cu sufletele lor că Tatul și Chesar nu au niciun amestec cu partea lui Balea al Dobrei dela Bădeni, ci astfel au întocmit acei 12 boieri pe Balea, fiul lui Stepan cu Tatul și cu Chesar ca să ție Balea, fiul lui Stepan, din Bădeni partea lui Balea al Dobrei, toată, iar în Leotești amestec să nu aibă...¹⁾

Cinc va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinți, cei dela Nicheia.

De aceia, am dat și domnia mea lui Balea, fiul lui Stepan, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Stroe, în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 6 zile, anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XI/38.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1569 (7077) Ianuarie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea

¹⁾ loc rupt în orig.

voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie satul Celeiul jumătate, cu balta și cu gârla¹⁾ și cu tot hotarul, cât a ținut dinainte vreme.

Iar după aceia, a avut pără părintele egumen, anume Calivit, cu egumenul dela mânăstirea dela Pârâu. Și așa a părit egumenul dela Pârâu, că acest sat Celeiul, care este mai sus scris, este de moștenire al mânăstirii dela Pârâu. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cartea sfintei mânăstiri dela Bistrița. Și a rămas egumenul dela Pârâu de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Bistrița, ca să-i fie satul Celeiul jumătate și cu balta, de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea pabarnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Codrea, în luna Ianuarie 7 zile, în minunata cetate București, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 812.

Orig. slav, hârtie, pecete tinbrată.

Cu o trad. rom. din 1844.

348

<1569—1574> Ianuarie 7.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Ion dela sfânta mânăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să fie vama dela Vâlcan jumătate, dela Porțile de Fier până la Olteț, precum au ținut și dinainte vreme. Și nimeni să nu ceteze să se încumete a-i turbura peste această carte a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Dragomir mare vornic.

S'a scris în luna Ianuarie 7 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 813.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Dragomir mare vornic.

¹⁾ cuvintele „și cu gârla“ adăugate ulterior deasupra.

1569 (7077) Ianuarie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hranul uspenia preasfintei și preacuratei maici a lui Dumnezeu și stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarei Maria, ca să-i fie balta care se cheamă Săltava și cu toate iezerele.

Și hotarul din sus: pe la Voina și pe Parușul, până la gorgan, până la hotarul lui Sahat. Și iarăși hotarele din jos: până la Piatra și de acolo pe grumazul Brânzeșului și între Securea și pe Nalujdea, până la Biserica Curvelor, pentrucă a miluit răposatul Vlad voevod sfânta mănăstire mai sus zisă, precum a fost miluită această sfântă mănăstire și mai înainte de răposații domni cu mai sus zisele bălți. Și întru aceasta, domnia mea am văzut cartea răposatului Vlad voevod, că a fost miluită această sfântă mănăstire de Vlad voevod, ca să-i fie lui pomană și pace a sufletului și a trupului.

Deasemenea am dat și domnia mea, ca să le fie mai sus zisa baltă de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțe paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

S'a scris în Ianuarie 8 zile, dela Adam în anul 7077 <1569>, temelia r.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 814.

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

350

1569 (7077) Ianuarie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița și călugărilor cari trăesc într'însa, ca să le fie lor satul și ocina Gâdenii, toți și cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărătură din zilele bunicului domniei mele Mihnea voevod, dela bunicii lui Mîtreă comis și ai lui Drăgușin ban din Hotărani, pentru 15.000. aspri gata.

Iar după aceea, a avut pără egumenul Calivit dela Bistrița, înaintea domniei mele cu Mitrea comis și cu Drăgușin ban pentru mai sus zisul sat. Și așa au părît Mitrea comis și Drăgușin ban înaintea domniei mele că atunci când au cumpărat ctitorii mănăstirii mai sus zisul sat dela bunicii lui Mitrea și ai lui Drăgușin, ei nu au dat asprii deplin, ci încă au năpăstuit Mitrea și Drăgușin pe egumenul Calivit, ca să <mai> dea 3.000 aspri. Iar întru aceasta, domnia mea i-am împăcat, dar cu a lor bună voie, de a dăruit și a dat egumenul Calivit lui Mitrea și lui Drăgușin 1300 aspri înaintea domniei mele, ca de acum înainte Mitrea și Drăgușin să nu mai aibă amestec asupra mai sus zisului sat. Și astfel au rămas Mitrea și Drăgușin ban de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, ca să-i fie satul Gândeniei de ocină și de întărire și dumnezeeștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Raoul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și Ivașco stolnic și Stoica postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Sibiu, cu învățătura lui Iou cel bătrân, în luna Ianuarie 8 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 816.

Orig. slav, lărtic, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1844, cealaltă din sec. XX.

351

1569 (7077) Ianuarie 8, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeeștii mănăstiri care se cheamă Tismana, unde este hrainul uspeniei preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul care se numește Elhovița tot, cu tot hotarul, de pretutindeni, oricât se va alege și din câmp și din pădure și din apă și din uscat, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină, încă dela întemeierea Țării Românești, întâi dela Negrul voevod și apoi dela toți domnii care au fost mai înainte. Și tot au ținut de atunci până acum, până în zilele domniei mele.

Și hotarele se știu că sunt dela Râșava și dela Țara Ungurească, mai ales Țarovețul, până la Vodița și de aci pe Vodița în jos, până unde se va vărsa Vodița în Dunăre. Și pe aceste hotare, care sunt mai sus zise, Râșavenii niciun amestec să nu aibă în jos, pentru că au fost hotărnicite de domnii cei care au fost

mai înainte. Deasemenea și domnia mea am trimis pe credincioasa slugă a domniei mele Necula postelnic, de a aduna toți oamenii dinprejur și pe boieri și cu oameni buni și bătrâni; astfel a aflat că a fost al sfintei mănăstiri de moștenire din vremurile de demult.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de obabă, nepoților și strănepoților¹⁾ și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea mare vistier și Stan mare spătar și Vladul mare comis și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul Mihăescul mare logofăt.

...²⁾ gramatic, care am scris în cetatea de scaun București, scris în luna Ianuarie 8 zile și dela Adam până acum, ani curgători 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 815.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XVIII, cealaltă din 1846.

352

1569 (7077) Ianuarie <8>, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Vlaicul clucer și cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie satul care se chiamă Cislău, tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină dela alți domni de mai înainte.

Iar după aceia, au avut pără boierul mai sus zis al domniei mele, jupan Vlaicul clucer, cu Gâltea și cu Stroe înaintea domniei mele. Și așa au părît Gâltea și Stroe și ceata lor asupra lui Vlaicul clucer, că Gâltea și Stroe și frații lor au ocină dela Bâsca...³⁾ la Cislăul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cărțile răposatului Vlad voevod Călugărul, <date> lui Vlaicul clucer de moștenire...³⁾ domniei mele cu sufletele lor și au întocmit după vechile hotare pe unde au fost și mai înainte vreme, până la apa Bâșcei. Iar Gâltea și Stroe...³⁾ și ceata lor au rămas de lege dinaintea domniei mele.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ criptogramă.

³⁾ loc șters, ilizibil în orig.

De aceia, am dat și <domnia mea> mai sus zisului boier al domniei mele, jupan Vlaicul clucer, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul Mihăescul mare logofăt.

A scris Stan scriitorul în cetatea de scaun București, luna Ianuarie <8>¹⁾ zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 820.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

353

1569 (7077) Ianuarie 8.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vlaicul logofăt, fiul lui Mihnea pârcălab, ca să-i fie ocină în Piscani și în Racovița, părțile unchiului său Vlaicul fost mare logofăt, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu morile sale și cu viile și cu Ațigani.

Pentru că sunt vechi și drepte ocine de moștenire și de cumpărătură ale lui Vlaicul fost mare logofăt; deoarece Vlaicul logofăt nu a avut fii din trupul lui, ci a luat pe nepotul său Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab, ca să-i fie în loc de fiu, i-a dat averile și ocinile, părțile lui toate, care sunt mai sus scrise, dinaintea tuturor megiașilor, încă din zilele răposatului Radul voevod, ca să rămâie după moartea lui Vlaicul logofăt, averile și ocinile și Ațigani și viile și morile, lui Vlaicul, nepotul său, fiul lui Mihnea pârcălab. Iar Vlaicul, nepotul său, el să-i facă lui pomeni.

Iar după aceia, Vlaicul, nepotul său, fiul lui Mihnea pârcălab, el a avut pără cu Badea din Găvănești, încă din zilele răposatului Mircea voevod, dinaintea de vremea aceasta. Și așa a pârît Badea pe Vlaicul, nepotul lui Vlaicul fost mare logofăt, înaintea răposatului Mircea voevod că Vlaicul logofăt nu a așezat pe Vlaicul, nepotul, său, să-i fie în loc de fiu peste averile și peste ocinile lui, care sunt mai sus scrise. Iar întru aceasta, Mircea voevod a dat lui Badea lege, 12 boieri, să jure că n'a dat Vlaicul logofăt părțile lui toate din avere și din ocine și din Ațigani nepotului său Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab. Iar întru

¹⁾ data zilei după o notă de pe verso.

aceasta, Badea nu a putut să jure nicicum ci a rămas de lege dinaintea lui Mircea voevod.

Iar după aceia, iarăși a avut pără Vlaicul, nepotul lui Vlaicul logofăt, cu Badea, în zilele răposatului Petrașco voevod, pentru acele mai sus zise ocine și i-a dat lui Vlaicul lege, 12 boieri, să jure că l-a așezat ca fiu Vlaicul logofăt peste aceste mai sus scrise averi și ocine și Ațigani ai lui. Și întru aceasta, Vlaicul, nepotul lui, a jurat astfel în acest chip înaintea răposatului Petrașco voevod. Iar întru aceasta, Badea a luat dinaintea domniei lui lege peste legea lui Vlaicul, 24 de boieri și nu a putut să jure nicicum, ci a rămas și atunci de lege dinaintea lui Petrașco voevod.

Iar după aceia, iarăși a avut pără Vlaicul cu Badea, a doua oară, înaintea lui Mircea voevod. Și astfel a spus lui Badea și atunci, ca să-și aducă legea pe acei 24 de boieri, pe cari i-a luat dinaintea răposatului Petrașco voevod, ca să jure cu dânșii înaintea domniei lui. Iar Badea nu a putut să aducă legea, ci a rămas Badea iarăși de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceia, iarăși nu a putut Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab, să rămâie în pace, ci a avut pără și cu fiii lui Badea, anume Radul și Oancea și înaintea lui Petru voevod. Și așa au pârfit pe Vlaicul că nu a dat Vlaicul logofăt nepotului său Vlaicul averile și ocinile și Ațigani, părțile lui toate. Iar întru aceasta, Petru voevod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat fiilor lui Badea, lui Radul și lui Oancea, ca să-și aducă legea, pe acei 24 de boieri pe cari li-i dăduse Petrașco voevod. Iar ei n'au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceia, iarăși n'a putut Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab, să fie în pace, ci a avut pără cu fiii lui Badea, Radul și Oancea și înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voevod și cartea răposatului Petrașco voevod și cartea lui Petru voevod că nu au putut niciodată să stea cu legea Badea și fiii lui, Radul și Oancea. Iar întru aceasta, domnia mea astfel am socotit, ca să-și aducă iarăși pe acei 24 de boieri, pe care i-a dat răposatul Petrașco voevod, ca să jure și înaintea domniei mele. Iar Badea și fiii lui, Radul și Oancea, n'au putut să aducă legea înaintea domniei mele, ci au rămas Badea și cu fiii lui, Radul și Oancea, de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și Ațigani, părțile unchiului său Vlaicul logofăt toate, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar

și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoichiță postelnic, Ispravnic Radul mare logofăt.

S'a scris în luna Ianuarie 8 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 817.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din sec. XIX, cealaltă din sec. XX.

354

1569 (7077) Ianuarie 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Vlaicul clucer și surorii lui, jupanița Chera și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie satul Țigăneștii tot, cu tot hotarul, oricât se va alege de pretutindeni, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut boierii domniei mele mai sus scriși, Vlaicul clucer și jupanița Chera, pără cu Milea și cu Finta și cu Cârștian și cu ceata lor. Și așa au pârît Milea și Finta și Cârștian și cu ceata înaintea domniei mele că au și ei parte în Țigănești. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am trimis pe sluga domniei mele Dragomir postelnic din Făurești, de a adunat oameni buni și bătrâni și din sus și din jos, 150 de megiași și 12 popi, de le-a cercetat rândul, după dreptate și după lege. Și a pus Dragomir postelnic pe mai sus zișii oameni și pe popi să jure la biserica lui de acolo și încă și pe sfântul tetravanghel. Și așa au jurat că nu au Milea și Finta și Cârștian și ceata lor, că nu au niciun amestec, nici nu au ținut vreodată. Iar după aceea, am văzut domnia mea cartea lui Vladul voevod Călugărul că le sunt ocine de moștenire.

Și încă n'au vrut să se lase pe acea judecată, ci iarăși au avut pără înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui dumnezeu și am dat domnia mea lui Milea lege, 12 boieri, să jure. Iar Finta și Milea și Cârștian nicicum nu i-au adus înaintea domniei mele, ci au rămas Finta și Milea și Cârștian de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui jupan Vlaicul clucer și jupaniței Chera, ca să le fie de ocină și de ohabă, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Badea

mare vistier și Stan mare spătar și Vladul mare comis și Ivașco ¹⁾ mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

... ²⁾ care am scris în scaunul București, luna Ianuarie 9 zile, anul curgător 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 818.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1851.

355

<1569-1574> Ianuarie 19.

† Scrie jupan Dragomir mare vornic această carte a mea lui Vlaicul paharnic din Cotești, ca să fie volnic cu această carte a mea să-și fie partea lui din vecini și din vinărici, din deal din Ștefănești, cum s'a întocmit cu egumenul dela sfânta mănăstire dela Argeș, încă din zilele răposatului Mircea voevod. Iar tu, Serafime, care ești acum egumen în sfânta mănăstire Argeș, din vremea în care vei vedea această carte a mea, iar tu să îți întocmirea pe care a întocmit-o Vlaicul cu alți egumeni dinainte vreme. Și ce se va fi luat pentru vinărici de pe partea lui Vlaicul dela deal, iar tu să-i întorci totul îndărăt. Dacă nu vei întoarce, iar Vlaicul paharnic să fie volnic cu această carte a mea, ca să-și ia totul dela slugile sfintei mănăstiri, cari vor fi ispravnici în Ștefănești și nimic să nu piardă.

De aceia, nimeni să nu cuteze a încerca să turbure sau să oprească înaintea acestei cărți a mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa mea.

Scris în luna Ianuarie 19 zile.

<Pe verso românește>: o au dat jupanița Nedelea, când au hărăzit viile ei din Ștefănești.

Acad. R.P.R., XXIX/267.

Orig. slav, hârtie, pecete mică, căzută.

Datat după Dragomir mare vornic.

356

1569 (7077) Ianuarie 29, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită

¹⁾ în documentele originale din această vreme mare stolnic este Bratul.

²⁾ criptogramă.

Valea, unde este hramul sfintei troițe, ca să-i fie niște sălașe de Ațigani, anume: Gâlbează cu Țiganca sa și cu 6 fii și Ignat cu Țiganca sa și cu 4 fii, anume: Necula și Vlaicul și Costandin și Coșotă și Bălan cu Țiganca sa și cu 6 fii, pentru că sunt veche și draptă ocină și de moștenire. Pentru că au fost acei mai sus ziși Ațigani domnești, iar răposatul Radul voevod i-a dat și i-a dăruit la sfânta mânăstire dela Valea. Deasemenea și răposatul Petrașco voevod și Petru voevod au dat și au dăruit pe mai sus ziși Ațigani. Și am văzut și am citit domnia mea și cărțile domniilor lor, făcute pentru acei Ațigani.

De aceea și domnia mea am dat și am dăruit și am miluit pe acei mai sus scriși, numiți Ațigani, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire și de ajutor locașului aceluia, iar fraților de folosință în sfânta mânăstire, iar domniei mele și părinților domniei mele să fie de veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie ocină și de ohabă Ațiganii cari sunt mai sus ziși și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea mare vistier și Ștau mare spătar și Vladul mare comis și Gonțea mare paharnic și Ivașco mare stolnic și Stoica mare postelnic.

Și eu, Dragomir, care am scris în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 29 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 819.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

357

<1569> Februarie 14.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstiului părinte arhiepiscop chir Athanasie al Buzăului, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și apere braniștea care se dumește Crângul Târgului și nimeni să nu cuteze a se încumeta să între să taie lemne sau să treacă hotarele cu plugul. Și voi, clucerilor, nici un amestec să nu aveți, nici să nu cutezați să intrați să tăiați lemne, ci numai când va trebui pentru morile domniei mele. Iar mai mult nimeni să nu cuteze să între în Crângul Târgului, nici să treacă cu plugul peste hotar, ci să fie precum a fost și în zilele lui Petru voevod. Pentru că pe acel om care va trece peste vechile hotare, iar părintele episcop să aibă voie să-l pedepsească pe fiecare după ¹⁾ fapta lui.

¹⁾ «după», așa în orig.

Și nimeni să nu cuteze a se încumeta să-i turbure peste această carte a domniei mele, pentrucă acel om rău va păți. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stau logofăt din Șcheoastrii, luna Februarie 14 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domu.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 821.

Orig. slav, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom, din 1852.

Datât din domnia lui Alexandru vodă Mircea, după episcopul Athanasie și după Radul mare logofăt.

358

1569 (7077) Martie 29, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă domniei mele jupaniței Calea a răposatului Detco mare armaș și cu fiica ei, jupanița Maria și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie satul numit Recica, tot, cu tot hotarul și cu bălțile și cu gârlele și cu iezerele, oricâte sunt în stăpânirea și ocina Recicăi, pentrucă acest mai sus zis sat a fost de moștenire al lui Staica și al lui Voineagu din Marotin. Iar Voineagu și Staica, ei au vândut acest mai sus zis sat, Recica, lui jupan Detco armaș, pentru 15.000 ¹⁾ aspri gata, însă au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Iar după aceia, jupanița Calea și fiica ei, jupanița Maria, au avut pă ră înainte domniei mele cu Voineagu și cu Staica pentru acest mai sus zis sat, Recica. Și așa pârau Voineagu și Staica înainte domniei mele, că n'au vândut satul Recica, ci l-a cotoplit Detco armaș, el singur cu putere și cu sila și le-a luat satul Recica, fără judecată și fără dreptate. Iar domnia mea am judecat după dreptate, cu toți cinstiții și bătrânii vlastelini ai domniei mele și am dat domnia mea lui Staica și lui Voineagu lege, 12 boieri, să jure înainte domniei mele că n'au vândut ei singuri acest mai sus zis sat, Recica, de a lor bună voie, ci l-a cotoplit Detco armaș. Iar Voineagu și Staica, ei nicicum n'au putut să aducă pe boieri la zi și la soroc, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia și domnia mea am dat jupaniței Calea și fiicei ei, jupanița Maria și fiilor ei, ca să le fie acest mai sus spus sat, Recica, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

¹⁾ cifra scrisă pe un loc lăsat inițial alb.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și Stoichița mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Vâlcul cel bătrân din Pogănești, care am scris în cetatea București, luna Martie 29 zile, dela Adam în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, donu.

Muzeul Municipal Buc., Așezăminteile Brâncovenesti.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu trei traduceri rom. din sec. XIX.

359

1569 (7077) <Martie 29—August 31>, București.

Hrisovul răposatului Io Alexandru voevod, dela leat 7077 <1569>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, nepotul Mihniei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintii și dumnezeestii mănăstiri ce să zice dăla Cricov, unde iaste hramul arhistratig Mihail și Gavril, ca să aibă satul Cornenii dăn Coastă, tot, cu tot hotarul și cu vadul dă moară și cu pădure și cu toate, pentrucă o au fost dat și o au închinat jupanul Drăghici mare spătar din Mărgineni la moartea lui și a jupănesii lui, Velicăi și a feciori or lor, Radul și Drăghici și a fii-sa, Frujinii, pentru sufletele lor și a părinților lor, încă dăn zilele răposatului Pătrașco voevod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Pătru voevod și cartea lui Pătrașco voevod.

Drept aceia, am dat și domnia mea sfintii și dumnezeestii mănăstiri, ca să-i fie spre întărire și dumnezeestilor călugări spre hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele vecinică pomenire.

Iar după accia, jupăneasa Anca dăn Mărgineni, a lui Udriște fost mare vistier și fii-său Udriște și fii-sa Iliina, au avut Drăghici, feciorul lui Udriște la moartea jupănescii Ancăi, de au dat și au închinat la sfânta și dumnezeiasca mănăstire, ce e mai sus zisă satul Cornenii de lângă apă, tot, cu tot hotarul, cu vaduri de moară și cu deal și cu'n sălaș dă Țgani cu Țiganca și cu feciorii, pentru sufletul lui Udriște fost mare vistier și pentru sufletul lor.

Pentru accia, am dat și domnia mea sfintii și dumnezeestii mănăstiri, ca să-i fie spre întărire și călugărilor spre hrană, iar domniei mele și părinților vecinică pomenire și dă nimini să nu să clătească, după zisa domniei mele. Iar care va strica aciastă pomeană, să fie afurisit de cei 318 sfinți părinți dăla Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Iată și mărturiile am pus domnia mea pe: jupan Dragomir mare dvornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan mare spătar și Mitrea mare comis și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare păharnic și Stoica mare postelnic. Și au fost ispravnic Radul mare logofăt

Și s'au scris în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 226v—227 v.

Trad. rom.

Fixarea lunilor după Mitrea comis.

360

1569 (7077) Aprilie 11, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dunnnezeștii mânăstiri numite Tismana, unde este hramul și locașul preacuratei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitiei ei uspenii și părintelui egumen chir Ioan și tuturor fraților care trăiesc în sfânta mânăstire, ca să le fie satele, anume: Târgoviștea toată și Varov<u>cul și Petrovița cu câmpul și cu pădurea și cu toate și Jidovștița pe apă, pe amândouă părțile, până la Dunăre și pe Dunăre și în sus și în jos, până la Târgoviștea și până la hotarul Râșavei și Prilepeșu tot și balta Cecanului cu câmpul și cu pădurea, cu toate, pentrucă a dăruit domnia mea sfintei mânăstiri pentru sufletul părintelui răposat al domniei mele, veșnică pomenire.

Încă am văzut domnia mea și cărțile tuturor domnilor care au fost înaintea noastră pentru mai sus zisele ocine. Deacea le-am dat și domnia mea.

Iar tu, Dumitre, să te ferești de ocina sfintei mânăstiri, pentrucă am adevărit că nu ai nicio treabă.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

A scris Șerban, în luna Aprilie 11 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 823.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1846, cealaltă din 1912.

1569 (7077) Aprilie 12.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Mircea voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele preacinstului părintelui igumenului chir Mitrofan și tuturor fraților cei întru Hristos, carii petrec în sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce se zise Coziia, unde <este> hramul sfintei începătoare de viață troițe, ca să fie lor satul Orlea tot, piste tot hotarul, de vreme ce iaste bătrân și drept sat de măștenire al sfintei mănăstiri.

Iar după aceia, au venit vremea, când au fost în zilele Mircei voevod, au venit megiașii dela satul Orlea înaintea Mircei voevod și au fost mărturisit precum că satul Orlea iaste al lor de moștenire și sfânta mănăstire nu are nicio treabă cu satul Orlea. Intru acia, Mircea voevod au crezut și au dat satul Orlea megiașilor.

Iar după acia, au avut părintele egumenul judecată înaintea domniei mele cu megiașii dela Orlea pentru satul Orlea. Și așa zicea părintele egumenul asupra megiașilor, precum că nu au nicio treabă cu satul Orlea că iaste de moștenire al sfântei mănăstiri. Pentru acia, domniia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, dinpreună cu toți cinstiții îndreptătorii domniei mele. Și am dat domniia mea megiașilor dela Orlea lege, 12 boieri, ca să jure dinpreună cu dânșii, precum că iaste satul Orlea al lor de moștenire. Dar ei nici întru'un chip n'au putut să jure, nici astăzi, nici la sorocu, ci au rămas acia de lege denaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat domniia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Orlea moșie vecinică și spre întărirea sfintei mănăstiri.

Și iată că și mărturii am pus domniia mea: jupan Dragomir mare dvornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțe paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

Și s'au scris la luna lui Aprilie 12 zile, în anul 7077 <1569>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 824.

Trad. rom.

1569 (7077) Aprilie 16, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Grigorie și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dărua, ca să-i fie lui moșie partea lui Ion din Valea

Hăeștilor și din deal toată, de pretutindinea, pentrucă îi iaste bătrână și dréptă moșie. Fiindcă i-au dat-o Ion de a lui bună voe, pentrucă n'au avut feciori de trupul lui, i-au dat toată moșia lui, lui Grigorie, ca să-l ție și să-l hrănească și să-l miuiască în viață, iar după moartea lui, să aibă a-i face pomenire.

Pentru aceia și cu blestem au lăsat la moartea lui: carele va strica pomenirea lui, acel om să fie afurisit cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Drept aceia, am dat și domniia mea, ca să-i fie lui întru moștenire și ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe cinstiții boeri ai domnii mele: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spatar și Badea vistier și Mitrea <comis> și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Vladu logofăt, în scaunul cetății Bucureștilor, în luna lui April 16, leat 7077 <1569>.

Io Alexandru voevod.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 825.

Trad. rom. din 1792.

363

1569 (7077) Aprilie 25, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domu a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Țâncul cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocina Toxobeștii, partea lui Tatul toată, oricât se va alege de pretutindenii, pentrucă a cumpărat-o Țâncul dela Tatul, pentru 1300 aspri gata. Și a vândut Tatul de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea lui Țâncul, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiove și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spatar și Badea vistier și Mitrea comis, Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Fiera, mai mic între diaci, am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 25 zile, anul 7077 <1569>.

Arh. St. Buc., Coudica m-rii Vieros, nr. 479, f. 34.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1859, ibid., S. I., nr. 826.

1569 (7077) Aprilie 25.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Vlădae, fiica lui Fărtat vornic și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Prundul și Călinetul, pentru că îi sunt vechi și drepte ocine și cumpărături dela jupanița Stroiasa, pentru 1500 aspri gata. Iar jupanița Stroiasa a cumpărat aceste mai sus zise ocine dela Manea Zgaroe. Și a vândut Manea Zgaroe de a lui bună voie.

Iar când este acum, Manea Zgaroe vrea ră lepede asprii jupaniței Vlădae, fiica lui Fărtat vornic. Și așa a pârît Manea Zgaroe că n'a vândut-o, ci a pus-o zălog. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea răposatului Vintilă voevod și cartea răposatului Radul voevod Călugărul și cartea răposatului Mircea voevod de rămas. Deasemenea a rămas Manea Zgaroe de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Vlădae, fiica lui Fărtat vornic, ca să-i fie de ocină și de ohabă, ei și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare potelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Scris în luna Aprilie 25 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 827.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII; altă trad. rom. *ibid.*,

ms. 707.

1569 (7077) Aprilie 29, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod și nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Dămian și cu fiii săi și Neagu și cu fiii săi, ca să le fie ocină în Copăcenii, partea lui Boșca și cu câmpul întregă, oricât se va alege, din câmp și din munte și din apă și din seliștea cu case, pentru că au cumpărat mai sus zisa ocină dela Iovana, fiica

lui Boșca pârceălab, pentru 3.575 aspri gata, de a ei buuăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur.

De aceia și domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților, câți le va lăsa dumnezeu și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea pe cinstiții dregători ai domniei mele: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Mitre comis și Gonțea paharnic și jupan Stoi-chiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

S'a scris în luna Aprilie 29 zile, dela Adam curgător anul 7077 <1569>. Am scris eu, Perinca, în cetatea de scaun București.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 828.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

366

1569 (7077) Mai 31, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri numită dela Cricov, unde este hramul arhistrategilor Mihail și Gavriil și al celorlalți fără de trup, ca să-i fie satul Zănoaga jumătate, partea Măndeștilor toată, oricât se va alege de pretutindeni și cu mori, din câmp și din uscat și din pădure, de peste tot, pentrucă l-a dat și l-a dăruit jupanița Stana din Stănțești pentru sufletul ei și pentru sufletele fraților ei, Dragomir și Drăghici și Neagul și Cărstian și fiul ei, Negre și Cărstian, fiul lui Negre și mama lui Cărstian, Ana.

Și iarăși a dat la sfânta mânăstire un sălaș de Ațigani, anume Voico cu Țiganca sa și cu fiii săi, pentru sufletele lor și ale părinților lor, pentrucă i-a dat și i-a dăruit jupanița Stana, încă din zilele răposatului Petrașco voevod.

Și am aflat și am adevărit domnia mea cu părintele mitropolitul chir Eftimie și cu părintele Anania și cu Eftrem, foști mitropoliți că a dat la sfânta și dumnezeiasca mânăstire satul mai sus zis, ca să-i fie sfintei și dumnezeestii mânăstiri de întărire și lor de veșnică pomenire.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeestii mânăstiri, ca să-i fie ocină și de întărire și dumnezeestilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după spusa domnie mele.

Cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinți cei dela Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

A scris Stan, în cetatea de scaun București, luna Mai 31 zile, ani curgători dela Adam, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/39.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

367

1569 (7077) Iunie 1, București.

Hrisovul mării sale Alexandru voevod la mănăstire pentru moșia Blagodești din județul Ialomița, leat 7077 <1569> Iunie 1.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea vodă, nepotul Mihniei vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să cheamă Cricoveni, unde este hramul sfinților îngeri Mihail și Gavril, ca să fie satul Blagodeștii, partea care au fost a jupânului Drăghici mare comis și a jupânului Udriște postelnic și a jupânesii Calei dvornicesii, toate părțile lor, cât să vor alege du pretutindinea, pentrucă au fost dat ei sfintii mănăstiri acestei moșii pentru sufletu răposatului jupanului Neagoie, ca să fie moșia sfintii mănăstiri obabnică.

Drept aceia și domnia mea am văzut și am cetit cărțile răposatului Moise vodă și cărțile răposatului Pătru voevod. Deci și domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri acea ocină obabnică și stătătoare și de nimeni neclătită, după zisa domniei mele.

Încă și mărturie am pus domnia mea pre: jupan Dragomir ¹⁾ mare ban și Dragomir mare dvornic și jupan Radu mare paharnic ²⁾ și Mitrea <comis> și Gonțea <paharnic> și Ivancea ³⁾ stolnic și jupan Stoica mare postelnic. Și <ispravnic> Radul logofăt.

Și Marcu grănătic, care am scris în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Colecția mării Mărgineni, nr. 454. I. 230 v.

Trad. rom.

Cu o copie rom. ibid., S. I., nr. 830.

1) în loc de « Dobromir »

2) în loc de « logofăt »

3) în loc de « Ivașco »

1569 (7077) Iunie 6, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numite Glăvăciog ca să-i fie satul Cernăteștii jumătate, de peste tot hotarul și cu podgorie și cu două mori dela vadul de sus pentrucă acel sat și morile sunt vechi și drepte și de moștenire ale sfintei mânăstiri.

Iar după aceea, le-a cotropit Ivan logofăt în zilele lui Petru voevod, de le-a luat mai sus zisul sat și morile cu sila. Iar domnia mea am văzut și am adevărit că mai sus zisul sat și morile au fost de moștenire ale sfintei mânăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și călugărilor trăitori în mânăstire să le fie lor mai sus zisul sat și morile, pe care le-a ținut sfânta mânăstire și mai înainte, să le fie lor de ocină și de întărire sfintei mânăstiri, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragonir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și jupan Stan spătar și Gonțe paharnic, Ivașco stolnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Răzmiriță, care am scris în cetatea București, luna Iunie 6, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, diu mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 831.

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

1569 (7077) Iunie 14.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Mircea voevod și nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicul și lui Manga cu frații lor și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bucșa din partea lui Toader ban și a jupaniței Granda, 10 pași, pentrucă a dat Toader ban și jupanița Granda acei 10 pași de ocină, de a lor bună voie încă de când au fost pribegi. Și iarăși să le fie lui Vlaicul și lui Manga ocină în Bucșa, din partea lui Toader ban și a jupaniței Granda 37 de pași de ocină, pentrucă au cunpărat Vlaicul și Manga acea ocină dela jupanița Granda, pentru 2100 aspri.

Și iarăși să le fie lui Vlaicul și lui Manga ocina în Bucșa, din partea lui Alăman și din partea lui Zăgan, nepoții lui Prie, 14 stânjeni pentrucă au cumpărat Vlaicul și Manga acea ocină dela Alăman și dela Zăgan, pentru 400 aspri. Și au vândut jupanița Granda și Alăman și Zăgan acele mai sus zise ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Vlaicul și lui Manga, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mîtreă comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Oncca, luna Iunie 14 zile în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu. domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 832.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom din sec. XX.

370

1569 (7077) Iunie 27, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei fiul marelui și preabunului Mîrcea voevod, fiul lui <Mibnea> voevod, am ridicat dorința <către dumnezeștile> biserici după cuvântul prorocesc: «In același chip dorește cerbul către izvoarele de apă, astfel dorește sufletul meu către tine, domnule». Și iarăși: «Fericit bărbatul care miluește în fiecare zi, <se îndulcește de domnul>».

De accia, mă străduiesc și eu către a tot sfintele și dumnezeștile biserici, mai ales către acest cinstit sfânt lăcaș, mănăstirea numită Ostrov, hramul sfintei și preacuratei și prea binecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei nașteri. Astfel, am văzut-o rămasă sărăcită dela binecinstitorii sfântrăposați domni, moșii și strămoșii noștri și am cugetat și domnia mea să innocesc și să întătesc și să miluiesc și să păzesc, după cât ne este putința, după puterea noastră, din stăpânirea dată nouă de dumnezeu, ca să fie obroc sfintei mănăstiri în fiecare an câte 1000 de bulgări de sare și câte 2000 aspri, ca să vie surorile dela sfânta mănăstire mai sus numită la învierea domnului dumnezeului nostru Isus Hristos, să ia obrocul sfintei mănăstiri. Și din județul Olt 5 găleți ohabnice de grâu și de orz 5 găleți și din vinăriciul domnesc dela Râmnic în fiecare an câte 2000 de vedre de vin.

Acestea toate le-am dăruit domnia mea, să fie de întărirea sfintei, dumnezeştii mânăstiri şi cinstiţilor călugări de hrană, nouă şi părinţilor noştri de veşnică pomenire. Şi cu rugăciunile preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, să ne învrednicească şederea în partea dreaptă şi care cu toţii vrem s'o dobândim şi să ne fie ajutătoare şi sprijinitoare caldă şi cu rugăciunile voastie, amin.

Şi eu, Buta, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna Iunie 27 zile, dela Adam curgători, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, doum.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 833.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom, din sec. XX.

371

1569 (7077) Iulie 2.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii, numită a Buzăului, ca să-i fie un sălaş de Aţigani, anume Radul zlăt<ar> cu copiii săi şi cu Aţiganca sa pentrucă l-a dat la moartea lui jupan Radul stolnic din Boldeşti. Şi a venit însăşi mama lui, jupanita Maria, de l-a scris în sfântul pomelnic ca să-i fie lui pomană, în veci.

De aceia, am dat şi domnia mea sfintei episcopii mai sus zise sălaşul de Aţigani.

Încă şi blestem am pus domnia mea: cine va strica această pomană de mai sus, să fie blestemat şi de trei ori blestemat de 318 părinţi cei din cetatea Nicheia.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Ivaşco stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic Stoica mare postelnic.

Şi eu, Mihai, am scris, luna Iulie 2 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVI/21.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

372

1569 (7077) Iulie 22, Stăneşti.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, amin.

Scris jupan Dobromir mare ban al Craiovei această carte a mea acestui popă, anume Ioica din Tismana, ca să fie volnic cu această carte a mea să-şi fie ocina

în Negoești partea lui Șarban toată, pentru că a cumpărat-o dela Șarban, pentru 30 galbeni.

Și iarăși din Ohăbița, partea lui Vâlcu, fiul lui Dan, toată, pentru că a cumpărat-o, pentru 30 galbeni. Și o livadă de lângă vaduri, pentru că a cumpărat-o dela Miclea din Brădiceni, pentru 9 galbeni.

Și au vândut aceste mai sus zise ocine de a lor bună voie. De aceia, am dat și eu popii Ioica și surorii sale Voica, fiica Stancăi, aceste mai sus scrise ocine, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților. Și să-i fie neclintit, peste zisa mea.

Astfel și martori am pus eu, boierii bătrâni dela Jiu: mai întâi Pătru din Livezi și Hamiza din Crețești și Dajul logofăt și Dragomir din Slăvilești și Stroe din Pomeni și Calotă postelnic din Clejani și Nicula logofăt și Stanciul Tătărăscul logofăt și Barbul postelnic și Tatomir postelnic și Neagoe vătaful marelui ban dela curte.

Eu, Stoicea, care am însemnat, în satul Stănești, luna Iulie 22 zile, în anul 7077 <1569>.

Arb. St. Buc., S. I., nr. 834.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

373

1569 (7077) August 5.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn <a toată țara> ¹⁾ Ungrovlahiei fiul marelui și bunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. <Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni> ¹⁾ anume: Maniul cu ocina sa și Părlaci cu ¹⁾ fiicele lui Dan și Stanul cu fiii săi și popa Oprea cu frații săi și Călin cu fiii săi ¹⁾ Petru cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Slav cu fiii săi și Zaharie cu fiii săi și cu frații săi și Măinea cu frații săi și Ion cu ¹⁾ și Stepan cu frații săi și Stanciul cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Pătru cu fiii săi, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină <în Turceni > ¹⁾ pentru că le-a fost dinainte vreme de moștenire. Și au dat acei oameni, care s'au scris mai sus, pentru acea ocină din Turceni care se cheamă ocină Craiovească ¹⁾ au dat acea ocină ce se cheamă ocina Craiovească și a mîluit pe acei oameni care s'au zis mai sus, pentru acea deșugubină pe care au dat. Astfel ¹⁾ Craiovească. Iar după aceia au venit înaintea domniei, mele. Iar întru această domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. . . . ¹⁾ domni și am dat domnia mea

¹⁾ loc rupt în orig.

acelor oameni, care s'au scris mai sus ca să le fie ocină ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni <neatins, după porunca domniei mele> ¹⁾

<Iată martori> ¹⁾ pun domnia mea: jupan Dohromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt ¹⁾ Mitrea mare comis și jupan ¹⁾. Ispravnic Dragomir mare vornic. Am scris eu . . . ¹⁾ cul diac, luna August 5 zile și dela Adam anicurgători, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCVIII/49.

Orig. slav. perg., rupt și pătat, lipsește 1/3 din el, pecete timbrată căzută.

374

1569 (7077) August 7, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină în Lipia, care se chiamă ocina Negrească, partea Stancăi toată, cât se va alege și din câmp și din deal și de pretutindeni, pentrucă a cumpărat-o Dragomir dela Stanca, pentru 1311 aspri gata, din zilele lui Petru voevod. Și a vândut Stanca de a ei bună voie această mai sus zisă ocină, partea mamei sale.

Și iarăși să-i fie lui Dragomir ocină în Lipia din partea lui Stănimir, din partea de sus, însă din câmp, din ocina care se numește Negreasca și din deal un pogon de vie, pentrucă a cumpărat Dragomir dela Stănimir și dela fratele lui Pravăț, pentru 400 aspri gata. Și au vândut Stănimir și Pravăț de a lor bună voie din zilele lui Petru voevod.

Și iarăși să-i fie lui Dragomir ocină în Gomoiești, care se numește ocina lui Păscul, partea Rusei și a fiului ei, a lui Vladul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Dragomir dela Rusa și dela Vlad, pentru 400 aspri și un loc de casă și din zăgazuri și din deal jumătate. Și au vândut Rusa și fiul ei Vlad de a lor bună voie.

Și iarăși să fie Vișei și lui Vladul ocină în Bălișoara și în Groșani partea mamei lor, Rusa și a tatălui lor vitreg, popa Gălea, pentrucă i-a așezat și i-a înfrățit mama lor, Rusa, peste mai sus zisa ocină a ei, ca să fie Vișa cu fratele ei Vlad, doi frați nedespărțiți, în veci. Și i-a înfrățit mama lor, Rusa, de a ei bunăvoie, din zilele răposatului Mircea voevod.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Vladul comis și Badaea vistier și Ivașco stolnic și Conța paharnic și Stoichită mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Tatul logofăt, care am scris în minunata cetate în București, luna August 7 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIX/44.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

După divan pare din 1568.

375

1569 (7077) August 17, București.

În lege au poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel, ca să dea zeciuială peste tot anul din toate câte va câștiga și aciastă văzându-o apostolii și purtătorii de Dumnezeu au sfătuit spre ajutoriul și spre darea de bine a sufletelor noastre și ne-au dat noao celor din urmă, fiilor lor, unii cu rugăciunea și cu priveghierea și cu postul și alții cu milostenie și cu pocăiania să ne ferim de toate răotățile ca cu toată credința să fim gata a auzi acel glas: « Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi, veniți blagosloviții părintelui mieu, de moșteniți împărăția ce iaste gătită voao dela întemeerea lumii, că am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat însetoșat-am și m'ați adăpat, strein am fost și m'ați dus în casile voastre, gol am fost și m'ați îmbrăcat bolnav am fost și m'ați cercetat și întemnițatu și ați venit către mine ».

Iată dar și eu, binecredinciosul și *binecinstitorul* și de Hristos iubitorul și singur stăpânitor, Io Alixandru voevod, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, nepotul Mihăii voevod, cu mila și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind toată Țara Rumânească, încă și plaiurile munților, Anlaş și Făgăraș și Herțeg, ¹⁾ râvnind să urmeze împărăților și domnilor celor de demult și cari în voe bună și în pace petrecând, împărății cerești s'au învrednicit. Și iar mi-am adus domnia mea aminte de prorocul și împăratul Davidu carele zice: « Fericiți căroră s'au ertat fără-delegile și li s'au acoperit păcatele și fericit iaste bărbatul căruiia nu-i va socoti domnul păcatu. Și iar: « În ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor, așa dorește sufletul năeu către tine, Dumnezeule ».

Drept aceia, am dăruit domnia mea acest intru tot cinstit și de bun chip și preacinstit, carele iaste pre toate darurile de acum mai cinstit acest hrisov al domniei mele, sfintii și dumnezeștii marii biserici mitropolii din Târgoviște,

¹⁾ așa în text.

unde iaste hramul înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și cinstului și prea sfințitului părintelui mitropolitului, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Mogoșăștii după Dâmbovița, toți, cu tot hotariul și cu morile și cu viile. Pentru că acest sat Mogoșăștii, el au fost de moștenire al Vladului din Bârsești și l-au vândut jupânesii Chirii din Rumceni în pribegie în Țara Ungurească, drept 7000 de aspri. Iar de aceia jupâneasa Chira au dat și au miluit și au adaos acel sat ce s'au zis mai sus să fie al sfintei mitropolii, întru întărire și dumnezeștilor călugări de hrană, iar jupânesii Chirii și părinților ei, vecinică pomenire.

Drept aceia, au dat și domnia mea sfintei și marii bisericii mitropolii, ca să-i fie satul Mogoșăștii ce s'au zis mai sus de moștenire și ohabnic, până ce va sta sfânta mitropolie și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnie mele.

Și după trecerea noastră de aci, pri cine va alege domnul dumnezeu a fi stăpânitoriu după noi în Țara Rumânească, au din feciorii noștri, au din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre, dintr'altă seminție, din toți bine credincioșii creșteni, de va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pre acela domnul dumnezeu cel în troiță slăvit să-l cinstească să-i păzească aici trupul lui și în veacul cel viitoriu și să-i fie ajutătoare la înfricoșata judecată preacuratei maica lui dumnezeu și toți sfinții cei ce din veac bine i-au plăcut lui, amin. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci-l va defăima și-l va călca și-l va rușina, pre acela domnul dumnezeu să ucigă aici trupul lui și în veacul viitoriu sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși Jidovi carii au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir ¹⁾ *mare* ban al Craiovei și jupan Dragomir *mare* dvornic și jupan Radu *mare* log. și Badea *mare* vist. și Stan *mare* spat. și Mitrea *mare* com. și Ivașco *mare* stolnic și Gonțea *mare* pah. și jupan Stoica *mare* post. Și ispravnic Dragomir *mare* dvornic.

Și am scris, Miroslav log., în scaunul Beureștilor, în luna lui Avgust 17 zile dela Adam până la acest în anul 7077 <1569>.

Arh. St. Buc. Condiica Mitrop. Țării Rom. nr. 127. f. 233—234.
Trad. rom.

376

1509 (7077) August 23, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod.

¹⁾ în loc de «Dobromir».

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Catalinei din Bojoreni, fiica lui Stoica, ca să-i fie ocină în Bojoreni din partea lui Pribil, jumătate, a fratelui ei Pribil, pentrucă a înfrățit-o și a dat Pribil surorii sale Catalina, de a lui bună voie, pentrucă fi dăduse și tatăl ei Stoica acea mai sus zisă ocină; deasemenea i-a dat-o și fratele ei Pribil. Și iarăși i-a dat Catalinei fratele ei Pribil dela Lazul Zbărcei a treia parte.

Și iarăși a cumpărat Hacica, bărbatul Catalinei, dela Pribil 2 fălci la zapodie ¹⁾ pentru 120 aspri. Și iarăși a cumpărat Hacica dela Ivanca din Bojoreni 2 ogoare, pentru 600 aspri, de s'a plătit de grăpărit ²⁾. Și iarăși a cumpărat Hacica dela Zoica pe grui ³⁾ un loc de vie, cât a ținut Pătru, pentru 100 aspri. Și iarăși au dat Dumitru și Tăcuci din Bojoreni lui Hacica o vie pe grui pentru sufletul lor și al părinților lor, ca să le fie pomană în veci. Și iarăși a cumpărat Hacica dela Țamba o vie dela grui, pentru 250 aspri și o vacă. Și dela Slav o vie, pentru 200 aspri.

Și aceste vie au fost sub vecini ⁴⁾, dar Catalina le-a dobândit cu o funie din ocina ei.

De aceia, acești mai sus zișii oameni au dat și au vândut de a lor bună voie, iar Hacica a cumpărat, ca să-i fie dedină în veci.

De aceia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea, jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan mare spătar și Badea mare vistier și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Mitrea mare comis. Ispravnic jupan Stoichiță mare postelnic.

Și eu, Stepan cel bătrân logofăt, care am scris în cetatea de scaun București, luna August 23 zile, dela Adam în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 835.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782.

377

<1569 Septembrie 1—1570 August 31> 7078.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei <fiul> ⁵⁾ bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia

¹⁾ «zāpodie» șes adăpostit la poalele unui deal.

²⁾ «vlăciog», în orig.

³⁾ «grui» muelie de deal

⁴⁾ în orig. «pod vecini».

⁵⁾ loc rupt în orig.

mea această poruncă a domniei mele <lui Stoica> logofăt și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie în Vâlcele ocină lângă casele¹⁾ lui Albul Popescul, toată, cât este din Valea Stupinei până în Valea lui Gane și din¹⁾ până în deal, pentru că a cumpărat-o dela Albul Popescul, pentru 60 aspri gata¹⁾ logofăt o slugă a lui la bir, însă scris lângă dânsul și a scos pe Albul Popescul¹⁾ nici nu i-a dat în doi ani nicio dajdie pentru această mai sus spusă ocină, pentru¹⁾ lui Stoica logofăt ocină în Vâlcele pentru vatră, partea Naicăi toată, astfel din Valea Stupinei¹⁾ lui Ganea și dela gurile acestor două văi până în deal, pentru că a cumpărat-o, pentru 50 aspri. . . .¹⁾ în vremea birului de curte. . . .¹⁾ nevoia ei, pentru că a căzut Naica singură la Stoica logofăt să-i dea ei aspri, pentru că a fost < să plătească > birul cel mare de curte al domniei mele, iar el n'a < avut odihnă >¹⁾ dela Naica, nici zi, nici noapte, până ce nu i-a dat acești mai sus ziși aspri, pe acest mai sus scris loc.

Iar apoi, când a fost peste un an, domnia mea am pus asupra lui Stoica logofăt birul cel mare de asprii de curte: apoi, atunci a cerut Stoica logofăt asprii dela însăși Naica sau să-i lase acest loc, iar ea n'a vrut să-i dea lui asprii, ci l-a trimis însăși Naica pe fiul ei, anume Buta, de a pus pietre și semne acestui loc și l-a dat la mâna lui Stoica logofăt, ca să-i fie lui dedină în veci, însă cu știrea tuturor fiilor ei și megiașilor lor, ca să nu fie nimeni volnic să-i lepede asprii pentru acest mai sus zis loc de vatră.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Stoica logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori pun domnia mea: jupan Dragounir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ivașco mare logofăt.

Am scris, Buta, în cetatea București, în anul 7078 < 1569—1570 >.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal, Buc., nr. 913.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

378

1669 (7078) Septembrie 4, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana,

¹⁾ loc rupt în orig.

ca să-i fie ocină la Racoți, partea popii Mănea toată, oricât se va alege de pretutindeni și cu viile, pentrucă aceasta mai sus zisă ocină și viile au fost ale popii Mănea de moștenire. Apoi, a venit însuși popa Mănea înaintea domniei mele de le-a închinat și le-a dăruit sfintei mânăstiri mai sus scrise, pentrucă a avut popa Mănea un fiu, anume Dumitru, hoț și rău făcător. Deci, s'a lepădat popa Mănea de acel fiu răufăcător înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă acel fiu al popei cu ocina și cu viile și cu averile lui, niciodată și să fie toate averile popei Mănea la sfânta mânăstire, precum s'a spus mai sus, ca să-i fie vecinică pomenire.

Iar după aceia, iar a cumpărat popa Mănea o ocină la Racoți dela Ion și dela Dau din Groasa, pentru 12 galbeni. Și iarăși a cumpărat popa Mănea o ocină la Racoți, partea lui Stănilăvescul toată, oricât se va alege. Și iarăși a cumpărat popa Mănea dela Drăgan și dela Lupul 5 părți, pentru 200 aspri.

Și iarăși a închinat și dăruit popa Mănea aceste mai sus zise ocine pe care le-a cumpărat, la sfânta mânăstire mai sus scrisă. Și a dat și a închinat popa Mănea aceste mai sus zise ocine la sfânta mânăstire, de a lui bună voie, ca să aibă pomană în veci. Iar fiul său Dumitru amestec să nu aibă nicidecum.

Și cine va rupe această întocmire de mai sus, pe care a întocmit-o popa Mănea cu sufletul său, acel om să fie blestemat de 318 părinți care sunt la Nicheia

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie ocină de obază.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic jupan Radul mare logofăt.

Am scris eu, Bercea, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 4 zile, în anul 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 836.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

379

1569 (7078) Septembrie <11>, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeiești mânăstiri numite Glăvăciog, unde este hramul blogoveștenia preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Maria, ca să-i fie partea lui Hamza banul dela Obislav întreagă, din vecini și din apă și <din> uscat

și din câmp și din pădure și peste tot, pentrucă această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Hamza ban, apoi fiica lui Hamza ban, Stanca, jupanița lui Stanciul Bengăi a dat-o și a dăruit-o sfintei mânăstiri mai sus zise în fața domniei mele, pentru sufletul părintelui ei Hamza ban și pentru sufletul lui Stanciul spătar și pentru sufletul jupaniței Stanca și a fiilor ei, Hamza și Stanciul și Vladul și Drăghici, de le-a adus trupurile lor din cetatea București, de i-a îngropat la sfânta mânăstire la Glăvăciog. Și a dat acest mai sus zis sat sfintei mânăstiri, ca să le fie veșnică pomenire.

Și încă și blestem a așezat în fața domniei mele: cine va rupe și va călca această întocmire pe care a întocmit-o jupanița Stanca în fața domniei mele, să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei cari au strigat asupra domnului: « sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri ».

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeestii mânăstiri mai sus zise, ca să-i fie mai sus zisa ocină și vecinii, hrană și întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Bada mare vistier și jupan Stan mare spătar și jupan Mitrea mare comis și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Ivașco mare stolnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Varnava din Pretești, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie <II> zile și curgători ani dela Adam până acum 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 839.

Orig. slav, perg, pecete timbrată.

Cu o trad. rom din 1843.

Data zilei de pe verso și după traducere.

380

1569 (7077) Septembrie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, <Io> Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui <și> preabunului Mircea voevod și nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri numită Nucet, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic Gheorghe, ca să-i fie satul Tomoșanii, partea lui Țintea de peste ¹⁾ tot hotarul tot și încă și trei sălașe de Ațigani, anume Stoian cu copiii săi și Boia cu copiii săi și Bârzoie cu copiii săi. Și încă în satul mai sus zis și morile, pentrucă a dat

1). pasagiul « partea lui Țintea de peste » adaus ulterior peste un text ras.

Vlaicul comis aceste mai sus zise averi din Tomșani sfintei mânăstiri, încă din zilele răposatului Radul voevod, de-a lui bună voie, ca să fie după moartea lui aceste mai sus zise averi, toate, mai sus zisul sat și Așigani, să fie ale sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, care este mai sus spusă, pentru întărire, iar călugărilor pentru hrană, iar jupânului Vlaicul comisul să-i fie în veci pomenire, lui și părinților lui. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Radul voevod. Deasemenea le-am făcut și cartea domniei mele.

Și blestem am pus domnia mea: cine se va încumeta să strice această întocmire de mai sus a lui Vlaicul comis, iar acel om să fie sub blestemul sfinților părinți și să-i fie înaintea judecății socotitor sfântul Gheorghe.

Iar după accia, călugării dacă nu vor îngriji ca să-l înmormânteze pe jupanul Vlaicul comis în sfânta mânăstire sau nu-l vor scrie < în sfântul pomelnic > ¹⁾.

De accia, am dat și domnia mea acest mai sus zis sat și Așigani, ca să fie sfintei mânăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragonir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Dragonir între diacii cei mici, care am însemnat acestea în minunata cetate Târgoviște, luna Septembrie 12 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 501.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

S'a admis stilul dela 1 Ianuarie, divauul corespunzând anului 1569.

381

1569 (7078) Septembrie 28, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domna a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă, nepotul Mihaii vodă. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Pascului și lui Zhora, ca să le fie moșie la Plășcoi, partea Stanii și a Radii, oricâtă se va alege de pre-tutindena părțile lor.

Și iar să le mai fie moșie la Gugęsti, partea Stancăi și a Radii ce se chiamă Zaemczu, pentrucă au cumpărat-o Pascul și Zhora această <e> mai sus zise moșii, drept 3600 aspri turcești gata și cu știrea tuturor megliășilor și din sus și din jos. Șe au vândut Stanca și Rada acest <e> moșii de a lor bună voe.

¹⁾ Ioc șters, ilizibil în orig.

Drept aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie moșia ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată dară și mărturia am pus domnia mea pe: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și pre jupan Dragomir mare dvornic și pre jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare vistier ¹⁾ și jupan... ²⁾ mare spătar și Mitrea comis și... ³⁾ paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic.

Și au scris Radul logofăt, în scaunul Târgoviștii, în luna lui Septembrie în 28 zile, valeat 7078 <1569>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 837.

Trad. rom. din sec. XVIII.

382

1569 (7078) Septembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Măneasa voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Stoica și Vișan cu frații lor și <alt> Vișan și Dragomir și Bejan și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bârcă, pentru că au cumpărat-o dela Mircea și dela jupanița Paraschiva, părțile lor toate, oricât se va alege, din câmp și din apă și din pădure și de pretutindeni, pentru 8000 aspri turcești gata. Dar să ție Stoica cu fiii săi ocină de 3.000 aspri turcești și Vișan cu frații săi să ție de 3.000 aspri de argint și Vișan să ție ocină de 1.000 aspri... ³⁾ și Dragomir să ție ocină de 600 aspri de argint și Bejan să ție ocină de 400 aspri de argint. Și au vândut Mircea și jupanița Paraschiva aceste mai sus zise ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur și din jos și din sus.

De aceea, le-am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori <punem> domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt ³⁾ Ivașco stolnic ³⁾

. ³⁾ logofăt din Mu ³⁾ am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 30 zile, dela Adam în anul 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 838.

Orig. slav. perg., rupt, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., dintre care una din sec. XX.

¹⁾ în loc de spătar.

²⁾ loc alb în text.

³⁾ loc rupt în orig.

1569 (7078) Octombrie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlăiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și primului sfetnic al domniei mele, Dobromir mare ban al Craiovei, ca să-i fie ocină la Lipov din partea lui Chirtop o funie întreagă, de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat-o Dobromir mare ban dela Chirtop, pentru 1.000 aspri gata. Iar după aceea, Dobromir mare ban al Craiovei a dat această mai sus zisă ocină sfintei mânăstiri numite Lipov, ca să-i fie pomană, lui și părinților lui, în veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri numite Lipov, ca să-i fie ocină, ohabă, neclintit, după porunca domniei mele. Și cine se va încumeta să ia această mai sus zisă ocină dela sfânta mânăstire, să fie blestemat și antena de 318 părinți cei dela Nicheia care ne-au învățat legea.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Barbul, luna Octombrie 4 zile și dela Adam curgători până acum ani 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 840.

Orig. slav, perg., pecete timbrată

Cu două traduceri rom., una din 1804, cealaltă din sec. XX.

384

1569 (7078) Octombrie 16, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Rumânească ficior marelui și preabunului Mircea voevod, nepot Mihniei vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiarului domniei mele jupan Dumitru *din* Borăștii cu feciorii și cu ginere-său Tatomir postelnic cu ficiori jupănesii Ancăi, fata jupan Radu *din* Roșii, anume Radu și Badea și Stanislav și cu soru-sa și cu ai ei ficiori, câți Dumnezeu le vor dăru, ca să le fie lor satul Stălnicioara cu tot hotaru. Și hotarale să știe, pă unde sânt puse de boeri domniei mele, jupan Pătru ban cu 12 boeri: pe locuri ce să numesc Șapte Plopi și cu stubul și padinile și cu Valea Sculelor și dealul lui Cacăfoc.

Drept aceea, sluga domniei mele Balaur medelnicer, el au avut pără înaintea răposatului Mircei voevod pentru satu Colareți, pentru acest mai sus numit hotar și locuri ce s'au pârăt cu satu Colareții, cum aceste locuri ce se numesc mai

sus șapte Plopi și stulul și padiunile, ar fi fost ale lui. Iar după aceea, Mircea voevod răposat au dat Balaurului medelnicer lege, 12 boeri, ce au mersu cu dânșii și Pătru banul, ce au fost mersu în zilele Mircei voevod răposatul acest Balauru medelnicer cu acești 12 boeri. Și au pus sămnte de hotară pe mai sus numitele locuri.

Dupe aceea, Balaurului medelnicer i s'au întâmplat moarte, însă din tăeré, dela răposat Mircea voevod. Iar care au rămas din neamul Balaurului, ai cetășilor lui, ei toți au fugit prăbegind prin țară străină; iar satu Stălnicioară și cu hotaru, ei au rămas pustii. Drept aceea, satu Colareții și locurile cele moștenitoare ale Stălnicioarelor le-au luat în sila lor.

Iar dupe aceea, când au fost în zilele răposatului Pătru vodă, schimbarea lui, iar satu Colareți, ei s'au ridicat cu 24 boeri; apoi nu s'au dus cu boeri, ce prin răvașe domnești s'au rânduit, ei s'au dus în sila lor, cu neamurile lor, de au mutat semnele acelor 12 boeri fără de sluga domnească.

Dupe aceea, mai susele slugi domnești, ei au venit înaintea domniei mele, de au jaluat domnii mele, cum că mergând satu Colareți cu rudele la schimbarea lui Pătru voevod ¹⁾. Intru aceea domniia mea am trimis însuși pe boeri domnii mele, Barbul pitari, ca să tragă cu funiia din sat până în sat, să împarți în două și cu 24 boeri și să fie și alți oameni striini, iar nu rudenii. Drept aceea, Barbul pitar n'au tras cu funiia dupe porunca domniei mele, nici au umblat cu acei 24 boeri ce au fost scriși în răvași, ei au umblat Barbu rău și cu strâmbătate cu neamurile Colareților. Iar dupe aceea, de vreme ce au văzut slugile domnii mele ce sus sânt numitu că umblă Barbul cu strâmbătate, iar ei iar au venit aicea cu satu Colareți înaintea domnii mele și au stătu fațe înaintea domnii mele. Și așa jăluia slugile domnii mele cele mai sus zise, cum că au umblat Colareții și Barbul pitari cu neamurile Colareților cu strâmbătate. Drept aceea, domniia mea am luat sama și am judecat cu toți cinstiții îndregători <boeri> ²⁾ ai domnii mele și am aflat domniia mea bine și adevărat, cum că au umblat Barbul pitari cu strâmbătate. Pentru aceea, i-am judecat domniia mea, ca să tragă acei 12 boeri care au fost întâi cu funiia din sat până în sat. Și am trimis domniia mea credincios domnii mele, pe jupan Pătru banu, de au umblat cu acei 12 boeri ce erea scriși pe răvașe, să tragă cu funiia și să pue pietri pe locuri ce au fost puse mai denainte vreme. Apoi, așa să stea să nu mai umble cum au umblat totdeauna cu înșelăciuni satu Colareții. Pentru aceea, prada ce au fost prădat Colareții pe Stălnicioareni, iar Pătru banu, el au luat și au întors bucate Stălnicioarenilor dela Colareții.

După aceea, încă am mai dat domniia mea Colareților alți 24 boeri ca să nu fie cu neamurile lor, ei să fie străiini, oameni bătrâni de lege. Iar după aceea, satu Colareții n'au vrut să ia lege, ei au rămas Colareți de lege și de judecată și din naintea domnii mele.

¹⁾ așa în text; pare că lipsește un rând.

²⁾ loc șters, ilizibil în text.

Însă jupân Pătru banu și ginere-său Tatomir postelnic, i s'au dat jumătate dela satu Stălpnicioara și dela tot hotaru ei. Iar feciorii jupânesăi Ancăi dela Roșiia i s'au dat a ține altă jumătate, tot în satu Stălpnicioara, dela toată hotarale ei.

Pentru accasta, am dat domniia mea mai sușilor slugi ale domnii mele, ca să le fie întru moștenire și obabnice, lor și feciorilor lor nepoșilor și strenepoșilor și de niminui să nu să clătească, dupe zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dobromir mare ban al Craioviei și jupân Dragomir mare dvornic și jupân Radu mare logofăt și jupân Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea păharnic și Mitrea comis și jupân Stoica mare postelnic. Și ispravnicu Radu mare logofăt.

Și am scris eu, logofăt Dragomir, în scaunul Bucureștii, Octombrie 16 zile 7078 <1569>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 841.
Trad. rom.

385

1569 (7078) Nembrie 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și donn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabuului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Badea scriitor și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie satul, anume Bârseștii, însă a treia parte, partea lui Dragul, fiul lui Stan din Mănești, toată, oricât se va alege <din> vecini și vad de moară și din câmp și din pădure și de peste tot, pentru că acest mai sus zis sat a fost de moștenire al lui Dragul, fiul lui Stan, dela strămoșii lui.

Iar întru aceia, Dragul a fugit, în zilele răposatului Mircea voevod, de a ieșit pribeag din Țara Românească, în țara Moldovei. Și acolo a petrecut multă vreme, până când l-au luat Tătarii rob. Iar după aceia, un Turc din Belgrad, anume Hasan l-a răscumpărat dela Tătari, de a dat 6000 aspri gata și 4 cai buni, prețul unuia câte 1000 aspri.

Iar după aceia, în zilele răposatului Petru voevod, acel Hasan Turcul a venit în țară la părinții lui Dragul, la mama lui, Stana, ca să-i plătească asprii și caii pe care el îi dăduse Tatarilor și să-l sloboadă ca să vină la casa sa. Iar mama lui Dragul nu a avut altceva ce să-i dea, ca să-l scoată, ci a vândut Stana, mama lui Dragul, acest sat mai sus zis lui Stan cel Gros pârcaľab, pentru 14.000 aspri gata. Și întru aceia, Stana, mama lui Dragul, a adus acei aspri și i-a dat toți în mâna lui Hasan Turcul, de și-a scos pe fiul ei Dragul din lanțuri, din temniță.

Iar după aceea, Stan pârcălab a așezat pe sluga mai sus zisă a domniei mele, pe Badea logofăt, peste acel sat mai sus numit, de bună voia sa, dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, sluga domniei mele Badea logofăt, el l-a și cumpărat dela Stan pârcălab, căci i-a dat 14.000 aspri gata. Și a vândut Stan pârcălab de bună voia sa.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Badea logofăt, ca să-i fie satul Bârseștii ocină și de ohabă, lui și fiilor lui <și nepoților și> strănepoților lui.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mîtreă comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare <logofăt>.

A scris Văsiu grămatic, în cetatea numită București, luna Noembrie 20 zile și în cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXII/5.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată, căzută.

386

1569 (7078) Decembrie 13, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bucșan și lui Dragomir și cu fiii lor, căți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Cochineștii de Sus, partea lor toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă le este voche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, au venit înșiși Bucșan și Dragomir înaintea domniei mele, de a lor bună voie, de au așezat și au înfrățit pe fratele lor Voico peste partea lor de ocină mai sus zisă, peste toată, peste a patra parte.

Și iarăși a venit Stanciul înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe fiica sa, anume Stana și pe ginerele său Badea peste partea lui de ocină, peste toată, oricât se va alege la Curteni, peste 4 părți.

Și iarăși a cumpărat Călin ocină în Nănești dela Stoian, din partea lui jumătate, peste tot hotarul, pentru 550 aspri. Și iarăși a cumpărat Călin ocină în Iași dela Tudor și dela Corbea și Tâmpa și Danciul, partea lor toată, din ocina lui Stan dela Zăvoiu, de peste tot hotarul, pentru 500 aspri. Și iarăși au cumpărat Călin și Tatomir ocină în Șerbăiani dela Șerbul, din ocina Costească, dintr-o funie pe a 4-a parte, pentru 200 aspri.

Și iarăși au cumpărat Tatul și Radul și Dragomir și Oană ocină la Cochineștii de Sus dela Voina, fiul Șerbaiei, partea lui întregă <din partea>...¹⁾ roneciu, pentru 125 aspri, dar să fie Tatul și Radul din această mai sus zisă ocină 2 părți și Dragomir și Oană 2 părți.

Și iarăși au cumpărat Ratea cu fiii un loc de...¹⁾ hotărnicit în Cochineștii de Jos dela Mălecom, pentru 85 aspri.

Iar după aceea, a venit Dragomir înaintea domniei mele, de a dat Dragomir din ocina lui toată dela Mășăști fratelui său Tatomir, a șaptea parte, pentru că l-a păzit și l-a căutat în vreme de nevoie, ca să-i facă Tatomir după moartea sa și sărindare.

Și iarăși au cumpărat Sin și Ratea și Balea și Bucșan și Dragomir și Voico un ogor și jumătate dintr'alt ogor dela Oancea din Pojorâte, pentru 80 aspri. Și iarăși au cumpărat Sin și Ratea și Balea și Bucșan și Dragomir și Voico și Stoice 10 pași dela Cârstea, pentru 30 aspri, dela Mărăcini până la hotar.

Și iarăși au cumpărat Stan și Stănilav și Nan și Vasilie dela Rada din Cochinești 17 pași, pentru 37 aspri, dela mărăcini până la hotar. Și iarăși au cumpărat Stan și Stănilav și Nan și Vasilie a treia parte dintr'un ogor dela Cochineștii de Sus, dela Tatul, pentru 43 aspri.

Și iarăși au cumpărat Stan și Stănilav și Nan și Vasilie 5 pași dela Oancea, pentru 20 aspri de argint, dela mărăcini până la hotar. Și iarăși a cumpărat Stănilav singur, fără alți frați dintr'un ogor dela vatra satului, a 6-a parte, dela Cârstea din Cochinești, pentru 55 aspri de argint. Și iarăși a cumpărat Stănilav singur jumătate dintr'un ogor dela Cârstea, pentru un bou. Și iarăși a cumpărat Stănilav, iarăși singur, dela Tatul 5 pași, pentru 30 aspri, dela mărăcini până la hotar.

Și iarăși a cumpărat Oană 5 pași dela Tatul, pentru 30 aspri, dela mărăcini până la hotar.

Și iarăși a cumpărat Costandin ocină la Cochineștii de Jos dela Berilă, partea lui de ocină toată, de peste tot hotarul, pentru 80 aspri și pentru o cămașe de fir și cu birul. Și iarăși a cumpărat Costandin ocină la Cochineștii de Jos din partea lui Dediul jumătate, pentru că a cumpărat-o dela Dediul, pentru 50 aspri și pentru un bou și cu birul.

Și astfel au dat și au vândut și deasemenea s'au și înfrățit peste aceste ocine mai sus zise acești mai sus ziși și numiți oameni, de a lor bună voie și înaintea domniei mele, cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos.

De aceea, le-am dat și domnia mea acestora de mai sus tuturor numiților oameni, ca să le fie aceste mai sus zise ocine și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ion mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic...¹⁾ Ispravnic Ion mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și cel care am scris-o, Dumitru din Săpata, în minunata cetate București, luna Decembrie 13 zile, curgători ani dela Adam până acum, în anul 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută

Cu o copie slavă și o trad. rom. din sec. XX.

387

1569 (7078) Decembrie 17, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagonir din Plăviceni, ca să-i fie ocină în Pietroșani, din partea socrului său Drăghici, a treia parte, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceia, a venit Dumitru, fiul lui Barbul din Doba și jupanița lui, Vlădaie, fiica lui Neagonir, înaintea domniei mele cu Mihail ban, fiul lui Stan cel Gros, de s'au înfrățit și au schimbat dedină pe dedină, de a dat Dumitru și jupanița lui, Vlădaie, lui Mihail ban partea lor din Pietroșani, ocina partea lor din sat din Pietroșani și din sat și din câmp și din baltă și de pretutindeni. Iar Mihail ban și jupanița lui, Silca, ei au dat partea lor de ocină din Gostavăț, partea socrului lor, Țacal, toată, cât se va alege. . .¹⁾ ei s'au înfrățit și au schimbat de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Mihail ban, ca să-i fie partea lui Dumitru și a jupaniței lui, Vlădaie, din Pietroșani de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Gherghina, fiul lui Bora logofăt, în luna Decembrie 17 zile, în cetatea de scaun București, iar ani curgători dela Adam până acum, anul 7078 <1569>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XI/40.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1570 (7078) Ianuarie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri (de la Tismana, căreia îi este hrană și lăcaș sfânta și prea binecuvântata stăpâna noastră, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocină în Cârbești, partea lui Căzaș Dohoreț toată, oricât se va alege, pentrucă a schimbat sfânta mănăstire, de a dat partea ei de ocină din Corbi toată, cât a fost partea sfintei mănăstiri, lui Stoica Dohoreț; iar Stoica Dohoreț, el a dat partea lui din Cârbești toată, cu tot hotarul.

Însă să se știe hotarele: din apa Jiului la gura lacului și pe valea Cladeniței, până în Dâmbov și de aici pe valea Dâmbovei în sus, până în piatră, unde s'a hotărnicit mănăstirea cu satul Tâlvești și de aici până în obârșia Scoarței și de aici pe obârșie până la colnic și pe colnic până în lacul Ratiștilor și de aici până în Valea Hotarului și de aici trece peste Dâmbov până în Valea Hotarului și pe vale iarăși până în apa Jiului.

Și așa au schimbat Stoica și Dohorețul aceste mai sus zise ocine cu sfânta mănăstire, de a lor bună voie, încă din zilele răposatului Radul voevod. Și încă a dat domnia sa atunci lui Stoica Dohorețul 30 florini ungurești, pentru părțile lor de ocină din Cârbești, ce au schimbat cu sfânta mănăstire.

Iar după aceia, a avut sfânta mănăstire pără înaintea domniei mele cu satul Tâlveștii; și așa au părît Tâlveștii înaintea domniei mele că au ocină de moștenire în mai sus zisele hotare. Întru acestea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea Tâlveștilor lege, 12 boieri, să jure că au avut ei ocină în aceste mai sus zise hotare din Cârbești, iar ei nicidecum n'au putut să jure astfel, ci au rămas Tâlveștii de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor megiașilor dimprejurul lor. De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie mai sus zisa ocină de ocină și de olabă și de hrană dumnezeștilor călugări, iar nouă veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Cel ce am scris-o eu, Lăudat grămătic, fiul lui Sârbul logofăt, în orașul de scaun al Bucureștilor, luna Ianuarie 3 zile, cursul anilor dela Adam până acum în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 843.

Orig. slav, pecete timbrată, căzută.

Cu trei traduceri rom., din care una din 1845, iar alta din sec. XVIII.

<1570> Ianuarie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Efreim din sfânta mănăstire dela Bistrița și tuturor fraților care trăiesc în acest sfânt loc, ca să fie în pace și slobozi pentru pâra ce au avut-o cu Aldea din Bârlui, pentrucă a fost Aldea sluga sfintei mănăstiri și vecin; și l-au trimis în satele sfintei mănăstiri să strângă și să ia venitul din porci și din stupi și dăjdiile Ațiganilor. Și întru aceasta, Aldea, el a furat și a ascuns 900 aspri, de i-a mâncat. Iar apoi, egumenul și frații călugării, ei au aflat; deci au trimis de au scris și au cercetat urma lui și au aflat astfel adevărul. Și întru aceasta, Aldea a luat lege să jure că n'a furat acești aspri ai sfintei mănăstiri; iar el nicidecum n'a putut să jure. Astfel, întru aceia, egumenul și călugării, ei l-au prădat după faptele lui rele, de i-au luat un cal și 6 porci.

Iar după aceia, Aldea, în pizmă, el a luat un Ațigan al sfintei mănăstiri, fără nicio ispravă și nu s'au părît de față.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și am aflat domnia mea adevărul, că Aldea este om vinovat și n'a putut să jure.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea părintelui egumen Efreim, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și ia și să întoarcă acel Ațigan al sfintei mănăstiri dela Aldea și să-l ducă la sfânta mănăstire. Și după aceia, iarăși să fie volnici egumenul și călugării dela sfânta mănăstire să ia dela Aldea dajdia ce este după legea veche, pentrucă a fost vecin al sfintei mănăstiri, iar el s'a cnezit. Și nimeni să nu cuteze a-i turbura. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Neagoe mare vornic.

Am scris Văsiu în Ianuarie 9 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 844.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1796.

Datat după Neagoe mare vornic.

390

1570 (7078) Ianuarie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Luca și lui popa Bâlcu și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Tudoreștii lui Melică, din

partea lui Nedelco vornic 35 stânjeni, pentru a cumpărat Luca și Bâlcu jumătate din mai sus zisa ocină, dela Nedelco vornic, pentru 3300 aspri turcești.

Și iarăși să fie lui Giura și lui Vâlcan ocină în Tudorești, din partea lui Nedelco vornic 17 stânjeni și jumătate, pentru a cumpărat Giura și Vâlcan mai sus zisa ocină dela Nedelco vornic, pentru 1650 aspri turcești.

Și iarăși să fie lui Ion și lui Lupul ocină în Tudorești, din partea lui Nedelco vornic 17 stânjeni și jumătate, pentru a cumpărat Ion și Lupul mai sus zisa ocină dela Nedelco vornic, pentru 1650 aspri turcești, însă să țină Ion și frații săi, Radul și Neagoe, două părți, iar Lupul să țină o parte. Încă să se știe care dintre ei cât a cheltuit pe această ocină: Ion și Radul și Neagoe 1100 aspri, iar Lupul a cheltuit 550 aspri.

Și iarăși să fie lui Ion și lui Neagoe și lui Radul ocină în Tudorești, din partea nepotului lor Mircea 5 stânjeni, pentru a cumpărat mai sus zișii oameni această ocină dela Mircea, pentru un cal prețuit 400 aspri.

Și au vândut mai sus zisele ocine mai sus zișii oameni, de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea conis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Ion mare logofăt.

Am scris eu, Colțea, Ianuarie 9 zile, în cetatea București, în cursul anilor, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Donații, XXXVII/3.

Orig. slav. perg., pecete timbrată, stricată.

Cu două traduceri rom.

391

<1570> Ianuarie 12.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Gherghina logofăt, ca să-i fie niște vie în Leordeni, pe care le-a cumpărat dela veriilor săi, fiii lui Roșca, de le-a dat patru vecini din Mușetești, 2 buni și doi săraci.

Iar după aceea, în zilele răposatului Petru voevod, a avut Gherghina logofăt cotropire dela fiii lui Baba, Neagoe și Drăghici. Și astfel au părît ei înaintea răposatului Petru voevod pe Gherghina logofăt că nu are el niciun amestec la Leurdeni și la Mușetești, nici nu-i sunt de moștenire. Astfel, la aceasta, Petru

voevod a luat pe mai zișii vecini din Leordeni și din Mușetești și i-a dat feciorilor lui Baba. Iar după aceea, i-a luat și dela fiii lui Baba și i-a dat lui Ivan fost mare logofăt.

Apoi mai sus zisele vii ale lui Gherghina logofătul s'au făcut dajnice la vinăriciul domnesc și boieresc. Și întru aceasta, Gherghina n'a putut să le țină ca dajnice, ci a mărturisit că le vinde; și s'a tocmît cu Mihai Grecul din Pitești, pentru 1700 aspri. Și a luat Gherghina dela Mihai 650 aspri. Și au pus zi pentru acei aspri, ce a rămas să-i dea, după învierea lui Hristos. Iar când a fost la zi, Mihai iar n'a avut să-i dea asprii toți, ci i-a dat numai 450 aspri; pentru ceilalți aspri, iar și-a pus Mihai zi la sfântul Petru.

Iar când a fost după sfântul Petru, când a venit domnia mea în scaunul domniei mele, iar sluga domniei mele, Gherghina logofăt, s'a jeluît domniei mele că a fost cotropit, de i s'au luat toate averile. Iar domnia mea am cercetat rândul lui Gherghina logofăt, după dreptate și după lege și am adevărit că i-au fost mai sus zisele ocine și vecini drepte și de moștenire. Și i-am dat domnia mea dedinele lui.

Iar după aceasta, mai sus zisul Grec, Mihai, el și-a cerut înapoi asprii dela Gherghina, pe care i-a dat pentru acele sus zise vii, acei 650 și acei 450 aspri. Și i-a dat Gherghina logofăt acei aspri în mâna lui Mihai.

Drept aceea, am dat și domnia mea lui Gherghina logofăt, ca să-i fie lui mai sus zisele vii în pace și slobode. Și nimeni să nu îndrăznească a turbura înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ion mare logofăt.

Am scris eu, Ștefan, luna Ianuarie 12 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 845.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu donă traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XIX și alta din 1947 și o copie.

Datat după Ion mare logofăt.

392

1570 (7078) Ianuarie 14.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Băncilă din Poucești, ca să-i fie partea lui toată, cât se va alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit singur Băncilă înaintea domniei mele, de a înfrățit pe fiul său vitreg Radul, să-i fie frate pe ocină și cu ceilalți fii ai lui Băncilă, Dragomir și Badea. Și l-a înfrățit Băncilă pe fiul său vitreg, Radul, de a sa bună voie și cu știrea tuturor megișilor.

Și iarăși a cumpărat Ivan ocină dela Zărnă, din partea lui, a treia parte, pentru 2500 aspri.

Insă hotarele să se știe: din hotarul Groșilor pe deal până la piscul Scurtu ¹⁾, de aici pe dealul Fleștilor, unde se întâlnește cu hotarul Negovanilor.

Iar după aceea, a înfrățit Vladul pe fratele său Mareș peste jumătate din partea lui de ocină, ca să fie doi frați în veci.

Și iarăși a dat Călin ocină fiicei sale Neacșa, ca să aibă ocină împreună cu ceilalți frați, fiii lui Călin, anume Radul.

Și iar a cumpărat Ion ocină dela Staico din Borlești, din partea lui din Poucești, un ogor și jumătate, la gura Plopovei și din obârșia Merișanilor iarăși un ogor și jumătate și din obârșia lui Roșca un ogor și vatră de casă cu grădină, pentrucă a cumpărat Ion mai sus zisele ogoare și vetre de casă dela Staico, pentru 300 aspri.

Și iarăși a cumpărat Voico vatră de casă dela Zărnă, pentru două vaci și 2 capre cu lapte. Și să se știe această vatră de casă, dela Salcie până în Prundă în vale la marginea livezilor. Insă Ivan să aibă din această vatră a treia parte.

Și să se știe hotarele Pouceștilor: din hotarul Fleștilor pe drum, la Piscul Tâlhărilor, unde se întâlnește cu hotarul Drăganilor și de aici în jos pe matca Darăi, pe mal, în sus, până trece peste Bațcov, de dă la stejari, din drum în deal și din dealul Codmeniței în jos, pe vale, până la matca Codmeniței, apoi pe apa Codmeniței în jos până la hotarul Groșilor și de aici, pe lângă hotarul Groșanilor, până la piatră.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus scriși, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ion mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

Am scris Gherghina, luna Ianuarie 14 zile, dela Adam și până acum curgerea anilor 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe marginea din dreapta>: «Și iarăși au cumpărat Radul și Ivan și Banciul și Oprea ocină din partea lui Albul din Flești, pentru 1550 aspri, insă jumătate».

Arh. St. Buc., S. I., nr. 846.

Orig. slav. perg. pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

¹⁾ « piscul Scurtu », așa în orig.

1570 (7078) Ianuarie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru și cu vărul <său>, anume Niculcea și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Lipov, partea lor toată, oricât se va alege, de peste tot locul, din câmp și din apă și din pădure și din siliștea satului și cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, Dumitru și cu vărul <său>, Neculcea, ei au venit singuri înaintea domniei mele, de au vândut din partea lor de ocină, de peste tot locul, două funii în Lipov, însă lui Raie cu fiii săi, pentru 150 <aspri> și lui Boe, pentru 50 aspri și Dobromiresiei, pentru 50 aspri și lui Filip cu fiii săi, pentru 150 aspri și lui Velco pentru 200 aspri și lui Tușliga cu frații săi și cu cumnatul lor Tornea, pentru 300 aspri și lui Sâmbotin, pentru 50 aspri și lui Ștefan, pentru 150 aspri și lui Bârtan, pentru 50 aspri și lui Tudor cu frații săi, pentru 200 <aspri> și Iovei pentru 50 aspri și lui Radoslav, pentru 50 aspri și lui Stanislav, pentru 50 aspri și lui Stanciul, pentru 150 aspri și lui Dobre, pentru 50 aspri și lui Novac, cu frații săi, <pentru> 150 <aspri> și lui Tornici cu frații săi, pentru 150 <aspri> și lui Vue cu fiii săi, pentru 150 aspri; pentrucă au <cumpărat> ¹⁾ acești oameni, ce sunt mai sus scriși, aceste funii de ocină, dela Dumitru și dela vărul <său> Neculcea, însă din partea lor două funii de peste tot locul, prețul face 2150 aspri.

Și au vândut Dumitru și cu Neculce aceste ocine, ce sunt mai sus scrise, de a lor bună voie și dinaintea domniei mele și cu știrea megiașilor, din sus și din jos.

De aceia, am dat și domnia mea acestor oameni, ce sunt mai sus scriși, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic, Ispravnic Stoica logofăt.

Am scris eu, Baldovin, luna Ianuarie 16 zile, în cetatea de scaun numită București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 847.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

¹⁾ omis în orig.

1570 (7078) Ianuarie 19.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Dobrușa care este hramul sfintei vovidenii a preacuratei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie satul numit Crivina tot...¹⁾ tot și sălașele de Ațigani, anume Ivan cu copiii săi și Nica cu copiii săi și Nan cu copiii săi și Mutul cu copiii săi și Oprea cu copiii săi și Ungurașul cu copiii săi, pentrucă aceste sus zise ocine și Ațigani le-au dat jupan Radul și jupan Badea paharnici și jupanița Vlădeia, de a lor bună voie sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, iarăși să-i fie sfintei mănăstiri satul Brăeștii tot, cu tot hotarul de pretutindeni, oricât se va alege și 4 sălașe de Ațigani, anume Stoica cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Dan cu copiii săi și Crăciun cu copiii săi, pentrucă i-a dat însuși Stanciul spătar. |

I iarăși să-i fie sfintei mănăstiri Dunărenii, adică Poenile Malului; pentrucă aceste toate mai sus zise ocine și Ațigani le-au dat și le-au dăruit acești <mai sus ziși> boieri la sfânta mănăstire, încă <din zilele> răposatului Basarab voevod. Și încă am văzut domnia mea <cartea lui Basarab> voevod cu mare blestem pătată și ruptă.

Astfel domnia mea am întărit-o și am înnoit-o, ca să-i fie sfintei mănăstiri de <ocină și de ohabă> și de întărire și de hrană dumnezeieștilor <călugări>, iar nouă veșnică pomenire.

Și încă și blestem am pus domnia mea: dacă cineva...¹⁾ sau din alt neam se va încumeta să ia aceste mai sus zise ocine și Ațigani <dela sfânta mănăstire, să fie> blestemat și anatema de <318 sfinți> părinți dela Nicheia, să aibe parte cu Iuda...¹⁾.

Și martori am pus domnia mea...¹⁾ jupan...¹⁾ mare logofăt și...¹⁾ vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și...¹⁾ paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic...¹⁾ mare vornic.

Și eu, Lăudat grămătic, care am scris luna Ianuarie 19 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 848.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1570> Ianuarie 19.

7080 <1572> Ghenar 19.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu. Dat-am domnia mea această carte a domniei mele satului Hăreșanilor, ca să fie în pace și slobozi pentru pără care a fost avut cu satu Căpăținenii, căci au fost intrat satu Căpăținenii în moșia satului Hăreșanilor dă au fost tăiat și au fost spart hotarale încă din zilele răposatului Radu voivod. Și i-au prădat pe ei pentru greșala ce au fost greșit. Iar satu Căpăținenii, ei au fost luat lege doisprezece boeri, de au jurat cum n'au intrat în moșia satului Hăreșanilor nicidecum. Iar după aceea, satu Hăreșanii au fost luat lege peste legea Căpăținenilor doaozeci și patru de boeri, de au călcat pe acei doisprezece boeri. Și au rămas satu Căpăținenii dă lege dinaintea Radului voevod și dinaintea Mircii voevod.

Așijderia au avut satu Hăreșanii și înaintea domniei mele pără cu satu Căpăținenii și așa pără Căpăținenii înaintea domniei mele, cum ca să între iarăș în moșia Hăreșanilor și ca să le întoarcă bucatele ce le-au fost luat atuncea pe acea greșală. Iar într'aceia domnia mea am căutat și am judecat, pre dreptate și pre lege, cu toți cinstiții dregători și am văzut domnia mea cărțile altor bătrâni domni: cartea Radului vodă și cartea Mircii vodă, cum că au fost rămas Căpăținenii de lege. Așijderi au rămas Căpăținenii de lege și din naintea domniei mele.

Drept aceea, am dat domnia mea Hăreșaniilor, ca să-și fie moșile lor pre bătrânile hotară și ca să fie în pace și slobozi și pentru o deșugubină ce s'au luat satului Căpăținenilor, pentru un om legat ce s'au fost scăpat de la dânsii. Iar Căpăținenii ei au fost jurat cu 12 boeri cum că n'au scăpat acel om dela dânsii, ei au scăpat dela Hăreșani, iar satu Hăreșanii au fost jurat cu 24 de boeri, din naintea lui Petru voevod cum că este istovit de Căpăținenii.

Drept aceea, niminea să nu mai îndrăznească a băntui preste această carte a domniei mele. Și într'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Și ispravnic Ion mare log.

Și am scris Belcea ce-i zic Lăudat log.

Arh. St. Buc., Sulari, nr. 37 (nr. 5).

Trad. rom.

Data greșită. Datat după Ion mare logofăt.

1570 (7078) Ianuarie 22, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și lui Mangul și lui Balaurul și lui Stoica și lui Stanciul și lui Stan și lui Grămăzila și lui Drăghici și lui Iacov și lui Toma cu fiii lor, <câți le va da Dumnezeu>, ca să le fie ocină în Seaca din partea lui Drăghici, însă din Piscul Turcilor, însă dela Rumpa până la drumul C. . .) lui și poiana cu spinii, pentrucă l-au cumpărat dela Drăghici, pentru 7000 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Stanciul ocină în Seaca, din partea lui Stoichină jumătate, pentrucă a cumpărat dela Stoichină, pentru 300 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus zisi oameni de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Mangul și lui Balaur și lui Stoica și lui Stanciul și lui Stan și lui Grămăzila și lui Drăghici și lui Iacov și lui Toma, ca să le fie lor aceste mai sus zise ocine de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și <Mitrea> comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

A scris Prodea, luna Ianuarie 22 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CNL/95.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

397

1570 (7078) Ianuarie 28.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alicesandru voevod. Dat-am domnia mea porunca domniei mele slugii domniei mele, lui Corisi log. și frăține-său, lui Drăgan și ficio-riilor lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Miroslăvești, din partea unchiu-său, Stoicăi Jileză pă jumătate, din câmpu, din apă, din uscat și din păduri, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă moșie de baștină.

După aceia, au avut pără cu Vlaicu și cu Oprea și cu cimitie lor; și așa părăia aceia înaintea domniei mele, cum că n'arce> Corisi log. și Drăgan întocma și din apă. Deci domnia mea am dovidit și am judicat, ¹⁾după> dreptati și după> legi, cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am adivărat domnie mea cum că au avut Corisi log. și frate-său Drăgan din parte Stoicăi Jilează pă jumătate și din apă, picum din câmpu și din pădure. Și încă așa părăia Vlaicu cu ceata lui pintru 2 vaduri de moară ci au fost împărțiți încă mai dinainti vremi, din zilili Radulu i

¹⁾ loc rupt în orig.

Călugăr: r vad în Rumta și alt vad la colțul pădurii cari să chiamă Moara Badii, ca să împărțească cu obrocul.

Deci, domnie mea am dat, ca să ții după acea împărțeală dinainti: Corisi log. în Rumta și Vlaicul cu ceata lui moara Badii; iar alte vadurci fiind invichite și ni împărțiți, în Năjlov și în Gârla Morii și în Grădiște și în Prachova și în Izvor, ca să să împărțească în doao: însă să ții Corisi log. în Rumta a tria parte, iar frate-său Drăgan să ții a patra parte, pentrucă acei jumătăți di vaduri au fost cumpărat de baștină Corisi log. dila un Corisi log. și di alți migiiși. Deci la acea jumătati di vad, Drăgan nimic n'au avut. Iar aceialaltă jumătati di vad, ci au fost dila strămoși, a mumiilor lor Diicăi. Și așa au împărțit acești jumătati di vaduri ci au fost dila strămoși mumiilor lor Diicăi în doao. Și așa au rămas Vlaicul și Oprea și Ursul di legi înaintea domniei mele.

Drept aceia, am dat domnia mea lui Corisi log. și frățini-său, lui Drăgan, ca să le fie moșie stătătoare, lor și ficiilor lor, căți dumnezeu îi vor da, nipoților și strănipoților și di câtri nimini să nu fie clatită, după zisa domniei mele.

Pintru aceia și mărturii am pus.

Ghen. 28 zile 7078 <1570>.

Acad. R.P.R., CCXCIX/56.

Trad. rom. din sec. XVIII.

398

1570 (7078) Ianuarie 30, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepot al lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fiii săi, căți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Bălțați, toată partea lui, oricât se va alege de pretutindeni, din câmp și din pădure și din apă, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceia, a venit Radul înaintea domniei mele, de a dat fiicei sale, Stoica, un loc de stupină. Și a dat Radul acel loc de stupină de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceia, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-și apere branștea și fiicei lui, Stoicăi, să-i fie acel loc de stupină ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Radul fost mare logofăt și jupan Ioan mare logofăt și Badea mare vistier și Stan mare spătar și Mitrea mare comis și Bratul mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Și eu, Prodea, care am scris în cetatea București, luna Ianuarie 30 zile și ani curgători dela Adam până acum, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCI/6.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

399

1570 (7078) Februarie 1, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Oprea și lui Stan
și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Păușești, a patra parte
din toată ocina, de peste tot hotarul, oricât se va alege și la Prundeni iarăși a
patra parte din toată ocina, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă
le sunt vechi și drepte ocine și de moștenire, încă din zilele răposatului Băsărab
voevod.

Pentrucă le-au fost date aceste ocine mai sus spuse, mai sus zișilor oameni
de Radul Tăstăbeanul, pentrucă nu a avut Radul niciun fiu din trupul lui, ci
a fost sterp. Astfel, a dat Radul Tăstăbeanul părțile lui de ocină mai sus zise,
toate, din Păușești și din Prundeni.

Iar bunicii lor, anume Căzan și Micul și Radul, ei au dat pentru sufletul lui
Radul, de l-au scris la sfântul pomelnic dela sfânta mănăstire numită Govora,
prețul de 6000 aspri turcești, aspri gata 2000 și o zale și un coif și un brâu de
argint și un cal bun, pentru pomana lui. Iar Căzan și Micul și Radul, ei au
dat acele averi pentru acele ocine mai sus zise, din Păușești 4 părți și din Prundeni
tot 4 părți.

Iar după aceea, Radul și Oprea și Stan, ei au avut pără înaintea domniei
mele cu popa Oprea. Și așa pără popa Oprea înaintea domniei mele că au fost
acele ocine mai sus zise ale lui de moștenire. Astfel, la aceasta, domnia mea
am cercetat și am citit cartea răposatului Mircea voevod și cartea răposatului
Petrașco voevod. Și așa am aflat domnia mea că au dat bunicii lor mai sus ziși
acele averi mai sus zise, pentru acele ocine mai sus zise și că au avut pără
înaintea răposatului Mircea voevod, înaintea răposatului Pătrașco voevod și că
<a avut> popa Oprea lege, 12 boieri, dinaintea mai sus zișilor răposaiților foști
domni și nu a jurat popa Oprea că n'au avut Radul și Oprea și Stan ocină. Ci
am văzut și am citit domnia mea cartea răposaiților domni de rămas.

Astfel, popa Oprea n'a vrut să se lase așa, ci iar a părît înaintea domniei
mele. Iar la aceasta, domnia mea am judecat, după dreptate și după legea veche.

cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea, ca să fie Radul și Oprea și Stan mai sus zisele ocine. Iar popa Oprea deasemeuca și înaintea domniei mele <a rămas de lege>.

<De aceea, domnia mea> am dat oamenilor de mai sus, ca să le fie aceste mai sus zise de ocină și de obabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mîtreă comis și Ivașco stolnic și Gontea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic jupan Neagoe mare vornic.

Și eu, Dumitru din Săpata, care am scris la București, luna Februarie 1 zi, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă.

400

<1570> Februarie 2.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Vlaicul clucer din Rumcenii, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să fie <toată partea> Neacșaii din Cislău, oricât se va alege de pretutindeni, din câmp și din apă și din vecini, fiindcă a cumpărat mai sus zisul boier al domniei mele Vlaicul clucer altă parte din sat, pentru 2500 aspri, încă din Țara Ungurească, dela nepoții <săii>, anume Vladul și Undrei, pentru că s'a părît Vlaicul clucer cu fiii lui Vladul și ai lui Undrei înaintea domniei mele. Astfel au ales, să fie Vlaicul clucer partea Necșei toată din Cislău.

Și nimeni să nu îndrăznească să încerce a turbura, înaintea acestei cărți a domniei mele. Și altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Mîthail gramatic, luna Februarie 2 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 849.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XX.

Datat după Neagoe vornic.

1570 (7078) Februarie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Danciul și cu frații săi Gâdea și Alăman și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Stăncești, partea lor toată, oricât se va alege, de peste toată ocina, de pretutindenii, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pără înaintea domniei mele, pentru această mai sus zisă ocină, cu Cârstea și cu Pătru. Și așa au părît că au avut și ei ocină împreună cu Danciul și cu frații săi. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am aflat <și> am adevărit domnia mea că Cârstea și Pătru au avut pără și lege 12 boieri și înaintea lui Petru voevod și au rămas de lege atunci. Deasemeni și domnia mea am dat lui Cârstea și lui Petru iarăși lege, 12 boieri, iar ei n'au putut să jure nicidecum, ei au rămas de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Danciul cu frații săi Gâdea și Alăman, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de către nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe n are vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Țalapi, în cetatea București, luna Februarie 15 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 850.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

<1570—1576> Februarie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Ivstratie dela sfânta mânăstire numită Snagov, ca să-i fie sfintei mânăstiri Snagov parte din Spanțov, cât a ținut sfânta mânăstire din uscat și din baltă și de pretutindenii, pentru că acea mai sus zisă parte a fost închinată de mai înainte vreme de Neagul vornic, ca să-i fie veșnică pomenire.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei, mele jupan Dobromir ban a părît, ca să ia acea mai sus zisă parte din Spanțov

dela sfânta mănăstire. Și s'a pârît jupan Dobromir banul de față, înaintea domniei mele, cu părintele Ivstratie pentru acea mai sus zisă parte din Spanțov. Și încă a scos Dobromir banul o carte veche a răposatului Radul voevod cel Bun. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și foarte bine am adevărit domnia mea că nu are Dobromir ban niciun amestec cu acea mai sus zisă parte din Spanțov. Și încă am scos domnia mea și am șters pe Dobromir ban din acea carte. Și a rămas Dobromir ban de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acea mai sus zisă parte din Spanțov.

De aceia, să fie părintele egumen Ivstratie volnic cu această carte a domniei mele să ție acea parte din Spanțov și să fie a sfintei mănăstiri ocină și de ohabă și nimeni să nu cuteze să-i turbure sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păși. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Dan în luna Februarie 23 zile, anul 7015 <1507>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 822.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. Altă trad. rom. ibid., ms. 458 f. 28, cu data Februarie 13 și tot cu anul 7015 <1507>.

Data vâleatului greșită. Datat din domnia lui Alexandru vodă Mircea și după Dobromir ban.

403

<1570> Martie 26

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Tismana, ca să fie volnică, cu această carte a domniei mele, să-și țină vama dela Vâlcana, până la Porțile de Fier, după legea veche. Și să ia vama și din marfa turcească și din toate, cum au luat și de mai înainte vreme.

Iar voi, schilerilor, să vă feriți de vama sfintei mănăstiri, ci să-i dați vama, cum a fost dinainte vreme, din toate.

Și mai mult să nu se plângă de voi, domniei mele, părintele egumen chir Ioan. Aceasta vă spun domnia mea, altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ioan mare logofăt.

Scris luna Martie 26 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 851.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat după Ioan mare logofăt.

570 (7078) Martie 29, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului părinte episcop, chir Atanasie al Buzăului, ca să-i fie un Ațigan, anume Tudoran cu Țiganca lui, pentrucă a fost acest Ațigan de moștenire al sfintei și dumnezeieștii episcopii; și acest Ațigan mai sus zis a fost din țigănia domniei mele.

Astfel și domnia mea am dat și am m'luit sfânta și dumnezeiasca episcopie cu acest Ațigan mai sus zis, ca să-i fie ocină și ohabă, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stan <logofăt> din Roteni, luna Martie 29 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVI/172.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

405

1570 (7078) Martie 29, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei și curatei și prea binecuvântatei, stăpâna noastră născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină în Târșa, toată, oricât se va alege, de pretutindeni, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină și schimbată încă din zilele răposatului Băsărab voevod, pentrucă a schimbat răposatul Băsărab voevod cu Stanciul <și> cu ceata lui, de i-a dat răposatul Băsărab voevod lui Stanciul ocină pentru ocină la Folești, iar sfânta mânăstire să țină ocină în Târșa, partea lui Stanciul toată și partea cetei lu .

Iar după aceia, călugării au avut pără înaintea domniei mele cu fiii lui Stanciul, anume Crăciun cu frații săi și Dobroslav cu ceata lor. Și astfel au părît Crăciun și Dobroslav și ceata lor pe călugări, înaintea domniei mele, că nu le-a dat răposatul Băsărab voevod ocină pentru acea mai sus zisă ocină Târșa. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții

dregători ai domniei mele și am aflat și am adevărit domnia mea că răposatul Băsărab voevod a dat tatălui lui Crăciun și lui Dobroslav și cetei lor ocină în Folești pentru ocina din Târșea.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița, să țină ocina din Târșea toată, iar Crăciun și Bucla și Jitea și Dobroslav să țină ocina pe unde le-a dat răposatul Basarab voevod. Și așa au rămas Crăciun cu frații săi și Dobroslav și ceata lor de lege dinaintea domniei mele. Încă am văzut domnia mea și cărțile răposatului Radul voevod, că le-au dat călugării dela sfânta mănăstire lui Crăciun, cu frații săi și lui Dobroslav cu ceata lor 4200 aspri gata. Și iarăși au dat călugării lui Crăciun și lui Dobroslav și cetei lor 1000 aspri, înaintea răposatului Petru voevod, ca să se liniștească.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie ocină și ohabă, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stobnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stan Roteanu, luna Martie 29 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 852.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom din 1795.

406

1570 (7078) Aprilie 29, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului <și marelui Mircea> voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cârștian postelnic și cu fiii săi, câți îi va da <dumnezeu>, ca să-i fie lui ocină satul Someștii toți, cu tot hotarul și din Șchiopeni a treia parte, partea toată, <ce> se chiamă a lui Mânda, pentru că îi sunt vechi și drepte și moșteniri ale lui Cârștian, încă dela strămoșii lui.

Iar după aceia, a avut pără Cârștian postelnic, înaintea domniei mele, cu Tatul și cu Radul și cu Stoica din Șchiopeni și cu Ganea și cu popa Bădilă din Plopeni, pentru aceste mai sus scrise sate Someștii și Șchiopenii. Și așa au părft Tatul și Radul și Stoica și Ganea și popa Bădila înaintea domniei mele, că <le sunt> Someștii toți și a treia <parte> din Șchiopeni mai sus scrise, ale lor vechi și drepte și de moștenire ocine și averi, ci le-a cotropit cu sila Stănilă vornic, strămoșul lui Cârștian postelnic. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători

ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tatul și lui Radul cu ceata lor, mai sus scriși, lege, 12 boieri, dinaintea domniei mele, să jure că le sunt satul Someștii toți și a treia parte din Șchiopeni vechi și drepte averi ale lor. Și așa au luat pe acei 12 boieri și nicidecum n'au putut să-i aducă la zi și la soroc să jure înaintea domniei mele nicidecum, ci au rămas de lege Tatul și Radul și Stoica și Ganea și popa Bădilă, dinaintea domniei mele, ca niște mincinoși. Și am aflat și am adevărit domnia mea că nu i-a cotropit Stănilă vornic nicidecum, ci Someștii toți și <a treia> parte, din Șchiopeni sunt vechi și drepte și de moștenire averi ale lui Cârștian postelnic.

De aceia, i-am dat și domnia mea lui Cârștian postelnic, ca să-i fie lui aceste mai sus scrise sate de <ocină și de ohabă, lui> și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

<Iată și martori a pus> domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar <și Badea stolnic> și Gonțea paharnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris deci eu, Stroe cel bătrân, în cetatea București, luna Aprilie 29 zile, cursul anilor în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 853.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1852.

407

1570 (7078) Aprilie 29, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, <fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele>¹⁾ Mariei cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ei ocină în Boteni, partea ei toată, oricât se va alege <de peste tot hotarul pentru că îi este veche și dreaptă>¹⁾ ocină și dedină.

Iar după aceia, a venit Maria singură înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe bărbatul său, anume Micul peste toată <ocina, iar după moartea lui Micul să țină>¹⁾ și să stăpânească mai sus zisele ocine fiicele sale, anume: Stanca și Slavna, iar Negre, fiul Mariei, să nu aibă niciun amestec <cu mai sus zisele ocine, pentru că s'a lepădat singură Maria>¹⁾ de dânsul dinaintea domniei mele, pentru că a fost un făcător de rele. Și iarăși să-i fie lui Micul un vecin în Boteni, anume <Șerbu, pentru că l-a pus pe el>¹⁾ zălog. Iar Micul, l-a plătit Micul dela Neagu, pentru 1000 aspri.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și iarăși a cumpărat Micul dela Oancea un <vecin în Boteni, pentru 400 de aspri și niște lazuri dela >¹⁾ Crângure, pentru 400 aspri. Și au vândut acești vânzători, mai sus pomeniții oameni, de a lor bună voie, dinaintea <domniei mele>.

<De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor >¹⁾ lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei <mele >¹⁾.

<Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe >¹⁾ mare vornic și jupau Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mîtreă comis și Badaea <stolnic și Gouțea paharnic și Stoica mare postelnic >¹⁾. Ispravnic Neagoe mare vornic.

Și eu, Ștefan logofăt, care am scris în cetatea de scaun anume București, luna Aprilie 29 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXII/15.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, după care s'au făcut completările.

408

1570 (7078) Mai 1, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Vlaicul clucer din Rumceni și cu surorile sale, anume: Stana și Maria și fiii lui Vladul, anume: Staico și Dragul și Coadă și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cislău, în Lunca Bâșcei, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceia, au avut mai sus zișii boieri pără înaintea domniei mele cu Poenarii, anume: Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și cu totă ceata lor. Și așa părau Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor, că au și ei ocină în Lunca Bâșcei. Iar întru aceasta, domnia mea am trimis pe sluga domniei mele, anume Stoian spătar, acolo între ei, să cerceteze, să adevărească cu megiașii, oameni bătrâni și buni dimprejurul locului. Astfel s'au adunat acești mai sus ziși boieri și cu potrivnicii lor și împreună cu mai sus scrisa slugă a domniei mele, Stoian spătar, în număr de 150 boieri dimprejurul lor, de i-a dus sluga domniei mele Stoian spătar la biserică pe toți, de i-a jurat pe sufletele lor, că știu de acea mai sus zisă ocină și pe unde știu vechiul hotar. Iar acei megiași bătrâni și oameni buni și în număr de 150, ei au așezat hotarul pe unde a fost vechiul hotar, chiar pe mijlocul apei Bâșcei, pentru că a fost tot pe acea apă, de când sunt bătrânii, de când s'au și așezat în acel loc.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după aceea, iar Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor încă n'au voit să se lase, ci iar au venit înaintea domniei mele cu mai sus zisul boier, Vlaicul clucer și cu frații lui, de s'au părît înaintea domniei mele și au luat Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor lege, 12 boieri, să jure că au și ei ocină în Lunca Bâșcei. Iar ei n'au putut aduce niciunul din cei 12 boieri înaintea domniei mele, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat jupanului Vlaicul clucer și mai sus numitelor surori și frați ai săi, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonța paharnic și jupan Stoichița mare postelnic.

Și eu, Vladul, care o am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 1 zi și dela zidirea celui dintâi om, Adam până acum, curgători, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXI/55.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

409

1570 (7078) Mai 13, București.

Cu mila lui dumnezeu, Alixandru voivoda, ficiorul marilui și preabunului Mircii voivod, ficiorul Mihail voivod. Dat-au domnia mea aciastă poruncă a domniei mele lui Toadir și cu frații lui, pri nume Arbănaș și Mihail cu frații lui, pre nume Drăgoiu și Ion și Manea cu feciorii lor, anume Radul și Dobri și Turcului cu feciorii lui, pri nume Cârstea și Neagoi și cu feciorii lor Radul și Șerban și cu feciorii lor, căți dumnezeu li va da, ca să-i fii lor moșie la Gloduri toată, di peste tot hotarul, cât va fi aleasă piste tot, pintru că iaste bătrân<ă> și dreaptă moșie dila moși cumpărată dila Neagul și dila Micul și dila toți feciorii lui Șerban, pentru 1200 di aspri gata, însă prin zilele Radului vodă Călugărul.

Dup<ă> aceea, Toadir și cu frații lui, Manea și Mihail și Neagul, ci au avut pără înaintea domniei mele cu Micul și cu Dan și cu Radul și cu frații lor, pintru că părăia Micul și Dan și cu feciorii lor, cum că a patrule parte a Radului nu i-au fostu vândut dila sat dila Gloduri, ci au rămas Toadir cu frații lui din Siliște. Pentru acéia și domnia mea am căutat și am judecat, dup<ă> dreptate și după lege, cu toți cinstiții și îndriptătorii domniei mele și au dat domnia mea lui Toadir și lui Mihail cu frații lui și feciorilor lor legi, 12 boieri, ca să juri cum că iaste vândut partea Radului și astă moșie, ci-i mai sus zis. Și au venit Toadir și cu frații lui cu acești 12 boieri la zi și la soroc ca să juri, iar ei au mărturisit cu suflitili lor înaintea domniei mele, pricum iaste cumpărat partea Radului dila Gloduri

toată și a Neagului și dila Micul și dila toț frații lor, care sânt mai sus scriși. Și an vândut-o di a lor bun<ă> voe, di nime nesiliți. Pentru aceia, au rămas Neagul și Micul și ficiorii lui Șerban di légi în naintea domnii mécle>, ca să nu mai aibă nicio smunteală pentru această moșie, ci-i mai sus zisă.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Toadir și lui Mihailă și Manii și Neagului și cu frații lor și ficiorilor lor, ca să le fie moșie stătătoare și uhabnic<ă> și niपोților și strinipoților și di nimeni călcată, după zisa domnii méle.

Insă și mărturii au pus domnia mea: jupan Neagoe mare dvornic și jupan Ioan mare log. și Stan spăt. și Bratul mare vist. și Badea stoluicul și Mitrca comisul și Gonțea päh. și Stoica mare post. Și <ispravnic> Ion mare log.

Și Dragomir ¹⁾. Și s'au scris în cetatea Bucureștilor, în luna Mai 13 zile, leat 7078 <1570>.

Și am scosu eu, Stanciul päh., după sărbii pă rumănic.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 854.

Trad. rom.

410

1570 (7078) Mai 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-labiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan din Blagodești și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Blagodești, partea bunicului său, anume Stănilă, toată, oricât se va alege partea lui de pretutindeni și din câmp și din apă și din moară și de peste tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină de moștenire. Dar a fost așezat și Ivan grămatic de bunicul său Stănilă, și de soția lui Stănilă, anume Stana și de cumnata lor Călina, dar dinainte vreme, însă peste toată sus zisa ocină și peste averile și bucatele lor, peste toate, ca să le fie el în loc de fiu, căci fii din trupul lor nu le-a dat Dumnezeu. De aceia, l-am așezat pe Ivan peste averile lor, care sunt mai sus zise, iar el să-i hrănească și să-i cinstească la vreme de bătrânețe până la moarte. Iar după moartea lor, să fie toată ocina și marfa lor în mâna mai sus zisului Ivan. Și i-a hrănit și i-a cinstit până ce au murit toți de ciumă și apoi i-a îngropat și i-a slujit, le-a făcut sărindare și pomană, ca la niște părinți.

Iar după aceia, după moartea lor, a avut Ivan păra dela nepoții lui Stănilă, anume: Fătul cu ceata lui și Stoian cu ceata lui și dela sora Călinei, anume Maria și încă din zilele răposatului Petru voevod. Și așa au pârît ei înaintea domniei lui, că n'a fost așezat Ivan de bunicul său Stănilă, ca să-i fie în loc de fiu peste toate mai sus zisele ocine și bucate, ci ține el cu sila acele averi. Iar întru aceasta,

¹⁾ probabil diacul.

domnia sa a judecat și a cercetat, cu toți cinstiții săi dregători și a dat răposatul Petru voevod lege lui Fătul și lui Stoian cu ceata lor și Mariei, 12 boieri, să jure că n'a fost așezat Ivan peste această mai sus zisă ocină și averi de către bunicul său Stănilă nicidecum, ci ține Ivan această ocină și averi cu sila lui. Iar ei nicidecum n'au putut să jure așa la zi și la soroc, ei au rămas Fătul și Stoian și Maria de lege dinaintea domniei sale.

Iar după aceia, când a fost acum, o femeie anume Dragoli și Fătul și Stoian n'au vrut așa, ci au pârît înaintea domniei mele pe Ivan, că el ține această mai sus zisă ocină și averi cu sila și fără dreptate și că n'a fost așezat de bunicul său Stănilă în loc de fiu.

Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am adeverit și am văzut și am citit cartea bunicului său Stănilă, că a așezat pe Ivan în loc de fiu și că i-a dat ocina lui și toate averile dinaintea tuturor megiașilor dimprejur și cu blestem, ca oricine va strica și va călea mai sus zisa întocmire a bunicului său Stănilă, după moartea lui, dintre rudele lui sau de alți nepoți, să fie blestemat de către 318 sfinți, cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Pătru voevod, că au rămas de lege Fătul și Stoian și Maria cu ceata lor și Dragoli.

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus zisului Ivan grămătic, ca să-i fie lui de ocină și ohabă la Blagodești, până în veci. Iar Fătul și Stoian și Dragoli amestec să nu aibă cu aceste ocine și averi; și au rămas de lege și dinaintea domnici mele. <Și să-i fie> lui, fiilor lui și nepoților lui și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ncagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan mare spătar și Badea mare stolnic și Gonțea păharnic și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

A spus Lăudat logofăt și eu, Oprea micul diac, am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 18 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 556.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVII, cealaltă din 1913.

411

<1570> Mai 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mitropolii, ca să-i fie satul Băneștii dela Ruia cu tot hotarul, ce a fost luat de Radul logofăt. Iar domnia mea am aflat că a fost de mai înainte vreme al sfintei mitropolii de moștenire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea mai sus zisul sat sfintei mitropolii, de ocină și de ohabă. Iar voi, sătenilor, să ascultați de porunca părintelui vlădicăi ori la ce vă va da învățătură, pentrucă aceasta vă spun domnia mea. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris, Răzmeriță gramatic, luna Mai 18 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 855.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Datat după Ioan mare logofăt.

412

1570 (7078) Mai 19, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și donn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Goideanu, cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocina în Frășinetul de Câmp, din partea lui Ștefan și a fratelui său Radul, a treia parte, de pretutindeni, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceia, Goideanu, el a cumpărat această ocină dela Ștefan și dela fratele său Radul pentru ... ¹⁾ oi cu miei și 250 aspri.

Și iarăși a cumpărat Stan și frații săi Badea și Vâlsan partea lui Gudea și a fratelui său Stan toată și cu loc de vatră, pentru 100 <aspri>. Și iarăși au cumpărat Stan și Badea dela Vâlsan partea lui Vâlsan toată, oricât se va alege de pretutindeni, pentru o vacă, prețul 100 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Cârstea partea lui Pleșco toată, însă o funie din jos, pentrucă a fost această ocină la bir; astfel Cârstea, el a plătit această ocină de bir și până ce a scos-o dela bir, el a cheltuit 600 aspri.

Și iarăși au cumpărat Albul și fratele său Stoian ocina dela Codae, însă partea lui Fratca toată, oricât se va alege și din pădure și din câmp și de pretutindeni și cu loc de vatră, pentru 1300 aspri.

Și iarăși a venit Stana înaintea domniei mele, de a așezat și înfrățit pe Tatul peste partea ei de ocină peste toată, ca să fie cu Lepădat, fiul Stanei, 2 frați nedespărțiți.

Și iarăși a cumpărat Dragomir Mehedințul ocină în Sturzești, din partea lui popa Stan jumătate, însă dela gură ²⁾ până la vârf, pentru 500 aspri gata.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «gură», așa în orig.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie lor ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan spătar și Badea stolnic și Mitrea comis și Gouțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic, Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Pârlea, în cetatea București, luna Mai 19 zile și cursul dela Adam până acum, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 857.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1914.

413

1570 (7078) Mai 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și donu a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabușului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Stănești dela obrejie, câți au cumpărat ocină și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocina ce se chiamă Gurbanu, tot, peste tot hotarul.

Și să se știe hotarele ocinci: dela drumul Banului, dela hotarul Turcilor, în sus, până la Piatră și de aici, pe drumul Gorgănelului, până în drumul Draghiei și pe drumul Draghiei până la hotarul lui Drăghici și de aici până la Grădiștea cu capetele ¹⁾ și până la hotarul Turcilor.

Apoi, au venit satele Șovârcul și Stăneștii de s'au părît înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus spusă. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea și am văzut că au cumpărat mai sus spusul sat Stănești această mai sus zisă ocină dela Oprea diu Preajva, pentru 4000 aspri, în sus de ocina . . . ²⁾.

Uchești în zilele răposatului Mircea voevod și în zilele răposatului Radul voevod Călugărul, de mai înainte vreme și satul Șovârcul a cumpărat cea mai sus zisă ocină, însă în ocina de jos, dela răposatul Mircea voevod, pentru . . . ²⁾ aspri. Și au dat atunci cai bătrânilor domni răposați, de mai înainte vreme, răposatului Mircea voevod.

Deasemeni și domnia mea am dat și această întocmire și am înfrățit acele mai sus spuse sate, Stănești și Șovârcul, ca să fie în pace, să nu aibă ceartă între

¹⁾ scapetele, așa în orig.

²⁾ loc rupt și șters în orig.

ei, ci să țină satul Stănești ocina din sus, iar Șovârcul să țină ocina de jos. Iar oricare dintre ei care se va apuca să strice această întocnire și judecată a domniei mele, să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și să-i fie parte cu Iuda și cu Arie și cu necredincioșii Iudei care au vărsat sângele nevinovat al mântuitorului nostru, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și va fi în veci.

De aceia și domnia mea am dat mai sus numitelor <sate>, Stănești și Șovârcul, ca să le fie . . . ¹⁾ fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: Iupan Neagoe mare vornic și Iupan . . . ¹⁾ mare logofăt și Bratu mare vistier și Stan spătar și Badea mare stolnic . . . ¹⁾ Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Iată, am scris eu, Oprea, în cetatea de scaun București. A spus Lăudat logofăt. Luna Mai 20 zile, în anul 7078 <1570>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCX/6.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, căzută.

414

1570 (7078) Mai 23, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și dinun a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea [domnia mea] această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri din Mușetești, ca să-i fie ocina ce se chiamă Predeștii toată, cât se va alege, pentrucă îi <este> veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, sfânta mănăstire mai sus zisă a avut pără înaintea răposatului Petru voevod cu Toma. Și așa a pârît Toma atunci, că este această mai sus zisă ocină a lui de moștenire. Iar Petru voevod a adevărit că n'a avut Toma niciun amestec cu această mai sus zisă ocină, ci a rămas Toma de lege, dinaintea răposatului Petru voevod.

Iar după aceia, sfânta mănăstire mai sus zisă n'a avut liniște dela Toma, ci iarăși s'au pârît și înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea și am adevărit că această mai sus zisă ocină este a sfintei mănăstiri de moștenire, iar Toma n'a avut niciun amestec. Și am văzut domnia mea și cartea de rămas a lui Petru voevod, că Toma a rămas de lege dinaintea lui Petru voevod. Deasemenea a rămas Toma de lege și înaintea <domniei mele>.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

De aceea, au dat și domnia mea sfintei mânăstiri mai sus zise, ca să-i fie de ocină și de ohabă în veci (și de nimeni neclintit), după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Bratul vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Tatul logofăt, în cetatea București, luna Mai 23 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 853.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1847.

415

1570 (7078) Mai 23.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alixandru voivod și domnu a toată Țara Rumă nească, fecior marelui Mircii voivod, fecior Milunii voivod. Dat-am domnia mea lui Stoica, ca să-i fie ocină în Ciutura, a treia parte din câmpu din pădure și din apă și din șazutul satului și de peste tot, pentru că aciastă ocină fost-au moșăia a Radului logofăt, cu care au miluitu Radul logofăt pe Stoican cu aciastă mai sus zisă ocină, pentrucă au fostu slujit foarte cu dreptate mai denainte vreme.

Apoi Stoican n'au putut să se odihnească despre oamenii din Ciutura, de Ciorăca și de Oprea. Așa părăia Ciorăca înaintea domnii mele cum că iaste aciastă ocină a lor de moșie și n'au fost frați cu Radul logofăt [Radul] pă acia moșae mai sus zisă. Apoi domnia mea am căutat și am judecat, pă dreptate, după lege, cu toți cinstiții boiarii domnii mele și am găsit și am adevărat cum că au fost frate și Radul logofăt pe acia moșae cu Ciorăca și cu Oprea, încă din zilele răposatului Mircia voivod. Apoi le-au miluit Radul logofăt pe Stoican cu această ocină. Și au rămas Ciorăca și Oprea de judecată dinnainte domnii mele.

Drept aceea, am dat și domnia mea lui Stoican, ca să-i fie moșae ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de niminea să nu să strice sau să să mișce, după cum am zis domnia mea.

Iată domnia mea și mărturii am pus: jupan Neagoe mare vornic și pan Ion mare logofăt și Stan spătarul și Mitrea comisul și Bratul vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare stolnic.¹⁾

Mai 23, 7078 <1570>.

Arh. St. Buc. Condica m-rei Jitianu nr. 723, f. 53°—53^r.

Trad. rom.

¹⁾ în loc de: *postelnic*.

1570 (7078) Iunie 6, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bără cu fiii săi, ca să le
fie o ocină în Gocimani, din ocină, jumătate de funie și din cealaltă jumătate
de funie, a patra parte, pentrucă a cumpărat, pentru 66 aspri. Și iarăși a cumpărat
Silca cu fiii săi jumătate de funie, pentru 44 aspri; și iarăși a cumpărat o
jumătate de funie de 44 aspri. Și Ganea cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44
aspri. Și Bărcă cu fiii săi, anume Neagu și Stanciul și Soare, jumătate de funie,
pentru 44 aspri. Și Vlad cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Neagoe
cu fiii săi, iarăși jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Diicul cu fiii săi, pentru
o jumătate dintr'o funie, 44 aspri. Și Borcea cu fiii săi, iarăși jumătate de funie,
pentru 44 aspri. Și Cârstea cu fiii săi, iarăși jumătate de funie, pentru 44 aspri.
Și Mișeri cu fiii săi o funie întreagă, pentru 90 aspri, pentrucă a cumpărat-o
toată. Și iarăși a cumpărat . . .¹⁾ jumătate de funie, pentru 80 aspri. Și iarăși
Pospaiul și Dadul, jumătate de funie, pentru 44 de aspri. Și Neagu cu fiii săi,
jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și a cumpărat Dumitru dela Stan, fiul lui
Drăgoi, jumătate de funie, pentru 130 aspri. Și iarăși Stanislav și Prilaz și Dra-
gomir, jumătate de funie, pentru <44>¹⁾ aspri. Și Dragomir, jumătate de funie,
pentru 44 aspri. Și iarăși <Șarbu și Bărcă și Dobrin> cu fiii lor, jumătate de
funie, pentru 44 aspri. Și iarăși Codeiu, jumătate de funie, pentru 44 de aspri.
Și Bunea, jumătate de funie, pentru 80 aspri. Și iarăși <Codeiu>¹⁾, jumătate de
funie, pentru 44 aspri. Și Buzea și Răzbas, jumătate de funie, pentru 44 aspri.
Și Dan și Radul, jumătate de funie, din partea lui Zvârtos, pentru 300 aspri.
Și iarăși Drăghici, dintr'o funie a patra parte, pentru 22 aspri. Și Branco și
Mircea au cumpărat, pentru 44 aspri, dela Dragomir o jumătate de funie, pentru
44 aspri. Și iarăși Dragomir, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Manea, jumătate
de funie, pentru 44 aspri. Și Gâlga și Radul, jumătate de funie, pentru 44 aspri.
Și Gâlmă, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iarăși Nicul și Gâlmă și Ghemuleț,
jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Ghemuleț și Radul, jumătate de funie,
pentru 44 de aspri. Și <Slă>vea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Tihul și
Nenciul și Mițirea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Sima, jumătate de
funie, pentru 44 aspri. Și Ghiciul și Stroe, jumătate de funie, pentru 44 aspri.
Și Belea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Stanciul și Ghințea, jumătate,
pentru 44 aspri. Și Slamea, dintr'o jumătate de funie, a patra parte, pentru 22
aspri. Și Mica și Stănilava, dintr'o funie și jumătate, a patra parte, pentru 22

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

aspri. Și Strășa și fiica ei, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și a cumpărat Stroe dela Vâlcsan dintr'o funie, a patra parte, pentru 100 aspri. Și Vâlcsan, dintr'o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Grăma, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Gonciul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Buda și Oancea, dintr'o funie, jumătate, pentru 44 aspri. Și Marco, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vladul și Sora, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Tunba, dintr'o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Șarbă cu fiii săi, Radul și Danciul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Dadul, o funie întregă, pentru <88>¹⁾ aspri. Și popa Baico și Rada și Neagu, dintr'o funie a patra parte, pentru 22 aspri. Și a cumpărat Dadul dela Păcuraru și dela Branco și dela Neagu dintr'o funie, a patra parte, pentru 36 aspri. Și <Oprea și Bucur>¹⁾, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vechca și cu fiicele sale, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Bălaur jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vintilă, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Voico cu fiii săi și cu fiica sa, Drăgana și popa Aldea, jumătate de funie, și din altă funie, a patra parte, pentru 66 aspri. Și Buciumaș, dintr'o funie, a patra parte pe <tot atâția> aspri. Și Udichi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și au cumpărat Cârpit dela Cur Negru, dintr'o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și iarăși dela Cur Negru, dintr'o funie, a patra parte, pentru <22> de aspri. Și Vlad și Bunea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și <Bușea>¹⁾ jumătate de funie, pentru <44>¹⁾ aspri. Și . . .¹⁾ o funie întregă, pentru . . .¹⁾ aspri. Și <Ion>¹⁾ dintr'o funie a patra parte, pentru 22 aspri. Și Bușe, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și <Stoica și frații>¹⁾ jumătate dintr'o funie, pentru 44 aspri. Și Negrușul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și . . .¹⁾ dintr'o funie a patra parte, pentru 22 aspri. Și Coman, jumătate de funie, pentru 44 aspri.

Și după aceea, Vâlcsan a așezat pe nepoții lui de frate, anume Stănilă și Dragomir și . . .¹⁾ pe a patra parte din a patra parte dintr'o funie. Dar această mai sus zisă ocină a fost cumpărată dela Oprea siugerul din Preajvea, care a fost miluit de Radul voevod Călugărul, dar din partea de sus a ocinei dela Gocimani, jumătate.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan ruare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Badea stolnic și Mîtreă comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Am scris eu, Manea Cotea, în cetatea de scaun București, luna Iunie 6 zile, dela Adam curgători, anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DCXXIV/87.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

O trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 768—769, după care s'au făcut unele completări.

417

1570 (7178) Iunie 11, București.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domna a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii episcopii ce să zice dela Buzău, unde iaste hram sfinta adormire a preasfintei stăpânii noastre, născătoarei de dumnezeu și pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie satul Albești parte de moșie a Albului, toată, dupretutindene, ori câtă să va alege a lui parte den sat și du preste tot hotar, pentru că însuși Albul au venit înaintea domniei mele de au dat [dat] și au închinat moșia lui ce s'au zis mai sus sfintei și dumnezeieștii episcopii de mai sus zisă, ca să-i fie lui pomână întru vecinică pomeneire, încă și părinților lui, pre anume Micul și Neaga, împreună cu fiul lor Albul, să scrie la sfântul și marele pomenic, întru sfântul și dumnezeescul jărtvenic, unde să pomenească și alți iubiți ctitori, carii au adaos hrană întru sfânta biserică. Și singur Albul ce s'au zis mai sus au dat și au închinat ale lui moșii de mai sus zise, ca să petreacă el la acel sfânt și dumnezeesc loc până la vremea morții lui, iar după moartea lui să pomenească, precum iaste mai sus scris.

Și însuși Albul ce s'au zis mai sus și blestem au pus: ori care om va fi din neamul lui și să va ispiti să calce și să necinstească tocmeala lui ce o au făcut însuși să fie anathema și proklet de 318 sfinți părinți ce au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși Jidovi, carii au strigat spre domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și au zis: « sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor, care iaste și va fi în veci, amin ».

Așijderea călugării carii petrec întru acel sfânt loc carii dintru dânșii s'ar ispiti să izgonească pă Albul din sfânta episcopie ce s'au zis mai sus, aceia să fie neertați.

Drept aceia și domnia mea am dat sfintei și dumnezeieștii episcopii aceia moșie a Albului de mai sus numită, să-i fie de moștenire și obabnică și neclătită până în veac.

Iată și marturii am pus domniia mea: jupan pe Neagoe mare dvornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonța peharnic și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Și eu, Buta, care am scris în scaunul cetății Bucureștii, Iunie 11 zile, dela Adam văleat 7078 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica ep. Buzău, nr. 171, f. 453.

Trad. rom. din sec. XVIII.

418

<1570> Iunie 25.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Șerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupanitei Zlata din Pietroșani, ca să-i fie Țiganul său, anume Radul globnic, volnic cu <această> carte a domniei mele să ia trei Ațigănci, anume: Rusa și fiica Badiei și Stana, fiica lui Radul globnic, ori pe unde le va afla în țara domniei mele, ori în Ațigăria domniei mele, ori în Ațigănia boierilor și ori în Ațigănia călugărilor și fie în ce Ațigănie ar fi. Iar Radul globnic, el să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ia aceste Ațigănci, ce sunt mai sus scrise, pentrucă sunt aceste Ațigănci ale slugii domniei mele, Șerban postelnic, de moștenire.

Și nimeni să nu îndrăsnească a turbura sau să oprească înaintea acestei <cărți> a domniei mele, fiindcă acel om rău va păți. Și în alt chip să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Tudor, luna Iunie 25 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 860.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1906.

Datată după Ioan mare logofăt.

419

1570 (7078) Iunie 26, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabuntului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă
domnia mea porunca domniei mele lui Văsiu cel bătrân din Târgșor și cu fiii săi,
câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Rogozești a patra parte de pretu-
tindenii. Și iarăși din vadul de moară a patra parte, pentrucă a cumpărat Văsiu
cel bătrân dela Maria din Glăvănești, pentru 1400 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui un Ațigan, anume Langa, pentrucă l-a cumpărat Văsiu cel bătrân dela Cârștian din Stănțești, pentru 1000 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși boieri ocina lor și Ațiganul, mai sus pomenite, de a lor bună voie.

De aceia, am dat și domnia mea lui Văsiu cel bătrân, ca să-i fie lui de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mîtreă comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, fiul lui Butea, în cetatea București, luna Iunie 26 zile, dela Adam până acum, în cursul anilor, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, donu.

Acad. R.P.R., LXCVI/169.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

420

1570 (7078) Iulie 18, București.

Copie scoasă după un hrisov sârbăsc.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod domnul Țării Rumânești, feciorul marelui și preabunului Mircea voevod, feciorul bătrânului a răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această învățătură a domniei mele lui Nan și feciorilor lui, căfi dumnezeu îi va da, ca să le fie lor ocină în Măxineni, den partea unchi-său, Oanei, a treia parte de peste toată ocina, den hotarul Giuleștilor până în hotarul Șchiopeanilor, pentrucă aceasta iaste ocină bătrână și dreaptă a lor.

Iar după aceia, Nan au venit dennaintea domniei mele denpreună cu fratele său și au dat-o ei lui Cărloman părțile lor den ocină, însă den partea unchi-său Oanei a treia parte. După aceia, Cărloman, el așa au dăruit pre Nan cu un cal bun, drept aspre 600 și niște vaci și stupi și oi, până s'au împlinit preț drept 1060 aspri. Și așa au scos pe fratele său și au dăruit de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor. Aciastă ocină ce s'au zis mai sus s'au dat când i s'au întâmplat o mare pagubă.

Și încă au fost pus și jurământ care să va lăsa și va călca acel jurământ să fie afurisit de 318 *părinți* de la soborul Nicheii.

Și iar au mai dat ei ocină lui Cărloman în Tâmbocște, den partea Teicăi a patra parte, însă den parte fiului său Radului, toată, câte să va alege despre frați, pentrucă au fost furat Radul, feciorul Teicăi, o vacă și l-au prins de față, furând, iar Cărloman i-au plătit gloaba lui toată, cu 213 aspri.

Și iar au fost dat lui Cărloman ocină în Tâmboești, den partea Radului, feciorului Teicăi, pe jumătate du pătindine, câtă să va alege despre frați, iar Cărloman au dăruit pe Sârbul, feciorul Teicăi, cu un cojoc și cu un postav și cu bani, până când s'au împlinit preș, drept 400 aspri, când au fost foametea cea mare.

Și iar au cumpărat Cărloman ocină în Măxineni, funii 2, dela un Lupul și dela fratele său, drept 600 aspri, pentrucă au fost luat Lupul niște epe de furat și l-au prins de față, deci Cărloman iar l-au plătit și de aciasta cu 600 aspri, iar când foametea cea mare.

Și iar au cumpărat Cărloman funii trei dela Tonia Caba, drept 900 aspri, iar la foametea cea mare.

Și iar au mai cumpărat Cărloman ocină în Măxineni, funii 2, dela Drăghiciv, însă din partea lui Lepădat, drept 500 aspri.

Și iar au mai cumpărat Cărloman o jumătate ocină dela Belciug a patra parte dela Stauciul și dela frații lui, drept 200 aspri, iar la foametea cea mare. După aceea, au venit Hasan denaintea domniei mele și au băgat pe fiica sa Voica și Stana și Bana pentru aceste părți de ocină, însă pentru o funie den hotarul Giuleștilor până în hotarul Schiopenilor. După aceea, au mai venit înaintea domniei mele Banea pentru aceste fete cum le-au băgat cu aciastă funie a lor den hotarul Giuleștilor până în hotarul Șchiopenilor.

Drept aceea, am dat domnia mea aceste moșii și ocina care scrie mai sus acestor oameni, ca să le fie lor moșie în veci ohabnică și feciorilor și nepoților și strenepoților câți să vor trage den urma lor [lor], după porunca domniei mele.

Fost-au și boiarei domniei mele marturi: Neagoe marele vornic și Ioan marele logofăt și Stan marele spătariu și Bratul mare vistier și Badea mare stolnic și Mătreă mare comis și Gonțea mare pal. și Stoichița marele postelnic.

Și am scres eu, Ioan al doilea logofăt, în târgul în București Iulie 18, 7078 <1570>.

Art. St. Buc., M-rea Râșca, XIX/1.

Trad. rom.

421

1570 (7078) Iulie 22, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și doniu a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neacșa cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Sălătruc și în Fântânele și în Plecicoi și în Pulați, părțile fratelui său Stanciul toate, oricât se va alege; și din Ațigani, cât va fi partea fratelui său Stanciul, toată, pentrucă i-a dat însuși Stanciul la

moartea sa toată partea lui, din ocine și din Ațigani, surorii sale jupaniței Neacșa, pentru că n'au rămas din el fii, nici nimeni. Și încă mult a rămas Stanciul dator în țară străină, în Țara Ungurească, în pribegie; astfel, l-a plătit jupanița Neacșa dela Iacob Cojocarul din Sibiu un cal, de i-a dat 1000 aspri. Și iarăși a luat singur Stanciul dela sora sa Neacșa 2000 aspri, de și-a plătit capul de către mănăstirea Pobrata în Țara Moldovei, pentru un cal ce l-a furat Stanciul. Și iarăși a furat Stanciul un cal din cetate dela Buia, apoi l-a plătit sora sa Neacșa, de a dat trei cai de 1200 aspri. Și au jefuit Ungurii pe jupanița Neacșa pentru fratele său Stanciul, de i-au luat un scrin cu multe scule și argint, prețul a fost 2500 aspri.

Și după aceia, Stanciul, el s'a temut de moarte și fii din trupul său n'a avut. Astfel, el a dat partea sa toată surorii sale, jupanița Neacșa și din sat și din Ațigani, ca să-l pomenească după moartea lui. Și a murit Stanciul pe mâna surorii sale, jupanița Neacșa și i-a făcut pomenire un an întreg și două sărindare și au mai rămas pe capul jupaniței Neacșa, ca să-i facă 17 sărindare.

Și au mărturisit cum a fost la această întocmire atunci, anume: Șuica din Șuici și Radul, fiul lui Vladul, din Tătulești și Radul din Sălătruc și Vladul din Runcu și Mihail din Colunești și Caplea din Sălătruc și Bogdan portar și Stan din Bărăști.

De aceia, am dat și domnia mea jupaniței Neacșa, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și Ațigani de ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Tudor, în cetatea București, luna Iulie 22 zile și dela Adam până la această scriere, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 861.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1570 (7078) August 1.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod și nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Rusin cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Sămăileni partea lui Roman și a fraților lui, toată, oricât se va alege de peste tot locul, pentru că este cumpărată de Roman

și de fratele său, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat Rusin ocina lui Stanciul¹⁾ toată, de peste tot locul, pentrucă 800 aspri. Și¹⁾ dela Topor toată, pentru¹⁾ Și iar a cumpărat Rusin un Ațigan, anume Curclui cu Ațiganca lui, anume¹⁾ și cu copiii săi dela Șerban din Berivoești, pentru 2500 aspri. Și iarăși a cumpărat o Ațigancă, anume¹⁾ ata din Nanoveni pentru 700 aspri. Și iarăși a cumpărat Rusin¹⁾ <partea> de ocină a lui Bogdan și a fratelui <său>¹⁾ pentru 190 aspri din drumul Bercenilor¹⁾ hotarul Toporului.

De aceia <am dat și domnia mea, ca> să-i fie ocina de ohabă, lui feciorilor, nepoților și strănepoților lor <și neclintit>, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe <mare> vornic și jupan Ioan mare logofăt¹⁾ mare spătar și Mitrea mare <comis și Bratul> mare vistier și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

.¹⁾ luna August 1 zi, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

423

1570 (7078) August 12, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a totă țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod, fiul lui Mîhnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negre portar și jupaniței lui, Caplea și fiului lor, Tatul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Rușii lui Chirtop tot, cu tot hotarul, dela hotarul Țigăneștilor până la mijlocul apei Ialomiței, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, Negre portar și jupanița lui, Caplea și fiul lor Tatul au avut pără în fața domniei mele cu Balea și cu ceata lui dela Răzvadul și astfel au pârît ei, că au cumpărat ocină la Rușii lui Chirtop dela Stan și dela Oprea, fiiului Chirtop, părțile lor, pentru 11.000 aspri, cu știrea lui Negre portar și a jupaniței lui și a fiului lor Tatul. Deci întru aceasta, domnia mea am cercetat despre aceasta, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și au dat domnia mea lui Negre portar și jupaniței lui și lui Tatul lege, 12 boieri, să jure că n'au ștint când au cumpărat Balea și ceata lui ocină la Ruși dela Stan și dela Oprea. Și astfel, au adus pe cei 12 boieri în fața domniei mele și au jurat că n'au știut când au cumpărat Balea și cu ceata lui acea ocină, nici de

¹⁾ loc rupt în orig.

cum. Iar după aceea, Balea și ceata lui, el nu s'a lăsat așa, ci au luat lege peste lege, 24 de boieri, ca să jure, dar de două ori câte 24 de boieri, ca să jure că au cumpărat ei acea ocină cu știrea lui Negre și a jupanitei lui și a lui Tatul. Și nici de cum n'au putut Balea și ceata lui să jure la zi, ci au rămas Balea și ceata lui de lege în fața domniei mele. Și am dat domnia mea lui Negre portarul și jupanitei lui și lui Tatul, ca ei să lepede lui Balea și cetei lui asprii, câți vor fi pentru acea mai sus zisă ocină. Și le-au dat lor asprii în mâinile lui Balea și ale cetei lui.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Negre și jupanitei lui, Caplea și fiului lor Tatul, ca să le fie mai sus zisul sat, Rușii, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stochiță mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

Și eu, Neagoe cel mic între diaci, care am scris în cetatea de scaun București, luna August 12 zile, cingători ani dela Adam până acum, anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

424

1570 (7078) August 13.

† Din mila <lui Dumnezeu, Io Alexandru> voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, numită Argeș, hramul uspenia preasfintei născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie ei ocină <în Ștefănești, partea> lui Pătru Grăunță toată și din câmp și din apă și din deal, pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Pătru Grăunță, însă au cumpărat-o călugării dela fiii lui Pătru, dela Vintilă și dela Preda și dela Stanciul, pentru 7250 <aspri>, încă din zilele răposatului Mircea voevod.

Iar după aceea, au avut călugării pără înaintea domniei mele pentru această mai sus zisă ocină, pentru că au zis niște oameni către domnia mea că această mai sus zisă ocină nu este a călugărilor, ci a fost a jupanitei Samfira, fiica doamnei Roxanda. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea adevărul că n'a avut Samfira niciun amestec. Și încă a adus părintele egu-

men Serafim și pe vânzători, pe fiii lui Pătru, înaintea domniei mele, de au spus cu limba lor, că Samfira n'a avut nicio treabă, ci este ocina mănăstirii.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri și părintelui egumen Serafim și <tuturor> fraților care trăiesc în sfântul loc, ca să le <fie> de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris, Coresi scriitor, August 13 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 862.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1912 și un rezumat vechi, după care s'au făcut completările.

425

1570 (7078) August 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod și fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri, numită Glavaciog, ca să-i fie o fântână la Topoloveni și locul dimprejurul fântânii, 12 stânjeni, pentrucă este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri și cumpărată sfintei mănăstiri de răposatul Vlad voevod Călugărul, pentru 12 florini ungurești, ca să-i fie domniei sale veșnică pomenire. Pentru aceia, dar, am adevărit și am văzut și am cetit domnia mea și vechile cărți ale lui Vlad voevod că a cumpărat și a miluit sfânta mănăstire cu mai sus zisa fântână.

Astfel, așa am dat și am întărit și am înnoit domnia mea hrisovul răposatului Vlad voevod, ca să-i fie mai sus zisa fântână sfintei și dumnezeștii mănăstiri de ocină <și de ohabă și dumnezeștilor> călugări de hrană și domniei mele pomană în veci.

Pentru aceasta și <martori am pus domnia mea>: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și <Badea> stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Și eu, Șerban din Pădureți, care am scris în orașul Târgoviște, luna August 30 zile și dela Adam cursul anilor până acum, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 863.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

<1570 Septembrie 1—1571 August 31> 7079.

Moșia Crângarii.

Cartea lui Alexandru voevod pe numele mănăstirii Glavaciogul, pentru apărarea bălților dela Sămărinești și Crângari.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și donu a toată țara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se chiamă Glavaciogul, ca să fie volnic și întărit eromonahul igumenu Mihail, cu această cartea a domniei mele să păzească bălțile sfintei mănăstiri dela Sămărinești și dela Crângari și dupe Glavaciog, cum ca să nu se înfrățescă ¹⁾ întru una, să calce niciun om bălțile și la heleșteile sfintei mănăstirii.

Iar care om se va înfrăți a călca, iar părintele igumenul Mihail, el să fie volnic cu aciastă carte a domniei mele ca să-i bată și să-i pedepsească și nimeni să nu se amestece a face vreo băntuială, înaintea aceștii cărți a domniei mele, pentrucă acel om rău va pătini de către domnia mea. Și într'alt chip să nu fie, dupe zisa domniei mele.

Am scris *marele* logofăt eu, Badea, luna ²⁾ 7079 <1570-1571>

Acad. R.P.R., Ms. rom. 1449, f. 16v—17.

Trad. rom.

Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 223, f. 14 v.

427

1570 (7079) Septembrie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vladul cu ceata lui din Urlătoi, anume Vladul ³⁾ și Lupea și Negruș și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Urlătoi, pentrucă le este veche și dreaptă ocină de moștenire.

Și a fost hotarul vechiu dinainte vreme, peste apa Buzăului, până în matca veche, pentrucă a trecut hotarul Bolei peste Buzău în vechea matcă; astfel să treacă și ocina Urlătoilor, pentrucă acolo a fost hotarul vechiu și a fost și hotarul Cândeștilor iar acolo, în matca veche, de moștenire. Dar au trecut Cândeștii peste vechiul hotar în ocina Urlătoilor, de au arat fără știrea lor, anume: Calin și Văsiu și Negruș și Stepan și popa Radul.

¹⁾ „înfrățescă”, așa în orig., se menționează în traducere.

²⁾ loc rupt în text.

³⁾ « Vladul », șters ulterior în orig.

Iar întru aceasta, Urlătoii au venit înaintea domniei mele, de au închinat hătalnul. Și am luat domnia mea hătalnul dela Căndești, iar Căndeștii n'au vrut să se lase așa, ci au venit Căndeștii înaintea domniei mele, ca să se părăscă cu Urlătoii. Iar ei nicidecum n'a putut să se apuce de pără cu Urlătoii înaintea domniei mele, ci au fugit Căndeștii și au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acea ocină a Urlătoilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, ce este mai sus scris, lui Vladul cu ceata lui și cu fiii lor, ca să le fie ocina de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și jupan Stan spătar și jupan Mitrea comis și Bratul vistier și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

S'a scris în luna Septembrie 7 zile, în cetatea Târgoviște, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 864.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

428

1570 (7078) Septembrie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan și lui Radul și lui Nan și lui Ion și lui Stanislav și lui Lupul și cu frații săi și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Turceni, însă în partea de jos¹⁾ parte, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar <după> aceia, ei s'au hotărnicit dinspre Maniul și de către Simul. Și hotarele să li se știe: dela Jilți în Vâlcea, în frasin până în Coasta Mare, la piatră și de aici, pe drum, până în dâlmă, la hotarul Ceplei. Și au hotărnicit această ocină cu 12 boieri și hotarnic le-a fost Tatomir postelnic. Și în partea de sus să țină acești mai sus ziși oameni trei părți, iar Maniul și Simul să țină a patra parte.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul vistier și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Tatul logofăt, în minunata cetate în Târgoviște, luna Septembrie 9 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 865.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1845.

Stihul dela 1 Ianuarie, după divan.

429

1570 (7079) Septembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Dobrei cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Godeni, toată partea lui Stoica, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindeni, pentru că a cumpărat Dobre dela Stoica, pentru 2500 aspri gata. Și a vândut Stoica această mai sus zisă ocină de a lui bună voie și cu știrea tuturor negiașilor dimprejur și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea Dobrei, ca să-i fie ocină și ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni nelintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vornic.

Și eu, Cârștian, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 10 zile, dela Adam curgători în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIII/27.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

430

1570 (7079) Septembrie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, și cinstitului părinte egumen Ioan, ca să-i fie niște sălașe de Ațigani, anume: Baștea cu Țiganca sa și cu copiii săi și Gligul cu Ațiganca lui și cu copiii săi și

Pătru cu mama lui și cu Ațiganca lui și cu copiii săi și Radul cu Ațiganca lui și cu copiii săi și Anca cu trei copii și Paraschiva cu Ațiganca lui și cu copiii săi și Dumitru zătar cu Ațiganca lui și cu copiii săi; pentru că i-a scos sfânta mânăstire și părintele egumen Ioan pe acești Ațigani mai sus ziși, de peste munți, cu multă cheltuială, 2500 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea și am miluit sfânta mânăstire cu acești Ațigani, ca să-i fie sfintei mânăstiri de ocină și de ohabă și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic, jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic marele logofăt.

Am scris eu, Codreș, Septembrie 12 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 866

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom dela sfârșitul sec. XVIII.

431

1570 (7079) Septembrie 17.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobrotă și lui Badul, să le fie ocină cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Cobia, din ocina Băneștilor, pe apa Cobiei, dela Teiu până la gura Pietroasei și până în hotarul Băduleștilor; pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, deoarece au cumpărat-o dela Marina din Târgoviște, pentru 2000 aspri gata. Iusă să țină singur Dobrotă jumătate din această mai sus zisă ocină și popa Neagoe cu Dobrotă ¹⁾ să țină cealaltă jumătate de ocină. Și a vândut Marina mai sus zisa ocină ²⁾ acestor mai sus numiți oameni de a ei bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus numiților oameni <această> mai sus zisă ocină, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților <lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele>.

Iată martori am pus <domnia mea>: jupan ²⁾ și Badea stolnic) și Bratul vistier și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. ²⁾ în cetatea de scaun Târgoviște. ²⁾ luna Septembrie 17 zile <în anul> 7079 <1570>.

¹⁾ pasajul « popa Neagoe cu Dobrotă », adaus ulterior peste un text răzuit.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXVI/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

O copie slavă ibid., LXXVI/7, după care s'au făcut unele completări.

432

1570 (7079) Septembrie 19, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea voevod, feciorul Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele ciustitului părinte egumenu-lui Avramie dela sfânta mânăstire ce să numește Nucetul, unde iaste hramul sfântului și slăvitului marelui mucenic Gheorghii, ca să-i fie un Țigan, anume Orzea, pentru că acest mai sus zis Țigan iaste de baștină al sfintei mânăstiri, ci l-au fost împresurat Gherghe și cu nepoții lui, feciorii Neculii.

Iar după aceia, părintele igumenul Avramie au avut pără înaintea domniei mele cu Gherghe și cu feciorii Neculii pentru acel mai sus zis Țigan al sfintei mânăstiri. Intru aceia, domnia mea am adevărit, cum că iaste acel Țigan al sfintei mânăstiri de baștină. Și au rămas Gherghe și nepoții lui de lege din naintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie acel Țigan întru moștenire și obabnic și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Neagoe mare dvornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spatar și Bratul vistier și Mitrea comisul și Badea stolnic și Gonțea peharnic și Stoica postelnic. Și au fost ispravnic Neagoe mare dvornic.

Și eu, Ștefan logofătul, am scris în scaunul Târgoviștii, luna Septemvrie 19 zile, leat 7079 <1570>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 867.

Trad. rom. din 1741.

433

1570 (7079) Septembrie 20.

Cu mila lui dumnezeu, Alexandru voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această carte a domniei mele lui Atanasie egumenu dela sfânta mânăstire, hramu, Intra<ri> în biserică, ca să fie moștia dela Poganu, partea lui Dumitru, câtă se va alége și să va afla, de peste tot hotaru, pentrucă au cumpărat-o egumenul Atanasie dela Dumitru în bani gata 7.000 de aspri.

Iar sluga domnii m'ele, Doicilă banu, au cerut la domniia mea acea moșie, să o cumpere. După aceea m'am milostivit domniia mea să rămâe și n'am voit să o dau banului. Deci, viind egumenul ce iaste mai sus scris, împreună cu Dumitru, ce au vândut această moșie împreună cu mulți omiini buni, de au mărturisit că au vândut această moșie a lui, din bună voe lui, egumenului Atanasie.

Pentru aceea, am dat și domniia mea această moșie sfintei mănăstiri, ce iaste mai sus zisă, să fie a sfintei mănăstiri moșie stătătoare în veci.

Pentru aceea și martori am pus domniia mea pe: jupan Neagoe mare vornic jupan Ion mare logofăt și Stan spătar și Brat vistier și Mîtreă comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoichiță postelnic. Și <ispravnic> Stoica mare logofăt¹⁾

Și am scris eu, Bratu, Septembrie 20, 7079 <1570>.

Arh. St. Buc. Condiica ep. Râmnic, nr. 707, i. 301.

Trad. rom.

434

<1570—1582> Septembrie 21.

† Am scris sudețul și 12 pângari din oraș din Buzău această carte a noastră, căci au venit înaintea noastră anume Stanciul al lui Tudoran și Pătru și Matei și Jița, de au dat împreună toți o moară la vațul ce se numește la Bărăcii, părintelui episcop Atanasie, de a lor bună voie și cu știrea tuturor oamenilor și tineri și bătrâni și mici și mari, ca să le fie lor pomană în viața cea care este nesfârșită; și s'au scris în sfântul pomelnic și ei și părinții lor.

Și încă după aceea, mare blestem au pus ei, dacă cineva va strica acea tocmeală acela să fie blestemat de 318 sfinți părinți, ce sunt în Nicheia și acelaia să-i fie cu Iuda și cu Arie. Astfel au blestemat ei, înaintea mea, eu sudețul și înaintea a 12 pângari.

După aceea, arhiepiscopul Atanasie multă cheltuială a cheltuit pentru acea moară, ce s'a scris mai sus.

Pentru aceasta, să fie în drept arhiepiscopul Atanasie să fie acea moară, ce este mai sus zisă, în pace și slobod, iar ctitorii ce sunt mai sus scriși, de s'au scris în sfântul pomelnic, acele suflete să fie în mâna lui Dumnezeu și în pace, în vecii vecilor. Și domnul Dumnezeu pretutindeni se află, ca să mântuiască neamul creștinesc, amin.

Scris luna Septembrie 21 zile.

Arh. St. Buc., S. L., nr. 589.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

Cu o trad. rom. dela jumătatea sec. XIX.

Datat după episcopul Atanasie.

¹⁾ probabil: e al doilea logofăt.

1570 (7079) Septembrie 26.

† In lege a poruncit domnul dumnezeu fiilor lui Israel, ca în fiecare an să dea zecuină, din cât vor agonisi și știind aceasta apostolii și părinții purtători de dumnezeu au povățuit pentru ajutor și pentru binefacerea sufletelor noastre și ne-au lăsat nouă, ultimilor fii ai lor, unii cu rugăciune și priveghere și post, alții cu milă și pocăință, să se ferească de toate relele, cu toată credința să fie gata a asculta acel glas de bucurie: « Veniți toți cei trudiți și împovărați și eu vă voi odihni, veniți binecuvântați părintelui meu, să moșteniți împărăția gătită vouă, dela facerea lumii, căci am înfometat și mi-ați dat să mănânc, am insetat și mi-ați dat să beau, <strein am fost> și m'ați cercetat, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați căutat și în temniță am fost și ați venit la mine. »

Iată și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, <fiul marelui și> preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului <herțeg>, râvnind a urma pe împărații și domnii cei vechi care cele pământeste în binefacere și pace le-au cârmuit și s'au învrednicit de împărăția cerurilor: iarăși mi-am anuntit domnia mea de cuvântul lui David proorocul și împăratul, care spune: « Fericit celui care s'au iertat fărădelegile și căruia i s'au accperit păcatele, fericit bărbatul căruia nu-i va socoti domnul păcatele. » Și iarăși: « în acelaș chip cum dorește cerbul la izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine, doamne. »

Astfel, am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față brisov al domniei mele, sfintei și dumnezeestii mănăstiri numită Vihorăști, unde este hramul nașterea preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie satele, anume Gurguiășii toți și cu tot hotarul și Vărăștii toți și cu tot hotarul, pentru că sunt aceste sate vechi și drepte ocine și dedine, dăruite încă de răposatul Vlad voevod cel Bătrân.

Inșă au fost cotropite de călugării dela sfânta mănăstire numită Dealul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, <după dreptate și după lege> lui dumnezeu și am aflat domnia mea bine și adevărat, că au fost aceste sate, <Gurguiășii> și Vărăștii, de moștenire ale sfintei mănăstiri mai sus spuse, Vihorăștii, date încă de răposatul Vlad voevod cel Bătrân. Iar sfânta mănăstire dela Deal n'a avut niciun amestec, niciodată.

<De aceea, am dat și> domnia mea sfintei mănăstiri din Vihorăști, ca să-i fie aceste sate, Gurguiății și Vărăștii, toți și cu <tot hotarul de ocină și de ohabă și de întărirea sfintei mănăstiri și >dumnezeeștilor călugări< care trăesc în acel loc>, de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem <am pus domnia mea>: după trecerea domniei mele <dintre cele> de-aici, cui va încredința <domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești> sau din copiii noștri sau din rude sau după păcatele noastre, <din alt neam sau orice binecredincios> creștin, dacă va cinsti și va înnoi acest hrisov <al domniei mele>, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui <și la cumplita> judecată <să-i fie sprijinitoare> preasfânta maică a lui dumnezeu și toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu; <iar dacă> nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va strica și va călca și va batjocori acest hrisov al domniei mele¹⁾ cu trupul și în veacurile viitoare sufletul său și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu²⁾ domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan mare spătar și Badea mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Mitrea mare comis și jupan Stoica mare <postelnic>. Ispravnic Ioan mare logofăt.

Și eu, Dragomir din Balaci, care am scris în minunata cetate¹⁾ luna Septembrie 26 zile și cursul anilor, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 868.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1778, cealaltă din 1861.

436

1570 (7079) Octombrie 23.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeeștii, marelui biserici a mitropoliei, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și cinstitului și preasfințitului arhiepiscopului, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Lucianii toți și cu tot hotarul.

Pentru că acest sat a fost de moștenire al boierilor din Mărgineni, dar l-au dat și au închinat acest sat, Lucianii, cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, de bună voia lor, dinaintea domniei mele. Iar după aceea,

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

jupan Dragomir mare vornic a dat și a năluit sfânta mitropolie din Târgoviște,, cu mai sus zisul sat Lucianii, ca să-i fie sfintei mitropolii¹⁾ de întărire și dumnezeștilor călugări de hrană, iar jupanului Dragomir mare vornic, veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier [și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic Dragomir mare vornic.

Am scris Miroslav, luna Octombrie 23 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Am scris acești oameni, anume: Dragomir și Sora și Isuf și Sitleale și Mihail vornic și jupanița lui, Maria și Catalina și Pătru și Neacșa și Gheorghe.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 869.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cn două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1850.

437

<1570 Octombrie 23—1574 Septembrie>.

† În cartea sfântă, Facerea, a lui Moise, scrie: astfel spune <domnul> Adonai¹⁾ cât vor agonisi în tot anul din avutul lor, să dea zeciniială neamului lui Levi, binecuvântaților lui preoți că¹⁾ mulți au strălucit prin milostenii și dărnicie, dumnezeștii sfinții apostoli și părinți purtătorii de Dumnezeu ne au așezat spre folosul și mântuirea sufletelor noastre, ca unii prin rugăciune și veghe și post să ne curățim de păcate, toate aceste răbdând, ca Hristos să domnească. Astfel și eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos. Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, iată deci mi-am amintit și domnia mea cum mulți împărați și voevozi, încununăți de Dumnezeu, cari au fost înaintea noastră și în împărăție s'au veselit, puțini din ei au fost moștenitori ai împărăției cerești, m'am străduit iată și eu nu numai această împărăție a cărmui ei a așeza și pentru mântuirea sufletului. De aceea am ridicat cugetul spre cer și prin dorința dela duhul sfânt am râvnit dorința către sfintele și dumnezeștile biserici și mânăstiri mai ales către această dumnezească mânăstire <care este> în sfântul munte Sinai unde în spinișul de foc s'a arătat Dumnezeu celui plăcut lui, prorocului Moise, în care sunt și moaștele sfintei mucenițe Ecaterina hramul lăcaș al preobrajaniei domnului Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, am râvnit și domnia mea a mă numi și eu ctitor nou și am dăruit domnia mea sfintei mână-

¹⁾ loc rupt în orig.

stiri în fiecare an un obroc de 6000 de aspri, iar fraților cari vor veni, pentru cheltuială, 1000 de aspri.

De aceia dar, vă rog, sfinți părinți, în numele lui dumnezeu și al sfântului prooroc Moise cel care a văzut pe dumnezeu și a tuturor sfinților să scrieți pe domnia mea în sfântul mare pomelnic: Io Alexandru voevod și pe bunicul domniei mele Io Mihnea voevod și pe părintele domniei mele Io Mircea voevod și pe maica din inimă a domniei mele, doamna Despina și pe frații din inimă ai domniei mele, Io Mihnea voevod și Io Vladul voevod și Io Milos voevod și Io Petru voevod și pe fiul din inimă al domniei mele Io Mihnea voevod și totdeauna să ne pomeniți în sfintele voastre taine și la sfântul jârtfenic. Noi deci în zilele și în viața noastră în fiecare an suntem datori ca totdeauna să miluim și să întărim sfânta mănăstire cu mai sus zisul obroc.

Iar celui care după plecarea noastră, care este moartea întregii lumi, cui îi va încredința domnul dumnezeu și va începe să țină sceptrul întregii țări a Ungrovlahiei sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, vă rog în numele lui dumnezeu și al tuturor sfinților să întăriți acest hrisev al domniei mele și să mihuiți sfânta mănăstire din agoniseala dată vouă de dumnezeu, cu cea-ce vă va învăța dumnezeu, după după cum însuși Hristos poruncind a zis: fiți milostivi după cum sunt și eu și altele. Pentru aceasta să aveți iertarea păcatelor la cumplita și cea de a dona lui venire și rugăciunea și acoperemântul preacuratei născătoare de dumnezeu și a tuturor sfinților . . .¹⁾ să ne învrednicească a sta în împărăția cerească, de-a dreapta lui Hristos judecătorul drept, privind unul la altul cu fețe vesele, în vecii vecilor, amin.

Iată martori <pune domnia mea>: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan mare spătar și Dumitru mare vistier și¹⁾ mare stolnic și Gonțea mare paharnic și¹⁾ mar epostelnic. Ispravnic Ivașco mare logofăt

.¹⁾

Acad. R.P.R., CCCXCVII/18.

Orig. slav., perg., rupt.

Datat după divan.

1570 (7079) Noembrie 1, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod și nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Neagoe

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

și Stoica și Vladul și Stan, ca să le fie lor ocină în Berislăvești, partea lui Oprea și a lui Manea, părțile toate, oricât se va alege, pentrucă au cumpărat-o dela mai sus zișii oameni, dela Oprea și dela Manea, pentru 800 aspri și de a lor bună voie.

Iar după aceia, au avut pără înaintea domniei mele cu popa Nan și cu fiii lui Manea, anune: Badea și Stănilav și Stanciul și Tatul. Și așa au părît că nu este cumpărată această ocină, ci a fost la zălog. Și după aceia, au luat popa Nan și fiii lui Manea lege, 12 oameni, înaintea domniei mele, să jure că a fost această ocină la zălog. Iar întru aceasta, n'au putut să jure, ci au rămas de lege întâi în zilele răposatului Petru voevod.

Iar după aceia, iarăși popa Nan și fiii lui Manea n'au vrut să se lase așa, ci au luat iarăși acești 12 oameni înaintea domniei mele, să jure că a fost această mai sus zisă ocină la zălog. Și întru aceasta, n'au putut să jure, ci au rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni, anune: Neagoe și Stoica și Vladul și Stan, ca să le fie lor mai sus zisa ocină de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori am pus <domnia mea: jupan> Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare <logofăt> și Dumitru vistier și Gonțea paharnic și Mîtreă comis și Badea stolnic și jupan Stoichiță mare postelnic.

Dela facerea lumii, în anul 7079 <1570>, a scris Periuca în cetatea de scaun București, luna Noembrie 1 zi.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu domn.

Acad. R.P.R. CVIII/41.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, stricată.

439

1570 (7079) Noembrie 1, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neagoe, ginerele lui Mihnea din Bădeni, ca să-i fie ocină în Bădeni din partea lui Prunceă două părți și din partea lui Zorea iarăși două părți, din partea lui Pribeagul iarăși două părți; pentrucă partea lui Prunceă, el a închinat-o lui Mihnea vistier și partea lui Zorea a fost cumpărată de mama lui Mihnea vistier.

Iar după aceia, a avut Neagoe pără înaintea domniei mele cu Giulea și așa a părît Giulea pe Neagoe, înaintea domniei mele că nu are Neagoe din mai sus zisa ocină împreună cu Giulea, ci are mai puțin.

Iar după aceea, iar a avut Neagoe păra cu Mihnea și cu Lațco, nepoții lui Prunceă. Și astfel au părît Mihnea și Lațco pe Neagoe că este ocina lui Pribeagul aleasă, nu este împreună cu a lui Prunceă. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am aflat și am adevărit domnia mea și am văzut și cartea răposatului Petrașco voevod de întocnire, cum s'au întocmit Stănilă vornic cu Mihnea vistier din Bădeni. Așa s'au întocmit și dinaintea domniei mele, ca să fie doi frați nedespărțiți, unul ca și altul, în veci peste această mai sus zisă ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe, ginerile lui Mihnea din Bădeni, ca să-i fie lui ocină și lui și fiilor lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichița mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

A scris Nistor scriitorul, în cetatea de scaun în București, luna Noembrie r zi, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 870.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1862.

440

1570 (7079) Noembrie 5, București.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Vladul postelnic, fiul cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare logofăt, ca să-i fie satul anume Rumâneștii lui Țintea armaș, care este pe apa Argeșului, tot, peste tot hotarul și cu mori și cu tot venitul boieresc. Pentrucă acest sat Rumâneștii a fost de moștenire al lui Țintea armaș. Dar întru aceasta, Țintea urmaș, el l-a pierdut cu rea hiclenic către domnia mea. Iar după aceea, domnia mea am botezat pe Vlad postelnic și la botez însumi domnia mea am dăruit și am miluit cu acest sat mai sus zis Rumâneștii, ca să-i fie ocină de ohabă, lui neclintit, iar domniei mele pomână în veci.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul dumnezeu după plecarea domniei mele, să fie stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l apere în domnia lui. Iar cine nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va strica și o va călea și o va nimici această carte și pomână a domniei mele, pe acele domnul dumnezeu să-l

ucidă aici cu trupul, iar în veacul viitor sufletul său. Și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie și cu ceilalți Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos: „ia-l, ia-l, și răstignește-l”, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amîn.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragonir mare vornic și Dumitru mare vistier și jupan Stanciul mare . . .¹⁾ și Badea mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic.

Am scris eu, Tăuraș cel mic, în cetatea București, în luna Noembrie 5 zile, anul 7079 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierș, nr. 479, f. 205.

Copie slavă.

441

1570 (7079) Noembrie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlachiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dădo-mnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită mănăstirea Bistrița, ca să-i fie ocină în Vădastra, partea sfintei mănăstiri mai sus zisă, toată, oricât se va alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și de moștenire a sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, călugării dela sfânta mănăstire, ei au avut pără și cotropire de la Ștința din Obârșie. Și așa a părît Ștința înaintea domniei mele că are și ei ocină în ocina sfintei mănăstiri. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea călugărilor 6 boieri și lui Ștința alți 6 boieri și hotarnic pe sluga domniei mele Oprea postelnic, ca să-i întocmească și să-i hotărnicească. Iar acești 12 boieri și Oprea postelnic, ei bine au adevărit că nu are Ștința nici un amestec în ocina sfintei mănăstiri, nici mult și nici puțin. Și așa au dat acești 12 boieri cu sufletele lor, ca să țină sfânta mănăstire, cum a ținut și dinainte vreme și după vechile hotare.

Anume, să se știe hotarile: la mägura cu stălpul până la teiu și din sus de Obârșie și până la Mägura Stoinei, apoi de aici în Mägurice și până în drumul lemnelor, la hotarul Mariei și până unde se împreună hotarul Urzicei cu hotarul Vădăstriței.

Drept aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, anume Bistrița, ca să-i fie această mai sus zisă ocină de ocină <și de ohabă> ei, neclintit, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc alb în text.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Dumitru vistier și Stan spătar și Mîtreă comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Ivașco mare logofăt.

Și eu, Tăuraș cel mic, am scris în cetatea București, luna Noembrie 7 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 872.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1844.

442

1570 (7079) Noembrie 10, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților vlastelini și dregători sfetnici, încă și din casa domniei mele, jupanului Ivașco mare logofăt și jupanului Albul mare clucer și cu fiții lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie satul Mărăcinenii tot, cu tot hotarul și să se știe hotarele lui: până la Râul Doamnei.

Iar după aceia, mai sus zișii dregători ai domniei mele au avut pără înaintea domniei mele cu ocina Ciumeștii. Și astfel a părît satul Ciumești că au și ei ocină peste râul Doamnei până la pisc și ei au și arat peste râul Doamnei. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea satului Ciumești și lege, 12 boieri, ca să le aleagă ocina lor dinspre aceea a mai sus zișilor dregători ai domniei mele. Și au umblat și au cercetat și au adevărit acei 12 boieri că nu a avut satul Ciumești nicio ocină peste Râul Doamnei. Deci domnia mea am prădat satul Ciumești, pentru că au arat pe ocina mai sus zișilor dregători ai domniei mele, peste Râul Doamnei. Iar întru aceasta, domnia mea m'am milostivit de ei, de le-am dat părțile lor și am luat domnia mea numai o grivnă. Și a rămas satul Ciumești de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea mai sus zișilor dregători ai domniei mele, lui jupan Ivașco mare logofăt și lui jupan Albul mare clucer, ca să le fie acest mai sus zis sat de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare vornic¹⁾ și jupan Stan mare spătar și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mîtreă mare comis

¹⁾ în loc de: « logofăt »

și jupan Balea ¹⁾ mare stolnic și jupan Gouțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

Și eu, Balea, care am scris-o în cetatea de scaun la București, în luna Noembrie 10 zile și curgători ani dela Adam până acum, anul 7079 <1570>.

Arh. St. Buc., Conlica m-rii Vicroș, nr. 479, f. 34—35.
Copie slavă.

443

1570 (7079) Noembrie 14, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domu a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Milnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Cârștian postelnic, cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui satul Băneștii dela Ruia, toți, cu tot hotarul, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceia, boierul domniei mele Cârștian postelnic a avut pără înaintea domniei mele cu jupanița Stanca din Cornățeni și cu fiii săi și cu Drăghici postelnic. Și așa au părît jupanița Stanca și fiii săi și Drăghici înaintea domniei mele, că au cumpărat ei satul Băneștii toți dela tatăl lui Cârștian postelnic, jupan Negre postelnic, pentru 18.000 aspri. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea, că au jurat jupanița Stanca cu fiii săi și Drăghici, cu 12 boieri, în zilele răposatului Petrașco voevod, că au cumpărat mai sus zisul sat, pentru 18.000 aspri.

Și după aceia, boierul domniei mele jupan Cârștian postelnic, el a luat dinaintea domniei mele lege peste lege, 24 boieri, să jure că n'a vândut tatăl său Negre postelnic satul Băneștii, ci l-a impresurat Viutilă vornic, care i-a lepădat 7000 aspri cu sila. Și încă am văzut și domnia mea, împreună cu părintele arhimitropolit, chir vlădica Eftimie, cartea ce a avut-o jupanița Stanca de cumpărătură, care a fost stricată și rasă <și> unde au fost 7000 aspri au pus 18.000 aspri. Astfel, a adus Cârștian postelnic pe acești 24 boieri înaintea domniei mele la zi și au jurat. Iar jupanița Stanca a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea lui Cârștian postelnic, ca să-i fie satul Băneștii de ocină și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ în loc de: «Badea»

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și Ivașco mare logofăt și Dumitru vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic <și Stoica postelnic>. Ispravnic Ivașco mare logofăt.

Am scris Ștefan logofăt în București, Noembrie 14 zile, în anul 7079 <1570>.
† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 574.

Orig. slav. perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom.

444

1570 (7079) Noembrie 18, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numite Mărgineni, unde este hramul arhistrategilor Mihail și Gavril și celorlalți fără trup, ca să-i fie satul Zănoaga, însă jumătate, partea Măndreștilor din Stănțești, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru că au închinat-o sfintei mânăstiri jupanița Stana și frații ei: Dragomir postelnic și Carstian spătar și Neagul paharnic și Drăghici și fiul ei, Negre postelnic și fiul lui Negre, Cârstian postelnic, pentru sufletul lor și al părinților lor. Și încă au închinat-o acești boieri mai sus ziși, încă din zilele răposatului Mircea voevod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voevod.

Și iarăși au dat sfintei mânăstiri jupanița Stana cu frații săi și cu fiii mai sus ziși un sălaș de Ațigani, anume: Voico cu Țiganca lui și cu copiii săi, pentru sufletul lor și al părinților lor, să le fie de veșnică pomenire.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri mai sus zise, ca să-i fie ocină și obabă și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Și după aceea, Cârstian postelnic, fiul lui Negrea postelnic, a avut pără înaintea domniei mele cu megiașii din Zănoaga pentru această mai sus zisă ocină și sat. Și așa au părft megiașii din Zănoaga pe Cârstian postelnic înaintea domniei mele cu niște cărți mincinoase că i-a cotropit Cârstian vornic, strămoșul lui Cârstian postelnic, cu sila. Și intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și am adevărit domnia mea că n'au avut megiașii din Zănoaga niciun amestec peste partea Măndreștilor. Și așa, au rămas megiașii de lege dinaintea domniei mele și am rupt domnia mea cărțile megiașilor, toate, care au fost mincinoase. Iar Cârstian postelnic iarăși a dat și a închinat satul Zănoaga sfintei mânăstiri, anume Mărgineni, cum a fost și dinainte vreme, din zilele răposatului Mircea voevod și din zilele răposatului Petrașco voevod.

Și după aceea, părintele egumen chir Mihail, cu frații din sfânta mănăstire mai sus zisă, n'au putut să se liniștească de acei megiași din Zănoaga, ci iarăși au avut pără înaintea domniei mele pentru acest mai sus zis sat, Zănoaga. Și așa au părft megiașii din Zănoaga că sunt cotropiți de boierii din Stănțești. Iar întru aceasta, domnia mea am dat megiașilor din Zănoaga lege, 12 boieri, să jure că n'au vândut, nici n'au închinat și n'au boierii din Stănțești niciun amestec cu satul Zănoaga, ci sunt cotropiți. Iar ei n'au putut să aducă acești 12 boieri, înaintea domniei mele năicum, ci au rămas megiașii din Zănoaga de lege dinaintea domniei mele și a doua oară.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus zisă, ca să-i fie ocină și ohabnic, ei, dumnezeieștilor călugări de hrană și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 sfinți părinți, care sunt în Nicheia. |

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Dumitru vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic. Și ispravnic Stoica mare postelnic.

Am scris eu, Stan. . . ¹⁾ luna Noembrie 18 zile, în cetatea de scaun București cursul anilor dela Adam, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domu.

Acad. R.P.R., XI/41.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

445

1570 (7079) Decembrie 14, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea lui Radul cu frații lui, Dragomir și Albul și Nan și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Aninoasa, din plasa lui Badea, partea lui Oancea, din toată, jumătate, din vecini și din mori și din trestie și <din> câmp și din munte și din pădure și de peste toată ocina, din jos și din sus, 6 delnițe, pentrucă această sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Oancea. Astfel, el a vândut-o singur de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor și înaintea domniei mele lui Radul cu frații săi, pentru 8.000 ²⁾ aspri, gata.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul cu frații săi, ca să le fie această mai sus zisă ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

¹⁾ urmează o criptogramă.

²⁾ scris peste un text răzuit.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Dumitru vistier și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Ivașco mare logofăt.

Am scris Varnava, în cetatea București, luna Decembrie 14 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 875.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1907.

446

<1570> Decembrie 16, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea și cu fiii, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină satul Răcluța toată și cu tot hotarul, pentru că este a ei veche și dreaptă ocină, de moștenire.

Ia- apoi, a avut pără jupanița Calea înaintea domniei mele cu Vădislav din Dioști. Și așa pâră Vădislav că este al lui acel sat mai sus scris, de moștenire, căci l-a miluit răposatul Radul voevod, <care> a pierit la Râmnic. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Vădislav și cetei lui lege, 12 boieri, să jure că este al lui acel sat mai sus scris, miluit de răposatul Radul voevod, care a pierit la Râmnic, nu este al jupaniței Calea, drept și de moștenire. Iar Vădislav și ceata lui nu a putut să jure nici de cum, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Calea și cu fiii, ca să le fie de ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: <ju>pan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic Dragomir mare vornic.

Decembrie 16 zile, 7072 <1564>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715, f. 889.

Copie slavă.

Cu două traduceri rom., ms. 295, f. 7—8 și ms. 355, f. 3 cu data 7079 <1570>.

Data 1564 nu corespunde cu domnia lui Alexandru vodă Mircea; data s'a restabilit după aceea a traducerii vechi, dată ce corespunde și cu divanul.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the page. The text is dense and appears to be a formal document or record. The script is written in dark ink on a light-colored parchment or paper. The text is arranged in several lines, with some larger, decorative initials or headings. The right side of the page is heavily obscured by a large, dark, circular stain or hole, which obscures the text underneath. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or legal record. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.

Handwritten text in a cursive script, continuing from the previous section. It appears to be a continuation of the same document.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a concluding section of the document. There is a large dark ink blot or hole in the center of this section.

This image shows a page of handwritten musical notation, likely from a medieval manuscript. The notation is written in a dark ink on aged, slightly yellowed paper. It consists of several staves of music, with notes and clefs visible. The script is a medieval Gothic or similar style, with some letters appearing to be decorated or used as neumes. A large, dark circular ink blot is present in the lower center of the page, partially obscuring the notation. At the bottom left, there are some additional markings that look like simplified staves or diagrams. The overall appearance is that of an old, well-used musical score.

Handwritten musical score on aged paper, featuring Cyrillic text and musical notation. The notation includes a five-line staff with square notes and various clefs. The text is written in an older Cyrillic script. A large, dark circular ink smudge or hole is present in the lower center of the page, partially obscuring the musical notation and text. The paper shows signs of wear, including a vertical tear on the left side and some staining.

Handwritten text in a medieval script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet, with musical notation (neumes) above the lines. The text is heavily obscured by a large, dark, circular ink blot or hole in the lower center of the page. The script is dense and appears to be a liturgical or legal document.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries. There are some large, dark ink blotches or smudges on the right side of the page, which may be remnants of a seal or damage to the original document. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript.

Handwritten musical notation in a medieval script, likely a form of square notation. The text is written in a dense, cursive hand across several lines. Below the text, there are several staves of music, some of which are partially obscured by large, dark circular ink blotches. The notation consists of vertical stems and horizontal lines, characteristic of early medieval manuscripts. The overall appearance is that of an ancient manuscript page, possibly a liturgical book or a collection of songs.

Handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged paper and is mirrored across a vertical fold line. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the presence of a large, dark circular stain on the right side of the page.

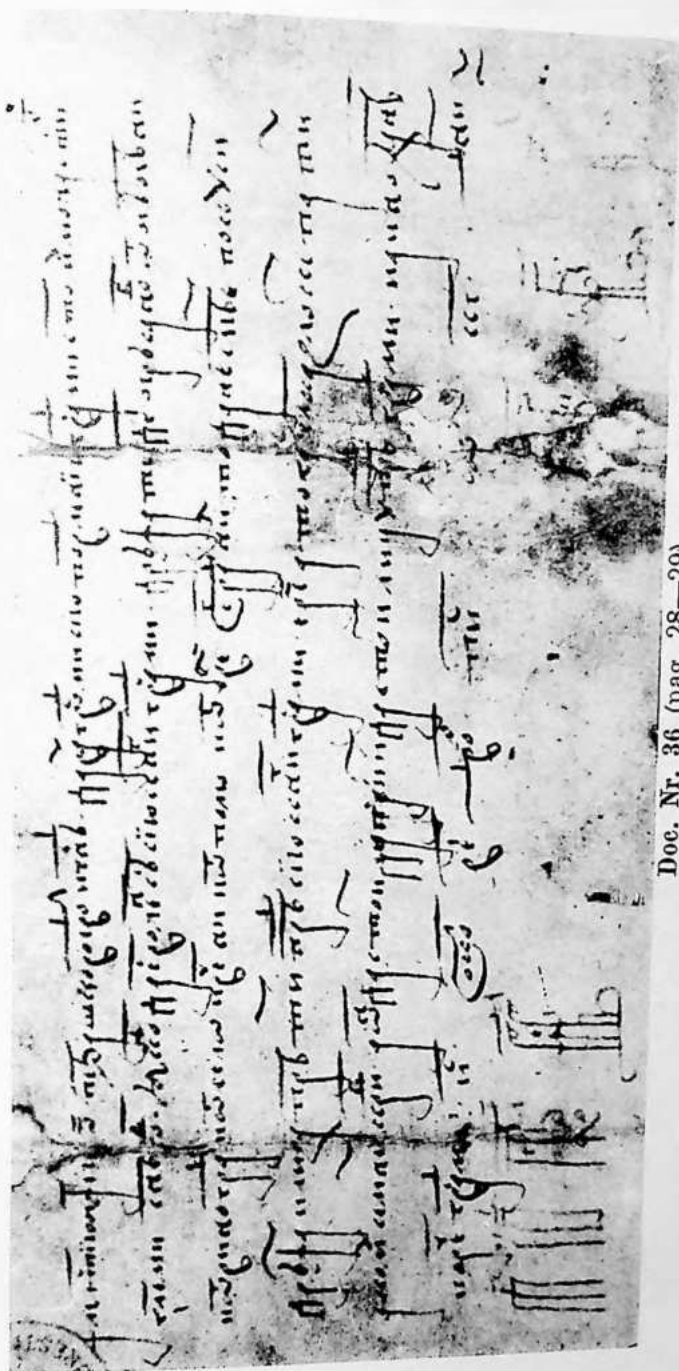
Handwritten text in a medieval script, possibly a form of Church Slavonic or Old Church Slavonic. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be stylized or decorative. The document is heavily stained and damaged, particularly with a large dark circular mark in the lower center. The text is difficult to decipher due to the poor condition of the manuscript.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some lines starting with large, decorative initials. The script is dense and difficult to decipher. There are several large, dark ink blotches or stains on the page, particularly in the lower half, which obscure some of the text. The overall appearance is that of an aged, possibly damaged, manuscript page.

№ 35

Handwritten musical score on a page with two staves. The notation is a form of medieval square notation with a four-line staff. The text is written in a Gothic script, likely a liturgical or sacred text. The page shows signs of age, including a large dark stain in the lower center and some fading of the ink.

The notation consists of square neumes placed on a four-line staff. The text is written in a Gothic script, likely a liturgical or sacred text. The page shows signs of age, including a large dark stain in the lower center and some fading of the ink.

Doc. Nr. 36 (pag. 28—29)

Handwritten musical score on aged paper, featuring Cyrillic text and musical notation. The notation includes a five-line staff with various note heads and stems, and a large circular stamp or hole is visible near the bottom center. The text is written in a historical Cyrillic script, likely Church Slavonic, and is interspersed with musical notation. The paper shows signs of age, including discoloration and a large dark stain near the bottom center.

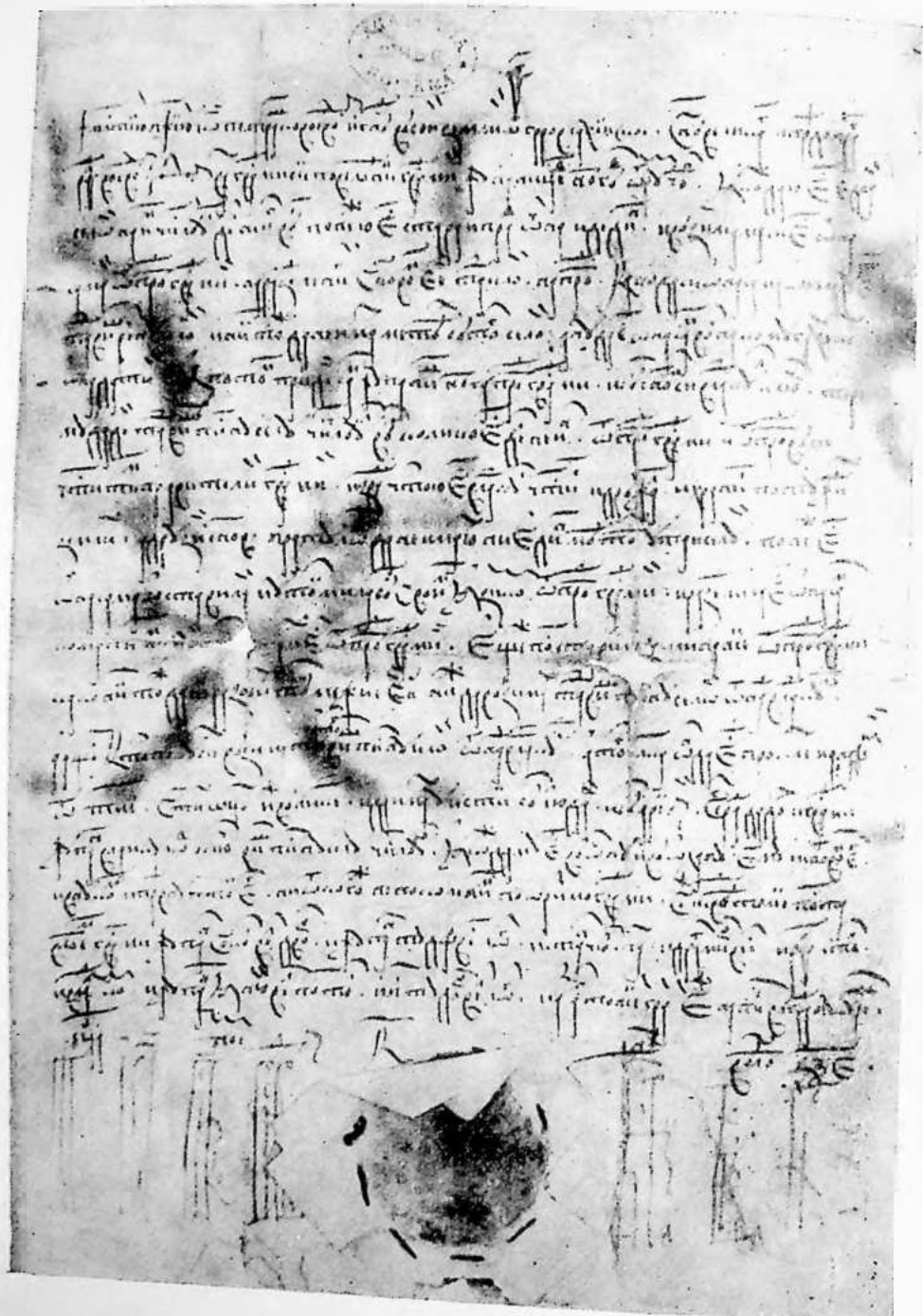
Handwritten text in a medieval script, possibly Latin or a related language, with a large circular mark or hole in the lower center. The text is heavily obscured by a large, dark, irregular stain or ink blot that runs vertically down the right side of the page. The script is dense and appears to be a Gothic or similar medieval hand. There are several large, decorative initials or symbols interspersed throughout the text, including a prominent 'I' at the top left and various other stylized letters. The overall appearance is that of an ancient manuscript page that has suffered from significant damage or wear.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, covering the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the presence of a large, dark, irregular stain or hole in the center of the page, which obscures several lines of text. The paper appears aged and slightly discolored.

Handwritten musical notation on a page with a large dark circular stain in the lower center. The notation consists of several staves of text with various symbols, including vertical lines, horizontal lines, and small characters, characteristic of a medieval manuscript. The text is written in a dark ink on aged paper. The large dark circular stain is prominent in the lower center of the page, partially obscuring the notation below it.

The manuscript page contains two columns of text and musical notation. The text is written in a cursive script, likely a form of Church Slavonic. The musical notation is written on a four-line staff, with notes and clefs. There are several large, decorative initials and some markings above the text. The page shows signs of age and wear, with some dark smudges and a large white mark at the bottom left.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with several lines of text and some decorative elements. The text is heavily obscured by large black ink blotches and damage, particularly on the left side and in the lower half. The visible text appears to be a liturgical or legal document, with some words and symbols clearly legible, such as "E" and "F".

The image shows a page of handwritten musical notation on aged, stained paper. The notation is dense and appears to be a single system of music. The paper is heavily marked with dark ink smudges and stains, particularly in the center and right-hand side. At the bottom left, there are several vertical lines of notation, possibly a tablature or a different type of musical notation. At the bottom right, there is a date stamp: "Nov 30 7045 1857". A large, dark, irregular shape is present at the bottom center of the page, possibly a hole or a large stain.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with a large decorative initial 'G' at the top. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the presence of some ink blots or damage. The text appears to be a formal document or a page from a book, possibly containing a list or a series of entries. The bottom of the page shows some vertical lines and a large, dark, irregular shape, possibly a hole or a large stain.

[The page contains dense handwritten text in a medieval script, likely Gothic. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. A large, dark, irregular stain is present in the center of the page, obscuring several lines of text. The ink is dark and the parchment appears aged and slightly yellowed. The handwriting is consistent throughout, with some variations in line spacing and alignment.]

The image displays a page of handwritten musical notation, likely from a medieval manuscript. The notation consists of square neumes (notes) placed on a four-line red staff. The text is written in a Gothic script, which is characteristic of the late Middle Ages. The page is heavily stained, particularly with a large, dark, circular ink blot in the lower center, which obscures some of the notation and text. The overall appearance is that of an aged and well-used historical document.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a form or a list of entries, possibly related to land or property, given the context of the document number and the visible words like "паша" (pasha) and "земля" (land). The script is highly stylized and difficult to read in detail.

Handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines and is partially obscured by a large dark ink blot or hole in the center of the page. The script is dense and difficult to decipher.

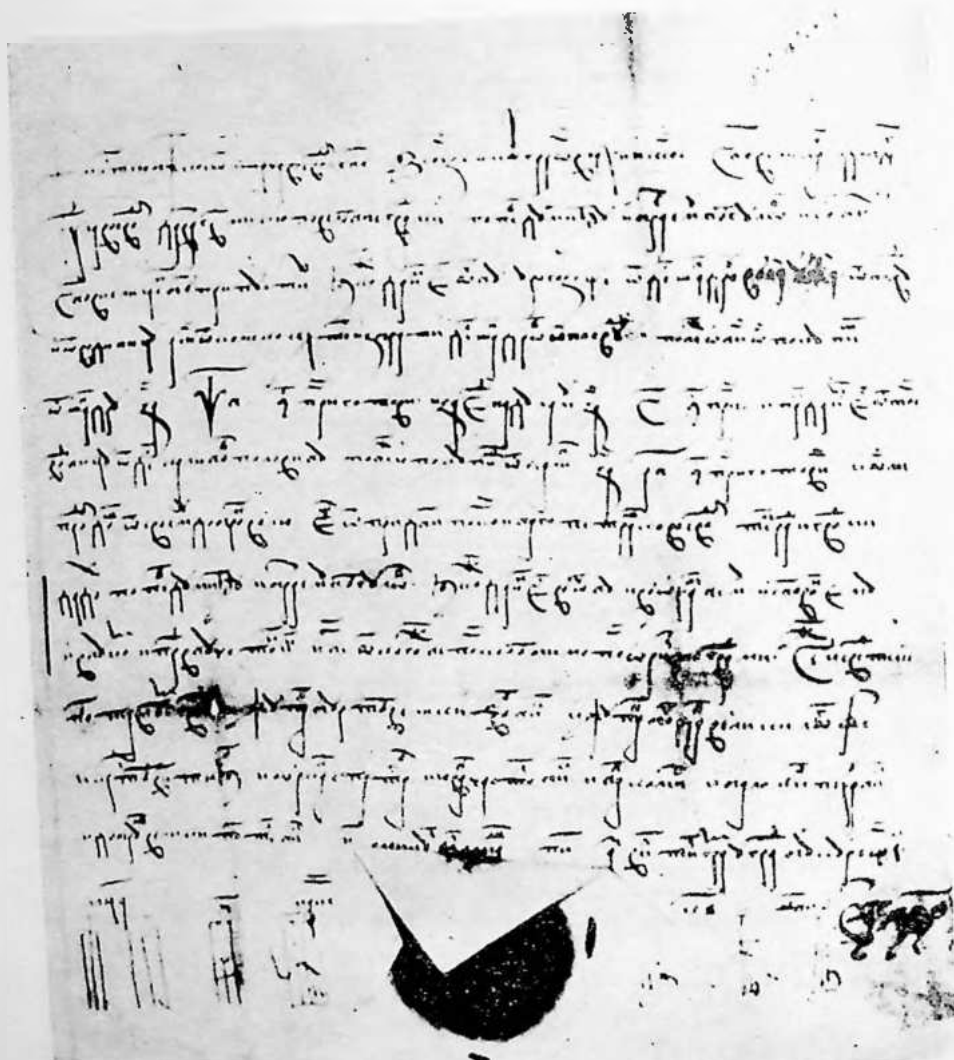
No 631

Doc. Nr. 91 (pag. 79) 1

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines. The script is dense and difficult to decipher. At the bottom of the page, there are several decorative initials or symbols, including a large, dark, circular mark in the center, and various smaller, stylized characters on either side. The overall appearance is that of an ancient document with some wear and tear.

632

[The page contains approximately 15 lines of handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is heavily obscured by a large, dark ink blot or stain that runs vertically down the center of the page. The visible portions of the text are difficult to decipher but appear to be a continuous block of writing. At the bottom of the page, there are several large, stylized initials or decorative elements, including a prominent 'V' shape and other calligraphic flourishes.]

The image shows a page of a medieval manuscript, identified as Doc. Nr. 98 (pag. 84). The page contains handwritten musical notation in a Gothic script. The notation consists of square neumes on a four-line red staff. The text is written in a Gothic script, likely Latin or a related language. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower center of the page, partially obscuring the notation. The page is numbered '98' in the top right corner.

№ 639

[The page contains several lines of handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, yellowish paper. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the condition of the document. There are several large, dark stains or blotches on the page, particularly in the center and lower right, which obscure some of the text. The text appears to be organized into paragraphs or sections, with some lines starting with capital letters or specific symbols. The overall appearance is that of an old, well-used document.]

Handwritten text in a medieval script, possibly a liturgical book or manuscript. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be stylized or decorative. A large, dark circular mark is present in the lower center of the page, likely a hole or a stain. The script is dense and difficult to decipher, but it appears to be a form of Gothic or similar medieval handwriting.

This image shows a page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The page is filled with several staves of music, each containing notes, rests, and other musical symbols. The handwriting is in a historical style, possibly from the 16th or 17th century. The paper is aged and shows signs of wear, including dark smudges and some fading. The notation is dense and covers most of the page. There are some markings above the staves that could be clefs or time signatures, but they are difficult to discern due to the handwriting and the age of the document. The overall appearance is that of a well-used historical musical score.

This image shows a page of a medieval manuscript, likely a liturgical book, containing musical notation and Latin text. The notation is written in a Gothic script, with square neumes on a four-line red staff. The text is written in a Gothic bookhand. The page is heavily stained and damaged, particularly along the right edge and in the lower half. A large, solid black circular mark is present at the bottom center of the page, obscuring some of the text and notation. The overall appearance is that of an antique, well-used document.

[Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with several lines of text and some decorative elements. The text is partially obscured by a large dark circular mark in the lower center.]

[Decorative initials and symbols at the bottom of the page, including vertical lines and stylized letters.]

This image shows a page of handwritten musical notation, likely from a medieval manuscript. The notation is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. It consists of several lines of text, where each line begins with a large, ornate initial letter, possibly a 'C', followed by a series of smaller letters and symbols. The script is a dense, cursive Gothic or similar medieval hand. The page is divided into two columns by a vertical line, with the notation continuing on both sides. At the bottom center, there is a large, dark, circular mark, possibly a hole or a decorative element. The overall appearance is that of an ancient document, possibly a liturgical book or a collection of songs.

AY U 4 U

+ *[Handwritten text in a cursive script, likely a form of Church Slavonic or Old Church Slavonic. The text is dense and covers most of the page's width. It includes various characters, some of which are stylized or ligatured. There are several large, decorative initial letters, possibly 'V' and 'F', at the beginning of lines. The text is written on a parchment-like surface with some staining and a large dark smudge in the center.*

[A series of vertical lines, possibly representing a musical staff or a decorative element. It consists of several parallel vertical strokes of varying lengths.

[A series of vertical lines, similar to the previous block, but with some additional markings or curves, possibly representing a musical staff or a decorative element.

[A series of vertical lines, similar to the previous blocks, possibly representing a musical staff or a decorative element. It includes some additional markings and a small arrow-like shape at the bottom.

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is heavily obscured by large, dark stains and ink blotches, particularly in the center and right-hand side, making it largely illegible. The script appears to be from a 16th or 17th-century manuscript. Some faint words and initials are visible, but the overall content cannot be accurately transcribed.]

Handwritten musical score on aged paper, featuring a large, dark ink blot in the center. The page is divided into two columns of text and musical notation. The notation consists of staves with notes and clefs, interspersed with dense Latin text. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

Doc. Nr. 114 (pag. 97)

Nº 032

Handwritten musical notation on a page with a vertical fold. The notation consists of several staves of music, each with a five-line staff and a clef. The notes are written in a historical style, likely from the 16th or 17th century. The text is written in a cursive script, possibly a form of Italian or Spanish. There are some large, dark ink smudges or stains on the page, particularly a large circular one in the lower-left quadrant and another smaller one in the lower-right quadrant.

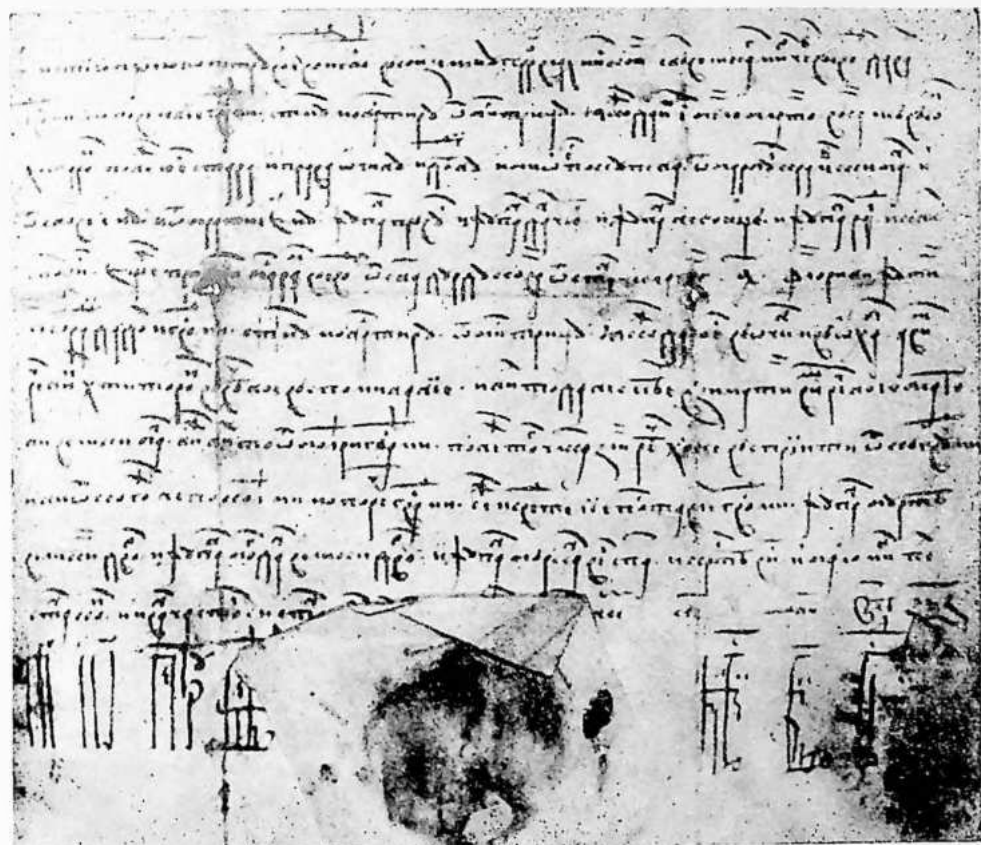
Handwritten text at the bottom of the page, appearing to be a continuation of the document's content or a separate section. The text is written in a cursive script and is somewhat faded and difficult to read due to the age and condition of the document.

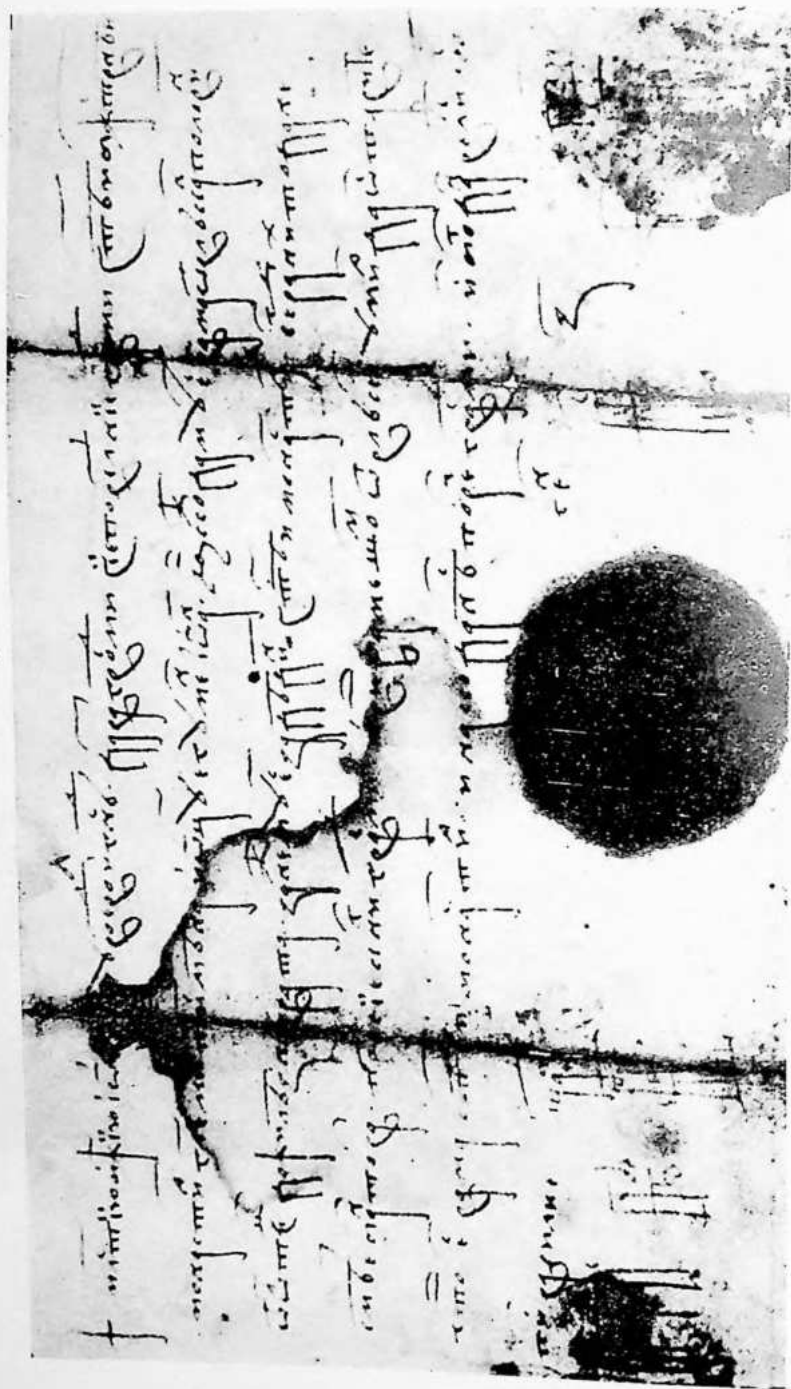
The image shows a page from a medieval manuscript, likely a liturgical book or a collection of hymns. The text is written in a dense, cursive Gothic script, characteristic of the 12th or 13th century. The page is heavily damaged, with a large vertical tear on the left side and a large dark stain at the bottom center. The text is written in a dense, cursive Gothic hand with various neumes above the lines. The page is numbered 122 at the top, and the page numbers 103 and 104 are indicated in the header. The manuscript is written in a dense, cursive Gothic hand with various neumes above the lines. The page is numbered 122 at the top, and the page numbers 103 and 104 are indicated in the header. The manuscript is written in a dense, cursive Gothic hand with various neumes above the lines. The page is numbered 122 at the top, and the page numbers 103 and 104 are indicated in the header.

This image shows a page of handwritten musical notation in Cyrillic script. The notation is arranged in several horizontal lines, with various symbols and characters used to represent musical notes and rests. The script is dense and appears to be a form of shorthand or a specific dialect of Cyrillic used for musical notation. A large, dark, circular stain is visible at the bottom center of the page, partially obscuring the notation. The overall appearance is that of an aged, handwritten document.

Handwritten musical score on aged paper, featuring multiple staves of music with notes and lyrics. The text is written in a historical script, likely Latin or German. The manuscript shows signs of wear, including dark smudges and a circular stamp at the bottom center.

Doc. Nr. 130 (pag. 109—110)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged paper. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower right quadrant of the page, obscuring some of the text. The handwriting is dense and characteristic of early modern European cursive. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect than others, possibly indicating a mix of languages or a specific regional dialect. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Doc. Nr. 131 (pag. 110)

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, written on parchment. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be large initials or decorative elements. The script is dense and characteristic of the late Middle Ages. There are some dark spots and a large irregular stain on the right side of the page, which may be due to the age of the document or the scanning process.

Doc. Nr. 133 (pag. 141)

This image shows a page of handwritten musical notation, likely from a medieval manuscript. The notation is written on aged, yellowed paper and consists of several staves. Each staff begins with a clef, and the notes are written in a Gothic script. The notation is dense and covers most of the page. There are several large, dark, irregular stains and a prominent circular hole in the lower center of the page, which appear to be the result of damage or decay. The paper is otherwise blank, with no printed text or illustrations.

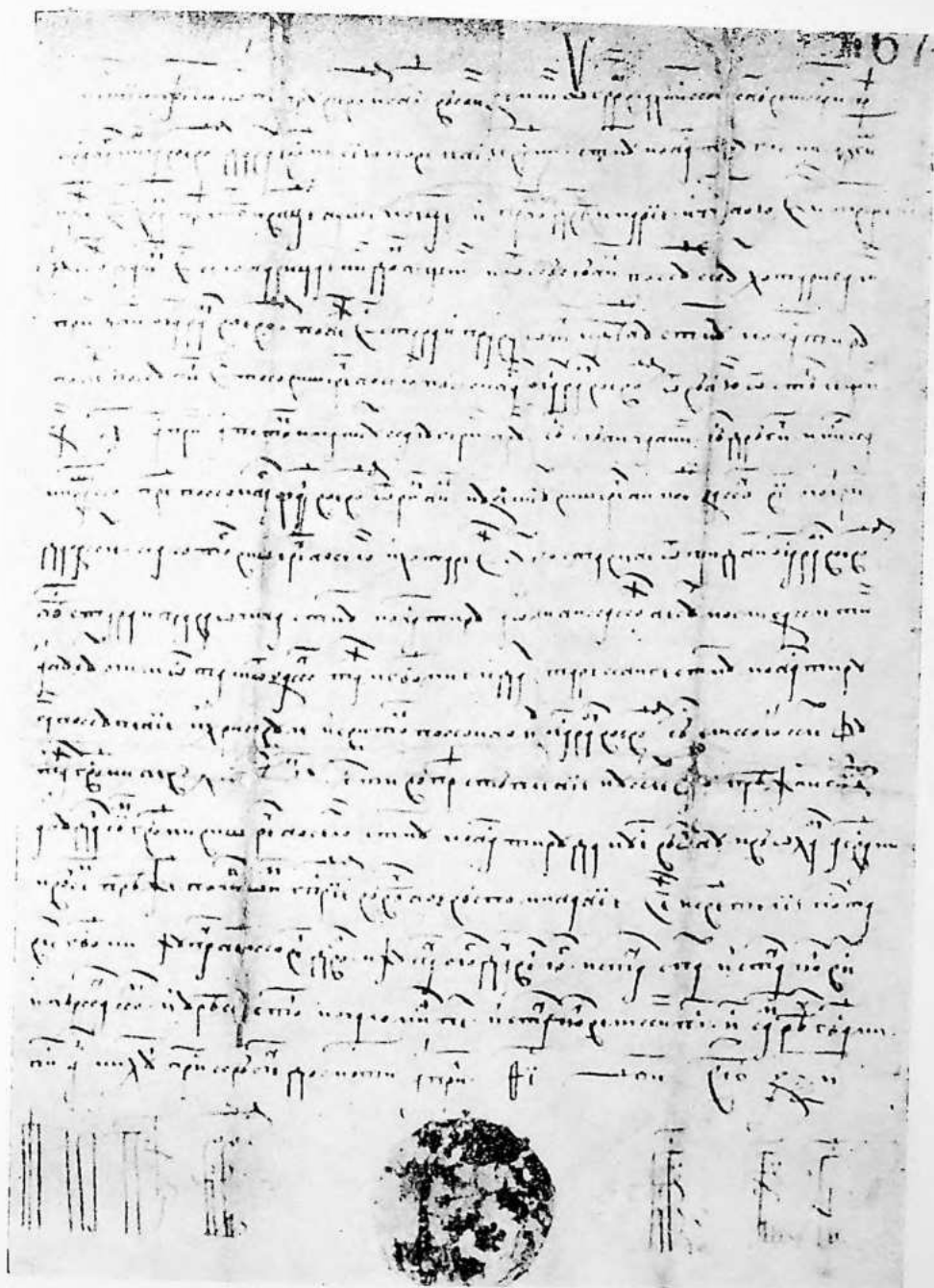
Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and cursive. At the bottom of the page, there are several vertical lines and a large, dark, circular ink blot or hole, possibly representing a seal or a significant mark. The overall appearance is that of an aged, historical document.

This image shows a page of handwritten musical notation, likely from a medieval manuscript. The page is filled with several staves of music, each with notes and clefs. The ink is dark and somewhat faded, and the paper shows signs of age, including a large, dark, irregular smudge or stain in the lower center. The notation is dense and covers most of the page, with some text interspersed between the staves. The overall appearance is that of an old, well-used musical score.

1. *Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, arranged in several lines. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.*
 2. *A circular stamp or seal impression, possibly containing a coat of arms or a specific emblem, located in the center of the page.*
 3. *Additional handwritten text in the same medieval script, continuing from the top section.*

Doc. Nr. 137 (pag. 114—115)

Handwritten musical score on aged paper, featuring a large initial 'V' at the top right. The page contains several staves of music with various notes and clefs. A circular stamp is visible at the bottom center, and there are some markings at the bottom left and right.

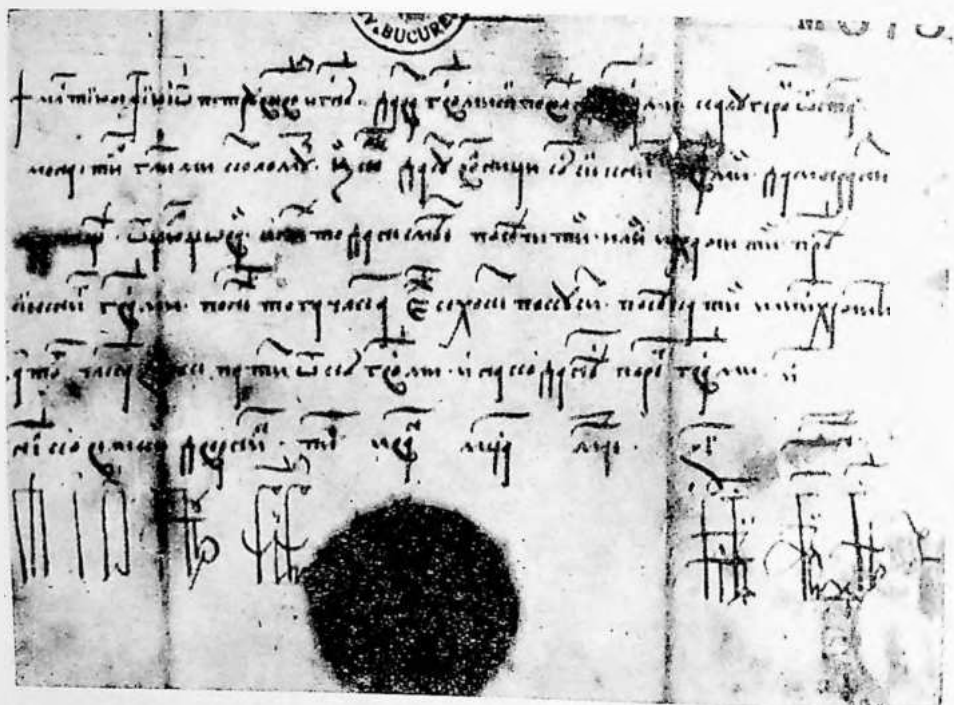

This image shows a page of handwritten musical notation on aged, yellowed paper. The notation is written in black ink and consists of several staves. Each staff begins with a clef, likely a soprano or alto clef, and is followed by a series of rhythmic notes and rests. The notes are connected by stems and beams, indicating complex rhythmic patterns. Interspersed between the staves are lines of text written in Cyrillic script. The text appears to be a liturgical or religious text, possibly a prayer or a hymn, given the context of the musical notation. The paper shows signs of age, including some staining and discoloration, particularly towards the bottom edge. The overall appearance is that of a historical manuscript or score.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored background. The script is dense and fills most of the page. There are several lines of text, with some lines starting with large, decorative initials. The text appears to be a formal document, possibly a letter or a record. The handwriting is characteristic of the late 15th or early 16th century. The text is written in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and fills most of the page. There are several lines of text, with some lines starting with large, decorative initials. The text appears to be a formal document, possibly a letter or a record. The handwriting is characteristic of the late 15th or early 16th century.

The image shows a page of handwritten musical notation on aged, stained paper. The notation consists of several staves with notes and clefs. The paper is heavily damaged, with a large, irregular tear in the center and a dark circular stain at the bottom. The handwriting is in a historical script, likely Cyrillic, and the ink is dark and somewhat faded. The page is numbered 121 in the header.

This image shows a page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The page is filled with several staves of music, each with notes and lyrics written in a cursive script. The paper is aged and shows significant staining, particularly a large, dark, irregular smudge at the bottom center. The notation includes various musical symbols such as clefs, notes, rests, and bar lines. The lyrics are written below the notes, and some words are underlined. The overall appearance is that of an old, well-used musical score.

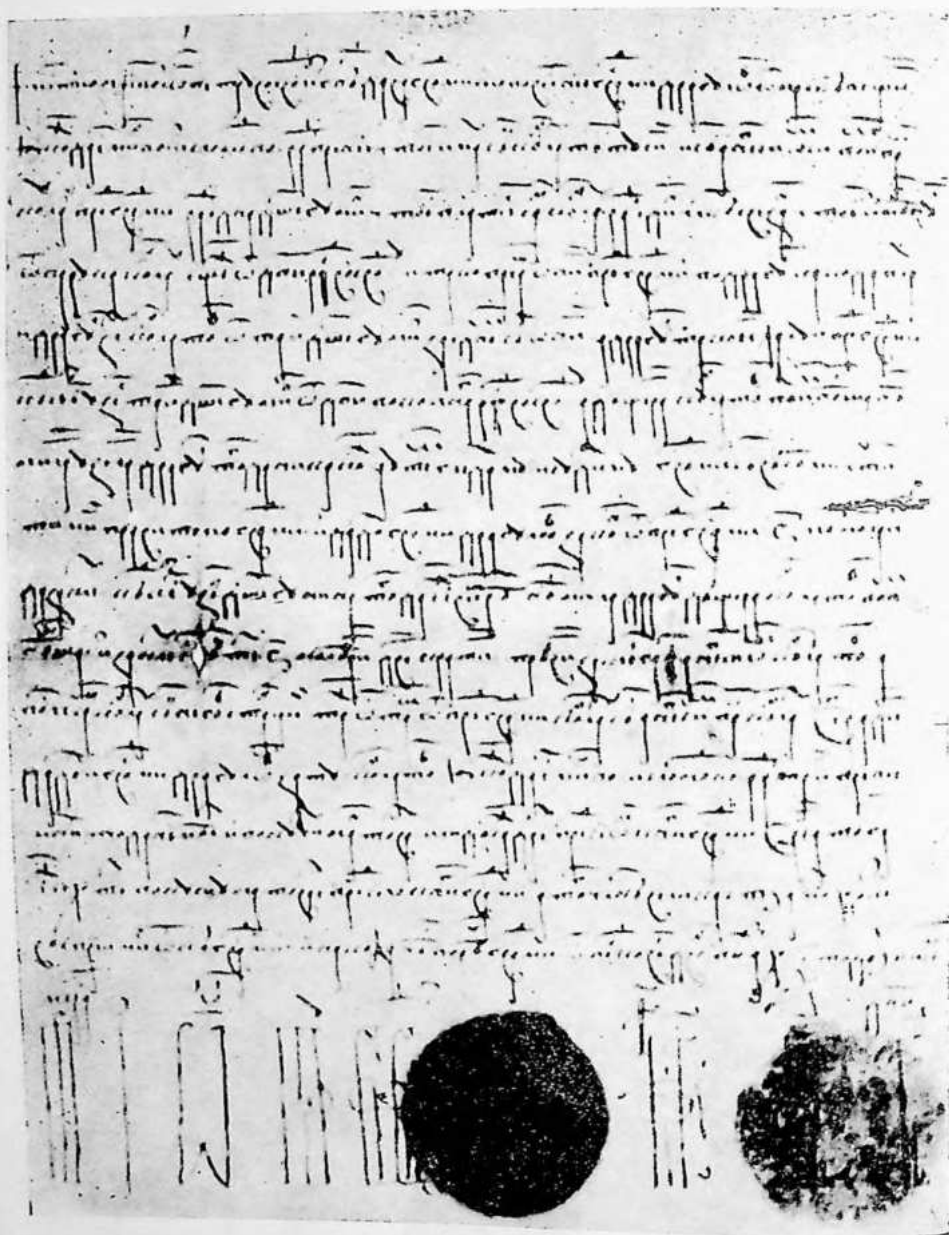
Handwritten text in a medieval script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be stylized or combined. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and its orthography.

Запрн. Фі. А, рп, а рп, а, сн, а, рп, а, к, а, сус, конь.
 Кравь, се хпн д. порун, в. хлѣ, в. ѡ, тав, у, а, сѣ, то, трдн.
 рп, а, половъ, соннн, а, ѡ, тав, у, а, сѣ, то, трдн.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with several lines of text and some decorative elements. The text is heavily obscured by a large, dark, circular ink blot or hole in the center of the page. The script is dense and difficult to decipher due to the damage and fading.

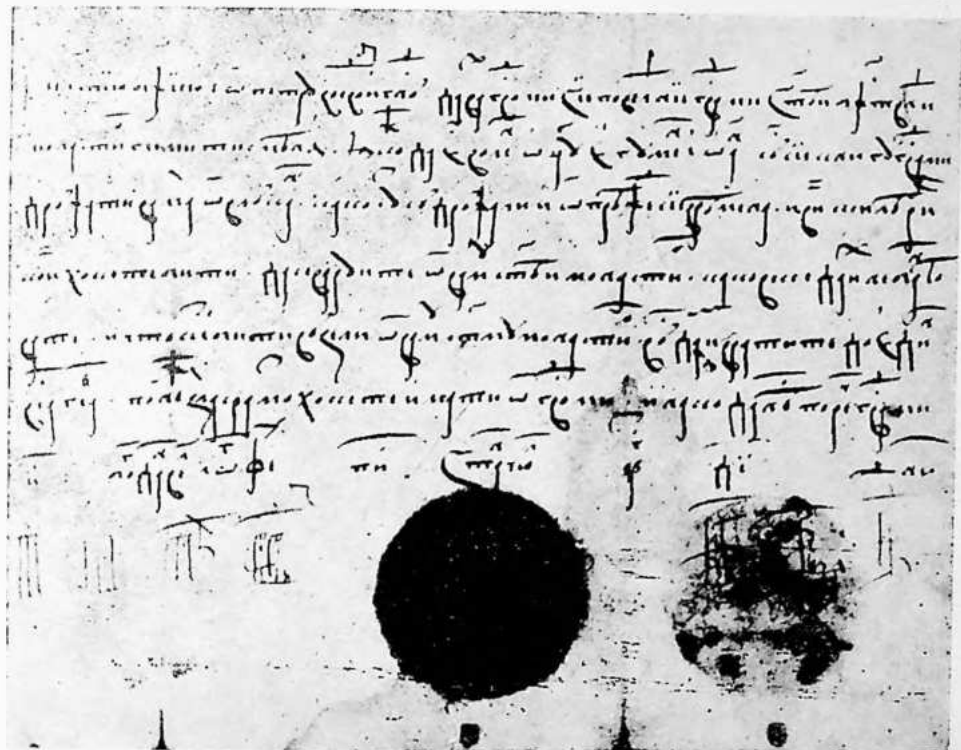
Handwritten text in a medieval script, possibly Latin or a related language, with a large, dark, circular ink blot or hole in the center. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The page is heavily stained and shows signs of age and damage.

Handwritten musical notation on a page, featuring a large, dark, circular ink blot or smudge in the center. The notation consists of several staves with notes and clefs, though the text is difficult to decipher due to the image quality and the presence of the blot.

Doc. Nr. 157 (pag. 131)

Handwritten musical notation on aged, stained paper. The notation consists of several staves of music, each with a four-line staff and square neumes. The script is a medieval Gothic hand. The paper shows significant wear, including a large dark stain in the center and a circular hole at the bottom right. The text is written in a medieval Gothic script, likely Latin, and appears to be a liturgical or musical manuscript.

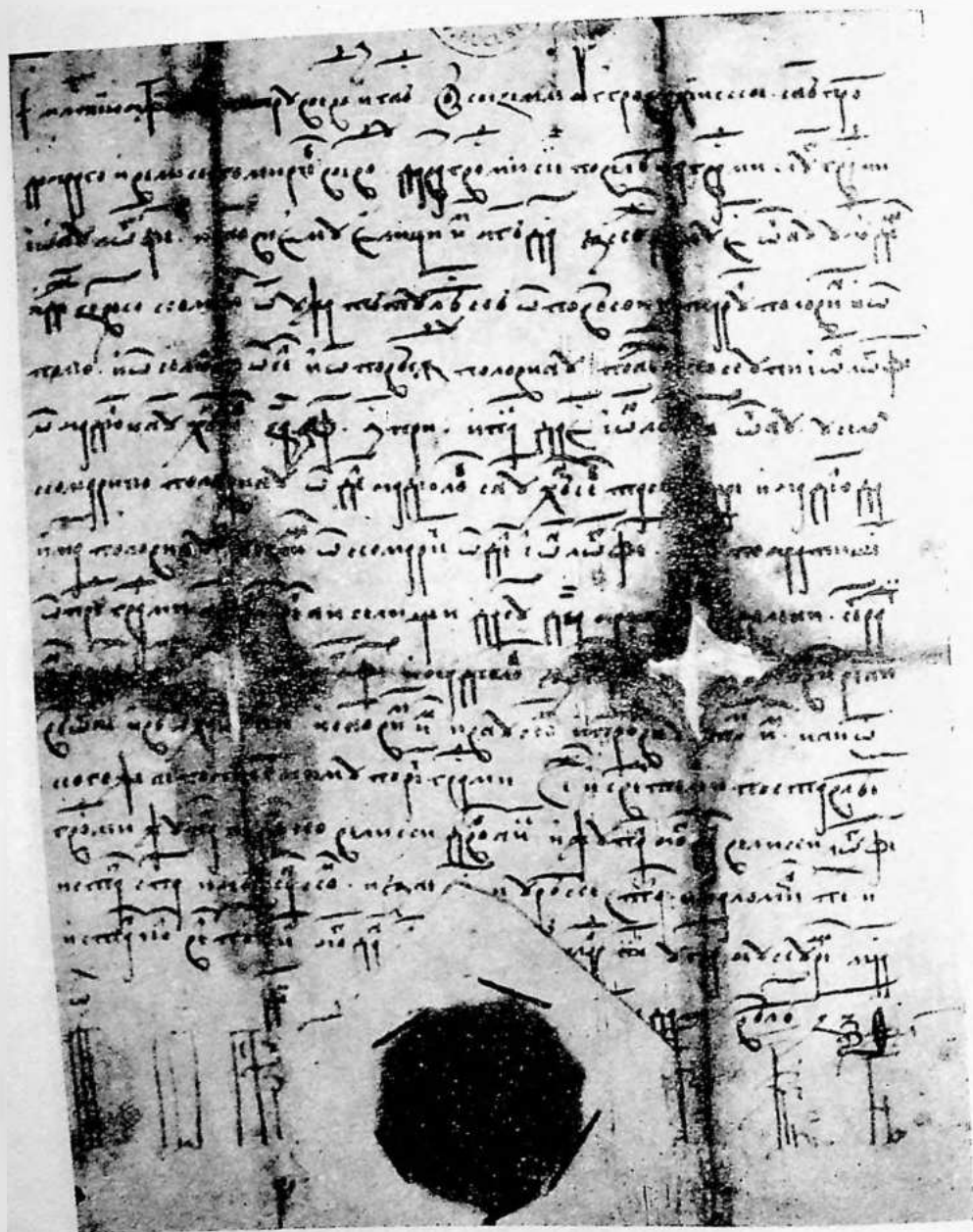
The image shows a page from a medieval manuscript, likely a liturgical book. It features several staves of musical notation, with square neumes written on red four-line staves. The text is written in a Gothic script, which is a common style for medieval manuscripts. The page is significantly damaged, with large areas of staining and discoloration, particularly a large dark circular mark at the bottom center. The number 686 is written in the bottom right corner of the page.

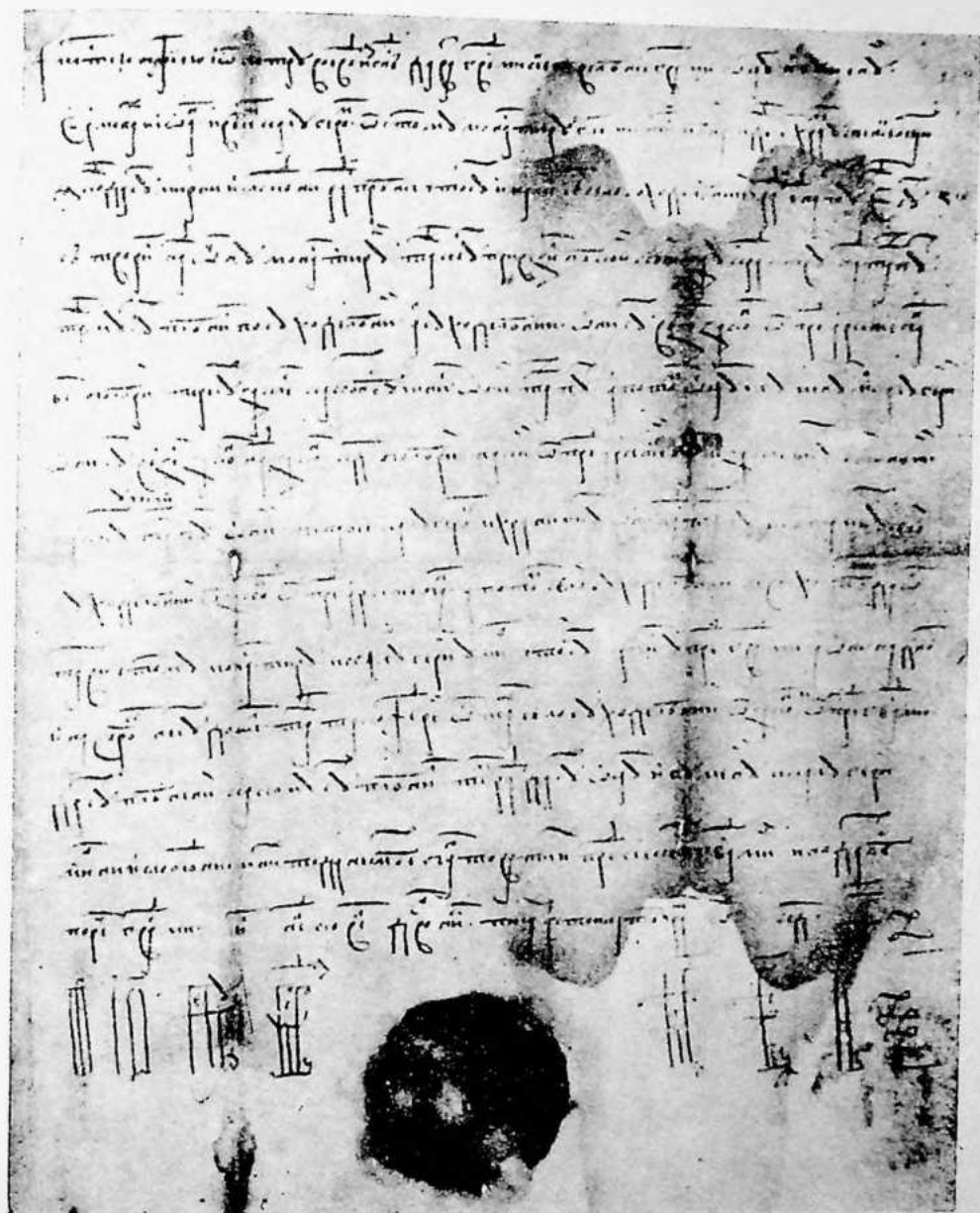

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, written on a parchment page. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The page shows signs of age, including dark spots and some staining. The text is written in a cursive style with some decorative flourishes.

Handwritten musical notation on a page with a large circular stain. The notation consists of several staves of music, each beginning with a clef and a key signature. The notes are written in a dense, cursive style. The page is numbered '138' in the top right corner. The circular stain is located in the lower right quadrant of the page.

Handwritten text in a medieval script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be stylized or decorative. There are two large, dark, circular marks or smudges at the bottom of the page, which appear to be ink blots or damage to the original document. The text is written in black ink on a light-colored, aged paper.

The image shows a page from a medieval manuscript, likely a liturgical book or a collection of hymns. The page is filled with musical notation and Latin text. The notation is square neumes on four-line red staves. The text is written in a Gothic script. The page is heavily obscured by a large, dark, irregular stain, particularly in the center and right-hand side. The stain is most prominent in the middle section, where it completely covers the text and notation. There are also some smaller, lighter stains and marks scattered across the page. A large, dark circular mark is visible near the bottom center of the page, possibly a hole or a large ink blot. The overall appearance is that of an old, damaged document.

Handwritten musical score on aged paper, featuring a circular stamp at the top center and a large dark ink blot at the bottom center. The score consists of multiple staves of music with handwritten text in Cyrillic script. The notation includes various rhythmic values and clefs. The text is densely packed and appears to be a liturgical or religious text. The circular stamp at the top center contains the word "СВЯТЫЙ" (Holy) in Cyrillic. The large dark ink blot at the bottom center is a prominent feature, possibly a hole or a large stain.

The manuscript page contains a large block of handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is arranged in several lines, with some words appearing in larger, decorated initials. Below the main text, there are several musical staves with notes and a large, dark circular mark. The page shows signs of age and wear, including a prominent vertical stain and a circular hole.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, covering the page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The script is dense and features many ligatures and decorative elements. There are several large, dark ink blotches or stains, particularly one large one in the center-left and another in the bottom center, which obscure some of the text. The paper appears aged and slightly discolored.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and cursive, with some characters resembling 'n', 'm', 'p', 'q', 'r', 's', 't', 'u', 'v', 'w', 'x', 'y', 'z'. There are several large, decorative initial letters, possibly 'N' and 'M', which are written in a more formal, blocky style compared to the rest of the text. The paper shows signs of age, including some staining and a large dark circular mark near the bottom center. The text appears to be a formal document or a page from a book.

[The page contains several lines of handwritten text in a cursive script, likely a historical document. The text is mostly illegible due to fading and the quality of the scan. There are some faint markings and a large dark smudge at the bottom center of the page.]

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, arranged in approximately 20 horizontal lines. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. A large, dark circular ink blot is present near the bottom center of the page, partially obscuring the text. At the very bottom, there are several vertical lines and some decorative flourishes, possibly remnants of a table or a specific section of the document.

The image shows a page of handwritten musical notation in Cyrillic script. The notation is dense and appears to be a form of early printed or handwritten musical notation. The page contains several staves of music with notes and clefs, interspersed with text. The text is written in Cyrillic and appears to be a form of early printed or handwritten musical notation. There is a large dark stain at the bottom center of the page.

Handwritten musical score on aged paper, featuring a large, dark, irregular stain in the center. The notation includes staves with notes and a large initial 'C' at the top. The text is written in a historical script, likely Cyrillic, and includes a date '1720' in the bottom right corner.

1720

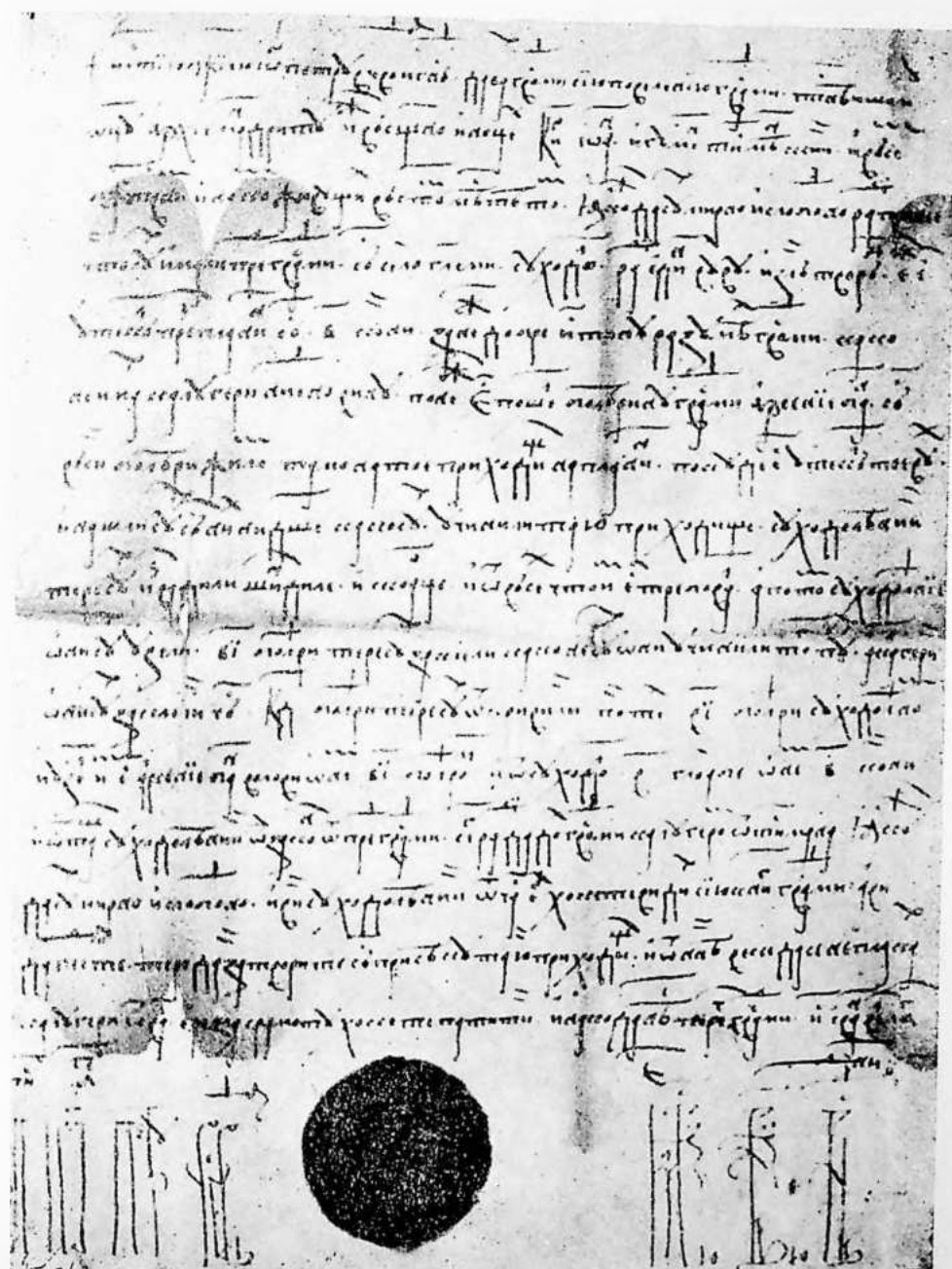
Handwritten musical notation and text in Cyrillic script, heavily obscured by a large, dark, irregular stain in the center of the page.

1720

The image shows a page of handwritten musical notation on aged, yellowed paper. The notation is written on a single staff with a clef and various notes, including some with stems and flags. The text is written in a historical script, likely Church Slavonic, and is arranged in several lines across the page. A large, dark circular ink blot is present at the bottom center of the page, partially obscuring the notation. The paper shows signs of age, including some staining and discoloration.

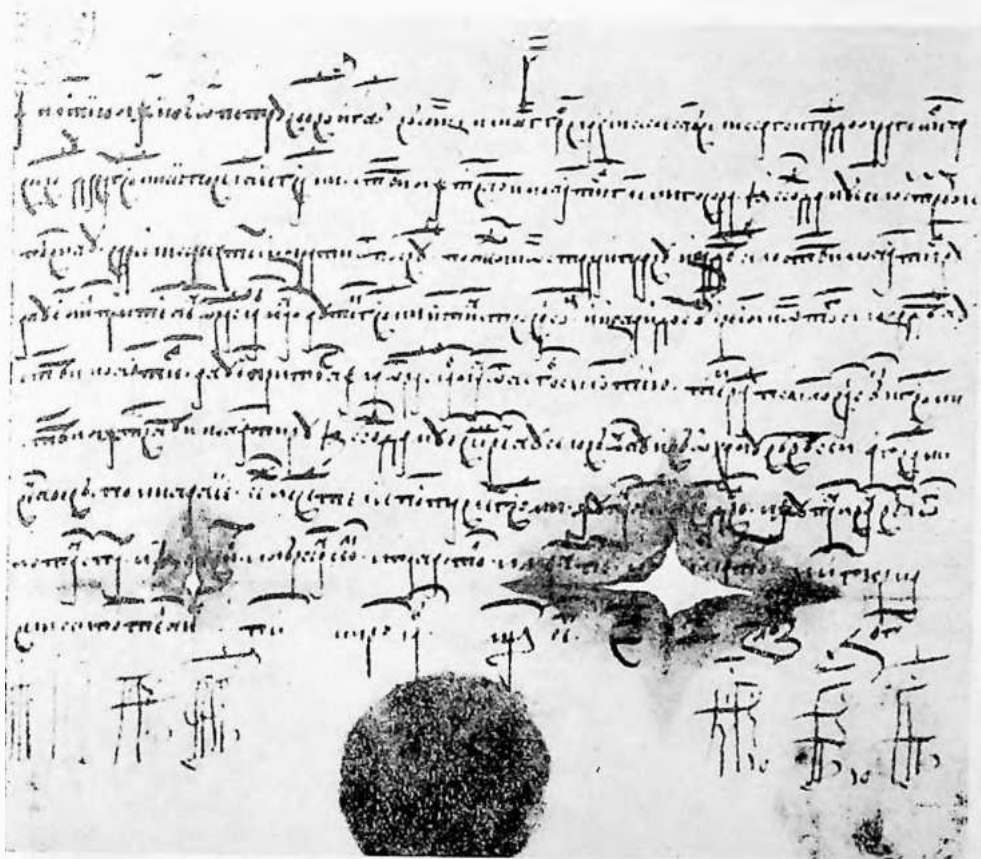
This image shows a page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The notation is written in Cyrillic script and is arranged in several staves. The paper is heavily stained and discolored, particularly on the left side, where there is a large, dark, irregular mark that obscures some of the text and notation. The handwriting is dense and appears to be a mix of musical notes and lyrics. The overall appearance is that of an old, well-used document that has suffered from significant wear and tear.

Handwritten musical notation on a page with Latin text. The notation consists of square neumes on a four-line red staff. The text is written in a Gothic script. A large, dark circular ink blot is present in the lower center of the page, partially obscuring the text and the staff. The page is numbered 188 and 189 at the top.

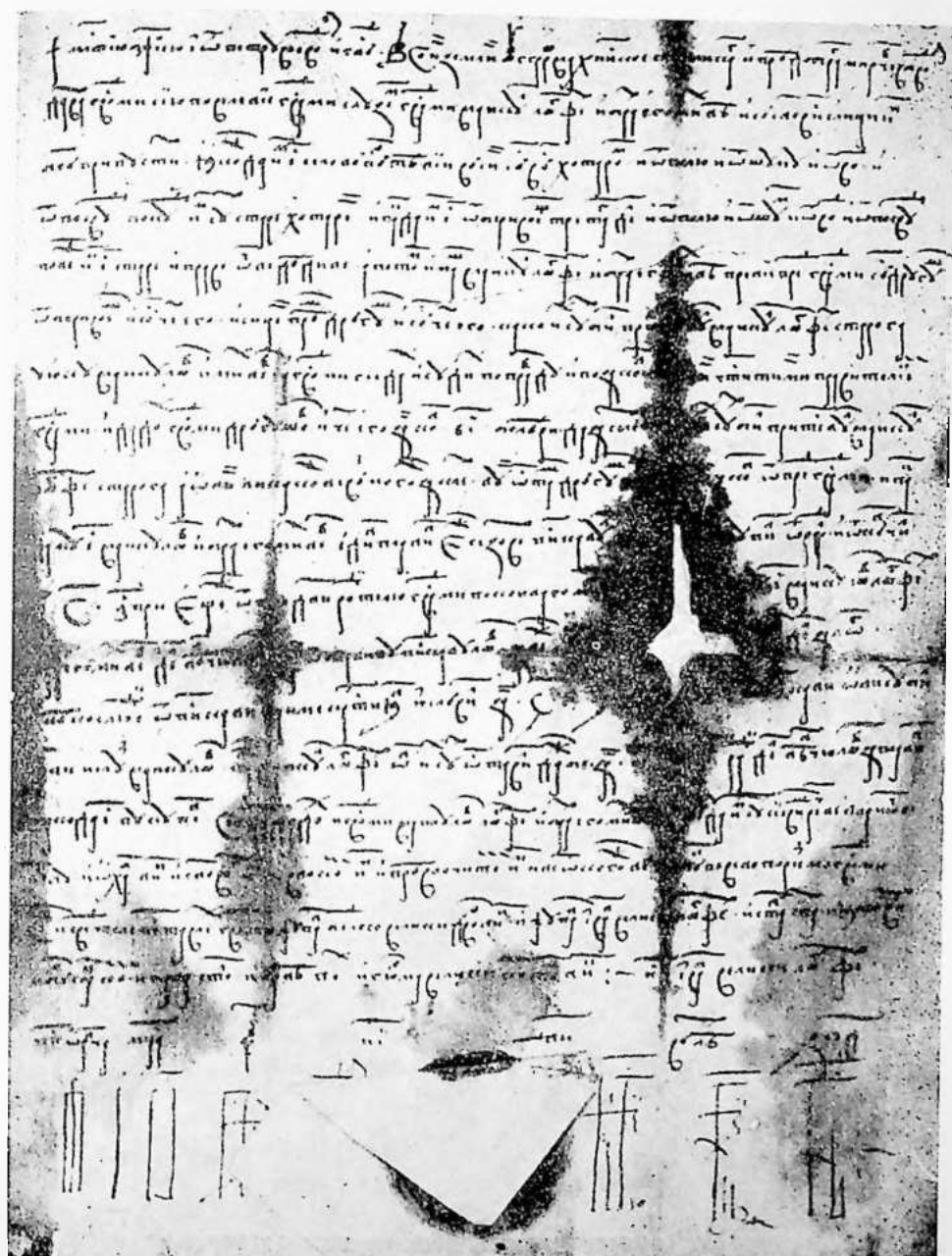

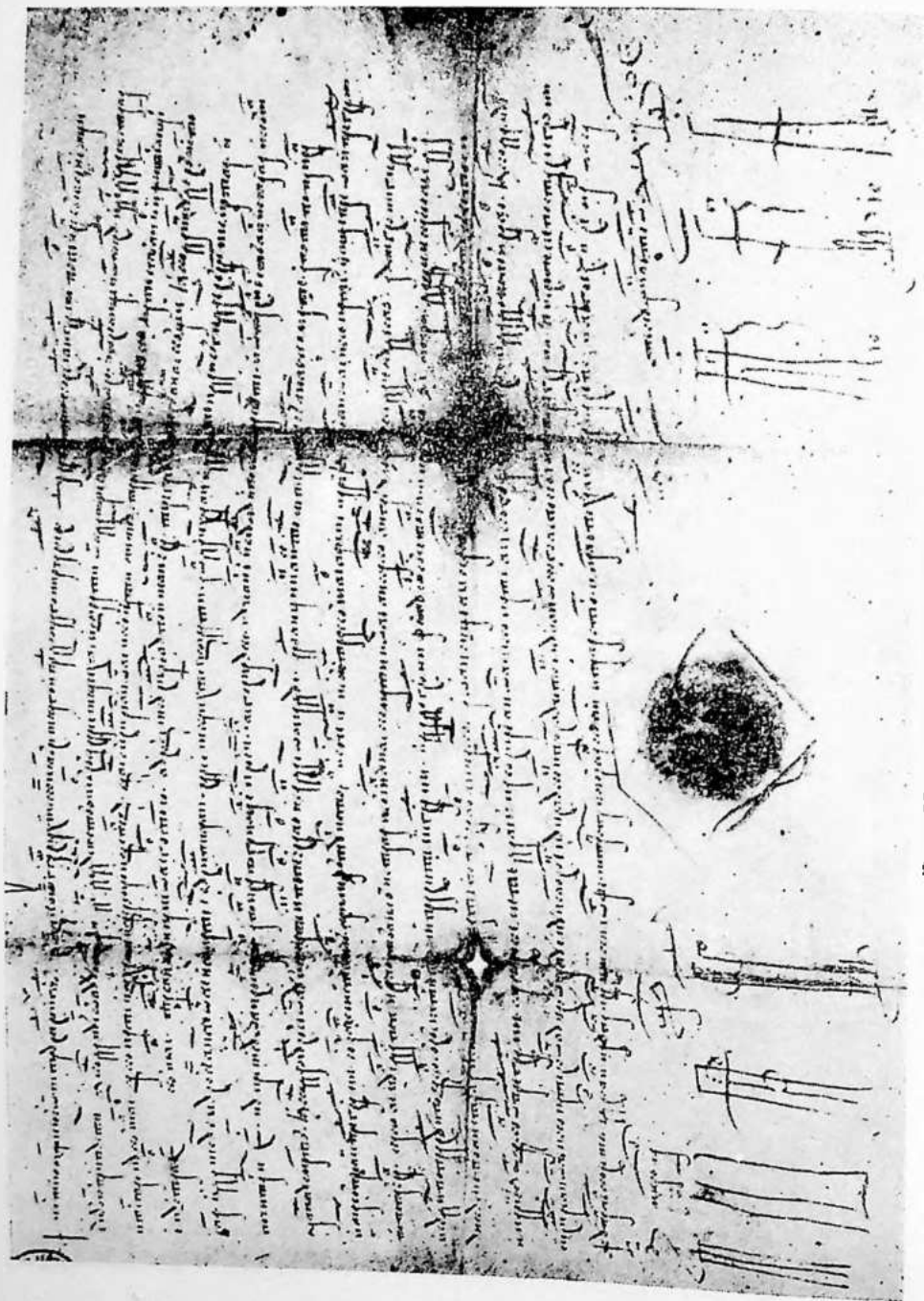
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page. There are some large, dark, circular ink smudges or stains on the right side of the page, which appear to be accidental marks or possibly remnants of a seal or stamp. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Doc. Nr. 233 (pag. 197)

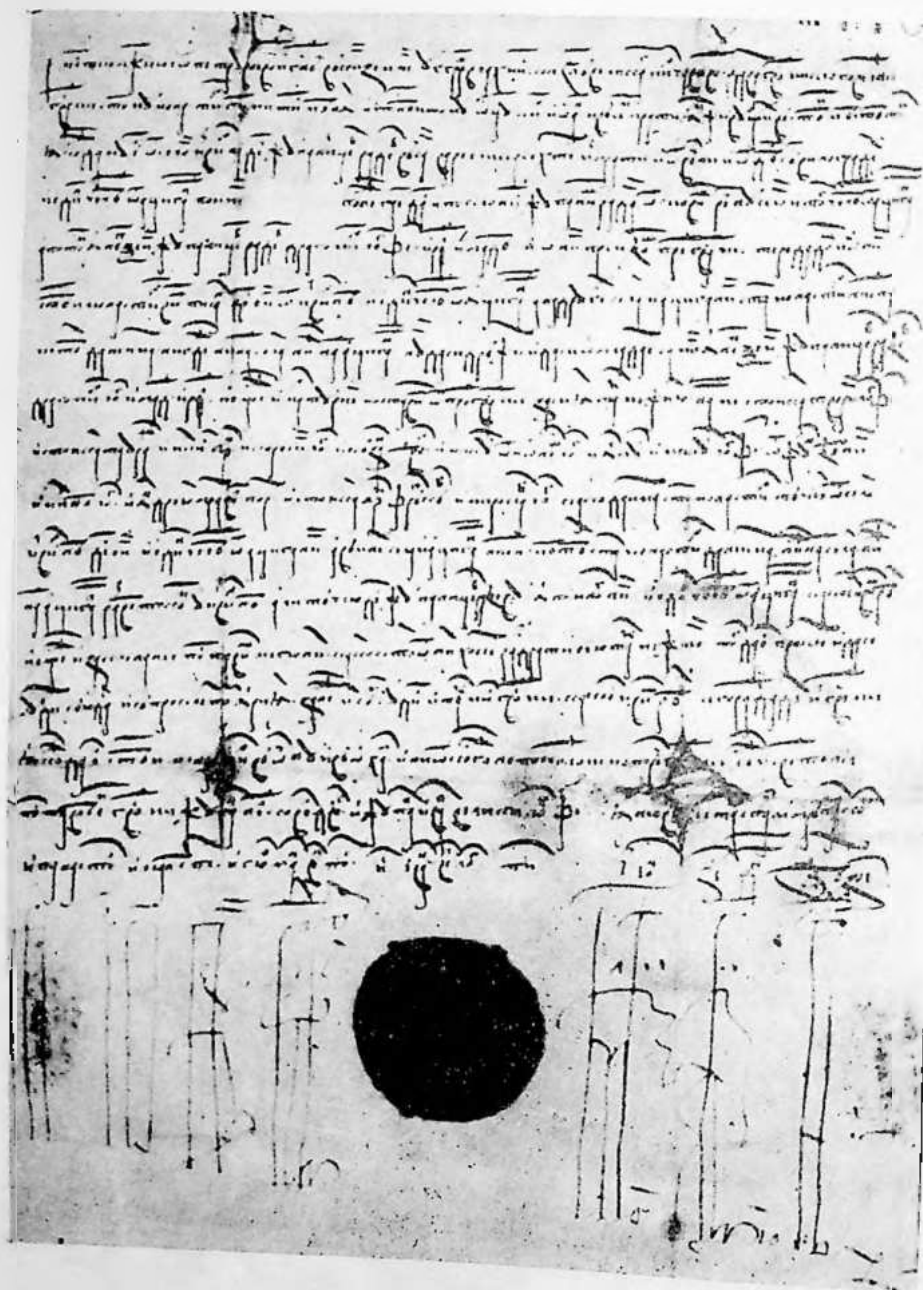
Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with musical notation above the lines. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is dense and includes various diacritics and symbols. There are some large, stylized initial letters. The text is written on aged, slightly stained paper. At the bottom of the page, there are several large, dark, irregular shapes that appear to be ink blots or damage to the original document.

Doc. Nr. 269 (pag. 230—231)

This image shows a page from a medieval manuscript, likely a liturgical book or a collection of hymns. The page is filled with musical notation on staves, with Latin text written below the notes. The notation consists of square neumes on a four-line staff. The text is written in a Gothic script. The page is heavily stained and discolored, particularly with a large, dark, circular mark at the bottom center. The text is difficult to read due to the staining and the age of the document. The page is numbered 240-241 in the header.

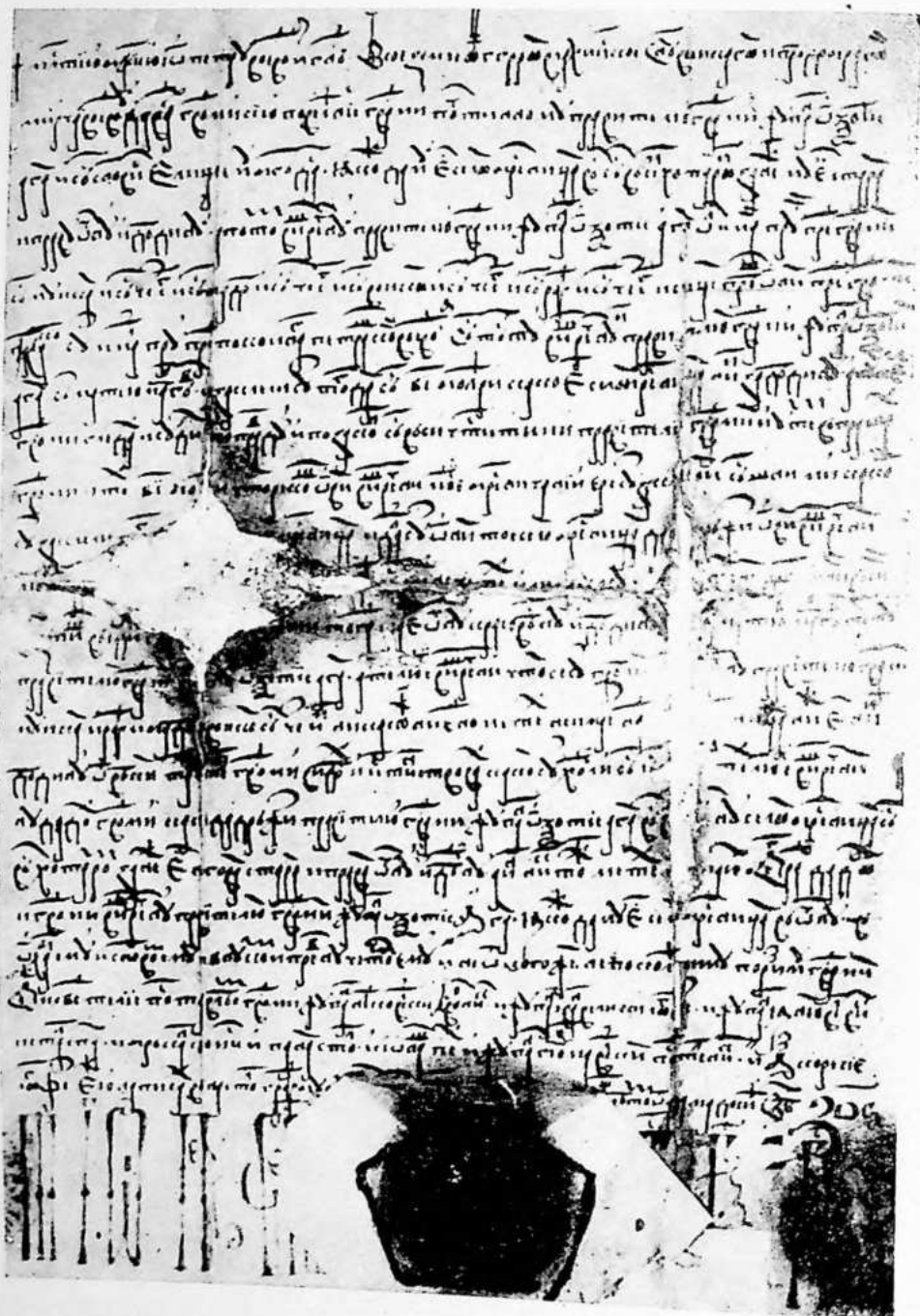

Handwritten musical notation on a page, featuring several staves of music with notes and clefs. The notation is dense and appears to be a form of early printed or manuscript notation. A large, dark circular ink blot is present in the lower center of the page, partially obscuring the notation. To the left of the blot, there are several vertical lines, possibly representing a staff or a decorative element. To the right, there is a large, dark, irregular shape, possibly a stamp or a heavily inked area. The page is numbered 497 at the bottom center.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on aged, stained paper and is arranged in several lines. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the condition of the document. There are some faint markings and a circular stamp or seal visible in the lower right corner of the page.

Doc. Nr. 245 (ag. 208)

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with several lines of text. The text is heavily obscured by a large, dark, irregular stain in the center-right area, which covers approximately the middle third of the page's width and height. The text is written in a dense, cursive style with many ligatures and flourishes. At the bottom of the page, there are several vertical lines and some decorative elements, possibly representing musical notation or a specific type of shorthand. A large, dark, irregular stain is also present at the bottom center of the page, overlapping the vertical lines.

№ 100

[The page contains dense handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the parchment shows signs of age and wear. At the bottom of the page, there is a large, dark, irregular shape that appears to be a stain or a piece of tape covering up some of the text. The overall appearance is that of an old, weathered manuscript page.]

This image shows a page of handwritten musical notation on aged, yellowed paper. The notation is written in a cursive, historical style, likely from the 16th or 17th century. It consists of several staves of music, with notes and clefs visible. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower-middle section of the page, partially obscuring the notation. Below the main body of text, there are several vertical lines of text, possibly representing a tablature or a list of notes, and a few more musical symbols. The paper shows signs of age, including some staining and a small hole in the upper left corner.

This image shows a page of handwritten musical notation on aged, yellowed paper. The notation is written in a cursive, historical style, likely from the 16th or 17th century. It consists of several staves of music, each with a clef and a key signature. The notes are connected by stems and beams, and there are various ornaments and accidentals. A large, dark, circular stain is present in the lower center of the page, partially obscuring the notation. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration.

This image shows a page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The notation is written in a cursive style, with various symbols and letters interspersed. The page is heavily stained and has a large, dark circular hole in the lower-left quadrant. The notation is arranged in several horizontal lines, with some lines starting with a clef-like symbol. The text is written in a cursive script, possibly a historical form of a European language. The paper is aged and shows signs of wear, including discoloration and ink bleed-through from the reverse side. The overall appearance is that of an old, well-used musical score or manuscript page.

Doc. Nr. 310 (pag. 268—269)

f. 276v. *Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with musical notation above the lines. The text is dense and covers most of the page. There are some large, decorative initials or symbols interspersed within the text.*

f. 277r. *Continuation of the handwritten text and musical notation. The script is consistent with the previous page. The text appears to be a liturgical or religious document.*

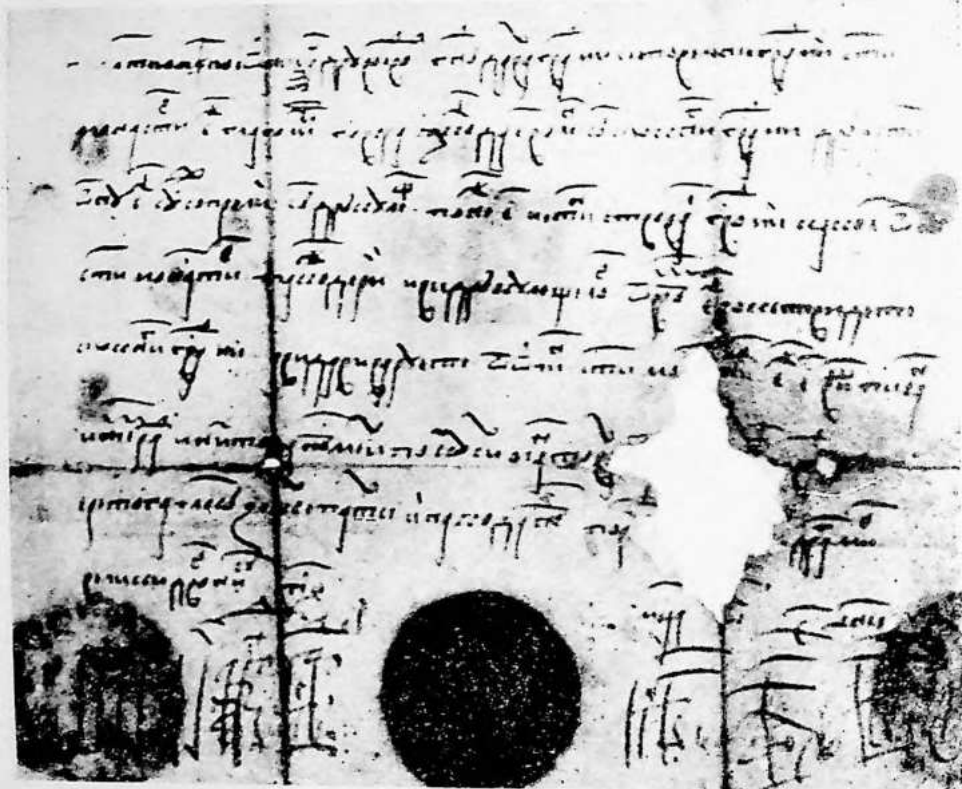
f. 277v. *Final section of the handwritten text on this page, ending with a large, stylized initial 'В' and 'З'.*

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, arranged in several columns. The text is heavily obscured by large, dark ink blotches and stains, particularly in the center and right-hand side. The visible fragments of text are difficult to decipher but appear to be organized into lines and columns.

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a legal or administrative document. It is written in a single column, with some larger initials or section markers. The script is somewhat faded and difficult to decipher.

Below the main text, there are several vertical lines and some smaller, less legible markings, possibly representing a list or a table of contents. The page is numbered '511' at the bottom center.

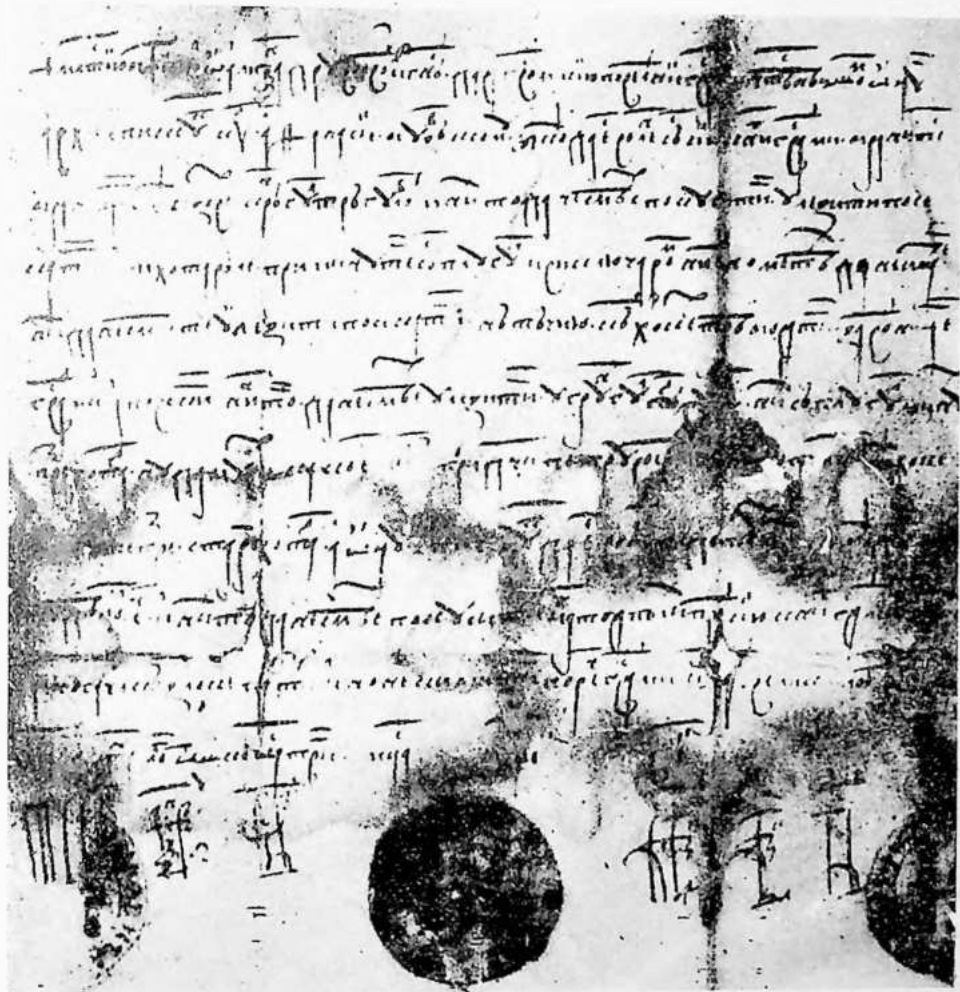
[The page contains approximately 25 lines of handwritten text in a cursive script, likely from a 16th-century manuscript. The text is extremely faded and difficult to decipher. Two large, dark circular ink blotches are present at the bottom of the page, partially obscuring the text.]

This image shows a page of handwritten musical notation, likely from a medieval manuscript. The notation is written in a dark ink on aged, slightly yellowed paper. It consists of several staves of music, each with a four-line staff and a clef. The notes are square or rectangular, and the text is written in a Gothic script below the staves. The text is Latin, and some words are clearly legible, such as "Gloria in excelsis deo" and "Et in spiritu sancto". The notation is dense and fills most of the page. At the bottom center, there is a large, dark, irregular ink blot or smudge that partially obscures the text and notation. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and fills most of the page. There are several large, dark, irregular stains or smudges on the right side of the page, which appear to be ink or dirt. The text is written in a cursive style, with many loops and flourishes. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Doc. Nr. 348 (pag. 301)

The image shows a page of a handwritten manuscript, likely a musical score or a liturgical book, written in a historical script. The page is heavily obscured by a large, dark, irregular stain or shadow, particularly in the center and lower half. The notation consists of several lines of text with various symbols, including what appear to be letters and numbers, interspersed with musical notation elements like vertical lines and dots. The script is dense and difficult to decipher due to the staining and the historical nature of the handwriting. The page is numbered 302-303.

The image shows a page of a medieval manuscript, likely a liturgical book, containing musical notation. The notation consists of square neumes written on a four-line red staff. The text is written in a Gothic script, which is characteristic of the 13th and 14th centuries. The page is numbered 315 in the top right corner. A large, dark circular ink blot is present in the lower center of the page, partially obscuring the notation. The page is otherwise well-preserved, with some minor staining and wear.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering most of the page. The text is dense and appears to be a formal document or legal record. There are several large, decorative initials, possibly 'S' and 'E', marking the beginning of new sections. The script is highly stylized with many flourishes and ligatures.

Doc. Nr. 366 (pag. 316—317)

The image displays a page of medieval musical notation. The notation consists of square neumes written on a four-line red staff. The text is written in a Gothic script, likely Latin, and is interspersed with the musical notation. The page shows signs of age, including ink bleed-through from the reverse side and some staining. The notation is dense and covers most of the page area.

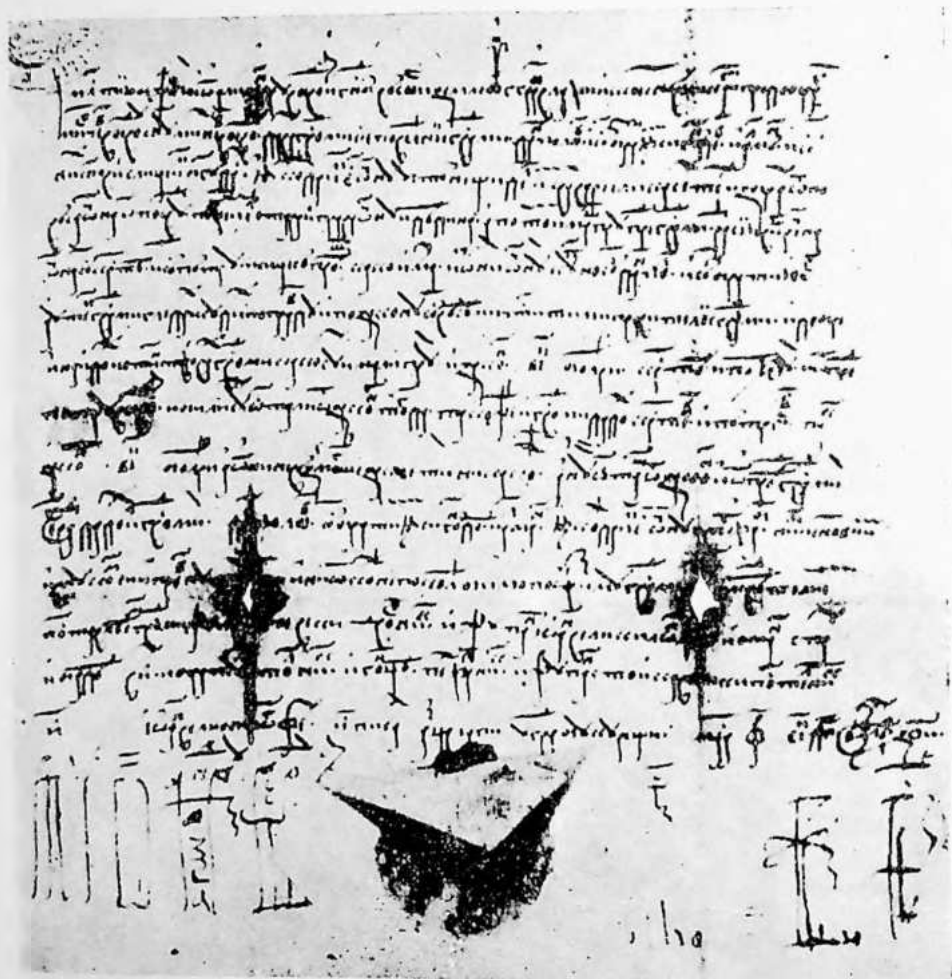
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on aged paper and is heavily obscured by large, dark stains and smudges, particularly in the center and right-hand side. The script is dense and difficult to decipher due to the damage. The text appears to be organized into several lines, with some larger, possibly decorative or significant words interspersed. The overall appearance is that of an old, well-used document that has suffered from significant water damage or mold.

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower right quadrant of the page, partially obscuring the text. The page shows signs of age and wear, with some staining and fading.

Duc. Nr. 376 (pag. 324 -- 325)

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, arranged in several columns. The text is dense and appears to be a formal document or record. There are several large, dark ink blotches or stains on the page, particularly one large one on the right side and another smaller one near the top left. The paper shows signs of age and wear.

[The page contains several lines of handwritten text in a cursive script, likely a historical document. The text is heavily obscured by a large, dark, circular ink blot or hole in the center of the page, which completely covers the text in that area. The visible text is mostly illegible due to fading and the damage.]

Handwritten musical score on a page with a vertical crease down the center. The notation consists of several staves with notes and stems, written in a cursive style. The page is heavily stained with large, dark, irregular spots, particularly on the left side and in the center. A circular ink smudge is visible on the right side of the page. The handwriting is dense and fills most of the page.

XXVII

This image shows a page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The notation consists of several staves of music, each with a series of vertical lines (neumes) and horizontal lines (clefs). The text is written in a cursive script, possibly a form of Cyrillic or a similar historical script. The page is numbered 'XXVII' in the top left corner. A large, dark, circular stamp or seal is visible in the lower right quadrant, partially overlapping the musical notation. The overall appearance is that of an aged, historical document.

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several columns, with some lines appearing to be part of a list or table. The script is highly stylized and difficult to decipher. The document is heavily stained and shows signs of age, with a large dark smudge on the right side. The text is oriented vertically on the page.

Բնակչության թվաքանակը 1880 թվականին 100 հազար էր, իսկ 1913 թվականին՝ 150 հազար էր։
 Ընկերության կազմակերպչական գործունեությունը հիմնականում կենտրոնացած էր
 մանկության հարցի վրա։ 1880 թվականին հիմնադրվեցին մանկական խմբակները, որոնք
 1913 թվականին արդեն 10 հազար մանկապարտեզ էին հասցրել։ Ընկերության կողմից
 1880 թվականին հիմնադրվեցին նաև մանկական խմբակները, որոնք 1913 թվականին
 արդեն 10 հազար մանկապարտեզ էին հասցրել։ Ընկերության կողմից 1880 թվականին
 հիմնադրվեցին նաև մանկական խմբակները, որոնք 1913 թվականին արդեն 10 հազար
 մանկապարտեզ էին հասցրել։ Ընկերության կողմից 1880 թվականին հիմնադրվեցին
 նաև մանկական խմբակները, որոնք 1913 թվականին արդեն 10 հազար մանկապարտեզ
 էին հասցրել։ Ընկերության կողմից 1880 թվականին հիմնադրվեցին նաև մանկական
 խմբակները, որոնք 1913 թվականին արդեն 10 հազար մանկապարտեզ էին հասցրել։

ԸՆԿ. ՈՐ. 411 (պղ. 35/—336)

No 358

[The page contains several lines of handwritten text in a cursive script, likely a historical document. The text is heavily obscured by a large, dark, irregular stain or hole in the center of the page, which is the most prominent feature. The handwriting is dense and difficult to decipher due to the damage and the quality of the scan.]

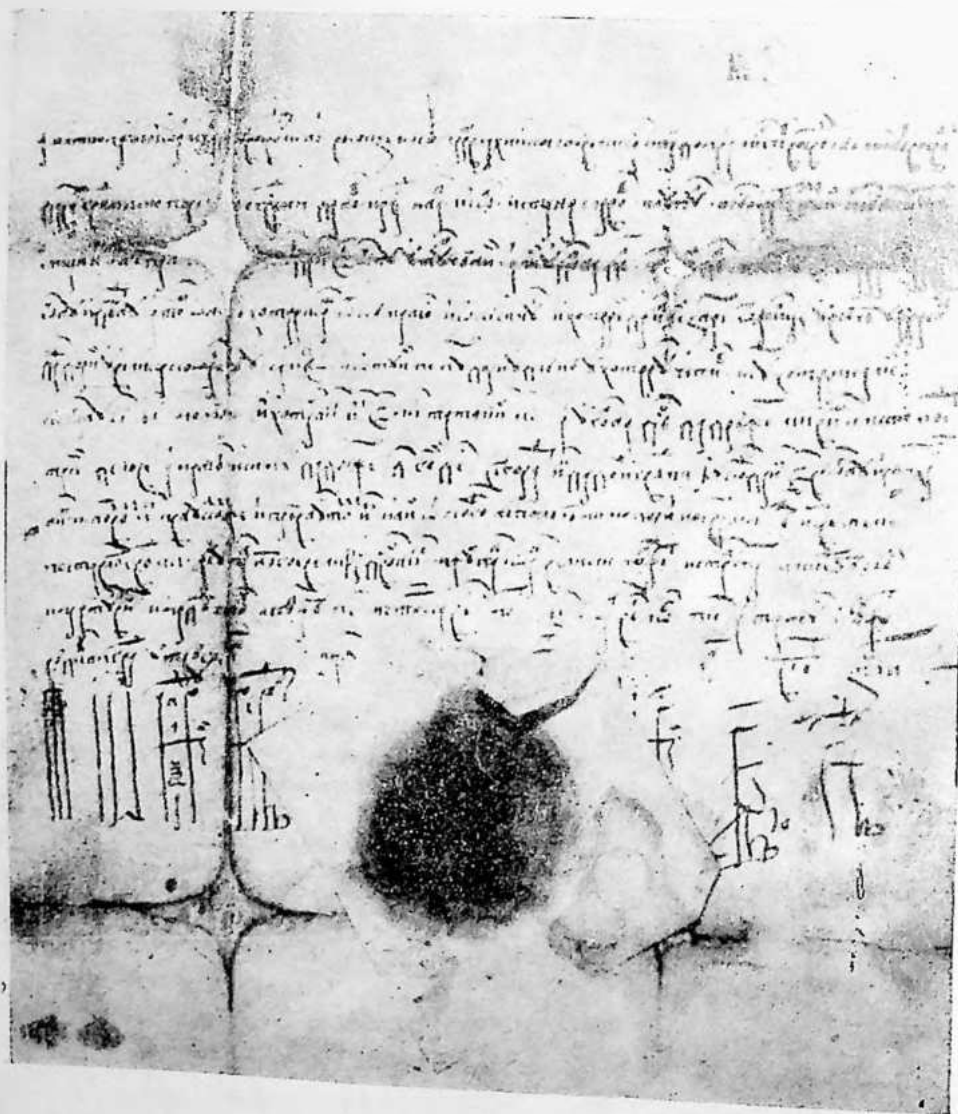
This image shows a page of handwritten musical notation, likely a score for a vocal or instrumental piece. The notation is written in black ink on aged, slightly stained paper. It consists of two staves of music, with the upper staff being more prominent. The notes are written in a style characteristic of 18th or 19th-century manuscript notation, with various note heads, stems, and beams. Below the staves, there are several lines of text written in Cyrillic script, which are the lyrics of the piece. The text is somewhat faded and difficult to read in many places. There are also some large, dark, circular marks on the page, possibly ink blots or damage to the original document. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in several columns, with some lines written vertically. The script is dense and difficult to decipher. There are several large, dark, irregular shapes scattered across the page, which appear to be ink blots or damage to the original document. On the right side, there are several vertical lines and a large, dark, semi-circular shape, possibly representing a page fold or a specific section of the text. The overall appearance is that of an ancient, heavily used and possibly damaged manuscript page.

[The page contains a dense block of handwritten text in a medieval script, likely Gothic or a similar cursive. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. At the top center, there is a large, ornate initial letter, possibly 'I' or 'J', which begins a section of the text. The script is highly stylized with many loops and flourishes. At the bottom of the page, there are several distinct graphical elements: on the left, a series of vertical lines and stems; in the center, a large, solid black circular blot; on the right, more vertical lines and stems, some of which appear to be part of a larger decorative or structural element. The overall appearance is that of a manuscript page with significant ink bleed-through or damage, particularly in the lower half.]

371

The image shows a page of handwritten musical notation on aged, stained paper. The notation consists of several staves of music with notes and clefs. A circular stamp is visible in the top left corner, and a large dark circular mark is present near the bottom center. The page number '371' is written in the top right corner.

№

ΩΡΑΙΟ

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be in a different script or dialect. The document shows signs of age and wear, with some ink bleed-through and dark spots.

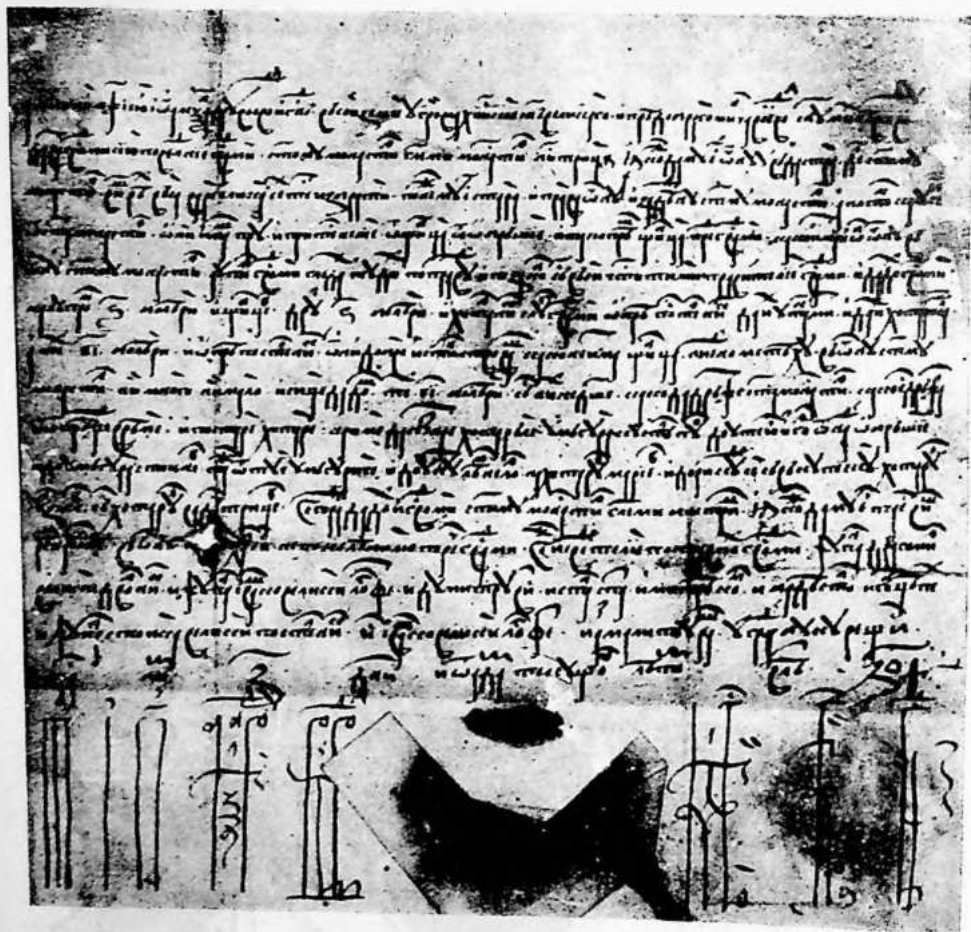
Handwritten text at the bottom of the page, continuing the script from the main body of the document. It is partially obscured by the circular smudge above it.

No 870

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Czech, with several large black ink blotches obscuring parts of the text. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. Some words are written in red ink (rubrication). The script is dense and characteristic of the late Gothic or early modern period.

Handwritten musical notation on a four-line staff. The notation includes vertical stems, some with flags, and a few note heads. There are two large black ink blotches obscuring parts of the musical staff. The word "Spiritus" is written vertically in the left margin of the musical notation area.

~~702-Sub. 6p.~~

DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI, veacul al XVI-lea, vol. III, B. Târziu Românească, 1551-1570, Editura Academiei R.P.R., 1952, 442 pag., 156 plănş. Formă 170×240 mm. 15 Lei. Înscrisura Peşteră Nr. 4, Bucureşti. Dat în lucru 21-III-1952. Bun de tipar 10-VI-1952. Hârtie velină fi. 70×100/56. Tiraaj: 2000 exemplare. Coli de tipar 39,9. Coli de editură 45,4.

100

Prețul 15 lei